

COLLECTANEA VATICANA HUNGARIAE

vol. 18

**ORDINATIONUM DOCUMENTA
PONTIFICIA**

de Regnis Sacrae Coronae Hungariae (1426–1523)

Ex Libris Formatarum Camerae Apostolicae collecta

TAMÁS FEDELES

BUDAPEST • ROMA

2021

COLLECTANEA VATICANA HUNGARIAE

CLASSIS I, VOL. 18

KLERIKUSSZENTELÉSEK A RÓMAI KÚRIÁBAN

a Magyar Szent Korona országaiból (1426–1523)

Az Apostoli Kamara Libri Formatarum bejegyzései

Feltárta, közreadja és a kísérőtanulmányt írta
FEDELES TAMÁS

BUDAPEST ♦ RÓMA

2021

COLLECTANEA VATICANA HUNGARIAE

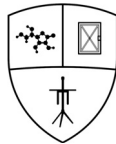
CLASSIS I, VOL. 18

ORDINATIONUM DOCUMENTA
PONTIFICIA

de Regnis Sacrae Coronae Hungariae (1426–1523)

Ex Libris Formatarum Camerae Apostolicae collecta

Edendo operi praefuit
TAMÁS FEDELES

BUDAPEST ♦ ROMA

2021

Bibliotheca Historiae Ecclesasticae Universitatis Catholicae de Petro Pázmány nuncupatae
Series I

Collectanea Vaticana Hungariae

sub Alto Patrocinio Em.mi ac Rev.mi

P. Card. ERDŐ

fundavit ac moderatur

P. TUSOR

Kiadja az MTA-PPKE Fraknói Vilmos Római Történeti Kutatócsoport (ELKH)

Published by the MTA-PPKE Vilmos Fraknói Vatican Historical Research Institute

A kötet megjelentetésében közreműködött az ELKH BTK Moravcsik Gyula Intézet

The ELKH BTK Gyula Moravcsik Institute cooperated in the publishing of this volume

---

A vatikáni kutatásokat, a kötet elkészítését és megjelenését az ELKH TKI támogatta

Készült a Fraknói Kutatócsoportban

Szerkesztés - *Redaction*: V. KANÁSZ

<http://institutumfraknoi.hu>

© T. FEDELES, 2021

ISSN 1786-2116

ISBN 978 963 508 972 7

ISBN ebook 978 963 508 973 4

Felelős kiadó

Publisher responsible

a Gondolat Kiadó igazgatója

the Director of "Gondolat" Publishing House

Szerkesztette, szedte és tördelte - *Typography*

a *Typographia Canisiensis*

Mutató - *Index*: I. Kovács

Olvasószerkesztő - *Corrector*: G. Nemes, K. Tóth

Borítóillusztráció - *Coverillustration*: G. Xantus

Kiadásra előkészítette - *Prepared for publication*

a GONDOLAT Kiadó - *the Publishing House "Gondolat"*

TARTALOM

<i>Előszó</i>	VII
<i>Bevezetés</i>	IX
I. Az egyházi rend	XI
1. A középkori klérus és az egyházi rend grádusai	XII
2. A kandidálók alkalmassága	XVI
3. A promóció helye és ideje	XVIII
4. A szentelés aktusa	XXI
5. „Contra vagantes”	XXIII
II. A kúriai szentelések mechanizmusa	XXXIII
1. A Camera Apostolica	XXXIII
2. A római Vikáriátus	XXXVI
3. A Cancellaria, a Dataria és a Sacra Poenitentiaria Apostolica	XXXVIII
4. A kamarai promóciók forgatókönyve	XLI
III. A Libri Formatarum	XLVI
1. A kúriai szentelések kutatástörténete	XLVI
2. A Libri formatarum kötetei és bejegyzései	LVII
3. A római vikáriátus ordinációs kötetei	LXVI
IV. A késő középkori magyar klerikusok kúriai promóciói	LXVII
1. A klerikusok száma	LXVII
2. Egyének és csoportok	LXIX
3. Geográfiai és kronológiai tanulságok	LXX
4. Miért Róma?	LXXIV
V. A források közzétételéről	LXXVII
<i>Textológiai rövidítések</i>	LXXXIV

<i>Okmánytár</i>	1
I. Formataria Martini Quinti et Eugenii Quarti 1425–1435 (n. 1–39)	2
II. Registrum ordinavit etc. formatarium seu ordinarium sacrorum Eugenii Quarti (n. 40–107)	19
III. Formatarum ordinatorum per Nicolaum papam V. (n. 108–164)	50
IV. Primus formatarum domini Sixti III ^{ti} (n. 165–183)	82
V. Tertius formatarum domini Sixti III ^{ti} (n. 184–187)	94
VI. Primus formatarum domini Innocentii VIII. (n. 188–263)	98
VII. Diversa Innocentii VIII 1488 ad 1490. (n. 264–376)	133
VIII. Tertius formatarum domini Innocentii VIII. (n. 377–408)	194
IX. Primus formatarum domini Alexandri VI. (n. 409–747)	213
X. Formatarum domini Alexandri VI. 1496, 1497, 1498, 1499, 1500, 1501, 1502, 1503 (n. 748–926)	346
XI. Diversoria Leonis X. 1501–1521 (n. 927–948)	411
XII. Formatarum domini Bernardini de Alexandris tempore Leonis et Adriani Sexti 1520–1524 (n. 948–1001)	427
 <i>Bibliográfia</i>	471
<i>Rövidítések</i>	486
<i>Index</i>	487
<i>Does Every Road Lead to Rome?</i> („Summary”, translated by <i>Ágnes Palotai</i>)	555

ELŐSZÓ

A *Curia Romanában* zajló középkori klerikusszentelések kérdésére első alkalommal LUKCSICS PÁL tanulmányát (1928) olvasva figyeltem fel. 2011 őszén, amikor három hónapig kutathattam a Vatikáni Titkos Levéltárban (*Archivio Segreto Vaticano*),¹ fogalmazódott meg bennem a gondolat, hogy érdemes lenne a kúriai promóciókat dokumentálni, azonban LUKCSICS által nem ismert regisztersorozat magyar vonatkozású adatait gyűjteni. Az Apostoli Kamara korunkra maradt hatalmas iratanyagában található *Libri formatarum* kötetei tartalmazzák ugyanis az 1425 és 1524 között a *Camera Apostolica* felügyelete alatt lezajlott kúriai promóciókat. A következő években ugyan intenzíven foglalkoztam az Apostoli Kamara magyar vonatkozású anyagával a TUSOR PÉTER vezette OTKA program, majd a Magyar Tudományos Akadémia–Pázmány Péter Katolikus Egyetem 'Lendület' Egyháztörténeti Kutatócsoport keretei között, feladatomban azonban elsősorban a magyar egyháziak illeték- és adófizetésére vonatkozó adatok (*obligationes, solutiones, annatae* stb.) egykor LUKCSICS JÓZSEF által végzett gyűjtésének ellenőrzése, a jelzetek frissítése és sajtó alá rendezése képezte.

2016 májusában és júniusában kezdtem a *Libri formatarum* kötetait intenzíven tanulmányozni, amelynek első lépéseként a magyar vonatkozású adatokat egy Excel-adattáblában rögzítettem. Első eredményeimről 2016 júniusában, Kolozsvárott egy nemzetközi konferencián (*Bullaria, Monumenta, Repertoria*), majd augusztusban Siófok-Kilitin, a II. Fraknoi Nyári Akadémián, szeptemberben pedig Pécsen, az *Egyházi társadalom a Magyar Királyságban a 16. században* címmel megrendezett szimpóziumon számoltam be. 2017 októberében és novemberében készítettem el a magyar bejegyzések átíratát az *Archivio Segreto Vaticano*ban, valamint ekkor gyűjtöttem össze a téma nemzetközi szakirodalmának jelentős részét is, köszönhetően az École Française du Rome kiemelkedő állományú könyvtárának. Munkám során a vatikáni levéltár mellett a római vikáriátus gyűjteményében (*Archivio Storico Diocesano, Archivio del Vicariato*), a Római Állami Levéltárban (*Archivio di Stato di Roma*), valamint a Penitenciária archívumában (*Archivio della Penitenzieria Apostolica*) is kutatásokat folytattam. Az okmánytárban közölt szövegek filológiai és tartalmi jegyzeteinek elkészítéséhez 2018 nyarán fogtam, s ezzel párhuzamosan a téma monografikus feldolgozásához is hozzáálltam. A projekt befejező fázisát a téma – szándékaim szerint – sokrétű bemutatását célzó bevezetés összeállítása jelentette, amelyet 2019 nyarán és őszén öntöttem végső formába.

Munkám során sokféle segítséget, támogatást kaptam, ami nagymértékben hozzájárult e kötet megszületéséhez. Mindenekelőtt az MTA-PPKE Fraknoi Vilmos Római Történeti Kutatócsoportot említem, amely kiváló munkafeltételeket teremtett és biztosította a megjelentetés különféle költségeit. Munkahelyem, a PTE BTK Történettudományi Intézete mindvégig nyugodt háttérrel biztosított, külföldi ku-

¹ Ferenc pápa 2019. október 22-én kelt *motu proprio*iban a levéltár nevét *Archivio Apostolico Vaticano*ra változtatta.

tatóútjaimat munkatársaim minden alkalommal támogatták. Köszönettel tartozom a gr. Klebelsberg Kuno Ösztöndíj kuratóriumának a számomra megítélt támogatásokért. Munkám elkészültéhez jelentős mértékben hozzájárult az MTA Bolyai János Kutatási Ösztöndíja (BO/00234/16/2), valamint az Új Nemzeti Kiválóság Program Bolyai+ Ösztöndíja (ÚNKP-18-IV-PTE-124). Több kollégám segítette munkám egy-egy adattal, levéltári jelzettel, sőt anyaggyűjtésük önzetlen rendelkezésemre bocsátásával, így köszönet illeti CSUKOVITS ENIKÓT, ERDÉLYI GABRIELLÁT, HEGYI GÉZÁT (Kolozsvár), LAKATOS BÁLINTOT, MOLNÁR ANTALL, NEMES GÁBORT, TÓTH PÉTERT és C. TÓTH NORBERTET. A cseh szakirodalom összegyűjtésében JAN HRDINA (Prága), BUJÁK GÁBOR és HORVÁTH ILLÉS voltak segítségemre, míg a kötet térképei NAGY BÉLA munkáját dicsérik. Lektoraim, SZABÓ ADÁM (latin) és C. TÓTH NORBERT (szakmai) nagymértékben hozzájárultak a kézirat minőségének emeléséhez, amelyért módfelett hálás vagyok nekik. A kötet megjelenését TUSOR PÉTER szervezőmunkája, KANÁSZ VIKTOR gondos szerkesztése, valamint NEMES GÁBOR és TÓTH KRISZTINA alapos szöveggondozó tevékenysége tette lehetővé, amelyet ezúton is köszönök.

BEVEZETÉS

I. AZ EGYHÁZI REND

A középkori egyházi társadalom¹ vizsgálata során egyáltalán nem elhanyagolható szempont, hogy annak egyes tagjai az egyházi rend szentségének fokozatai közül melyik grádust, mikor (ha egyáltalán) és hol vették fel. Mindez magától értetődő, hiszen a hívek lelki gondozása, vagyis a szentségek kiszolgáltatása, a szentmise bemutatása képezte a papság alapfeladatát. Tulajdonképpen a bölcsőtől egészen a sírig végigkísérték őket földi pályájukon, sőt a késő középkorban egyre gyarapodó kegyes alapítványok révén a donátorok és családtagjaik halálát követően is imádkoztak és miséket celebráltak az elhunytak üdvössége érdekében.² A presbiteri ordó felvétele tehát ezek alapján (elméletileg) a szekuláris klérus tagjaival szemben támasztott alapkövetelményre kezdett válni. Mindez azonban egy hosszú folyamat eredményeként csak a trentói zsinatot (1545–1563) követően lett általánossá.³

„Ámde őket [ti. a szüzeket, akikről az előző részben értekezett – FT] hátrahagyva először a férfiak rendjéről (*de virorum ordine*), azaz a laikusokról kell szólnunk, akik között egyesek földművesek (*agricolae*), mások pedig harcosok (*agonistae*). A földművesek verejtékkel művelik meg a földeket és végeznek különböző földműves mesterségeket, amely az egész egyházat eltartja. A harcosok pedig megelegednek a hadi szolgálatuk bérével, nem csapnak össze az anyaméhben, hanem körültekintően harcolnak Isten Szent Egyházának ellenségeivel. Következik a klerikusok rendje (*clericorum ordo*), amely három különálló fokozatra tagolódik, azaz diakónusokra, presbiterekre és püspökökre, ugyanis valamennyi alsóbb grádusú személyt klerikusnak neveznek.”⁴ E sorokat Abbo, a fleury-i Benedek-rendi monostor apátja (†1004) jegyezte le Capet Hugó és Róbert királyokhoz intézett levelében (994). Az Abbo által megfogalmazott gondolatok rövid idő alatt kikristályosodtak, s az *Orbis Christianus* területén a következő évszázadokban általános igazodási pontként szolgáltak. A középkori társadalom három funkcionális csoportjáról értekezett ugyanis a tudós apát, amelyeket a későbbiekben az imádkozók (*oratores*), a harcosok (*bellatores, pugnatores*)

¹ Erre összefoglalóan lásd MÁLYUSZ ELEMÉR, *Egyházi társadalom a középkori Magyarországon*, Budapest 2007. – E kötet egyes részeinek elavultságára, kritikájára legújabbán lásd C. TÓTH NORBERT, *A „Mályuszi modell” érvényessége: vissza az alapokhoz? Egyházi társadalom a magyar királyságban a 16. században*, szerk. VARGA SZABOLCS–VÉRTESI LÁZÁR (Seria Historiae Dioecesis Quinqueecclesiensis XVII), Pécs 2017, 11–34.

² Erre lásd PÁSZTOR LAJOS, *A magyarság vallásos élete a Jagellók korában*, Budapest 2000 (reprint), 66–93; ARNOLD ANGENENDT, *Offertorium. Das mittelalterliche Meßopfer* (Liturgiewissenschaftliche Quellen und Forschungen Bd. 101), Münster 2013; FEDELES TAMÁS, „*Medicina contra peccata mundana*”. *Késő középkori főúri misealapítványok*, Századok 148 (2014) 443–469.

³ A zsinat alapvető feldolgozására lásd HUBERT JEDIN, *Geschichte des Konzils von Trient I–IV*, Freiburg im Breisgau 1977³. – A papság képzésének megújítására lásd GÁRDONYI MÁTÉ, *A papi élet reformja a Trienti Zsinat korában* (Studia Theologica Budapestinensia 27), Budapest 2001.

⁴ Apologeticus ad Hugonem et Rodbertum reges Francorum. JACQUES PAUL MIGNE, *Patrologiae Cursus Completus. Series Latina* (elérhető: <http://patristica.net/latina/> – utolsó letöltés: 2019. július 30.), vol. 139, 464 (saját fordítás).

és a dolgozók (*laboratores*) rendjének neveztek.⁵ E társadalomszemlélet plasztikus megfogalmazása Adalbero laoni püspök (†1031) nevéhez köthető, aki a következőképpen vélekedett: „Isten háza tehát, amelyet egynek hiszünk három részre oszlik: egyesek imádkoznak, mások harcolnak, és ismét mások dolgoznak. Ez a három rész, mely együtt létezik, nem szenvedheti a szétválasztást. A szolgálat, amit az egyik végez, a másik kettő munkájának a feltételét adja, mindenki a maga részéről köteles az együtttest segíteni. Így ez a hármas összetétel valójában egységet alkot, s ezáltal győzedelmeskedhet a törvény és örvendezhet a békének a világ”.⁶ A klerikusok csoportja tehát a késő Karoling-kor folyamán önálló, a laikus társadalomtól jól elkülönített renddé (*ordo clericalis, ordo clericorum*) alakult, tagjai számos kiváltságot élveztek, magukat vi-seletükben is megkülönböztették a világiaktól. Sőt, e fejlődési folyamat következtében a laikusoknál magasabb rendűnek tartották magukat.⁷ A *militia clericalis* tulajdonképpen mindenki előtt nyitva állt, mindössze az alapvető előírásoknak kellett megfelelniük a je-lölteknek. Az egyházi pályafutás sokat ígérő lehetőségként kínálkozott a társadalmi rétegek határait átlépni igyekvőknek, hiszen az egyes szociális csoportok közti vonalak a középkorban meglehetősen merevek voltak. Ebből következőleg az alsóbb társadalmi rétegek tagjai számára a felemelkedésre elsősorban a klérusba történő bejutás kínál-t esélyt.⁸

I. A KÖZÉPKORI KLÉRUS ÉS AZ EGYHÁZI REND GRÁDUSAI

Az áldozat bemutatását végzőket, Lévi törzsének tagjait maga az Úr választotta ki Izrael fiai közül, akik Áron és fiai szolgálatába, sőt tulajdonába kerültek.⁹ A szakrális szolgálatot végző papok a zsidóságon belül központi szerepet játszottak, éppen hivataluk okán elkülönült, kiváltságos csoportot alkottak a választott nép tagjai között.¹⁰ A Megváltó ugyancsak e szakrális feladatokra kijelölt ősi nemzetséghez tartozott: „Já-kobtól származtak a papok és a leviták, meg mindazok, akik Isten áldozati oltáránál teljesítettek szolgálatot, tőle származott az Úr Jézus is test szerint”.¹¹ A zsidó környezetben formálódó ősegyházra természetesen az ótestamentumi hagyományok szintén jelentős hatást gyakoroltak, jóllehet ellentétben az ószövetséggel Jézus Krisztus „papsága örökké tart”.¹² A krisztuskövetők számának gyarapodásával párhuzamosan sokasodó feladatok ellátása szükségessé tette, hogy az apostolok munkáját alkalmas személyek segítsék. „Ezért a tizenkettő összehívta a tanítványokat”, és meghagyták

⁵ KATUS LÁSZLÓ, *Európa története a középkorban*, Pécs 2014, 22, 135. – A három funkcionális rend kialakulásának részleteire lásd GEORGES DUBY, *The Three Orders. Feudal Society Imagined*, Chicago–London 1982, 87–92.

⁶ SZ. JÓNÁS ILONA (szerk.), *Középkori egyetemes történeti szöveggyűjtemény* (Osiris Tankönyvek), Budapest 1999, 195.

⁷ KATUS, *Európa története*, 253; GÁRDONYI MÁTÉ, *Bevezetés a Katolikus Egyház történetébe*, Vác 2006, 103.

⁸ LUDWIG SCHMUGGE, *Schleichwege zu Pfründe und Altar. Päpstliche Dispense vom Geburtsmakel 1449–1553*, Historische Zeitschrift 257 (1993) 617.

⁹ Számok Könyve, 3,1–13.

¹⁰ Leviták Könyve, 8, 1–10, 20.

¹¹ VANYÓ LÁSZLÓ (szerk.), *Apostoli atyák* (Ókeresztény írók 3), Budapest 1988, 124. – Jézus őseire lásd Máté 1, 1–17.

¹² Zsidókhöz írt levél, 7,24.

nekik, hogy „szemeljete ki magatok közül hét jóhírben álló, Lélekkel eltelt bölcs férfit. Ezeket megbízzuk a munka irányításával” – olvashatjuk az Apostolok cselekedeteiben.¹³ A kiválasztás tehát alapvető eleme a szakrális szolgálatnak, s maga a görög eredetű klérus szó is erre utal. Mátyás volt az első, akit az apostolok kiválasztottak: „Ezután sorsot vetettek. A sors Mátyásra esett, így a tizenegy apostolhoz sorolták”.¹⁴

A klerikus – laikus fogalom pár meghatározását a neves bolognai kánonjogásznak, Iohannes Gratianusnak köszönhetjük, aki az 1140 körül összeállított joggyűjteményében, a *Decretum Gratiani*-ban a következőképpen fogalmazott: „A keresztényeknek két fajtája van. Éspedig az egyik típus, amely az isteni szolgálattal (*divino officio*) foglalkozik, a világi lármától eltávolodva a szemlélődésnek és az imának szenteli magát; ők a klerikusok, az Istennek szenteltek (*Deo devoti*), illetve a megtértek (*conversi*). A görög 'kleros' szó latin jelentése sors, örökség. Ezért az ilyen embereket klerikusoknak, sorsra kiválasztottaknak (*sorte electi*) nevezik. [...] A keresztények másik típusa a laikusok. A 'laos' népet jelent. Ők világi javakat is birtokolhatnak [...] feleséget tarthatnak, földet művelhetnek, egymás között ítéletet hozhatnak, tárgyalásokat vezethetnek, az oltárra adományokat tehetnek, tizedet fizethetnek.”¹⁵

A keresztény szerzetesség térhódítása az egyházi renden belül is kifejezésre jutott, ugyanis ennek következtében a klérus két nagy csoportra tagolódott: a világi papságra (*clerus saecularis*), valamint a szerzetességre (*clerus regularis*). Az egyházi társadalom különböző rétegeit azonos státusuk kapcsolta össze, amely markánsan megkülönböztette annak tagjait a világi személyektől.¹⁶ A klerikusok formálisan egy csoportot alkottak, ugyanis nem tartoztak a világi bíróságok joghatósága alá, hanem a *privilegium fori* normája szerint a kánonjog alapján ítelték meg őket. E mellett egyéb kiváltságokkal, immunitással rendelkeztek, így például részleges adómentességet élveztek.¹⁷ A klérushoz tartozás külsőleg is látható jelét a hajkorona közepének kör alakú leborotválása az úgynevezett *tonzúra* biztosította.¹⁸ A kezdeti időszakban az aszketikus élet mellett elköteleződött férfiak és nők saját maguk borotválták le a hajukat. A visszaélések miatt a későbbiekben e rítus a püspökök illetékességi körébe került, azaz szentelési hatalmukhoz tartozott. Aszketikus jelentését elvesztve immár az *ordo clericorum* és az *ordo laicorum* egymástól történő elhatárolását szemléltette.¹⁹ „A fej leborotválása valamennyi világi dolog letételét” jelentette – olvashatjuk Gratianusnál.²⁰

¹³ Apostolok Cselekedetei (= ApCsel), 6,2–3.

¹⁴ ApCsel, 1,26. Ezt Gratianus is kiemeli: „*Cleros et clericos hinc appellatos credimus, quia Mathias sorte electus est, quem primum per apostolos legimus ordinatum.*” AEMELIUS FRIEDBERG (ed.), *Corpus Iuris Canonici*, I–II, Graz 1959, I, 67. Dist. 21.

¹⁵ Uo., I, 678. Dist. C. VII. (fordítás tőlem).

¹⁶ GÁRDONYI, *Bevezetés*, 103. Az egyes rétegek magyar vonatkozásaira lásd MÁLYUSZ, *Egyházi társadalom*.

¹⁷ Erre részletesen lásd RICHARD PUZA, *Privilegium fori*, Lexikon des Mittelalters VII, München 2003, 228–229.

¹⁸ WILLIBALD PLÖCHL, *Geschichte des Kirchenrechts*, Bd. 2.: *Das Kirchenrecht der abendlaendischen Christenheit 1055 bis 1517*, Wien–München 1962, 289.

¹⁹ ARNOLD ANGENENDT, *Geschichte der Religiosität im Mittelalter*, Darmstadt 2009⁴, 446.

²⁰ FRIEDBERG, *Corpus Iuris Canonici*, I, 678.

Az egyház szolgálatára kiválasztottak különböző feladatokat láttak el a kezdettől, amely differenciálódást az apostoli atyák levelei,²¹ valamint az első századok egyházfegyelmi szabályozásainak szövegei egyaránt dokumentálják. A 215 körül Rómában keletkezett *Traditio Apostolica* tanúsága szerint a püspökök, presbiterek és a diakónusok mellett a szubdiakónusok, valamint a lektorok is a klérushoz tartoztak és egyházi szolgálatot végeztek.²² Az utóbbi kettőt továbbiak követték, s ennek következtében néhány évtizeddel később már a klerikus státusz alacsonyabb fokozatai is megjelentek, s általánossá váltak.²³ Caesariai Eusebius egyháztörténeti munkájában örökítette meg Cornelius pápa (251–253) Fabianus antiochiai püspökhöz intézett levelét, amelyben az egyházfő az egyházi rend valamennyi grádusát felsorolta. A 3. század derekán a püspököt követően a római papságot e szerint „negyvenhat pap (*presbiteros*), hét diakónus (*dyaconos*), hét alszerpap (*subdyaconos*), negyvenkét akolitus (*acolutos*), az ajtónállókkal együtt (*cum hostiariis*) negyvenkét ördögűző (*exorcistas*) és felolvasó (*lectores*)” alkotta.²⁴

A nyugati egyházban az egyik legelső traktátus, amely az egyházi ordók hierarchiáját tartalmazza, a *De septem ordinibus ecclesiae* című Pszeudo-Jeromos levél. Jóllehet keletkezése kapcsán nincs tudományos konszenzus, az azonban kétségtelen, hogy valamikor az 5–7. században készülhetett, s a fennmaradt szövegváltozatok alapján a középkori Európában közismert lehetett. E gyűjtemény a következő grádusokat sorolja fel: temetést végző (*fossor*), ajtónálló (*ostiarius*), felolvasó (*lector*), alszerpap (*subdiaconus*), szerpap (*diaconus*), áldozópap (*presbiter*), püspök (*episcopus*).²⁵

Sevillai Izidor (†636) *Etymologiae* című munkájának hetedik könyvében az ekkorra már megszilárdult gyakorlatot dokumentálta. „Általánosan mindenkit klerikusnak neveznek, aki Krisztus egyházában szolgál, akiknek a grádusa és a neve a következő: ajtónálló (*hostiarius*), zsolttáros (*psalmista*), felolvasó (*lector*), ördögűző (*exorcista*), akolitus (*acolutus*), alszerpap (*subdiaconus*), szerpap (*diaconus*), áldozópap (*presbiter*), püspök (*episcopus*).”²⁶

Ivo chartres-i (†1116), majd később Guillelmus Durandus (†1296) mendei püspök úgy fogalmazott, hogy az egyházi rend szentségének hét fokozata van, amely a Szentlélek hét ajándékát szimbolizálja. Ivo Krisztus példájára utalt, aki az egyházi rend hét fokozatával járó valamennyi szolgálatot személyesen látta el, s ezzel az egyház a krisztusi

²¹ VANYÓ, *Apostoli atyák*, 130–131 (Római Szt. Kelemen), 175–176 (Antiochiai Szt. Ignác).

²² ERDŐ PÉTER (összeáll., ford.), *Az ókeresztény kor egyházfegyelme (az első négy évszázadban)* (Ókeresztény írók 5), Budapest 1983, 83–102; UÓ, *Az ókori egyházfegyelme emlékei I–IV. század*, (Ókori Keresztény Írók 2), Budapest 2018, 131–160.

²³ SZÁNTÓ KONRÁD, *A Katolikus Egyház története*, I–III, Budapest 1987–1988², I, 129.

²⁴ *Eusebiosz egyháztörténete*, ford. BAÁN ISTVÁN (Ókeresztény írók 4), Budapest 1981, 292. – A latin nyelvű kiegészítések forrása: *Eusebii Caesariensis episcopi ecclesiastica hystoria per Rufinum Aquileiensem de greco in latinum traducta incipit feliciter*; Utrecht, 1474. (elérhető: <https://archive.org/details/ned-kbn-all-00001820-001> [utolsó letöltés: 2018. november 9.]) fol. 127v.

²⁵ A Bibliotheca Apostolica Vaticana Barberini Latini 679, fol. 298r szövegváltozatát közli: REYNOLDS, ROGER E., *Clerical Orders in the Early Middle Ages. Duties and Ordination* (Variorum collected studies series 670), Aldershot 1999, I, 238–247.

²⁶ FRIEDBERG, *Corpus Iuris Canonici*, I. Dist. 21. 67 (fordítás tőlem).

előképet kívánta megvalósítani. Ezek közül az ajtónálló volt az első, míg az áldozópap az utolsó grádus.²⁷ Az általános késő középkori gyakorlat szerint tehát a helyi *ordinarius* által kiszolgáltatható rendek alsó fokozatai a *hostiarius*, *lector*, *exorcista* voltak, végül pedig az *acolitatus* következett. Ezek birtokában az illető már az egyháziak kiváltságait élvezte, azonban a későbbiekben még visszatérhetett a laikus állapotba (házasodhatott, világi foglalkozást űzhetett).²⁸ Az említett négy kisebb rendet (*quatuor minores*) a legtöbbször egy időpontban vették fel a jelöltek.²⁹ A három magasabb ordó sorrendben pedig a következő volt: *subdiaconatus*, *diaconatus* és *presbyteratus*. A cölibátus kötelezettségével egybekötött *subdiaconátust* a 12–13. század fordulójától számították a magasabb fokozatok közé, amelyet III. Ince pápa (1198–1216) 1207-es dekrétuma tett véglegessé.³⁰ Az alszerpapság képezte a valódi választóvonalat a cölibátus megtartása és az imaórákon (zsolozsmán) történő részvétel követelménye által, egyértelművé téve, miszerint az illető további életét immár kizárólag az egyháznak szenteli. Természetesen csak a presbiteri ordó felvételét követően vált áldozópappá (*presbiter*, *sacerdos*) az illető, amely lehetővé tette a szentmise celebrálását, valamint a szentségek kiszolgáltatását. Az egyházi rend szentségének legmagasabb fokozatát pedig a püspökség (*episcopatus*) jelentette. Ez utóbbi grádusokat a kisebb ordóktól markánsan megkülönböztetve szent rendeknek (*sacri ordines*) nevezték.³¹ E felosztás természetesen a korszak részegyházainak – köztük a magyar – tartományi és egyházmegyei zsinati határozataiban is időről időre szerepel az egyházi rend szentségét tárgyaló fejezetben.³²

Az egyes fokozatokhoz tartozó feladatokat is világosan meghatározták. Az ajtónálló őrizte a templom kulcsait, nyitotta és zárta annak ajtaját, a híveket beengedte, a kiközösítetteket és a hitetleneket pedig kizárta. Az ördögűző a katekumenek feje fölé

²⁷ GUILIELMO DURANDUS, *Rationale divinarum officiorum*, accedit aliud a JOANNE BELETHO, Neapoli 1859, 80; WILHELM DURANDUS, *Rationale divinarum officiorum*, Übersetzung und Verzeichnisse von HERBERT DOUTEIL mit einer Einführung herausgegeben und bearbeitet von RUDOLF SUNTRUP, Teilband I (Liturgiewissenschaftliche Quellen und Forschungen, Bd. 107), Münster 2016, 182; LUDWIG OTT, *Das Weibesakrament* (Handbuch der Dogmengeschichte 4), Freiburg–Basel–Wien 1969, 43.

²⁸ KIRSI SALONEN–JUSSI HANSKA, *Entering a Clerical Career at the Roman Curia, 1458–1471*, Farnham–Burlington 2013 és (Church, Faith and Culture in the Medieval West) London–New York 2016 (a továbbiakban ez utóbira hivatkozom), 6–8.

²⁹ FRIEDRICH WILHELM OEDIGER, *Über die Bildung der Geistlichen im Späten Mittelalter*, Leiden–Köln 1953, 54.

³⁰ OTT, *Das Weibesakrament*, 45–46.

³¹ „*Sacri vero, seu majores, sunt isti: Subdiaconatus, diaconatus, presbyteratus, episcopalis ordo*”. DURANDUS, *Rationale* (1859), 80. – Az ordó fogalmát elsőként Petrus Lombardus (†1160) definiálta: „*Character igitur spiritualis, ubi fit promotio potestatis, ordo vel gradus vocatur*”. – Később Alexander de Hales (†1245) a következőképpen határozta meg az ordó fogalmát: „*Ordo est sacramentum spiritualis potestatis ad aliquod officium ordinatum in ecclesia ad sacramentum communionis*”. – OTT, *Das Weibesakrament*, 48, 76.

³² Például Esztergom (1382, 1494), Várad (1524). *Leges ecclesiasticae regni Hungariae et provinciarum adiacentium I–III*, opera et studio IGNATII BATTYÁN episcopi Transsilvaniae collectae et illustratae, Albae Carolinae–Claudiopoli 1785–1827, III, 268; *Sacra Concilia Ecclesiae Romano-Catholicae in Regno Hungariae celebrata. Ab anno Christi MXVI. usque ad annum MDCCXV. Accedunt Regum Hungariae, Sedis Apostolicae legatorum constitutiones ecclesiasticae*, ex Mss. potissimum eruit collegit illustravit P. CAROLUS PÉTERFFY, e Societate Jesu. Pars prima. In qua concilia et constitutiones ab anno Christi MXVI. usque ad annum MDXLIV. prodeunt, Viennae 1742, 206; JACZKÓ SÁNDOR (közreadja), *A váradí egyház 1524. évi zsinati határozatai*, Budapest 2016, 203–204.

helyezve kezét végezte az exorcizmus szertartását. Az akolitus feladata volt a szentély világitásának előkészítése, gondoskodott a viaszról, valamint előkészítette az eucharisztia számára a kelyhet. A lektor az ószövetségi olvasmányokat olvasta fel a nép számára. Az alszerpap vitte az oltárhoz a kelyhet és a paténát, ministrált a szentmise alatt, a celebráns kezére vizet öntött, majd átadta a törőlkendő. A diakónus az áldozópapnak asszisztált a keresztség szentségének kiszolgáltatásánál, az oltárra helyezte a felajánlásokat, a keresztet hordozta, valamint a szentleckét és az evangéliumot felolvasta a híveknek. Ő szólított fel a szentmisén a közös imára és a hirdette ki az Úr békéjét. Az áldozópap mutatta be a szentmiseáldozatot, prédikációt tartott, s megáldotta Isten adományait, kiszolgáltatta a szentségeket. A püspök a bazilikákat, az oltárokat és a krizmát konzekráltta, kiszolgáltatta az egyházi rendeket, apácákat benedikált.³³

2. A KANDIDÁLOK ALKALMASSÁGA

A kisebb-nagyobb ordók felvételének kritériumai, az ordináció különböző szegmensei folyamatosan visszatérő témái voltak az egyetemes és a helyi zsinatoknak, számos pápai döntés született az évszázadok során e kérdéskörben.³⁴ Természetesen a kánonjogászok sem hagyták érintetlenül mindezt, így – egyebek mellett – a *Decretum Gratiani* is részletesen tárgyalta a kérdést.³⁵ A 15. századtól számos javaslat készült a jelöltekkel szemben támasztott alapvető követelményekkel, valamint a promóciókkal kapcsolatban, míg végül a trentói zsinaton (1545–1563) született meg az átfogó reform, amely révén a katolikus megújulás új papi ideálja került előtérbe.³⁶ A középkorban vajon milyen előfeltételeknek kellett megfelelniük az egyházi rend egyes grádusait felvenni kívánó jelölteknek?

A 4. századi zsinatok megfogalmaztak már bizonyos kritériumokat a klérus tagjaival kapcsolatban. Általában az erkölcsökre, valamint az életkorukra vonatkozóan írtak elő általános elvárásokat.³⁷ Az I. niceai zsinat (325) pedig a presbiteri ordó előtti vizsgálatot is említette.³⁸ A Karoling-kortól kezdődően aztán egyre részletesebben szabályozták a klerikusokkal, mindenekelőtt az áldozópapokkal szembeni elvárásokat. Nagy Károly (768–814) több *capitularéja* is előírta az egyháziak kötelező vizsgálatát, amelyek során erkölcsüket és felkészültségüket egyaránt ellenőrizték.³⁹

³³ IVO DE CHARTRES, *Panormia*, (elérhető: http://www.documentacatholicaomnia.eu/03d/1040-1116_Ivo_Car-notensis_Panormia_LT.pdf [utolsó letöltés: 2018. november 9.]), Lib. III, cap. (28–29).

³⁴ GUERRINO PELLICCIA, *La preparazione ed ammissione dei chierici ai santi Ordini nella Roma del secolo XVI, con Appendice di documenti originali*, Roma 1946, 51–81; ANDREAS REHBERG, *L'affluenza di ordinandi a Roma alla vigilia della riforma luterana*, La papauté à la Renaissance, eds. FLORENCE ALAZARD–FRANK LA BRASCA, Paris 2007, 167–249, 171–200.

³⁵ FRIEDBERG, *Corpus Iuris Canonici*, I, Dist. 36–40, 133–150.

³⁶ A folyamatra lásd GÁRDONYI, *A papi élet reformja*.

³⁷ A nimes-i zsinat (396) részletesen előírta az egyes fokozatok életkori követelményeit. ERDŐ, *Az őkeresztény*, 352.

³⁸ Uo., 287.

³⁹ Például a 802-es aacheni zsinat *Capitula de examinendis ecclesiasticis* cím alatt önálló fejezetet szentelt e kérdésnek: „omnes ecclesiasticos de eorum eruditione et doctrina diligenter examinare, in eadem examinatione nos quamvis imperiti simus per provinciam isteam”: *Monumenta Germaniae Historica*. (= MGH) *Legum sectio II. Capitularia Regum Francorum*, I, denuo edidit ALFREDUS BORETIUS, Hannoverae 1883, 110. – A korabeli

A szentelés előtti vizsgálat (*examinatio*) részleteiről Gratianus gyűjteménye nyújt számunkra átfogóbb tájékoztatást. „Miután a püspök megállapította a szentelés időpontját, az ordináció előtti szerdán valamennyi szentelendőőt az őket bemutató presbiterekkel együtt a városba kell hívni. Ezt követően pedig válasszon a püspök környezetéből áldozópapokat és más okos férfiakat, akik ismerik az isteni törvényeket és tapasztaltak az egyházi szabályok terén, s ők gondosan vizsgálják meg a szentelendők származását, életét, hazáját és életkorát, szolgálati és tanulmányi helyét, továbbá, hogy jól képzettek-e, ismerik-e az Úr parancsait, mindenekelőtt azonban, hogy a katolikus hithez ragaszkodnak-e és azt egyszerű szavakkal elő tudják-e adni. [...] Őket tehát három egymást követő napon alapos vizsgálat alá kell vetni, az alkalmasokat pedig szombaton mutassák be a püspöknek.”⁴⁰ A partikuláris zsinatokon is – kisebb-nagyobb helyi eltérésekkel, de alapvetően – hasonló elvárásokat fogalmaztak meg, így a vizsga forgatókönyve tulajdonképpen egészen Trentóig változatlan maradt.⁴¹ Az 1515-ös veszprémi egyházmegyei zsinat előírásai értelmében a kivizsgálás során a törvényes életkort, az erkölcsös életet, a törvényes származást, az olvasás és az éneklés megfelelő szintű ismeretét kérték számon, továbbá igazolniuk kellett a jelölteknek, hogy nem élnek szabálytalan állapotban, nem házások, nem bigámisták, nem szolgáló állapotúak, nincs a szentelést akadályozó testi hibájuk vagy betegségük.⁴² A kivizsgálás tehát alapvetően a kandidálók elméleti felkészültségére, erkölcsére, valamint állapotára irányult. A kánonjog előírása szerint a *subdiaconátussal* kezdődő magasabb ordók felvételéhez az említettek kivül a jelölteknek igazolniuk kellett a megfelelő egzisztenciális hátteret biztosító javadalom (*titulus patrimonii, titulus ecclesiasticus*) birtoklását is. Kivételt a szerzetesek képeztek, az ő megélhetésüket természetesen rendjük szavatolta.⁴³ Az egyházi hivatalok megfelelő szintű ellátásához szükség volt tehát bizonyos szintű erkölcsi, vallásos, elméleti, valamint szervezési képességek-

---

papsággal szemben megfogalmazott szentelési követelmények vázlatos áttekintésére lásd KAJTÁR EDVÁRD, «*In immolationis hora per vocem sacerdotis coelos aperti sunt*» *A pap és az eucharisztia kapcsolata a misében a IX. század legjelentősebb misekommentárjai szerint*, (doktori értekezés a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán), Budapest 2010, (kézirat), 49–53.

⁴⁰ FRIEDBERG, *Corpus Iuris Canonici*, I, 88–89, (a fordítás tőlem).

⁴¹ OEDIGER, *Über die Bildung*.

⁴² „*Hi, qui sunt ad sacros ordines promovendi, infra tres dies ante diem ordinationis suae episcopo vel eius suffraganeo aut examinatorebus deputatis praesentari et examinari debent. Et tales, qui sunt legitimae aetatis, honestae vitae, de legitimo matrimonio nati, et bene sciunt legere et cantare ac in praemissis sint aequaliter instructi, non irregulares, non coniugati, non bigami, non servi, nisi forte essent manumissi, non coprore vitiiati.*” – *A veszprémi egyház 1515. évi zsinati határozatai*, kiad. SOLYMOSI LÁSZLÓ, Budapest 1997, 83.

⁴³ DENYS HAY, *The Church in Italy in the Fifteenth Century*, Cambridge 1979, 54, 142; FEDELES TAMÁS, *Magyar klerikusszentelések Rómában a bitűjtés kezdetén*, Egyházi társadalom a magyar királyságban a 16. században, szerk. VARGA SZABOLCS–VÉRTESI LÁZÁR (Seria Historiae Dioecesis Quinqueeclesiensis XVII), Pécs 2017, 54–55. A titulusra lásd WILHELM ÜLHOF, *Die Zuständigkeiten zur Weibespending mit besonderer Berücksichtigung des Zusammenhangs mit dem Weibetitel un der Inkardination* (Münchener theologische Studien 3/15), München 1962, 5–54; SEVERIN LEDERHILGER, *Weibetitel*, Lexikon für Theologie und Kirche, X, Freiburg im Breisgau 2006, (Sonderausgabe) 1016.

re,⁴⁴ amelyeket a szentelés aktusa előtt számon is kértek. Az elméleti felkészültségre vonatkozó követelményeket azonban pontosan nem szabályozták központilag, ezért nem volt e téren olyan igazodási pont, amely a nyugati egyház papsága számára az elégséges műveltségi szintet részletesen meghatározta volna. Véleményem szerint ez is közrejátszhatott abban, hogy a késő középkori lelkészkedő papság tagjainak nagy részét általában sztereotip módon tudatlannak tartja a korábbi szakirodalom.⁴⁵ Mindez persze meglehetősen egyoldalú és leegyszerűsítő megközelítés, amely a szentelési vizsgák részletesebb elemzése révén árnyalható.

3. A PROMÓCIÓ HELYE ÉS IDEJE

A szentelésre rendszerint az adott egyházmegye székesegyházában került sor, amelyet a helyi püspök, illetve akadályoztatása, széküresedés esetén a segédpüspök végzett.⁴⁶ A püspöki ordó esetében pedig három *episcopusra* volt szükség a konszekráció szertartásához. Természetesen nemcsak a katedrálisokban, hanem más alkalmas szakrális épületekben is sor kerülhetett a promócióra, amint számos, többek között a következő néhány példa is alátámasztja. Veit Hündler pécsi *suffraganeus* egy-egy alkalommal a pécsváradi Benedek-rendi (1450), illetőleg a pécsi karmelita kolostorban (1464) végzett promóciót.⁴⁷ János krajnai püspök egy ízben saját római házában szentelt (1487).⁴⁸ Antal megarai püspök pedig saját pécsi házában Szent Erzsébet kápolnájában szolgáltatta ki egy alkalommal (1504) az egyházi rend szentségét.⁴⁹ A felsorolást tetszőlegesen folytathatnánk. A helyszín kiválasztását befolyásoló tényezők közé tartozott az adott szentelésen résztvevő kandidálók száma. Az egyéni, illetőleg néhány fős szentelésekre alkalmasak lehetnek a kisebb alapterületű kápolnák is, ám a sokszor tömeges, általános szentelések már nagyobb befogadóképességű templomokat igényeltek. E mellett persze a promóciót végző főpap maga is szerepet játszott a helyszín kiválasztásában, amelyet esetenként bizonyosan a személyes komfort (is) befolyásolt. Az említett Hündler püspök esetében kézenfekvő volt a pécsi karmelita kolostor választása, ugyanis a rend tagjaként ő maga is e konventben élt.⁵⁰

A szentelések ideje hosszabb fejlődés eredményeként alakult ki, majd szilárdult meg a nyugati egyházban. Az ókeresztény korban pünkösdi és Péter Pál aposto-

⁴⁴ ANGENENDT, *Geschichte der Religiosität*, 447–448.

⁴⁵ Például JOSEPH LORTZ, *Die Reformation in Deutschland*, Freiburg im Breisgau 1982⁶, I, 86.; HAY, *The Church in Italy*, 52–57; ALISTER E. McGRATH, *Kálvin. A nyugati kultúra formálódása*, Budapest 2001, 23–24. Vö. ENNO BÜNZ, *Thüringens Pfarrgeistlichkeit vor der Reformation*, Historisches Jahrbuch 124 (2004) 47–50.

⁴⁶ A segédpüspökökre további irodalommal lásd FEDELES TAMÁS, *Középkori pécsi segédpüspökök*, Magyar Egyháztörténeti Vázlatok 22 (2010) 5–20.

⁴⁷ JOSEPHUS KOLLER, *Historia episcopatus Quinqueecclesiarum I–VII*, Posonii–Pesthini 1782–1812, IV, 249, 276.

⁴⁸ Archivio Apostolico Vaticano, Camera Apostolica, Libri formatarum (= AAV Cam. Ap., Libr. format.) vol. 8, fol. 143r.

⁴⁹ Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára, Diplomatikai Fényképgyűjtemény (= MNL OL DF) 278 332.

⁵⁰ Hündlerre további irodalommal lásd FEDELES TAMÁS, *A püspöki kúria*, A középkor évszázadai (1009–1543), szerk. FEDELES TAMÁS–SARBAK GÁBOR–SÜMEGI JÓZSEF (A Pécsi Egyházmegye története I), Pécs 2009, 168–169.

lok ünnepét, valamint a böjtöt követő napokat részesítették előnyben,⁵¹ de tulajdonképpen minden vasárnap lehetséges szentelési napként szolgált.⁵² I. Callixtus pápa (217–222) vezette be a kántorböjti napokat (*ieiunium quatuor temporum*) annak érdekében, hogy a hívek nyáron, ősszel és télen egyaránt három-három napos szigorú böjtöt tartsanak.⁵³ I. (Nagy Szent) Leó pápa (440–461) ezekhez kötötte a presbiter és diakónus szenteléseket a római közösségben, valamint bevezette a tavaszi kántorböjti napokat.⁵⁴ A kezdeti időkben elsősorban a decemberi kántorböjt szombatján tartották a pap- és püspökszenteléseket annak érdekében, hogy az új hivatás születése minél közelebb kerüljön a Megváltó megtestesülésének ünnepéhez.⁵⁵ I. Gelasius pápa (492–496) pedig elrendelte (494), hogy a diakónusokat és a presbitereket kizárólag az említett időszakok szombatjain, valamint a nagyböjt kezdetén és közepén szenteljék fel.⁵⁶ Mindennek háttérében egyértelműen a böjt állt, hiszen az önmegtartóztatás révén megtisztulva vehették fel a kandidálók az egyházi ordókat. Az ókeresztény gyakorlat szerint az absztinencia vezeklés az elkövetett bűnökért, amely a testet és a lelket egyaránt megtisztítja.⁵⁷ A kántorböjtek időpontja azonban egészen a II. század végéig nem volt egységes a római egyház területén. 1095-ben II. Orbán pápa (1088–1099) rendelte el a böjti napok évi meghatározott időpontban történő megtartását. Előírása szerint a nagyböjt és pünkösöd első hetében, a Szent Kereszt felmagasztalása (szeptember 14.), valamint Szent Luca (december 13.) ünnepét követő szerdán, pénteken és szombaton került ezekre sor.⁵⁸ E négy időszak később kiegészült a Feketevasárnap, azaz nagyböjt 5. vasárnapja előtti szombatjával, valamint húsvét vigíliájával. A kánjogi szabályozás nyomán az évente hat alkalommal sorra kerülő szentelési időpontokat – a korabeli gyakorlat szerint – a szentmise *introitus*a alapján nevezték el, amelyek a következők: *Veni et ostende nobis* (december); *Intret oratio mea* (nagyböjt első szombatja); *Sitientes* (feketevasárnap előtti szombat); *vigilia Pasche* (ekkor nincs *introitus*); *Caritas Dei diffusa*

⁵¹ REYNOLDS, *Clerical Orders*, XI/4–5.

⁵² BRUNO KLEINHEYER, *Die Priesterweihe im römischen Ritus. Eine liturgiebistorische Studie* (Trierer theologischen Studien 12), Trier 1962, 36.

⁵³ A kántorböjt a latin *quatuor* számnév eltorzult alakja és a böjt szó összetételéből képződött. Ennek eredete valószínűleg a pogány római korra nyúlik vissza, amikor a különböző évszakokban vetéssel, aratással és a szürettel kapcsolatos ünnepi események zajlottak. Keresztény tartalommal megtöltve ezek hálaadó napokká váltak, amikor az egyes évszakokban hálát adtak a termésért. Ezen alkalmakkor a hét szerdáján, péntekén és szombatján a hívek imádkoztak, böjtöt tartottak és a rászorulóknak alamizsnát adtak. MIHÁLYFI ÁKOS, *A nyilvános Istentisztelet*, Budapest 1933, 84; VÁRNAGY ANTAL, *Liturgika. Szertartástan. Az Egyház nyilvános Istentisztelete*, Abaliget, 1993, 427.

⁵⁴ KLEINHEYER, *Die Priesterweihe*, 36.

⁵⁵ MIHÁLYFI, *A nyilvános*, 85. és 3. jegyzet.

⁵⁶ „*Orationes etiam presbyterorum et diaconorum nisi certis temporibus et diebus exercere non debent, id est: quarti mensis jejunio, septimi et decimi, sed etiam quadragesimalis initii ac mediana Quadragesimae die, sabbati jejunio circa vesperam noverint celebrandas.*” – MIGNE, *Patrologia Latina*, vol. 59, 52.

⁵⁷ KLEINHEYER, *Die Priesterweihe*, 37.

⁵⁸ MIHÁLYFI, *A nyilvános*, 85–86.

est (pünkösdkor); *Venite adoremus* (szeptember).⁵⁹ A szentelések természetesen minden alkalommal ünnepi szentmise keretében (*inter missarum sollempnia*) történtek.⁶⁰

Az előírt időpontokon kívül is sor került promóciókra a részegyházakban, amely gyakorlatot a Szentszék igyekezett korlátok közé szorítani. III. Sándor pápa (1159–1181) előírása értelmében vasárnap csak a kisebb rendeket szolgálhatták ki a püspökök, míg a kántorböjti időszakokon kívül eső (*extra ieiunia quatuor temporum*) vasár- és ünnepnapokon legfeljebb egy vagy két jelöltnek adhatták fel a kisebb rendeket. Az alszerpapi (és a további szent) ordó(ka)t az előírt hat időponton kívül azonban csak a pápa szolgálhatta ki.⁶¹ Mindazonáltal a kötelezően meghatározott időszakokon kívüli szentelések is érvényesek voltak, amint IX. Gergely pápa (1227–1241) Bari érsekéhez intézett leveléből erről értesülünk: „akik a megszabott időkn kívül vették fel a szent rendeket, kétséget kizáróan megkapták a szentségi jelet. Őket az ilyen törvényszegés miatt, miután először megfelelő bűnbánattartást kell rájuk kiróni, azért megtarthatod, hogy felvett rendjeikben szolgáljanak.”⁶² Ezt a gyakorlatot a következőkben is alkalmazták: a pápa adhatott engedélyt az *extra tempora* promóciókra, amelyet a kúriai hivatalokban kérvényezhettek a kandidálók.

Itt kell röviden érintenünk az egyházi rend egyes fokozatainak felvétele között eltelt idő (*interstitia*) kérdését. Kezdetben az egyes grádusok felvétele között több évnek kellett eltelnie. Hrabanus Maurus (†856) fuldai apát *De clericorum institutione* című művében arról tudósít, hogy a 4–5. század fordulóján legalább öt év lektori vagy ördögűzői szolgálatot követően nyílt alkalma a jelöltnek az akolitusok vagy az alszerpapok közé emelkedésre. Végül öt év diakónusi hivatalt követően szentelheték az illetőt pappá.⁶³ Az évszázadok folyamán azonban a szünet ideje folyamatosan rövidült, sőt az sem volt példanélküli, hogy az egymást követő napokon került sor több rendre történő promoteálásra. E károsnak vélt gyakorlatot kívánta III. Ince pápa megfékezni.⁶⁴ Az *interstitiához* hasonlóan természetesen a Szentszék ezen előírás alól is felmentést adhatott. Így a kortársak körében egyáltalán nem számított kivételes alkalomnak, hogy Tommaso de Vio bíboros, *legatus de latere* felhatalmazása alapján Nyal-

⁵⁹ *Die Weiberegister der Seckauer Bischöfe vor der Reformation 1425–1507*, Einleitung von KARL AMON, Register von MARIA MAIROLD (Quellen zur Geschichtlichen Landeskunde der Steiermark 9), Graz 1988, XXV.

⁶⁰ SALONEN–HANSKA, *Entering*, 16.

⁶¹ „De eo autem, quod quaesivisti, an liceat extra ieiunia quatuor temporum aliquos in ostiarios, lectores, exorcistas, vel acolythos promovere, aut etiam subdiaconos promovere, prudentiae tuae taliter respondemus, quod licitum est episcopis, dominicis et aliis festiis diebus unum aut duos ad minores ordines promovere; sed ad subdiaconatum, nisi in quatuor temporibus, aut in sabbato sancto, vel in sabbato ante dominicam passionem, nulli episcoporum, praeterquam Romano Pontifici, licet aliquos ordinare.” – FRIEDBERG, *Corpus Iuris Canonici*, II, 118.

⁶² HEINRICH DENZINGER–PETER HÜNERMANN, *Hitvallások és az Egyház tanítóbíborának megnyilatkozásai*, FILA BÉLA és JUG LÁSZLÓ fordításának felhasználásával összeállította ROMHÁNYI BEATRIX és SARBAK GÁBOR, szerk. BURGER FERENC (Szent István Kézikönyvek 9), Bányóterenyé–Budapest 2004, 825. sz. 282–283.

⁶³ MIGNE, *Patrologia Latina*, vol. 107, 306.

⁶⁴ „Si enim utrumque ordinem eodem die conferre illi non licuit, pari non licuit ratione unum ordinem uno die, et alium altero ieiunio continuato conferrí?.” FRIEDBERG, *Corpus Iuris Canonici*, II, 122.

kai Albert sebastei püspök,⁶⁵ győri *suffraganeus* a győri székesegyház oldalához épített Szentháromság kápolnában szentelte öt napon belül alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré Körmenyi Rozsos Mátyás fia János győri egyházmegyes akolitus 1523 novemberében.⁶⁶ A 15. században a *Curia Romanában* történő szentelések során a hasonló esetek mindennaposnak számítottak.

4. A SZENTELÉS AKTUSA

Az ordinációk a nyugati kereszténység területén a vizsgált korszakban egységes forгатókönyv, a *Pontificale Romanum* előírásai szerint történtek. Mindez természetesen egy hosszabb fejlődési folyamat eredményeként állandósult, amely legfontosabb elemeit érdemes röviden áttekinteni.

Az egyházi szolgálatra kiválasztottak hivatalba lépése az apostoli kortól kezdődően egy, a szemlélők számára jól látható rítus keretében történt. A szerpapak kiválasztását követően „az apostolok elé állították őket, azok imádkoztak és rájuk tették a kezüket”.⁶⁷ Hasonló történt Barnabással és Pál apostollal Antiochiában, amikor az egyházközség elöljárói a Szentlélek sugallatára „böjtöt tartottak, majd rájuk tették a kezüket, és útnak bocsátották őket”.⁶⁸ A *Traditio Apostolica* tanúsága szerint a püspökök, presbiterek és diakónusok beiktatása ugyancsak kézfeltétel és imádság közben történt. A kisebb rendek esetében azonban kézfeltét elmaradt.⁶⁹ A kézrátétel tehát a kezdeti időszaktól a szentelési szertartás központi elemét alkotta. Mindezt IX. Gergely pápa egyik levelében a következőképpen fogalmazta meg: „Amikor az áldozópapot és a diakónust felszentelik, testi érintés révén fogadják a kézrátételt az apostolok által bevezetett szertartás szerint [...] a kezeket azonban fel kell emelni, mikor az imádság árad a felszentelendő feje fölé.”⁷⁰

A szentelés liturgiája további elemekkel bővült, amelynek részleteiről egy Gallia területén az 5. század második felében összeállított törvénygyűjtemény tájékoztat. E szerint a püspökszentelés alatt két püspök a jelölt feje fölött tartotta az evangéliumos könyvet, miközben egy püspöktársuk áldást adott rá a szertartáson jelenlévő püspökök pedig megérintették a szentelendő fejét. A presbiterszentelés alatt a szertartást végző főpap és a jelenlévő áldozópapok valamennyien a kandidáló fejére helyezték kezüket. A diakónus esetében viszont csak a szentelő püspök tette a jelölt fejére a kezét, a papság

⁶⁵ 1517 és 1525 között győri segédpüspök. C. TÓTH NORBERT, *Magyarország késő középkori főpapi archontológiája. Érsekek, püspökök, illetve segédpüspökeik, vikáriusaik és jövedelemkezelőik az 1440-es évektől 1526-ig* (A Győri Egyházmegyei Levéltár Kiadványai. Források, feldolgozások 27), Győr 2017, 74; személyére lásd KÖBLÖS JÓZSEF, *Az egyházi középréteg Mátyás és a Jagellók korában* (Társadalom- és művelődéstörténeti tanulmányok 12), Budapest 1994, 412–413. 108. sz.

⁶⁶ *Egyháztörténelmi emlékek a bitűjítás korából*, I–V, szerk. BUNYITAY VINCE et alii, Budapest 1902–1912, I, 103. sz.; MNL OL DF 200599.

⁶⁷ ApCsel 6,6.

⁶⁸ Uo., 13,3.

⁶⁹ ERDŐ, *Az ókeresztény*, 83–89. Az imára lásd KLEINHEYER, *Die Priesterweibe*, 18. sköv.

⁷⁰ DENZINGER–HÜNERMANN, *Hitvallások*, 283. 825. sz.

képviselői nem, mivel ő „nem a papságra, hanem a szolgálatra szentelődik”. Az alszerpap esetében nem alkalmazták a kézföltételt, azonban a püspök és az archidakónus átadták neki a szolgálatát szimbolizáló eszközöket: az üres kelyhet és a paténát, a vízzel teli kancsót, a tálcat és a kéztöröltőt.⁷¹

A Karoling-korban a rítus újabb elemekkel bővült, amely egyebek mellett a kéz megkenésével egészült ki.⁷² A szertartás során a püspök a presbiter kezeit szent olajjal kente meg, és saját, szintén krizmával megkent kezét tartotta szentelendő feje fölé, mivel a Szentlélek ajándékai az ujjakon keresztül érik el az értelmet – olvashatjuk Durandusnál. A püspökszentelés során a szentelendő fejét és kezeit egyaránt krizmával kenték meg. Ez utóbbi szertartás pedig egy további szimbolikus cselekménnyel egészült ki: a püspök ugyanis konszekrációja napján egy fehérbe burkolt paripán lovagolt ki, amely az Apokalipszis győzedelmeskedő fehér lovasát jelentette meg (Jel, 19, 11–16).⁷³ A promóciók szintén fontos elemeit képezte az egyes grádusokhoz tartozó ruhadarabok és „munkaeszközök” átnyújtása, amelyre a diakónusok esetében fentebb utaltam. A püspökök az oltár előtt a szentelésüket követően átvették a stólát, a pástortbotot (*baculus*), a gyűrűt (*anulus*), valamint a püspöksüveget (*infula, mitra*), míg az áldozópapok a stóla mellett a kazulát, a diakónusok pedig stólát és az albát öltötték magukra.⁷⁴ A szerpapoknak ekkor átadták az evangéliumos könyvet, az áldozópapoknak pedig a borral teli kelyhet, valamint a kenyeret tartalmazó paténát. Az alsóbb fokozatokat felvevők számára egy-egy szolgálatukhoz szükséges tárgyat adtak át a szertartás során. A *hostiarius* egy kulcsot, a lektor az olvasmányokat, az *exorcista* az ördögűzés formuláit tartalmazó könyvet, az akolitus gyertyatartót és egy üres edényt, a szubdiakónus pedig – amint említettem – egy üres kelyhet és paténát kapott a szentelési ceremónia alkalmával.⁷⁵ E helyen érdemes felidézni a Katolikus Egyház tanítóhivatalának állásfoglalását az egyházi rend szentségével kapcsolatban, amely a közel másfél évezredes fejlődési folyamat révén megszilárdult gyakorlatot foglalja össze. Az 1439-ben kiadott *Laetantur caeli* bulla szövege, amely a latin és görög rítusú (ortodox) egyházak egyesülését mondta ki a következőképpen fogalmaz: „A hatodik az egyházi rend szentsége, amely anyaga az, aminek átadásával közlik a rendet. Így az áldozópapságot a borral telt kehely és a kenyeret tartó paténa átnyújtásával, a szerpapságot az evangéliumos könyv átadásával, az alszerpapságot pedig az üres kehelyre rátett üres paténa átadásával közlik, s hasonlóképpen a többi fokozatnál is azon dolgok által, amik jövő szolgálatukat jelzik. A papság formája pedig ez: »Fogadd az áldozat felajánlásának hatalmát az Egyházban az élőkért és a holtakért, az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében.« Ugyanígy szól a többi rend formája is, amint a Római Pontifikálé bőven tartalmazza. A szentség kiszolgáltatója a püspök. Hatása a kegyelem növekedése, hogy ki-ki Krisztus alkalmas szolgája lehessen.”⁷⁶

⁷¹ Uo., 136–137. 325. sz.

⁷² KLEINHEYER, *Die Priesterweibe*, 114–122.

⁷³ DURANDUS, *Rationale* (1859), 60–61.

⁷⁴ KLEINHEYER, *Die Priesterweibe*, 126.

⁷⁵ OTT, *Das Weibesakrament*, 92–95.

⁷⁶ DENZINGER–HÜNERMANN, *Hirvallások*, 345. 1326. sz.

Természetesen a szentelésekre általában szentmise alkalmával került sor. Az egyházi rend szentségének különböző fokozatait a mise különböző fázisaiban adták fel: az első tonzúrát az introitust követően, illetve a glória éneklése alatt vették fel a kandidálók. A legtöbb grádus rituáléja a *responsorium* vagy az alleluja után vette kezdetét, a presbitereket pedig általában az evangéliumot követően szentelték.⁷⁷ Veit Hündler vidini címzetes püspök 1448. szeptember 15-én sorra került konszekrációjáról egy korunkra maradt közjegyzői okirat tudósít. E szerint a bécsi karmelita templom főoltára előtt került sor a ceremóniára az ünnepi szentmise bemutatását követően. A főcelebráns Frigyes regensburgi püspök két asszisztensével, Ferenc assisi és Zsigmond salonai püspökkel a jelöltet krizmával kente meg, majd fejére helyezték a püspöksüveget és átadták neki a pásztorbotot. Ezt követően pedig a pápai bulla előírása értelmében Hündler az evangéliumra letette a hűségesküt.⁷⁸

A szentelés aktuálisával kapcsolatban végezetül a hivatalos szóhasználatról kell röviden szólni. A szentelésekre vonatkozó folyamodványokban, valamint az azokról kiállított igazolásokban, az úgynevezett formátákban következetesen a *promoveo* igét használták. Mindez pedig azt jelenti, hogy a szertartás keretében az egyházi rendek egyes fokozataira előmozdították a jelölteket. Kivételt a püspöki ordó képezett, ugyanis ez esetben a *consecrare* igét, pontosabban a *consecratio* főnevet (*munus consecrationis*) használták, azaz őket már hivatalukra felszentelték.

5. „CONTRA VAGANTES”

Az előírások értelmében az egyházi rend fokozatainak kiszolgáltatása a jelölt származási helye szerinti egyházmegye püspökének illetékességi körébe tartozott. Ennek ellenére tulajdonképpen az ókeresztény korszaktól kezdődően folyamatosan visszatérő gondot jelentett az említett szabály megszegése. Az antiochiai zsinaton (331 körül) foglalkoztak e kérdéssel először, amely a káros gyakorlat elterjedésére utal. Ekkor megtiltották a püspököknek, hogy más egyházmegyékben szentelést végezzenek, kivéve abban az esetben, ha a helyi ordinárius mindezt jóváhagyta, máskülönben az ordinációt érvénytelennek tartották.⁷⁹ Az idegen egyházmegyékből érkező klerikusok felszentelése kiváltképp élénken foglalkoztatta a középkor kánonjogászait, glosszátorait. Mindez egyáltalán nem meglepő, hiszen az egyházi feljebbvalók ellenőrzése alól kikerülő, úton lévő klerikusok egyrészt fogékonyak voltak a tévtanok befogadására, terjesztésére, másrészt pedig a helyi egyházi hatóságok számára ismeretlen előéletük kiváltképp moralitásuk megítélésénél lehetett aggályos. Mindebből következően az általános, valamint a helyi konzíliumok egyaránt tárgyalták a kérdést, s határozatok, továbbá pápai bullák kibocsátásával igyekeztek az ezzel kapcsolatos visszaéléseket megszüntetni. Minthogy a 11. századtól kezdődően az Itália-szerete, így a Római Kúriában is feltűnő idegen klerikusok az egyházi hatóságok számára komoly fejtörést okoztak, érdemesnek látszik a következőkben e jelenség visszaszorítását célzó intézkedések tendenciáját áttekinteni.

⁷⁷ REYNOLDS, *Clerical Orders*, XI/4–5.

⁷⁸ KOLLER, *Historia episcopatus*, IV, 261–264.

⁷⁹ ERDŐ, *Az ókeresztény*, 301. XXII.

Az idegen egyházmegyes klerikusok szentelésének kérdését – amint említettem – a 4. századtól kezdődően tárgyalták a helyi és az egyetemes zsinatokon egyaránt. A klerikusok ellenőrzését biztosítandó, többek között előírták, hogy idegen származású egyháziakat csak az illetékes ordinárius ajánlólevelének birtokában, azaz elbocsátó okirattal fogadhatnak más egyházmegye szolgálatába.⁸⁰ A *clericus peregrinus* tulajdonképpen a kezdetektől ismert alakja volt a mindennapoknak. Noha a *peregrinus* szó legelterjedtebb középkori jelentése zarándok, azonban átfogó értelemben az idegenek jelölésére is alkalmasnak bizonyult. Dante Alighieri (†1321) az Új élet című munkájában például a szó tágabb jelentését a következőképpen határozta meg: „mindenki zarándok, aki hazáján kívül tartózkodik”.⁸¹ Az úton levő, vándorló klerikusok számát azzal is igyekeztek csökkenteni, hogy az 5. század közepétől megtiltották a püspököknek az abszolút szentelés lehetőségét. A khalkédóni zsinaton (451) ugyanis előírták, hogy presbitereket, diakónusokat és más klerikusokat csak és kizárólag egy meghatározott templom, oltár vagy kolostor címére lehet felszentelni.⁸² Később, a 8–9. századi zsinatok is ennek jegyében tiltották az abszolút szentelést. Az 1095-ös piacenzai zsinat előírása szerint a titulus nélküli (*sine titulo*) szentelés jogilag érvénytelennek minősült, s egyúttal alapkövetelményként határozta meg a papok helyben tartózkodását, azaz a rezideálást.⁸³ A titulus nélküli promóciónak kizárólag a szerzetesrendek tagjai esetében volt létjogosultsága, amint fentebb röviden utaltam rá.⁸⁴ III. Sándor pápa több bullájában, főpásztori levelében foglalkozott e kérdéssel,⁸⁵ amelyet természetesen a III. lateráni zsinaton (1179) is tárgyaltak. A konzíliumon a korábbi előírásokat szem előtt tartva elrendelték, hogy sem diakónussá, sem pedig presbitterre nem szentelhetnek senkit a megélhetését biztosító javadalom birtoklása nélkül.⁸⁶ III. Ince pápa pedig az előírást kiterjesztette az alszerpapokra is.⁸⁷

⁸⁰ „Nullum absque formata, quam Greci epistolam dicunt, suscipi peregrinorum clericorum oportet.” – FRIEDBERG, *Corpus Iuris Canonici*, I, 259.

⁸¹ DANTE ALIGHIERI, *Az új élet. Vita nuova*, (ford. Baranyi Ferenc) Budapest 1996, 98.

⁸² „Nullum absolute ordinari debere presbyterum aut diaconum nec quemlibet in gradu ecclesiastico, nisi specialiter ecclesiae civitatis aut possessionis aut martyrii aut monasterii qui ordinandus est pronuntientur. Qui vero absolute ordinantur, decrevit sancta synodus, irritam esse huiusmodi manus impositionem, et nusquam posse ministrare, ad ordinantis iniuriam.” — *Conciliorum Oecumenicorum Decreta*, curantibus JOSEPHO ALBERIGO–PERIKLE-P. JOANNOU–CLAUDIO LEONARDI–PAULO PRODI, Bologna 1973³, 90.

⁸³ ÜLHOF, *Die Zuständigkeit*, 6, 18.

⁸⁴ Erre lásd például VIRGINIA DAVIS, *Rivals for Ministry? Ordinations of Secular and Regular Clergy in southern England c. 1300–1500*, *The Ministry: Clerical and Lay*, eds. W. J. SHEILS–DIANA WOOD (*Studies in Church History* 26), Cambridge 1989, 105.

⁸⁵ ORAZIO CONDORELLI, *Clerigi Peregrini. Aspetti giuridici della mobilità clericale nei secoli XII–XIV*, Rome 1995, 159. sköv.

⁸⁶ „Episcopus si aliquem sine certo titulo, de quo necessaria vitae percipiat, in diaconum vel presbyterum ordinaverit, tandiu necessaria ei subministret, donec in aliqua ei ecclesia convenientia stipendia militae clericalis assignet; nisi forte talis qui ordinatur extiterit, qui de sua vel paterna hereditate subsidium vitae possit habere.” — *Conciliorum Oecumenicorum Decreta*, 214.

⁸⁷ ÜLHOF, *Die Zuständigkeit*, 53.

A 12. század második felétől kezdődően az egyetemes és a partikuláris zsinatok egyre élesebben fogalmazták meg azt az axiómát, amely szerint az idegen klerikusokat saját püspökük engedélye nélkül nem szentelhetik fel. Ez különösen a vágások miatt volt fontos, hiszen az ő életmódjukról, erkölcsükről távol otthonuktól semmit sem tudtak. Ily módon kívánták az alkalmatlanok előtt lezárni a szentelés, s ezáltal az egyházi karrier építésének lehetőségét. A helyi ordináriusok, illetve helyetteseik, továbbá a szerzetesrendek előjárói által kiállított írásbeli szentelési felhatalmazás (*littera dimissoria, dimissorialia, commendatitia*) birtokában lehetett felvenni tehát törvényes módon az egyházi ordó fokozatait.⁸⁸ E dokumentumokra a promóciókat tartalmazó regiszterekben,⁸⁹ illetőleg a szentelésről kiállított oklevelekben⁹⁰ egyaránt hivatkoztak. Az efféle engedélyek azonban a későbbiekben sok problémát okoztak, ugyanis e dokumentumokat is megkísérelték hamisítani, több-kevesebb sikerrel.⁹¹

A 13. századtól felettebb sok fejtörést okoztak az egyre növekvő számban szentelésre Itáliába érkező idegen klerikusok. IV. Kelemen pápa (1265–1268) e kialakuló „szentelési turizmus”-ban rejlő veszélyeket visszaszorítandó, *Saepae contingit* kezdetű bullát bocsátott ki (1266). Mivel gyakran megesik – olvashatjuk az okiratban –, hogy kiközösített, hitehagyott, valamint szabálytalan állapotban lévő klerikusok hazájukat elhagyva másutt veszik fel az egyházi rendeket, a pápa elrendelte, hogy az itáliai püspökök a hegyen túlról érkezőket csak és kizárólag az ő különös felhatalmazásának, illetőleg az illetékes helyi ordinárius engedélyének birtokában szentelhetik fel. Akik mégis az említett okmányok nélkül vennék fel a szent rendeket, azok a penitenciáriustól kérhetnek diszpenzációt.⁹² E rendelkezés valóban fontosnak bizonyult, azonban az Itáliába özönlő klerikusok áradatát nem tudta megállítani, sőt a Penitenciária hivatalához benyújtott kérelmekben e rendelkezés még évtizedekkel később is hivatkozási pontként szolgált. Számos – köztük magyar – klerikus is azzal indokolta ugyanis itáliai

⁸⁸ CONDORELLI, *Clerici peregrini*, 65. sköv.

⁸⁹ Például 1431 februárjában és márciusában a seckau püspöktől vette fel az egyházi rendeket a soproni illetőségű Márton, miután a győri püspök engedélyét bemutatta. „*El[lectum] diaconum Jaur[iensis] dioc[esis] lit[teram] dim[issorialem] a suo ordinario hab[entem] m[ense] et p[rovisiobis] magnifici comitis Friderici comitis Cilie Segorieque etc. Pistoris de Ödenburg Martinum.*” *Die Weiberegister*, 317. sz.

⁹⁰ Például 1483-ban a boszniai segédpüspök a pécsi püspök engedélye alapján szentelte *subdiaconus*sá Szöglaki Antalt. „*diligens ac matura examinatos sufficiens et idoneum repertum ad presentationem suarum litterarum dimissorialium et illud ad quos dicta examinato pertinere demonstrabat iuxta formam sacri canonis necnon iuris necnon sanctorum patrum ac sanctam ritum sancte nostris ecclesie*”: MNL OL DL 94275.

⁹¹ ERDÉLYI GABRIELLA, *Szökött szerzetesek. Erőszak és fiatalok a késő középkorban*, Budapest 2011, 110–111.

⁹² „*Saepe contingit, quod nonnulli clerici, vinculo excommunicationis adstricti, aut apostatae, seu irregulares, vel alias ordinum sacrorum susceptione indigni, suam patriam, in qua de his habetur notitia, fugientes, se in remotis partibus faciunt ad huiusmodi ordines promoveri. Nos igitur, volentes animarum ipsorum periculis obviare, statuimus, ut nullus episcoporum Italiae de cetero aliquem ultramontanum clericum ordinare praesumat, nisi a nobis specialem licentiam habeat, vel ab episcopo, de cuius dioecesi traxit originem ordinandus, vel in cuius dioecesi beneficiatus existit, per eius patentes literas, causam rationabilem continentes, quare ipsum nolit aut nequeat ordinare. Eos vero, quos contra praemissa contingerit ordinari, manere volumus absque spe dispensationis super hoc a sede apostolica obtinendae suspensos, ac ordinantes poenitentia condigna puniri, omnibus nostris poenitentiariis inbibentes districte, ne absque licentia nostra speciali cum taliter ordinatis dispensent, vel suas eis tradant literas, per quas cum ipsis debeat dispensari.*” – FRIEDBERG, *Corpus Iuris Canonici*, II, 975–976.

promócióját, hogy nem ismerte (*ignarus*) IV. Kelemen vonatkozó előírását. Ők nyilvánvalóan nem rendelkeztek sem az illetékes püspök, sem pedig a pápai Kúria valamely hivatala által kiállított *dimissoriával*, s felszentelésüket követően kívánták immár legalizálni promóciójukat.⁹³ Nem sokkal később, a II. lyoni zsinaton (1274) pedig már egy év felfüggesztéssel kívánták szankcionálni azon püspököket, akik írásbeli engedély nélkül szentelnek idegen klerikusokat.⁹⁴ Az említett törekvések végeredményben nem jelentettek valódi visszatartóerőt, így a középkor későbbi évtizedeiben az Appennini-félsziget területén, elsősorban annak északi részén az idegen származásúak felszentelése elé nem gördítettek különösebb akadályokat a helyi püspökök, illetve helyetteseik.

Általános jelenségnek tekinthető, hogy a padovai és a bolognai, illetve más itáliai egyetemeken, így a Rómában tanuló külföldi klerikusok tanulmányaik helyszínén vették fel az egyházi ordó különböző fokozatait.⁹⁵ A nagy egyetemvárosokban tömegek voltak az ordinációk: Padovában 1396–1419 között összesen 677 klerikust szenteltek, közel harmad részük az egyházmegyén kívülről érkezett, számos külföldi, különösen sok német volt közöttük.⁹⁶ Ilyen esetekben általában a Penitenciária által kiadott igazoló okmány alapján, azaz legitim módon végezték a szenteléseket. Padovában igyekeztek az esetleges visszaéléseket elkerülni, ennek érdekében az 1296-os egyházmegyei zsinat, amely vonatkozó határozatát az 1339-es szinódus is megismételte, előírása értelmében a padovai püspök csak abban az esetben szentelhetett idegen egyházmegyes klerikust, ha az illető saját ordináriusa (s nem annak helynöke) engedélyével rendelkezett.⁹⁷ Természetesen magyar származású klerikusokat is találunk az itáliai egyetemvárosokban szenteltek között a 14. századtól kezdődően.⁹⁸ Közéjük tartozott Berendi Bak Gáspár szepesi prépost is, aki bécsi tanulmányait követően Észak-Itáliában mélyítette el kánonjogi ismereteit. 1469 márciusában a Penitenciária hivatalához fordult annak érdekében, hogy az egyházi rend valamennyi fokozatát a ferrarai püspöktől vehesse fel, mivel akkor Ferrarában tanult (*Ferrariensis causa studii commorans*).⁹⁹ Néhány hónappal később egy újabb kérvényt nyújtott be, mivel időközben a bolognai egyetemre iratkozott

⁹³ Néhány vonatkozó magyar példa: Archivio della Penitenzieria Apostolica, Registra Supplicationum (= APA Reg. Suppl.) vol. 2bis fol. 174v, 205v, 214r, 221v; vol. 13, fol. 131r.

⁹⁴ *Conciliorum Oecumenicorum Decreta*, 298. Vö. LUDWIG SCHMUGGE, *Zum römischen „Weibetourismus“ unter Papst Alexander VI. (1492–1503)*, Europa e Italia. Studi in onore di Giorgio Chittolini (Reti medievali e-book 15), Firenze 2011, 416.

⁹⁵ PAOLO SAMBIN, *Chierici ordinati a Padova alla fine del Trecento*, Rivista di storia della Chiesa in Italia 2 (1948) 388; PAOLO SAMBIN, *Altri chierici ordinati a Padova nella seconda metà del sec. XIV*, Rivista di storia della Chiesa in Italia 6 (1952) 386; ANDREAS REHBERG, *Deutsche Weibekandidaten in Rom am Vorabend der Reformation*, Kurie und Region. Festschrift Brigide Schwarz zum 65. Geburtstag, hgg. BRIGITTE FLUG-MICHAEL MATHEUS-ANDREAS REHBERG, Stuttgart 2005, 289; SCHMUGGE, *Zum römischen „Weibetourismus“*, 421.

⁹⁶ HAY, *The Church in Italy*, 54.

⁹⁷ SAMBIN, *Altri chierici ordinati*, 386–387, 2. jegyzet.

⁹⁸ Néhány példa: Fr. Nicolaus de Ungaria (1378), Iohannes de Ungaria (1380), Iohannes archidiaconus de Ungaria (1380). SAMBIN, *Chierici ordinati*, 401.

⁹⁹ APA Reg. Suppl. vol. 17, fol. 147v. – Ferrarai tanulmányairól a korábbi szakirodalom nem tud. Vö. VERESS ENDRE, *Olasz egyetemeken járt magyarországi tanulók anyakönyve es iratai 1221–1864*, Budapest 1941,

be, s immár a korabeli jogtudomány e központjában kívánta felszenteltetni magát. Kérését az ilyen esetekben megszokott magyarázattal támasztotta alá, jelesül, hogy életvitel-szerűen Bolognában tartózkodva (*quia universitate Bononiensi causa studii ad presens moram trahis*) a jelentős földrajzi távolság miatt (*propter distantiam loci*) saját ordináriusához nem fordulhat. A prépost természetesen megkapta a nagypenitenciárus jóváhagyását, amely birtokában 1469 decemberében a bolognai székesegyházban alszerpappá szentelték.¹⁰⁰ Gáspár két bolognai tanuló társa, Stolcz Miklós váradi püspök (1471–1473),¹⁰¹ továbbá a pécsi egyházmegye Pozsegavári Balázs¹⁰² szintén hasonló folyamodványt nyújtott be a *Sacra Poenitentiarie Apostolicæ*hoz. A Padovában tanuló Alattányi Miklós bácsi kanonok ugyancsak a nagy távolság (*propter longam distantiam*) miatt kívánta stúdiói színhelyén felszenteltetni magát.¹⁰³ Mindazonáltal az itáliai egyetemvárosok mellett más településeken is általános jelenségnek számított az idegen klerikusok részvétele a szentelési procedúrákon. A trentói egyházmegye területén javadalomhoz jutó idegen egyházmegyéből származó klerikusok késő középkori magas aránya például szoros összefüggést mutat a szentelésekkel, amint a promóciókról fennmaradt listák egyértelműen alátámasztják. E jelenség, amely más területeken, így például Venetóban, Friaulban, Veronában és Padovában is kimutatható, magyarázata abban rejlik, hogy sokan így kívántak álláshoz, azaz egyházi javadalomhoz jutni: a távolról érkezők felvették a szent rendeket, majd pedig választott új „pátriájukban” kívántak letelepedni.¹⁰⁴

Az sem számított kivételes alkalomnak, hogy lakóhelyváltás miatt kérvényezték a szentelendők a származási helyüktől távoli promóció lehetőségét, amint a következő, győri egyházmegyei klerikusok esete szemlélteti. Tejfalui Waringer János azért nyújtott be folyamodványt (1472) a Penitenciáriára, hogy mivel a salzburgi egyházmegye területén él (*quia in Salzeburgensi diocesi moram trahit et trahere intendit*), az ottani metropolitától vagy helyettesétől vehesse fel az egyházi rendeket.¹⁰⁵ Wolfgang Altmon miután Rómában felvette a kisebb rendeket, arra kért enge-

passim; STANISLAW A. SROKA, *Il Diploma di Dottorato di Kasper Back (Università di Bologna, anno 1472)*, *Annali di storia delle università italiane* 16 (2012) 267–274.

¹⁰⁰ Kérvényeire, a promóció további részleteire lásd FEDELES TAMÁS, *Mátyás seregéből az Úr szolgálatába. Esettanulmány az Apostoli Penitenciária klerikuszentelésekben játszott szerepéről. Mátyás király korában*, Pontes 1 (2018) 95–114.

¹⁰¹ 1471: APA Reg. Suppl. vol. 20, fol. 272r.

¹⁰² 1472: CELESTINO PIANA, *Nuove ricerche su le Università di Bologna e Parma (Spicilegium Bonaventurianum 2)*, Quaracchi 1966, 482; *Repertorium Poenitentiarie Germanicum VI. Verzeichnis der in den Supplikenregistern der Pönitentiarie Sixtus' IV. vorkommenen Personen, Kirchen und Orte des Deutschen Reiches 1471–1484, I. Teil*: Text bearbeitet von LUDWIG SCHMUGGE, unter Mitarbeit von MICHAEL MARSCH und ALESSANDRA MOSCIATTI, Tübingen 2005 (= RPG), VI, 6479. sz.

¹⁰³ „*ab ipso Paduano vel aliquo episcopo in civitate Paduani de ipsius licentia sacros ordines celebravit*”: APA Reg. Suppl. vol. 24, fol. 79v.

¹⁰⁴ EMANUELE CURZEL, *Attraverso le Alpi. Mobilità clericale fra XIII e XV secolo*, *Annali dell'Istituto storico italo-germanico in Trento* 30 (2004) 207–223; LUIGI PESCE, *La Chiesa di Treviso nel primo Quattrocento, vol. I (Italia Sacra 37)*, Roma 1987; SILVANA ANNA BIANCHI, *Cbierici ma non sempre preti. Itinerari clericali nel Veneto fra la fine del XIII e gli inizi del XV secolo*, *Preti nel medioevo (Quaderni di storia religiosa 4)*, Verona 1997, 60–62.

¹⁰⁵ RPG VI, 6452. sz.

délyt az említett hivataltól (1488), hogy mivel életvitelszerűen az olomützi egyházmegyében tartózkodik (*in Olomucensi diocesi conversatus*), a magasabb rendeket bármely katolikus főpaptól felvegye.¹⁰⁶ Ugyancsak e csoporthoz sorolhatjuk azt a 18 klerikust, akik 1428 és 1507 között utaztak a közeli stájerországi Leibnitzbe, ahol a seckauai püspöktől vették fel az egyházi rend kisebb-nagyobb grádusait.¹⁰⁷ 1459-ben pedig négy fő kért és kapott engedélyt a Penitenciárián, hogy a passauai püspökkel vagy helynökével szenteltethessék fel magukat.¹⁰⁸ Végül Ainvolt János *scolaris* esetét említtem, aki a nagypenitenciárius engedélyével a bécsújhelyi püspöktől vette fel az akolitusi ordót (1492).¹⁰⁹

Róma, a nyugati kereszténység első számú központja kiváltképp vonzotta a szentelésre (és javadalmakra) vágyó klerikusokat Európa szinte valamennyi régiójából a kora középkortól kezdve. E folyamat háttérében a Szentszék ordinációk terén (is) kiformalódó *potestas* húzódott meg, amelynek első nyomai az 5. század végétől mutathatók ki. I. (Nagy Szent) Gergely pápa (590–604) pontifikátusa idején fordult elő első alkalommal, hogy a szentatya esetenként római egyházmegyén kívülieket szentelt fel.¹¹⁰ Mindez a következő évszázadokban általános gyakorlatná fejlődött, így a gregorián reformok idején már a pápaság prerogatívái között tartották számon. Nem meglepő tehát, hogy VII. Gergely (1073–1085) *Dictatus Papae* címen ismertté vált gyűjteményében is megtalálható a pápa szentelési hatalmának határozott megfogalmazása: „Bármely egyház klerikusát tetszése szerint felszentelheti egy másik részére. Az, akit a pápa szentelt fel, bármelyik egyház előjárója lehet, és nem bízható rá alacsonyabb tisztség; azt akit a pápa szentelt fel, más püspök magasabb rendre nem szentelheti fel.”¹¹¹ A pápák saját szentelési hatalmukat más püspökökre is átruházhatták, így egyrészt a kardinálisok, másrészt a Róma környéki püspökök is kaphattak hasonló felhatalmazást. A pápai legátusok működési területük határain belül úgyszintén jogosultak voltak szentelési akadályok alóli diszpenzációt adni, valamint ordinációkat végezni. A pápák az ordináció terén maguknak vindikált előjogokat az utazásaik során végzett ordinációkkal is igyekeztek kifejezésre juttatni. A 12. század derekától a forrásokban feltűnő *subdiaconus domini papae* terminus is egyértelműen jelzi a Szentszéknek az idegenek szentelésére vonatkozó ekkorra már megszilárduló hatalmát, ugyanis az e kategóriába tartozó alszerpapok kivétel nélkül a római egyházmegye határain kívülről érkeztek. A pápai udvar Avignonba költözését követően az Örök Városban a vikáriusok végezték – a pápa felhatalmazása nyomán – a szenteléseket. Az idegen származásúak ordinációja mind a Tevere-partján, mind pedig az avignoni Kúriában általános gyakorlatnak számított.¹¹²

¹⁰⁶ APA Reg. Suppl. vol. 37, fol. 281r.

¹⁰⁷ *Die Weiberegister*, passim.

¹⁰⁸ APA Reg. Suppl. vol. 7, fol. 369v, 370r.

¹⁰⁹ HÁZI JENŐ, *Sopron szabad királyi város története I/1–7, II/1–6*, Sopron 1921–1941, I/6. 92–93, 82. sz. (MNL OL DF 203986.)

¹¹⁰ REHBERG, *Laffluenza*, 173.

¹¹¹ SZÁNTÓ, *A Katolikus Egyház*, III, 355.

¹¹² REHBERG, *Laffluenza*, 176–181.

A római szentelési turizmus a nagy nyugati egyházszakadás idején vált tulajdonképpen tömegjelenséggé. A bizonytalan egyházpolitikai helyzet során a vágáns klerikusok ismét a figyelem középpontjába kerültek, ugyanis egyre többen érkeztek az *Urbs Aeterna*-ba a szent rendek felvételére. A Rómában feltűnő szentelendők kapcsán különösen az keltett visszatetszést, hogy – legalábbis a kortárs kritika szerint – minden nehézség nélkül, szinte bárki felvehette a szent rendek egyes fokozatait, anélkül, hogy komolyabb ellenőrzésen esett volna át. Krakkói Máté (†1410) wormszi püspök (1405–1410), az egyházi reformok egyik fő szorgalmazója a *De squaloribus curiae Romanae* című traktátusában (1403/1404) vette komoly bírálat alá e káros gyakorlatot. Megfogalmazása szerint a leggyengébb, legbotrányosabb és legméltatlanabb személyek, köztük gyakran olyanok, akiket saját egyházmegyéjükben nem szenteltek fel, érkeztek tucatjával Rómába, ahol sem felkészültségüket, sem jellemüket, sem pedig életvitelüket nem vizsgálták meg alaposan. Tulajdonképpen az képezte az egyedüli szentelési kritériumot, hogy a jelölt tudott-e, illetve mennyit volt képes fizetni. Ennek egyenes következménye – folytatja a szerző – a klérus hanyatlása, amely tagjai között gyakran találni teljesen képzetlen embereket, hovatovább olyanokat, akik egyetlen szót sem tudnak latinul. Ezzel szemben – panaszolja – sok kiválóan képzett, derék ember marad javadalom nélkül.¹¹³ Az éles kritika annak ellenére nem volt minden alapot nélkülöző, hogy nyilvánvalóan a Kúriában felszenteltek között számos megfelelő felkészültségű, a lelkipásztori szolgálatra alkalmas személy is lehetett. Mindazonáltal ettől kezdve időről időre napirendre kerültek a kúriai ordinációk során tapasztalható visszaélések, amely jelenséget a 15. század reformzsinatain is tárgyalták.

A konstanzi zsinaton (1414–1418), majd azt követően több javaslat született a római szenteléseken tapasztalható túlkapások megszüntetése érdekében. A reformelképzelések csak a legalább egy esztendeje a *Curia Romana*-ban tartózkodók, a pápai udvar tagjai, valamint a saját püspökük elbocsátó levelével érkező idegenek számára kívánták engedélyezni a kúriai promóciókat. A Kúriában kiállított *dimissoria*-k kibocsátását is szigorítani kívánták, így egy tervezet szerint e dokumentumokban nem engedélyezték volna az *extra tempora* szenteléseket, illetve az azonos napon történő több fokozat felvételét sem. A kúriai vizsgáztatóval (*examinator curie*) szemben támasztott követelményeket is szigorítani kívánták, így elvárásként fogalmazták meg, hogy az illető legyen szigorú,

¹¹³ „Verumtamen quemcumque persone quantumlibet invalide, scandalose et indigne, plurimum etiam repulse a promotione et reiecte a susceptione sacrorum ordinum aliis in partibus, Romam veniunt, non examinantur in scientiis, virtutibus et vita sed in pecuniis. Non ita subtiliter et cum tanto studio queritur, an ad susceptionem sacrorum ordinum sint digni vel valeant, quantum investigatur, utrum et quantum dare possunt. [...] ea enim invaluit corruptela, quod religiosi presbyteri, pluries vagabundi, interdum etiam seculares, communiter ignari, sepius penitus indocti et inexperti, nonnumquam etiam literaliter loqui nescientes, dummodo L. florenos supra vel infra habeant pro officio tali solvere, ad audiendas confessiones de toto orbe venientium acceptantur, et quantumcumque scientifici et valentes, prout timendum est, sine florenis refutantur. O Deus! Quomodo animarum salutis ita male et negligenter consulitur, quas tam magno sanguinis tui precio redemisti. Tales enim confessores, prout timeri debet, verisimiliter plus pro bursa propria simplicibus consulant quam pro eorum salute.” – *Quellen zur Kirchenreform im Zeitalter der grossen Konzilien des 15. Jahrhunderts, Bd. I–II*, ausgewählt und übersetzt von JÜRGEN MIETHKE und LORENZ WEINRICH, Darmsatd 1995–2002, I, 144–146.

alkalmatlanokat ne szenteljen fel, ne a hasznot keresse, hanem szorgalmasan vizsgálja a jelölteket.¹¹⁴ Az egyik javaslat (1422) kiemelte, hogy a kúriai ordinációk során számos szabálytalan állapotban lévő, alkalmatlan személy veszi fel a szent rendeket Rómában, akik hazatérve komoly problémákat okoznak saját püspöküknek. Különösen a római vikárius szerepét kárhoztatták a reformot kidolgozó bíborosok, ezért azt javasolták, hogy a pápa távollétében a helynök csak és kizárólag rómaiakat szentelhessen, mivel „a pápa római helynöke a Város, nem pedig a világ vikáriusa.”¹¹⁵ A konciliarizmus időszakában továbbra is napirenden maradt a kérdés, így a páviai–sienai (1423/1424),¹¹⁶ valamint a bázeli szinódusokon szintén tárgyalták. Johannes Schele liubecki püspök (†1439) által a Kúria általános reformjához készített előterjesztésében a promóciók terén tapasztalható problémák mielőbbi megoldását szorgalmazta. Nézete szerint a jövőben tanácsos lenne a kamarás hatáskörébe tartozó promóciókon a szentelendők számát csökkenteni, ugyanis gyakran előfordult, hogy egy-egy alkalommal akár félszáz hamis titulussal érkező csalót, akiket saját püspökük korábban elutasított, a Kúriában szenteltek fel. Az sem volt példanélküli, hogy a pápai udvarban élő címzetes püspökök csalárd módon pénzért végezték az ordinációkat. A káros szokások visszaszorítása érdekében a liubecki püspök célravezetőnek látta a kamarás szentelésekkel kapcsolatos diszpenzációs jogosultságának megszüntetését, továbbá a presbiteri ordó felvétele előtt a jelöltek két-három napos szigorú vizsgálatát. Ez utóbbi alkalommal a kandidálók javadalmának valós megléte mellett a felkészültségüket is alapos ellenőrzés alá vették, mivel a „művészetek művészete az áldozópapok lelki gondozása”.¹¹⁷ Az 1439 táján Bázelen keletkezett *Reformatio Sigismundi* című reformirat ismeretlen szerzője a papok, szentelendők alkalmasságára, felkészültségére vonatkozóan meglehetősen szigorú követelményeket fogalmazott meg. Az sem számított példanélkülinek, hogy a segédpüspökök (különösen a német területeken) a szentelésért díjat szedtek, amely az egyházi törvények szerint természetesen simóniának számított. A reformirat éppen ezért hangsúlyozza, hogy a promóciók ingyenesek (*man sol alle acoliten, lettener*;

¹¹⁴ *Acta Concilii Constanciensis*, I–IV, hg. von HEINRICH FINKE, Münster 1896–1928, II, 647–648.

¹¹⁵ „*De predictis tamen fiant examen et littere gratis, et probineatur omnino, quod Rome absente papa non fiant ordines nisi de Romanis propter excessus similes, qui ibidem committuntur circa ordines. Et quia vicarius pape in Urbe est vicarius Urbis, non orbis.*” – *Quellen zur Kirchenreform*, II, 102.

¹¹⁶ A javaslat szövege nem maradt korunkra, csupán a címe ismert: „*de non ordinandis in curia Romana*” – BRAND-MÜLLER, WALTER, *Das Konzil von Pavia–Siena 1423–1424* (Konziliengeschichte, A 21), Paderborn 2002, 295–296.

¹¹⁷ „*Item ne sacri ordines, quos camerarius ex commissio sibi vive vocis oraculo pape sibi facto conferri committit, decetero in curia non conferantur aliis nisi artatis officialibus et notis et ydoneis curialibus vel saltem, donec se ad partes conferant, cum ipsis dispensetur, quia sepissime contingit, quod una vice quinquaginta vel plures trufatores a suis ordinariis repulsi ordinantur in Romana curia sub mendacio beneficalis tituli, et tales sunt illi, qui communiter censuras ecclesiasticas vilipendunt et in locis ecclesiastico interdicto subiectis publice prophanant et semper scandalizant ecclesiasticum statum etc., et sic cessabit eciam viciosa corruptela, qua episcopi titulares in Romana curia a quolibet ordinando ducatum sunt soliti turpiter extorquere. Item provideatur, ne per camerarium littere dimissoriales de ordinibus recipiendis ammodo dentur. [...] Item quod nullus promoveatur in presbiterum, nisi habuerit beneficium sufficiens pro suo victu et nisi per duos dies vel tres examinetur nunc de hiis, nunc de aliis examinando, quia ars arcium est cura sacerdotum, et quod ordinandus inter ecclesiasticos per III annos fuerit honeste servatus.*” – *Quellen zur Kirchenreform*, II, 216–222.

ewangelier und priester umbsust wiben), a szentelésről kiállított igazolásért pedig nem kérhetnek 12 pfennignél többet (*den ir formaten stülent sy lösen mit zwolf gemeinen pfennigen und mit me*). A gyakran székhelyüktől távol tartózkodó püspököket is komoly kritikával illette, hiszen sok esetben e miatt kellett a jelölteknek Rómába utazniuk.¹¹⁸

A reneszánsz pápasággal kapcsolatos általános vélekedésekkel ellentétben¹¹⁹ a kor szak egyházfői fontosnak tartották az egyházon belül tapasztalható káros szokások, gyakorlatok megszüntetését, az intézményrendszer modernizálását. A 15. század derekától kezdődően több reformelképzelés és tényleges intézkedés született, amelyek az egyház belső életének, szerkezetének megújítását célozták.¹²⁰ E reformok közül természetesen nem hiányoznak a római szentelési dömping visszaszorítását célzó törekvések sem.¹²¹ E káros szokás megszüntetése érdekében rendelte el V. Miklós, az első reneszánsz pápa (1447–1455) megkoronázását követően szinte azonnal, hogy a katolikus főpapok, valamint helynökeik nem adhatják fel a szent rendeket az egyházmegyéjükön kívülről elbocsátólevéllel érkező klerikusoknak (*clericos non diocesanos suos*) sem a Római Kúriában, sem pedig azon kívül, kivéve a pápa vagy a kamarás kifejezett utasítására (*absque expresso mandato*). Az előírás megszegőit 50 kamarai forint pénzbírsággal, hivatalukból történő felfüggesztéssel, sőt egyházuk *interdictum* alá vételével szankcionálták. Az utasítást az egyházi állam területén lévő valamennyi egyházmegye ordináriusához és segédpüspökeikhez eljuttatták.¹²² II. Pius (1458–1464) 1461. november 17-én kibocsátott *Cum ex sacrorum* kezdetű konstitúciója egyértelműen a kúriai szentelési turizmus visszaszorítását, illetve annak erős kontroll alá vételét célozta. A rendelkezés azokat, akik diszpenzáció nélkül a kánonilag meghatározott időpontokon kívül, az előírt korhatár elérése előtt, illetve *dimissoria* nélkül vették fel az egyházi rendek fokozatait, felfüggesztéssel sújtotta; kivételt az Apostoli Kamara hivatala révén promoveáltak képeztek.¹²³

¹¹⁸ *Reformation Kaiser Siegmunds*, hgg. von HEINRICH KOLLER (MGH Staatsschriften des späteren Mittelalters, 6), Stuttgart 1964, 134–136, 146–147; REHBERG, *Laffluenza*, 190–191.

¹¹⁹ Lásd például GERGELY JENŐ, *A pápaság története*, Budapest 1982, 178; SZÁNTÓ, *A Katolikus Egyház*, I, 512.

¹²⁰ A reformokra lásd például JEDIN, *Geschichte des Konzils*, I, 96–104; UŐ, *Handbuch der Kirchengeschichte, III/2. Die mittelalterlichen Kirche: Vom Mittelalter bis zum Vorabend der Reformation*, Freiburg–Basel–Wien 1985, 625 sköv.; NELSON H. MINNICH, *Concept of Reform proposed at the Fifth Lateran Council*, Archivum Historiae Pontificae 7 (1969) 163–251; UŐ, *The Fifth Lateran Council (1512–1517)*, Brookfield–Vermont 1993; UŐ, *Councils of the Catholic Reformation*; UŐ, *Councils of the Catholic Reformation: Pisa I (1409) to Trent (1545–1563)*, Aldershot–Burlington 2008; RUDOLF HAUBST, *Der Reformentwurf Pius' der Zweiter*, RQ 49 (1954) 188–242; JÜRGEN DENDORFER, *Die Reformatio generalis des Nikolaus von Kues zwischen den konziliaren Traditionen zur Reform in capite und den Neuansätzen unter Papst Pius II. (1458–1464)*, *Renovatio et unitas – Nikolaus von Kues als reformer. Theorie und Praxis der reformatio im 15. Jahrhundert*, hgg. von FRANK THOMAS – NORBERT WINKLER (Berliner Mittelalter- und Frühneuzeitforschung 13), Göttingen 2012, 137–155.

¹²¹ PELLICCIA, *La preparazione*, 51–100; REHBERG, *Deutsche Weibekandidaten*, 286–288; REHBERG, *Laffluenza*, 191–200.

¹²² A pápa koronázására 1447. március 19-én került sor. (BERNHARD SCHIMMELPFENNIG, *Das Papsttum. Von der Antike bis zur Renaissance*, Darmstadt 1996⁴, 368.) *A Mandatum episcopis ne ordinent clericos non diocesanos suos* rendeletet a kamarás „*de mandato serenissimi in Christo patris et domini nostri domini Nicolai divina providentia pape quinti super hoc vive vocis oraculo nobis facto*” adta ki 1447. március 22-én. AAV Cam. Ap., *Diversa Cameralia* (= Div. Cam.) vol. 26, fol. 25v.

¹²³ „*Cum ex sacrorum ordinum collatione, character invisibilis animae imprimatur, sacra mysteria dispensentur et ipsarum cura tribuatur animarum; in eorum susceptione excessus graves tanto magis plectendi sunt, quanto ex*

A felmentések tekintetében a Penitenciária hivatala volt illetékes, s talán nem meglepő, hogy a benyújtott folyamodványokban az említett rendelet a század második felében általános hivatkozási ponttá vált.¹²⁴ A kúriai szentelésekkel kapcsolatos visszaélések megszüntetése, a vizsgálatok szigorítása a következő évtizedekben sem került le a napirendről, amely egyértelműen jelzi, hogy a Szentszék érzekelte a problémát, amelyet igyekezett orvosolni. VI. Sándor pápa (1492–1503) reformtervezetében is szerepelt a kúriai szentelések szabályozása, sőt pontifikátusa végén jelentősen megnehezítették a promóciós vizsgálatokat.¹²⁵ A késő reneszánsz pápák, így II. Gyula (1503–1513), majd X. Leó pontifikátusa alatt (1513–1521) tovább szigorították a kúriai szenteléseket, s így az idegen klerikusok Rómába özönlésének is gátat kívántak vetni. Az ezirányú törekvések ellenére lényegi változások nem történtek: az 1520-as évek derekáig a szélrózsa szinte minden irányából, így a Kárpát-medencéből is folyamatosan érkeztek szentelendők az Örök Városba.

---

illis maiora in mentibus fidelium scandala generantur.

§1. *Cum itaque (sicut, dignorum relatione, non nisi moleste accepimus) nonnulli clerici, extra tempora a iure statuta, quidam ante aetatem legitimam, aliqui vero sine dimissoriis litteris, contra sanctiones canonicas, se faciant ad sacros ordines promoveri;*

§2. *Nos eorumdem temeritatem tali castigatione reprimentes, ut aliis in posterum committendi similia aditus pracludatur; auctoritate apostolica, hac constitutione perpetuo valitura, statuimus et ordinamus quod omnes et singuli qui, absque dispensatione canonica aut legitima licentia, sive extra tempora a iure statuta, sive ante aetatem legitimam, vel absque dimissoriis litteris, etiam citramontanis (praeterquam si, in hoc ultimo casu, per Cameram Apostolicam, iuxta illius stylum, ordinati fuerint), ad aliquem ex sacris ordinibus se fecerint promoveri, a suorum ordinum executione, ipso iure, suspensi sint; et si, huiusmodi suspensione, in eisdem ordinibus ministrare praesumpserint, eo ipso irregularitatem incurrant. Praeterea, ultra alias poenas in tales generaliter a iure inflictas, beneficiis ecclesiasticis possint iure privari.*

§3. *Volumus autem quod praesens nostra constitutio, in Romana Curia existentes, post quindecim dies; absentes vero italicos, post duos menses; alios vero ultramontanos, post sex menses ab ipsis in audientia contradictarum et Cancellaria Apostolica publicatione et affixione, ligare incipiat. Nulli ergo etc. Si quis etc.*

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno ab incarnatione dominica millesimo quadringentesimo sexagesimo primo, decimoquinto kalendas decembris, pontificatus nostri anno IV? – Bullarium diplomatum et privilegiorum sanctorum Romanorum pontificum Turinensis editio, Tomus V, ed. ALOYSIUS TOMASSETTI, Augustae Taurinorum MDCCCLX, V, 165–166.

¹²⁴ Például Máté fia Mihály bácsi egyházmegyéi áldozópap II. Pius konstitúciójának kiadását és életbe lépését követően (*post constitutionis Pii II. 'Cum ex sacrorum'*), saját ordináriusa engedélye nélkül (*sui diocesani licentia non obtenta*) a moldáviai címzetes püspökkel szenteltette fel magát (*se fecit [...] per episcopum Moldaviensem ad omnes sacros ordines promoveri*), majd pedig ellátta a papi teendőket (*in ipsis ministravit*), s az így magára vont irregularitás alól kért és kapott felmentést (1469). APA Reg. Suppl. vol. 17, fol. 73v.

¹²⁵ REHBERG, *Deutsche Weibekandidaten*, 286; SCHMUGGE, *Zum römischen „Weibetourismus“*, 431–433.

Róma ábrázolása Hartmann Schedel *Világkrónikájában* (1493)

II. A KÚRIAI SZENTELÉSEK MECHANIZMUSA

A Rómán kívüliek kúriai promóciójának két hivatalos csatornája volt a vizsgált korszakban: az Apostoli Kamara és a város püspökének (azaz a pápának) lelkiekben általános helynöke (*vicarius in spiritualibus in Urbe*). Az említettek mellett a Kúriában tartózkodó püspökök (*in curia Romana residentes*) is kiszolgáltathatták természetesen a megfelelő ordókat. Ők általában egy-egy földközi-tengeri szigetről, Dél-Itáliából vagy a Balkánról érkeztek, ahol egy-egy kisebb, általában nem túl gazdag püspökség élén álltak. Számosan közülük szentelési felhatalmazásukat (*potestas ordīnandi*) kihasználva, sok esetben ellentétélezésért cserébe végeztek szenteléseket, dacára annak, hogy e visszaélést a pápák folyamatosan ostorozták. Azok tehát, akik az előírásokat követve kívánták felszenteltetni magukat egyrészt az Apostoli Kamarához, másrészt pedig a római vikáriushoz fordulhattak.¹²⁶ A szenteléssel kapcsolatos egyes kánonjogi előírások, valamint a promóciós akadályok alóli mentességek tekintetében pedig a jelöltek a *Cancellaria*, később a *Dataria*, valamint a Penitenciária orgánumaihoz nyújthatták be folyamodvényaikat. Az alábbiakban tehát e kúriai hivatalok klerikusszentelésekben játszott szerepét veszem górcső alá.

I. A CAMERA APOSTOLICA

A *Reverenda Camera Apostolica* a pápai Kúria egyik legősibb hivatala, amely az évszázadok folyamán a Szentszék gazdasági, politikai jellegű és bíraskodási feladatokat ellátó központi orgánumává, valamint az Egyházi Állam legfelső kormány szervévé fejlődött. A *camera* szó első alkalommal VIII. Benedek pápa (1012–1024) *Quoties illa a Nobis* kezdetű konstitúciójában (1017) szerepelt. II. Sándor (1061–1073) pontifikátusa alatt tűnt fel a *praeses Camerae Apostolicae*, a *camerarius* első előfordulása pedig 1099-ből ismert. A Kamara a Cencio Savelli bíboros hivatalviselése (1188–1198) idején végrehajtott reformok révén vált immár önálló, a pápai kancelláriától független intézménynyé.¹²⁷ A 13. századot a pápai adóztatás *Europa Occidens* teljes területére kiterjesztett korszakának, a pápai fiskalizmus periódusának tekinthetjük. Ezen időszakban szervezték meg az Európa részegyházait lefedő ágensi hálózatot, s ugyancsak e században alakult ki a *Curia Romana* és az itáliai bankok szoros kapcsolata is.¹²⁸ A szentszéki pénzügy- és

¹²⁶ REHBERG, *L'affluenza*, 200.

¹²⁷ GUGLIEMO FELICI, *La Reverenda Camera Apostolica. Studio Storico-Giuridico*, Roma 1940, 2; NICCOLÒ DEL RE, *La Curia Romana. Lineamenti Storico-Giuridici* (Sussidi Eruditi 23), Roma 1970³, 295; WILLIAM EDWARD LUNT, *Papal Revenues in the Middle Ages*, I–II, New York 1934, I, 6–7; ADOLF GOTTLOB, *Aus der Camera Apostolica des 15. Jahrhunderts. Ein Beitrag zur Geschichte des päpstlichen Finanzwesens und des endenden Mittelalters*, Innsbruck 1889, 80–81.

¹²⁸ MARKUS A. DENZEL, *Kurialer Zahlungsverkehr im 13. und 14. Jahrhundert. Servitien- und Amatenzablungen aus dem Bistum Bamberg* (Beiträge zur Wirtschafts- und Sozialgeschichte 42), Stuttgart 1991, 31–34.

az ettől elválaszthatatlan adópolitikában a 14. század hozott döntő változást. A pápai Kúria Avignonba költözését követően az itáliai birtokokról származó, folyamatosan apadó jövedelmek pótlására, az egyre bővülő pápai udvartartás finansziális hátterének megeremtésére, majd Avignon városának megvásárlására, később pedig a római visszatérés előkészítésére új bevételi forrásokra volt szükség. Ezen évtizedekben került sor a pápa által adományozott kisebb egyházi javadalmak első éves jövedelmére kivetett adónem (*ammata*) általános bevezetésére.¹²⁹ Jelentős mértékben növelték a bevételeket a pápa és a bíborosi konzisztórium által kinevezett, megerősített prelátusok által fizetendő illetékek, a *servitiumok* is. Jóllehet a szervíciumok rendszere a 13. század végére általánossá lett, a pápai pénzügypolitika számára csak a 14. századtól vált e bevételi forrás tulajdonképpen jelentőssé.¹³⁰ XXII. János pápasága (1316–1334) idején került sor a pénzügyi igazgatás átfogó reformjára, amelyet Gasbert de Laval kamarás irányított. A cahors-i származású klerikus közel három évtizeden át (1319–1347) vezette a *Camera Apostolicát*, s ő építette ki a pápai rezervációkon, szervíciumokon, tizedeken, *spoliumo*-kon és egyéb adófajtákon nyugvó szigorú fiskális rendszert. Az átalakítás részeként újjászervezték a kamarai könyv- és számvitelt, valamint a korábbi időszakban még gyakran változó adószedési körzetek határait is véglegesítették. A mintegy 40 fős állandó személyzettel, valamint több száz külső megbízottal, köztük az *in partibus* működő kollektorokkal rendelkező Apostoli Kamara a század első felében egy jól szervezett központi hivatallá fejlődött.¹³¹ A nagy nyugati egyházszakadást (1378–1417) követő reformok következtében a hivatal IV. Jenő pápasága idejére (1431–1447) a nyugati egyház teljes területére kiterjedő kormányzati hatalommal rendelkező orgánummá vált mind a *spiritualia*, mind pedig a *temporalia* terén.¹³²

A hivatal élén a kamarás (*camerarius domini nostre papae, camerlengo*) állt, aki IV. Jenő pontifikátusától kezdődően a bíborosi kollégium tagjai közül került ki. A kései középkorban a pápai udvar egyik legbefolyásosabb hivatalnokaként ő kormányozta az Egyházi Államot. Igen széles és változó hatás- és feladatkörrel rendelkezett, joghatósága a pápai udvar személyzetére is kiterjedt; a Szentatya távollétében és *sede vacante* idején a *camerarius* irányította a pápai udvart.¹³³ Helyettese a *vicecamerarius* vagy *locumtenens camerarii* volt, aki a 15. század második felétől egyúttal Róma város kormányzójaként is tevékenykedett, s a tapasztaltabb

¹²⁹ CLEMENS BAUER, *Epochen der Papstfinanz*, Historische Zeitschrift 138 (1928) 468–469; JOHN E. WEAKLAND, *Administrative and Fiscal Centralization under Pope John XXII, 1316–1334*, Catholic Historical Review 54 (1968) 299.

¹³⁰ HERMANNUS HOBERG, *Taxae pro communibus servitiis. Ex libris obligationum ab anno 1295 usque ad annum 1445 confectis* (Studii e Testi 144), Città del Vaticano 1949, XII.

¹³¹ DANIEL WILLIMAN, *Letters of Etienne Cambarou, Camerarius Apostolicus (1347–1361)*, Archivium Historiae Pontificae 15 (1977) 195–215, itt: 195–196.

¹³² „[...] ad quam (scl. Cameram Apostolicam) ecclesiarum et monasteriorum omnium, necnon etiam urbium civitatum terrarum castrorum oppidorum villarum et locorum Romanae Ecclesiae immediatae et mediae subditorum spiritualia et temporalia negotia peragenda deveniunt, ut cuncta ibidem pertractanda salubriter dirigantur et feliciter gubernentur ac juste et humaniter finiantur et terminentur.” GOTTLOB, *Aus der Camera*, 71.

¹³³ *Cameralia Documenta Pontificia de Regnis Sacrae Coronae Hungariae (1297–1536)*, I. *Obligationes, Solutiones, Feltárta*, szerkesztette és közreadja: LUKCSICS JÓZSEF–TUSOR PÉTER–FEDELES TAMÁS–NEMES GÁBOR (Collectanea Vaticana Hungariae vol. I/ 9–10), Budapest–Róma 2014, I/9, XXV–XXXIX (további irodalommal).

kamarai klerikusok közül került ki.¹³⁴ A *Camera Apostolica* hierarchiájának második helyén a kincstartót (*thesaurarius*) találjuk. Az alkamaráshoz hasonlóan őt is a pénzügyek terén nagy rutinnal rendelkező kamarai klerikusok közül választották, s püspöki rangra emelték. A kincstár elöljárójaként ő irányította a teljes bevételi és kiadási ügyvitelt, a teljes könyvelésért ő volt tehát felelős. Felelősségteljes hivatali vezetőként saját pecsétet használt, irodáját általában a *thesauraria apostolica* néven említették. Közvetlen helyettese az önálló hatáskörrel nem rendelkező *vicetthesaurarius* volt.¹³⁵ Az adminisztrációs munka dandárját a kamarai klerikusok végezték. Tágabb, joghatósági értelemben valamennyi a *Camera Apostolica* szervezetéhez tartozó klerikus közéjük tartozott. A hivatali beosztás alapján azokra a pénzügyigazgatásban dolgozó, alacsonyabb rangú egyháziakra vonatkozik az elnevezés, akik a napi munkát, mindenekelőtt a könyv- és számviteli teendőket végezték. Könyvelték a Kamara bevételeit és kiadásait, ellenőrizték a tartományi *thesaurariusok* és az Európa-szerte működő kollektorok által benyújtott elszámolásokat, korrektúrázták a *camerlengo* leveleit. A klerikusok gyakran kaptak a pápai udvaron kívül is megbízásokat: kollektorokként, az Egyházi Állam tartományainak kincstartóiként, városok kormányzóiként, egyéb speciális feladatok végrehajtóiként alkalmazták őket. Számuk változó volt, majd az 1423-as reform révén négy, végül IV. Jenő intézkedését (1438) követően hét főben állandósult. Valójában ennél több kamarai klerikus neve bukkan fel a forrásokban, ugyanis voltak köztük úgynevezett *clerici supernumerarii/admissi*. A kamarai jegyzők (*notarii*) feladatát képezte a regisztrumkötetek vezetése, valamint az ügyvitellel kapcsolatos további írásbeli teendők ellátása. Létszámukat – a kezdeti ingadozást követően – IV. Jenő pápa négy főben határozta meg, mely a 15. század végére kilencre emelkedett, végül X. Leó pápa hétben maximálta.¹³⁶

Jóllehet eredetileg nem tartozott a kamarás hatáskörébe a papszentelések ügye, azonban a pápa felhatalmazása révén *ad hoc* módon a promóciókkal kapcsolatban is eljárhatott. Nem ismert, hogy pontosan mikor került az Apostoli Kamara hatáskörébe az ordinációk területe, azonban nagy valószínűséggel a nagy nyugati egyházszakadás időszakára helyezhetjük a hivatal joghatóságának ezirányú bővülését. ANDREAS REHBURG feltételezése szerint erre VI. Orbán pápasága idején (1378–1389) kerülhetett sor, jóllehet erre vonatkozó tényleges forrással nem rendelkezünk. Az első adat a hivatal, pontosabban annak vezetőjének a kúriai szentelésekben játszott szerepére IX. Bonifác pontifikátusa (1389–1404) idejéből származik. Marino Bulcano/Vulcano bíboros *camerlengo* (1389–1391), valamint a szentatya megbízásából Giacomo Carafa, Bari érse-

¹³⁴ 1590-ben V. Sixtus pápa választotta ismét külön a két tisztséget. FELICI, *La Reverenda*, 12–14.

¹³⁵ GOTTLÖB, *Aus der Camera*, 94–96; CHARLES SAMARAN–GUILLAUME MOLLAT, *La fiscalité pontificale en France au XIVe siècle*, Paris 1905, 5–6; PETER PARTNER, *The Papal State under Martin V. The Administration and Government of Temporal Power in the Early fifteenth Century*, London 1958, 135; STEPHAN WEISS, *Rechnungswesen und Buchhaltung des Avignoneser Papsttums (1316–1378). Eine Quellenkunde* (MGH, Hilfsmittel 20), Hannover 2003, 13.

¹³⁶ GOTTLÖB, *Aus der Camera*, 112–115; PARTNER, *The Papal State*, 133–134; FELICI, *La Reverenda*, 242–244. – A kamarai jegyzők kollégiumát IV. Sixtus pápa (1471–1484) alapította 1479-ben. WALTHER VON HOFMANN, *Forschungen zur Geschichte der kurialen Behörden vom Schisma bis zur Reformation, I–II* (Bibliothek des Preußischen Historischen Instituts in Rom 12–13), Rom 1914, I, 132–134.

ke az apostoli palota kápolnájában feladta az első tonzúrárt Andrea Filiminari di Napoli számára. Minthogy azonban az illető ekkor mindössze öt esztendő volt, ezért még az aktus előtt, ugyanazon a napon felmentést kapott a pápától az előírt életkor hiánya alól. 1389. december 19-én a hajkorona első kiborotválásáról, azaz a klerikus státus elnyeréséről a kamarás nevében oklevelet, *littera formatat* állítottak ki a Kamarában. A gyermek a nepotizmusáról közismert pápa rokona lehetett, akinek egyházi státusba kerülésével minden bizonnyal javadalmat kívánt biztosítani.¹³⁷ A hivatal kúriai ordinációkra kiterjedő kompetenciája a nagy nyugati skizmát lezáró konstanzi zsinatot követően stabilizálódott, s e szegmensre vonatkozó hatásköre V. Márton (1417–1431) kúriai reformjai során állandósult. Ezt egyértelműen szemlélteti, hogy a *Camera Apostolica* égisze alatt történt klerikusszentelésekre vonatkozó adatokat 1425-től kezdve a hivatal jegyzői dokumentálták, majd – amint fentebb említettem – egy újonnan létesített regisztersorozat, a *Libri formatarum* egyes köteteibe másolták.¹³⁸

A Kamara hatásköre azon nem római illetőségű személyek szentelésére terjedt ki, akik nem rendelkeztek az illetékes megyéspüspök szentelési engedélyével, illetőleg még nem tartózkodtak egy éve a Kúriában. A püspökök szentelése, valamint az apátok benedikálása ugyancsak a hivatal szervezésében történt. A külföldiek szentelése tehát hivatalosan az Apostoli Kamara joghatósága alá tartozott a 15. század folyamán. Lényeges változás VI. Sándor pontifikátusa alatt következett be, ugyanis a 16. század elejétől az általános szentelések a római vikárius illetékességi körébe kerültek, s ennek következtében az *ordinationes generales*eket dokumentáló bejegyzések már nem szerepelnek a *Libri formatarum* kötetében.¹³⁹

2. A RÓMAI VIKÁRIÁTUS

A pápának Róma püspöki minőségében lelki ügyekben általános helyettese a *vicarius in spiritualibus in Urbe generalis*, leegyszerűsített formában *vicarius Urbis*. A hivatal kialakulásának kezdeteiről nincsenek biztos ismereteink, az első ismert római helynök, egy bizonyos Bovo/Bobo tusculumi püspök 1106 körül bukkant fel a forrásokban. A nyilvánvalóan régi gyökerekre visszanyúló vikáriátus hivatala végül a 13. század során szilárdult meg. Az 1260-as évekig a helynököket a bíborosok, majd a következő három évszázadban a város környékén működő, úgynevezett *suburbicarius* püspökök közül választották ki. IV. Pál pápa (1555–1559) 1558-ban kiadott rendeletétől kezdődően azonban mindig egy-egy kardinális irányítja a hivatal munkáját.¹⁴⁰

¹³⁷ REHBERG, *L'affluenza*, 182–183.

¹³⁸ LUDWIG SCHMITZ(-KALLENBERG), *Die Libri Formatarum der Camera Apostolica*, RQ 8 (1894) 451–472.

¹³⁹ PELLICCIA, *La preparazione*, 75.

¹⁴⁰ A vikáriátusra lásd PAUL MARIA BAUMGARTEN, *Cardinal Vicar*; The Catholic Encyclopedia, III, New York 1908; VIRGILIO CASELLI, *Il Vicariato di Roma. Note storico-giuridiche*, Roma 1957; AMBROGIO M. BRAMBILLA, *Officium Cardinalis Urbis Vicarii origo et evolutio usque ad annum 1558* (a cura di FILIPPO M. LOVISON), *Barnabiti Studi* 22 (2005) 197–346.; DOMENICO ROCCIOLIO, *Il Cardinal Vicario e il clero di Roma nella seconda metà del Cinquecento*, Per il Cinquecento religioso italiano: clero, cultura, società. Atti del Convegno internazionale di studi, Siena, 27–30 giugno 2001, a cura di MAURIZIO SANGALLI, introduzione di ADRIANO PROSPERI, Roma 2003, 243–253.

A vikárius joghatósága Róma lakosaira és a városban tartózkodó idegenekre egyaránt kiterjedt a 13. század második felétől kezdődően. Hatáskörébe tartoztak a lelki szférához (*spiritualia*) tartozó ügyek, így – egyebek mellett – a templom-, temető-, és oltárszentelés, az arra alkalmas római személyek megáldása, bérmlása és felszentelése, amely kiegészült a gyóntatással és a penitencia kiszabásának, valamint a városban megüresedő javadalmak adományzásának lehetőségével. VI. Kelemen pontifikátusa alatt (1342–1352) jurisdikciója kiterjedt a város környéki területekre is. A 14. századtól kezdődően tűnt fel a helynök helyettese, a *vicegerens*, aki felettese távollétében vezette a hivatalt. A 15–16. században az is előfordult, hogy a helynök nem volt püspökké szentelve, ezért a helyettesére hárult a pontifikálik elvégzése.¹⁴¹

A vikárius szentelési illetékessége a római egyházmegyére, valamint a Rómától 40 mérföld távolságra lévő területekre, köztük a szuburbikárius püspökségekre (például Albano, Ostia-Velletri, Palestrina, Sabina, Tusculum), a Római Kúria tagjaira, valamint azokra, akik legalább egy éve a Kúriában tartózkodtak és saját püspökük, a pápa vagy a penitenciárius engedélyével rendelkeztek, terjedt ki.¹⁴² Amint említettem, az általános szentelések lebonyolítása a 16. század elején átalakult, amely következtében a hat kánonjogi szempontból törvényes időpontban az *ordinationes generales* keretei között sorra kerülő csoportos szentelések immár a vikáriátus joghatósága alá kerültek. A változást kellően szemlélteti, hogy a Kamara által szervezett utolsó általános szentelésre vonatkozó bejegyzés időpontja 1500. május 15., míg ezzel párhuzamosan kezdték vezetni a helynökség szenteléseket dokumentáló regiszterét, az *Ordinazioni sacerdotali* első kötetét.¹⁴³ Egy jegyző vagy egy írnok rögzítette az *ordinationes generales* keretében az egyes ordókat felvevők, illetve az egyénileg felszenteltek adatait a regiszterkötetek számára.¹⁴⁴ A pápai szék üresedése esetén a nagypenitenciárius adott felhatalmazást a helynök számára az általános szentelések elvégzésére.¹⁴⁵

Az egyes személyek, illetőleg kisebb csoportok számára lehetőség nyílt, hogy egy, a vikárius által felhatalmazott püspökökkel szenteltessék fel magukat az előre meghatározott szentelési időpontokon kívül.¹⁴⁶ Ezek az alkalmak mindössze abban tértek el a *Camera Apostolica* által szervezett procedúráktól, hogy a jelöltek ilyen esetekben rendszerint csak az első tonzúrát és az alacsonyabb rendeket vették fel, így nem volt szükségük az *extra tempora* felmentésekre. Ezek az ordinációk egész évben zajlottak, s ugyancsak egy jegyző és tanúk jelenlétében történtek, s többnyire a szentelő püspök házában, lakásán.¹⁴⁷

¹⁴¹ BAUMGARTEN, *Cardinal Vicar*.

¹⁴² REHBERG, *L'affluenza*, 203.

¹⁴³ PELLICCIA, *La preparazione*, 75; REHBERG, *L'affluenza*, 203.

¹⁴⁴ Archivio del Vicariato (= AVic), *Ordinazioni sacerdotali* vol. I. és Archivio di Stato di Roma (ASR), Tribunale del Vicariato vol. 335.

¹⁴⁵ „*Licentia attributa domino vicario sede vacante per summum penitentiarium semper celebrationis sacros ordinalium de anno domini 1523 et mense Septembris*.”: Uo., fol. 421v.

¹⁴⁶ Például „*Infrascripti fuerunt promoti ad primam tonsuram extra tempora*” (1514): ASR, Tribunale del Vicariato vol. 335, fol. 145r–146v; „*Liber ordinum extra tempora anni 1523*”: AVic, *Ordinazioni sacerdotali* vol. I, fol. 402r.

¹⁴⁷ REHBERG, *Deutsche Weibekandidaten*, 283; REHBERG, *L'affluenza*, 204.

3. A CANCELLARIA, A DATARIA ÉS A SACRA POENITENTIARIA APOSTOLICA

A kúriai szentelésre érkező külföldi személyek túlnyomó többsége nem felelt meg az ordinációkra vonatkozó előírásoknak, ezért felmentést kellett kérniük a különböző szentelési akadályok alól, amelyet a pápai udvar egyes hivatalaihoz benyújtott kérvények segítségével tehettek meg. Azon jelölteknek, akik nem rendelkeztek saját ordináriusuk által kiállított *dimissoriával*, egy pápai engedélyre volt szükségük, amely felhatalmazta őket, hogy a Kúriában tartózkodó bármely püspöktől (*a quocumque antistite catholico*) felvehessék a kívánt ordókat. Minthogy pedig a legtöbben elbocsátó levél nélkül érkeztek az Örök Városba, valamint gyorsított eljárás keretében, azaz a kánoni időpontokon kívül, továbbá az egymást követő napokon kívánták az egyházi rend valamennyi fokozatát felvenni, szupplikációt kellett benyújtaniuk. Azok, akik a Kúriában kívánták felvenni az egyházi rend szentségét, természetesen személyesen nyújtották be kérvényüket.¹⁴⁸

A folyamodványokat a 15. század derekáig a Kancellária hivatalában a referendáriusok regisztrálták. Az 1450 és 1480 közötti évtizedekben alakult ki a *Signatura Apostolica* hivatala, amely a Kancelláriától elkülönült szervezeti keretek között bonyolította a kérvények felvételét és kezelését. Miután a kérvényt a kedvező elbírálást követően szignáltak, rávezették a keltezését. Ezt a feladatot a *datarius* látta el, amely tisztség V. Márton pápasága alatt állandósult, s a 15. század második felének fejlődése következtében alakult ki a *Dataria Apostolica* önálló hivatala.¹⁴⁹ Mindazonáltal a *Cancellaria*, a *Signatura* és a *Dataria Apostolica* hivatalai egymással szoros együttműködésben adták ki az *ad ordines* engedélyeket.¹⁵⁰

A szupplikáció tartalmazta a jelölt legfontosabb adatait: az illető nevét, a származási és a szolgálati helye szerinti egyházmegyéjét, az egyházi javadalma pontos megnevezését (*titulus, patrimonium, titulus victus et vestitus, pensio*), valamint természetesen a kérés konkrét részleteit. A folyamodványokat magától értetődő módon a korabeli *stylus curiae* formuláihoz igazodva, latin nyelven fogalmazták meg. A 15. század első felében regisztrált kérvényekben megfogalmazott kéréseket általában egy, az ügyfél számára kiállított pápai *brevé*ben engedélyezte a Szentatya. Az ilyen típusú pápai engedélyeket valószínűleg a kancellária adminisztrációja külön kezelte, legalábbis erre enged következtetni a Lateráni Regisztrumsorozat 298. kö-

¹⁴⁸ FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 63.

¹⁴⁹ HOEMANN, *Forschungen*, I, 69–99; THOMAS FRENZ, *Die Kanzlei der Päpste der Hochrenaissance (1471–1527)* (Bibliothek des Deutschen Historischen Instituts in Rom, 63), Tübingen 1986, 91–100; *Regesta Supplicatio-num 1522–1523. AVI. Adorján pápa uralkodása alatt elfogadott magyar vonatkozású kérvények*, feltárta, közreadja és a kísérőtanulmányt írta LAKATOS BÁLINT (Collectanea Vaticana Hungariae I/16), Budapest–Róma 2018, 16–28. – A folyamodványok benyújtásának és regisztrálásának kialakulására és formalizálására lásd GEOFFREY KOZIOL, *The early History of Rites of Supplication*, Suppliques et requêtes. Le gouvernement par la grâce en Occident (XIIe–XVe siècle), éd. HÉLÈNE MILLET (Collection de l'École française de Rome 310), Rome 2003, 21–36; PATRIK ZUTSHI, *The Origins of the Registrations of Petitions in the Papal Chancery in the first half of the Fourteenth Century*, Suppliques et requêtes, 77–191.

¹⁵⁰ PELLICCIA, *La preparazione*, 33.

tenének *de litteris dimissorialibus anni XII* bejegyzése. Ugyanis ezt követően a 274. és 291. foliók rectói között kizárólag az e kategóriába tartozó dokumentumok másolatait találjuk. Ehelyütt a kötetben elsőként rögzített, 1428. december 22-ére keltezett szöveg legfontosabb tartalmi elemeit foglalom össze röviden, ugyanis ennek szerkezete a Kancellárián kiállított szentelést engedélyező *dimissoriál*kéval megegyezik. V. Márton pápa Benedek fia Kelemen, a pécsi egyházmegyes huzi Szent Márton plébániaegyház igazgatója kérésére, aki bizonyos ésszerű okok miatt a törvényesen előírt időszakban nem szenteltetheti fel magát, engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul bármely, az Apostoli Székkal közösségben lévő katolikus főpaptól, akár a Római Kúriában vagy azon kívül tartózkodik, a kánoni időszakokon kívül, vásár- vagy ünnepnapokon is, a négy kisebb rendre, majd folytatólagosan valamennyi szent rendre előmozdíthatja magát.¹⁵¹

A 15. század második felétől vált általánossá az a gyakorlat, hogy a kúriai szentelések esetében egy pozitívan elbírált, pápai okirat kiállítását nem igénylő, úgynevezett *sola signatura* folyamodvány is elegendőnek bizonyult.¹⁵² Az ilyen típusú promóciókra vonatkozó *supplicatiók* záradékában (*clausula*) az engedély mellett utalás történt a kötelezően előírt vizsga letételére, valamint a szentelést végző püspök (*ordinator*) személyére egyaránt. 1523. április 23-án öt győri és egy veszprémi egyházmegyes klerikus közös kérvényének záradéka például a következőket tartalmazza: a jelöltek felmentést kapnak az egyházi cenzúra alól, három egymást követő napon az előírt időpontokon kívül is felszenteltethetik magukat, a folyamodvány bréve kiállítása nélkül is érvényes a Kúriában, a szentelést a belcastrói püspök fogja végezni, miután az Apostoli Kamarában vizsgálat alá veszik őket, továbbá megbizonyosodnak arról, hogy rendelkeznek-e javadalommal.¹⁵³

¹⁵¹ „*Martinus etc. dilecto filio Clementi Benedicti, rect. par. ecl. s. Martini de Huz, Quinqueecclesiensis dioc. salutem etc. Devotionis tue sinceritas, quam ad nos et Romanam ecclesiam promeretur, ut petitionibus tuis quantum cum Deo possumus favorabiliter annuamus. Cum itaque sicut exhibita nobis nuper pro parte tua petitio continebat, tu ad omnes sacros ordines ad quos recipiendos ut asseris ratione parochialis ecclesie sancti Martini de Huz, Quinqueecclesiensis diocesis, quam obtinos arctatus existis recipiendos certis legitimis obstantibus causis te infra tempora ad id a iure statuta facere nequeas promoveris. Nos tuis in hac parte supplicationibus inclinati, ut a quocumque catholico antistite gratiam et communionem Apostolice Sedis habente in Romana Curia vel extra eam etiam extra tempora premissa diebus dumtaxat dominicis et aliis festiuis ad quatuor minores et successive ad omnes alios sacros huiusmodi ordines te promoveri facere valeas, ipseque antistes tibi dummodo ad id per eum super quo ipsius conscientiam oneramus abilis et idoneus repertus fueris aliudque canonicum non obstat huiusmodi ordines impendere possit, tibi et eidem antistiti concedimus per presentes. Non obstantibus constitutionibus apostolicis ceterisque contrariis quibuscunque. Nulli ergo etc. noster concessione instringere etc. Si quis etc. Datum Rome, apud Santosapostolos, XI. Kalendas Ianuarii, anno duodecimo.*” – AAV Registra Lateranensia (= Reg. Lat.) vol. 298, fol. 274r – Rövid, számos releváns részletet mellőző tartalmi kivonata: LUKCSICS PÁL (szerk.), *XV. századi pápák oklevelei, I–II* (Monumenta Hungariae Italica 1–2), Budapest 1931–1938, I, 1056. sz.

¹⁵² BRUNO KATTERBACH, *Päpstliche Suppliken mit der Klausel der „sola signatura“*, RQ 31 (1923) 185–196.

¹⁵³ „*Et cum absolute a censuri ad effectum. Et de licentia promovendi quibusvis tribus diebus etiam extra tempora et celebrandi etc., ut supra. Et quod presentis supplicationis sola signatura sufficiat, attento, quod in Curia. Et promoveantur per episcopum Bellicastrensem. Et examinentur in Camera Apostolica, in qua doceant se esse arctatos.*” – LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 26. sz.

A *Sacra Poenitentiaria Apostolica* a Római Kúria azon hivatalai közé tartozott,¹⁵⁴ amely a kizárólag a pápa számára fenntartott esetekben is diszpenzációt adhatott. A hivatal ügyfelei között nők és férfiak, laikusok és klerikusok egyaránt feltűntek. A kánonjoggal kapcsolatos, többnyire a normatív szabályok megszegése, illetve az előírások alóli felmentésekre vonatkozó kéréseket személyesen vagy képviselők útján nyújthatták be.¹⁵⁵ Az ordinációkkal kapcsolatos ügyekben az első felhatalmazást IV. Márton pápasága idején (1281–1285) kapta a hivatal. Ekkor a *Curia Romana* legfőbb kegyelemközvetítő orgánuma diszpenzációs jogot nyert azon esetekre vonatkozóan, amikor a jelölt egy és ugyanazon napon kívánta felvenni a négy kisebb rendet, valamint a *subdiaconatus*. Később a hivatal jogosítványai tovább bővültek a szentelésekkel kapcsolatos ügyek, így például a különböző hiányosságok alól felmentések terén. V. Sándor pápa (1409–1410) felhatalmazása révén a nagypenitenciárius felmentést adhatott a leendő áldozópapok számára 23 éves korig az életkor hiánya alól. IV. Jenő idején diszpenzációs jogot kapott azon esetekre is, ha a szentelést végző püspök kiközösítés vagy felfüggesztés alatt állt, s a jelölt erről nem szerzett idejében tudomást. Ugyancsak ezidőtájt kapott jogosultságot a Penitenciária a kúriai és az *in partibus* szentelésekre vonatkozó engedélyek kiállítására, továbbá a törvénytelen származás, valamint a kisebb testi hibák alóli felmentésekre. II. Pius a *Cum ex sacrorum* konstitúció (1461) kiadásával párhuzamosan szavatolta a hivatal számára az feloldozás és diszpenzáció lehetőségét például a *dimissoria* nélkül érkezők szentelésére, valamint az *extra tempora* ordinációk engedélyezésére vonatkozóan.¹⁵⁶ Az egyházi ordókkal kapcsolatos kérvényeket a másolati könyvek különböző rubrikáiban rögzítették, így egyaránt találunk szentelésekkel kapcsolatos folyamodványokat a *De declaratoriis*, a *De diversis formis*, a *De defectu natalium* kategóriákban. A szentelésekkel kapcsolatos legtöbb ügyet azonban a *De promotis et promovendis* csoportba jegyezték fel. A leggyakrabban a következő esetekben fordultak a szentelésre váró jelöltek a Penitenciáriához: 1) nem a saját ordináriusuktól kívánták felvenni a szent rendeket, 2) az előírt életkor kötelezettsége alól, valamint 3) valamely testi hiányosság miatt kívántak mentességet kérni.¹⁵⁷

¹⁵⁴ A hivatal működésére alapvetően lásd EMIL GÖLLER, *Die päpstliche Pönitentiare von ihrem Ursprung bis zu ihrer Umgestaltung unter Pius V.* 2 Bde, in 4 Teilen (Bibliothek des Königlich Preußischen Historischen Instituts in Rom 3, 4, 7–8), Rom 1907–1911; FILIPPO TAMBURINI, *Santi e peccatori. Confessioni e suppliche dai Registri della penitenzieria dell'Archivio Segreto Vaticano (1451–1586)*, Milano 1995; LUDWIG SCHMUGGE–PATRIK HERSPERGER–BÉATRICE WIGGENHAUSER, *Die Supplikenregister der päpstlichen Pönitentiare aus der Zeit Pius' II. (1458–1464)* (Bibliothek des Deutschen Historischen Instituts in Rom, Bd. 84), Tübingen 1996; KIRSI SALONEN–LUDWIG SCHMUGGE, *A Sip from the Well of Grace. Medieval texts from the Apostolic Penitentiary*, Washington 2009; – magyarul: ERDÉLYI GABRIELLA, *A Sacra Poenitentiaria Apostolica hivatala és magyar kérvényei a 15–16. században (I. Közlemény)*, Levéltári Közlemények 74 (2003) 33–57 és (II. közlemény), Levéltári Közlemények 76 (2005) 63–103.

¹⁵⁵ LUDWIG SCHMUGGE, *Suppliche e diritto canonico. Il caso della Penitenzieria*, *Suppliques et requêtes*, 209–211.

¹⁵⁶ KIRSI SALONEN, *The Penitentiary as a Well of Grace in the Late Middle Ages. The Example of the Province of Uppsala 1448–1527* (Annales Academiae Scientiarum Fennicae 313), Helsinki 2001, 190–191; SALONEN–HANSKA, *Entering*, 104–105.

¹⁵⁷ SCHMUGGE, *Suppliche*, 213–215, 224–226.

1442 februárjában a *De diversis formis* rubrikába másolt folyamodványban Brassói Kis András esztergomi egyházmegyes klerikus például azért kérte, hogy bármely katolikus főpaptól felvehesse a szent rendeket, mivel egyrészt Rómában él, másrészt pedig bizonyos törvényes okok miatt saját ordináriusához nem fordulhat.¹⁵⁸ Megjegyzendő, hogy a legtöbb a Penitenciárián elnyerhető, köztük a promóciókkal kapcsolatos kegyelem, a Kancellárián és a Datárián egyaránt elérhető volt, azaz az említett hivatalokhoz párhuzamosan nyújtottak be szentelésekkel kapcsolatos folyamodványokat.¹⁵⁹ A Penitenciáriára érkező szupplikációk korábbi vizsgálata nyomán közismert, hogy a különböző papszentelési akadályok alóli felmentésért folyamodó, kevésbé tehetős egyháziak választották az ügyintézés ezen útját. E hivatal ugyanis olcsóbban és gyorsabban állította ki a szükséges okmányokat, mint a *Cancellaria Apostolica*.¹⁶⁰

4. A KAMARAI PROMÓCIÓK FORGATÓKÖNYVE

A szupplikáció kedvező elbírálását követően a szentelésekkel kapcsolatos teendőket immár a Kamara hivatala végezte: meghatározta és nyilvánossá tette a vizsgálat helyét és idejét, megszervezte a jelöltek szentelését, majd pedig regisztrálta őket.¹⁶¹ A kötelezően előírt alkalmassági vizsgálat során a kamarás által kijelölt *examinator* ellenőrizte a bemutatott dokumentumok hitelességét, a magasabb rendeket felvenni kívánók esetében a javadalom tényleges birtoklását, az esetlegesen felmerülő akadályokat, valamint természetesen a jelölt erkölcsét és felkészültségét. A szigorú ellenőrzést szemlélteti Ludovico Scarampi kamarás¹⁶² az 1464. szeptember 22-én sorra kerülő általános kúriai szentelésen (*ordinationes generales*) részt venni kívánók számára pápai mandátum alapján megfogalmazott utasítása, amelyet három központi helyen, jelesül az Angyalvár és a Szent Celsus-templom falán, továbbá a Campo de' Fiorin függesz-

¹⁵⁸ „Supplicat s(anctitati) v(estre) pro parte Andree Benedicti Paruii de Corona, clerici Strigoniensis diocesis, qui ad presens in Urbe Romana trahit moram et propter certas legetimas [causas] suum ordinarium pro receptionem ordinis adire non potest, quatenus sibi ut a quocumque antistite catholico gratiam et communionem sedis apostolice etc.” – APA Reg. Suppl. vol. 2bis, fol. 227r.

¹⁵⁹ PATRIK ZUTSHI, *Inextricabilis curie labyrinthus. The Presentation of Petitions to the Pope in the Chancery and the Penitentiary during the Fourteenth and First Half of the Fifteenth Century*, Pápste, Pilger, Pönitentiarie. Festschrift für Ludwig Schmutge zum 65. Geburtstag, hgg. von ANDREAS MEYER–CONSTANZE RENDTEL–MARIA WITTMER–BUTSCH, Tübingen 2004, 393–410.

¹⁶⁰ P. WOLFGANG MÜLLER, *The Price of Papal Pardon. New Fifteenth-Century Evidence*, Pápste, Pilger, Pönitentiarie, 474.

¹⁶¹ PELLICCIA, *La preparazione*, 35.

¹⁶² Ludovico Trevisan (Scarampi-Mezzarota) (†1465) pápai *cubicularius* (1431), traui püspök (1435–1437), firenzei érsek (1437–1439), aquilejai pátriárka (1439–1465), a S. Lorenzo in Damaso presbiter-bíborosa (1440–1465), albanói püspök-bíboros (1465), *camerlengo* (1440–1465). Vö. *Hierarchia Catholica medii et recentioris aevi, sive Summorum Pontificum, S.R.E. Cardinalium, ecclesiarum Antistitum series I–VIII*, ed. GUILIELMUS VAN GULIK–CONRADUS EUBEL–PATRICIUS GAUCHAT–LUDOVICUS SCHMITZ–KALLENBERG–REMIGIUS RITZLER–PRIMINUS SEFRIN, *Monasterii–Patavii 1913–1978* (= HC), II, 8, 92; GOTTLOB, *Aus der Camera*, 269; HOFMANN, *Die kuriale Behörden*, II, 87; DEL RE, *Curia Romana*, 308; PAOLO CHERUBINI, *Mandati della Reverenda Camera Apostolica (1418–1802)* (Ministerio peri i Beni Culturali e Ambientali, Quaderni della ruggina degli Archivi de Stato 55, Archivio di Stato di Roma), Roma 1988, 77.

tettek ki. Ennek értelmében a kandidálóknak a szentelést közvetlenül megelőző napok egyikén, szerdán, csütörtökön vagy pénteken meg kellett jelenniük az Apostoli Kamarában a szokásos vizsgára, valamint információt kellett szolgáltatniuk titulusukról, illetve javadalmukról. Akik nem jelentek meg, és nem tették le a vizsgát, azokat nem szentelték fel (144. sz.). Néhány esztendővel később Marco Barbo *camerlengo*¹⁶³ – a későbbi II. Pál pápa (1464–1471) unokaöccse – hasonlóan rendelkezett (161. sz.). A 15. század második felétől fokozatosan szigorodó kúriai vizsgálatok szavatolták, hogy a pápai udvarban történt szentelésekkel egyáltalán nem árasztották el a helyi püspökök egyházmegyéit képzetlen és alkalmatlan papsággal.¹⁶⁴

A felkészültség és alkalmasság terén mindössze két magyar klerikussal akadtak problémák. A csanádi egyházmegyéből származó, s az egri egyházmegye szomszédos pankotai főesperessége déli részén javadalommal rendelkező Polgári Tamást ugyanis pappá szentelték Rómában, ám az erről kiállított oklevélben egy évre felfüggesztették az oltárszolgálat alól (*suspenditur tamen prefatus Thomas, quod non celebret usque ad annum*). A kijelölt időszak lejártát követően a csanádi püspök előtt kellett számot adnia alkalmasságáról (*docta de eius ydoneitate*), s csak ezt követően láthatott el papi teendőket (931. sz.). Sajnos közelebbi információval nem rendelkezünk az illető hiányosságairól; elképzelhető, hogy még nem töltötte be presbiteri ordó felvételéhez szükséges 25. életévet. Mindazonáltal általános gyakorlatnak számított a korszakban, hogy a korhiány alól a *Sacra Poenitentiarum Apostolica* hivatala diszpenzációt adott.¹⁶⁵ A felfüggesztések a vizsgált anyagban nem gyakoriak, Polgári esetén kívül mindössze egy további esetben került erre sor. 1523-ban a veszprémi egyházmegyes Szentmártoni Mihályt sújtották hasonló szankcióval, ám őt csak fél évre függesztették fel (960. sz.).

A sikeres kamarai vizsgálatot követően kerülhetett végül sor a promócióra. Miután az alkalmas személyeket besorolták az egyes szentelési időpontokhoz, neveiket egy kamarai jegyző dokumentálta,¹⁶⁶ a kamarás pedig felhatalmazta a szentelést végző püspök(ke)t. Minthogy azonban az aktus eredendően a pápa engedélye alapján történt, minden esetben (formulaszerűen) utaltak a Szentatya szóbeli utasítására is (*ex commissione pape [...] vive vocis oraculo*).¹⁶⁷ A *generalis ordinatiók* során a Kamarában is az előírt évi hat időpontot tartották szem előtt. A felmentések folyamatos növekedése következtében azonban tulajdonképpen egész évben folytak a promóciók.¹⁶⁸ A szentelések nem kötődtek állandó helyszínhez. Az ordinációkra a legtöbb alkalommal a vatikáni Szent Péter-bazilika egyik oldalkápolnájában vagy sekrestyéjében, illetve a *Borgo* kisebb templomainak valamelyikében került sor. Természetesen a pápa, s ezáltal – az *ubi papa,*

¹⁶³ Marco Barbo vicenzai püspök (1464–1470), kamarás (1465–1471), *thesaurarius* (1466), aquilejai pátriárka (1470–1491), a S. Marco-egyház (1467–1490), majd Palestrina püspök-bíborosa (1478–1491). Vö. HC II, 15, 267; CHERUBINI, *Mandati*, 81, 27. sz.

¹⁶⁴ SALONEN–HANSKA, *Entering*, 270–271.

¹⁶⁵ SALONEN, *The Penitentiary as a Well*, 185; SALONEN–SCHMUGGE, *A Sip from the Well of Grace*, 61.

¹⁶⁶ Az 1474. március 26-án sorra kerülő általános szentelésről készített bejegyzésben a következőket olvashatjuk: „*in presentia mei Baptista de Zuchetis Camere Apostolice notarii de premissi rogatis*”. AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 6, fol. 149v.

¹⁶⁷ PELLICCIA, *La preparazione*, 30.

¹⁶⁸ SALONEN–HANSKA, *Entering*, 208–212.

ibi Roma elv alapján – a *Curia Romana* tartózkodási helye is befolyásolta a színhely kiválasztását, így az 1430-as, 1440-es években különböző firenzei, bolognai és ferrarai templomokban történtek ezen események.¹⁶⁹

Az *extra tempora* ordinációk esetében a hely kijelölésében minden bizonnyal az ordinációt végző püspököknek lehetett meghatározó szerepük, nyilvánvalóan igyekeztek a saját lakhelyükhöz közeli templomokat választani, sőt esetenként saját rezidenciájukon is sor kerülhetett az ünnepi aktusra.¹⁷⁰ Az azonos időpontban felszenteltek száma magától értetődő módon nagy változatosságot mutat. Az egyik legkiemelkedőbb nap 1471. december 21-e volt, amikor összesen 58 személy kapta meg az első tonzúrát,¹⁷¹ köztük a győri egyházmegyes Győri Domokos *scolaris* (165. sz.). Ők természetesen kiegészültek a magasabb ordókat felvevő további klerikusokkal, így például László fia István zágrábi egyházmegyes alszerpappal, akit ekkor diakónussá szenteltek (166. sz.). Valamennyi ordináción jelen kellett lennie egy kamarai jegyzőnek, aki egyrészt tanúként az eljárás törvényességét szavazta, másrészt pedig ő szólította egyenként és ellenőrizte a kandidálókat, szükség esetén javította a vizsgálatok alkalmával készített szentelési listákat, amelyeket az eseményt követően az ordinációt végző prelátnak aláírásával hitelesített, majd pedig a *Camera Apostolica* hivatalában helyezték el.¹⁷²

A szentelést követően a kamarai jegyző kérésre kiállította a hivatalos igazoló dokumentumot (*littera testimonialis*, *littera ordinum*, *littera formata*, *formata*), amely természetesen díjköteles volt.¹⁷³ A kamara illetékességi köre – amint fentebb említettem – kiterjedt a *dimissoriák* kiadására is, amelyek szintén taxakötelesek voltak.¹⁷⁴ Mentességet élveztek a fizetés alól (*gratis*) a pápai Kúria tagjai, a bíborosok familiárisai, illetve a rászorulóknak (*propter paupertatem*).¹⁷⁵ A regisztrum-kötetek tanúsága alapján a szentelést igazoló okmányokat a 15. század derekától az ordinátor és az okiratot elkészítő jegyző egyaránt aláírta.¹⁷⁶

Pál zágrábi klerikus esetének rövid ismertetése a fentebb elmondott mechanizmusokat teszi számunkra kézzelfoghatóvá. 1473. december 5-én regisztrálták Dolaneci István fia Pál zágrábi egyházmegyes klerikusnak, a váradi egyházmegyes

¹⁶⁹ Néhány példa a magyar vonatkozású ordinációk kapcsán: Firenze – Szent Mihály-templom (1434–1435), Szent Lőrinc-templom (1442); Bologna – Szent Ferenc-templom (1437). AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 49r; 52r–54r; vol. 2, fol. 8r–9v, 11r–12r, 45rv, 101r.

¹⁷⁰ Például: „*in domo sue proprie habitationis*”; „*in capella sue habitationis*”; „*in capella sue habitationis apud ecclesiam s. Iacobi in Septimiano de Urbe regionis Transtiberim*”. AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 143r; vol. 11, fol. 74rv; vol. 12, fol. 109r.

¹⁷¹ SCHMITZ, *Die Libri Formatarum*, 460.

¹⁷² PELLICCIA, *La preparazione*, 36. – A vikárius által vezetett másolati könyvekben az egyes szentelési kategóriákat követően megtalálható a pecsétes megerősítés. Például AVic, *Ordinazioni Sacerdotali* vol. 1, fol. 85r–89v.

¹⁷³ Három eredeti, magyar klerikusok számára kiállított tanúsítványt ismerek. MNL OL DF 209059, 257534. és Österreichisches Staatsarchiv Haus-, Hof- und Staatsarchiv Familienarchiv Erdődy Urkunden (= ÖStA HHStA ED) 10 175.

¹⁷⁴ PELLICCIA, *La preparazione*, 36.

¹⁷⁵ SCHMITZ, *Die Libri Formatarum*, 470.

¹⁷⁶ ZDEŇKA HLEDÍKOVÁ, *Svěcení duchovenstva v Církevi podjednou. Edice pramenů z let 1438–1521. Ordinationes clericorum in ecclesia „sub una specie”, Editio fontium ad Bobemiam Moraviamque spectantium annis 1438–1521*, Praha 2014, 15.

Szent György-egyház plébánosának szupplikációját a *Dataria Apostolica* munkatársai. Folyamodványában azt kérte, hogy bármely, a Római Kúriában tartózkodó katolikus főpaptól az egyházi rend valamennyi fokozatát akár a kánonilag előírt időszakokban, akár azokon kívül, egymást követően felvehesse. A további apostoli okiratok nélkül is érvényes kérvényét a pápa jelenlétében pozitívan bírálta el, azzal a szokásos kikötéssel, hogy az Apostoli Kamarában a promóció előtt vizsgálják meg a jelöltet.¹⁷⁷ December 18-án, a sikeres szentelési vizsgát követően, a kamarás parancsára sorra kerülő általános szentelés alkalmával Jakab lombardiai püspöktől felvette az első tonzúrát a római Szentlélek ispotály templomában, amelyet Iohannes Baptista Zuccheta kamarai jegyző¹⁷⁸ az ordinációs listán rögzített (170. sz.).¹⁷⁹ Az általános gyakorlatnak megfelelően Pál ugyanezen a napon minden bizonnyal a kisebb rendekre is előmozdított, azonban neve nem szerepel a *quatuor minores* kategóriánál felsoroltak között. A két hónappal később, 1474. február 26-án, a Latino Orsini kamarás¹⁸⁰ nevében kiállított *formata* pedig arról tájékoztat, hogy az akkor már akolitusi státusban lévő plébánost az említett püspök a Tevere-szigeten álló Szent Bertalan-templomban alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte (171. sz.).

¹⁷⁷ „*Beatissime pater! Cum devotus orator vester Paulus Stephani de Dolante clericus Zagradiensis diocesis et plebanus plebanie sancti Georgii de Keziali, Waradiensis diocesis fervore devotionis accensis desideret ad sacros etiam ad presbiteratus ordines promoveri et in eiusdem pro sue et parentum suorum ac aliorum per fidelium animarum salute altissimo perpetuo famulari. Eapropter supplicat humiliter (ancitanti) v(estre) prefatus orator, quatenus ei, ut a quounque maluerit catholico antistite gratiam et communionem Sedis Apostolice habente in Romana Curia residens infra tempora a iura statuta vel extra si placet ad omnes sacros ordines promoveri successive possit et valeat, eidem antistiti auctoritate apostolica conferendi et oratori prefato suscipiendi, et postquam fuit promotus in illis libere et licite exercere valeat litentiam et facultatem concedere et indulgere dignemini de gratia speciali ac constitutionibus et ordinationibus sinodalibus et provincialibus non obstantibus quibuscunque cum clausulis opportunis. – Concessum, ut petitur, in presentia domini nostri pape. Io(hannes) electus Vasionensis. Et quod presentis supplicationis sola signatura sufficiat absque aliarum litterarum apostolicarum desuper conficiendarum. Et quod examinetur in Camera Apostolica. – Concessus Io(hannes) electus Vasionensis. Datum Rome, apud Sanctum Petrum, Nona Decembris anno tertio.*” – AAV Reg. Suppl. vol. 698, fol. 297r.

¹⁷⁸ Iohannes Baptista de Zuccheta novarai kanonok, kamarai jegyző (1457–1466, 1470–1475), *abbreviator* (1470). 1465. márciusában vette fel a Kúriában a négy kisebb rendet, 1469-ben szentelték alszerpappá. Vö. THOMAS FRENZ, *Repertorium officiorum Romanae curiae* (http://www.phil.uni-passau.de/fileadmin/dokumente/lebrstueble/frenz/RORC/littera_B.pdf [utolsó letöltés 2019. július 30.]); SALONEN–HANSKA, *Entering*, 237–238.

¹⁷⁹ „*Ordines clericorum generales celebrati per reverendum patrem dominum Iacobum Dei gratia episcopum Santiangeli de Lombardis in Romana Curia [residens], in ecclesia Hospitalis sancti Spiritus in Saxia, infra missarum solemniam, die sabbati quatuor temporum, que fuit XVIII Decembris MCCCCLXXIII, qua cantatur in ecclesia Dei Veni et ostendé’ etc., de mandato reverendissimi domini Latini cardinalis de Ursinis, episcopi Tusculani domini pape camerarii, pontificatus sanctissimi in Christo patris et domini nostri, domini Sixti divina providentia pape IIII, anno tertio. – Ad primam tonsuram: Paulus Stephani, scholaris Zagradiensis diocesis.*” AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 6, fol. 137r.

¹⁸⁰ Latino Orsini (1477), conzai (1438–1439), trani (1439–1450), urbinói érsek (1450–1452), a bari érsekség adminisztrátora (1454–1472), tarentói érsek (1472–1477), a Ss. Giovanni e Paolo presbiter-bíborosa (1448–1468), majd Albano (1465–1468), végül Frascati püspök-bíborosa (1468–1477), *camerlengo* (1471–1477). Vö. HC II, II, 59, 61, 63, 102, 134, 246, 254, 260; GOTTLÖB, *Aus der Camera*, 269, 273; HOFMANN, *Forschungen*, II, 88; DEL RE, *Curia Romana*, 309; CHERUBINI, *Mandati*, 81.

Mindazonáltal a Rómában áldozópappá szentelt klerikusok felkészültségét hazatérésüket követően a helyi egyházmegye központjában ismételt ellenőrizték, nyilvánvalóan így kívánták megakadályozni az alkalmatlanok lelkipásztori hivatalba kerülését.¹⁸¹ A Nyási-kódexben korunkra maradt, a 16. század elején kompilált esztergomi formulárium erre vonatkozó adata szerint Tommaso Amadei helynök (1495–1510) különös gondot fordított a Kúriából hazatértek ellenőrzésére. Egy bizonyos Miklóst felkészületlensége és alkalmatlansága miatt (*minus doctum et insufficientem esse ad executionem sui ordinis sacerdotalis*) egy évre felfüggesztette az első szentmiséjének bemutatása alól.¹⁸² Az esztergomi egyházmegyes Necpáli János, akit 1498 áprilisában szenteltek pappá a római Szent Megváltó-templomban, Esztergomba érkezését követően felkereste az említett érseki vikáriust, s bemutatta neki az Apostoli Kamarában számára kiállított szentelési bizonyítványt. A helynök, miután meggyőződött elméleti és gyakorlati felkészültségéről, engedélyezte számára a primicia bemutatását, s az esztergomi egyházmegye területén a lelkipásztori szolgálat ellátását, amelyet a *formata* szövege alatt írásban is rögzített, s pecsétjével erősített meg.¹⁸³

¹⁸¹ Erre lásd FEDELES TAMÁS, *Az idegen papokat ne engedjék misézni. Adalék az esztergomi egyházmegye középkori minőségbiztosításához*, Egyháztörténeti Szemle 20 (2019:4) 23–28.

¹⁸² *Formularium Ecclesiae Strigoniensis*, közreadja ERDŐ PÉTER bíboros – SZOVÁK KORNÉL – TUSOR PÉTER, munkatársak: SARBAK GÁBOR – HORVÁTH TERÉZIA – PORUBSKÝ ÁDÁM (Collectanea Studiorum et Textuum I/4), Budapest 2018, 118. sz.

¹⁸³ „Nos Thomas Amadeus de Ferrara decretorum doctor, vicarius ecclesie Strigoniensis in spiritualibus causarumque auditor generalis memorie commendamus. Quod quia nos discretum Iobannem natum Iobannis Nachtpal in superscriptis litteris nominatum sufficiente ac idoneum compertum ad sacros clericorum ordines rite et legitime promotum et ordinatum esse comperimus, ideo nos mandatum ad celebrandos suis primiciis et exequintis officium sancti ordinis clericalis sive sacerdotalis in dyocesi et iurisdictioni Strigoniensis, ubi maluerit duximus admittentis et admittimus, in quorum fidem presentes hic subscribi et sigilli nostri appensione ferimus et iussimus communiti. Datum Strigonii, vicesimaquinta die mensis Iunii, anno Domini Millesimo quadringentesimo nonagesimo octavo.” – ÖStA HHStA ED 10 175.

III. A LIBRI FORMATARUM

A Római Kúriában sorra került promóciók elsődleges forrásbázisát a Vatikáni Apostoli Levéltár *Camera Apostolica* fondjában őrzött *Libri formatarum* regisztersorozat egyes kötetekben található bejegyzések alkotják. Miközben a nemzetközi kutatás figyelmét e homogén széria már a 19. század végétől felkeltette, s főként az utóbbi évtizedben több modern szemléletű feldolgozás is készült a témakörben, a magyar historiográfiában a legutóbbi időnkig nem talált különösebb visszhangra.

I. A KÚRIAI SZENTELÉSEK KUTATÁSTÖRTÉNETE

A 15–16. századi kúriai klerikusszentelések elsődleges forrásbázisául szolgáló *Libri formatarum* regisztersorozat kötetekre első alkalommal LUDWIG SCHMITZ hívta fel a figyelmet.¹⁸⁴ Az 1893-ban a Görres-Gesellschaft ösztöndíjasaként Rómában kutató ifjú német történész a széria volumeneit még a Római Állami Levéltárban tanulmányozta, s készített részletes leírást az egyes kötetekről (1894). A formai jellemzőkön túl az ordinációk legfontosabb elemeit, s az ezekkel kapcsolatos fő oklevélfajtákat egyaránt ismertette, sőt az egyes bejegyzéstípusokra jellemző mintaszövegeket is közölt.¹⁸⁵ Néhány évvel később (1900) pedig 287 kölni egyházmegyes klerikus promóciójára vonatkozó alapadatokat tett közzé, azonban anélkül, hogy részletes elemzésbe bocsátkozott volna.¹⁸⁶ 1907-ben HENRY DUBRULLE úgyszintén e széria nagyon tömör, néhány válogatott szövegrész közlésével kiegészített ismertetését publikálta.¹⁸⁷ Az első világegés idején az állami levéltárból számos kamarai anyaggal együtt a *Libri formatarum* kötetei is mai őrzési helyükre, az *Archivio Apostolico Vaticano*ba kerültek, amely apropóján EMIL GÖLLER tett közzé rövid leírást. A kúriai szentelések lajstromait tartalmazó kötetek ismertetéséhez SCHMITZ tanulmányát vette alapul. Az általános szentelések alkalmával feltűnő német klerikusok tömege kapcsán a sorozat helytörténeti jelentőségére hívta fel a figyelmet.¹⁸⁸

GUERRINO PELLICCIA atya volt az első, aki a regisztersorozat kötetainek adatait tágabb összefüggésbe illesztve a témakört részletes elemzés alá vette. *A klerikusok szentrendekre történő előkészülete és azok felvétele a 16. századi Rómában* címmel napvilágot látott kötetének (1946) első felében a trentói zsinat összehívása (1545) előtti időszak

¹⁸⁴ Érdekes módon ADOLF GOTTLÖB az Apostoli Kamara 15. századi történetéről készített mértékadó összefoglaló munkájában egyáltalán nem tett említést e szériáról. GOTTLÖB, *Aus der Camera*.

¹⁸⁵ SCHMITZ, *Die Libri Formatarum*.

¹⁸⁶ LUDWIG SCHMITZ(-KALLENBERG), *Priesterweiben Kölner Kleriker an der Kurie im 15. und 16. Jahrhundert*, *Annalen des Historischen Vereins für den Niederrhein* 69 (1900) 91–114.

¹⁸⁷ HENRY DUBRULLE, *La collection des „Formataria” aux archives d’État à Rome*, *Miscellanea di storia e cultura ecclesiastica* 5 (1906–1907) 75–77.

¹⁸⁸ EMIL GÖLLER, *Die neuen Bestände der Camera apostolica im päpstlichen Geheimarchiv*, *RQ* 30 (1916–1922) 38–53.

fejlődési folyamatát tekintette át.¹⁸⁹ Részletesen ismertette a Róma határain kívülről érkező, azaz az idegen származású klerikusok szentelését végző hivatalok eljárási rendjét, az ordinációkkal kapcsolatos kánonjogi előírásokat, valamint a szentelendőkkal szemben támasztott követelményeket. Munkája során számos forrás mellett természetesen az Apostoli Kamara szenteléseket dokumentáló regisztereit is felhasználta. A szerző nagy hangsúlyt helyezett a 16. század első felében készült, a kúriai szentelések ellenőrzésének szigorítását célzó elképzelések és szabályozások bemutatására, amellyel a reneszánsz pápaságot e téren is oly gyakran hanyagsággal vádoló, egyoldalú ábrázolásokat sikerült jelentősen árnyalni. A pápák ugyanis a kúriai szentelésekkel kapcsolatos visszaéléseket a 15. század második felétől folyamatosan igyekeztek visszaszorítani: számos intézkedést hoztak, amelyekkel a Kúriában szentelt klerikusok megfelelő kvalitását kívánták biztosítani. A monográfia első részének utolsó fejezetében pedig éppen a klérus képzettségét biztosító római iskolákat, egyetemeket és a 15–16. században a leendő papok számára létrehozott kollégiumok szerepét tekintette át. A könyv következő, nagyobb tartalmi egységében a konzíliumtól egészen a század végéig tartó fejlődési folyamatot vette górcső alá. Az alapos, a témakör részleteit feltáró elemzésen túl a munkának különösen nagy értéket kölcsönöz a függelékben közölt 90, korábban kiadatlan forrás, amelyek a korabeli római papképzéssel és szenteléssel kapcsolatos vizsgálatok számára ma is megkerülhetetlenek. A dokumentumok közül 17 a késő középkori papszentelésekkel kapcsolatos, köztük található néhány mintaszöveg a *Libri formatarum* kötetéből is (435–441). Jóllehet PELLICCIA mintaszerű feldolgozása ma a téma kutatásának egyik sarokköve, mégis évtizedek teltek el a mű megjelenésétől annak széleskörű recepciójáig.

Közel két évtizeddel PELLICCIA kötetének megjelenését követően (1964) publikálta TOMMASO KAPELLI dominikánus szerzetes a rend központi folyóirata, az *Archivum Fratrum Praedicatorum* hasábjain a *Libri formatarum* domonkosokra vonatkozó bejegyzéseinek kivonatait.¹⁹⁰ Az 1424 és 1501 közötti időintervallumban összesen 82 rendtagra, köztük három magyarra talált adatokat az említett sorozat kötetében. A szerző ezek kijegyzésén túl további, döntően a Domonkos-rend központi római levéltárában fellelhető forrásokból származó információkkal igyekezett az illetőket azonosítani. Így például az 1474 júniusában, Rómában presbiterré szentelt Magyarországi Péter testvéréről (177. sz.) megtudjuk, hogy négy esztendővel később a rend vezetése őt a firenzei *studium generalé*ra küldte tanulni.¹⁹¹

DENYS HAYnak, a reneszánsz nemzetközileg elismert kutatójának az egyik legnépszerűbb kötete a 15. századi itáliai egyházról készített összefoglaló munka. Mi sem jelzi ezt szemléletesebben, mint hogy az 1977-es első kiadást további kettő követte (1979 és 2002).¹⁹² Elemzésében a szerző egy-egy fejezetet szentelt a korabeli itáliai klérus állapo-

¹⁸⁹ PELLICCIA, *La preparazione*, 21–152.

¹⁹⁰ TOMMASO KAPELLI, *Domenicani promossi agli ordini sacri presso la curia Romana 1426–1501*, Archivum Fratrum Praedicatorum 34 (1964) 155–189.

¹⁹¹ Uo., 169–170. és 170. 63. jegyzet.

¹⁹² HAY, *The Church in Italy*.

tának, valamint felkészültségének, amely során a papszenteléssel kapcsolatos előírásokat, illetőleg az azzal kapcsolatos visszaéléseket is tárgyalta. Kitért – egyebek mellett – az itáliai egyetemvárosokban, valamint a Római Kúriában az általános szenteléseken tömegesen feltűnő külföldiek jelenségére is. A kúriai szentelésekkel kapcsolatban – Pelliccia munkáját alapul véve – a *Libri formatarum* köteteit is érintette röviden. Sommás véleménye nyomán a kúriai szentelések alkalmával a jelölteket kevésbé vetették alá szigorú ellenőrzésnek, sőt e jelenség a kortársak megítélése szerint az egyházra nézve egyértelműen veszélyes volt. Ma már erősen vitatható megállapítása szerint jöllehet számos külföldi klerikus vett részt folyamatosan a kúriai szentelési procedúrákon, ám a legtöbben mégis Itáliából érkeztek. Értékelése szerint az itáliai plébániai papság képzettsége valamelyest elmaradt az Európa más területein pasztorációt végző társaik esetében tapasztalhatótól, éppen ezért alapított néhány tudós itáliai prelátus a papságra felkészítő intézményeket a 15. század folyamán.

A német kutatás úttörő szerepére utaltam a vizsgált kamarai iratsorozattal kapcsolatban. Ebből adódóan tulajdonképpen magától értetődőnek tekinthető, hogy V. Márton pontifikátusától kezdődően az egykori birodalom területéről származó, illetve az ott javadalommal rendelkező klerikusok kúriai szenteléseire vonatkozó adatokat is felvették a *Repertorium Germanicum* egyes kötetébe, köztük pedig néhány magyar vonatkozásút is találunk.¹⁹³ A *Repertorium* negyedik kötetének személynévmutatóját készítő (1979)¹⁹⁴ SABINE WEISS később a Kúria és a salzburgi egyházmegye V. Márton korabeli kapcsolatát vizsgáló elemzésében (1994) röviden érintette a római szentelések kérdését is.¹⁹⁵ Az általános kánonjogi szabályozások áttekintését követően a korszak valamilyen salzburgi egyházmegyes klerikusának kúriai promóciójára vonatkozó alapadatait közölte a vatikáni források, köztük a *Libri formatarum* első kötete alapján. A német medievisták számára tehát ismert volt e levéltári anyag, s egy-egy ismert klerikus pályafutásának vizsgálatakor támaszkodtak az egyes kötetekben fellelhető adatokra kiegészítő jelleggel.¹⁹⁶

Az előzőekben röviden érintettem a *Sacra Poenitentiaria Apostolica* hivatalának szerepét a szentelések vonatkozásában. A *Curia Romana* e központi szervét keresték fel azon jelöltek, akik valamely szentelési akadály alól kívántak felmentést nyerni. A hivatalhoz benyújtott kérelmek kutatásának új, máig tartó lendületet adó LUDWIG SCHMUGGE a *Repertorium Poenitentiariae Germanicum* sorozat kötetének kiadása mellett,¹⁹⁷ számos munkájában érintette a kúriai papszentelés kérdését. *Egyház, gyermekek,*

¹⁹³ *Repertorium Germanicum. Verzeichnis der in den päpstlichen Registern und Kameralakten vorkommenden Personen, Kirchen und Orte des Deutschen Reiches, seiner Diözesen und Territorien vom Beginn des Schismas bis zur Reformation*, Bearbeiten von EMIL GÖLLER et alii, Bd. 1–10, Berlin–Tübingen–Boston 1916–2018 (= RG), IV–X. – Magyar vonatkozásúak például Bd. V, 7348, 9534 és VI. 4165. sz.

¹⁹⁴ RG IV/4.

¹⁹⁵ SABINE WEISS, *Kurie und Ortskirche. Die Beziehungen zwischen Salzburg und dem päpstlichen Hof unter Martin V. (1417–1431)* (Bibliothek des Deutschen Historischen Instituts in Rom, 76), Tübingen 1994, 301–305.

¹⁹⁶ ZDEŇKA HLEDÍKOVÁ, *Libri formatarum – una fonte conosciuta ma non scoperta*, Bollettino dell’Istituto storico Ceco di Roma 5 (2006) 36.

¹⁹⁷ RPG I–XI.

*karrier*ek című kötetében (1995) a törvénytelen születés alóli diszpenzációkat vizsgálva egy terjedelmes fejezetben elemezte a klérus tagjai, köztük a Kúriában szentelendők illegitim származását.¹⁹⁸ A II. Pius-kori kérvénykönyvek elemzése során szerzőtársával a szentelési akadályok részletes áttekintésénél – egyebek mellett – a folyamodványok és a *Libri formatarum* összefüggéseire is rámutattak.¹⁹⁹ A kérdés egyes elemeit több tanulmányában is érintette SCHMUGGE,²⁰⁰ amelyek közül a késő középkori római szentelési dömping szempontjából a legfontosabbnál érdemesnek látszik hosszabban elidőzni. A VI. Sándor pontifikátusa alatti római szentelési turizmust vizsgáló tanulmányában arra kereste a választ a svájci származású német professzor, hogy mely okok vezethettek ahhoz, hogy a német klerikusok szentelésekkel kapcsolatos kérvényei éppen ebben az időszakban növekedtek meg ugrásszerűen.²⁰¹ A Penitenciária hivatalánál a *De promotis et promovendis* kategóriában 1455 és 1503 között regisztrált szupplikációk 38%-a, összesen 693 kérvény ugyanis erre az időintervallumra esik. Még érdekesebbé teszi a problémát, hogy e folyamodványok megközelítőleg 50%-a római promóciókkal kapcsolatos. A szentelésekre vonatkozó alapvető kánonjogi szabályozások összefoglalását követően a külhoni klerikusok kúriai szenteléseinek lehetséges indítékait tekintette át egy-egy példával illusztrálva. Vizsgálatai során végül arra a következtetésre jutott, hogy az 1492 és 1503 között megfigyelhető római „klerikusdömping” hátterében a hamis javadalomra (*ad fictum titulum*) történő szentelések álltak. 1490-ig meglehetősen ritkák voltak a hamis titulussal kapcsolatos kérvények, mivel az Apostoli Kamarában szigorú ellenőrzés alá vetették az idegen klerikusokat. VI. Sándor pápasága idején azonban a 356 Kúriában felszentelt német klerikus közül 332 fő színlelt javadalommal történő visszaélés miatt kért felmentést. A jubileumi esztendő teljes anyaga tekintetében az említett túlkapás miatt 186 francia, 104 német, 14 ibériai, tíz itáliai, három angol, és két kelet-európai – köztük egy magyar –²⁰² nyújtott be kérvényt. E jelenség azzal magyarázható, hogy nagyobb eséllyel és könnyebben juthattak egyházi javadalomhoz a felszentelt klerikusok, valamint az egyetemet végzettek szemben azokkal, akik még az első tonzúrát sem vették fel. A kérvényezőik túlnyomó többsége a francia, valamint a nyugat- és délnémet egyházmegyékből érkezett, amely területeken különösen nagy volt a konkurencia az egyházi beneficiumokért, s közülük sokan ilyen jellegű csalással próbáltak álláshoz jutni. Ráadásul a hamis titulusok feltüntetésében a kúriai ügyvédek is komoly szere-

¹⁹⁸ LUDWIG SCHMUGGE, *Kirche, Kinder, Karrieren. Päpstliche Dispense von den unebelichen Geburt im Spätmittelalter*, Zürich 1995, 135–208.

¹⁹⁹ SCHMUGGE–HERSPERGER–WIGGENHAUSER, *Die Supplikenregister*, 186–206.

²⁰⁰ Például SCHMUGGE, *Schleibwege zu Pfründe*; SCHMUGGE, *Supplische*, különösen 224–226.; LUDWIG SCHMUGGE, *Gelehrte und Studenten in Vatikanischen Registern des 15. Jahrhunderts*, Über Mobilität von Studenten und Gelehrten zwischen den Reich und Italien (1400–1600), Della Mobilità degli studiosi e eruditi fra l’Impero e l’Italia (1400–1600), hgg. SUSE ANDERSEN–RAINER CHRISTOPH SCHWINGES (Repertorium Academicum Germanicum, Forschungen 1), Zürich 2011, 69–79.

²⁰¹ SCHMUGGE, *Zum römischen „Weibetourismus“*.

²⁰² 1503. január 3-án regisztrálták Racsai István fia Pál zágrábi egyházmegyes folyamodványát. APA Reg. Suppl. vol. 48, fol. 719r.

pet játszottak, ugyanis akár duplán profitálhattak a szentelésre váró ügyfeleken: először a promócióhoz szükséges iratokat szerezték be, majd pedig a csalást követően, immár a felmentést intézték a kliensek számára. Természetesen a pápai Kúriában is érzékelték a helyzet visszásságát, éppen ezért igyekeztek szigorítani a kontrollt. 1502 szeptemberétől a kamarai szentelés előtt az ahhoz szükséges szupplikációs feljegyzés bemutatásán túl, immár tanúk jelenlétében letett esküvel kellett igazolni a tényleges javadalombirtoklást. II. Gyula pápának pedig további intézkedésekkel sikerült visszaszorítani e káros gyakorlatot.

A külföldi klerikusok kúriai szentelésének kutatása terén mindenekelőtt ANDREAS REHBERG kétezres évek elején (2005, 2007) megjelent tanulmányai hatottak inspiratív módon.²⁰³ Ő arra hívta fel a figyelmet, hogy a *Libri formatarum* mellett a római vikáriátus fennmaradt dokumentumainak vizsgálata is fontos, tekintettel arra, hogy a 16. század elejétől az általános szenteléseket csak az utóbbi hivatal szervezésében végeztek. Bővebb, olasz nyelvű munkájában a kérdéskört tágabb összefüggések mentén tárgyalta, így a legfontosabb zsinati határozatokra, pápai utasításokra támaszkodva áttekintette a külföldiek kúriai szentelésének fejlődési folyamatát a 6. századtól kezdődően X. Leó pápaságáig (1513–1521). Ezt követően az idegen klerikusok római szentelése terén illetékes intézmények, az Apostoli Kamara és római vikáriátus eljárásrendjét vázolta fel, továbbá a helynök felhatalmazása alapján a Rómában tartózkodó püspökök által végzett „magánszentelések” lefolyását említette. Dolgozata utolsó részében pedig a lutheri reformáció kezdete szempontjából két meghatározó év kúriai szentelésekre vonatkozó adatait elemezte. Vizsgálatai során megállapította, hogy 1517-ben 941, 1521-ben pedig 702 személy vette fel szervezett keretek között Rómában az egyházi rend valamely fokozatát. Az egyes nemzetek közti arányok tekintetében a franciák állnak az élen, majd őket az itáliaiak követik. Utóbbiak dominanciája a vikáriátus regisztereiben érhető tetten, amely jelenség a helynök hatáskörének egyenes következménye. A németek, a franciákhoz és a spanyolokhoz hasonlóan a *Camera Apostolica* gyorsabb eljárását preferálták. 1517-ben a Kamara szervezésében szentelt németek aránya 43%, míg négy esztendő elteltével már csak 27% volt. A csökkenő tendencia hátterében a lutheri reformáció terjedése tapintható ki. Ezzel párhuzamosan a franciák aránya pedig növekedő tendenciát mutat, köszönhetően X. Leó pápa és I. Ferenc francia király (1515–1547) kapcsolatában a bolognai konkordátum megkötésével (1516) bekövetkező pozitív irányú változásnak. REHBERG a kúriai szentelésekre érkező külföldiek arányainak vizsgálata szempontjából meghatározó körülménynek tekinti – teljes joggal teszem hozzá – a földrajzi távolságot, illetve az adott régió gazdasági potenciálját, s e vonatkozásban az angolok és skótok mellett éppen a magyarokat említette.²⁰⁴ Nézete szerint a Rómába érkező jelöltek képzettségének minősége egyáltalán nem maradt el az Európa más területein tapasztalhatótól, mindezt pedig a szenteléseket megelőzően a Kúriában végzett szigorú vizsgálat szavatolta.

²⁰³ REHBERG, *Deutsche Weibekandidaten*; REHBERG, *Laffluenza*.

²⁰⁴ „I più determinati sono quelli provenienti da lontano o da paesi poveri come gli inglesi/scocesi o gli ungheresi.” – REHBERG, *Laffluenza*, 219.

A kúriai klerikusszentelések legátfogóbb feldolgozását egy finn szerzőpáros, KIRSI SALONEN és JUSSI HANSKA készítette el, eredményeiket 2013-ban az Ashgate, míg három évvel később – változatlan formában – a Routledge Kiadónál publikálták.²⁰⁵ SALONEN a finn klerikusok esetében az egyházi rendek felvételét már korábbi kutatásai, a Penitenciáriára benyújtott folyamodványok vizsgálata során érintette,²⁰⁶ sőt a finn klerikusok egyházi pályára lépő törvénytelen származású gyermekeinek kérdését önálló tanulmányban is tárgyalta.²⁰⁷ A kötet két jól elkülöníthető tartalmi egységre tagolódik. Az első részben (21–164) a professzornő vette górcső alá az Apostoli Penitenciária hivatalához az ordinációval kapcsolatban benyújtott II. Pius-korabeli folyamodványokat. E tartalmi egységben a késő középkori papsággal szemben támasztott követelményeket elemezte részletesen, amelyek vizsgálatában az említett orgánus kulcsszerepet játszott. A munka második felében (167–261) pedig HANSKA a *Libri formatarum* bejegyzéseire támaszkodva elemezte a II. Pál pontifikátusa alatt a *Curia Romaná*ban lezajlott szenteléseket. Vizsgálta a promóciós szertartások idejét és helyét, az ordinációkat végző személyeket, amely során arra a következtetésre jutott, miszerint a helyszín kiválasztásában fontos szempont lehetett az ordinátor lakhelyének elhelyezkedése. A II. Pál pápasága alatt a szekuláris klérus tagjai közül összesen 1673 személyt szenteltek a Kúriában. Közülük a legtöbben az első tonzúrárt vették fel (37%), míg a presbiterré szenteltek aránya ettől valamelyest elmaradt (33%). A vizsgált személyek származásának geográfiai jellemzőit illetően a francia, itáliai és a német területek túlsúlya mutatható ki, amely jelenséget a szerző e régiók gazdasági potenciáljával hozta összefüggésbe. A finn kutatók végeredményben arra a megállapításra jutottak, miszerint az a közkeletű sztereotípiá, amely szerint a pápai Kúria hanyagsága alapvető szerepet játszott volna a késő középkori papság alulképzettségében, egyáltalán nem tartható. A Penitenciária hivatala szigorúan ellenőrizte a klerikusok elméleti felkészültségét, kizárólag olyan szentelési akadályok alól adott ki felmentést, amelyek nem érintették az illetők képzettségének minőségét. A *Libri formatarum* sorozat kötetei pedig arról tanúskodnak, hogy a kúriai szentelések egyáltalán nem árasztották el a részegyházakat képzetlen és alkalmatlan papsággal.

Kelet-Közép-Európa kutatói közül elsőként a csehek figyelmét keltette fel a késő középkori kúriai klerikusszentelések kérdése. Az említett sorozat első kötetének vonatkozó, csekélyszámú adatát JAROSLAV ERŠIL tette közzé az V. Márton-kori vatikáni forrásokat

²⁰⁵ SALONEN–HANSKA, *Entering*.

²⁰⁶ SALONEN, *The Penitentiary as a Well*; KIRSI SALONEN, *Zur Kommunikation zwischen der Pönitentiare und der Provinz von Uppsala*, *The Roman Curia, the Apostolic Penitentiary and the Partes in the Later Middle Ages*, eds. KIRSI SALONEN–CHRISTIAN KRÖTZL (Acta Instituti Romani Finlandie vol. 28), Roma 2003, 23–31; KIRSI SALONEN, *The Penitentiary under Pope Pius II. The Supplications and Their Provenance*, *The Long Arm of Papal Authority. Late Medieval Christian Peripheries and Their Communication with the Holy See*, eds. GERHARD JARITZ–TORSTEN JØRGENSEN–KIRSI SALONEN (CEU Mediaevalia 8), Budapest–New York 2005, 11–21.

²⁰⁷ KIRSI SALONEN, *In their Fathers' Footsteps. The Illegitimate Sons of Finnish Priests according to the Archives of the Sacred Penitentiary 1449–1523*, Roma, *magistra mundi. Itineraria culturae medievalis. Mélanges offerts au Père L. E. Boyle à l'occasion de son 75e anniversaire*, ed. par. JACQUEINE HAMESE (Fédération Internationale des Instituts d'Études Médiévales, Textes et Études du Moyen Âge, 10/3), Louvain-la-Neuve 1998, 355–366.

közreadó *Monumenta* szériában (1998).²⁰⁸ Néhány évvel később ALEŠ POŘÍZKA a cseh korona területéről érkező klerikusok 1420 és 1447 közötti kúriai promócióját tette vizsgálat tárgyává (2002).²⁰⁹ Az elemzett periódusban összesen 42 fő vette fel az egyházi ordó valamely fokozatát, míg további öt személy kapott szentelési engedélyt (*dimissoria, dimissorialia*). Döntő többségük, összesen 24 fő 1433 és 1436 között kereste fel a Kúriát, amely jelenség nézete szerint szoros összefüggést mutat Luxemburgi Zsigmond római koronázásával, valamint a huszita háborúk első, intenzívebb időszakának lezárásával (1434). A tanulmány függelékében közölte az 1431 és 1447 között a cseh korona területeiről érkezett klerikusok kúriai szentelésére vonatkozó legfontosabb adatokat. A Római Cseh Történeti Intézet (*Istituto storico ceco di Roma*) korábbi igazgatója, ZDEŇKA HLEDÍKOVÁ († 2018) foglalkozott a cseh kollégák közül a legintenzívebben a *Libri formatarum* kötetével. Elsőként egy általános áttekintést készített a sorozatról (2006), amelyben a kúriai szentelések mechanizmusának vázlatát követően az egyes kötetek felépítését tekintette át.²¹⁰ Tanulmányában több kamarai jegyzőt azonosított, s a szentelések helyszínéül szolgáló szakrális épületekről is számos információt közölt. Érdeklődését a klerikusok földrajzi megoszlása is felkeltette, így az egyes kötetek tömör leírásánál a geográfiai jellemzőkre is kitért röviden. Többek között felfigyelt arra, hogy 1488-ban, valamint 1492 és 1496 között jelentős számú magyar klerikus vett részt kúriai szenteléseken (54). Magától értetődő módon a Cseh Királyság területéről érkező egyháziakra is figyelmet fordított, dolgozata függelékében táblázatos formában közölte a széria kötetekben feltüntetett prágai, olmützi és boroszlói egyházmegyes klerikusokra vonatkozó adatokat az egyes ordókhoz igazodva. 2014-ben a professzorasszony egy kötetbe rendezve publikálta a *Libri formatarum* cseh vonatkozású adatait (1447–1521), valamint a prágai egyházmegyében a székiüresedés idején lefolyt szentelésekről készített másolati könyvek bejegyzéseit (1439–1498).²¹¹ Az első rész bevezető tanulmányában részletesen ismertette az eredeti források felépítését, a promóciók, majd az események dokumentálásának legfontosabb alkotóelemeit, végül pedig a csehekre vonatkozó bejegyzések szövegeinek kivonatát közölte. Viszonylag kevés, mindössze 81 cseh klerikus szenteléséről őriztek meg adatokat a vatikáni sorozat kötetei, amely átlagosan évente egy-három fő római promócióját jelenti. Ugyanakkor ő is hangsúlyozta, hogy egyéb vatikáni források, többek között a Penitenciária szupplikációs kötetek segítségével kiegészíthetők a *Libri formatarum* sok esetben hiányos adatai. HLEDÍKOVÁ legutóbbi tanulmányában (2017) éppen az említett hivatalhoz benyújtott folyamodványok segítségével vizsgálta a csehek kúriai szentelésével kapcsolatos problémákat 1516–1517-re súlypontosva.²¹²

²⁰⁸ *Monumenta Vaticana res gestas bobemicas illustrantia, VII, pars 2. (1423–1431)*, ed. JAROSLAV ERŠIL, Pragae 1998, (= MVB).

²⁰⁹ ALEŠ POŘÍZKA, *Ordinandi delle terre Boeme presso la curia pontificia negli anni 1420–1447*, Bollettino dell'Istituto Storico Ceco di Roma 3 (2002) 32–55. – Cseh nyelvű változata: ALEŠ POŘÍZKA, *Svěcení z českých zemí u papežské kurie v letech 1420–1447*, Církevní správa a její písemnosti na přelomu středověku a novověku, red. IVAN HLAVÁČEK–JAN HRDINA, Praha 2003, 245–264. – A cseh szakirodalom beszerzésében prágai kollégám, JAN HRDINA volt segítségemre, amelyet ezúton is köszönök neki.

²¹⁰ HLEDÍKOVÁ, *Libri formatarum*.

²¹¹ HLEDÍKOVÁ, *Svěcení duchovenstva*.

²¹² ZDEŇKA HLEDÍKOVÁ, *Všechny cesty vedou do Říma*, *Stuida Theologica* 4 (2017) 7–14.

2014 őszén, a *Monumenta Vaticana Slovaciae* sorozat negyedik kötetében tette közzé VLADIMÍR RÁBIK a *Libri formatarum* köteteinek a mai Szlovákia területére, így az esztergomi és az egri egyházmegyék egy részére, valamint a nyitrai püspökségre vonatkozó bejegyzéseit.²¹³ Az impozáns formátumban napvilágot látott kiadvány magától értetődő módon a magyar kutatás számára is releváns, hiszen korábban nem ismert adatokat tartalmaz a késő középkori magyar egyházzal kapcsolatban. A latin-szlovák bilingvis bevezető tanulmányban az ordinációk történeti fejlődésének vázlatát, majd pedig a regisztersorozatra vonatkozó legfontosabb információkat olvashatjuk, anélkül azonban, hogy a forrásokban szereplő adatok tartalmi elemzésére kísérletet tett volna a szerző.²¹⁴ Így sajnos az sem derül ki a bevezető tanulmányból, hogy az *in extenso* közzétett 398 dokumentumban összesen hány klerikus szerepel. Az egyes bejegyzések rövid kivonatai, valamint a filológiai és a tartalmi jegyzetapparátus egyaránt latin nyelvűek, amely a nemzetközi hozzáférést biztosítja. A kiadást végző nagyszombati professzor igyekezett ugyan a forrásokban feltűnő településneveket azonosítani, azonban ezirányú törekvéseit számos ellentmondás, sőt sajnos esetenként megfigyelhető tendenciozítás árnyékolja be,²¹⁵ amelyre a következőkben részletesen kitérek.

Amint fentebb több ízben is utaltam rá, a magyar kutatás a legutóbbi időkig tulajdonképpen még nem „fedezte fel” a *Libri formatarum* sorozat kötetiben rejlő lehetőségeket, jöllehet e széria magyar vonatkozású adatainak egy része néhány évtizede a hazai szakemberek számára mikrofilmen is hozzáférhető Budapesten.²¹⁶ A hazai medievisták közül ismereteim szerint korábban mindössze KÖBLÖS JÓZSEF hasznosította e forrás néhány adatát a késő középkori magyar egyházi közép-rétegről készített értékezésében (1994), az említett filmfelvételek segítségével. A témából adódóan azonban a kúriai szentelés jelenségére nem reflektált, s pusztán Kutasi Tamás győri kanonok életrajzába építette be a római promócióra vonatkozó információkat.²¹⁷ Mindazonáltal más provenienciájú vatikáni kútfők vizsgálata alapján a római szentelések kérdésköre egy-egy kutató érdeklődését felkeltette, ebből adódóan e jelenség nem (teljesen) ismeretlen a hazai historiográfiában. A következőkben a hazai történetírás eddigi eredményeit kísérlem meg röviden összefoglalni.

²¹³ VLADIMÍR RÁBIK (ed.), *Camera apostolica 1 (Libri formatarum 1425–1524)* (Monumenta Vaticana Slovaciae IV), Trnavae–Romae 2014.

²¹⁴ A bevezető olasz nyelvű változata: VLADIMÍR RÁBIK, *La ordinazione dei chierici provenienti dal territorio della Slovacchia odierna nella Curia Romana nel Medioevo (1425–1524)*, *Slovak Studies* 36 (2015) 52–70.

²¹⁵ Erre lásd például FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 96. 161. jegyzet; LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 135. 9. jegyzet; 140. 3., 5–6. jegyzet; 154. 1. jegyzet, stb.

²¹⁶ ÉRSZEGI GÉZA, *A Curia Romana középkori levéltárai*, *Levéltári Szemle* 28 (1978) 330; TUSOR PÉTER, *Magyar történeti kutatások a Vatikánban* (Collectanea Vaticana Hungariae I/1 exc.), Budapest 2004, CXXXV.

²¹⁷ KÖBLÖS, *Az egyházi középréteg*, 403. 3. jegyzet. E helyen azonban rosszul értelmezte a forrást, ugyanis nem az egyházi rend fokozatainak felvételéről, hanem az arra vonatkozó kérvényekről írt.

LUKCSICS PÁL exponálta elsőként a magyarok kúriai szentelésének jelenségét.²¹⁸ Tanulmányában a magyarok tömegesen benyújtott szentelési kérelmeit vizsgálva arra a megállapításra jutott, hogy többségük személyesen utazott Rómába, s a Kúriában vette fel a szent rendeket. A klerikusok motivációit vizsgálva elsősorban a zarándoklattal hozta összefüggésbe a jelenséget, amely részint valóban elfogadható, ám korántsem kizárólagos szempont. A korabeli források egyértelműen utalnak a Rómában feltűnő magyar peregrinusok jelentős számára, sőt több szentelési kérvényben a klerikusok explicit is a zarándoklatot nevezték meg római tartózkodásuk indítékaként,²¹⁹ azonban az esetek többségében ez bizonyosan csak „járulékos” szerepet játszhatott.²²⁰ LUKCSICS egy további fontos szempontra is ráirányította a figyelmet, jelesül, hogy a hazai főpapok – európai társaikhoz hasonlóan – fontos kormányzati feladatokat is elláttak, ezért ritkán tartózkodtak székhelyükön, következésképpen az általuk végzendő szentelések is „akadozhattak”. A szentelés előtt állóknak tehát „sokkal praktikusabb és gazdaságosabb volt személyesen megjelenni a Római kúriában és ott magukat mindjárt ordináltatni” – vonta le a konzekvenciát a szerző.²²¹ Természetesen e körülmény szintén kellő indítékkal szolgálhatott és szolgált is a magyar klerikusok számára, amint ezt korabeli források is alátámasztják.²²² Szintén lehetséges indoknak tartotta a szerző a szentelési eljárás korabeli túlszabályozását, a kötelezően előírt szentelési időszakok teremtette korlátokat. Ugyanakkor LUKCSICS e fontos összetevőket felvillantó, ám végeredményben csak a probléma felszínét érintő magyarázata a téma vizsgálata kapcsán korántsem kielégítő. Mindezt tanulmányának összegző gondolatai kellően szemléltetik: „Hogy pedig a XV. század első feléből származó regesztákban számos magyar vonatkozású okmány – köztük papszentelők is – található, a Vatikánnal való gyakori érintkezésünkkel is magyarázható. Egyház és állam közti kapcsolat még szoros. Feldolgozott anyagom teljes ismerete alapján állíthatom, hogy a Római kúriával való kapcsolatunk a középkorban dacára a nehéz közlekedési viszonyoknak a mainál sokkal élénkebb, a személyes érintkezés sokkal gyakoribb volt. A középkor mindent átható vallásos szelleme nemcsak a Krisztus vére által öntözött Szentföldre vonz ájtatos egyháziakat és világiakat, hanem a közelebb fekvő Örök Városban nyugvó apostolok sírjához is. *A zarándoklatokban résztvevő és a Római kúriában megforduló kisebbségű magyar papok természetesen éltek az alkalommal, hogy magukat papokká szenteltethessék.*”²²³

²¹⁸ LUKCSICS PÁL, *Magyar papszentelő okmányok a XV. század első feléből a vatikáni levéltárban*, Turul 46 (1928) 116–124.

²¹⁹ Például „*banc alman urbem causa devotionis et peregrinationis non sine modicis fatigis et laboribus personaliter accesserunt*”. LUKCSICS, *XV. századi pápák*, I, 1129–1130, 1133. sz.

²²⁰ Erre lásd CSUKOVITS ÉNIKÓ, *Középkori magyar zarándokok* (História Könyvtár Monográfiák 20), Budapest 2003, 28–29, 164–165; ÉRDÉLYI, *Szökött szerzetesek*, 109; FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 58–61.

²²¹ LUKCSICS, *Papszentelő okmányok*, 117–118.

²²² Például „*raro ordines celebrant*”: APA Reg. Suppl. vol. 2, fol. 27v–28r.

²²³ LUKCSICS, *Papszentelő okmányok*, 121, a kurzívval szedett részek kiemelése tőlem.

ERDÉLYI GABRIELLA az Apostoli Penitenciária anyagát vizsgálva találkozott e kérdéskörrel, s a hivatal működését és a magyar vonatkozású folyamodványokat feldolgozó munkáiban (2005, 2011, 2017, 2018) a szentelésekkel kapcsolatos ügyekre is kitért.²²⁴ LUKSICS leegyszerűsítőnek tűnő magyarázatát egyáltalán nem tartotta megnyugtatónak. Elemzése során kimutatta, hogy a 15–16. században a Kárpát-medencében is kikapintható az írástudó, felkészült, azonban biztos egzisztenciával nem rendelkező klerikusok rétege. A Penitenciáriára benyújtott kérvények szövegét tanulmányozva arra a következtetésre jutott, hogy közöttük „sokan voltak a javadalmat felmutatni nem tudó klerikusok, és mindent megtettek: hamisítottak, Rómába mentek, levélben a pápához folyamodtak avégett, hogy valahogy mégis pappá szenteljék őket”.²²⁵ Emellett az 1510-es évektől egyre többen választották a szerzetességen át vezető könnyebb és olcsóbb utat, hiszen a rendtagok pappá szentelésének nem volt előfeltétele az egyházi javadalom, ugyanis az adott szerzetesi közösség, illetve kolostor biztosította megélhetésüket. Ők promóciójukat követően a kolostort és a rendet (leginkább a mendikánsokat választották) elhagyva, immár piacképes képesítéssel a kezükben vállalhattak állást, illetve próbálhattak tényleges javadalomhoz jutni.²²⁶ ERDÉLYI tézise szerint elsősorban a társadalom alsó rétegéből származók ragadtak meg minden lehetőséget, így vállalták akár a római út okozta fáradalmakat és kiadásokat annak érdekében, hogy bekerüljenek az egyházi kiváltságos rendjébe, s kitörjenek a kilátástalannak tűnő szegénységből. „Erős a gyanúm ezért – írja –, hogy az a több száz – egyéb pápai hivatalokkal együtt több ezer – klerikus, aki Itáliában szenteltette magát, a javadalom hiánya miatt tette ezt, s nem egyszerűen római zarándokútját kihasználva vagy merő divatból. [...] Bárhogy is volt, úgy tűnik, ebben az időszakban korántsem tűnt elérhetetlennek egy eszes jobbágyfiú számára, hogy – kolostorból szökve vagy sem – pappá szenteljék, majd kisebb egyházi javadalmat szerezzen.”²²⁷ A röviden összefoglalt, döntően a Penitenciária hivatalához benyújtott szupplikációkra alapozott megállapítás azonban nézetem szerint nem abszolútítható. Ugyanis kevésbé tűnik számomra életszerűnek, hogy a Kúriában, vagy akár Itália-szerte felszentelt valamennyi idegen származású klerikus csalárd módon, hamis titulust megadva szenteltette magát pappá. Az efféle visszaélések persze nem voltak ritkák a korszakban, tulajdonképpen Európa-szerte találunk olyanokat, akik Itáliában, így akár a Római Kúriában csalással vették fel az egyházi rend szentségét. Mindazonáltal – amint LUDWIG SCHMUGGE kutatásainak ismertetése kapcsán az előzőekben említettem – Európai összehasonlításban a magyarok csak elenyésző arányban tűntek fel a csalók között. Mindez azzal (is) magyarázható, hogy a német és francia helyzettel ellentétben, a korszak magyar egyházi javadalmiért nem

²²⁴ ERDÉLYI, *A Sacra Poenitentiarum Apostolica* (II), 84; ERDÉLYI, *Szökött szerzetesek*, 109; ERDÉLYI GABRIELLA, *Társadalom és egyház a késő középkori Magyarországon: új források, új utak*, A magyar egyháztörténet-írás forrásadottságai, szerk. VARGA SZABOLCS–VÉRTESI LÁZÁR (Seria Historiae Diocesis Quinqueecclesiensis II), Pécs 2017, 7–15; GABRIELLA ERDÉLYI, *Negotiating Violence. Papal Pardons and Everyday Life in East Central Europe (1450–1550)*, (Studies in Medieval and Reformation Tradition 213), Leiden–Boston 2018, 106–111.

²²⁵ ERDÉLYI, *Szökött szerzetesek*, III.

²²⁶ Uo., 53–56, 113.

²²⁷ Uo., III. és 113.

folyt olyan ádáz verseny, mivel a „kereslet és a kínálat”, azaz a javadalnak és a klerikusok száma között nem lehetett jelentős eltérés. Éppen a *Libri formatarum* szentelésekre vonatkozó bejegyzései igazolják, hogy a magasabb egyházi rendeket felvevők túlnyomó többségének esetében – természetesen a szerzetesek kivételével – feltüntették a megélhetésüket biztosító beneficiumot. Ami pedig a Rómában szenteltek javadalomszintjeit illeti, nem csupán falusi plébánosokat, kápolna- és oltárigazgatókat, hanem városi, mezővárosi javadalmasokat is szép számmal találunk közöttük.

Az 1520-as években a *Dataria Apostolica* hivatalához benyújtott kérvényeket feldolgozása során ketten is felfigyeltek a magyarok kúriai promóciójának problematikájára. TÓTH PÉTER az 1524 első hónapjaiban benyújtott tömeges szentelési kérvényekkel kapcsolatban a következőképpen fogalmazott (2010): „Hogy mi lehet a jelenség oka, arra egyelőre nem tudok magyarázatot adni. A szűkszavú és formális bejegyzések csupán a kérelmezők nevét, esetleg származási helyét – sok esetben csak az egyházmegyét –, illetve annak a plébániának, kápolnának vagy oltárnak a titulását és a helyét mondják meg, ahol a szolgálatot teljesítették, a kérelmek indoklásáról nem esik szó bennük.”²²⁸ Az egri egyházmegyések folyamodványai kapcsán az okok közül kizárta – helyesen – a püspöki szék üresedését, e körülmény azonban önmagában még nem lett volna elegendő, ugyanis az ekkor a méltóságot viselő Szalkai Lászlót csak 1525 húsvétján szentelték pappá, majd püspökké.²²⁹ Ami a szupplikációk formulás részzeit illeti, valóban szűkszavúak, ám ennek ellenére informatívak. A szerző által (is) vizsgált folyamodványok klauzulájában ugyanis feltüntették, hogy a kötelezően előírt kánoni szentelési időpontokon kívül (*extra tempora a iure statuta*), valamint az egyes grádusok felvétele között előírt szünet nélkül három egymást követő napon (*tribus diebus*), azaz gyorsított eljárás keretében szenteltethették fel magukat a kérelmezők.²³⁰

LAKATOS BÁLINT a VI. Adorján-kori szupplikációk feltárása során bukkant 16, többségében csoportos szentelési kérelemre, s ezek kapcsán a közelmúltban napvilágot látott forráskiadványa bevezető fejezetében röviden a kúriai promóciók jelenségét is érintette (2018).²³¹ Ő a korábbi – az általam az előzőekben szintén röviden ismertetett – szerzők álláspontjának összefoglalását, valamint a római szentelési dömpinget visszaszorítani kívánó korabeli pápai rendelkezések felsorolását követően egy újabb szempontra hívta fel a figyelmet. Az általa vizsgált klerikusok kúriai szentelésének egyik lehetséges magyarázataként felvetette, hogy mivel származási és szolgálati helyük különböző egyházmegyék területén helyezkedett el, az illetékes ordináriustól kellett volna szentelési engedélyt kérniük, ami nem feltétlenül volt problémamentes. Rómában történő promóciójukkal, „ügyük kúriai elintézésével viszont ki tudták kerülni a kánonjogi akadályt és esetleges rendezetlen hazai helyzetüket”.²³²

²²⁸ TÓTH PÉTER, *Adatok az egri püspökség késő középkori egyházi topográfiájához*, Történet – Muzeológia. Tanulmányok a múzeumi tudományok köréből a 60 éves Veres László tiszteletére, szerk. GYULAI ÉVA–VIGA GYULA, Miskolc 2010, 315.

²²⁹ *Monumenta Vaticana historiam regni Hungariae illustrantia. Vatikáni magyar okirattár*, series I, tom. I–VI, Budapestini 1887–1891 (= MVH), II/1, 170. – Kunisch Máttyás egri segédpüspök (1523–1525) viszont természetesen szentelhetett klerikusokat. Vö. C. TÓTH, *Főpapi archontológia*, 55.

²³⁰ Például AAV Reg. Suppl. vol. 1797, fol. 162r; vol. 1804, fol. 195r.

²³¹ LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 74–78.

²³² Uo., 98.

Kötet	Cím	Pontifikátus	Időintervallum	Az első és az utolsó bejegyzés kelte	Folioszám
2.	<i>Registrum ordinavit etc. formatarum seu ordinum sacrorum Eugenii quarti</i>	IV. Jenő	1434–1446	1434. VIII. 22. 1446. IX. 21.	172
3.	<i>Formatarum ordinatorum per Nicolaum papam V.</i>	V. Miklós	1447–1455	1447. II. 26. 1455. IV. 5.	101
4.	—	II. Pál	1464–1470	1464. IX. 22. 1470. IV.	166
5.	<i>Libri formatarum</i>		1470–1478	1470. III. 11. 1478. II.	70
6.	<i>Primus formatarum domini Sixti IIIⁱⁱ</i>	IV. Sixtus	1471–1475	1471. VII. 26. 1475. XII.	240
7.	<i>Tertius formatarum domini Sixti IIIⁱⁱ</i>		1481–1484	1481. V. 1484. IX. 6.	106
8.	<i>Primus formatarum domini Innocentii VIII.</i>	VIII. Ince	1484–1488	1484. IX. 17. 1488. XII.	201
9.	<i>Secundus formatarum domini Innocentii VIII.</i>		1488–1490	1488. I. 22. 1490. VI.	194
10.	<i>Tertius formatarum domini Innocentii VIII.</i>		1490–1492	1490. VI. 1492. V.	190
11.	<i>Primus formatarum domini Alexandri VI.</i>	VI. Sándor	1492–1496	1492. IX. 1496. XII.	191
12.	<i>Formatarum dom. Alex. VI.</i> 1496, 1497, 1498, 1499, 1500, 1501, 1502, 1503		1496–1503	1496. X. 1. 1503	180

Kötet	Cím	Pontifikátus	Időintervallum	Az első és az utolsó bejegyzés kelte	Folioszám
13.	<i>Diversoria Leonis X. 1501–1521</i>	VI. Sándor, II. Gyula, X. Leó	1501–1502, 1512, 1516– 1521	1501. VII. 28. 1521. I.	147
14.	<i>Formatarum domini Bernardini de Alexandris tempore Leonis et Adriani sexti 1520–1524</i>	X. Leó, VI. Adorján, VII. Kelemen	1521–1523	1521. I. 1524. I.	91

Gyakran nagyon hanyag módon dokumentálták az egyes eseményeket a hivatal munkatársai, így például olyanok neveit is beírták, akiket végül nem szenteltek fel, majd később az ellenőrzés nyomán ezeket áthúzták.²³⁷ Az 1436. április 7-i általános szentelés adatait nagy sietséggel másolták be a regiszterbe, ugyanis az esetek túlnyomó többségében mindössze a kandidálók nevét rögzítették az írnokok, azonban sem az egyházmegyéket, sem pedig a javadalmakat nem tüntették fel.²³⁸ Számos esetben jóval a szentelést követően vezették át az adatokat a megfelelő volumenbe, ebből adódóan több kronológiai anomália is érzékelhető. Például az első kötet 27. foliójának *versóján* az utolsó keltezés 1428. szeptember 18., amelyet a következő oldalon egy 1430. július 4-i dátum alatti bejegyzés követ. A kalligráfia alapján egyértelműen más kéz által lejegyzett általános szentelésre vonatkozó adatokat tartalmazó következő lapon pedig egy 1427. december 20-i dátum olvasható. Ezt pedig egy ugyancsak eltérő írásképet mutató 1435. augusztus 21-i szöveg követi.²³⁹ Arra is akad példa, hogy ugyanazon általános szentelést két különböző írnok egymástól függetlenül rögzítette, amely aztán két kötetben párhuzamosan szerepel. Az 1435. április 2-án sorra kerülő *ordines generalest* az első és a második volumenben egyaránt dokumentálták. Valószínűleg a két nótárius párhuzamosan jegyezte fel az adatokat, s azt követően nem ellenőrizték az elkészült listákat.²⁴⁰

Több esetben megfigyelhető, hogy a jegyzők a szentelések keltezésénél tévedtek, s a rossz datálást később sem korrigálták. Az 1493 január elején sorra került ordinációk esetében például a szombati napokon történt eseményeket következetesen vasárnapra keltezték.²⁴¹ A nyilvánvaló másolási hibákat minden esetben igyekeztek korrigálni a kamarai ellenőrzéseket végző klerikusok. Az 1470. április 7-i általános szentelést

²³⁷ Például a 14. kötet 42r folióján a teljes oldal szövegét áthúzták, a jobb és baloldali margón pedig a „*Scriptum per errorem*” megjegyzés olvasható.

²³⁸ AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 20rv.

²³⁹ Uo., vol. 1, fol. 27v–29v.

²⁴⁰ Uo., vol. 1, fol. 53r–54r; vol. 2, fol. 8r–9r.

²⁴¹ Például „*die dominica sexta Ianuarii [...] deinde sequenti dominica die datis presentium*”: Uo., vol. II, fol. 32v, sköv. 1493. január 6. és 13. azonban nem vasárnapra, hanem szombatra esett. Vö. SZENTPÉTERY IMRE, *Oklevéltani naptár*, Budapest 1912, 164 (17. naptár).

például figyelmetlenség miatt kihagyták, majd miután észrevették a problémát, az időrendnek megfelelő helyen jelezték a hiátust,²⁴² végül pedig néhány foliót követően bemásolták a kimaradt listát.²⁴³

A regiszterek bejegyzései között esetenként a munkaszervezésre vonatkozó megjegyzéseket is találunk, amelyek lehetővé teszik a szentelések néhány technikai részletének rekonstruálását. Amint fentebb említettem, az ordinációk alkalmával egy-egy kamarai jegyzőt rendeltek ki, aki dokumentálta az eseményt. Az erre vonatkozó adatokat pedig több alkalommal feltüntették a másolati könyvekben, mint például az 1446. december 17-én sorra kerülő általános szentelés kapcsán.²⁴⁴ Egy 1468-as lista pedig arra enged következtetni, hogy az adott esztendő általános ordinációira előre elkészített beosztás alapján küldték ki a nótáriusokat. Ekkor összesen kilenc kamarai jegyzőt rendeltek ki a szentelésekhez, hatan a kánoni előírások szerinti időpontokban voltak ügyeletesek, míg a másik három személy kiegészítőként vett részt a dokumentálásban.²⁴⁵ Az 1472. május 22-i általános szentelésre pedig Latino Orsini bíboros kamarás Iohannes de Aquilione jegyzőt rendelte ki.²⁴⁶ A jegyzők az általuk készített szentelési listákat aláírásukkal hitelesítették, amint a *Libri formatarum* egyes kötetében mindez nyomon követhető. Az 1471 decemberében sorra kerülő *ordinationes generales* kapcsán például azt olvashatjuk, hogy Aloisius de Campania kamarai nótárius²⁴⁷ saját kezűleg regisztrálta az egyes ordók felvételét, majd pedig aláírásával hitelesítette a dokumentumot (166. sz.).²⁴⁸ Valószínűleg általános gyakorlat lehetett, hogy a szentelést végző püspök szintén igazolta az ordináció tényét. Az első erre vonatkozó adat egy 1454. október 30-án kiállított *formata* másolata alatt olvasható, amikor Radulf Città di Castello püspöke (1441–1460) szavatolta Péter fia János számára az első tonzúra általa történt feladását.²⁴⁹ Esetenként a – valószínűleg az egyéni szenteléseket végző – főpapok

²⁴² „*Notandum est, quod ordinis celebrati die sabati, qua cantatur in ecclesia Dei Sities, que fuit die VII Aprilis MCCCCLXX, in quibus fuit notarius dominis M. Saas debebant registrari in isto loco, sed propter inaduertentiam sunt registrati in quarto folio post istud immediate sequenti.*” – AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 5, fol. 7r.

²⁴³ Uo., fol. 10rv.

²⁴⁴ „*Et fuerunt rogati ad infrascriptos ordines venerabiles viri G. de Pisis, H. Foulani Camere Apostolice notarii.*” – Uo., vol. 2, fol. 15r. – Néhány további példa: Uo., vol. 2, fol. 59v, 63r, 67r, 69r; vol. 3, fol. 18r, 19r, 96r; vol. 5, fol. 18v stb.

²⁴⁵ „*Fortini: in Resurrectionis Domini nostri Ihesu Christi; Aquilione: Pentbecostes; Ciriacus: Crucis; Blondus: Lucie; Matheus: Cimerum; Petrus: Letare; Cincius, Gerardus et Hugolinus: non possunt vacare.*” – Uo., vol. 4, fol. 98v.

²⁴⁶ „*ex commissione reverendissimi in Christo patris et domini, Latini miseratione divina episcopi Tusculani cardinalis de Ursinis, domini nostri pape camerarii me Io[hanne] de Aquilione in celebrate dictorum ordinum existente notarii.*” Uo., vol. 6, fol. 52r.

²⁴⁷ Aloisius de Campania 1470 és 1500 között működött kamarai jegyzőként, emellett 1493 és 1497 között *solicitator*ként is kimutatható. Vö. FRENZ: *Repertorium*, (http://www.phil.uni-passau.de/fileadmin/dokumente/lebrstuehle/frenz/RORC/littera_A.pdf [utolsó letöltés: 2019. július 30.]

²⁴⁸ „*Aloisius de Campania Camere Apostolice notarius de premissis ordinibus registrata manu propria, propria manus subscripsit.*” AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 6, 22r.

²⁴⁹ „*Ego R. episcopus Civitatis castelli dedi primam tonsuram Iobanni Petro iuxta mandatum xxiiii Novembris mccccliii.*” AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 92r. – Radulf Ágoston-rendi remete, 1441 és 1460 között a közép-itáliai Città di Castello püspöke. A Kúria hivatalos ordinátoraként havonta hat, majd nyolc forintot

ügyszintén dokumentálták az eseményt, amint a következő eset is mutatja. 1468. október 21-én János città di castellói püspök a konstanzi egyházmegyéből érkező Lazarus Vol *scolaris*nak feladta az első tonzúrárt, majd ezt követően az erről szóló, saját aláírásával ellátott tanúsítványt átadta Gaspare Biondo jegyzőnek, aki ez alapján végezte el az esemény adminisztrálását.²⁵⁰ Esetenként pedig a formáták kiállítására is utaltak a kamarai jegyzők.²⁵¹ A magyar vonatkozású bejegyzések közül egy alkalommal nem a *formata* rövidített szövegét jegyezték fel a kamarai jegyzők. 1467. március 28-án Vienesius alkamarás²⁵² felhatalmazta Jakab cervicai püspököt,²⁵³ hogy Márton fia János erdélyi egyházmegyes oltárigazgatónak adja fel a magasabb egyházi rendeket. A március 30-án és 31-én történt promócióról készült rövid jelentést (*et fiat relatio in Camera Apostolica*) Aquilione jegyző a mandátum szövege alatt rögzítette (158. sz.).

A másolati könyvek bejegyzései tartalmazzák a szentelési utasítást kiadó kamarás, a szentelést végző püspök, valamint a jelöltek nevét. Utóbbiak származásuk szerinti egyházmegyéjének nevét, a magasabb ordót felvevők esetében a javadalmuk pontos adatait és a szolgálati helyük *diocesis*ét egyaránt feltüntették. A szerzeteseknél azonban szinte minden alkalommal csak a rendjüket, illetve esetenként a származásukra utaló országot jegyezték fel, ám több ízben csak a nevük előtt álló *fr(ater)* rövidítés jelzi, hogy a reguláris klérus tagja volt az illető.²⁵⁴ Ugyancsak dokumentálták a szentelés pontos helyét, az egyes ordók felvételének időpontját is. Az *ordinationes generales*ek tekintetében VI. Sándor idején történt alapvető változás, ugyanis – amint említettem – az általános szentelések rendezésének előjoga a római vikáriushoz került, amelynek következtében a vizsgált széria kötetei 1501-től kezdődően ilyen jellegű bejegyzéseket nem tartalmaznak.²⁵⁵

---

utalt ki számára az Apostoli Kamarában. A pápai kápolna sekrestyése (1453–1454). Vö. HC, II, 130.; AAV Cam. Ap., Introitus et Exitus vol. 414, fol. 50v sköv.; vol. 419, fol. 81r; vol. 424, fol. 62v sköv.; vol. 430, fol. 127v.

²⁵⁰ „*Quod attestatus est idem dominus episcopus per cedulam manu eius propria subscriptis. Gaspar Blondus.*”: AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 4, fol. 8r. – Biondora lásd PAOLO CHERUBINI, *L'intensa attività di un notaio di Camera: Gaspare Biondo*, Dall'Archivio Segreto Vaticano. Miscellanea di testi, saggi e inventari II (Collettanea Archivi Vaticani 62), Citta del Vaticano 2007, 25–146.

²⁵¹ „*Expedit fuerunt littere super premissis et signate per supradictam H. Foulani, in eiusdem fidem se subscripsit. Et ego Hugolinus Foulani notarius Camere Apostolice predictae in fidem premissorum me hic manu propria subscripsi ita est: H. Foulani.*”: AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 4, fol. 8r.

²⁵² Vienesius de Albergatis de Bononia (†1475) kánonjogi doktor, apostoli protonotárius (1447–1475), referendárius (1458–1475), alkamarás (*locumtenens*) 1463–1467, 1475. Vö. CHERUBINI, *Mandati*, 80–81; FRENZ, *Repertorium*, (http://www.phil.uni-passau.de/fileadmin/dokumente/lehrstuehle/frenz/RORC/littera_UV.pdf [utolsó letöltés: 2019. július 30.])

²⁵³ Jakab Ágoston-rendi remete 1451-től az epiruszi Cervica, majd 1468 és 1477 között a campaniai Sant'Angelo dei Lombardi püspöke. Vö. HC II, 88, 126.

²⁵⁴ Például Fr. Iohannes de Ungaria OFM (1448), Fr. Philippus de Ungaria OFM de observantia (1451), Fr. Clemens de Septemcastris provincia Ungarie ordinis predicatorum (1488), Fr. Benedictus de Sabaria OFM (1496). AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 27r; 46r; vol. 9, 15r; vol. 11, 135r.

²⁵⁵ 1500. március 14-i dátum alatt találjuk az utolsót. Uo., vol. 12, fol. 69r; REHBERG, *Deutsche Weibekandidaten*, 281. és uo., 25. jegyzet.

A *Libri formatarum* köteteibe rövidített formában másolták be a kiállított oklevelek szövegeit, amint erre fentebb utaltam, s mindössze egyetlen esetben található meg a teljes formata szövege, amelyet éppen ezért az alábbiakban *in extenso* közlök. Az 1490. június 5-én kelt oklevelet Kelemen touli egyházmegyes iskolás számára állították ki Rafael kamarás nevében,²⁵⁶ amelyben a *camerlengo* igazolta, hogy a pápától élszóban kapott megbízás alapján utasítást adott Péter Pálnak, a Kúriában tartózkodó Sant' Agata de' Goti püspökének,²⁵⁷ aki a húsvétot követő kántorböjtt szombatján, a római Borgóban lévő Santa Maria Regina Coeli-templomban Kelemennek ünnepi szentmise keretében feladta a klerikusi karaktert láthatóvá tévő első tonzúrárt, majd pedig a további kisebb ordókat.²⁵⁸

*Universis presentes litteras inspecturis. Raphael miseratione divina sancti Georgii ad Velum-
ureum sacrosancte Romane ecclesie diaconus cardinalis, domini pape camerarius, salutem in
Domino. Universitati vestre notum facimus per presentes, quod reverendus in Christo pater
dominus Petruspaulus, episcopus Sancteagathe in Romana Curia residens, de mandato sanctis-
simi domini nostri pape super hoc vive vocis oraculo nobis facto et auctoritate nostri camerarius
officii, die sabbati quatuor temporum, qua cantatur in ecclesie Dei 'Caritas Dei etc.', que fuit
die quinta presentis mensis Iunii, in ecclesia beate Marie de Regina celi, sita in Burgo sancti
Petri Alme Urbis, ordines celebrans generales, dilecto nostro Clementi Desiderii Regime de
Pagnizo, scolari Tullensis diocesis cupienti militie clericali adscribi capillos sui capitis proprii
manibus incidens primam contulit tonsuram clericalem eum, que clericali caractere insignavit
primo, et postmodum incontinenter ipsum Clementem ad acolitatus aliosque minoris ordines
infra missarum sollempnia rite promovit et sollempniter ordinavit iuxta formam et etc. In
quorum etc. Datum Rome apud Sanctumpetrum in Camera Apostolica anno a Nativitatis
domini MCCCCLXXX^{mo}, dicta die quinta prefati mensis Iunii, ponti ficatus sanctissimi
in Christo patris et domini nostri, domini Innocentii divina providentia pape VIII anno sexto.
A[loisius]. de Campania*

²⁵⁶ Raffaele Sansoni Galeoti Riario apostoli *prothonotarius*, a camerinói püspökség adminisztrátora (1478–1479), Tréguier püspöke (1480–1483), a salamancai püspökség adminisztrátora (1482–1483), osmai püspök (1483–1493), viterbói püspök (1498–1506), arezzói püspök (1508–1511), a savonai püspökség adminisztrátora (1511–1516), máltai püspök (1516–1520), cuenzai püspök (1479–1482, 1493–1518), a luccai püspökség adminisztrátora (1517), a malagai és a pisai püspökség adminisztrátora (1518), a S. Giorgio in Velabro diakónus-bíborosa (1477–1480), a S. Sabina presbiter-bíborosa (1507), a S. Lorenzo in Damaso presbiter-bíborosa (1480–1503), albanói (1503–1507), sabinai (1507–1508), portói (1508–1511) és ostiai püspök-bíboros (1511–1521), *camerlengo* (1483–1521). Vö. HC, II, 18, 66, 116, 133, 209, 227, 229, 233, 254, 269; III, 55, 56, 58, 64, 73, 81, 116, 174, 116, 244, 274, 291, 335; CHERUBINI, *Mandati*, 81–82.

²⁵⁷ Petrus Paulus Capobianco kánonjogi doktor, a beneventói egyházmegye s. saracenói Mária-egyházának archipresbiter, VIII. Ince pápa kamarása, 1487 és 1505 között Sant' Agata de' Goti püspöke, a vatikáni Szent Péter-bazilika vikáriusa és a pápai kápolna vezetője. Vö. *Memorie storiche della città di S. Agata de' Goti per l'epoca dal principio dell'era volgare sino al 1840*, Napoli 1841, 71–72; HC, II, 81; III, 97.

²⁵⁸ AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 3v.

Természetesen a formatákban a folyamodványokra is utaltak, valamint azok pontos keltezését is feltüntették. Arra is akad példa, hogy a szupplikáció teljes szövegét bemásolták a regiszterbe. 1489. március 14-én például 12 freisingi egyházmegyes klerikus közös kérvényt nyújtott be, amelyben a Kúriában történő *extra tempora* szentelésre kértek és kaptak engedélyt. A másolati könyvben a folyamodvány szövegét követően találjuk a jelöltek szenteléséről kiállított tanúsítványokat.²⁵⁹ Esetenként a diszpenzáció tényét is rögzítették a jegyzők, mint például Altmon Farkas győri egyházmegyes klerikusnál (229. sz.). Az általános szenteléseken az ordók egyes fokozatai szerint különítették el a bejegyzéseket. A formaták szövege mellett a bal oldali lapszálon a jelöltek neve szerepel, továbbá az 1460-as évektől arab számmal arra is utaltak, hogy az illető az egyházi rend hány fokozatát vette fel. A helyreigazításokat ugyancsak a lapszálon jelezték. Az oklevelek esetében a bemásolt szövegtest alatt általában a jegyző nevét is feltüntették. Az alábbiakban egy-egy győri egyházmegyes példával szemléltetem a magyar vonatkozású bejegyzések főbb típusait. Az első egy Firenzében kelt szentelési engedély (1436), azaz *dimissoria* szövege, amelyben Ferenc kamarás²⁶⁰ Chirzihi Balázs győri egyházmegyes akolitus kérésére engedélyezte, hogy mivel a klerikus saját ordináriusához nem fordulhat, amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felvegye (61. sz.).

Franciscus etc. dilecto nobis in Christo Blasio Nicolai de Chirzich, acolito Iauriensis dioecesis salutem [etc.], de mandato etc., ut a quocumque antistite gratiam et communionem Apostolice Sedis et possessionem sue ecclesie habente, et a suorum ordinum executione non suspenso, temporibus a iure statutis, ad omnes sacros ordines successive promoveri valeas et ordinari, in susceptisque parte ordinis huiusmodi licite ministrare, dum modo ordinarium tuum propter hoc accedere commode non poteris et titulum habeas sufficientem aliasque idoneus repertus fueris et canonicum aliud non obsistat, super quo ipsius ordinantis conscientiam oneramus, plenam licentiam concedimus, ordinantique ipsi auctoritatem tenore presentium impartimus, constitutionibus apostolicis etc., non obstantibus, in quorum etc., datum etc. die XXIII Februarii MCCCCXXXVI, pontificatus etc. anno quinto.

A. de Tuderto

[in margine sinistro:] 'pro Blasio Nicola?'

A következő példa (146. sz.) egy általános szentelésre vonatkozik, amely során a római Szent Lőrinc-bazilikában a catanarói püspök – mások mellett – Kutasi Tamás vasvári kanonokot presbiterré szentelte (1455).

²⁵⁹ Uo., vol. 9, fol. 153v–155r.

²⁶⁰ Francesco Condulmer (†1453), IV. Jenő pápa neposa, pápai *prothonotarius*, a S. Clemente diakónus-bíborosa (1431–1445), portói püspök-bíboros (1445–1453), vicekancellár (1437–1453), az Apostoli Kamara helytartója (1431), kamarás (1432–1440). Vö. HC II, 7; GÖTTLOB, *Aus der Camera*, 268; HOFMANN, *Forschungen*, II, 87; DEL RE, *La Curia Romana*, 307–309; CHERUBINI, *Mandati*, 76.

Ordines [generales] celebrati per reverendum in Christo patrem dominum Nicolaum, episcopum Cathansanensem, ex commissione reverendissimi in Christo patris et domini, domini Ludovici, tituli sancti Laurentii in Damaso sacrosancte Romane ecclesie presbiteri cardinalis, Apostolice Sedis camerarii, in dicta ecclesia prefata sancti Laurentii in Damaso de Urbe, die sabbati in vigilia Resurrectionis domini nostri Ihesu Christi, que fuit quinta mensis Aprilis MCCCCLV, indictione III^a, Apostolica Sede vacante.

Ad presbiteratus

Thomas Galli de Kbutus, canonicus ecclesie collegiate beati Michaelis Archangeli de Castroferreo, Iauriensis diocesis.

Utolsóként pedig egy szentelésről kiállított okirat (*formata*) másolatát közlöm (969. sz.), amelyben Ferenc kamarás igazolta, hogy a győri egyházmegyes Szentlőrinci Balázst, Szombathely mezőváros Szent Márton plébániaegyházának örökös káplánját a belcastrói püspök alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterre szentelte (1523).²⁶¹

Universis etc. Franciscus etc. Universitati etc., quod reverendus pater dominus Leonardus episcopus Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc. necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud sanctum Petrum decimo Kalendas Aprilis anno primo [1523. III. 23.], dilectum nobis in Christo Blasium de Sancto Laurentio, acolitum Iauriensis diocesis, perpetuum capellanum seu altaristam ad altare Omnium Sanctorum in parochialis ecclesie sancti Martini in oppido Zabariensi, dicte diocesis, die vigesima quarta Martii [1523. III. 24.] ad subdiaconatum, deinde die sequenti [1523. III. 25.] ad diaconatum, postremo vero die vigesima sexta [1523. III. 26.] eiusdem ad presbiteratum promovit. In quorum etc. Datum in Camera Apostolica die XXVI Martii 1523.

B. de Alexandris

[in margine sinistro:] 'Blasius de Sancto Laurentio', alatta: 'IIP.

Az Apostoli Kamara ügyfelei közül összesen 783 a Kárpát-medencéből származó, illetőleg ott javadalmat viselő személy nevét találjuk a *Libri formatarum* kötetekben (2. táblázat). A György bodonyi püspök szentelésére (1498) vonatkozó *formata* másolatát a *Diversa Cameralia* 52. kötete,²⁶² míg három illető, Szegedi Tamás moldva(bánya)i püspök (1497),²⁶³ Necpáli János szentgyörgyi oltárigazgató

²⁶¹ AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 68r.

²⁶² AAV Cam. Ap., Div. Cam. vol. 52, fol. 63r – A győri székeskáptalan prépostja (1492–1502), bodonyi püspök (1498–1502), egri segédpüspök (1498). Vö. KÖBLÖS, *Az egyházi közélet*, 390 (35. sz.); C. TÓTH, *Főpapi arcbontológia*, 122.

²⁶³ MNL OL DF 209059. – Domonkos-rendi szerzetes, teológiai doktor, a tihanyi apátság komendátora (1503–1510), nándorfehérvári püspök (1506–1512). Vö. HARSÁNYI ANDRÁS, *A Domonkos rend Magyarországon a reformáció előtt*, Debrecen 1938, 328–329; C. TÓTH, *Főpapi arcbontológia*, 82–83.

(1498),²⁶⁴ valamint Szengyeli Ferenc szengyeli plébános (1518)²⁶⁵ esetében a szentelési bizonyítványok maradtak fent.²⁶⁶ Az Apostoli Kancellária, majd később a Datária, valamint a Penitenciária hivatalához benyújtott, kifejezetten kúriai promóciókra vonatkozó folyamodványok egyértelműen a magyarok nagyobb számú kúriai szentelésére utalnak.

2. táblázat

Magyar vonatkozású bejegyzések a Libri formatarum kötetekben

Kötet	Első bejegyzés	Utolsó bejegyzés	Személy
1.	1426. III. 23.	1435. IV. 16.	32
2.	1436. II. 7.	1446. IX. 24.	57
3.	1447. III. 25.	1455. IV. 5.	29
4.	1466. III. 22.	1470. III. 26.	14
5.	nincs magyar adat		
6.	1471. XII. 21.	1475. IV. 11.	13
7.	1481. VI. 24.	1482. IV. 21.	3
8.	1486. V. 20.	1488. IV. 13.	28
9.	1488. IV. 5.	1490. IV. 7.	111
10.	1490. IV. 4.	1492. IV. 21.	30
11.	1492. XI. 25.	1496. XII. 28.	242
12.	1497. I. 15.	1502. I. 30.	132
13.	1502. III. 22.	1520. XI. 10.	24
14.	1521. III. 9.	1523. III. 31.	68
Σ	1426–1523		783

Forrás: *AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1–14.*

²⁶⁴ ÖStA HHStA ED 10 175.

²⁶⁵ MNL OL DF 257534 – Valószínűleg azonosítható a hasonló nevű erdélyi kanonokkal (1543–1556), aki a székeskáptalanban a dékáni (1547, 1548, 1553), a szatnári (1543–1545), az ózdi (1548–1553) és a kükiüllői (1554–1556) esperesi, továbbá a helyettes vikáriusi (1548–1553, 1555–1556) teendőket is ellátta. Vö. MIHALIK BÉLA VILMOS, *A kanonok két leánya? Adalékok Szengyeli Ferenc családja történetéhez*, Turul 86 (2013) 153–156.

²⁶⁶ A valóságban ennél bizonyosan több magyar klerikust szenteltek a Római Kúriában, azonban a forráspusztulás következtében ezt mindössze valószínűsíthetjük. A 16. század elejétől a külföldiek promóciójára felhatalmazást kapó római helynök felügyelete alatt hat magyar klerikus vette fel a kisebb-nagyobb ordókat az 1509–1523 közötti években. – ASR, Trib. Vic. vol. 335, fol. 58v, 88v, 129v; AVic, Ord. Sac. vol. 1, fol. 288v, 389r. – Mindazonáltal az Apostoli Kancellária, majd később a Datária, valamint a Penitenciária hivatalához benyújtott, kifejezetten kúriai promóciókra vonatkozó folyamodványok egyértelműen a magyarok nagyobb számú kúriai szentelésére utalnak.

3. A RÓMAI VIKÁRIÁTUS ORDINÁCIÓS KÖTETEI

A helynök joghatósága alá tartozó, s az ő megbízásából végzett szentelések dokumentációjáról a hivatal munkatársai gondoskodtak. Az 1545 előtti időszakra vonatkozóan mindössze három szentelési regisztrum maradt korunkra, amelyek közül kettőt az *Archivio Storico del Vicariato*, míg egyet az *Archivio di Stato di Roma* levéltárában őriznek. A vikáriátus levéltárában található *Ordinazioni sacerdotali* címet viselő első volumen az 1501–1524, míg a második az 1529–1539 közötti időszak adatait tartalmazza. E két kötetben található információkat az állami levéltárban őrzött *Tribunale del Vicariato* címet viselő sorozat 335. kötete egészíti ki, amely az 1507 és 1521 közötti korszakra vonatkozik. A megközelítőleg A5-ös formátumú, vastkos köteteket önállóan vezetett füzetekből állították össze, ebből következőleg a bejegyzett események időrendje meglehetősen kevert. Vizsgált témánk szempontjából két kötet, az *Ordinazioni sacerdotali I.*, valamint a *Tribunale del Vicariato* tartalmaz releváns adatokat. Az első volumen 584, míg a második 600 papírfoliót tartalmaz. Jóllehet mindkét regisztert restaurálták (2003, 2007), azonban a nedvesség az évszázadok folyamán olyan mértékben károsította a lapokat, hogy a szöveg jelentős része olvashatatlaná halványult. E mellett az is komoly kihívást jelent a kutatók számára, hogy a feljegyzéseket készítő írnokok, jegyzők meglehetősen hanyag módon dolgoztak, ennek nyomán pedig e kötetek kaligráfiájának minősége jelentős mértékben elmarad a kamarai regiszterek írásképtől. Eredetileg nem számozták a foliókat, később a levéltárak ceruzával végezték el ezt a műveletet. A regiszterekben az általános szentelési listák mellett egyéni ordinációkra vonatkozó feljegyzéseket is találunk. E bejegyzéseknek az lehetett a legfontosabb célja, hogy ezek alapján ellenőrizték a hivatal dolgozó a *formaták* kiállításáért esedékes díjakat.²⁶⁷ Az *ordines generales* esetében szentelési kategóriánként dokumentálták a kandidálók nevét, egyházmegyéjét, javadalmát, a listát pedig felzetes gyűrűpecséttel, illetőleg kis körpecséttel hitelesítették.²⁶⁸ 1509–1523 közötti években összesen hat magyar személy vette igénybe a római Helynökség szolgáltatásait.²⁶⁹

²⁶⁷ E kötetekről korábban nem készült részletes leírás, s általában sem keltette fel a medievisták érdeklődését. Néhány éve ANDREAS REHBERG vette vizsgálta a regisztereket, aki tanulmányában röviden említett a volumenek állagáról is. REHBERG, *Deutsche Weibekandidaten*, 281–282; REHBERG, *Laffluenza*, 203–204.

²⁶⁸ Például AVic, Ord. Sac. vol. 1, fol. 85r–89v, 298r; 302r.

²⁶⁹ ASR, Trib. Vic. vol. 335, fol. 58v, 88v, 129v; AVic, Ord. Sac. vol. 1, fol. 288v, 389r.

IV. A KÉSŐ KÖZÉPKORI MAGYAR KLERIKUSOK KÚRIAI PROMÓCIÓI

A következőkben a magyarok késő középkori római szenteléseire vonatkozó adatok alapján a legfontosabb összefüggéseket tekintem át, természetesen a teljesség igényét nélkülözve. A *Libri formatarum* kötetekben található adatok mellett bevontam a vizsgálatba az általam ismert további kilenc személyre vonatkozó információt is.

I. A KLERIKUSOK SZÁMA

A források tanúsága szerint a Kárpát-medence területéről összesen 793 személy fordult promócióval kapcsolatos ügyekben az Apostoli Kamara és a Vikáriátus hivatalaihoz 1426 és 1523 között. Közülük 787 fő a Kamara, míg a fennmaradó hat személy a római Helynökség szolgáltatásait vette igénybe. Mivel 50 magyar klerikus számára csupán szentelési engedélyt (*littera dimissoria*) állítottak ki, összesen 743-an vettek részt ténylegesen kúriai promóciókon. A valóságban ennél bizonyosan több magyar klerikust szentelhettek a Római Kúriában, azonban a forráspusztulás következtében ezt mindössze valószínűsíthetjük.

A legtöbben a három magasabb fokozatot, az úgynevezett *sacri ordinest* vették fel: 505 klerikust *subdiaconus*sá, 416 főt *diaconus*sá, 418 személyt pedig *presbiter*té szenteltek. Mindez pedig arra utal, hogy a távoli Kárpát-medencéből elsősorban a magasabb rendekért volt érdemes útra kelni. 332 fő az első tonzúra, míg 304 személy emellett a *quatuor minores* felvételére érkezett a *Curia Romanába*. A kúriai szentelés kevésbé volt gyakori a magyar főpapok körében, a vizsgált időszakban ugyanis mindössze öt fő esetében került erre sor.²⁷⁰

3. táblázat

A Kúriában felvett egyházi rend fokozatainak megoszlása

<i>Grádus</i>	<i>Fő</i>	%
<i>prima tonsura</i>	332	44,6
<i>acolitatus et quatuor minores</i>	304	41
<i>subdiaconatus</i>	505	68

²⁷⁰ Döbrentei Himfi Tamás zágrábi (1455), Szegedi Péter nándorfehérvári (1475), Váci Pál argyasi (1482), Szegedi Bacsa Tamás moldva(bánya)i (1497), valamint György bodonyi (1498) püspökökről van szó. AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 97r; vol. 6, fol. 212v, vol. 7, fol. 50r; MNL OL DF 209059; AAV Cam. Ap., Div. Cam. vol. 52, fol. 63r.

<i>Grádus</i>	<i>Fő</i>	<i>%</i>
<i>diaconatus</i>	416	56
<i>presbiteratus</i>	418	56,2
<i>episcopatus</i>	5	0,7

Az egyházi javadalmak megoszlását tekintve igen változatos kép tárul elénk. 220 fő nem rendelkezett stallummal, amely az alsóbb rendek esetében magától értetődőnek számított. Az említett javadalomnélküliek túlnyomó többségét (84%) valóban csak az első tonzúrára, illetőleg a kisebb ordókra mozdították elő. 35 fő azonban úgy vette fel a három magasabb rendet, hogy a kamarai jegyzők egyáltalán nem tüntettek fel nevük mellett egyházi javadalmat, illetve egyéb bevételt biztosító forrást. Közülük 29 klerikust alszerpappá, nyolcat diakónussá, hatot pedig áldozópappá szenteltek. A beneficiumok széles repertoárját találjuk a magyarok neve mellett. A három legnépesebb csoportot az oltárjavadalmasok (például 157–158., 300., 347., 594. sz.), a plébánosok (például 114., 147., 302., 892. sz.), valamint a plébániaegyház igazgatók (például 21., 188., 224. sz.) alkotják. Őket a kápolnaigazgatók (például 327., 466., 578. sz.), majd pedig a szerzetesek (például 116., 630., 632., 711.) követik, de találunk közöttük prebendáriust (például 148., 460. sz.), kanonokot (például 10., 295. sz.), püspököt (például 141., 183. sz.), sekrestyést (380. sz.) és iskolamestert (308. sz.) is.

3. táblázat

A javadalomszintek megoszlása

<i>Javadalomtípus</i>	<i>fő</i>	<i>%</i>
nincs	220	30
oltár	194	26
kápolna	73	9,8
prebendárius	7	0,9
sekrestyés	1	0,1
iskolamester	1	0,1
<i>cantor</i>	1	0,1
<i>perpetuus beneficiatus</i>	2	0,3
plébános	154	20,7
plébániaigazgató	68	9,1
kanonok	7	0,9
szerzetes	10	1,3
püspök	5	0,7
összesen	743	100

2. EGYÉNEK ÉS CSOPORTOK

A kúriai promóciókon felbukkanó klerikusok egyénileg, illetőleg csoportokban egyaránt részt vehettek a szertartásokon. A magyarok döntő többsége kisebb-nagyobb társaságokban vágott neki a hosszú, fáradtságos, veszélyektől sem mentes itáliai utazásnak. Általános jelenségnek számított ugyanis, hogy az azonos nemzetek tagjait többedmagukkal szentelték fel, s ez alapján azt is feltételezhetjük, hogy az azonos, valamint a szomszédos egyházmegyéből útra kelők igyekeztek összehangolni római útjukat, hiszen a közös utazás nagyobb biztonságot nyújtott.²⁷¹ A csoportosan benyújtott promóciós folyamodványok ugyancsak az előre megtervezett utazásra engednek következtetni.²⁷² A legtöbb magyar kúriai szentelésére 1496. március 19-én került sor, amikor összesen 53 fő vette fel a kisebb-nagyobb egyházi rendeket (633–711. sz.). Ismertek további promóciós napok, amikor a kárpát-medencei klerikusok létszáma meghaladta a 30–40 főt. E csoportos szentelések egyik – ámde korántsem elégséges – magyarázata az lehet, hogy – 1523 kivételével – valamennyi alkalommal általános szentelést (*ordines generales*) tartottak, tehát az időpontok – kántorböjti időszakokról lévén szó – ismertek voltak Európa-szerte. Következésképpen a kandidálók római utazásukat megfelelően előkészíthették. Az sem véletlen, hogy a márciusi-áprilisi időpontokat preferálták a legtöbben, hiszen egyrésről a húsvéti ünnepkör alkotja az egyházi év középpontját, ezért a római utazás a hívek számára a megszokottnál is jelentősebb vonzerővel bírt. Másrésről pedig a tavaszi időjárás a közlekedést tekintve kedvezőnek számított.²⁷³

4. táblázat

A magyarok legkiemelkedőbb promóciós napjai

<i>Dátum</i>	<i>fő</i>
1488. IV. 5.	22
1489. IV. 18.	36
1494. III. 15.	23
1495. IV. 18.	42
1496. III. 19.	53
1497. III. 11.	32
1498. III. 31.	46

²⁷¹ FEDELES TAMÁS, „Isten nevében utazunk”. *Zarándokok, búcsújárás, kegybelyek a középkorban*, Pécs 2015, 110–112.

²⁷² Például 1523. március 23-án 16, március 28-án 12, míg egy nappal később 9 magyar személy folyamodott kúriai promóciós engedélyért, s mindegyiküket fel is szentelte Leonardus de Leucato belcastrói püspök. Vö. LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 23, 32–33. sz.; FEDELES, *Magyar klerikuszentelések*, 79–83, 96–104.

²⁷³ FEDELES, „Isten nevében utazunk”, 217.

<i>Dátum</i>	<i>fő</i>
1523. III. 26.	41
összesen	295

Forrás: *AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8–12, 14.*

3. GEOGRÁFIAI ÉS KRONOLÓGIAI TANULSÁGOK

Mivel a regiszterkönyvekben a szentelendők származási és/vagy szolgálati egyházmegyéjét feltüntették, ezért a magyar klerikusok *diocesis*ek szerinti megoszlását is célszerű nagyító alá venniük. A Magyar Királyság területén a 15. században két érsekség és 12 püspökség működött.²⁷⁴ A 14 magyar egyházmegye közül összesen 12 neve szerepel a promóciókat dokumentáló forrásokban, amely négy, területtel már nem rendelkező korábbi missziós püspökséggel (*episcopatus in partibus in fidelium*) egészült ki.²⁷⁵

Feltűnő azonban, hogy a két déli, egyúttal legszegényebb püspökség, a boszniai és a szerémi területéről egyáltalán nem érkeztek szentelendők a *Curia Romaná*-ba. E jelenség háttérben valószínűleg régiót sújtó folyamatos oszmán betörések okozta településpusztulást, s ezzel összefüggésben a nagyobb arányú népességcsökkenést sejtjük.

Az egyházmegyék közötti megoszlást tekintve Esztergom (22%), Eger (19%), valamint Erdély és Zágráb (15–15%) dominanciája egyértelmű, ezeket követi Veszprém (6%) és Pécs (5%). Szinte megegyező arányban érkeztek klerikusok a győri²⁷⁶ és a váradi (4%), míg ennél némileg kevesebben a kalocsa–bácsi és a váci (3%) *diocesis*ek területéről, míg a csanádi²⁷⁷ és a nyitrai (1–1%) egyházmegyék részesei a legcsekélyebb.

²⁷⁴ A korai magyar epizkopális egyházszerkezet kialakulása KOSZTA LÁSZLÓ kutatásainak fontos területét képezte. Számos munkája közül az egyes püspökségek kialakulására lásd például KOSZTA LÁSZLÓ, *Dél-Magyarország egyházi topográfiája a középkorban*, A középkori Dél-Alföld és Szer, szerk. KOLLÁR TIBOR, Szeged 2001, 41–46; KOSZTA LÁSZLÓ, *A püspökség alapítása*, PET, 13–42; KOSZTA LÁSZLÓ, *A kalocsai érseki tartomány kialakulása* (Thesaurus Historiae Ecclesiasticae in Universitate Quinqueecclesiensi 3), Pécs 2013; KOSZTA LÁSZLÓ, *A bibari püspökség alapítása*, Nagyvárad és Bihar a korai középkorban. Tanulmányok Biharország történetéről 1, szerk. ZSOLDOS ATTILA, Nagyvárad 2014, 41–81.

²⁷⁵ KOSZTA LÁSZLÓ, *Missziós püspökség*, Korai magyar történeti lexikon (9–14. század), főszerk. KRISTÓ GYULA, szerk. ENGEL PÁL–MAKK FERENC, Budapest 1994 (= KMTL), 458–460.– A tituláris püspökségekre legújabbán lásd MICHAEL FELDKAMP, *Warum entstanden aus dem in konfessionellen Zeitalter säkularisiertan deutschen Bistümern keine Titularbistümer? Beobachtungen zur Entwicklung des Rechtsinstituts des Titularbischofs*, *In corrupta monumenta ecclesiam defendunt*. Studi offerti a mons. Sergio Pagano, prefetto dell'Archivio Segreto Vaticano I. La Chiesa nella storia, Religione, cultura, costume. Tomo 1, a cura di ANDREAS GOTTSMANN–PIERANTONIO PIATTI–ANDREAS E. REHBERG (Collectanea Archivi Vaticani, 106), Città del Vaticano 2018, I/1, 589–606.

²⁷⁶ Erre lásd FEDELES, *Ad omnes sacros*.

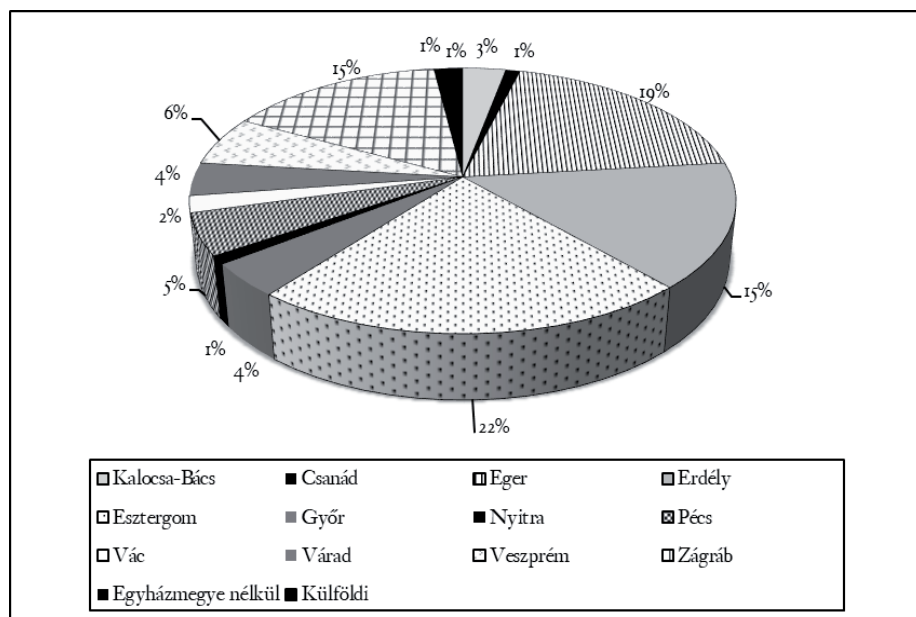
²⁷⁷ Erre lásd FEDELES, *A Délvidékről*.

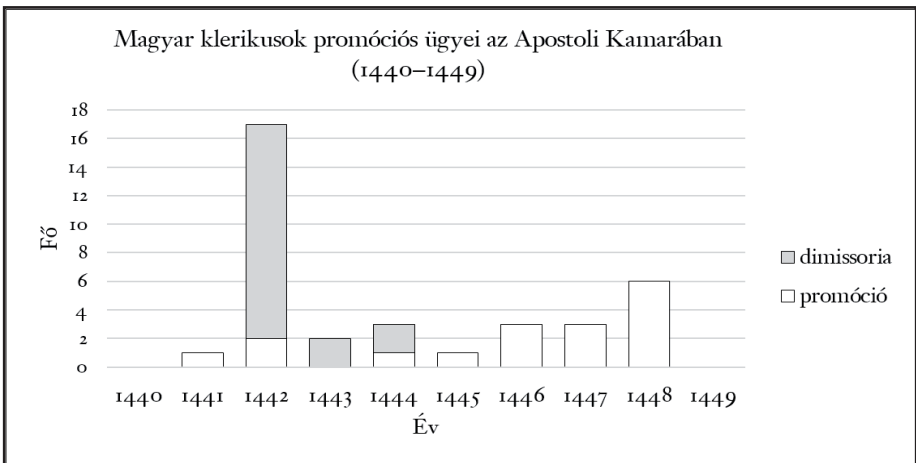
1. térkép
A 15. századi magyar egyházszervezet

1. diagram
A magyar klerikusok és javadalmak kúriai promóciós ügyeinek egyházmegyéi megoszlása (1426–1523)

Vajon mire következtethetünk ezek alapján? Csupán esetlegességről van szó, vagy talán olyan tendenciáról, amely tágabb összefüggésekbe is beilleszthető? A korábbi nemzetközi és hazai kutatások egyaránt kimutatták, hogy a részegyházak klerikusainak római reprezentáltsága több összetevő együttes hatásának eredménye. Mind ebben szerepet játszottak az adott régió demográfiai és gazdasági viszonyai, az ezekből következő társadalmi és urbanizációs összefüggések, továbbá az adott terület és a pápai udvar közötti kapcsolati hálóak szövetének sűrűsége.²⁷⁸ Nyilvánvalóan további tényezők is meghatározóak lehetnek a kúriai szentelésre induló magyar klerikusok területi megoszlásában. Ezek között azonban nem játszott szerepet az egyes egyházmegyék Rómától való távolsága. Zágráb esetében még e körülménnyel indokolhatnánk a 15%-os részesedést, azonban az erdélyi, az egri és az esztergomi klerikusok aránya, amely együttesen több, mint 50%-ot tesz ki, éppen az ellenkezőjére utal. Esztergom esetében ráadásul az egyházmegye joghatósága alá tartozó erdélyi Szászföld tovább árnyalja a képet. Ugyanakkor a Rómához kétségkívül közelebb fekvő dunántúli egyházmegyék, így a pécsi, a veszprémi és a győri együttesen mindössze 15%-kal képviselteti magát.

Mindazonáltal a jelentősebb bel- és külpolitikai események, kiváltképp a háborúk, valamint a kisebb-nagyobb járványok egyaránt befolyással lehetnek az Itáliába indulók utazási kedvére. Például az 1440-es évek belpolitikai válsága (kettős királyválasztás, polgárháború), valamint a fokozódó török veszély nem kedvezett a magyar klerikusok itáliai utazásainak.²⁷⁹ Az 1440 és 1449 közötti évtizedben mindössze 16 magyar

²⁷⁸ SALONEN–HANSKA, *Entering*, 62–63, 101; SCHMUGGE, *Zum römischen „Weibetourismus“*, 431; NEMES GÁBOR, *Győr egyházmegyeiek a késő középkori Rómában*, Magyarország és a római Szentszék II. Vatikáni magyar történelmi kutatások a 21. században, szerk. TUSOR PÉTER–SZOVÁK KORNÉL–FEDELES TAMÁS (Collectanea Vaticana Hungariae I/15), Budapest–Róma 2017, 107–136, 131; LAKATOS, *Regesta Supplicationum*, 67. sköv.

²⁷⁹ A korszakra lásd ENGEL PÁL–KRISTÓ GYULA–KUBINYI ANDRÁS, *Magyarország története 1301–1526*, Budapest 1998, 197–213.

személy nevét találjuk a *Libri formatarum* bejegyzései között.²⁸⁰ Ám, ha közelebbről szemügyre vesszük az adatokat, a kép már jóval árnyaltabbá válik, ugyanis közülük mindössze egyetlen személy, Pozsonyi Wolf Miklós személyes jelenléte igazolható minden kétséget kizáróan, akit először alszerpappá, majd pedig diakónussá szenteltek.²⁸¹ A fennmaradó 15 fő számára egyaránt egy-egy szentelési engedélyt állítottak ki a kamara munkatársai, amely egyáltalán nem feltételezett személyes jelenléte. A belpolitikai események mellett minden bizonnyal visszatartó erőt jelenthetett a Rómában 1448 és 1450 között pusztító pestis is.²⁸²

Hasonlóképpen negatív hatással voltak a Rómába igyekvőkre a Mátyás király halálát (1490) követően kitört trónharcok,²⁸³ valamint VIII. Károly (1483–1498) és XII. Lajos (1498–1515) francia uralkodók itáliai hadjáratai.²⁸⁴

Hunyadi Mátyás regnálásának utolsó éveiben számottevő növekedést tapasztalunk a magyarok kúriai promóciói terén. Az adatok alapján azt láthatjuk, hogy az 1487-től érzékelhető számbeli gyarapodás a következő két esztendőben érte el a tetőpontot, amely 1488-ban 50 (6,7%), a következő évben pedig 51 személyt (6,9%) jelentett.²⁸⁵ Vélhetőleg e folyamat hátterében – egyebek mellett – Mátyás király osztrák hadjáratainak lezárulását (Bécs és Bécsújhely elfoglalása), valamint a déli végeken az 1483-as magyar–török békekötést követően kialakult nyugodtabb időszakot sejtethetjük.²⁸⁶ A korábbi és a későbbi időszakban sem látott magyar „szentelési turizmus” során 1495-ben 77 (10,4%), 1496-ban 86 (11,6%), míg 1497-ben 78 (10,5%), 1498-ban pedig 47 (6,3%) magyar javadalmas nevét találjuk a *Libri formatarum* kötetekben. E négy esztendő folyamán a Kúriában felszentelt 288 fő a magyarok összlétszámának közel 40%-át alkotta! De vajon mi okozhatta e kiugróan magas arányt? Úgy vélem, hogy e jelenséget talán azzal magyarázhatjuk, hogy az 1490-es évek közepére sikerült II. Ulászló királynak hatalmát megerősítenie, amely bel- és külpolitikai téren egyaránt békés viszonyokat teremtett. A háborús megpróbáltatásokkal terhelt, válságos éveket követően immár minden külső akadály elhárult a római utazás elől, s e körülmény bizonyosan jelentős motivációs tényező lehetett. Érdekes módon a lutheri reformáció kibontakozása nem befolyásolta az utazási ked-

²⁸⁰ AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 99v, 100r, 101r, 102v.

²⁸¹ Uo., 101r, 102v.

²⁸² SALONEN–HANSKA, *Entering*, 212.

²⁸³ Az eseményekre lásd HERMANN WIESFLECKER, *Das erste Ungarnunternehmen Maximilians I. und der Preßburger Vertrag 1490/91*, Südost-Forschungen 18 (1959) 26–75; KUBINYI ANDRÁS, *Két sorsdöntő esztendő*, Történelmi Szemle 33 (1992) 1–54; E. KOVÁCS PÉTER, *Miksa magyarországi hadjárata*, Történelmi Szemle 37 (1995) 35–50; NEUMANN TIBOR, *Békekötés Pozsonyban – országgyűlés Budán. A Jagelló–Habsburg kapcsolatok egy fejezete (1490–1492)*, I, Századok 144 (2010) 335–372; II, Századok 145 (2011) 293–347; FEDELES TAMÁS, *A király és a lázadó herceg. Az Újlaki Lőrinc és szövetségesei elleni királyi hadjárat (1494–1495)* (Szegedi Középkortörténeti Könyvtár 27), Szeged 2012.

²⁸⁴ DAVID S. CHAMBERS, *Popes, Cardinals and War. The Military Church in Renaissance and Early Modern Europe*, London 2006, 94–96; MICHAEL MALLETT–CHRISTINE SHAW, *The Italian Wars: 1494–1559. War, State and Society in Early Modern Europe*, Harlow 2012, 6–37.

²⁸⁵ A *Libri formatarum* kötetei 1483 és 1485 között nem tartalmaznak magyar vonatkozású adatokat.

²⁸⁶ A külpolitikai háttér részleteire lásd KUBINYI ANDRÁS, *Mátyás király* (Tudomány–Egyetem), Budapest 2001, 75–95.

vet, 1523-ban ugyanis 58 magyar klerikus promóciójára került sor az Örök Városban.²⁸⁷ Az 1523-as magyar adatok a teljes vizsgált időszak tekintetében a negyedik legmagasabb értéket jelentik, s ez szintén arra hívja fel a figyelmet, hogy a hitújítás első fázisának kezdeti éveiben – az 1480-as évek végéhez és az 1490-es évek második feléhez hasonlóan – fokozott érdeklődés mutatkozott a magyar klerikusok részéről a római promóció lehetősége iránt. Mindez pedig megerősíti ANDREAS REHBERG korábbi kutatási eredményeit, amely szerint az 1520-as évek első felében Róma szerepe a papszentelések vonatkozásában nem csökkent.²⁸⁸

4. MIÉRT RÓMA?

Végezetül pedig a kúriai promóciók hátterét alkotó motivációs tényezőkről kell röviden említést tenni. 1429 februárjában 18 magyar klerikus nyújtott be kúriai szentelési folyamodványt, amelyben római utazásuk céljaként a zarándoklatot jelölték meg (*causa devotionis et peregrinationis*).²⁸⁹ Bizonyosan fontos indítéknak tekinthetjük tehát, hogy a Szent Péter és Pál apostolok ereklyéi közelében sorra kerülő promóciók magasabb presztízt jelenthettek a klerikusok számára.

Magától értetődő módon a hosszabb ideig Rómában tartózkodók számára kézenfekvő volt a kúriai szentelés lehetősége. Közéjük tartoztak a pápai kúria alkalmazottai, a bíborosok, püspökök famíliájának tagjai, a Szentszékhez delegált diplomaták, a Rómába érkező uralkodók kíséretéhez tartozók, valamint a város egyetemén tanulók. Imre boszniai prépost Mátyás király követeként érkezett 1471 augusztusában IV. Sixtus pápához, s a következő hónapban személyesen nyújtotta be folyamodványát a *Datariára*, amelyben a szent rendek felvételére kért és kapott engedélyt.²⁹⁰ Fülöp (1432) esztergomi, Brassói Kis András (1441) és Aranyos János (1476) erdélyi klerikusok pedig többek között arra hivatkozva kívánták Rómában pappá szenteltetni magukat, mivel huzamosabb ideje a városban éltek.²⁹¹

1436 februárjában 11 zágrábi egyházmegyes klerikus kapott az Apostoli Kamara vezetőjétől engedélyt arra, hogy a zágrábi püspöki szék üresedése miatt (*in ipsis partibus ad presens sedes episcopalis vacat*) bármely katolikus főpap felszentelhesse őket, amennyiben arra alkalmasnak bizonyulnak (49–70. sz.).²⁹² 1438-ban összesen

²⁸⁷ Vö. FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 96–104.

²⁸⁸ REHBERG, *Deutsche Weibekandidaten*, 301; REHBERG, *Laffluenza*, 240–241.

²⁸⁹ A *diocesisek* megoszlása a következő: Esztergom, Nyitra, Veszprém és Zágráb egy-egy, Eger és Erdély két-két, Pécs pedig tíz fő. A folyamodványban a következőket olvashatjuk: „*hanc Almam Urbem causa devotionis et peregrinationis non sine modicis fatigiis et laboribus personaliter accesserunt*”. LUKCSICS, *XV. századi pápák*, I, 1129–1130, 1133. sz.

²⁹⁰ AAV Reg. Suppl. vol. 670, fol. 234r; vol. 672, fol. 283v–284r.

²⁹¹ „*iam novem menses Romae commorantur*” – LUKCSICS, *XV. századi pápák*, II, 71. és 104. sz.; „*qui ad presens in Urbe Romana trahit moram*” – APA Reg. Suppl. vol. 227r; „*qui in Romana Curia iam longa tempora se [...] sustentavit*” – AAV Reg. Suppl. vol. 738, fol. 1167v.

²⁹² AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 15r. – A püspökség 1433. december 22. és 1438. május 18. között volt betöltetlen. Vö. ENGEL PÁL, *Magyarország világi archontológiája 1301–1437. I–II* (História Könyvtár.

22 magyar és két külföldi klerikus nyújtott be folyamodványt az Apostoli Penitenciária hivatalához, amelyben az előzőhöz hasonló felhatalmazást kértek; mindezt azzal indokolták, hogy saját ordináriusuk csak ritkán tart papszentelést (*raro ordines celebrant*). Az ehhez hasonló esetekben tehát a kúriai promóció lehetősége is nyitva állt a jelöltek előtt.²⁹³

A kandidálóknál felmerülhettek olyan problémák, hiányosságok (*defectus*), illetve a kánonjogi előírásokkal szemben elkövetett vétségek (*delictus*), amelyek szabálytalan állapotot (*irregularitas*), s ebből következőleg szentelési akadályt eredményezhettek. Ezek alól a szentelendők elsősorban a pápai Kúriában kaphattak felmentést.²⁹⁴ A folyamodványokat személyesen benyújtók az esetek túlnyomó részében Rómában szenteltették fel magukat.²⁹⁵ Közéjük tartozott a győri egyházmegyes Altmon Farkas, aki 1488 márciusában személyesen nyújtott be szupplikációt a Penitenciária hivatalához, s jobb szemének hibája – amely szentelési akadálynak minősült – alól kért és kapott diszpenzációt, s ezt követően a *Santa Maria Regina Coeli*-templomban felvette a kisebb egyházi rendeket (229., 256. sz.).²⁹⁶ Sokan pedig a kánonjog által előírt időpontokon kívül (*tribus diebus dominicis vel festivis extra tempora a iure statuta*) kívánták felvenni az egyházi rend fokozatait, s ezért utaztak a Kúriába (például 180., 216., 796. sz.).²⁹⁷

Különféle visszaélések is előfordultak a kúriai szentelések során. Ezek egyik elterjedt formája a nem létező, azaz hamis javadalomra (*ad fictum titulum*) történő promóció volt. A magasabb ordók felvételéhez a jelölteknek ugyanis a megélhetésüket biztosító egyházi javadalom birtokában kellett lenniük. Sokan azonban nem rendelkeztek egyházi beneficiummal vagy garantált bevételi forrással, következésképpen csaláshoz folyamodtak.²⁹⁸ A Penitenciária hivatalához benyújtott diszpenzációs kérelmek között számos ilyen esetet találunk, köztük a győri egyházmegyes Layter Osvát folyamodványát, akinek megfelelő javadalma nem lévén (*sufficientem titulum non haberet*) valótlan beneficiumra szenteltette magát pappá.²⁹⁹

Kronológiák, adattárak 5), Budapest 1996, I, 80.

²⁹³ APA Reg. Suppl. vol. 2, fol. 27v–28r.

²⁹⁴ SCHMUGGE–HERSPERGER–WIGGENHAUSER, *Die Supplikenregister*, 196–197; SALONEN–HANSKA, *Entering*, 28–30; ERDÉLYI, *A Sacra Poenitentia Apostolica*, I, 44–45.

²⁹⁵ Akad persze ellenpélda is, amint a következő eset mutatja. Kamanci Balázs kalocsai kanonok és bodrogi főesperes személyesen nyújtotta be folyamodványát (1522) annak érdekében, hogy egy helyi (*in partibus residens*) püspöktől az előírt időpontokon kívül valamennyi egyházi ordót felvehesse. LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 3. sz.

²⁹⁶ 1488. március 20-án benyújtott folyamodványában arra hivatkozott, hogy „*visus oculi dextri quem non sui culpa, sed ex infirmitate*” vesztette el. APA Reg. Suppl. vol. 37, fol. 278rv. – AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 18r, 22v, 23r.

²⁹⁷ FEDELES, *Ad omnes et sacros*, 82–83.

²⁹⁸ Összefoglalóan lásd erre ERDÉLYI, *Szökött szerzetesek*, 109–113; ERDÉLYI, *Társadalom és egyház*, 47–48; ERDÉLYI, *Negotiating*, 108–109.

²⁹⁹ APA Reg. Suppl. vol. 48, fol. 792r. – Az azonban nem derül ki kérvényéből – mint az ilyen esetek túlnyomó részénél –, hogy milyen titulusról volt szó.

Összefoglalásképpen megállapítható, hogy a magyarok késő középkori kúriai szentelésének hátterében számos ok, sok esetben összetett motívumrendszer tapintható ki. Ezek között találunk olyan elfogadható indokokat, mint például a római zarándoklat, a helyi ordinarius akadályoztatása vagy az életvitelszerű római tartózkodás. A 15. század végétől a legtöbben azonban az *extra tempora* szentelések miatt utaztak az Örök Városba, ahol akár néhány nap alatt az egyházi rend valamennyi fokozatát felvehették. Biztosan voltak olyanok, akik valamit szerettek volna eltitkolni az illetékes ordinárius elől, s kvázi ismeretlenségüket kihasználva a *Curia Romanában* kívánták felszenteltetni magukat. Mindazonáltal számuk valószínűleg nagyon csekély lehetett, hiszen az egyre szigorodó kamarai vizsgálatok bizonyosan komoly visszatartó erőt jelenthettek. A távoli Magyar Királyságból hosszú, nem egyszer veszélyes és költséges út vezetett Rómába, ezért véleményem szerint nagyon kevesen vállalhatták a csalások napfényre kerülésének kockázatát. Kevésbé tűnik életszerűnek ugyanis, hogy például a távoli Székelyföldről valaki az általa egyébként nem birtokolt falusi plébánia, kápolna vagy oltár – európai összehasonlításban mindenképpen szerény – jövedelmet biztosító javadalmára hivatkozva hetedhétáron keresztül, pénzt és időt nem sajnálva, egészen az Örök Városig utazzon, hogy ott az Apostoli Kamara szigorú vizsgálatának vesse alá magát, ezzel a lebukás veszélyét kockáztatva.

A római szentelés gyakorlata a késő középkor általános jelenségének számított a nyugati kereszténység, így a Magyar Királyság területén is. A vizsgált korszakban a Kúriában felszentelt magyarok mindössze néhány százalékát alkották a hazai klérusnak, tehát korántsem tarthatjuk a kúriai promóciókat magyar szempontból tömegjelenségnek, sőt a magyar egyházi társadalom egészéhez viszonyítva inkább periférikusnak minősíthetjük. Mindazonáltal a római szentelés lehetséges megoldásnak számított a hazai egyházi körben is, amely például néhány soproni polgár végrendeletében is tetten érhető.³⁰⁰ Mindez pedig arra hívja fel a figyelmet, hogy nem szükségszerű valamennyi kúriai ordináció hátterében a devóción túlmutató indokok után kutatnunk. A késő középkorban a magyarok különböző indítékoktól vezérelve, ám folyamatosan jelen voltak a Római Kúriában sorra kerülő klerikusszenteléseken. Magától értetődően számuk jelentősen elmaradt a német, a francia, az ibériai és az itáliai régiókból érkezőkétől. Mindazonáltal a magyarok kúriai promóciója is fontos részét alkotta a vizsgált korszak magyar–szentszéki kapcsolatainak.

---

³⁰⁰ HÁZI, *Sopron szabad királyi város*, II/1. 58–59/85. sz. (1438); 314–316/100. sz. (1509); 333–334/112. sz. (1515); NEMES GÁBOR, *Sopron–Róma, Adalékok Sopron város középkori egyháztörténetéhez*, Egyháztörténeti Szemle 71. (2017) 263.

V. A FORRÁSOK KÖZZÉTÉTELÉRŐL

Az okmánytár szövegei közé kizárólag a *Camera Apostolica Libri formatarum* kötetekben található bejegyzéseket vettem fel, így tehát az egyéb lelőhelyeken fennmaradt kamarai szenteléseket tartalmazó dokumentumokat nem tartalmazza a jelen kiadvány. Az összesen 1001 számozott tételt magába foglaló forrásközlés szövegei közül négy kivételével valamennyi magyar vonatkozásal rendelkezik. A 98. szám alatti bejegyzés tudósítása szerint 1443 szeptemberében nem került sor kúriai promócióra, mivel a pápai udvar Sienából Rómába utazott. A 108. számú tétel V. Miklós pápa megválasztásáról és koronázásáról, valamint előde temetéséről tudósít, mivel a széküresedés idején (1447. március 18. és 23. között) nem került sor általános promócióra. A 144. és a 161. számok alatt pedig a generális kúriai szentelésen megjelentek számára központilag előírt vizsgálatokra vonatkozó részletes előírások (1464, 1471) olvashatóak. Az említett szövegek általános érvényük miatt természetesen a magyar kutatás számára is relevánsak.

Az egyes bejegyzéseket időrendbe állítva, teljes szöveggel, növekvő sorszámozással, magyar nyelvű fejreresztával, tartalmi és filológiai jegyzetapparátussal ellátva adom közre. A közlésben a *Collectanea Vaticana Hungariae* sorozatban, mindekelőtt a *Cameralia Documenta Pontificia* kötetekben alkalmazott megoldásokat igyekeztem követni.³⁰¹ Ezt kellőképpen indokolja, hogy jelen kötet is a *Camera Apostolica* anyagának magyar vonatkozásait tartalmazza, amelyet a szövegkiadás homogenizálásával is érdemes jelezni.

Az egyes tételek a következő elemekből épülnek fel: 1) félkövérrel szedett sorszám növekvő rendben; 2) a kekezés helye (amennyiben ismert) és a napi dátum kurzívval szedve; 3) alatta – szintén – kurzívval a legfontosabb információkat tartalmazó magyar nyelvű tartalmi kivonat (regeszta); 4) kisebb betűmérettel, zárójelben a pontos levéltári jelzet; 5) a latin nyelvű forrásszöveg normál betűvel szedve; 6) a szövegtest alatt kisebb betűmérettel olvashatóak az eredeti margináliákon elhelyezett megjegyzések, valamint a filológiai és a paleográfiai jegyzetek. A szövegben olvasható kekezések feloldása, a tartalmat érintő megjegyzések a lap alján elhelyezett lábjegyzetekben követhetők nyomon. Minden esetben feltüntettem az ismert szövegkiadásokat, utalva az eltérő szövegváltozatokra, továbbá ugyancsak jeleztem az ismert szupplikációk adatait.

A közölt latin szövegekben az általánosan előforduló szavak, valamint a szerzetesrendek esetében egyaránt rövidítéseket alkalmaztam. Az okmánytárban előforduló számokat a pápák és az uralkodók sorszáma, a római dátumok, valamint a rövidített formában közölt kekezés kivételével arab számjegyekkel közlöm. A kis- és nagybetűk használata során a személy- és helységnevek kivételével a következő elveket követtem: az ünnepek, introitusok, egyházi intézmények, a hónapok neveit,

³⁰¹ *Cameralia I-II.*

a római dátumok fő napjait nagy kezdőbetűvel szedtem. Az eredeti szövegben tett kiegészítéseket szögletes zárójelben helyeztem el, kerek zárójelben pedig a textusban csupán egyszer szereplő, azonban az értelmezést megkönnyítő „emlékeztető” információkat közöltem. E módszer különösen a több tucat bejegyzést tartalmazó, általános szentelések esetében bizonyult hasznosnak, hiszen az egyes fokozatokat azonos napon felvevők esetében segíti a tájékozódást.

A szövegek átírása során a következő elveket követtem: a *ci*, *j*, *y* alakok helyett *ti*, *i* és *ii* alakokat használtam. Az *u* és *v* betűk esetében a hangértéknek megfelelő formát alkalmaztam, így például a *Transiluanus* helyett *Transilvanus*, a *Ludouicus* helyett *Ludovicus*, a *Ceruicenis* helyett *Cervicensis* került a kiadványba. Az eredeti forrásokban *e* betűvel jelzett alakokat megtartottam, nem cseréltem *ae* alakra. Azon görög eredetű szavak esetében, ahol az eredeti forrásban *y* szerepel (például *dyaconus*, *subdyaconus*), a kiadványban is megtartottam. Az egyes bejegyzések textusait vesszők használatával igyekeztem tagolni.

Mivel a magyar személy- és településnevek meglehetősen idegenül csengtek a túlnyomórészt itáliai származású kamarai jegyzőknek, számos alkalommal sajátos, sőt esetenként a felismerhetetlenségig eltorzult névalakokat rögzítettek. Mindez természetesen komoly kihívást jelentett a személyek identifikálása és a helységek azonosítása során. A szentelendők azonosítása csak elvétve sikerült. Mindennek az lehet a magyarázata, hogy többségük vidéki (falusi, mezővárosi) javadalmasként más korabeli forrásban egyáltalán nem szerepel. Mindebből következően mindössze néhány klerikus esetében illeszthető be a kúriai promóció az ismert karriertörténetbe. A rendelkezésre álló kézikönyvek segítségével megkíséreltem az egyes települések azonosítását, azonban erőfeszítéseim ellenére sajnos mindez nem sikerült maradéktalanul. Amennyiben egy-egy szövegben megadott helységnév több egykori településsel is megfeleltethető, úgy a jegyzetapparátusban valamennyit feltüntettem, jelezve a bizonytalanságot. Természetesen az azonosított helységeket minden esetben összevettem a VLADIMIR RÁBIK által publikált kötetben található, a középkori Magyar Királyság településeire vonatkozó információkkal, amely eredményeinél a következőkben érdemesnek látszik hosszabban elidőzni.

Amint fentebb említettem, a nagyszombati kolléga célkitűzése a jelenlegi politikai határok szerint a Szlovák Köztársaság területén található, hajdan a magyar koronához tartozott településekről származó és/vagy ott egyházi javadalommal rendelkező személyek római promóciójára vonatkozó információk feltárása és közreadása volt. Ezek alapján tehát a nyitrai egyházmegye mellett, az esztergomi és az egri *dioecesis*ek északi része képezte munkájának homlokterét. A vizsgált terület adatainak elkülönítése érdekében – magától értetődő módon – a teljes regisztorsorozat magyar bejegyzéseit célszerű kigyűjteni, hiszen – amint az a vatikáni kutatásokban jártas kutatók számára közismert – egyrészt az egyházi – nem pedig a világi (vármegyék) – közigazgatási határokat (azaz egyházmegyéket) tüntették fel az egyes személyek kapcsán. Másrészt pedig a kamarai írnokok az általános szentelések dokumentálása során számos esetben az egyházmegye említése nélkül utaltak vissza a korábban dokumentált adatokra. Az esztergomi és az egri egyházmegyék esetében az említett módszertani nehézségek

mellett egy további körülményt, jelesül a területi integritás kérdését is tekintetbe kell venni. Mindkét egyházigazgatási egység rendelkezett ugyanis egy-egy olyan enklávával, amely más egyházmegyék közé ékelődött be. Az egri püspökséghez tartozó pankotai (zsombolyi) főesperesség a történelmi Zaránd megye egy részét foglalta magába, a váradi és a csanádi püspökségek közé beékelődve. Az Erdély déli, szászok lakta része, közelebről a szebeni prépostság és a brassói dékánátus területe pedig nem az erdélyi püspök, hanem az esztergomi érsek joghatósága alá tartozott (1. térkép).³⁰² Az alábbiakban néhány konkrét – a teljesség igényét nélkülöző – példa bemutatásával igyekszem szemléltetni a kellő körültekintés szükségességét az egykori települések azonosításának fáradságos munkája során. Minderre kiváltképp fontos felhívni a figyelmet, hiszen ezáltal elkerülhető (lett volna) a tacitusi *sine ira et studio* elv tudatos mellőzésének ódiума.

RÁBIK forráskezelésének szemléletes példáját nyújtja az alábbi két Zaránd megyés illető esete. Mátyás fia Zsigmond és Siri István egri egyházmegyés *scolarisok* egyaránt szerepelnek a szlovák forráskiadványban, anélkül azonban, hogy a kiadó azonosította volna származási és szolgálati helyüket, amellyel alátámaszhatta volna eljárását.³⁰³ István esetében nagy biztonsággal megállapítható, hogy az egri egyházmegye pankotai főesperesi kerületében fekvő Siri (ma Şiria Romániában) mezőváros szülötte volt, jóllehet a *de* prepozíció nem szerepel a település neve előtt (203. és 208. sz.). Zsigmonddal kapcsolatban négy bejegyzést olvashatunk az eredeti forrásban (201., 206., 211. és 215. sz.), amelyek közül az első kettőben mindössze a klerikus és az egyházmegye nevét tüntették fel a kamarai jegyzők. Az alszerpappá történő szenteléséről készült bejegyzésben, továbbá a promócióról kiállított formátában azonban már szolgálati helye, a Zaránd vármegye területén fekvő Meszt (ma *Muşca* Romániában) mezőváros neve is olvasható. Érdekes módon RÁBIK kiadványa az utóbbi két szöveget nem tartalmazza! Az említett egyháziakkal azonos napon, 1487. április 14-én vette fel a kisebb egyházi rendeket, valamint a szubdiakónusi ordót a szintén Zaránd megyei eredetű mezővárosi polgár, Pankotai Elek (205. sz.). Mindez pedig nézetem szerint kétségtelenné teszi, hogy a három földi együtt utazott a távoli Rómába (2. térkép).

³⁰² KRISTÓ GYULA, *Tájszemlélet és térszervezés a középkori Magyarországon* (Szegedi Középkortörténeti Könyvtár 19), Szeged 2003, 97, 99.

³⁰³ RÁBIK, *Camera*, 50–53. sz.

2. térkép

Az egri egyházmegye területén azonosított származási és szolgálati helyek

Az 1495. április 4-én sorra kerülő általános szentelés során több magyar is felvette a kisebb-nagyobb egyházi rendeket, köztük Laskói Péter is (533. sz.). RÁBIK a települést a mai Szlovákia területén található Zemplén megyei Lask (ma *Laskovce*) faluval azonosította, amely a középkori egri egyházmegye területén feküdt. A szlovák kolléga kiadványában mindössze egy bejegyzést találunk Péterrel kapcsolatban, jelesül

a négy kisebb rend felvételéről.³⁰⁴ A szövegben a következő szerepel: *Petrus de Lasbo prefatus*, amely a kamarai jegyzők gyakorlata alapján egyértelműen arra utal, hogy az illető neve már az ominózus rész előtt is szerepel a kötetben. Nyilvánvalóan elkerülte a kiadó figyelmét egy korábbi bejegyzés, amely igazolja, miszerint Laskói Péter pécsi egyházmegyes *scolaris* felvette az első tonzúrárt (523. sz.), valamint annak a formátának a másolata is, amelyben az említett pécsi egyházmegyes klerikus alszerpappá, diakónussá, majd áldozópappá szentelését igazolja a kamarás (599. sz.). Az említett bejegyzések alapján kétségtelen, hogy Péter származási helyeként az egykori Baranya megyében lévő Laskó (ma *Lug* Horvátországban) mezővárost határozhatjuk meg (523. sz.). Hasonló eljárást követett a szintén baranyai eredetű Kopácsi Mihály esetében (524., 534. és 598. sz.), akit az Ung megyei Nagykaposról (ma *Velké Kapušany* Szlovákiában) származtatott.³⁰⁵

Brassói Péter fia Mátyás esztergomi egyházmegyes káplán esetében RÁBIK a kifogástalanul olvasható *de Corona* (695. sz.) helyett a *de Toronc* névalakot adta meg.³⁰⁶ A legnagyobb probléma mindezzel az, hogy ennek következtében az erdélyi Szászföldön fekvő Brassó (ma *Braşov* Romániában) helyett egy, a mai Szlovákia területén, az említett erdélyi szász várostól több száz kilométer távolságra található *Trnovec* településről származtatta a klerikust. Szolgálati helye kapcsán is hasonló módon járt el, ugyanis azonosítása szerint Mátyás a Sáros megyei Tarkón látott el kápláni teendőket, holott a forrásban olvasható *Tarkw* névalak sokkal inkább a *Tartilau* rontott alakjának feleltethető meg, amely Prázsmár (ma *Prejmer* Romániában) település német névváltozata. Mindezt egyébként a Brassó és Prázsmár, azaz Mátyás származási és szolgálati helye között húzódó, mindössze 15 km távolság is felettébb valószínűvé teszi.³⁰⁷

Végezetül két sajnálatos esetre térek ki részletesebben, amelyek a szerző tendenciózus eljárására engednek következtetni. 1521. március 20-án és 21-én két, az erdélyi egyházmegye területén javadalommal rendelkező alszerpapot Besztercei Fábiánt (955. sz.), valamint Gebel Györgyöt (956. sz.) diakónussá, majd presbiterré szentelte Vince otocsáci püspök. Besztercei esetében VLADIMIR RÁBIK a szövegkritikai jegyzetben a következő megállapítást tette: „Sequitur »Albensis Transiluanensis«, de quibus scriba camere apostolice primo verbum secundum linea delevit et postea ad verbum primum signum corrigendi posuit et in margine dextro in »Strigoniensis« emendavit.”³⁰⁸ Az eredeti forrásban valóban áthúzták a *Transiluanensis* szót, alatta pedig szaggatott vonal látható, azonban az előtte álló *Albensis* szó érintetlen, az ominózus folio teljes jobb margója pedig intakt, azon semmilyen későbbi javításra utaló nyom nem látható! Eből következőleg az inkriminált szöveg hely minden bizonnyal az Erdély területén található Besztercére (ma *Bistriţa* Romániában), nem pedig a Bars megyei Bisztricsényre

³⁰⁴ Uo., 199. sz.

³⁰⁵ Uo., 200. sz.

³⁰⁶ Uo., 256. sz.

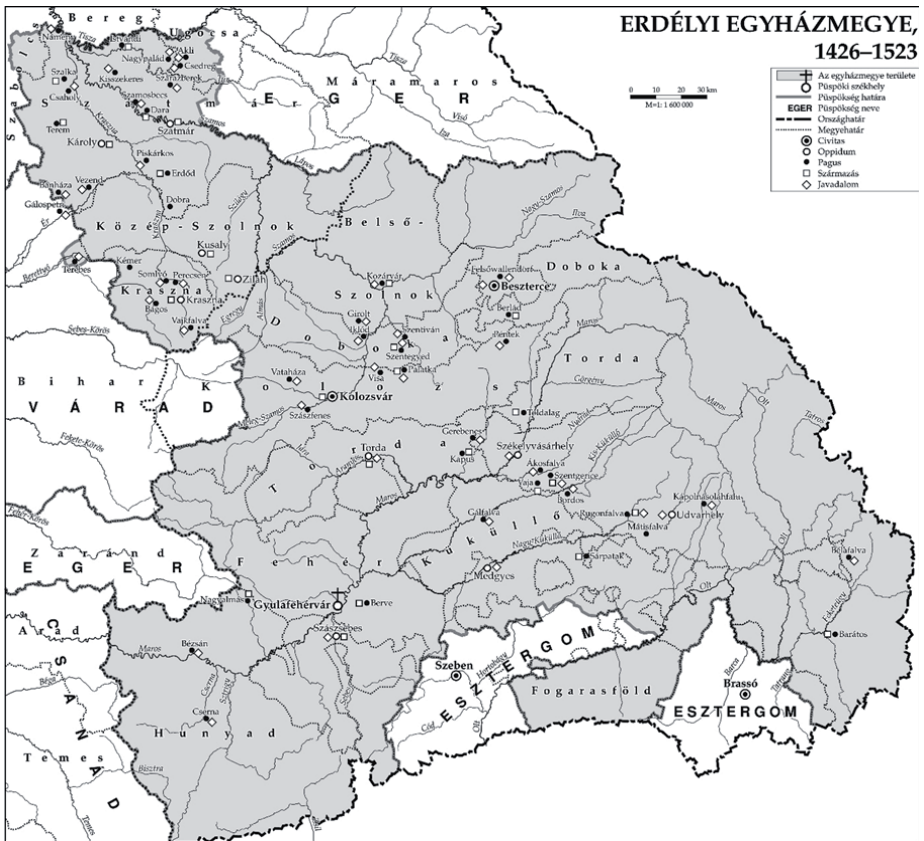
³⁰⁷ ENGEL PÁL, *Magyarország a középkor végén. Digitális térkép és adatbázis a középkori Magyar Királyság településeiről*, CD-ROM, térinformatika szerk. KOLLÁNYI LÁSZLÓ–SALLAY ÁGNES, Budapest 2001, 1SZF20, 8SZF20.

³⁰⁸ RÁBIK, *Camera*, 384. sz. (249).

(*Bystričany* Szlovákiában) vonatkozik, amint a kiadó tévesen lokalizálta. Hasonló eljárást követett az esztergomi egyházmegyéből származó Gebel György esetében is, aki az erdélyi *diocesis* Bésán településének (*in Besan*) kápolnaigazgatójaként érkezett az Örök Városba. Az eredeti dokumentum lapszélén ezúttal sem látható korrekció, jöllehet az edíció filológiai jegyzetapparátusában a kiadó ismét ezt állította. Mindennek következtében a forrásban található Hunyad megyei Bésán (*ma Bejan* Romániában) helyett az attól jelentős távolságra található Liptó megyei Besnyőfaluvval (*ma Bešeňova* Szlovákiában) feleltette meg a szlovák kolléga.³⁰⁹

3. térkép

Az erdélyi egyházmegye területén azonosított származási és szolgálati helyek

³⁰⁹ Uo., 385. sz. (250).

Úgyszintén módfelett problémásnak tartom a szerző ama, meglehetősen önkényes eljárását, amikor az egyes személyek származási helyére vonatkozóan mindössze az egyházmegyét, az egyes szerzetesrendek tagjaira vonatkozóan pedig csupán az országot tüntették fel a kamarai hivatalnokok. Vajon milyen megfontolásból vette fel okmánytárába a nagyszombati professzor *Iohannes de Hungaria*, *Philippus de Ungaria*, *Matheus de Ungaria*, *Iohannes Cordinis de Hungaria* szerzetestestvéreket?³¹⁰ Mi alapján származtatta az esztergomi egyházmegye *Blasius Thomet*, *Mathias Nicolaït*, *Iohannes Artificist*, *Valentinus Fabrit*, az egri püspök joghatósága alá tartozó *Paulus Georgiit*, *Georgius Benedictit* vagy éppen *Demetrius Vincentiit* a mai Szlovákia területéről?³¹¹ A felsorolást hosszasan folytathatnám, hiszen az ominózus edícióban tucatjával fordulnak elő hasonló esetek. Az pedig teljességgel érthetetlen számomra, hogy két győri egyházmegyei klerikus, *Wolfgang Altmon* és *Iohannes Paur*, valamint a bressai származású Fülöp egri kanonok miért szerepelnek a szlovák forráskiadványban.³¹²

---

³¹⁰ Uo., 23., 28–29., 57. sz.

³¹¹ Uo., 11., 13., 48., 87., 90., 157., 161–162., 173., 185–186. sz.

³¹² Uo., 60., 62., 67., 70., 72., 82., 84. sz.

TEXTOLÓGIAI RÖVIDÍTÉSEK

acol.	acolitus
acolit.	acolitatus és alakjai
alt.	altare és alakjai
altar.	altarista és alakjai
archidiac.	archidiaconus
archiep.	archiepiscopus és alakjai
b.	beatus és alakjai (patrocíniumok esetében)
bapt.	baptista
benef.	beneficiatus
BMV	Beata Maria Virgo és alakjai
Cam. Ap.	Camera Apostolica
cap.	capella és alakjai
capell.	capellanus, capellanie
cler.	clericus, clericalis és alakjai
colleg.	collegialis, collegiatus
diac.	diaconus és alakjai
diacon.	diaconatus és alakjai
dioc.	dioecesis
dom.	dominus és alakjai
eccl.	ecclesia és alakjai
ep.	episcopus és alakjai
fol.	folio
fr.	frater
m.d.	in margine dextro
min.	minor és alakjai
mon.	monasterium és alakjai
m.s.	in margine sinistro
OFM	Ordo Fratrum Minorum
op.	oppidum
OP	Ordo Praedicatorum
ord.	ordinarius

---

par.	parochialis
pat.	pater és alakjai
perp.	perpetuus
pleb.	plebanus, plebania
preb.	prebendarius
presb.	presbiter és alakjai
presbit.	presbiteratus és alakjai
prim. tons.	prima tonsura és alakjai
quat. min.	quatuor minores
r	recto
rect.	rector és alakjai
rev.	reverendus és alakjai
s.	sanctus és alakjai
scol.	scolaris
S. R. E.	Sacrosancta Romana Ecclesia és alakjai
subd.	subdiaconus és alakjai
subdiac.	subdiaconatus és alakjai
tit.	titulus és alakjai
v	verso
vil.	villa és alakjai
vol.	volumen
[ ]	kiegészítés

OKMÁNYTÁR

I.
FORMATARIA MARTINI QUINTI
ET EUGENII QUARTI
(1425-1435)

I.

Róma, 1426. február 23.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegye Pöstyéni Vencel az orensei püspöktől felvette az első tonzúrárt és akolitátust.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 15v, 16r)¹

Ordines generales celebrati per rev. in Christo pat. dom. Angelum, Dei gratia ep. Auriensem² in cap. s. Andree infra basilicam principis apostolorum de Urbe, die sabati ^aquatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Intret' etc., que fuit XXIII mensis Februarii, de mandato rev. pat. dom. Benedicti de Guidalotti legum doctoris, Apostolice Camere cler.,³ rev. in Christo pat. dom. Ludovici Dei gratia archiep. Arelatensis,⁴ vicegerentis rev. in Christo pat. dom. Francisi, miseratione divina archiep. Narbonensis,⁵ ^bdom. pape camerarii^b a Romana Curia absentem (!) in camerariatus officio locumtenentis per dom. nostrum papam ^cdeputati ex commissione s. in Christo pat. et dom. nostri, dom. Martini divina providentia pape quinto,⁶ super hoc sibi facta oraculo vive vocis, pontificatus anno nono, anno videlicet Dom. MCCCCXXVI^o, quarte indictionis.

[m.s.] 'Intret' | ^a Előtte áthúzva: 'in'. | ^{b-b} A sor fölött beszúrva. | ^c Előtte áthúzva: 'sibi'.

Ad prim. tons. et acolit.

Wenceslaus Nicolai de Peschano,⁷ Strigoniensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, I. sz. (69); *Zsigmondkori oklevéltár I–XIII (1387–1426)*, szerk. MÁLYUSZ ELEMÉR – BORSÁ IVÁN – C. TÓTH NORBERT – NEUMANN TIBOR, LAKATOS BÁLINT, MIKÓ GÁBOR (A Magyar Országos Levéltár kiadványai II. Forráskiadványok I, 3–4, 22, 25, 27, 32, 37, 39, 41, 43, 49, 52, 55) Budapest 1951–2017, (= ZsO) XIII, 197. sz.

² Angelo OFM (†1437), 1405. VII. 24-én helyezték át a marokkói tituláris püspökségről az orensei (Hispania), majd onnét 1429. V. 9-én a castrói (Itália) püspökségre. Vö. HC I, 119, 174, 327; II, 121.

³ Benedictus Guidalotti de Perusio, 1416-től állt kamarai szolgálatban, kamarai klerikus, kamarai helytartó, (1424–1430), alkamarás (1427), Aprutin (1429), majd Recanati (1429) püspöke. Vö. CHERUBINI, *Mandati*, 74–75; GOTTLÖB, *Aus der Camera*, 145; FRANÇOIS BAIX, *La Chambre Apostolique et les Libri Annatarum de Martin V (1417–1431)*. I: *Introduction et Textes*. II: *Tables* par André Uyttenbronck (Analecta Vaticano–Belgica I/14), Bruxelles–Rome 1947–1958–1960, I, CCCXX–CCCXXI; FRENZ, *Repertorium*.

⁴ Louis Aleman (1390 k.–1450) maguelonne-i püspök (1418–1423), arles-i érsek (1423–1426), a S. Cecilia-egyház presbiter-bíborosa (1426–1450), az Apostoli Kamara helytartója (1417–1424), alkamarása (1424–1431). Vö. HC I, 34, 104, 320; GOTTLÖB, *Aus der Camera*, 267; CHERUBINI, *Mandati*, 73.

⁵ Francesco Condulmer (1390–1453), IV. Jenő pápa neposa, pápai *prothonotarius*, a S. Clemente diakónus-bíborosa (1431–1445), portói püspök-bíboros (1445–1453), vicekancellár (1437–1453), az Apostoli Kamara helytartója (1431), kamarás (1432–1440). Vö. HC II, 7; GOTTLÖB, *Aus der Camera*, 268; HOFMANN, *Forschungen*, II, 87; DEL RE, *La Curia Romana*, 307–309; CHERUBINI, *Mandati*, 76.

⁶ V. Márton pápa (1417–1431).

⁷ Pöstyén (ma *Piešťany* Szlovákiában) mezőváros Nyitra megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 2Ny16.

2.

Róma, 1426. február 23.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával az egri egyházmegyes Homonnai Bálintot az orensei püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 16v)¹

Ad subdiac. tantum

Valentinus Petri de Humena,² Agriensis dioc.

3.

Róma, 1426. február 23.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával az egri egyházmegyes Radvánci Pált az orensei püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 16v)³

(Ad subdiac. tantum)

Paulus Iohannis de Radvancz,⁴ Agriensis dioc.

4.

Róma, 1426. május 14.

Az Apostoli Kamarában egy-egy dimissoriát állítottak ki Johann Liwner passau-i, valamint Szentmártoni Gergely pécsi egyházmegyes klerikusok számára.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 17v)⁵

Mensis Maii⁶ XIII fuerunt expedite dimissoriales pro infrascriptis, videlicet Iohanne Liwner^a cler. Pataviensis dioc. et Gregorio fil. Demetri de Schentmarton,⁷ cler. Quinque-eccliesiensis dioc.

^a A kiadásban 'Hwner' alakban.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 2. sz. (70); ZSO XIII, 197. sz.

² Homonna (ma *Humenné* Szlovákiában) mezőváros Zemplén megyében. CSÁNKI DEZSŐ, *Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában*, I–V, Budapest 1890–1913, I, 337; ENGEL, *Digitális térkép* 1ZNI.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 3. sz. (70); regesztája: ZsO XIII, 197. sz.

⁴ Radvánc (ma *Uzshorod – Radvanka* Ukrajnában) falu az egykori Ung megye területén. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 397; ENGEL, *Digitális térkép*, 1UNI6. – RÁBIK tévesen Sáros megye területére lokalizálta. Lásd az előző jegyzetet.

⁵ Kiadása: ZsO XIII, 576. sz.

⁶ Az év az előző oldalon rögzített első bejegyzésnél olvasható: „*anno Domini mccccxli*”, fol. 17r.

⁷ Több Szentmárton nevű település feküdt az egyházmegye területén, Gergely ezek egyikéről származott. Alsószentmárton, Drávaszentmárton, Felsőszentmárton püspöki mezőváros, Hegyszentmárton, Hercegszentmárton, Kisszentmárton (valamennyi Baranya megyében); Szentmárton (ma Martinci Horvátországban), Nekcseszentmárton (Našice–Martin, Horvátországban). Vö. *A Pécsi Egyházmegye története I. A középkor évszázadai (1009–1543)*, szerk. FEDELES TAMÁS–SARBAK GÁBOR–SÜMEGI JÓZSEF, Pécs 2009 (= PET), CL, CLXVIII, CLXXXIX, CXCI, CXII, CCXIII.

5.

Róma, 1426. május 17.

Az Apostoli Kamarában egy-egy dimissoriát állítottak ki Nicolaus Pauli de Zabeno krakkói, valamint Bervei Tamás erdélyi egyházmegyes akolitusok számára.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 18r)¹

Die xvii predicti mensis Maii² XIII³ fuerunt expedite pro infrascriptis [littere] dimissoriales videlicet Nicolao Pauli de Zabeno, accol. Cracoviensis dioc. et Thoma Nicolai de Berve^{a,3} accol. Transilvanensis dioc.

^a A kiadásban 'Berven' alakban.

6.

Róma, 1427. március 15.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával a zágrábi egyházmegyes Berkisi István az orensei püspöktől felvette az első tonzúrát, az akolitátust, valamint a további kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 23r)

Ordines generales celebrati per rev. pat., dom. Angelum Dei gratia ep. Auriensem⁴ de mandato rev. pat. dom. B[enedicti] de Guidalottis⁵ etc., ut ex commissione s. in Christo pat. et dom. nostri, dom. Martini, divina providentia pape quinti,⁶ super hoc vive vocis oraculo sibi facta in cap. s. Andree infra basilicam principis apostolorum de Urbe, die sabbati quatuortemporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Intret' etc., que fuit XV mensis Martii, anno Dom. MCCCCXXVII quinte indictionis pontificatus vero dom. nostri pape prefati anno decimo.

[m.d.] 'Intret'.

Ad primam [tons.] et acolit. et alios minores simul
Stephanus Petri de Berkis,⁷ Zagrabiensis dioc.

¹ Kiadása: ZsO XIII, 584. sz.

² Az évre lásd a 4. jegyzetet.

³ Berve (ma *Bergbin* Romániában) falu Fehér megyében, az erdélyi püspök birtokában. GYÖRFFY GYÖRGY, *Az Árpád-kori Magyarország történeti földrajza, I–IV*, Budapest 1963–1998 (= ÁMTF), II, 134; ENGEL, *Digitális térkép*, 2FH7.

⁴ Angelo orensei püspök.

⁵ Benedictus Guidalotti de Perusio alkamarás.

⁶ V. Márton pápa.

⁷ Berkis (ma *Brkiševina* Horvátországban) falu Zágráb megyében, a toplicai apát birtokában. ENGEL, *Digitális térkép*, 14ZB105.

7.

Róma, 1427. március 15.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával a zágrábi egyházmegyes Dombrói Miklóst az orensei püspök diakónussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 23^r)

Ad diacon. tantum

Nicolaus Gregorii de Dombro,¹ Zagrabiensis dioc.

8.

Róma, 1430. március 11.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával a pécsi egyházmegyes Óvári Istvánt a modoni püspök alszerpapá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 36^r, 37^r)

Ordines generales celebrati per rev. in Christo pat., dom. Martinum Dei gratia ep. Motonensem de mandato rev. patris dom. Oddonis de Varris,² Apostolice Sedis prothonotarii, dom. nostri pape thesaurarii ex commissione s. in Christo pat. et dom. nostri, dom. Martini, divina providentia pape quinti, super hoc vive vocis oraculo sibi facta in cap. s. Andree infra basilicam principis apostolorum de Urbe, die sabbati quatuortemporum, qua cantatur in ecclesia Dei 'Intret oratio mea', que fuit undecima mensis Martii, sub anno a Nativitate Dom. millesimo quadringentesimo tricesimo, indictione octava pontificatus dom. nostri pape prefati anno tertio decimo.

[m.d.] 'Intret'.

Ad subdiac. tamen

Stephanus Clementis de Owar,³ acol. Quinqueecclesiensis dioc.

¹ Dombró (ma *Dumbrava* Horvátországban) mezőváros a zágrábi püspök birtokában. CSÁNKI DEZSŐ, *Kőrösmege a XV. században*, Értekezések a történeti tudományok köréből XV, Budapest 1893, 675–808, itt: 746; ENGEL, *Digitális térkép*, 39KÖ43.

² Oddo de Varris de Genazzano *thesaurarius* (1426–?), pápai kamarás (1428–1431), apostoli *protonotarius*. Vö. PARTNER, *The Papal State*, 137; CHERUBINI, *Mandati*, 75; PAUL MARIA BAUMGARTEN, *Oddo Potii de Varris de Genazzano, päpstlicher Schatzmeister und sein Notar Laurentius de Rotellis*, *Historisches Jahrbuch* 31 (1910) 771–786.

³ Óvár (ma Brodski Varoš Horvátországban) mezőváros Pozsega megyében. ENGEL, *Digitális térkép*, 1PG28.

9.

Róma, 1430. március 11.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával a pécsi egyházmegyes Monostori Mátét, a palotabozsoki Szt. Veronika-oltár igazgatóját a medonei püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 37r)

(Ad subdiac. tamen)

Matheus Thome de Monostor,¹ rect. alt. s. Veronice de Bosoch,² acol. Quinqueecclesiensis dioc.

10.

Róma, 1430. június 10.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Losonci András akolitust, az egri Szt. Péter-egyház kanonokját a medonei püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 38rv)³

Ordines generales celebrati per rev. in Christo pat., dom. Martinum, Dei gratia ep. Mothonensem,⁴ de mandato rev. pat. dom. Oddonis,⁵ Apostolice Sedis prothonotarii, dom. nostri pape thesaurarii et in camerariatus eiusdem officio locumtenentis, ex commissione s. in Christo pat. et dom. nostri, dom. Martini, divina providentia pape quinti,⁶ super hoc vive vocis oraculo ^asibi^a facta, die sabbati quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Caritas Dei' etc., que fuit decima mensis Iunii, in cap. s. Andree infra basilicam principis apostolorum de Urbe sub anno a Nativitate Dom. millesimo quadringentesimo tricesimo, indictione octava pontificatus nostri dom. Martini pape quinti anno xiii^{mo}.

[m.d.] 'Caritas etc.'^{1 a-a} A szó fölé beszúrva, áthúzva: 'nobis'.

Ad subdiac. tamen:

Andreas Philippi de Loczhoncz,⁷ canonicus eccl. s. Petri Agriensis,⁸ acol. Strigoniensis dioc.

¹ 1430. I. 6-án kelt folyamodványa szerint az egyházi rend valamennyi fokozatát fel kívánta venni. Kérényében a bozsoki Szűz Mária plébániatemplom örökös *portionarius*aként szerepel. LUKSICS, *XV. századi pápák*, 1342. sz. – Monostor (ma *Beli Manastir* Horvátországban) falu az egykori Baranya vármegyében. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 508; ÁMTF I, 343; PET CLXXII, 145. sz.

² Drávabozsok, templomos hely a pápai tizedjegyzékek idején, mára elpusztult település. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 481; ÁMTF I, 290; PET CLXXI, 139. sz. Vö. MEZŐ ANDRÁS, *Patrocíniumok a középkori Magyarországon*, Budapest 2003, 250.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 4. sz. (70–71).

⁴ Martinus Bernardini Ágoston-rendi kanonok (1145), capodistria (1424–1428), modoni (1428–1430) püspök, korfui érsek (1430–1452). Vö. HC, I, 209, 288, 352, II, 136, 197.

⁵ Oddo de Varris de Genazzano *thesaurarius*.

⁶ V. Márton pápa.

⁷ Losonc (ma *Lučenec* Szlovákiában) mezőváros az egykori Nógrád megyében. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 92; ÁMTF IV, 268–270; ENGEL, *Digitális térkép*, 1N030.

⁸ Eger püspöki városban Szt. Péter apostol tiszteletére alapított kollegiális egyház hat kanonoki stallummal. MÁLYUSZ, *Egyházi társadalom*, 113.

I I.

Róma, 1430. szeptember 10.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában az esztergomi egyházmegye és Losonci András akolitust, az egri Szt. Péter-egyház kanonokját a medonei püspök alszerpappá, majd diakónussá szentelte.

(AAV, Cam. Ap., Libr. format., vol. I, fol. 40r)¹

Anno, die, mense et indictione, ut supra,² Andreas Philippi de Locczhonz,³ canonicus eccl. s. Petri Agriensis, accol. Strigoniensis dioc., fuit promotus in cap. s. Andree infra basilicam principis apostolorum de Urbe, infra missarum solemniam, de mandato vicecamerarii per rev. dom. Dei gratia ^aMartinum, ep. Mothonensem,⁴ ad subdiac., et successive ad diacon. sacros ordines promovit etc., pontificatus vero sanctissimi in Christo pat. et dom. nostri, dom. Martini divini providentia pape quinti, anno tertio decimo.

A. de Pisis⁵

^a Előtte áthúzza: 'episcopum'.

I 2.

Róma, 1430. október 11.

A római Szt. Szilveszter-templomban Kassai Lőrinc egri egyházmegye akolitusa, az említett egyházmegye Szt. Bertalan-temploma Péter és Pál apostolokoltárának igazgatója a sudai püspöktől valamennyi nagyobb ordót felvette.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. I, fol. 40r)⁶

Laurentius Francisci de Cassa^{a,7} rect. ^balt. sedis apostolorum Petri et Pauli in eccl. s. Bartholomei,⁸ acol. Agriensis dioc., promotus fuit ad omnes ordines ab ep. Antonio Sudensi⁹ in eccl. s. Silvestri de Urbe sub anno a Nativitate Dom. millesimo quadringentesimo XXX^{mo}, indictione octava, die vero XI mensis Octobris, dom. nostri pape Martini pape quinti.

A. de Pisis¹⁰

^a Utána áthúzza: 'F de Cassa' | ^b Előtte áthúzza: 'par. eccl.'

¹ Kiadása, RÁBIK, *Camera*, 5. sz. (71).

² Az előző bejegyzésben szerepel a dátum: „Anno Dom. millesimo quadringentesimo trigesimo, die dominica, x^a mensis Septembris”. vol. I, fol. 40r.

³ Személyére és a település lokalizálására lásd 10. sz.

⁴ Martinus Bernardini modoni püspök.

⁵ Andreas de Pisis (de Fano) kamarai jegyző (1425–1434). Vö. FRENZ, *Repertorium*.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 6. sz. (71).

⁷ Kassa (ma *Košice* Szlovákiában) szabad királyi város Abauj vármegyében. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 199; ENGEL, *Digitális térkép*, 1A]2.

⁸ A védőszent alapján RÁBIK a Sáros megyei Frics településsel azonosította. Mindez azonban teljesen önkényes eljárás, mivel egyrészt az említett falu templomának patrociniuma csak újkori forrásokból ismert, másrészt az egyházmegye területén Gyöngyösön és Tiszapalkonyán is ismert Szt. Bertalan-tiszteletere szentelt középkori templom. Vö. MEZŐ, *Patrocíniumok*, 59, 61.

⁹ Antonius Munnoz OP, 1420. szeptember 4-én nevezte ki V. Márton sudai (Görögország) címzetes püspökké. Vö. HC I, 467.

¹⁰ Andreas de Pisis kamarai jegyző.

13.

Róma, 1430. december 5.

Az Apostoli Kamarában dimissoriát állítottak ki a pécsi egyházmegyes János fia Máté számára.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 41r)

Matheus Iohannis Quinqueecclesiensis dioc. accepit dimissoria, die quinti mensis Decembris, anno, pontificatus, die quibus supra.¹

14.

Róma, 1433. március 28.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával a zágrábi egyházmegyes János fia Antal a castrói püspöktől felvette az első tonzúrát és az akolitusi ordót.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 43r)

Ordines generales celebrati per rev. in Christo pat. dom. Angelum, Dei gratia ep. Castrensem,² in cap. s. Andree infra basilicam principis apostolorum de Urbe, die sabbati in quadragesima, qua cantatur in eccl. Dei 'Sitientes venite' etc., que fuit vicesimo octava mensis Martii, de mandato rev. in Christo pat. et dom., dom. Francisci,³ miseratione divina tit. s. Clementis S. R. E. presb. cardinalis, dom. pape camerarii, ex commissione s. in Christo patris et dom. nostri, dom. Eugenii, divina providentia pape quarti,⁴ super hoc sibi facta vive vocis oraculo, pontificatus anno tertio, MCCCCXXXIII, indictione XI.

[*m.d.*] 'Sitientes venite'.

Ad prim. tons. et acolit. simul
Antonius Iohannis, Zagradiensis dioc.

¹ Az évről lásd 12. sz.

² Angelo castrói püspök.

³ Francesco Condulmer kamarás.

⁴ IV. Jenő pápa (1431–1447).

15.

Róma, 1433. március 28.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Sági Mihályt, a leándi parokiális egyház igazgatóját, a castrói püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 43v)¹

Ad subdyac. tamen

Michael Stephani de Saagh,² rect. par. eccl. in Lyand,³ Strigoniensis dioc.

16.

Róma, 1433. március 28.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával a zágrábi egyházmegyes Kristallóci Tamást a castrói püspök diakónussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 44r)

Ad dyacon. tamen

Thomas Cristaloch,⁴ Zagrabiensis dioc.

17.

Róma, 1433. március 28.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Szabó Jánost, az esztergomi egyházmegyes dubravai Szt. András parokiális egyházának igazgatóját a castrói püspök presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 44v)⁵

Ad presbit.

Iohannes Iacobi Sartoris, rect. par. eccl. s. Andree in Dubrava,⁶ Strigoniensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 7. sz. (73).

² Ság (Ipolság, ma Šaby Szlovákiában) mezőváros Hont vármegyében. ÁMTF III, 236; ENGEL, *Digitális térkép*, 1HT25.

³ Leánd elpusztult falu Bénytől északra, Bars vármegyében. Templomának védőszentje Szt. Miklós volt. ÁMTF I, 456; ENGEL, *Digitális térkép*, 1BRS62.; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 309.

⁴ Kristallóc (ma Křeštelovac Horvátországban) mezőváros Körös megyében, az azonos nevű uradalom birtokközpontja a hasonló nevű kastéllyal. CSÁNKI, *Körösmegye*, 46–47; ENGEL, *Digitális térkép*, 1KÖ59.

⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 8. sz. (73–74).

⁶ Dubrava (ma Dúbrava Szlovákiában) falu Liptó vármegyében. Szt. András tiszteletére szentelt temploma koragótikus stílusban épült a 13. század végén. ÁMTF IV, 61; ENGEL, *Digitális térkép*, 17LP13; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 35.

18.

Róma, 1433. március 28.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával a pécsi egyházmegyes Pozsegai Györgyöt a castrói püspök presbiterre szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 44v)

(Ad presbit.)

Georgius Georgii de Posega,¹ Quinqueecclesiensis dioc.

19.

Róma, 1433. április 11.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával a zágrábi egyházmegyes Mosinai Gergely a castrói püspöktől felvette az első tonzúrát és az akolitátust.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 45r)

Ordines generales celebrati per rev. in Christo pat. dom. Angelum, Dei gratia ep. Castrensem,² in cap. s. Andree infra basilicam principis apostolorum de Urbe, infra missarum solemniam, die sabbati, in vigilia Pasche, que fuit undecima mensis Aprilis MCCCCXXXIII, indictione undecima, de mandato rev. in Christo pat. et dom., dom. Francisci,³ miseracione divina tit. s. Clementis S. R. E. presb. cardinalis, dom. pape camerarii, ex commissione sanctissimi in Christo pat. et dom. nostri, dom. Eugenii divina providentia pape quarti,⁴ pontificatus vero anno tertio.

Ad prim. tons. et acolit. simul

Gregorius Petri de Mosina,⁵ Zagradiensis dioc.

¹ 1433. I. 29-én kelt folyamodványa, amely szerint a pozsegai Szt. Pál-templom Mária-oltárának örökös káplánja. A kötetben *Gregorius Gregorii* névváltozatban. LUKCSICS, *XV. századi pápák*, II, 133. sz. – Pozsega-szentpéter (ma *Kaptol* Horvátországban) mezőváros az itt alapított társaskáptalanról ismert, amely a 13. századtól hiteleshelyként működött. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 423; PET CX–CXI, 28. sz.

² Angelo castrói püspök.

³ Francesco Condulmer kamarás.

⁴ IV. Jenő pápa.

⁵ Mosina, Musina (ma *Šndrovac* Horvátországban) falu Körös megyében, az azonos nevű vár mellett. CSÁNKI, *Körösmegye*, 23–24; ENGEL, *Digitális térkép*, 1KÖ18.

20.

Róma, 1433. április 11.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával a veszprémi egyházmegyes Magyarországi Miklós a castrói püspöktől felvette az első tonzúrárt és az akolitátust.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 45^r)

(Ad prim. tons. et accolit. simul)

Nicolaus Iohannis de Ungaria, Albaregalis¹ (!) dioc.

21.

Róma, 1433. április 11.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával János fia Antalt, a zágrábi egyházmegyes szentmártoni Szt.

Márton parókiális egyház igazgatóját a castrói püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 45^v)

Ad subdyac. tamen

Antonius Iohannis,² rect. par. eccl. s. Martini de Sanctomartino,³ Zagradiensis dioc.

22.

Róma, 1433. április 11.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával a zágrábi egyházmegyes Konzskai Kelement a castrói püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 45^v)

(Ad subdyac. tamen)

Clemens Georgii de Conscha,⁴ Zagradiensis dioc.

¹ A szövegben szereplő elírás nyomán Miklós fehérvári származását valószínűsíthetjük. Fehérvár (ma *Székesfehérvár*) a Magyar Királyság szakrális központja Fejér megyében. ÁMTF II, 263; ENGEL, *Digitális térkép*, 1FJ65.

² Személyére lásd még 14. sz.

³ A zágrábi egyházmegye területén több Szentmárton nevű település található, ezért nem határozható meg pontosan, melyikről van szó. Valamennyi település esetében a mai, horvát névalakot tüntetem fel: 1) Martinovc falu (Verőce megye), 2) Martinščina mezőváros (Varasd megye), 3) Prozorje falu (Zágráb megye), 4) Hum Breznički falu (Zágráb megye), 5) Martin pod Okičem falu (Zágráb megye), 6) Hajtić falu (Zágráb megye), 7) Gregurjevina falu (Körös megye), 8) Szentmárton falu Vaška vidékén (Körös megye), 9) Hum-varoš falu (Körös megye), 10) Trnovitica falu (Körös megye), 11) Martinac falu (Körös megye), 12) Martinec falu (Körös megye), 13) Črešnjevica (Körös megye). Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 8VC1, 2VD9, 10ZB32, 15ZB45, 4ZB53, 4ZB111, 1KÖ77, 3KÖ95, 1KÖ97, 1KÖ157, 23KÖ165, 90KÖ166, 5KÖ170. – Az ismert Szent Márton titulusokra lásd MEZŐ, *Patrociniumok*, 252–276.

⁴ Konzska (ma *Konjska* Horvátországban) falu Körös megyében. ENGEL, *Digitális térkép*, 2KÖ6

23.

Róma, 1433. április 11.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Kemecei Gergelyt, az egri egyházmegyes Mikófalva parókiális egyházának igazgatóját a castrói püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 45v)¹

(Ad subdyac. tamen)

Gregorius Nicolai de Chemecz,² rect. par. ecl. in Mixcofalo,³ Agriensis dioc.

24.

Róma, 1433. április 11.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Sági Mihályt, a leándi parókiális egyház igazgatóját, a castrói püspök diakónussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 46r)⁴

Ad dyacon. tamen

Michael Stephani de Saagh,⁵ rect. par. ecl. in Lyand,⁶ Strigoniensis dioc.

25.

Firenze, 1434. december 18.

A firenzei Szt. Lőrinc-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a zágrábi egyházmegyes Kaproncai Miklós a valva-sulmonai püspöktől felvette az első tonzúrát és az akolitusi ordót.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 49r)

Ordines generales celebrati per dom. Bartholomeum ep. Valuensem,⁷ in ecl. s. Laurentii de Florencia, ⁸de mandato rev. in Christo pat. dom. Danielis, Dei gratia ep. Concordiensis dom. nostri pape thesaurarii, ac rev. in Christo pat. et dom. dom. Fran-

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 9. sz. (74).

² Kemece falu Szabolcs vármegyében. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 517; NÉMETH PÉTER, *A középkori Szabolcs megye települései*, Nyíregyháza 1997, 106; ENGEL, *Digitális térkép*, 9SZB20. – RÁBIK tévesen Királyhelmeccel azonosította.

³ Mikófalva Heves megyében. ENGEL, *Digitális térkép*, 9HSI; TIMÁR PÉTER, *Magyarország középkori településeinél és egyházainak topográfiai adattára*, I–VI, Szeged 2019, III, 520. – RÁBIK tévesen Királyhelmeccel azonosította.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 10. sz. (74–75).

⁵ Személyére és a település lokalizálására lásd 15. sz.

⁶ A település lokalizálására lásd 15. sz.

⁷ Bartholomeus de Vincio pistoi ai archidiaconus, valva-sulmonai (Itália) püspök (1427–1442). Vö. HC I, 514; II, 262.

⁸ Daniel de Rampi trevisoi kanonok, citanovai (1421–1426), parenzói (1426–1433), concordiai püspök (1433–1443), pápai kamarás, *thesaurarius* (1434–1435). Vö. HC I, 74, 390; II, 133, 212; GOTTLÖB, *Aus der Camera*,

cisci¹ miseratione divina tit. s. Clementi S. R. E. presb. Cardinalis dom. pape camerarii in presenti eius absentie in camerariatus officio locumtenens^a, ex commissione etc., anno a Nativitate Dom. MCCCCXXXIII, indictione XII, pontificatus etc. anno predicto,² die sabbati quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Veni et ostende' etc., que fuit decima octava mensis Decembris, anno et pontificatus supradicto.

^{a-2} Betoldás a jobb margón.

Ad prim. tons. et acolit. simul
Nicolaus Nicolai de Capranza,³ Zagrabiensis dioc.

26.

Firenze, 1434. december 18.

A firenzei Szt. Lőrinc-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a pécsi egyházmegyes Pozsegai Istvánt a valva-sulmonai püspök akolitussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 49v)

Ad acolit. tamen
Stephanus Thome de Pozega,⁴ Quinqueecclesiensis dioc.

27.

Firenze, 1435. március 12.

A firenzei Szűz Mária-monostorban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Brassói Mátyást a trogiri püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 52v)

Ordines ^agenerales^a celebrati per dom. ep. ^bThomam^b Traguriensem^s in monasterio s. Marie de Florentia, die XII mensis martii quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Intret in conspectu' etc., anno a Nativitate Dom. MCCCCXXXV, pontificatus etc. anno quarto, de mandato rev. dom. Francisci⁶ etc. dom. camerarii etc.

[*m.d.*] 'Intret in conspectu' l^a,^b A sor fölé besúrvva.

Ad subdiac.
Mathias de Corona,⁷ Strigoniensis diocesis

269; RUGGERIO MARIA GRAZIA PASTURA, *La Reverenda Camera Apostolica e i suoi archivi (secoli XV–XVIII)* [con contributi di PAOLO CHERUBINI, LUIGI LONDEI, MARINA MORENA e DANIELA SINISI], Roma 1984, 11.

¹ Francesco Condulmer kamarás.

² Ezekre lásd 19. sz.

³ Kapronca (ma *Koprivnica* Horvátországban) mezőváros Körös megyében. CSÁNKI, *Körösmegye*, 12–13; ENGEL, *Digitális térkép*, 1KÖII.

⁴ Személyére lásd 30., 38., 45. sz. – Származására lásd 18. sz.

⁵ Thomas Tomasini Tamás OP, emonai (1409–1420), pólai (1420–1423), urbinói (1423–1424), trogiri (1424–1435), recanati és maceratai (1435–1440), végül bellunói és feltrei (1440–1447) püspök. Vö. HC, I, 490, 509; II, 103, 220, 253.

⁶ Francesco Condulmer kamarás.

⁷ Személyére lásd 47. sz. – Brassó (ma *Braşov* Romániában) *civitas* latin névalakja. Erdély százok lakta részén, az esztergomi érsekség joghatósága alatt álló, a Királyföldön fekvő település a középkori Erdély je-

28.

Firenze, 1435. március 12.

A firenzei Szűz Mária-monostorban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a veszprémi egyházmegyés Cinhel Mihályt a trogiri püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 52r)

(Ad subdiac. tamen)

Michael Petri Cinhel,¹ Vesprimiensis dioc.

29.

Firenze, 1435. március 12.

A firenzei Szűz Mária-monostorban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a veszprémi egyházmegyés (Szerdahelyi) Balázs fia Istvánt a trogiri püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 52r)

(Ad subdiac. tamen)

Stephanus Blasii,² dicte dioc.³

30.

Firenze, 1435. március 12.

A firenzei Szűz Mária-monostorban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a pécsi egyházmegyés Pozsegai Istvánt a trogiri püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 52r)

(Ad subdiac. tamen)

Stephanus Thome de Pozega,⁴ Quinqueecclesiensis dioc.

lentős városai közé tartozott. A 15. század első negyedére gótikus stílusban felépült ún. Fekete-templom a korabeli Magyar Királyság legnagyobb városi plébániatemploma volt. HERMANN FABINI, *Atlas der siebenbürgisch-sächsischen Kirchenburgen und Dorfkirchen*, I–III, Hermannstadt 2002³, I, 254. sz. (412–414); ÁMTF I, 827; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZF20.

¹ Személyére lásd 37. és 44. sz.

² Személyére lásd 39. és 46. sz.

³ Közvetlenül az előző bejegyzést követi, ezért egyértelmű a visszautalás.

⁴ Személyére lásd 18., 26., 38. és 45. sz. – Származására lásd 18. sz.

31.

Firenze, 1435. április 2.

A firenzei Szt. Mihály-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Magyarországi Gergely a valva-sulmonai püspöktől felvette az első tonzúrárt és akolitusi ordót.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 53r; vol. 2, fol. 8r)

Ordines¹ generales celebrati per dom. Bartholomeum ep. Valuensem,² de mandato rev. dom. Francisci³ tit. s. Clementis [presb. cardinalis], ex commissione s. etc. sibi facta, in eccl. s. Michaelis de Vicedominorum de Florentia, die sabbati in quadragesima, qua cantatur in eccl. Dei 'Sitientes' etc, que fuit secunda Aprilis, anno Nativitate Dom. MCCCCXXXV, indictione XIII, pontificatus dom. Eugenii etc. anno quinto.

Ad prim. tons. et acolit. simul
Gregorius de Ungaria⁴

32.

Firenze, 1435. április 2.

A firenzei Szt. Mihály-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a pécsi egyházmegyes Pozsegavári János a valva-sulmonai püspöktől felvette az első tonzúrárt és akolitusi ordót.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 53r; vol. 2, fol. 8r)

(Ad prim. tons. et acolit. simul)
Iohannes Benedicti de Pozegavar,⁵ Quinqueecclesiensis dioc.

33.

Firenze, 1435. április 2.

A firenzei Szt. Mihály-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a pécsi egyházmegyes János fia Györgyöt a valva-sulmonai püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 53v, vol. 2, fol. 8v)

Ad subdiac.
Georgius Iohannis,⁶ Quinqueecclesiensis dioc.⁷

¹ Az első kötetet, teljesebb szövegvariációját közlöm.

² Bertalan-valva-sulmonai püspök.

³ Francesco Condulmer kamarás.

⁴ Nem szerepel egyházmegye a nevet követően. Lehetséges, hogy szerzetesről van szó, ám az ilyen esetekben általánosan használt fr(ater) szót sem tüntették fel. Ez utóbbira utalhat esetleg, hogy a másolatot készítő írnok három sorral lejjebb, közvetlenül egymás alatt kétszer jegyezte fel „fr. Simon de Florentia” nevét, amely egyértelműen a sietős munka nyoma.

⁵ Pozsegavár (ma Požega Horvátországban) mezőváros, plébániatemplommal, ferences és domonkos kolostorokkal. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 397; PET CCXVI–CCXVII, 63–66. sz.

⁶ Személyére lásd 41. és 48. sz.

⁷ A második kötetben a négy pécsi egyházmegyes klerikus neve mellett jobb oldalon tüntették fel az egyházmegyet (*Quinqueecclesiensis dioc.*), amelyhez két vonallal csatolták a neveket.

34.

Firenze, 1435. április 2.

A firenzei Szt. Mihály-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a pécsi egyházmegyés Caploi Mátyást a valva-sulmonai püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 53v, vol. 2, fol. 8v)

(Ad subdiac.)

Mathias Pauli ^ade Caplo^a,¹ dicte² dioc.

^{a-a} Az első kötet szövegváltozata.

35.

Firenze, 1435. április 2.

A firenzei Szt. Mihály-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a pécsi egyházmegyés Mátyás fia Pált a valva-sulmonai püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 53v, vol. 2, fol. 8v)

(Ad subdiac.)

Paulus Mathie³

36.

Firenze, 1435. április 2.

A firenzei Szt. Mihály-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a pécsi egyházmegyés Pál fia Györgyöt a valva-sulmonai püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 53v, vol. 2, fol. 8v)

(Ad subdiac.)

Georgius Pauli⁴

¹ Lehetséges, hogy a Baranya megyei Káplán falura vonatkozik. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 494.

² A 33. sz. alatt közölt bejegyzést követi közvetlenül, így a visszautalás egyértelmű.

³ Személyére lásd 43. sz. A nevet egy vonallal a 33. sz. alatt közölt bejegyzéssel kötötték össze, amely nyilvánvalóvá teszi az azonos egyházmegyéhez tartozást.

⁴ Lásd az előző jegyzetet, személyére pedig lásd 42. sz.

37.

Firenze, 1435. április 2.

A firenzei Szt. Mihály-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a veszprémi egyházmegyes Cinhel Mihály plébánost a valva-sulmonai püspök diakónussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 54r, vol. 2, fol. 9r)

Ad dyacon.

Michael Petri Cinhel,¹ apleb. etc.^a Vesprimiensis dioc.

^{a-a} A második kötet szövegváltozata.

38.

Firenze, 1435. április 2.

A firenzei Szt. Mihály-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a pécsi egyházmegyes Pozsegai Istvánt a valva-sulmonai püspök diakónussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 54r, vol. 2, fol. 9r)

(Ad dyacon.)

Stephanus Thome ^ade Pozega^a,² Quinqueecclesiensis dioc.

^{a-a} A második kötet szövegváltozata.

39.

Firenze, 1435. április 2.

A firenzei Szt. Mihály-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a veszprémi egyházmegyes Szerdahelyi Istvánt a valva-sulmonai püspök diakónussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 1, fol. 54r, vol. 2, fol. 9r)

(Ad dyacon.)

Stephanus Blasii ^ade Zerdahel^a,³ Vesprimiensis dioc.

^{a-a} A 2. kötet szövegváltozata.

¹ Személyére lásd 28. sz.

² Személyére lásd 18., 26. és 30. sz.

³ Somogy megyében három Szerdahely nevű település is létezett a középkorban, István ezek egyikéről származott. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 647; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SM69, 1SM73, 4SM89 – személyére lásd még 29. és 46. sz.

II.
REGISTRUM ORDINAVIT ETC.
FORMATARIUM SEU ORDINARIUM
SACRORUM EUGENII QUARTI

40.

Firenze, 1435. április 2.

A firenzei Szt. Mihály-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Brassói Mátyást a valva-sulmonai püspök diakónussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 9v)

Ad dyaconat.

Mathias de Corona,¹ Strigonien. dioc.

41.

Firenze, 1435. április 16.

A firenzei Szt. Mihály-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a pécsi egyházmegyes János fia Györgyöt, a pozsegai Szt. Miklós-oltár mestereét Bálint ortanoi püspök diakónussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 11r)

Ad dyacon.

Georgius Iohannis,² mag. [alt.] s. Nicolai de Pozega,³ [Quinqueecclesiensis dioc.]

42.

Firenze, 1435. április 16.

A firenzei Szt. Mihály-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a pécsi egyházmegyes Mátyás fia Pált az ortanoi püspök diakónussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 11r)

(Ad dyacon.)

Paulus Mathie,⁴ Quinqueecclesiensis [dioc.]

¹ Személyére és a település lokalizálására lásd 27. sz. A bejegyzés az első kötetből kimaradt.

² Személyére lásd 33. és 48. sz.

³ Pozsegaszentpéter; a település lokalizálására lásd 18. sz.

⁴ Személyére lásd 35. sz.

43.

Firenze, 1435. április 16.

A firenzei Szt. Mihály-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a pécsi egyházmegyés Pál fia Györgyöt az ortanoi püspök diakónussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 11r)

(Ad dyacon.)

Georgius Pauli,¹ Quinqueecclesiensis dioc.

44.

Firenze, 1435. április 16.

A firenzei Szt. Mihály-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a veszprémi egyházmegyés Cinhel Mihályt az ortanoi püspök presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 11v)

Ad presb.

Michael Petri Cinhel,² Vesprimiensis dioc.

45.

Firenze, 1435. április 16.

A firenzei Szt. Mihály-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a pécsi egyházmegyés (Pozsegai) Istvánt az ortanoi püspök presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 12r)

(Ad presb.)

Stefanus (!) Thome,³ Quinqueecclesiensis dioc.

46.

Firenze, 1435. április 16.

A firenzei Szt. Mihály-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a veszprémi egyházmegyés Balázs fia Istvánt az ortanoi püspök presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 12r)

(Ad presb.)

Stefanus (!) Blasii,⁴ Vesprimiensis dioc.

¹ Személyére lásd 36. sz.

² Személyére lásd 28. és 37. sz.

³ Személyére lásd 26., 30., 38. sz.

⁴ Személyére lásd 29. és 39. sz.

47.

Firenze, 1435. április 16.

A firenzei Szt. Mihály-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Brassói Mátyást az ortanoi püspök presbiterre szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 12^r)

(Ad presb.)

Mathias de Corona,¹ Strigoniensis dioc.

48.

Firenze, 1435. június 11.

A firenzei Szt. Márk-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával pécsi egyházmegyes János fia Györgyöt, a pozsegai Szt. Miklos-oltár mesterét az ortanoi püspök presbiterre szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 16^v, 17^v)

Ordines [generales] celebrati per dom. ^aValentinum^a ep. Ortanensem^b,² in eccl. s. Marci de Florentia, ex commissione s. etc. dom. nostri Eugenii pape quarti³ etc., die sabbati quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Caritas Dei' etc, que fuit undecima mensis ^cIunii^c MCCCCXXXV, indictione XIII^a, pontificatus etc. anno quinto.

^{a-a} A sor fölé besúrva, alatta áthúzva: 'Bartholomeum' | ^b Utána áthúzva: 'Valuensem'. | ^{c-c} A szöveg mellett jobbra besúrva.

Ad presb.

Georgius Iohannis⁴ mag. alt. s. Nicolai de Pozega,⁵ Quinqueecclesiensis dioc.

¹ Személyére és a település lokalizálására lásd 27. és 40. sz.

² Valentinus de Narnia narniai kanonok, kánonjogi doktor a közép-itáliai Orte és Cività Castellana (1432–1442), közben 1437. január és szeptember között Corneto és Montefiascone, végül Ascoli Piceno (1442–1447) püspöke. Vö. HC, II, 96, 137, 166.

³ IV. Jenő pápa.

⁴ Személyére lásd 33., 41. sz.

⁵ Pozsegaszentpéter; a település lokalizálására lásd 18. sz.

49.

Firenze, 1436. február 7.

Ferenc kamarás Racsa Mátyás zágrábi egyházmegye akolitus kérésére – mivel a zágrábi püspöki szék üresedésben van – engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felveheti.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 157)

^aFranciscus' etc. dilecto nobis in Christo Mathie de Racha,² acol. Zagradiensis dioc. salutem etc. In nostra proposuisti presentia [constitutus], quod ex magno devotionis fervore cupiens ad omnes sacros ordines promoveri, et in eis perpetuo domino famulari, et quia ut asseris in ipsis partibus ad presens sedes episcopalis vacat,³ eapropter humiliter supplicasti, ut tibi super hiis de opportuno remedio per Sedem Apostolicam provideri faceremus. Nos igitur ad tuum laudabile propositum attendentes, ut a quoque antistite catholico gratiam et communionem Apostolice Sedis ac possessionem sue ecclesie habente, ac suorum ordinum executioni non suspenso temporibus, tamen a iure statutis et ordinatis, dum tamen ad hec sufficiens et idoneus repertus fueris, et titulum haberis sufficienter, et aliud canonicum non obsistat, super quibus ipsius ordinandi conscientiam rite promoveri valeat et ordinari, ac in dictis ordinibus licite ministrare, ipsique ordinanti veris existentibus supradictis auctoritatem de mandato dom. nostri pape super hoc vive vocis oraculo nobis facta, ac auctoritate nostri camerariatus officii concedimus per presentes constitutionibus apostolicis et statutes, tam provincialibusque synodalibus aliis in contrarium editis vel facientibus, non obstantibus quibuscunque. In quorum etc. Datum etc. millesimo quadringentesimo tricesimo sexto, indictione XIII^a, die septima mensis Februarii, pontificatus etc. anno quinto.

M. Thenini⁴

^a Díszített, nagyobb méretű kezdőbetű.

¹ Francesco Condulmer kamarás.

² Racsa (ma Rača Horvátországban) mezőváros Körös megyében. CSÁNKI, *Körösmegye*, 22–23; ENGEL, *Dígitális térkép*, 7KÖ22.

³ A püspökség 1433. december 22. és 1438. május 18. között volt betöltetlen. ENGEL, *Arcbontológia*, I, 80.

⁴ Miletus Thenini kamarai jegyző (1434–1444). Vö. PASTURA, *La Reverenda Camera*, 15; FRENZ, *Repertorium*.

50.

Firenze, 1436. február 7.

Ferenc kamarás Racsa Pál zágrábi egyházmegyes akolitus kérésére – mivel a zágrábi püspöki székhely üresedésben van – engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 157)

Item dicta die¹ fuit Paulo de Racha,² acol. eiusdem dioc. concessa similis littera.

51.

Firenze, 1436. február 7.

Ferenc kamarás Csersztvecszentpéteri Péter zágrábi egyházmegyes akolitus kérésére – mivel a zágrábi püspöki székhely üresedésben van – engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 157)

Item dicta die³ [fuit] Petro de Sancto Petro de Cheresucch,⁴ acol. eiusdem dioc. concessa similis littera.

52.

Firenze, 1436. február 7.

Ferenc kamarás Csersztvecszentpéteri György zágrábi egyházmegyes akolitus kérésére – mivel a zágrábi püspöki székhely üresedésben van – engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 157)

Item dicta die⁵ [fuit] Georgio de Sancto Petro de Cheresucch,⁶ acol. eiusdem dioc. concessa similis littera.

¹ A dátumra lásd 49. sz.

² A település lokalizálására lásd 49. sz.

³ A dátumra lásd 49. sz.

⁴ Valószínűleg a Körös megyei Csersztvec (ma Čvrstec Horvátországban) faluról van szó, amely plébánia-templomáról Szt. Péter néven is szerepel a középkori forrásokban. CSÁNKI, *Körösmegye*, 63; ENGEL, *Digitális térkép*, 77KÖ166.

⁵ A dátumra lásd 49. sz.

⁶ A település lokalizálására lásd 51. sz.

53.

Firenze, 1436. február 12.

Ferenc kamarás Csersztvecszentpétri Szentmargiti Mátyás zágrábi egyházmegyei scolaris kérésére – mivel a zágrábi püspöki szék üresedésben van – engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 157)

Item die XII^a eorumdem anni et mensiⁱ fuit Mathie de Sancta Margareta de Sanctopetro de Cherescucch,² scol. eiusdem dioc. concessa similis littera.

54.

Firenze, 1436. február 12.

Ferenc kamarás Szerdahelyi Gergely zágrábi egyházmegyei akolitus kérésére – mivel a zágrábi püspöki szék üresedésben van – engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 157)

Item dicta die³ fuit ^aGregorio de Zerdahel,⁴ acol. eiusdem dioc. concessa similis littera.

^a Előtte áthúzza: Georgius.

55.

Firenze, 1436. február 12.

Ferenc kamarás Szenmiklósi Jakab zágrábi egyházmegyei akolitus kérésére – mivel a zágrábi püspöki szék üresedésben van – engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 157)

Item dicta die⁵ fuit Iacobo de Sancto Nicolao,⁶ acol. eiusdem dioc. concessa similis littera.

¹ A dátumra lásd 49. sz.

² A település lokalizálására lásd 51. sz.

³ A dátumra lásd 53. sz.

⁴ Öt Körösmegyei település jöhet szóba (a mai Horvátország területén): 1) Szerdahely falu, ma elpusztult település, 2) Pekerszerdahely mezőváros (ma *Sredjani*), 3) a mai Gornje Sredice falu, 4) Szerdahely mezőváros (ma *Sredska*), valamint 5) Jákószerdahely mezőváros (ma *Sredice*). Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 14KÖ12, 9KÖ61, 11KÖ142, 17KÖ165, 40KÖ6.

⁵ A dátumra lásd 53. sz.

⁶ Két Körös megyei falu egyikéből származhatott: 1) Butkaföld/Szentmiklós (ma *Orovac* Horvátországban), 2) Progovc/Szentmiklós (ma *Prugovac*). Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 2KÖ169, 2KÖ170.

56.

Firenze, 1436. február 12.

Ferenc kamarás Racsa Antal zágrábi egyházmegyes scolaris kérésére – mivel a zágrábi püspöki szék üresedésben van – engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 157)

Item dicta die¹ fuit Antonio de Racha,² scol. eiusdem dioc. concessa similis littera.

57.

Firenze, 1436. február 12.

Ferenc kamarás Szerdahelyi János zágrábi egyházmegyes akolitus kérésére – mivel a zágrábi püspöki szék üresedésben van – engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 157)

Item dicta die³ fuit Iohannis de Zerdahel,⁴ acol. eiusdem dioc. concessa similis littera.

58.

Firenze, 1436. február 12.

Ferenc kamarás Verőcei György zágrábi egyházmegyes scolaris kérésére – mivel a zágrábi püspöki szék üresedésben van – engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 157)

Item dicta die⁵ fuit Georgio de Verecha (!),⁶ scol. eiusdem dioc. concessa similis littera.

¹ A dátumra lásd 53. sz.

² Racsa mezőváros lokalizálására lásd 49. sz.

³ A dátumra lásd 53. sz.

⁴ A település lokalizálására lásd 54. sz.

⁵ A dátumra lásd 53. sz.

⁶ Verőce (ma *Virovitica* Horvátországban) mezőváros Verőce megyében. ENGEL, *Digitális térkép*, 1VC1.

59.

Firenze, 1436. február 12.

Ferenc kamarás Szerdahelyi Mátyás zágrábi egyházmegyes akolitus kérésére – mivel a zágrábi püspöki szék üresedésben van – engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 157)

Item dicta die¹ fuit Mathia de Zerdahel,² acol. eiusdem dioc. concessa similis littera.

60.

Firenze, 1436. február 12.

Ferenc kamarás Racsai Benedek zágrábi egyházmegyes akolitus kérésére – mivel a zágrábi püspöki szék üresedésben van – engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 157)

Item dicta die³ fuit Benedicto de Racha,⁴ acol. eiusdem dioc. concessa similis littera et patet de forma earundem in capite presentis pagine.⁵

A. de Perusio⁶

Et vidit eas B. Dellante

61.

Firenze, 1436. február 23.

Ferenc kamarás Chirzich-i Balázs győri egyházmegyes akolitus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felveheti.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 207)

Franciscus⁷ etc. dilecto nobis in Christo Blasio Nicolai de Chirzich, acol. Iauriensis dioc. salutem [etc.], de mandato etc., ut a quocumque antistite gratiam et communionem Apostolice Sedis et possessionem sue ecclesie habente, et a suorum ordinum

¹ A dátumra lásd 53. sz.² A település lokalizálására lásd 54. sz.³ A dátumra lásd 53. sz.⁴ A település lokalizálására lásd 49. sz.⁵ A 49. sz. alatt közölt oklevél szövegére utal.⁶ Angelus de Perusio kamarai jegyző (1431–1440), az apostoli kamara leveleinek őrzője. Vö. CHERUBINI, *Mandati*, 37; GOTTLÖB, *Aus der Camera Apostolica*, 114; FRENZ, *Repertorium*.⁷ Francesco Condulmer kamarás.

executione non suspenso, temporibus a iure statutis, ad omnes sacros ordines successive promoveri valeas et ordinari, in susceptisque parte ordinis huiusmodi licite ministrare, dum modo ordinarium tuum propter hoc accedere commode non poteris et titulum habeas sufficientem aliasque ydoneus repertus fueris et canonicum aliud non obsistat, super quo ipsius ordinantis conscientiam oneramus, plenam licentiam concedimus, ordinantique ipsi auctoritatem tenore presentium impartimur, constitutionibus apostolicis etc., non obstantibus, in quorum etc., datum etc. die XXIII Februarii MCCCCXXXVI, pontificatus etc. anno quinto.

A. de Tuderto¹

[*m.s.*] 'pro Blasio Nicolai'.

62.

Firenze, 1436. február 23.

Ferenc kamarás Márton fia Bertalan pécsi egyházmegye akolitus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 21r)

Item similis littera concessa fuit Bartolomeo Martini, acol. Quinqueecclesiensis dioc.

63.

Firenze, 1436. február 23.

Ferenc kamarás Tamás fia Balázs esztergomi egyházmegye akolitus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 21r)²

Item [similis littera concessa fuit^a] Blasio Thome, acol. Strigoniensis dioc.

^a A kiadásban tévesen a 'sunt' alak szerepel.

¹ A. de Tuderto kamarai jegyző (1432–1436). Vö. FRENZ, *Repertorium*.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, II. sz. (75). Itt és a következőkben a kiadás helyeként tévesen Róma szerepel az edícióban.

64.

Firenze, 1436. február 23.

Ferenc kamarás Szebedrázsi Gergely esztergomi egyházmegyes akolitus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felveheti.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 217)¹[Item similis littera concessa fuit^a] Gregorio Nicolai de Sebedras,² acol. dicte dioc.^a A kiadásban tévesen a 'sunt' alak szerepel.

65.

Firenze, 1436. február 23.

Ferenc kamarás Miklós fia Mátyás esztergomi egyházmegyes scolaris kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felveheti.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 217)³[Item similis littera concessa fuit^a] Mathie Nicolai, scol. dicte dioc.^a A kiadásban tévesen a 'sunt' alak szerepel.

66.

Firenze, 1436. február 23.

Ferenc kamarás Benedek fia Jakab esztergomi egyházmegyes akolitus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 217)⁴[Item similis littera concessa fuit^a] Iacobo Benedicti, acol. Strigoniensis dioc.^a A kiadásban tévesen a 'sunt' alak szerepel.¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 12. sz. (76).² Szebedrázs (ma *Sebedražie* Szlovákiában) falu Nyitra megyében. ÁMTF IV, 463; ENGEL, *Digitális térkép*, 3NY112.³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 13. sz. (76).⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 14. sz. (76).

67.

Firenze, 1436. február 23.

Ferenc kamarás Schwarzwaldi Oszwald győri egyházmegyes scolaris kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felveheti.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 21r)

[Item similis littera concessa fuit] Osvaldo Schwartzwal,¹ scol. Iauriensis dioc.

68.

Firenze, 1436. február 23.

Ferenc kamarása Pál fia István váci egyházmegyes akolitus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felveheti.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 21r)

[Item similis littera concessa fuit] Stefano (!) Pauli, acol. Vaciensis dioc.

69.

Firenze, 1436. február 23.

Ferenc kamarás Rohonci Simon győri egyházmegyes klerikus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felveheti.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., ol. 2, fol. 21r)

[Item similis littera concessa fuit] Simoni de Rechencz,² cler. Iauriensis dioc.

70.

Firenze, 1436. február 23.

Ferenc kamarás György fia Szilveszter váradi egyházmegyes akolitus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felveheti.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 21r)

[Item similis littera concessa fuit] Silvestro Georgii, acol. Varadiensis dioc.

¹ Schwarzwald (ma Feketeerdő) falu Moson megyében. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 68o.

² Rohonc (ma *Rechnitz*, Ausztria) mezőváros az egykor Vas vármegyében Kőszeg közelében, az Alpok alján. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 72r.

71.

Firenze, 1436. március 8.

Ferenc kamarás Seltzsam Farkas győri egyházmegyes akolitus kérésére – mivel a püspöki szék üresedésben van – engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felveheti.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 157)¹

Franciscus² etc. dilecto nobis in Christo Wolfgango Seltzsam, acol. Iauriensis dioc. salutem etc. In nostra proposuisti presentia [constitutum], quod ex magno devotionis fervore cupiens ad omnes sacros ordines promoveri, et in eis perpetuo domino famulari, et qua ut asseris in ipsis partibus ad presens sedes episcopalis vacat,³ eapropter humiliter supplicasti, ut tibi super hiis de opportuno remedio per Sedem Apostolicam provideri faceremus. Nos igitur ad tuum laudabile propositum attendentes, ut a quocumque antistite catholico gratiam et communionem Apostolice Sedis ac possessionem sue ecclesie habente, ac suorum ordinum executioni non suspenso temporibus, tamen a iure statutis et ordinatis, dum tamen ad hec sufficiens et ydoneus repertus fueris, et titulum haberis sufficienter, et aliud canonicum non obsistat, super quibus ipsius ordinandi conscientiam rite promoveri valeat et ordinari, ac in dictis ordinibus licite ministrare, ipsique ordinanti veris existentibus supradicti auctoritate de mandato etc. ac auctoritate etc. concedimus per presentes constitutionibus etc., in quorum etc., datum etc. MCCCCXXXVI, indictione XIII, die vero octava Martii, pontificatus etc. anno quinto.

A. de Perusio⁴

Visus N. de Valle⁵

[*m.d.*] 'littera dimissorialis'.

¹ Rövid regesztája: RG V, 9534. sz.

² Francesco Condulmer kamarás.

³ Ekkor a püspöki szék nem volt üresedésben, Molnári Kelemen állt az egyházmegye élén (1417–1438). Vö. ENGEL, *Archontológia*, I. 71.

⁴ Angelus de Perusio kamarai jegyző.

⁵ Nicolaus de Valle 1422-től állt kamarai szolgálatban, kamarai jegyző (1423–1456), Perugia *thesaurarius* (1429–1433). Vö. BAIX, *La Chambre* I, n. 23 (CCCLXVIII–CDIII); HOFMANN, *Forschungen*, II, 96; FRENZ, *Repertorium*.

72.

Bologna, 1436. november 27.

Ferenc kamarás Zbugyai Péter egri egyházmegye akolitus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi egyházi rendet bármely katolikus főpaptól felveheti.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 24r)¹

^a[Franciscus² etc. dilecto Iacobino de Castro diac. par. eccl. loci Venasche, Tamansensis dioc., salutem etc., de mandato etc., ac auctoritate etc., tibi, qui ex magno devotionis fervore cupis ad sacrum presbiteratus ordinem promoveri et in ipso perpetuo domino famulari, sed quem ordinarium tuum propter hoc accedet commode non potes, ut a quocunque antistite catholico gratiam et communionem Apostolice Sedis habente, temporibus a iure statutis et ordinantis, ad dictum ordinum promoveri et postmodum in ipso licite ministrare valeas, dum tamen ydoneus et sufficiens existas, sedque canonicos functiones ac sufficientem titulum habeas et canonicum aliud tibi non obsistat, super quibus ordinantis conscientiam oneramus, plenam licentiam concedimus, ordinatque ipsi auctoritatem tenore presentium impartimur, constitutionibus apostolicis et consuetudinibus et statutis provincialibus et sinodalibus in contrarium facientibus non obstantibus quibuscunque. Datum Bononie apud Sanctumpetrum, anno Dom. MCCCCXXXVI, indictione XIII, die VI mensis Septembris, pontificatus sanctissimi domini Eugenii quarti anno sexto.

P. de. S. Geminiano³]^a

Item pro Petro Georgii de Sbusa,⁴ acol. Agriensis dioc., sub dato XXVII Novembris MCCCCXXXVI.

^{a-a} Kiegészítés a fol. első bejegyzése alapján.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 15. sz. (77), ahol a keltezés helyeként tévesen Róma szerepel.

² Francesco Condulmer kamarás.

³ Petrus de Sancto Geminiano kamarai jegyző (1435–1444). Vö. FRENZ, *Repertorium*

⁴ Zbugya (ma *Zbudza* Szlovákiában) falu az egykori Ung megyében. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 366, 400; ENGEL, *Digitális térkép*, 1UN9.

73.

Bologna, 1437. május 25.

A bolognai Szt. Ferenc-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Magyarországi Ferenc a montefiasconei és cornetói püspöktől felvette az első tonzúrát és az akolitusi ordót.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 45r)

Ordines [generales] celebrati per dom. rev. pat. dom. Valentinum, Dei gratia Montisflasconensem et Cornetanensem ep.,¹ in eccl. s. Francisci extra muros Bononiensis, die sabbato quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Caritas Dei' etc., que fuit vicesimaquinta mensis Maii, pontificatus etc. anno septimo.

Ad prim. tons. et acolit.
Franciscus Ladislai de Hungaria

74.

Bologna, 1437. május 25.

A bolognai Szt. Ferenc-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a pécsi egyházmegye Pozsegavári Györgyöt a montefiasconei és cornetói püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 45v)

Ad subdiac.
Georgius Georgii de Posegavar,² Quinqueecclesiensis dioc.

¹ Valentinus de Narnia, narniai kanonok, kánonjogi doktor a közép-itáliai Orte és Cività Castellana (1432–1442), közben 1437. január és szeptember között Corneto és Montefiascone, végül Ascoli Piceno (1442–1447) püspöke. Vö. HC, II, 96, 137, 166.

² A település lokalizálására lásd 32. sz.

75.

Bologna, 1437. december 5.

Ferenc kamarás Lubotini Fábían esztergomi egyházmegyés akolitus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, bármely katolikus főpaptól felveheti a magasabb egyházi rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 48v–49r)^a

^a[Franciscus² etc. dilecto nobis in Christo Drouynole Peleterat, subdiac. Autisiodrensis dioc., salutem etc., de mandato dom. nostri pape super hoc etc. ac auctoritate etc., tibi, ut a quocumque malueris gratiam et a suorum ordinum executione non suspenso ad sacros dyaconat. et presbit. ordines temporibus tamen a iure statutis dummodo sufficiens et ydoneus repertus fueris^b et titulum habueris sufficientem et aliud canonicum non obsistat, super quibus ordinantis conscientiam oneramus rite promoveri valeas et ordinari et in dictis ordinibus licite ministrare, ipsique ordinanti visis existentibus supradictis extra tamen Romanam Curiam tenore presentium auctoritatem impartimur, statutis et constitutionibus apostolicis tam provincialibus quam synodalibus aliis in contrarium editis vel facientibus non obstantibus quibuscunque. In quorum etc. Datum Bononie die tercia decima mensis Novembris, MCCCCXXXVII, pontificatus etc. anno septimo.]^a

Visis N. de Leys

R. Paradisi]

[*m.d.*] 'Dimissoria'. l^{a-a} Kiegészítés a fol. első bejegyzése alapján. l^b A kiadásban: 'functiones'.

Item die quinta Decembris MCCCCXXXVII fuit concessa littera dimissorialis in forma precedente dilecto in Christo Fabiano Mathie Kerstien de Leuben,³ acol. Strigiensis dioc., pontificatus dom. nostri Eugenii pape quarti, anno septimo.

Visis L. de Leys⁴M. Thenini⁵

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 16. sz. (77–78).

² Francesco Condulmer kamarás.

³ Lubotin (ma Lubotín Szlovákiában) falu Sáros megyében. ENGEL, *Digitális térkép*, 13SS19.

⁴ Nicolaus Leys, kamarai klerikus (1435–1450). Vö. FRENZ, *Repertorium*.

⁵ Miletus Thenini kamarai jegyző.

76.

Ferrara, 1438. január 28.

Ferenc kamarás Rojcsai Péter zágrábi egyházmegyes akolitus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi szent rendet bármely katolikus főpaptól felveheti.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 51r)

Franciscus¹ etc. dilecto in Christo Petro Brixii [de] Roycha,² acol. Zagradiensis dioc. salutem etc. de mandato dom. nostri pape super hoc auctoritate etc., tibi sicut asseris ordinarium commode non possis, ut a quocunque antistite catholico gratiam et communionem Sedis Apostolice habente temporibus a iure statutis ad omnes sacros ordines successive promoveris, et postmodum in ipsis licite ministrare valeas, dudum repertus fuis ydoneis et sufficiens, ac sufficienter titulum habeas et canonicum aliud tibi non obsistat, super quibus ordinantis conscientiam oneramus plenam licentiam concedimus, ordinatisque ipsi auctoritate tenore presentium impartimur constitutionibus apostolicis consentibus et statutis provincialibus et synodalibus contrariis non obstantibus quibuscunque. In quorum etc. Datum Ferrarie, die XXVIII^a mensis Ianuarii MCCCCVIII, pontificatus anno septimo.

P. de S.[an]geminiano³

[*m.s.*] 'Dimissoria'.

77.

Ferrara, 1438. január 28.

Ferenc kamarás Tavarnia-i Miklós zágrábi egyházmegyes akolitus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi szent rendet bármely katolikus főpaptól felveheti.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 51r)

Et similis, dicto die pro Nicolao Thome de Tavarnia, acol. dicte dioc.⁴

¹ Francesco Condulmer kamarás.

² Rojcsa (ma Rovšće Horvátországban) mezőváros Körös megyében. CSÁNKI, *Körösmegye*, 69; ENGEL, *Digitális térkép*, iKÖ10.

³ Petrus de Sancto Geminiano kamarai jegyző.

⁴ A dátumra és az egyházmegyére lásd 76. sz.

78.

Firenze, 1441. április 15.

A firenzei Szt. Jakab-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Mohácsi Mihályt, a pécsi Mindenszentek parókiális egyház igazgatóját a viterbói püspök presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 92v–93r)

Die sabbati in vigilia Pasche, que fuit XV^a mensis Aprilis, MCCCCXLI, indictione IIII^a, ex commissione etc. de mandato rev. dom. Ludovici¹ camerarii rev. in Christo pat. dom. Iohannes, ep. Viterbiensis,² in eccl. s. Iacobi de Florentia ordines celebravit generales.

Ad presbit.

Michael nato Demetrii de Mohach,³ rect. par. eccl. Omnium Sanctorum Quinque-ecclesiensis^{a,4}

^a Utána áthúzza 'dioc.'

79.

Firenze, 1442. február 1.

Lajos kamarás Szondai Mihály váci egyházmegyes klerikus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi szent rendet bármely katolikus főpaptól felveheti.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 99v)

^a[Ludovicus⁵ etc. dilecto nobis in Christo Nicolao Hont, cler. Vratislavensis dioc. salutem etc. De mandato sanctissimo in Christo pat. et dom. Eugenii⁶ etc., ac auctoritate etc., tibi, qui ex magno devotionis feruore ad arditatus aliosque minores necnon

¹ Ludovico Trevisn (Scarampi-Mezzarota) (†1465) pápai *cubicularius* (1431), traui püspök (1435–1437), firenzei érsek (1437–1439), aquilejai pátriárka (1439–1465), a S. Lorenzo in Damaso presbiter-bíborosa (1440–1465) albanói püspök-bíboros (1465), *camerlengo* (1440–1465). Vö. HC, II, 8, 92; GOTTLÖB, *Aus der Camera*, 269; HOFFMANN, *Die kuriale Bébörden* II, 87; DEL RE, *Curia Romana*, 308; CHERUBINI, *Mandati*, 77; PASTURA, *La reverenda*, 10. sz. (77).

² Iohannes Cicchini a lateráni bazilika kanonokja, viterbói püspök (1430–1460). Vö. HC I, 532; II, 269.

³ Mohács Baranya megye mezővárosa a pécsi püspök mellékrezidenciája. ÁMTF I, 342–343; CSANKI, *Történelmi földrajz*, II, 463; KOSZTA LÁSZLÓ, *Az Árpád-kori halászfalutól a püspöki mezővárosig. Mohács a középkorban*, Uő, Írásbeliség és egyházszervezet. Fejezetek a középkori magyar egyház történetéből (Capitulum III), Szeged 2007, 191–234.

⁴ Pécs püspöki *civitas* egyik legkorábbi plébániatemploma, első említése a 14. századi pápai tizedjegyzékekben. A templom a Malomséd/Malomszeg városrész plébániatemploma volt, a hódoltság idején ez volt a település egyetlen keresztény temploma; itt zajlott a pécsi disputa néven ismert hitvita (1588). A templom a mai napig működik. ÁMTF I, 359; PET CXCVIII–CXCI, 106. sz. – Mihály a pécsi székeskáptalan tagja lett 1442-ben, s a városi Szt. Bertalan plébániatemplomának javadalmáért nyújtott be folyamodványt. FEDELES TAMÁS, *A pécsi székeskáptalan személyi összetétele a késő középkorban (1354–1526)*, (Tanulmányok Pécs történetéből 17), Pécs 2005, 411–412, 265. sz.

⁵ Ludovico Trevisn kamarás.

⁶ IV. Jenő pápa.

subdiac., diac. et presb. sacros ordines promoveri desideras, et in ipsis perpetuo Dom. famularii, ut a quocumque malueris catholico antistite gratiam et communionem Sede Apostolice habente, et a suorum ordinum executoris non suspenso temporibus, tamen a iure statutis et ordinatis, ad acolit. aliosque minores necnon sacros ordines huiusmodi rite promoveri, et postmodum in ipsis licite ministrare valeas, dum tam sufficiens etc., ac titulum etc., et ordinarium tunc commode adire non possis aliudque etc., super quibus etc., plenam licentiam concedemus ordinatique ipsi auctoritatem tenore presentium impartimur constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon statutis et consuetudinibus tam provincialibus quam synodalibus ceterisque in contrarium faciens non obstantibus quibuscunque. In quorum etc. Datum Florentie, die prima Februarii, MCCCCXLII^o, indictione V^{ta}, pontificatus etc. anno undecimo.

M. Thenini¹⁾

[*m.d.*] 'Dimissorialis'.

^{a-a} Kiegészítés a fol. első bejegyzése alapján.

Item dicta die fuit concessa similis littera Michaeli filio Michaelis de Zond,² cler. Vachiensis dioc.

80.

Firenze, 1442. február 1.

Lajos kamarás Lábodi Jakab veszprémi egyházmegyés klerikus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi szent rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 99v)

Item similis dicta die Iacobo de Labat,³ fil. Stephani, cler. Vesprimiensis dioc.

¹ Miletus Thenini kamarai jegyző.

² Szonda falu Külső-Szolnok megyében, ma Szandaszőlős néven Szolnok város területén. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 670; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZO9.

³ Lábod mezőváros Somogy megyében, a babócsai uradalomhoz tartozó település. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 579; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SM100.

81.

Firenze, 1442. február 1.

Lajos kamarás Temesvári Miklós csanádi egyházmegyes klerikus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi szent rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 99v)

Item dicta die similis Nicholao de Themeswar,¹ cler. Cenadiensis dioc.

82.

Firenze, 1442. február 1.

Lajos kamarás Baráti Mihály veszprémi egyházmegyes klerikus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi szent rendet bármely katolikus főpaptól felveheti.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 99v)

Item dicta die similis littera Michaeli de Barati,² fil. Antonio, cler. Vesprimiensis dioc.

83.

Firenze, 1442. február 1.

Lajos kamarás Belvárdi Miklós veszprémi egyházmegyes klerikus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi szent rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 99v)

Item dicta die concessa similis littera Nicolao de Belleward,³ fil. Bartholomei, cler. Vesprimiensis dioc.

¹ Temesvár (ma *Timișoara* Romániában) mezőváros Temes megyében, a városról elnevezett főesperesi központ. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 21; ENGEL, *Digitális térkép*, iTM32. – A településre részletesen lásd PETROVICZ ISTVÁN, *A középkori Temesvár. Fejezetek a Bega-parti város 1552 előtti történetéből* (Capitulum IV), Szeged 2008.

² A középkori Somogy megye területéről több Baráti nevű falu ismert, ezek egyikéről származott Mihály. ENGEL, *Digitális térkép*, iSM110, 3SM115, 4SM115, iSM163; TIMÁR, *Magyarország középkori*, I, 217–218.

³ Hasonló nevű település nem található a veszprémi egyházmegye területén. Esetleg a Baranya megyei Belvárdal (ma *Belvárdgyula*) azonosítható. ENGEL, *Digitális térkép*, 3BAR80.

84.

Firenze, 1442. február 1.

Lajos kamarás Szerdahelyi Pál veszprémi egyházmegyes klerikus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi szent rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 99v)

Item dicta die similis Paulo Nicolai de Sardehel,¹ cler. Vesprimiensis dioc.

85.

Firenze, 1442. február 1.

Lajos kamarás Kanizsai Imre veszprémi egyházmegyes klerikus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi szent rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 99v)

Item dicta die similis concessa Emerico Demetri de Kanisa,² cler. Vesprimiensis dioc.

86.

Firenze, 1442. február 1.

Lajos kamarás Szepetneki Benedek veszprémi egyházmegyes klerikus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi szent rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 99v)

Item dicta die similis concessa Benedicto Nicolai de Zepetneck,³ cler. dicte dioc.

¹ Az egyik Somogy megyei Szerdahely település, lásd 29. sz.

² Kanizsa (ma Nagykanizsa) mezőváros Zala vármegyében, a kanizsai uradalom központja. ENGEL, *Digitális térkép*, 2ZL48.

³ Szepetnek település Zala vármegyében, Nagykanizsa közelében. A 14. század végéig a veszprémi püspökség, majd pedig a Kanizsai család birtoka. 1493-tól mezőváros. ENGEL, *Digitális térkép*, 10ZL48; TIMÁR, *Magyarország középkori*, V, 111–112.

87.

Firenze, 1442. február 1.

Lajos kamarás Kanizsai Tamás veszprémi egyházmegyes klerikus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi szent rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 99v)

Item dicta die similis Thome Georgii de Kanisa,¹ cler. dicte dioc.

88.

Firenze, 1442. február 1.

Lajos kamarás Szepetneki Simon veszprémi egyházmegyes klerikus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi szent rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 99v)

Item dicta die fuit concessa similis littera Symon Laurentii de Zepetneck,² cler. predicte dioc.

89.

Firenze, 1442. február 9.

Lajos kamarás Gréchegyi Fülöp zágrábi egyházmegyes scholaris kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi szent rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 100r)

Die nona Februarii MCCCCXLII^o fuit concessa similis littera dimissorialis Philip-po Fabiani de Montegrac^z,³ scol. Zagradiensis dioc.

¹ Kanizsa lokalizálására lásd 85. sz.

² Szepetnek lokalizálására lásd 86. sz.

³ Zágráb (ma *Zagreb* Horvátországban) királyi város. ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZB15.

90.*Firenze, 1442. február 9.*

Lajos kamarás Warcholan-i Gergely zágrábi egyházmegyes akolitus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi szent rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 100r)

Item dicta die similis littera concessa Gregorio Thome de Warcholan, acol. Zagrabensis dioc.

91.*Firenze, 1442. február 9.*

Lajos kamarás Kaproncai Márton zágrábi egyházmegyes akolitus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi szent rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 100r)

Item dicta die similis Martino Iohannis de Capruncha,¹ acol. dicte dioc.

92.*Firenze, 1442. február 9.*

Lajos kamarás Tryga-i Damján zágrábi egyházmegyes scolaris kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi szent rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 100r)

Item dicta die similis littera concessa Damiano Michaelis de Tryga (?), scol. prefate dioc.

---

¹ Kapronca lokalizálására lásd 25. sz.

93.

Firenze, 1442. február 9.

Lajos kamarás Budai Lukács veszprémi egyházmegyes akolitus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi szent rendet bármely katolikus főpaptól felvehesse.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 100r)

Item dicta die similis concessa Luce Gregorii de Buda,¹ acol. Vesprimiensis dioc.

M. Thenini

94.

Firenze, 1442. február 24.

A firenzei Szt. Pál-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Pozsonyi Farkas Miklóst a castellói püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 102v)²

Ordines [generales] celebrati die sabbati quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Intret oratio mea in conspectu tuo' etc., que fuit vicesimaquarta mensis Februarii, MCCCCXLII^o, indictione quinta, pontificatus s. dom. nostri dom. Eugenii³ etc., anno undecimo in eccl. s. Pauli de Florentia per rev. in Christo pat. dom. Radulphum, ep. Civitatiscastelli,⁴ ex commissione etc. de mandato rev. dom. Ludovici cardinalis,⁵ camerarii.

Ad subdiac

Nicolaus Vulf de Posonio,⁶ Strigoniensis dioc.

¹ Buda (ma a várnegyed, Budapest része) szabad királyi város, a 15. század elejétől az ország fővárosa, az egykori Pilis megye területén. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 5; ENGEL, *Digitális térkép*, 1PL15.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 17. sz. (78). – Regesztája: RG V, 7348. sz.

³ IV. Jenő pápa.

⁴ Radulf Ágoston-rendi remete, a közép-itáliai Città di Castello püspöke (1441–1460). A Kúria hivatalos ordinátoraként hat, majd nyolc forintot utaltak ki számára az Apostoli Kamarában. A pápai kápolna sekrestyéje (1453–1454). Vö. AAV Cam. Ap., Intr. Exit. vol. 414, fol. 50v, 62v, 67v, 70v, 74r, 76r, 80r, 81v, 83r; vol. 417, fol. 21r, 55v, 56v, 58v, 61r, 62v, 64r, 66v, 69v, 70v, 73r, 75v, 77v, 79r, 81v; stb.; HC II, 130; SALONEN-HANSKA, *Entering*, 181.

⁵ Ludovico Trevisan kamarás.

⁶ Pozsony (ma *Bratislava* Szlovákiában) szabad királyi város. ENGEL, *Digitális térkép*, 1PO8.

95.

Firenze, 1442. március 11.

(Pozsonyi) Farkas Miklós esztergomi egyházmegye alszerpapot a valva-sulmonai püspök a firenzei Szt. Lőrinc-templom új sekrestyéjének kápolnájában diakónussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 101r)¹

Die dominica quadragesima, qua cantatur in eccl. Dei 'Letare Ierusalem', que fuit undecima mensis Martii, MCCCCXLII^o, indictione quinta, pontificatus s. dom. nostri dom. Eugenii pape IIII.² anno duodecimo, rev. in Christo pat. dom. Bartholomeus, ep. Valuensis,³ de mandato rev. dom. Ludovicus cardinalis, camerarii,⁴ ex speciali commissione s. dom. nostri pape prefati, in cap. sacristie nove s. Laurentii de Florentia infra missarum solemnias, promovit Nicolaum Wolf,⁵ subd. Strigoniensem dioc. ad sacrum diac. ordinem iuxta formam etc.

[*m.s.*] 'Pro Nicolao Wolf diac.'

96.

Siena 1443. május 21.

Galeazzo prothonotarius Gosztolai Mihály zágrábi egyházmegye akolitus számára engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi szent rendet bármely katolikus főpaptól felveheti.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 115r)

^a[Galeatius⁶ etc., dilecto nobis in Christo Petro Hay de Heshugen, acol. Vustautensis dioc. salutem etc. ac auctoritate etc. tibi, qui ex magno devotionis etc. ad subdiac., diac. et presbit. etc. promoveri desideras etc., ut a quocunque malueris catholico antistite etc. et a suorum ordinum etc. temporibus tamen a iure etc., dum tam sufficiens titulum etc. aliudque canonicum etc., super quibus etc., in quorum etc. datum Senis, die XXI^a mensis Maii MCCCCXLIII pontificatus etc. anno XIII°.

R. Paradisi⁷^a

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 18. sz. (79), ahol tévesen Róma szerepel a keltezésnél.– Regesztája: RG V, 7348. sz.

² IV. Jenő pápa.

³ Bertalan valva-sulmonai püspök.

⁴ Ludovico Trevisàn kamarás.

⁵ Személyére (és a település lokalizálására) lásd 94. sz.

⁶ Galeazzo Cavriani kánonjogi doktor, mantovai archipresbiter, kamarai klerikus (1436), *prothonotarius*, *referendarius* (1439/1440), kamarai helytartó (1443–1445), Perugia kormányzója (1445–1446), mantovai püspök (1444–1466), Róma kormányzója (1459–1460) – HC II, 185; CHERUBINI, *Mandati*, 77; PASTURA, *La reverenda*, 77. II, sz.; FRANÇOIS CHARLES UGINET, *Cavriani, Galeazzo*, *Dizionario Biografico degli Italiani* Vol. 23 (1979) ([http://www.treccani.it/enciclopedia/galeazzo-cavriani_\(Dizionario-Biografico\)](http://www.treccani.it/enciclopedia/galeazzo-cavriani_(Dizionario-Biografico))) [utolsó letöltés: 2019. VII. 31.]; FRENZ, *Repertorium*.

⁷ Roberto de Paradisi kamarai jegyző (1436–1443). Vö. PASTURA, *La Reverenda Camera*, 15; FRENZ, *Repertorium*.

Die XXI mensis Maii MCCCCXLIII fuit concessa similis littera per dom. Galeacium prothonotarium¹ dilecto in Christo Michaele Sebastiani de Gostole,² acol. Zagrabiensis dioc., ut supra in forma.

R. Paradisi³

[*m.s.*] 'Littera dimissorialis pro Michaele Sebastiani de Gostole'.¹⁻³ Kiegészítés a a fol. első bejegyzése alapján.

97.

1443. július 5.

Bassóci Gergely nyitrai egyházmegyes akolitus számára dimissoriát állítottak ki a Camera Apostolicaban.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 21r)⁴

Die quinta Iulii 1443 fuit concessa littera dimissorialis Gregorio Luce de Bozco^{a,5} acol. Nitriensis diocesis in forma.

R. Paradisi⁶

^a A kiadásban 'Basto' alakban.

98.

1443. szeptember

A jelzett hónapban nem került sor a Kúriában általános szentelésre, mivel a pápa ekkor úton volt Sienából Róma irányába.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 123v)

Sciendum, quod de mense Septembris MCCCCXLIII^o non fuerunt celebrati ordines generales, quia sanctissimus dom. noster erat in itinere de Senis ad almam Urbem.

¹ Galeazzo Cavriani protonotarius, kamarai helytartó.

² Gosztola falu Zala megyében, a zágrábi egyházmegye bekcsényi főesperessége területén. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 56; ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZL15.

³ Roberto de Paradisi kamarai jegyző.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 19. sz. (79–80); itt tévesen július 4-re keltezve.

⁵ Bassóc, Bacsók (ma *Bašovce Szlovákiában*) falu Nyitra megyében. ÁMTF IV, 351; ENGEL, *Digitális térkép*, 2NY18. Vö. RÁBIK, *Camera*, 80.

⁶ Roberto de Paradisi kamarai jegyző.

99.

Róma, 1444. április 11.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. Katalin kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Váradi László a lucerai püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 126r)

Ordines [generales] celebrati per rev. in Christo pat. dom Bassustachium, ep. Luce-
rensem¹ de mandato, ut supra, ^a[rev. pat. dom. Galeazzum de Mantua prothonotarium
in locumtenentem²]^a in dicta cap. s. Catherine ^b[sitam basilicam principis apostolorum
de Urbe]^b, die sabbati in vigilia Pasce, que fuit XI Aprilis MCCCCXLIII, indictione
VII, pontificatus etc., anno XIII°.

^{a-a} Kiegészítés a fol. 124v alapján | ^{b-b} Kiegészítés a fol. 125v alapján.

Ad prim. tons.

Ladislaus Petri de Varadino.³

100.

Róma, 1444. május 23.

Lajos kamarás Pozsegai Demeter pécsi egyházmegyéés akolitus kérésére enge-
délyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal
rendelkezik, valamennyi szent rendet bármely katolikus főpaptól felveheti.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 127r)

^a[Ludovicus⁴ etc., dilecto nobis in Christo Iohannis Stebner, scol. Spirensis dioc. salutem
etc., de mandato etc., ac auctoritate etc. tibi, qui ex magno devotionis fervore ad mores et
sacros subdiac., dyac. et presbit. ordines promoveri desideras etc., ut a quocunque malueris
catholico etc., dum tamen per ipsum antistitem sic te ordinanti et promoventi sufficiens et
ydoneis etc. super quibus ipsius etc. constitutionibus etc., in quorum etc., datum Rome, die
vero sabbati, XXIII Maii millesimo CCCCXLIII^o, pontificatus XIII°.

H. Foulani⁵^a

¹ Bassustachus Formica lucerai éneklókanonok, kánonjogi doktor, lucerai püspök (1422–1450). Vö. HC, I, 315; II, 181.

² Galeazzo Cavriani protonotarius, kamarai helytartó.

³ Nagyvárad (ma *Oradea* Romániában) település az egykori Bihar megye területén. A püspöki székhely a késő középkori magyar településhálózat egyik legfejlettebb városa, számos egyházi intézménnyel, kiváltsággal. A székesegyházban eltemetett Szt. László király sírja az egyik legismertebb magyar zarándokhelyé tette. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 596, 600–601; ÁMTF I, 681–689; ENGEL, *Digitális térkép*, 1B1164. – A városfejlődésre lásd KUBINYI ANDRÁS, *Városfejlődés és városbálózat a középkori Alföldön és az Alföld szélén* (Dél-alföldi évszázadok 14), Szeged 2000, 307.

⁴ Ludovico Trevisàn kamarás.

⁵ Hugolinus Foulani besançoni dékán és archidiaconus, kancelláriai *scriptor* (1442–1461), kamarai jegyző (1446–1470), *abbreviator* (1459–1470), *magister registri cancellarie* (1459–1470), kancelláriai jegyző (1466–1470).

Die et anno quibus supra, fuit concessa littera dimissorialis per rev. dom. camerarium Demetrio Georgii de Posega,¹ acol. Quinqueecclesiensis dioc. ad subdiac., diaconat. et presbit. sacros ordines etc. ut in forma.

[*m.s.*] 'Dimissorialis'. I^{a-2} Kiegészítés a fol. első bejegyzése alapján.

101.

Róma, 1444. szeptember 19.

A római Szt. András-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az egri egyházmegye Domokos fia Osvát a castellói püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 133r)²

Ordines [generales] celebrati per rev. pat. dom. Radulfum ep. Civitaticastelli,³ de mandato rev. pat. dom. Ludovici cardinalis Aquileyensis,⁴ dom. nostri pape camerarii, in. eccl. s. Andree de Urbe, sabbati quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Venite adoremus' etc., que fuit XVIII Septembris MCCCCXLIII, pontificatus etc. anno XIII°.

Ad prim. tons.

Osvaldus Dominici, Agriensis dioc.

102.

Róma, 1444. október 22.

Lajos kamarás Pozsegavári István pécsi egyházmegye akolitus kérésére engedélyezi, hogy amennyiben alkalmasnak bizonyul és megfelelő javadalommal rendelkezik, valamennyi szent rendet bármely katolikus főpaptól felveheti.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 130rv)

Item similis per rev. dom. Ludovicum camerarium⁵ Stephano Thome de Posegawar,⁶ acol. Quinqueecclesiensis dioc., die XXII Octobris anno, ut supra [MCCCCXLIII^{to}].

Vö. Hofmann, *Forschungen*, II, 87; Frenz, *Die Kanzlei*, 1006. sz.; Frenz, *Repertorium*.

¹ Pozsegaszentpéter; lokalizálására lásd 18. sz.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 33a. sz. (88), ahol tévesen 1454-es keltezés található.

³ Radulf castellói püspök.

⁴ Ludovico Trevisàn kamarás.

⁵ Lásd az előző jegyzetet.

⁶ Pozsegavár; a település lokalizálására lásd 32. sz.

103.*Róma, 1445. március 13.*

A római Szt. Celsus-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a zágrábi egyházmegyés Bálint fia Pál a castellói püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 135r)

Ordines [generales] celebrati per rev. pat. dom. Radulfum, ep. Civitatiscastelli¹ ex commissione rev. dom. Ludovici camerarii,² in eccl. s. Celsi de Urbe, die sabbati quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Sitientes' etc., que fuit XIII Martii MCCCCXLV, pontificatus etc. anno XV°.

Ad prim. tons.

Paulus Valentini, Zagrabiensis dioc.

104.*Róma, 1445. március 13.*

A római Szt. Celsus-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a zágrábi egyházmegyés Bálint fia Pál a castellói püspöktől felvette az első tonzúrárt és az akolitusi ordót.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 135v)

Ad prim. tons. et acolit.

Paulus Valentini predictus.

105.*Róma, 1446. március 12.*

A római Szt. Celsus-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a pécsi egyházmegyés Nyárádi László scolaris a castellói püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 143v)

Ordines [generales] celebrati per rev. dom. Radulphum Dei gratia ep. Ciuitatiscastelli,³ de mandato rev. in Christo pat. et dom., dom. Ludovici miseracione divina tit. s. Laurentii in Damaso S. R. E. presb. cardinalis Aquilegiensis, dom. pape camerarii,⁴ ex commissione s. in Christo pat. et dom. nostri, dom. Eugenii divina providentia pape IIII.⁵ super hoc vive vocis oraculo sibi factis, in eccl. s. Celsi de Urbe infra missarum

¹ Radulf castellói püspök.

² Ludovico Trevisàn kamarás.

³ Radulf castellói püspök.

⁴ Ludovico Trevisàn kamarás.

⁵ IV. Jenő pápa.

solemnia, die sabbati 4^{or} temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Intret in conspectu' etc., que fuit duodecima mensis Martii MCCCCXLVI, indictione VIII, pontificatus anno XXVI°.

G. de Vulteris¹

Et fuerunt rogati d.

F. Lavezius²

Ad prim. tons.

Ladyslaus de Nerid,³ scol. Quinqueecclesiensis dioc.

106.

Róma, 1446. június II.

A római Szt. Celsus-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a veszprémi egyházmegyes Szabó Péter a castellói püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 148r)

Ordines [generales] celebrati per rev. in Christo pat. dom. Raduphum (!), Dei gratia ep. Civitatis castelli,⁴ de mandato Rev. pat. dom. Astorgii,⁵ eadem gratia archiep. Beneventanensis rev. Ludovici⁶ camerarii locumtenentis, ac ex commissione etc., in eccl. s. Celsi de Urbe infra missarum solemnia, die sabbati 4 temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Caritas Dei' etc., que fuit undecima mensis Iunii MCCCCXLVI, indictione VIII, pontificatus etc. domini Eugenii pape III. XVI°

Ad prim. tons.

Petrus Andree Zobo, Vesprimiensis dioc.

¹ Gerardus de Vulterris, kamarai jegyző (1434–1465). Vö. HOFMANN, *Forschungen*, II, 115; FRENZ, *Repertorium*

² Franciscus Lavezius kamarai jegyző (1446–1447), scriptor cancellarie (1445). FRENZ, *Repertorium*.

³ Nyárad települések a baranyai főesperesség területén, ma Kis- és Nagynyárad községek Mohács közelében fekszenek. Utóbbi falu a pécsi püspök birtoka, László valószínűleg onnét származott. ÁMTF I, 349–351, PET CLXIV, 91 és CLXX, 136. sz.

⁴ Radulf castellói püspök.

⁵ Astorgio Agnesi (†1451) miletói (1411–1413), melfi (1418–1420), anconai püspök (1419–1437), beneventói érsek (1436–1451), a S. Eusebio-egyház presbiter-bíborosa (1448–1451), az Apostoli Kamara helytartója, a Bíborosi Kollégium kamarása (1445, 1446, 1449). Vö. HC I, 88, 335, 341; II, 10, 59, 62, 104; CHERUBINI, *Mandati*, 78.

⁶ Ludovico Trevisàn kamarás.

107.

Róma, 1446. szeptember 24.

A római Szt. Celsus-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Lippai Demeter zágrábi egyházmegyei scolaris a castellói püspöktől felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 2, fol. 149r)

Ordines [generales] celebrati per rev. in Christo pat. dom. Radulphum, Dei gratia ep. Civitatiscastelli,¹ de mandato Rev. pat. dom. Astorgii,² eadem gratia archiep. Beneventanensis rev. Ludovici³ etc. camerarii locumtenentis, ex commissione s. dom. nostri pape super hoc sibi facta, in eccl. s. Celsi de Urbe, die sabbati quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Venite adoremus' etc., que fuit XXIII mensis Septembris, MCCCCXLVI, indictione VIII, pontificatus etc. sexto decimo.

Ad prim. tons.

Demetrius Pauli de Lippa,⁴ ^ascol. Zagrabiensis [dioc.]

^aSor fölé beszúrva, alatta kihúzva: 'clericus'.

¹ Radulf castellói püspök.

² Astorgio Agnesi kamarai helytartó.

³ Ludovico Trevisàn kamarás.

⁴ Lippa (ma *Lipa* Horvátországban) mezőváros Zágráb megyében. ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZB123.

III.
FORMATARUM ORDINATORUM
PER NICOLAUM PAPAM V.

108.

Róma, 1447. március 18. után és március 23. előtt

Bejegyzés V. Miklós pápa megválasztásáról, koronázásáról, IV. Jenő pápa haláláról és temetéséről, valamint a sede vacante időszakban az általános szentelések szüneteléséről.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 27)^a

Liber primus formatarum inceptus, in primordiis assumptionis s. in Christo pat. et dom. dom. Nicolai divina providentia pape V^{ti} Rome, ubi idem dom. noster, anthea (!) dom. Thomas tit. s. Susanne presb. cardinalis Bononiensis nuncupatus, die Lune, VI^{ta} mensis Martii anno a nativitate Dom. MCCCCXLVII^o, indictione decima, per rev. dom. S. R. E. cardinales in monasterio b. Marie de Minerva adsummi apostolus apicem concorditer assumptus est, et die dominico XVIII° dicti mensis Martii in basilica Lateranensi coronatus.

Est autem sciendum, quod felicitis recordationis dom. Eugenius papa III°,³ die Iovis, XXIII° mensis Februarii anni supradicti, circa auroram, animam Deo reddidit, cuius corpus in Vaticano in basilica s. Petri de Urbe honorifice sepultum fuit, et eius exequie per novem dies dictum diem obitus immediate sequentes solemniter celebrare vestitis nigro dominis clericis et notariis Camere Apostolice ac quampluribus aliis Romane Curie officialibus, ut patet in quodam mandato, registrato libro ultimo bulletarum dicti domini Eugenii. ^aNotandum etiam est, quod prefati dom. clerici et notarii habuerunt vestes pauonazii (?) fini (?) pro creationi novi pontifici dom. Nicolai, ut etiam bulletarum libro primo dom. Nicolai folio XVIII°. F. Lavezius^{4, a}

Est etiam sciendum, quod tunc in primis temporibus quadragesime sede vacante non fuerunt celebrati ordines generales.

^{a-a} Későbbi betoldás, amely a szöveg melletti margón végződik, ezt a szlovák edíció nem tartalmazza.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 20. sz. (81); az V. Miklós választására és koronázására, valamint az általános szentelésekre vonatkozó részek kiadását lásd még SCHMITZ, *Die Libri Formatarum*, 453.

² V. Miklós pápa (1447–1455).

³ IV. Jenő pápa.

⁴ Franciscus Lavezius kamarai jegyző.

109.

Róma, 1447. március 25.

A római Szt. Celsus-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a veszprémi egyházmegyes Budai Melanesi Péter kánonjogi borostyánkoszorús a castellói püspöktől felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 4r)

In Christi nomine amen. Anno a nativitate eiusdem millesimo quadringentesimo quadragésimoseptimo, indictione decima, die vero vigesima quinta mensis Martii, qua cantatur 'Sitientes' in eccl. Dei, pontificatus s. in Christo pat. et dom. nostri, dom. Nicolai divina providentia pape quinti,¹ anno primo.

Ordines generales celebrati per rev. in Christo pat. dom. Radulphum, Dei gratia ep. Civitatiscastelli,² de mandato ven. in Christo pat. et dom., dom. Ludovici miseratione divina tit. s. Laurentii in Damaso S. R. E. eccl. presb. cardinalis dom. pape camerarii,³ ac ex commissione s. in Christo pat. et dom. nostri Nicolai divina providentia pape quinti,⁴ in eccl. s. Celsi de Urbe.

Ad prim. tons.

Petrus Simonis Melanesi de Buda,⁵ baccalaureus in decretis [Vesprimiensis dioc.]

110.

Róma, 1447. március 25.

A római Szt. Celsus-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a pécsi egyházmegyes Matusinai Tamás a castellói püspöktől felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 4r)

(Ad prim. tons.)

Thomas Demetrii de Matusina,⁶ dioc. Quinqueecclesiensis

¹ V. Miklós pápa.

² Radulf castellói püspök.

³ Ludovico Trevisan kamarás.

⁴ V. Miklós pápa.

⁵ A firenzei származású Melanesi (da Prato) család szülötte. Apja Simone di Piero kereskedőként telepedett le Budán, 1416-ban már a város Olaszok utcájában élt. Egy Lucia nevű budai polgárlánnyal kötött házasságot, melyből 1423 táján születhetett Péter. Apja 1430 előtt bekövetkezett halálát követően nagybátyja, Tommaso gyámsága alá került. ARANY KRISZTINA, *Firenzei kereskedők, bankárok és bivataltviselők Magyarországon (1370–1450)*, Fons 14 (2007) 483–549, itt: 519–520. – Buda város lokalizálására lásd 93. sz.

⁶ Matusina (ma *Donja Motičina* Horvátországban) település az egykori Baranya megye területén, templomát a 14. századtól említik. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 506; ÁMTF I, 340; PET CCVIII, 10. sz.

III.

Róma, 1447. március 25.

A római Szt. Celsus-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a bácsi egyházmegyes Pétervárad Miklós a castellói püspöktől felvette az első tonzúráját.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 4r)

Ad prim. tons.

Nicolaus Valentini de Varadino Petri,¹ Baciensis dioc.

III 2.

Róma, 1447. március 25.

A római Szt. Celsus-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a bácsi egyházmegyes Pétervárad Miklóst a castellói püspök akolitussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 4v)

Ad acolit.

Nicolaus Valentini de Varadino Petri,² Baciensis dioc.

III 3.

Róma, 1447. március 25.

A római Szt. Celsus-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával (a veszprémi egyházmegyes) Budai Melanesi Péter kánonjogi borostyánkoszorúst a castellói püspök akolitussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 4v)

Ad acolit.

Petrus Simonis Melanesi de Buda,³ baccalaureus in decretis [Vesprimiensis dioc.]

¹ Pétervárad (ma *Petrovaradin* Szerbiában) mezőváros Szerém vármegyében. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 236; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZM5.

² Személyére és a település lokalizálására lásd III. sz.

³ A település lokalizálására lásd 98. sz., személyére lásd 108. sz.

II 4.

Róma, 1448. március 9.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával a váradi egyházmegyes Fodor Lukács patai plébánost az alexandriai püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 17v)

Ordines generales celebrati per rev. in Christo pat. dom. Marcum, Dei gratia ep. Alexandrinum,¹ in cap. s. Andree sita in basilica principis apostolorum de Urbe infra missarum solemniam, de mandato rev. in Christo pat. et dom., dom. Ludovici² miseratione divina tit. s. Laurentii in Damaso S. R. E. presb. cardinalis Aquilegensis, s. dom. nostri pape³ camerarii, ac ex commissione s. in Christo pat. et dom., dom. nostri Nicolai divina providentia pape quinti,³ super hoc vive vocis oraculo nobis facta, die sabbati, in^b quadragesima, qua cantatur [in eccl. Dei] 'Sitientes' etc., que fuit VIII^m mensis^b Martii, anno Dom. millesimo quadragesimo quadringentesimo octavo, indictione XI^a pontificatus etc. primo^c.

Ad subdiac.

Lucas Fodor, pleb. eccl. de Pata,⁴ Waradiensis dioc.

^aElőtte kihúzva: 'thesaurarii' | ^{b-b} A jobb margón betoldva; az eredeti sorokból kihúzva: 'vigilia Resurrectionis dom. nostri Ihesu Christi, que fuit XXIIIe' | ^c A szó utána kihúzva: 'secundo'.

II 5.

Róma, 1448. március 23.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával a váradi egyházmegyes Papi Tamás az alexandriai püspöktől felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 187v)

Ordines generales celebrati per rev. in Christo pat. dom. Marcum, Dei gratia ep. Alexandrinum,⁵ in cap. s. Andree sita in basilica principis apostolorum de Urbe, infra missarum solemniam, de mandato rev. in Christo pat. et dom., dom. Ludovici,⁶ miseratione divina tit. s. Laurentii in Damaso S. R. E. presb. cardinalis Aquilegensis, dom. pape camerarii, ac ex commissione s. in Christo pat. et dom. nostri, dom.

¹ Marcus de Marinariibus kánonjogi doktor, Alessandria püspöke (1441–1457). Vö. HC I, 85.

² Ludovico Trevisàn kamarás.

³ V. Miklós pápa.

⁴ Pata falu Bihar megyében, a bihari főesperesség területén. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 619; ENGEL, *Digitális térkép*, 18B128.

⁵ Márk alessandriai püspök.

⁶ Ludovico Trevisàn kamarás.

Nicolai divina providentia pape quinti,¹ super hoc vive vocis oraculo nobis facta, die sabbati, in vigilia Resurrectionis Dom. nostri Ihesu Christi, que fuit XXIII^a mensis Martii anno etc. MCCCC^{mo} XXXXVIII^{mo}, indictione XI^a, pontificatus vero anno secundo.

Ad prim. tons.
Thomas de Papi,² Waradiensis dioc.

116.

Róma, 1448. március 23.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával az egri egyházmegyes Stael Istvánt az alexandriai püspök akolitussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 18v)³

Accoliti (!)
Stephanus Stael, Agriensis dioc.

117.

Róma, 1448. szeptember 21.

A római Szt. Celsus-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az egri egyházmegyes Ágoston fia Lőrincet a castellói püspök presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 23v)⁴

Ordines generales celebrati per rev. dom. in Christo pat. dom. Radolphum, Dei gratia ep. Civitaticastelli,⁵ in eccl. s. Celsi de Urbe, infra missarum solemnía, de mandato rev. pat. dom. Nicolai, eadem gratia ep. Placentiensis, in camerariatus officio locumtenentis,⁶ ac ex commissione s. in Christo pat. et dom. nostri, dom. Nicolai divina providentia pape quinti,⁷ supe hoc sibi facta, die sabbati quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Venite adoremus' etc., que fuit vicesimaprima mensis Septembris anno etc. millesimo quadringentesimo octavo, indictione XI^a, pontificatus etc. anno secundo.

Ad presbit.
Laurentius Augustini, Agriensis dioc.

¹ V. Miklós pápa.

² Az egykori Papi falu Bihar megyében, a Békés megyei Zsadány nyugati határában feküdt. ENGEL, *Digitális térkép*, 22BI163.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 21. sz. (81–82).

⁴ Kiadása: Uo., 22. sz. (82).

⁵ Radulf castellói püspök.

⁶ Nicolaus de Amidanis (†1454) kamarai helytartó (1448–1449), apostoli *protonotarius*, piacensai püspök (1448–1452), milánói érsek (1453–1454). HC II, 188, 216; CHERUBINI, *Mandati*, 78, 14. sz.; FRENZ, *Repertorium*.

⁷ V. Miklós pápa.

118.

Róma, 1448. december 21.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával pécsi egyházmegyei Pozsegai Dénes remete testvér a castellói püspöktől felvette a kisebb rendeket és az akolitusi ordót.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 26^{rv})

Ordines [generales] celebrati ex commissione s. dom. nostri, dom. Nicolai divina providentia pape V^{ti},¹ de mandato rev. per rev. dom. in Christo pat. et dom. Ludovici, tit. s. Laurentii in Damaso presb. cardinalis Aquileiensis, dom. pape camerarii,² per rev. in Christo pat. dom. Radulfum, Dei gratia ep. ep. (!) Civitaticastelli,³ in cap. s. Andree in basilica principis apostolorum de Urbe, die sabbati quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Veni et ostende' etc., que fuit XXI mensis Decembris anno a nativitate Dom. MCCCCXLVIII^o, indictione XI, pontificatus s. in Christo pat. et dom. nostri, dom. Nicolai pape quinti prefati anno secundo.

Ad acolit. et minores

Fr. Dyonisius Posega,⁴ ordinis Heremitarum,⁵ Quinquecclesiensis dioc.

119.

Róma, 1448. december 21.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Magyarországi János szerzetes testvért a castellói püspök presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 27^r)⁶

Ad presbit.

Fr. Iohannes de Hungaria

¹ Lásd az előző jegyzetet.

² Ludovico Trevisan kamarás.

³ Radulf castellói püspök.

⁴ Pozsageszentpéter; a település lokalizálására lásd 18. sz.

⁵ Valószínűleg pálos szerzetes.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 23. sz. (83). – Teljesen indokolatlan a szlovák kötetben történő szerepeltetése, hiszen mindössze annyi ismert, hogy a Magyar Királyság területéről származott.

120.

Róma, 1450. február 28.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával a veszprémi egyházmegyes István fia Ambrus a castellói püspöktől felvette a kisebb rendeket, valamint az akolitusi ordót.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 34^r)

^aOrdines [generales] celebrati per rev. in Christo patr. dom. Radulphum, Dei gratia ep. Civitatis castelli,¹ in cap. s. Andree sita in basilica principis apostolorum de Urbe, de mandato rev. in Christo pat. et dom., dom. Ludovici camerarii² etc., et ex commissione dom. pape, die sabbati IIII^{or} temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Intret oratio mea' etc., que fuit ultima mensis Februarii, anno a nativitate Dom. M^o CCCC^o L^{mo}, pontificatus eisdem dom. nostri Nicolai pape V. anno tertio.

^a Díszített kezdőbetű.

Ad acolit. et alios minores
Ambrosius Stephani, Vesprimiensis dioc.

121.

Róma, 1450. február 28.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával a csanádi egyházmegyes Zombori János a castellói püspöktől felvette a kisebb rendeket, valamint az akolitusi ordót.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 34^r)

(Ad acolit. et alios minores)
Iohannes de Zumbur,³ Cenadiensis dioc.

122.

Róma, 1450. február 28.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával a győri egyházmegyes István fia László a castellói püspöktől felvette a kisebb rendeket, valamint az akolitusi ordót.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 34^r)

(Ad acolit. et alios minores)
Ladislauus Stephani, Iauriensis dioc.

¹ Radulf castellói püspök.

² Ludovico Trevisn kamarás.

³ Zombor (ma Kiszombor) falu a Maros partján, Csanád megyében. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 707; ENGEL, *Digitális térkép*, 1CSD38.

123.

Róma, 1450. február 28.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával a zágrábi egyházmegyes Benedek fia Kelemen a castellói püspöktől felvette a kisebb rendeket, valamint az akolitusi ordót.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 34^r)

(Ad acolit. et alios minores)

Clemens Benedicti, Zagradiensis dioc.

124.

Róma, 1450. április 4.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes János fia Mihályt a castellói püspök akolitussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 39^r)

Ordines [generales] celebrati per rev. in Christo pat. dom. Radolphum, ep. Civitatis castellii,² in cap. s. Andree sita in basilica principis apostolorum de Urbe, de mandato rev. dom. Ludovici³ etc., camerarii, ex commissione s. dom. pape, videlicet die sabbati, in vigilia Pasce, que fuit die quarta mensis Aprilis MCCCCL, indictione XIII, pontificatus etc. anno quarto.

Ad acolit.

Micael (!) Iohannis, Strigoniensis dioc.

125.

Róma, 1450. április 4.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával (a veszprémi egyházmegyes) Budai Balázst a castellói püspök akolitussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 39^r)

(Ad acolit.)

Blaxius (!) de Buda,⁴ [Vesprimiensis dioc.]

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 24. sz. (83–84).

² Radulf castellói püspök.

³ Ludovico Trevisin kamarás.

⁴ A település lokalizálására lásd 93. sz.

126.

Róma, 1450. december 19.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Pozsonyi Farkas a bosai püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 42r)¹

Ordines [generales] celebrati per rev. in Christo pat. dom. Iohannem, Dei gratia ep. Bosanensem,² in cap. s. Andree sita in basilica principis apostolorum de Urbe, infra missarum solemnia, ordines celebratis generales, de mandato rev. in Christo pat. dom., dom. Ludovici camerarii³ etc., ac ex commissione s. in Christo pat. et dom. nostri, dom. Nicolai divina providentia pape quinti,⁴ die sabbati quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Veni et ostende' etc., decima nona mensis Decembris sub anno a nativitate Dom. MCCCCL^{mo}, indictione XIII^a, pontificatus etc. anno quarto.

Ad prim. tons.

Wolfgangus natus Georgii seratoris de Posonio,⁵ Strigoniensis dioc.

127.

Róma, 1450. december 19.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Pozsonyi Farkas a castellói püspöktől felvette az akolitusi ordót és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 42v)⁶

Ad accolit. (!) et minores
Wolfgangus natus Georgii⁷

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera* 25. sz. (84).

² Iohannes Cosso OP, a teológiai magisztere, a szardíniai Bosa püspöke (1450–1460). Vö. HC II, 109.

³ Ludovico Trevisin kamarás.

⁴ V. Miklós pápa.

⁵ A település lokalizálására lásd 94. sz.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera* 26. sz. (84–85).

⁷ A település lokalizálására lásd 94. sz., személyére lásd 126. sz.

128.

Róma, 1450. december 19.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Felkai Szervácot a castellói püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 43v)¹

Ad subdiac.

Servatius de Filcha,² Strigoniensis dioc.

129.

Róma, 1451. március 20.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Magyarországi Fülöp obszerváns ferences testvért a castellói püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 45r, 46r)³

Ordines generales celebrati per rev. in Christo pat. dom. Radolphum, ep. Civitatis-castelli,⁴ in cap. s. Andree sita in basilicam principis apostolorum de Urbe, in missarum solemniam, de mandato rev. in Christo pat. dom. Ludovici, tit. s. Laurentii in Damaso presb. cardinalis Aquileyensis (!), dom. pape camerarii,⁵ ex commissione dom. nostri Nicolai pape V^{ti} sibi facta, videlicet die sabati in XL^{ma}, qua cantatur in ecclesia Dei 'Intret oratio mea' etc., que fuit XX mensis Martii, anno a nativitate Dom. MCCCC-LI, indictione XIII^a, pontificatus etc. anno quinto.

Ad subdiac.

Fr. Philippus de Ungaria, OFM de Observantia⁶

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 27. sz. (85).

² Felka (ma *Veľká Poprad* város területén, Szlovákiában) mezőváros Szepes vármegyében. CSÁNKI: *Történelmi földrajz*, I. 250; ENGEL, *Digitális térkép*, 4SZP21.

³ Teljesen indokolatlanul említi: RÁBIK, *Camera*, 28. sz. (85).

⁴ Radulf castellói püspök.

⁵ Ludovico Trevisin kamarás.

⁶ Személyére lásd még a következő számot.

130.

Róma, 1451. április 24.

A római Szt. Péter-bazilika Mária-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Magyarországi Fülöp obszerváns ferences testvért a castellói püspök diakónussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 49r, 50r)

Ordines [generales] celebrati per rev. in Christo pat. dom. Radolphum, Dei gratia ep. Civitaticastelli,¹ ex commissione s. in Christo pat. et dom. nostri Nicolai divina providentia pape quinti,² de mandato rev. in Christo pat. et dom., dom Ludovici presb. cardinalis, dom. nostri pape prefati camerarii,³ die sabbati in vigilia Resurrectionis Dom. nostri Ihesu Christi, que fuit vigesima quarta mensis Aprilis MCCCCLI, ^ain cap. Visitationis b. Marie sita in basilica ^bs. Petri^b principis apostolorum de Urbe.

^a Előtte áthúzza: 'qua cantatur in eccl. Dei'. I ^{b-b} A szöveg alá beszúrva.

Ad diaconat.

Fr. Philippus de Ungaria, ordo minorum⁴

131.

Róma, 1452. április 8.

A római Szt. Péter-bazilika Mária-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Csapai Fülöp bácsi kanonokot a bosai püspök presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 60r, 62r)⁵

Ordines [generales] celebrati per rev. in Christo pat. dom. Iohannem Dei gratia ep. Bosanensem,⁶ de mandato s. in Christo pat. et dom. nostri, dom. Nicolai divina providentia pape quinti, ex commissione rev. in Christo pat. et dom. Ludovici miseratione divina tit. s. Laurentii in Damaso S. R. E. presb. cardinalis, dom. pape camerarii,⁷ die sabbati in vigilia Resurrectionis Dom. nostri Ihesu Christi, que fuit octava mensis Aprilis, in cap. Visitationis BMV sita in basilica principis apostolorum, MCCCCLII, indictione XV⁸, pontificatus etc., anno sexto.

Ad presbit.

Philippus de Chapa,⁸ canonicus Bachiensis⁹

¹ Radulf castellói püspök.

² V. Miklós pápa.

³ Ludovico Trevisn kamarás.

⁴ Személyére lásd még az előző számot.

⁵ Említi: RÁBIK, *Camera*, 27. sz. (85).

⁶ János bosai püspök.

⁷ Ludovico Trevisn kamarás.

⁸ Csapá (ma Čepin Horvátországban) mezőváros az egykori Valkó vármegyében, a pécsi egyházmegye aszúági főesperessége területén. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 280; PET CCXXIX, 6. sz.

⁹ Bács (ma Bač Szerbiában) mezőváros Bács vármegyében, a kalocsa-bácsi egyházmegye egyik központja. A székeskáptalan a Szt. Pál tiszteletére szentelt székesegyházban működött. Csapai Fülöp titeli (1444),

132.

Róma, 1452. december 23.

A római Szt. Péter-bazilika Mária-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Magyarországi Máté szerzetes testvért a castellói püspök presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 66v, 68r)¹

^aOrdines^a [generales] celebrati per rev. in Christo pat. dom. Radulphum, Dei gratia ep. Civitatis castelli,² in cap. Visitationis BMV sita in basilica principis apostolorum de Urbe, de mandato s. dom. nostri pape, ac ex commissione rev. in Christo pat. et dom., dom. Ludovici miseracione divina tit. s. Laurentii in Damaso presb. cardinalis, dom. pape camerarii,³ die sabbati quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Veni et ostende' etc., que fuit xxiii mensis Decembris MCCCCLII, indictione XV pontificatus etc. anno sexto.

^{a-a} Valamennyi nagybetű.

Ad presbit.

Fr. Matheus de Ungaria⁴

133.

Róma, 1452. december 23.

A római Szt. Péter-bazilika Mária-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Zágrábi Gergelyt, a zágrábi egyházmegyes Mindenszentek-egyház plébánosát a castellói püspök presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 68r)

(Ad presbiter.)

Gregorius de Zagabria,⁵ pleb. eccl. Omn. Sanct., Zagabriensis dioc.

majd bácsi (1448–1464) kanonok. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 142; ENGEL, *Digitális térkép*, tBCS19; WINKLER PÁL, *A kalocsai és bácsi főkapitány története alapításától 1935-ig*, Kalocsa 1935; C. TÓTH NORBERT, *A kalocsa-bácsi főegyházmegye káptalanjainak középkori arcbontológiája* (Kalocsai Főegyházmegyei Gyűjtemények kiadványai 15 – Subsidia ad historiam medii aevi Hungariae inquirendam II), Kalocsa 2019, 151, 65.

¹ Teljesen indokolatlanul említi: RÁBIK, *Camera*, 29. sz. (85–86).

² Radulf castellói püspök.

³ Ludovico Trevisin kamarás.

⁴ A forrásból nem derül ki, hogy melyik szerzetesrend tagja.

⁵ Zágráb (ma *Zagreb* Horvátországban) püspöki civitas. Lokalizálására lásd 89. sz.

134.

Róma, 1453. március 17.

A római Szt. Péter-bazilika Mária-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Bazini Poba Péter, esztergomi egyházmegyes scolaris a castellói püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 71r)¹

Ordines [generales] celebrati per rev. dom. in Christo pat. et dom., dom. Radulphum, Dei gratia ep. Civitatis castelli,² in capella Visitationis BMV, sita in basilica principis apostolorum de Urbe, de mandato s. dom. nostri pape, ac ex commissione rev. in Christo pat. et dom., dom. Ludovici, miseratione divina s. Laurentii in Damaso presb. cardinalis, dom. pape camerarii,³ die sabbati in quadragesima, que fuit XVII^a mensis Martii, qua cantatur in ecl. Dei 'Sitientes' etc., anno MCCCCLIII, indictione prima, pontificatus etc. anno sexto.

Ad prim. tons.

Petrus Poba de Pisink,⁴ scol. Strigoniensis dioc.

135.

Róma, 1453. szeptember 22.

A római Szt. Péter-bazilika Mária-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Neyperger Márton, az esztergomi egyházmegye Szt. György plébániatemplomában lévő Háromkirályok-oltár igazgatóját a cantanarói püspök presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 77v, 79r)⁵

Ordines [generales] celebrati per rev. in Christo pat. dom. Nicolaum, ep. Catanzanensem,⁶ in cap. Visitationis BMV sita in basilica principis apostolorum de Urbe, de mandato s. in Christo pat. et dom. nostri, dom. Nicolai, divina providentia pape quinti,⁷ super hoc vive vocis etc., ac ex commissione rev. in Christo pat. et dom., dom.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 30. sz. (86), a településnév téves, Pisink olvasatát közölte.

² Radulf castellói püspök.

³ Ludovico Trevisn kamarás.

⁴ A névalak valószínűleg Bazin (ma *Pezinok* Szlovákiában) mezővárosra utal Pozsony megyében. ENGEL, *Digitális térkép*, IPOII.

⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 31. sz. (86–87), tévesen szeptember 27-re keltezve. — Regesztája: RG VI. 4165. sz. Itt Hayperger alakban szerepel a név.

⁶ Nicolaus Palmerius Miklós Ágoston-rendi remete, a teológia borostyánkoszorúsa, majd magisztere, cantanarói püspök (1440–1448). III. Callixtus pápa 1455 júliusában kinevezte Orte és Cività Castellana püspökévé, ám továbbra is a pápai udvarban tartózkodott. Vö. HC II, 121, 166; ABBONDIO ZUPPANTE, *Palmieri, Niccolò*, *Dizionario Biografico degli italiani* vol. 80 (2014) ([http://www.treccani.it/enciclopedia/niccolo-palmieri_\(Dizionario-Biografico\)](http://www.treccani.it/enciclopedia/niccolo-palmieri_(Dizionario-Biografico))) [utolsó letöltés: 2019. VII. 31.]

⁷ V. Miklós pápa.

Ludovici, miseratione divina tit. s. Laurentii etc., dom pape camerarii,¹ die sabbati quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Venite adoremus' etc., que fuit XXI-I^a mensis Septembris MCCCCLIII, indictione prima, pontificatus s. in Christo etc., anno septimo.

Ad presbit.

Martinus Neyperger,² rect. alt. s. Trium Regum, sitis in par. eccl. s. Georgii,³ Strigoniensis dioc.

136.

Róma, 1454. április 6.

A római Szt. Péter-bazilika Mária-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával (Deregyői) Balázs fia Pál, egri egyházmegyés scolaris a castellói püspöktől felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 85r)⁴

Ordines [generales] celebrati per rev. pat. dom. Radulphum, ep. Civitatiscastelli,⁵ ex commissione s. in Christo pat. et dom., dom. Nicolai pape quinti^a, ac ex commissione rev. in Christo pat. et dom., dom. Ludovici, miseratione divina tit. s. Laurentii in Damaso presb. cardinalis, camerarii,⁶ in cap. Visitationis BMV sita in basilica principis apostolorum de Urbe, ^bdie sabbati in quadragesima, qua cantatur in eccl. Dei 'Sitientes' etc., que fuit VI^a mensis Aprilis MCCCCLIII, indictione II^a, pontificatus etc. anno octavo.

^a A szlovák kiadásban tévesen 'quarti' szerepel. | ^b Előtte áthúzva: 'die VI^a mensis Aprilis'.

Ad prim. tons.

Paulus Blasii,⁷ scol. Agriensis dioc.

¹ Ludovico Trevisn kamarás.

² 1453. VII. 12-én nyújtott be személyesen folyamodványát a kúriai szentelésre. A kérvény *sola signatura* volt érvényes. LUKCSICS, *XV. századi pápák*, II, 1309. sz.

³ Szentgyörgy (ma *Svatý Jur* Szlovákiában) mezőváros Pozsony vármegyében, a szentgyörgyi uradalom központja. Plébániatemplomát a 13. századtól említik. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 426; ENGEL, *Digitális térkép*, 2POII; MEZŐ, *Patrociniumok*, 109.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 32. sz. (87–88).

⁵ Radulf castellói püspök.

⁶ Ludovico Trevisn kamarás.

⁷ Személyére lásd még 138. sz.

137.

Róma, 1454. április 6.

A római Szt. Péter-bazilika Mária-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával a zágrábi egyházmegyes Viszokai Máté a castellói püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 85r)

(Ad prim. tons.)

Matheus de Vissoka,¹ fil. Adrianus, Zagrabiensis dioc.

138.

Róma, 1454. április 6.

A római Szt. Péter-bazilika Szűz Mária-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával az egri egyházmegyes Deregnyői Pál a castellói püspöktől felvette az akolitusi ordót, továbbá a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 85r)²

Ad acolit. aliosque min.

Paulus natus Blasii de Dergneu,³ Agriensis dioc.

139.

Róma, 1454. április 6.

A római Szt. Péter-bazilika Szűz Mária-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával a zágrábi egyházmegyes Viszokai Máté a castellói püspöktől felvette az akolitusi ordót, továbbá a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 85v)

(Ad acolit. aliosque min.)

Matheus de Vissoka,⁴ fil. Adrianus, Zagrabiensis dioc.

¹ Viszoka (ma *Visoko* Horvátországban) falu Körös megyében. CSÁNKI, *Körösmege*, 64; ENGEL, *Digitális térkép*, 8KÖ130.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 33. sz. (88).

³ Deregnyő (ma *Drabňov* Szlovákiában) falu Zemplén vármegyében. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 346; ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZN20. – Személyére lásd még 136. sz.

⁴ Személyére és a település lokalizálására lásd 137. sz.

140.

Róma, 1455. március 1.

A római Szt. Péter bazilika Szűz Mária-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Kutasi Tamás vasvári kanonokot a castellói püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 98^{rv})

Ordines [generales] celebrati per rev. pat. dom. Radulphum, ep. Civitatiscastelli,¹ ex commissione s. rev. in Christo pat. et dom., dom. Ludovici, miseratione divina tit. s. Laurentii in Damaso presb. cardinalis dom. pape camerarii,² de mandato s. in Christo pat et dom. nostri, dom. Nicolai pape V^{ti},³ in cap. Visitationis BMV sita in basilica principis apostolorum de Urbe, infra missarum solemnia, die sabbati Quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Intret oratio mea' etc., que fuit prima mensis Martii MCCCCLV, pontificatus etc. anno octavo.

Ad subdiac.

Thomas de Cutus,⁴ canonicus eccl. Castriferrei,⁵ Iauriensis dioc.

¹ Radulf castellói püspök.

² Ludovico Trevisn kamarás.

³ V. Miklós pápa.

⁴ Kutasi Tamás Padovában (1450), Rómában és Ferrarában (1456) végezte jogi tanulmányait, amelyet kánonjogi doktori fokozattal zárt. Számos magyar javadalmat élvezett: vasvári (1455–1479), győri (1465–1480) és esztergomi (1466–1473) kanonok, vasvári prépost (1460–1479), győri örkanonok (1479–1480), győri (1466), majd esztergomi (1467–1470) vikárius. VERESS, Olasz egyetemeken, 364, 406. KÖBLÖS, *Az egyházi közélet*, 402–403; KÖRMENDY KINGA, *Studentes extra regnum 1183–1543. Esztergomi kanonokok egyetemjárása és könyvhasználata 1183–1543* (Bibliotheca Instituti Postgradualis Iuris Canonici Universitatis Catholicae de Petro Pázmány nominatae III/9), Budapest 2007, 195; *Cameralia*, I, 218–219. sz.; C. TÓTH NORBERT, *Az esztergomi székeskáptalan a 15. században. I. Rész. A kanonoki testület és az egyetemjárás* (Subsidia ad historiam medii aevi Hungariae inquirendam 7), Budapest 2015, 96; C. TÓTH NORBERT, *Az esztergomi székeskáptalan a 15. században. II. Rész. A sasadi tizedper 1452–1465 közötti „krónikája”* (Subsidia ad historiam medii aevi Hungariae inquirendam 8) Budapest 2015, 30; NEMES, *Győr egyházmegyeiek*, 128; HORVÁTH TERÉZIA, *A vasvári káptalan prépostjai a Mátyás-korban*, Mátyás király és az Egyház, szerk. FEDELES TAMÁS (Thesaurus Historiae Ecclesiasticae in Universitate Quinqueeclesiensi 10), Pécs 2019, 106–108; HARASZTI SZABÓ PÉTER–KELÉNYI BORBÁLA, *Magyarországi diákok francia, angol, itáliai és német egyetemeken a középkorban, 1100–1526* (Magyarországi diákok a középkori egyetemeken 3), Budapest 2019, 451., 672., 838. sz. – Személyére lásd még a 144. és a 145. számokat.

⁵ Vasvár mezőváros Vas megyében. A Szt. Mihály kollegiális egyház egyúttal a káptalani városrész plébániája volt. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 729–731; IVÁNYI BÉLA, *A középkori Vasvár*, Vasvár 1992, 27–31, 64–72.

141.

Róma, 1455. március 2.

Az aquirói Szűz Mária-templomban Tamás zágrábi püspököt a castellói, a senigalliai és a catanarói püspök konsekrálta.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, 97r)

Universis etc., quod rev. in Christo pat. dom. Radulfus Dei gratia ep. Civitatis-castelli¹ ex commissione nostra, de mandato etc. rev. in Christo pat. dom. Thome,² eadem gratia ep. Zagrabienis munus consecrationis aliis ep. incipiendi solitus die datis presentium in eccl. s. Marie in Aquiro in regione Columpne de Urbe, assistentes sibi rev. in Christo pat. et dom. Antonio Senogalliensis³ et Nicolao Catananensis⁴ eadem gratia ep. impendit, iuxta formam etc. In quorum etc., datum Rome etc. die dominica secunda mensis Martii, pontificatus etc. anno octavo.

Visi A. de Forlivio⁵

Phy. de Piscia⁶

[*m.s.*] ⁷Littara consecrationis r. d. ep. Zagrabienis⁷.

142.

Róma, 1455. március 22.

A római Szt. Péter-bazilika Szűz Mária-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Sztregovai Pál esztergomi egyházmegyes scolaris a castellói püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 99v⁷)

Ordines [generales] celebrati per rev. pat. dom. Radulphum, ep. Civitatis-castelli,⁸ ex commissione rev. in Christo pat. et dom., dom. Ludovici, miseracione divina tit. s. Laurentii in Damaso presb. cardinalis dom. pape camerarii,⁹ de mandato s. in Christo pat. et dom. nostri, dom. Nicolai pape ^aV^{ti},¹⁰ in cap. Visitationis BMV sita in basilica

¹ Radulf castellói püspök.

² Döbrentei Himfi Tamás veszprémi, majd egri prépost, a pannonthalmi (1447–1467), a cikádori (1460–1478) és a szekszárdi apátságok *commendatora*, egri (1446–1447), zágrábi (1454–1461), majd nyitrai (1459–1481) püspök. ENGEL, *Arbontológia*, I, 69, 80; C. TÓTH, *Főpapi arbontológia*, 47, 85, 125.

³ Antonius Colombella de Recanati Ágoston-rendi kanonok, Senigallia püspöke (1447–1466). Vö. HC II, 235.

⁴ Miklós catanarói püspök.

⁵ Antonius (Laziozi) de Forlivio, kamarai klerikus (1448–1484), az Apostoli Kamara helytartója (1462–1464). Vö. GOTTLÖB, *Aus der Camera*, 272; CHERUBINI, *Mandati*, 79; PASTURA, *La Reverenda*, 23; FRENZ, *Die Kanzlei*, 286.

⁶ Philippus de Piscia, kamarai jegyző (1430–1457). Vö. FRENZ, *Repertorium*.

⁷ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 34. sz. (89).

⁸ Radulf castellói püspök.

⁹ Ludovico Trevisn kamarás.

¹⁰ V. Miklós pápa.

principis apostolorum de Urbe, infra missarum solemniam, die sabbati in quadragesima, qua cantatur in eccl. Dei 'Sitientes' etc., que fuit XXII mensis Martii MCCCCLV, indictione III^a, pontificatus etc. anno nono.

Ad prim. tons.

Paulus de Stregova,¹ scol. Strigoniensis dioc.

^a A kiadásban tévesen 'quarti' szerepel.

I43.

Róma, 1455. március 22.

A római Szt. Péter-bazilika Szűz Mária-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Kőrösi Ferenc váci egyházmegyes scolaris a castellói püspöktől felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 100r)

(Ad prim. tons.)

Franciscus de Cureus,² scol. Vaciensis dioc.

I44.

Róma, 1455. március 22.

A római Péter-bazilika Szűz Mária-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával a győri egyházmegyes Kutasi Tamás vasvári kanonokot a castellói püspök diakónussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 100rv)

Ad diacon.

Thomas de Cutus, canonicus eccl. Castriferrei,³ Iaurien. dioc.

¹ Alsósztrégova (ma *Dolná Strehová* Szlovákiában) falu Nógrád megyében. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 108; ENGEL, *Digitális térkép*, 35NO35.

² Nagykőrös mezőváros Pest megyében. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 22; ÁMTF I, 897; KUBINYI, *Városfejlődés és városhálózat*, 150. sz. (74); ENGEL, *Digitális térkép*, 1PE57.

³ Személyére lásd még a 140. és a 145. sz.

145.

Róma, 1455. április 5.

A római Szt. Lőrinc-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a győri egyházmegyes Kütasi Tamás vasvári kanonokot a catanzarói püspök presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 3, fol. 101rv)

Ordines [generales] celebrati per rev. in Christo pat. dom. Nicolaum ep. Cathanensem,¹ ex commissione rev. in Christo pet. et dom., dom. Ludovici tit. s. Laurentii in Damaso S. R. E. presb. cardinalis, Apostolice Sedis camerarii,² in dicta eccl. prefata s. Laurentii in Damaso de Urbe, die sabbati³ in vigilia Resurrectionis dom. nostri Ihesu Christi, que fuit quinta mensis Aprilis MCCCCLV, indictione III^a, Apostolica Sede vacante.

^a Utána áthúzza: 'quat'.

Ad presbit.

Thomas Galli de ^bKhutus, canonicus eccl. coll.^c b. Michaelis Archangeli de Castroferreo,³ Iauriensis dioc.

^b Előtte áthúzza. 'cutus'. ^c Utána áthúzza: 'castru'.

146.

Róma, 1464. szeptember 17.

Lajos kamarás a pápa utasítására elrendeli, hogy mindazoknak, akik a soron következő általános szentelés alkalmával az egyházi rendeket fel kívánják venni, az eseményt megelőző három nap egyikén a Camera Apostolicában vizsgát kell tenniük, valamint az általuk viselt egyházi javadalomról tájékoztatást kell nyújtaniuk.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 4, fol. 2r)^a

Mandatum affigendum valuis Castri s. Angeli, s. Celsi et Campifloris pro ordinibus celebrandis

^aLudovicus^a miseratione divina tit. s. Laurentii in Damaso S. R. E. presb. cardinalis Aquiligensis, dom. pape camerarius,⁵ ex commissione s. dom. nostri pape vive vocis oraculo nobis facto. ^bIntimatur^b omnibus et singulis volentibus promoveri, quatenus die sabbati proxime sequenti, que erit vicesima secunda mensis septembris,⁶ ordines celebrantur generales. Ideo volentes ad omnes ordines promoveri compareant in Came-

¹ Miklós catanzarói püspök.

² Ludovico Trevisn kamarás.

³ Személyére lásd még a 140. és a 143. sz.

⁴ Kiadása: PELLICCIA, *La preparazione*, 3. sz. (436); RÁBIK, *Camera*, 35. sz. (90).

⁵ Ludovico Trevisn kamarás.

⁶ 1464. IX. 22.

ram Apostolicam, diebus Mercurii, Iovis et Veneris proxime sequentibus horis consuetis, ad ‘subeundum’^c consuetum examen et docendum de titulis seu beneficiis eorum. Alioquin, qui non venerint et examinati non fuerint, postea nullatenus admittentur. Datum Rome apud s. Petrum, anno a Nativitate Dom. MCCCCLXIII^o, indictione XII^a, die vero XVII mensis Septembris, pontificatus s. in Christo pat. et dom. nostri, dom. Pauli divina providentia pape II, Anno primo.

Io. Fortin^t

^{a-a} Valamennyi betű nagyobb, vastagítottabb, mint a szöveg folytatásában. | ^{b-b} RÁBIK kiadásában: ‘informatur’. | ^{c-c} RÁBIK kiadásában: ‘scribendum’.

147.

Róma, 1466. március 22.

A római Szt. Péter-bazilika sekrestyéjének kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Gréchegyi Györgyöt, a zágrábi egyházmegyes Kravarszka plébánosát a castellói püspök presbiterre szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 4, fol. 37r, 38r)

Ordines generales celebrati per rev. in Christo pat. et dom. Iohannem Dei gratia ep. Civitatiscastelli,² ex commissione rev. in Christo pat. et dom. Marci, eadem gratia ep. Vicentiensis, s. dom. nostri pape commissarii³ de mandato eiusdem dom. nostri pape super hoc sibi oraculo vive vocis facto, Rome in cap. sacristie [basilice] principis apostolorum de Urbe, die sabbati quatuortemporum, in qua cantatur in eccl. Dei ‘Sitientes etc.’, qua fuit vicesimasecunda mensis Martii,⁴ anno Dom. M^o CCCCLVI, indictione XIII, pontificatus s. in Christo pat. et dom. nostri, dom. Pauli divina providentia pape II,⁵ anno secundo

[*m.s.*] ‘Rubeis notarius’⁶.

Ad sacrum ordinem presbit.

Georgius Valentini de Montegratz,⁷ pleb. eccl. s. Crucis de Krauansus (!),⁸ Zagradiensis dioc.

¹ Iohannes Fortin, kánonjogi doktor, kamarai jegyző (1458–1472), *magister registri supplicationum* (1473–1475), *magister registri cancellarie* (1474–1475). Vö. FRENZ, *Die Kanzlei*, 373; FRENZ, *repertorium*.

² Iohannes Gianderoni Ágoston-rendi remete, pápai káplán és *penitentiarius minor*; Città di Castello (1460–1474), majd Massa Maritima (1474–1483) püspöke. Vö. HC, II, 130, 187; SALONEN–HANSKA, *Entering*, 181.

³ Marco Barbo vicenzai püspök (1464–1470), kamarás (1465–1471), *thesaurarius* (1466), aquilejai pátriárka (1470–1491), S. Marco (1467–1490), Palestrina püspök-bíborosa (1478–1491). Vö. HC II, 15, 267; CHERUBINI, *Mandati*, 81, 27. sz.

⁴ 1466. III. 22.

⁵ II. Pál pápa (1464–1471).

⁶ Petrus de Rubeis kamarai jegyző (1458–1467). Vö. FRENZ, *Repertorium*.

⁷ Zágráb lokalizálására lásd 89. sz.

⁸ Kravarszka (ma *Kravarsko* Horvátországban) falu Zágráb megyében. A Szt. Kereszt plébániát a 14. századi pápai tizedjegyzékek említik első alkalommal. ENGEL, *Digitalis térkép*, 1ZB88.

148.*Róma, 1466. március 22.*

A római Szt. Péter-bazilika sekrestyéjének kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával János fia Pongrác diakónus zágrábi prebendariust a castellói püspök presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 4, fol. 38r)

(Ad sacrum ordinem presbit.)

Pancratius Iohannis, diac. et preb. Zagrabienensis¹**149.***Róma, 1466. április 5.*

A római lateráni bazilika Szentek Szentje-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával az erdélyi egyházmegye Tassenor Balázs scholaris a castellói püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 4, fol. 41r)

^aOrdines generales celebrati per rev. pat. dom. Io[hannem], Dei gratia ep. Civitatis castelli,² ex commissione rev. in Christo pat. et dom., dom. Marci, ep. Vicentensis, s. dom. nostri pape commissarii,³ de mandato s. dom. nostri pape sibi super hoc vive vocis oraculo facto, Laterani in cap. Sancta Sanctorum, die sabbati, que fuit vigilia Resurrectionis Domini, quinta mensi Aprilis sub anno a nativitate Dom. M^o CCCC^o LXVI°, indictione XIII^{ta}, pontificatus prefati s. dom. in Christo pat. et dom. nostri dom. Pauli divina providentia pape II, anno secundo.

[*m.s.*] 'Io. Fortini notarius'. | ^{a-a} Valamennyi betű nagyobb, vastagítottabb, mint a szöveg folytatásában.

Ad prim. tons.

Blasius Georgii Tassenor, scol. Transilvanensis dioc.

150.*Róma, 1466. április 5.*

A római lateráni bazilika Szentek Szentje-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával az erdélyi egyházmegye (Tassenor) György fia Balázs klerikus a castellói püspöktől felvette a négy kisebb rendet.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 4, fol. 41v)

Ad quat. min.

Blasius Georgii, cler. Transilvanensis dioc.

¹ A zágrábi székeskáptalan prebendáriusaira lásd MÁLYUSZ, *Egyházi társadalom*, 151–160.

² János castellói püspök.

³ Marco Barbo kamarás.

151.

Róma, 1466. december 20.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András és Szt. Gergely-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Skap-i Jánót, az erdélyi egyházmegyes Kyesel plébánosát a castellói püspök pappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 4, fol. 53^r, 55^r)

Ordines [generales] celebrati per rev. pat. dom. Iohannem, Dei gratia ep. Civitatis-castelli,¹ de mandato rev. pat. dom. Viennesii prothonotarii Bononiensis, dom. dom. nostri pape vicecamerarii,² Rome in cap. s. Andree et Gregorii sita in basilica principis apostolorum de Urbe, die sabbati IIII^{or} temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Veni et ostende' etc., que fuit XX^a mensis Decembris, pontificatus etc. anno tertio.

[m.s.] 'Io. Fortini notarius'.

Ad sacrum presbit. ordinem
Iohannes de Skap, pleb. de Kyesel, Transilvanensis dioc.

152.

Róma, 1467. március 14.

A római Szt. Péter-bazilika sekrestyéjének kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Gereben Márton veszprémi egyházmegyes klerikus a castellói püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 4, fol. 64^r)

Ordines [generales] celebrati per rev. in Christo pat. et dom. Iohannem, Dei gratia ep. Civitatis-castelli³ in sacristia basilice principis apostolorum de Urbe, ex commissione rev. pat. dom. Viennesii de Albergatis⁴ et Marci, ep. Vincentii⁵ etc. anno etc. MCCCCLXVII, die sabbati XIII^{is} mensis Martii, qua cantatur in eccl. Dei^a ^bIntret oratio mea^b etc., pontificatus dom. nostri Pauli etc. pape II, Anno tertio.

[m.s.] 'Notarius Pe. Rubeis⁶, alatta: 'Letare'. ^a Utána áthúzza: 'Sitientes'. ^{b-b} Sor fölé beszúrva.

Ad quat. min. ordines
Martinus Demetrii Guereben, cler. Vesprimiensis dioc.

¹ János castellói püspök.

² Viennesius Albergati da Bologna, apostoli *protonotarius* (1447–1459), *referendarius* (1458–1475), az Apostoli Kamara helytartója (1463–1465, 1475), alkamarás (1464–1475). Vö. FRENZ, *Die Kanzlei*, 452; CHERUBINI, *Mandati*, 80–81.

³ János castellói püspök.

⁴ Viennesius Albergati da Bologna alkamarás.

⁵ Marco Barbo kamarás.

⁶ Petrus de Rubeis kamarai jegyző.

153.

Róma, 1467. március 14.

A római Szt. Péter-bazilika sekrestyéjének kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Barnabás fia Valter egri egyházmegyes klerikus a castellói püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 4, fol. 64v)

(Ad quat. min. ordines)

Walterus Barnabe, cler. Agriensis dioc.

154.

Róma, 1467. március 25.

Vienesius alkamarás és Márk kamarás igazolják, hogy a római Szt. Bertalan-templomban István fia Györgyöt, a zágrábi egyházmegyes nedelicei Szentháromság parókiális egyház igazgatóját a cerviciai püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 4, fol. 49r)

Universis etc. Vienesius² etc. et Marcus³ etc. salutem etc. universitati etc., quod rev. in Christo pat. dom. Iacobus, Dei gratia ep. Cervicensis⁴ in Romana Curia residens, ex speciali commissione nostra, de mandato s. in Christo pat. et dom. nostri dom. Pauli divina providentia pape II,⁵ in eccl. s. Bartholomei in Regione Transtiberim de Urbe, infra missarum solemnna, vigoreque eiusdem supplicationis per prefatum dom. nostrum papam pro infrascriptum ordinibus recipiendis signate, dilectum nobis in Christo Georgium Stephani, rect. par. eccl. s. Trinitatis de Medelicze,⁶ Zagabriensis dioc. repertum idoneum, die dominica Ramispalmarum, que fuit XXII in feria scriptis mensis Martii⁷ ad subdiac., et deinde dictus dom. ep. ex dictis commissione et mandato, in dicta eccl. et infra missarum solemnna die Mercurii, que fuit XXV dicti et infrascripti mensis Martii,⁸ eundem Georgium subdiac. ad diaconat., deinde idem dom. ep. ex commissione et de mandato huiusmodi in dicta eccl. infra etiam missarum

¹ Említi: RÁBIK, *Camera*, 36. sz. (90).

² Viennesius Albergati da Bologna alkamarás.

³ Marco Barbo kamarás.

⁴ Jakab Ágoston-rendi remete epiruszi Cervica (1451–1468), majd a campaniai Sant' Angelo dei Lombardi (1468–1477) püspöke. Vö. HC II, 88, 126.

⁵ II. Pál pápa.

⁶ Nedelice (ma *Nedelisce* Horvátországban), másnéven Drávavásárhely mezőváros az egykori Zala megyében, a Muraköz területén. A Szentháromság-templom az 1334-es pápai tizedjegyzékben szerepelt első alkalommal. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 22; ENGEL, *Digitális térkép*, 14ZL1; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 489.

⁷ 1467. III. 22.

⁸ 1467. III. 25.

solemnia, die datis presentium¹ prefatum Georgium diac. ad presbit. sacros ordines rite et solemniter promovit et ordinavit iuxta formam et consuetudinem S. R. E. etc. In quorum etc. Datum Rome apud s. Marcum, in Camera Apostolica anno a nativitate Dom. M^o CCCC^o LCVII^o, Indictione XV.

Gaspar Blondus²

[*m.s.*] 'Littera pro diac., subdiac. (!) et presbit. pro Georgio Stephani Zagabriensis dioc.'

155.

Róma, 1467. március 25.

Vienesius alkamarás és Márk kamarás igazolják, hogy a római Szt. Bertalan-templomban Meyer Lajos akolitust, az esztergomi egyházmegyes Helbény Szt. György templomának plébánosát a cerviciai püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 4, fol. 56v)³

Universis etc. ^aVienesius^{a4} [etc.] Marcus⁵ etc. salutem etc. Universitati etc., quod rev. in Christo pat. dom. Iacobus, Dei gratia ep. Cervicensis,⁶ ex speciali commissione nostra, et de mandato etc., in eccl. s. Bartholomei de regione Transtiberim de Urbe, infra missarum solemnium vigorem cuiusdam supplicationis per prefatum dom. nostrum papam pro infrascriptis ordinibus recipiendis signate, dilectum nobis in Christo Ludovicum Meyer, pleb. plebis eccl. s. Georgii de Helben,⁷ ^aacol. ^aStrigoniensis dioc., die XXI^b mensis Martii MCCCCLXVII⁸ ad ordinem subdiac., fuit festum s. Benedicti abbatis, et deinde die XXII^a dicti mensis,⁹ que fuit dominica, ad diacon. et postremum die datis presentium, que fuit festum Annuntiationis b. Virginis¹⁰ ad presbit. sacros ordines rite et solemniter promovit. Datum Rome apud s. Marcum die XXV^a Martii MCCCCLXVII, pontificatus etc. anno tertio.

[*m.s.*] 'Littera subdiac., diac. et presbit.' | ^{a-a} A kiadásban nem szerepel. | ^b A kiadásban tévesen 'XX'.

¹ 1467. III. 25.

² Gaspar Blondus *magister registri camere* (1447–1478), kamarai jegyző (1463–1483), kamarai klerikus (1481–1493), *scriptor cancellarie* (1473–1482). FRENZ, *Die Kanzlei*, 338; FRENZ, *Repertorium*; CHERUBINI, *L'intensa attività*.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 37. sz. (91).

⁴ Viennesius Albergati da Bologna alkamarás.

⁵ Marco Barbo kamarás.

⁶ Jakab cervicai püspök.

⁷ Nagyhelbény (ma *Horné Chlebany* Szlovákiában) falu Nyitra megyében. ENGEL, *Digitális térkép*, 13NY101.

⁸ 1467. III. 21.

⁹ 1467. III. 22.

¹⁰ 1467. III. 25.

156.

Róma, 1467. március 25.

Vienesius alkamarás és Márk kamarás igazolják, hogy a római Szt. Bertalan-templomban Mihályt, az esztergomi egyházmegyes korompai kápolna káplánját a cerviciai püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 4, fol. 56v)¹

Item fuit expedita similis littera² pro similibus ordinibus suscipiendis pro Michaelae capell. cap. s. Michaelis Archangeli de Grumpach,³ Strigoniensis dioc., ut supra, de verbo ad verbum, et sub eodem dato etc. In quorum etc. Datum, ut supra.⁴

Gaspar Blondus⁵

157.

Róma, 1467. március 28.

A római Aracoeli Szűz Mária-monostor káptalantermében sorra kerülő általános szentelés alkalmával Márton fia Jánost, az erdélyi Szt. György parokiális egyház Szt. Miklós-oltárának igazgatóját a castellói püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 4, fol. 66r)

Ordienes generales celebrati per rev. in Christo pat. dom. Iohannem, ep. Civitatis-castelli,⁶ ex commissione rev. in Christo pat. dom. Vienesii de Albergatis de Bononia,⁷ Sedis Apostolice prothonotarii, s. dom. nostri pape vicecamerarii, de mandato eiusdem s. dom. nostri pape sibi super hoc vive vocis oraculo facto, in loco capitulari monasterii b. Marie de Aracoeli de Urbe, in vigilia Resurrectionis Dom., que fuit die vicesimaoc-tava mensis Martii, anno a nativitate Dom. Millesimo quadringentesimo sexagesimo-septimo, indictione XV^{ta}, pontificatus in Christo pat. dom. nostri dom. Pauli, divina providentia pape secundi, anno tertio.

[*m.s.*] 'Io. de Aquilione notarius', alatta: 'Resurrectionis'.

Ad subdiac.

Io[hannes] Martini, rect. alt. s. Nicolai siti in par. eccl. s. Georgii, Transsiluanensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 38. sz. (91–92).

² Lásd 153. sz. Közvetlenül az előző szövegéhez illesztve regisztrálták.

³ Korompa (Krompach, ma *Krempachy* Szlovákiában) falu Szepes megyében. CSANKI, *Történelmi földrajz*, I, 252; ENGEL, *Digitális térkép*, 2SZP5.

⁴ Lásd 153. sz.

⁵ Gaspar Blondus kamarai jegyző.

⁶ János castellói püspök.

⁷ Viennesius Albergati da Bologna alkamarás.

158.

Róma, 1467. március 28. és 31.

Vienesius alkalmarás mandátuma alapján a cervicai püspök Márton fia János alszerpapot, az erdélyi Szt. György parokiális egyház Szt. Miklós-oltárának igazgatóját diaknónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 4, fol. 67r)

Vienesius de Albergatis de Bononia,¹ Sedis Apostolice prothonotarius ac s. dom. nostri pape vicecamerarius rev. in Christo predicto dom. Iacobo, Dei gratia ep. Cervicensis² in Romana Curia residens salutem in Dom. Paternitati vestre presentium tenore committimus et mandamus, quatinus aliquibus diebus dominicis vel festivis iuxta etiam tempora a iure statuta et in loco ad id vobis condecenci dilectum nobis in Christo Iohannem Martini, cler. Transilvanensis dioc., rect. alt. s. Nicolai siti in par. eccl. s. Georgii eisdem dioc. in subdiac. ordinem constitutum ad diacon. primo, et deinde ad presbit. sacros ordines in duobus diebus successive promoveatis, prout in quadam supplicationis per s. dom. nostri pape infrascripti sibi sub datis decimo septimo Kalendas Aprilis,³ anno tertio concessa contineret aliam iuxtam formam et consuetudinem S. R. E. in talibus observari solitis. Datum Rome sub nostro sigilli appensione, die XXVIII^a mensis Martii anno etc. MCCCCLXVII, indictione XV, pontificatus s. in Christo pat. dom. Pauli divina providentia pape II, anno scundo.

Io. de Aquilione⁴

[*m.s.*] 'Pro Iohanne Martini'.

Et fiat relatio in Camera Apostolica

Suprascriptus Iohannes Martini fuit ordinatus per dictum Iacobum ep.⁵ in eccl. s. Bartholomei de Urbe, videlicet ad diacon. ordines die XXX^a mensis Martii⁶ retroscripti, qua fuit festum Resurrectionis Dom., et deinde die sequenti⁷ sunt ordinatus ad presbit. sacros ordines prout in suprascripto mandato contineret.

Io. de Aquilione⁸

¹ Viennesius Albergati da Bologna alkamarás.

² Jakab cervicai püspök.

³ 1467. III. 18.

⁴ Iohannes de Aquilione, másnéven de Prohenza zaragozai egyházmegye klerikus, *scriptor registri cancellarie* (1455–1459), kamarai jegyző (1455–1474), *scriptor cancellarie* (1462–1471). Vö. FRENZ, *Die Kanzlei*, 1123. sz.; FRENZ, *Repertorium*.

⁵ Jakab cervicai püspök.

⁶ 1467. III. 30.

⁷ 1467. III. 31.

⁸ Iohannes de Aquilione kamarai jegyző.

159.

Róma, 1467. május 23.

A római Aracoeli Szűz Mária-monostor káptalantermében sorra kerülő általános szentelés alkalmával Burguz-i János zágrábi egyházmegyes scholaris a castellói püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 4, fol. 71r)

Ordines generales celebrati per rev. in Christo pat. et dom. Iohannem, ep. Civitatis castelli,¹ ex commissione rev. pat. et dom. Vienesii vicecamerarii,² de s. in Christo pat. et dom. nostris, dom. Pauli divina providentia pape secundi³ sibi super hoc vive vocis oraculo facto mandato, Rome in monasterio et loco capitulari domus s. maioris b. Marie in Aracoeli nuncupato, die sabbati quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Caritas Dei etc.', que fuit vicesimatertia mensis Maii, anno a nativitate Dom. Millesimo quadringentesimo sexagesimoseptimo, indictione quinta decima, pontificatus prefati s. in Christo pat. et dom. nostris, dom. Pauli divina providentia pape II, anno tertio.

[*m.s.*] 'Ciriacus notarius', alatta: 'Penthecostes'.

Ad prim. tons.

Iohannes de Burguz,⁵ scol. Zagrabiensis dioc.

160.

Róma, 1467. május 23.

A római Aracoeli Szűz Mária-monostor káptalantermében sorra kerülő általános szentelés alkalmával Burguz-i János zágrábi egyházmegyes klerikus a castellói püspöktől felvette az akolitusi ordót és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 4, fol. 71v)

Ad acolit. et quat. min.

Iohannes de Burguz,⁶ cler. Zagrabiensis dioc.

¹ János castellói püspök.

² Viennesius Albergati da Bologna alkamarás.

³ II. Pál pápa.

⁴ Ciriacus Lecksteyn kánonjogi licenciátus, mainzi dékán, *scriptor registri supplicationum* (1448), *abbreviator* (1450–1467), kamarai jegyző (1458–1468), *scriptor cancellarie* (1464–1465). Vö. ANDREAS SOHN, *Deutsche Prokuratoren an der römischen Kurie in der Frührenaissance (1431–1474)* (Norm und Struktur 8), Köln 1997, 350; FRENZ, *Repertorium*.

⁵ Személyére lásd még 160. sz.

⁶ Személyére lásd még 159. sz.

161.

Róma, 1467. augusztus 28.

Vienesius alkamarás és Márk kamarás igazolják, hogy Semjéni Imre egri egyházmegye akolitust a cervicai püspök alszerpappá, majd diaknónussá, végül presbiterré szentelte a római Szt. János-templomban.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 4, fol. 61v)

Universis etc. Vienesius¹ etc. Marcus² etc. salutem etc. universitati etc., quod rev. in Christo pat dom. Iacobus eadem gratia ep. Cerviciensis,³ ex speciali commissione nostri et de mandato s. dom. nostri pape super hoc vive vocis oraculo nobis facto, ac etiam vigore cuiusdam supplicationis super hoc in presentia eiusdem dom. nostri pape signate, in eccl. s. Iohannis Scalomite de Urbe, die dominica XXIII^a mensis Augusti MCCCCLXVII^o,⁴ indictione et pontificatus inferius descriptis, et die datis presentium infra missarum solemnna ordines celebrans, dilectum nobis in Christo Emericum de Semien,⁵ acol. Agriensis dioc. ad sacrum subdiac. ordinem rite promouit et duxit ordinandum iuxta formam et consuetudinem S. R. E. in talibus observari consuetis, et deinde die Mercurii, que fuit vigesima sexta dicti mensis Augusti,⁶ in qua celebratum fuit in eccl. Dei festum S. Stephania pape et martiris, idem dom. Iacobus ep. in eccl. prelibata similiter infra missarum solemnna ordines celebrans eundem Emericum subd. ad sacrum diac. ordinem rite promovit et uniformiter duxit ordinandum iuxta formam et consuetudinem supradictis, demum die Veneris XXVIII^a prelibatus mensis Augusti,⁷ qua fuit celebratum festum s. Augustini doctoris die datis presentium, idem dom. Iacobus ep. supradictus similiter infra missarum solemnna ordines celebrans ex commissione et mandato ac etiam vigore supplicationis predictarum, in eccl. memorata eundem Emericum diac. ad sacrum presbit. ordinem rite promouit et duxit ordinandum iuxta formam et consuetudinem antedictis. In quorum etc. Datum Rome apud s. Marcum, in Camera Apostolica a nativitate Dom. Millesimo quadringentesimo sexagesimo septimo, indictione XV^a, die XXVIII^a mensis Augusti, pontificatus s. dom. nostri, dom. Pauli divina providentia pape II, anno tertio.

Pe. Rubeis⁸

[*m.s.*] 'Littera ordinis pro Emerico de Semien, Agriensis dioc.'

¹ Viennesius Albergati da Bologna alkamarás.

² Marco Barbo kamarás.

³ Jakab cervicai püspök.

⁴ 1467. VIII. 23.

⁵ Semjén (ma Kállósemjén) Szabolcs megyében, Szt. Miklós hitvalló tiszteletére szentelték plébániatemplomát. NÉMETH, *A középkori Szabolcs*, 163–164; ENGEL, *Digitális térkép*, 12SZB72; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 318.

⁶ 1467. VIII. 26.

⁷ 1467. VIII. 28.

⁸ Petrus de Rubeis kamarai jegyző.

162.

Róma, 1468. június II.

A római Szt. Bertalan-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Lénártfalvai Tamás esztergomi egyházmegyes scolaris a cervicai püspöktől felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 4, fol. 99r)¹

Ordines generales celebrati per rev. in Christo pat. dom. Iacobum, ep. Cervicensem in Curia residentem,² ex commissione rev. pat. dom. Vienesii de Albergatis de Bononia,³ Apostolice Sedis prothonotarii et de s. dom. pape vicecamerarii, et de dicti s. dom. nostri dom. Pauli, divina providentia pape II⁴ mandato, sibi super hoc vive vocis oraculo facto, Rome in eccl. s. Bartholomei de Insula, die sabbati quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Caritas Dei diffusa est', que fuit XI mensis Iunii anno Dom. MCCCCLXVIII, indictione prima, pontificatus prefati s. dom. nostri pape Pauli II anno quarto.

[*m.s.*] 'Matheus Sass'⁵, alatta: 'Penthecostes'. | ⁶ Előtte kihúzva 'Iohannem'.

Ad prim. tons.

Thomas de Lenartfalva,⁶ scol. Strigoniensis dioc.

163.

Róma, 1470. március II.

Márk kamarás a pápa utasítására elrendeli, hogy mindazoknak, akik a soron következő általános szentelés alkalmával az egyházi rendeket fel kívánják venni, azoknak az eseményt megelőző három nap egyikén a Camera Apostolicában vizsgát kell tenniük, valamint az általuk viselt egyházi javadalomról tájékoztatást kell nyújtaniuk.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 5, 4r)⁷

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 39. sz. (92).

² Jakab cervicai püspök.

³ Viennesius Albergati da Bologna alkamarás.

⁴ II. Pál pápa.

⁵ Matheus Sass kölni egyházmegyes klerikus, kamarai jegyző (1464–1471). 1467 decemberében, három egymást követő napon vette fel a Kúriában a szent rendeket. Vö. FRENZ, *Die Kanzlei*, 407; FRENZ, *Repertorium*; SALONEN–HANSKA, *Entering*, 238.

⁶ Lénártfalva (ma *Lenartovce* Szlovákiában) település Gömör vármegyében. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 140; ENGEL, *Digitális térkép*, 1GM20.

⁷ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 40. sz. (92–93).

Marcus tit. s. Marci presb. cardinalis,¹ Vincenciensis etc., de mandato s. in Christo pat. dom. nostri dom. Pauli divina providentia pape II² vive vocis oraculo nobis facto³ intimatur^a, omnibus et singulis volentibus promoveri, quatenus die sabbati proxime futura, que erit XVII^a mensis Martii,³ ordines celebrantur generales. Ideo volentes promoveri compareant in Camera Apostolica vesperis ordinantis consuetis diebus Mercurii, Iovis et Veneris proxime sequentibus, ad^b subeundum^b consuetum examen et docendum de tit. suorum beneficiorum. Alias, qui non docuerint de premissis, ad aliquem ex ordinibus minime promovebuntur. Datum Rome in Camera Apostolica sub anno a nativitate Dom. M^oCCCC^oLXX^o, indictione 3^a, die vero XI^a mensis Martii, pontificatus s. in Christo pat. et dom. nostri dom. Pauli papae II. anno sexto.

^{a-a} A kiadásban: 'informatur'. | ^{b-b} A kiadásban: 'scribendum'.

164.

Róma, 1470. március 26.

Márk kamarás igazolja, hogy a római Szt. Péter-bazilika sekrestyéjében, majd az apostoli palota nagyobbik kápolnájában Tárkányi Balog Tamást, az egri egyházmegyes Kapos plébánosát a castellói püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 4, fol. 132r)⁴

Universis etc. Marcus⁵ etc., quod rev. in Christo pat. dom. Iohannes, Dei gratia ep. Civitatis castelli,⁶ de mandato s. dom. nostri dom. papae, ex commissione eiusdem dom. nostri super hoc vive vocis oraculo nobis facta, vigore supplicationis de mandato dom. nostri pape signate sub datis Rome apud s. Petrum pridie Kal. Martii anno quinto,⁷ dilectum nobis in Christo Thomam Pauli Balog de Tarchan,⁸ pleb. de Chapv,⁹ Agriensis dioc., die sabbati, que fuit XVIII^a Martii,¹⁰ in sacristia basilica principis apostolorum de Urbe, ad subdiac. et deinde de mandato etc. in eadem ecl. idem dom. Iohannes ep.

¹ Marco Barbo kamarás.

² II. Pál pápa.

³ 1470. III. 17.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 41. sz. (93–94).

⁵ Marco Barbo kamarás.

⁶ János castellói püspök.

⁷ 1470. II. 28.

⁸ Az egri egyházmegye területén több Tárkány nevű település ismert (Alsó-, Felső-, Mező-, Kis- és Nagytárkány) ismert, ezért a származási hely nem azonosítható egyértelműen. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1BSD38, 7BSD38, 1HS59, 1ZN57, 1ZN59. – RÁBIK indoklás nélkül a mai Szlovákia területén fekvő Nagytárkánnyal azonosította.

⁹ Nagykapos (ma *Veľké Kapušany* Szlovákiában) mezőváros Ung vármegyében. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I. 386.

¹⁰ 1470. III. 18.

eundem Thomam die XXV^{ta} Martii¹ ad diacon., postremo vero de mandato etc. idem Iohannes ep. in cap. maiori palatio apostolico die datarum presentium² eundem Thomam ad presbit. sacros ordines rite, successive promovit etc. In quorum etc. Datum Rome in Camera Apostolica sub anno a nativitate Dom. M^o CCCC^o LXX°, indictione 2^a, die vero XXVI^{ta} mensis Martii, pontificatus etc. anno quinto³.

Io. Fortin³

[*m.d.*] 'Littera trium ordinum pro Thoma Pauli'. I^a A kiadásban: 'quinti'.

---

¹ 1470. III. 25.

² 1470. III. 26.

³ Iohannes Fortin kamarai jegyző.

IV.
PRIMUS FORMATARUM
DOMINI SIXTI III^{TI}

165.

Róma, 1471. december 21.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Győri Domokos győri egyházmegyes scolaris a lombardiai püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 6, fol. 20r, 21r)

Ordines [generales] celebrati per rev. in Christo pat. dom. Iacobum, Dei gratia ep. s. Angeli de Lombardis in Romana Curia residentem,¹ de mandato rev. in Christo pat. et dom., dom. Latini,² miseratione divina ep. Tusculani S. R. E. cardinalis de Ursinis nuncupatis, dom. nostri pape camerarii, in cap. s. Andree sita in eccl. basilice principis apostolorum de Urbe, die sabbati quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Veni et ostende mihi' etc., que fuit vicesimaprima mensis Decembris anno MCCCCLXXI, indictione III, pontificatus s. in Christo pat. et dom. nostri, dom. Sixti divina providentia pape III, anno primo.

Ad prim. tons.

Dominicus de Aurino (!),³ scol. Iauriensis dioc.

166.

Róma, 1471. december 21.

A római Szt. Péter-bazilika Szt. András-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával a lombardiai püspök a zágrábi egyházmegyes László fia Istvánt diakónussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 6, fol. 22r)

Ad diacon.

Stephanus Ladislai, subd. Zagabriensis dioc.

[m.s.] 'Habuit litteram computis'

Aloisius de Campania⁴ Camere Apostolice notarius de premissis ordinibus registrata manu propria, propria manus subscripsit.

¹ Jakab lombardiai püspök.

² Latino Orsini (11477), conzai (1438–1439), trani (1439–1450), majd urbinói érsek (1450–1452), a bari érsek-ség adminisztrátora (1454–1472), tarentói érsek (1472–1477), a Ss. Giovanni e Paolo-egyház presbíter-bíborosa (1448–1468), majd Albano (1465–1468), végül Frascati püspök-bíborosa (1468–1477), *camerlengo* (1471–1477). Vö. HC II, II, 59, 61, 63, 102, 134, 246, 254, 260; GOTTLÖB, *Aus der Camera*, 269, 273; HOFMANN, *Forschungen*, II, 88; DEL RE, *Curia Romana*, 309; CHERUBINI, *Mandati*, 81.

³ Minden bizonnyal a *de Laurino* névalak rontott változata, a mint Győr (latinul *Iaurinum*) püspöki városra utal. AMTF II, 589–600; CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 539.

⁴ Aloisius de Campania kamarai jegyző.

167.

Róma, 1472. március 14.

A római Szt. Péter-bazilika sekrestyéjében sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Szőgyéni Vrtel Jakabot a lombardiai püspök diakónussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 6, fol. 33r, 34r)¹

Ordines [generales] celebrati per rev. pat. dom. Iacobum, ep. Sanctiangeli,² in sacristia basilice principis apostolorum de Urbe, infra missarum solemnias, die sabbati^a quatuor temporum^a, qua cantatur in eccl. Dei 'Sitientes' etc., que fuit XIII^{ta} mensis Martii MCCCCLXXII, indictione V^{ta}, de mandato per s. dom., dom. Latini³ miseratione divina ep. Tusculani dom. nostri pape camerarii de Ursinis etc., pontificatus etc. anno primo.

[*m.s.*] 'Io. Fortin notarius', alatta: 'post Letare', alatta: 'Sitientes'. I^{a-a} Áthúzva.

Ad diacon.

Iacobus Iacobi Vrtel de ^aCydino^a,⁴ Strigoniensis dioc.

^{a-a} A kiadásban 'Cyudino'.

168.

Róma, 1472. március 28.

A római Szt. Péter-bazilika Szűz Mária-kápolnájában sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes (Szőgyéni Vrtel) Jakab fia Jakabot a lombardiai püspök presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 6, fol. 38r, 39v)⁵

Ordines generales celebrati per rev. pat. dom. Iacobum, ep. Sanctiangeli ^ade Lombardis^a,⁶ in cap. b. Marie de Febribus ^asita^a in basilica s. Petri de Urbe, die sabbati, ^bscil.^b in vigila Resurrectionis Dom., die XXVIII mensis Martii MCCCCLXXII, pontificatus s. dom. nostri Sixti pape IIII,⁷ anno primo, et de mandato rev. dom. Latini⁸ S. R. E. cardinalis de Ursinis dom. pape camerarii, in quibus ego Baptista de Zuchetis de Novaria⁹ Camere Apostolice notarius rogatis fui de mandato supra dom. cardinalis.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 42. sz. (95).

² Jakab lombardiai püspök.

³ Latino Orsini kamarás.

⁴ Szőgyén (ma Svodín Szlovákiában) mezőváros Esztergom vármegyében. ENGEL, *Digitális térkép*, 6ESZ1.

⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 43. sz. (95–96).

⁶ Jakab lombardiai püspök.

⁷ IV. Sixtus pápa (1471–1484).

⁸ Latino Orsini kamarás.

⁹ Iohannes Baptista Zuccheta kamarai jegyző.

[*m.s.*] 'B. Zucheta notarius' ^{a-a} A kiadásban nem szerepel ^{b-b} A kiadásban tévesen 'sed' áll. ^{c-c} Áthúzva: 'quatuor temporum'.

Ad presbit.
Iacobus Iacobi,¹ Strigoniensis dioc.

169.

Róma, 1473. szeptember 26.

Latinus kamarás igazolja, miszerint Rax-i Sikm János váradi egyházmegyes diakónust, Knagli plébánosát a lombardiai püspök a római Szt. Bertalan-templomban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 6, fol. 128r)

Universis etc. Latinus² etc. Universitati etc., quod rev. in Christo pat. dom. Iacobus³ etc., ut supra, ex commissione nostre etc. et auctoritate etc. necnon vigore cuiusdam supplicationis etc. sub datis Rome, apud Sanctumpetrum XV Kalendas Octobris, pontificatus sui anno tertio,⁴ gratiose concessit ordines celebrans in eccl. s. Bartholomei in Insula de Urbe, infra missarum solemnium dilectum nobis in Christo Iohannem Sikm de Raxi, pleb. plebanie s. Georgii de Knagli, Waradiensis dioc. diac. ad presbit. sacrum ordinem in Dei nomine die datis presentium promovit et ordinavit rite et iuxta formam etc. In Quorum etc. Datum Rome apud Sanctumpetrum etc. MCCCCLXXXII, indictione VI, die XXVI mensis Septembris, pontificatus etc. Dom. Sixti etc. pape III anno tertio.

L. de Viterbio⁵

[*m.s.*] 'pro Io. Sikm de Raxi'

170.

Róma, 1473. december 18.

A római Szentlélek-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával (Dolaneci) István fia Pál zágrábi egyházmegyes scholaris a lombardiai püspöktől felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 6, fol. 137r)

Ordines clericorum generales celebrati per rev. pat. dom. Iacobum,⁶ Dei gratia ep. Santiangeli de Lombardis in Romana Curia [residens], in eccl. Hospitalis s. Spiritu in Saxia, infra missarum solemnium, die sabbati quatuor temporum, que fuit XVIII De-

¹ Személyére lásd 167. sz.

² Latino Orsini kamarás.

³ Jakab lombardiai püspök.

⁴ 1473. III. 17.

⁵ Laurentius de Viterbio kamarai jegyző (1473–1482). Vö. FRENZ, *Die Kanzlei*, 396; FRENZ, *Repertorium*.

⁶ Jakab lombardiai püspök.

cembris MCCCCLXXIII, qua cantatur in eccl. Dei 'Veni et ostende' etc., de mandato rev. dom. Latini cardinalis de Ursinis,¹ ep. Tusculani dom. pape camerarii, pontificatus s. Christo pat. et dom. nostri, dom. Sixti divina providentia pape IIII,² anno tertio.

[*m.s.*] 'Baptista Zucheta notarius'.³

Ad prim. tons.

^aPaulus^a Stephani, scol. Zagrabiensis dioc.⁴

^{a-a} Sor fölé besúruva, alatta áthuzva: 'Petrus'.

171.

Róma, 1474. február 26.

Latinus kamarás igazolja, miszerint Dolaneci Pál (zágrábi egyházmegyés) akolitust, a váradi egyházmegyés Knagli plébánosát a lombardiai püspök a római Szt. Bertalan-templomban presbiterre szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 6, fol. 146v)

Universis etc. Latinus⁵ etc. Universitati etc., quod rev. in Christo pat. dom. Iacobus⁶ etc., ut supra, ex commissione nostra etc. et auctoritate etc. necnon vigore cuiusdam supplicationis etc. sub datis Rome, apud Sanctumpetrum Nona Decembris, pontificatus sui anno III⁷ gratiose concessit ordines celebrans in eccl. s. Bartholomei in Insula de Urbe, die XV mensis Februarii⁸ dilectum nobis in Christo Paulum Stephani de Dolante,⁹ pleb. plebanie s. Georgii de Knagli (?),¹⁰ Waradiensis dioc. acol. ad subdiac., deinde die XVIII dicti mensis¹¹ in prefata eccl. ipsum sudiac. ad diacon., demum vero die datis presentium¹² in eadem eccl. eundem diac. infra missarum solemnias ad presbiter. sacros ordines in Dei nomine successive promovit et ordinavit rite et iuxta formam etc. In Quorum etc. Datum Rome etc. MCCCCLXXXIII predicti mensis Februarii, indictione VII, pontificatus etc. Dom. Sixti etc. IIII anno tertio.

L. de Viterbio¹³

[*m.s.*] 'pro Pauli Stephani', alatta: '3'.

¹ Latino Orsini kamarás.

² IV. Sixtus pápa.

³ Iohannes Baptista Zucheta kamarai jegyző.

⁴ Dolaneci István fia Pál vö. 171. sz.

⁵ Latino Orsini kamarás.

⁶ Jakab lombardiai püspök.

⁷ 1473. XII. 5. A folyamodvány jelzete: AAV Reg. Suppl. vol. 698, fol. 297r.

⁸ 1474. II. 15.

⁹ Minden bizonnyal a Körös megyei Dolanec faluról van szó. ENGEL, *Digitális térkép*, 8KÖ43.

¹⁰ Vö. 167. sz. – A szupplikációban: *Keziali*.

¹¹ 1474. II. 18.

¹² 1474. II. 26. A dátumot lásd a fol. felső margóján.

¹³ Laurentius de Viterbio kamarai jegyző.

172.

Róma, 1474. március 26.

A római Szentlélek egyházban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a győri egyházmegye Rohonci György a lombardiai püspöktől felvette az első tonzúráját.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 6, fol. 149v)

Ordines generales celebrati per rev. pat. dom. Iacobum,¹ Dei gratia ep. Sanctiangelini in Romana Curia residentem, in eccl. s. Spiritus in Saxia de Urbe, die sabbati quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Sitientes etc.', que fuit XXVI mensis Martii MCCCCLXXIII, de mandato s. dom. nostri Sixti divina providentia pape IIII,² anno 3°, et ex speciali commissione rev. dom. Latini³ miseratione divina ep. Tusculani S. R. E. cardinalis dom. pape camerarii facta in presentia mei Baptista de Zuchetis⁴ Camere Apostolice notarii de premissi rogatis.

[*m.s.*] 'B. Zucheta'.

Ad prim. tons.

Georgius Thome cerdonis de Reyehytz,⁵ Iauriensis dioc.

173.

Róma, 1474. március 26.

A római Szentlélek-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával (a győri egyházmegye Rohonci) Tamás fia György a lombardiai püspöktől felvette a kisebb rendeket, valamint az akolitátust.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 6, fol. 149v)

Ad minores et acolit.

Georgius Thome⁶

¹ Jakab lombardiai püspök.

² IV. Sixtus pápa.

³ Latino Orsini kamarás.

⁴ Iohannes Baptista Zucheta kamarai jegyző.

⁵ Rohonc település lokalizálására lásd 69. sz. Személyére lásd még 177. sz.

⁶ Vö. 172. sz.

174.

Róma, 1474. április 9.

Latinus kamarás engedélyezi Bertalan fia Boldizsár, az egri egyházmegye Szt. László parókiális egyház igazgatója kérésére, akit a Kúriában szenteltek alszerpappá, hogy az egri püspöktől, vagy az általa kijelölt bármely katolikus püspöktől felvegye a magasabb egyházi rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 6, fol. 147r)¹

Latinus² etc. dilecto nobis in Christo Baldasari Bartholomei textoris,³ rect. par. eccl. s. Ladislai, Agriensis dioc. salutem in Dom. Cum tu in presentia nostra proposuisti, quod in Romana Curia etc. ad subdiac. ordinem rite promotus fuisti, cupiasque ad diacon. et presbit. ordines promoveri et in illis etc. famulari. Et quia alibi absque sedis licentia te promoveri facere minime potes, hic est etc., de mandato etc. ac auctoritate etc. tibi, ut ab ep. Agriensi⁴ protinus ordinario eccl. tue paternali consistit seu altero per eum forsan deputando catholico antistite gratiam et communionem Apostolice Sedis habente diac. et presbit. sacros ordines ^atemporibus tamen a iure statutis recipere possis et valeas, ipsique ordinati licentiam concedimus et presentium tenore impartimur ac indulgimus. In quorum etc. Datum Rome apud Sanctumpetrum sub nostri sigilli impressione, die Nona Aprilis MCCCCLXXIII, pontificatus dom. nostri Sixti pape III, anno tertio.

B. Zucheta⁵

[*m.s.*] 'testimonia', alatta: 'dimissoria'. ¹ Előtte áthúzva: 'promoveri'.

175.

Róma, 1474. április 9.

Latinus kamarás igazolja, miszerint Bertalan fia Boldizsárt a római Szentlélek-tempomban a lombardiai püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 6, fol. 147r)⁶

Item pro eodem⁷ littera subdiac. sibi collati per dom. Iacobum,⁸ ep. s. Angeli in eccl. s. Spiritus, sub dicta data vigilia Resurrectionis etc.

B. de Zucheta⁹

[*m.s.*] 'subdiac.'

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 44. sz. (96–97).

² Latino Orsini kamarás.

³ Személyére lásd még 175. és 178. sz.

⁴ Beckensloer János egri püspök (1468—1475). A pápa 1474 márciusában áthelyezte az esztergomi érsekségre. SUGÁR István, *Az egri püspökök története*, Budapest 1984, 172–176; C. TÓTH, *Főpapi archontológia*, 25, 48.

⁵ Iohannes Baptista Zuccheta kamarai jegyző.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 45. sz. (97).

⁷ Személyére lásd 174. és 178. sz.

⁸ Jakab lombardiai püspök.

⁹ Iohannes Baptista Zuccheta kamarai jegyző.

176.

Róma, 1474. április 9.

A római Szentlélek-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Balázs fia János erdélyi egyházmegyes scolaris a lombardiai püspöktől fölvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 6, fol. 150^{rv})

Ordines generales celebrati per rev. pat. dom. Iacobum,¹ Dei gratia ep. Sancti-angeli in Romana Curia residentem, in eccl. s. Spiritu in Saxia de Urbe, die sabbati in vigilia Resurrectionis Dom. nostri Ihesu Christi, que fuit nona mensis Aprilis MCCCCLXXIII, de mandato rev. pat. dom. Latini de Ursinis² s. dom. nostri pape camerarii in presentia mei Baptista de Zuchetis³ Camere Apostolice notarii.

[*m.s.*] 'B. Zucheta'

Ad prim. tons.

Iohannes Blasii, scol. Transilvanensis [dioc.]

177.

Róma, 1474. április 9.

A római Szentlélek-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a győri egyházmegyes Rohonci Györgyöt a lombardiai püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 6, fol. 151^r)

Ad subdiac.

Georgius Thome de Rechiniz,⁴ Iauriensis dioc.

178.

Róma, 1474. április 9.

A római Szentlélek-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Bertalan fia Boldizsárt, az egri egyházmegyes Szt. László parókialis egyház igazgatóját a lombardiai püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 6, fol. 151^r)⁵

(Ad subdiac.)

Baldasar Bartholomei textoris,⁶ rect. par. eccl. s. Ladislai Agriensis dioc.¹ Jakab lombardiai püspök.² Latino Orsini kamarás.³ Iohannes Baptista Zucheta kamarai jegyző.⁴ A település lokalizálására lásd 69. sz. Személyére lásd még 172. sz.⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 46. sz. (97–98).⁶ Személyére lásd még 174–175. sz.

179.

Róma, 1474. június 4.

A római Szentlélek-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Magyarországi Péter testvér dominikánus szerzetest a lombardiai püspök presbiterre szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 6, fol. 164^{rv})^c

Ordines clericorum generales celebrati per rev. in Christo pat. dom. Iacobum,² ep. s. Angeli de Lombardis in Romana Curia residentem, in eccl. s. Spiritus in Saxia de Urbe, infra missarum solemnia, die sabbati quatuor temporum, que fuit IIII^a mensis Iunii MCCCCLXXIII, indictione VII, ^bqua cantabat in eccl. Dei 'Caritas Dei' etc., de mandato rev. dom., dom. Latini,³ miseracione divina ep. Tusculani cardinalis de Ursinis dom. pape camerarii, pontificatus dom. Sixti pape IIII, anno tertio^b.

[*m.s.*] 'L. de Viterbio'⁴ | ^a A kiadásban: 'IV'. | ^{b-b} A kiadásban nem szerepel.

Ad presb.

Fr. Petrus de Hungaria,⁵ OP

180.

Róma, 1475. január 15.

Latinus kamarás igazolja, miszerint Miklós fia Bálintot, az esztergomi egyházmegye szepesszombati Szt. György-templom kápolnájának örökös káplánját a lombardiai püspök a római Szt. Bertalan-templomban alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig presbiterre szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 6, fol. 188^{rv})⁶

Universis etc. Latinus⁷ etc. salutem etc. Universitati vestre notum facimus, quod rev. in Christo pat. dom. Iacobus,⁸ Dei gratia ep. Sanctiangeli in Romana Curia residents, ex commissione nostra, necnon vigore supplicationis per s. dom. nostrum pa-

¹ Kiadása: KAEPELLI, *Domenicani promossi*, 169–170.

² Jakab lombardiai püspök.

³ Latino Orsini kamarás.

⁴ Laurentius de Viterbio kamarai jegyző.

⁵ A rend 1476 áprilisában tartott generális káptalana a firenzei *studium generalé*ra küldte tanulni. KAEPELLI, *Domenicani promossi*, 170. 63. jegyzet. – Ekkor összesen nyolc domonkos rendi szerzetest szenteltek pappá, neveiket egymás alatt sorolták fel, s közülük Péter neve áll az első helyen. – Valószínűleg ő a kassai konvent tagja lehetett, esetleg azonos az 1476-ban már Firenzében tanult, majd a kassai konvent lektorává kinevezett Péterrel. 1479 szeptemberében a Római Kúria stúdiumán biblikkussé nevezték ki. HARSÁNYI, *A Domonkos rend*, 249; HARASZTI SZABÓ–KELÉNYI, *Magyarországi diákok*, 682, 768, és 770. sz.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 47. sz. (98).

⁷ Latino Orsini kamarás.

⁸ Jakab lombardiai püspök.

pam¹ signate, sub data Rome apud s. Petrum Kalendis Ianuarii,² pontificatus etc. anno quarto, concessa oratori infrascripto super recipiendis ordinibus infrascriptis, die Veneris, VI mensis Ianuarii anno Dom. MCCCCLXXV infrascripti,³ dilectum nobis in Christo Valentinum Nicolai, cap. perp. capell. eccl. Montis s. Georgii,⁴ Strigoniensis dioc., acol. in eccl. s. Bartholomei in Insula Transtiberim, extra tempora a iure statuta, ordines celebrans infra missarum solemnias, ad subdiac. primo deinde die dominica, VII eiusdem mensis,⁵ in eadem eccl. infra dictarum missarum solemnias ad diacon., et postremo die datarum presentium dominica, que fuit XV mensis predicti,⁶ in dicta eccl. infra dictarum missarum solemnias, prefatum dom. Valentinum ad presbit. sacros ordines promovit et in Dei nomine ordinavit iuxta formam etc. In quorum etc. Datum Rome in Camera Apostolica, die XV mensis Ianuarii MCCCCLXXV, pontificatus s. dom. nostri Sixti divina providentia pape IIII anno quarto.

B. Zucheta⁷

[*m.s.*] 'littera 3 ordinum pro Valentino Nicolai'.

181.

Róma, 1475. május 20.

A római Szt. Bertalan-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Mester János esztergomi egyházmegyei scolarius a lombardiai püspöktől fölvetve az első tonzúrát

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 6, fol. 207v)⁸

Ordines generales celebrati per rev. pat. dom. Iacobum,⁹ ep. s. Angeli de Lombardis in Romana Curia residentem, de mandato rev. in Christo pat. dom. Latini,¹⁰ miseratione divina ep. Tusculani, S. R. E. cardinalis de Ursinis, dom. pape camerarii, ex commissione s. dom. nostri pape super hoc vive vocis oraculo sibi facte, die sabbati quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Caritas Dei diffusa est' etc., que fuit XX mensis Maii anno Dom. MCCCCLXXV, indictione octava, pontificatus s. dom. nostri pape

¹ IV. Sixtus pápa.

² 1475. I. 1. A folyamodvány jelzete: AAV Reg. Suppl. vol. 713, fol. 48r.

³ 1475. I. 6.

⁴ Szepesszombat (németül *Georgenberg*, ma *Spišská Sobota* Szlovákiában) mezőváros Szepes megyében. 13. századtól említett Szt. György tiszteletére szentelt kéthajós templomát a 15. század második felében gótikus stílusban építették át. A 16. század első két évtizedében fából készült, festett szárnyasoltárokkal látták el a kápolnáit. Zsigmond több szepességi várossal a Lengyel Királyságnak zálogosította el. ENGEL, *Digitális térkép*, 2SZP21; MEZŐ, *Patrociniumok*, 111.

⁵ 1475. I. 7.

⁶ 1475. I. 15.

⁷ Iohannes Baptista Zucheta kamarai jegyző.

⁸ RÁBIK, *Camera*, 48. sz. (99) kiadása teljesen indokolatlan, hiszen nem ismert az illető pontos származási helye.

⁹ Jakab lombardiai püspök.

¹⁰ Latino Orsini kamarás.

Sixti IIIIth anno quarto, Rome in eccl. s. Bartholomei de Insula, et fuerunt ordinati infrascripti me Matheo Sass² notario camere presente.

Ad prim. tons.
Iohannes Artificis, scol. Strigoniensis dioc.

182.

Róma, 1475. május 20.

A római Szt. Bertalan-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Csázmai Mátyást, a zenggi egyházmegyes Szt. Mihály parókiális egyház Szt. Kereszt-oltárának igazgatóját a lombardiai püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 6, fol. 207v)

Ad sacrum subdyac. ordinem
Mathias de Chasma,³ rect. par. eccl. (!) alt. s. Crucis in par. eccl. s. Michaelis, Segnis [dioc.]

183.

Róma, 1475. június 11.

Latinus kamarás igazolja, miszerint a római Minerva (fölötti) Szűz Mária-templomban Péter választott nándorfehérvári püspököt Benedek a Kúriában tartózkodó mytilenei érsek János ventimagliai és Ferenc sagonai püspök asszisztálásával felszentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 6, fol. 212v)

Universis etc. Latinus⁴ etc. salutem etc. universitati etc., quod rev. in Christo pat. et dom. Benedictus,⁵ Dei gratia archiep. Mitilenensis in Romana Curia residens, ex speciali commissione nostra, de mandato s. in Christo pat. et dom. nostri Sixti divina providentia pape IIII etc. super hoc etc. auctoritate etc. assistentibus ibidem sibi rev. in Christo patribus dom. Ionanis Baptista Vigentimiliensis⁶ et Francisco Sagonensis⁷ eadem gratia ep. gratiam et communionem Sedis Apostolice habentibus, in eccl. b. Marie Minerve alme Urbis Rome, die datis presentium⁸ rev. pat. dom. Petro

¹ IV. Sixtus pápa.

² Matheus Sass kamarai jegyző.

³ Csázma (ma Čazma Horvátországban) mezőváros az egykori Körös vármegyében. GEORG HELLER, *Comitatus Crisiensis* (Veröffentlichungen des Finnisch-Ugrischen Seminars an der Universität München. Serie A, Historischen Ortsnamen von Ungarn 10), München 1978, 32.

⁴ Latino Orsini kamarás.

⁵ Benedek Benedek-rendi szerzetes, mytilenei érsek (1459–1482). Vö. HC, II, 198.

⁶ Ioannes Baptista de Iudicibus de Finario ventimigliai püspök (1471–1484). Vö. HC, II, 268.

⁷ Francischino sagonai püspök (1474–1478?). Vö. HC, II, 227.

⁸ 1475. VI. 11.

electo Nandoralbensis¹ munus consecrationis dominis ep. impendi solitum infra missarum solemniam contulit et impendit, iuxta formam et consuetudinem etc. In quorum etc. Datum Rome in Camera Apostolica apud s. Petrum anno a nativitate Dom. MCCCCLXXV, indictione VIII^a, die dominica, que fuit festum s. Barnabe, undecima mensis Iunii, pontificatus s. in Christo pat. et dom. Sixti² anno quarto.

Io. Gerones³

[*m.s.*] 'Littera muneris consecrationis pro dom. Petro, ep. Nandoralbensis'.

---

¹ Szegedi Péter domonkos szerzetes, nándorfehérvári püspök (1475–1489), veszprémi segédpüspök (1476–1489). Vö. C. TÓTH, *Főpapi arcbontológia*, 83, 116.

² IV. Sixtus pápa.

³ Iohannes Gerones császári és pápai közjegyző, kúriai *procurator*, *abbreviator* (1464–1491), kamarai titkár (1468-ig), kamarai jegyző (1468–1471), *scriptor* (1472–1486), kamarai klerikus (1486–1494). Vö. FRENZ, *Die Kanzlei*, 374; FRENZ, *Repertorium*.

V.
TERTIUS FORMATARUM
DOMINI SIXTI III^{TI}

184.

Róma, 1481. július 1.

Vilmos kamarás igazolja, hogy Dénes fia Istvánt, az esztergomi egyházmegyes Ekel falu parókiális egyházának igazgatóját a római Szt. Péter-bazilika sekrestyéjében az ariói püspök alszerpappá, majd diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 7, fol. 24r)¹

Universis etc. Guillelmus² etc. salutem etc. universitati etc., Quod rev. in Christo pat. dom. Phylippus,³ ep. Ariensis in Romana Curia etc., de mandato etc. auctoritate etc. die XXIII mensis Iunii,⁴ in sacristia principis apostolorum de Urbe dilectum nobis in Christo Stephanum Dionisii, rect. par. eccl. b. Marie de vil. Echel,⁵ Strigoniensis dioc. ad subdiac., deinde die XXIX eiusdem⁶ ad diacon., demum die prima Iulii⁷ ad presbit. ordines promovit etc. In quorum etc. Datum Rome in Camera Apostolica die prima Iulii 1481, pontificatus dom. Sixti pape IIII⁸ anno X^o.

B. de Spello⁹

[m.s.] 'pro Stephano Dionisii', alatta: '3'.

185.

Róma, 1481. július 1.

Vilmos kamarás igazolja, hogy Máté fia Jánost, a váci egyházmegyes Csépa mezőváros Szt. Mihály parókiális egyházának igazgatóját a római Szt. Péter bazilika sekrestyéjében az ariói püspök alszerpappá, majd diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 7, fol. 24r)

Universis etc. Guillelmus¹⁰ etc. salutem etc. universitati etc., quod rev. in Chrsto pat. dom. Phylippus,¹¹ ep. Ariensis in Romana Curia etc., de mandato etc. auctoritate

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 49. sz. (99–100).² Guglielmo d'Estouteville *camerlengo* (1477–1483), roueni érsek (1453–1483), Ostia és Velletri bíboros püspöke (1461–1483). Vö. HC, II, 60, 225; GOTTLÖB, *Aus der Camera*, 273; HOFMANN, *Forschungen*, II, 39, 87; DEL RE, *Curia Romana*, 309; CHERUBINI, *Mandati*, 81, 30. sz.³ Philippus Bartholomei ariói (1469–1480), majd hierapetrai (1480–1502) püspök. Vö. HC II, 94–95, 164.⁴ 1481. VI. 24.⁵ Ekel (ma *Okoličná na Ostrove* Szlovákiában) falu Komárom megyében. A templom patrónusa 1489-ben azonban Szt. György volt, így a település lokalizálása némileg bizonytalan. Vö. CSANKI, *Történelmi földrajz*, III, 498; ÁMTF III, 414; ENGEL, *Digitalis térkép*, 10KM42; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 96.⁶ 1481. VI. 29.⁷ 1481. VII. 1.⁸ IV. Sixtus pápa.⁹ Baptista Nicolai de Spello (†1502) apostoli és császári közjegyző, *abbreviator* (1473–1478), *procurator penitentiarie* (1474), kamarai jegyző (1480–1489). Vö. FRENZ, *Die Kanzlei*, 297; FRENZ, *Repertorium*.¹⁰ Guglielmo d'Estouteville kamarás.¹¹ Fülöp ariói püspök.

erc. die XXIII Iunii,¹ in sacrsitia principis apostolorum de Urbe dilectum nobis in Christo Iohannem Mathei, rect. par. eccl. s. Michaelis archangeli de op. Chepa,² Vaciensis dioc. ad subdiac., die XXIX eiusdem³ ad diacon., postremo die prima Iulii⁴ ad presbit. ordines promovit etc. In quorum etc. Datum Rome in Camera Apostolica die prima Iulii 1481, pontificatus dom. Sixti pape III⁵ anno X^o.

B. de Spello⁶

[*m.s.*] 'Pro Iohannis Mathei', alatta: '3'.

186.

Róma, 1482. április 21.

Vilmos kamarás igazolja, hogy Pál argyasi püspököt Fülöp, a Kúriában tartózkodó ariói püspök, három társa asszisztálásával felszentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 7, fol. 50r)

Universis etc. Guillelmus⁷ etc. salutem etc. universitati etc., quod rev. in Christo pat. et dom. Phylippus,⁸ Dei gratia ep. Ariensis in Romana Curia residens, ex speciali commissione nostra, de mandato s. dom. nostri pape super hoc etc. die XXI mensis Aprilis,⁹ assistentibus sibi rev. in Christo patribus dom. Benedictus, archiep. Mitilenensis¹⁰ et dom. M., ep. Communensis (?) rev. in Christo pat. dom. Paulo, ep. Argensis¹¹ munus consecrationis impendi solitum, infra missarum solemnia rite et solemniter contulit et impendit, iuxta formam etc. In quorum etc. Datum Rome in Camera Apostolica die XXI Aprili 1482, indictione X^o, pontificatus dom. Sixti pape III¹² anno XI.

B. de Spello¹³

[*m.s.*] 'Munus consecrationis dom. ep. Argensis'.

¹ 1481. VI. 24.

² Csépa település Csongrád megye területén. 1495-ben csatolta az uralkodó Pest megyéhez. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 680; ENGEL, *Digitális térkép*, 1CSG1.

³ 1481. VI. 29.

⁴ 1481. VII. 1.

⁵ IV. Sixtus pápa.

⁶ Baptista Spello kamarai jegyző.

⁷ Guglielmo d'Estouteville kamarás.

⁸ Fülöp ariói püspök.

⁹ 1482. IV. 21.

¹⁰ Benedek mitylenei érsek.

¹¹ Váci Pál argyasi püspök (1480–1490), erdélyi segédpüspök (1484–1490). C. TÓTH, *Főpapi arcbontológia*, 40, 61.

¹² IV. Sixtus pápa.

¹³ Baptista Spello kamarai jegyző.

187.

Róma, 1483. március 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Kapusi Ferencet, az erdélyi egyházmegye és Purs-i Szt. Erzsébet parókiális egyház igazgatóját a római Szt. Péter-bazilikában az ariói püspök pappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 7, fol. 80v)

Universis etc. Raphael¹ etc. salutem etc. universitati etc., quod prefatus rev. dom. Phylippus, ep. Ariensis, vigore supplicationis etc. signate, sub data Rome XV^a Kalende Aprilis anno XII° ordines celebrans in basilica principis apostolorum de Urbe, dilectum nobis in Christo Francisci Micaelis (!) de Chappusch,² rect. par. eccl. s. Helisabet in Purs (?), Albensis Transilvanensis dioc., qui ad omnes et presbit. ordines promoveri possit, die XXV Martii in festo Annuntiationis BMV eundem promovit et ad presbit. ordinem. In quorum etc, Datum XXV Martii 1483 anno XII°.

Phy. de Pontecurvo³

[*m.s.*] 'Pro Francisci Michaelis'.

¹ Raffaele Sansoni Galeoti Riario apostoli *prothonotarius*, a camerinói püspökség adminisztrátora (1478–1479), Tréguier püspöke (1480–1483), a salamancai püspökség adminisztrátora (1482–1483), osmai (1483–1493), viterbói (1498–1506), arezzói püspök (1508–1511), a savonai püspökség adminisztrátora (1511–1516), máltai (1516–1520), cuenzai püspök (1479–1482, 1493–1518), a luccai (1517), majd a malagai és a pisai püspökség adminisztrátora (1518), a S. Giorgio in Velabro-egyház diakónus-bíborosa (1477–1480), a S. Sabina-egyház presbiter-bíborosa (1507), a S. Lorenzo in Damaso-egyház presbiter-bíborosa (1480–1503), albanói (1503–1507), sabinai (1507–1508), portói (1508–1511) és ostiai püspök-bíboros (1511–1521), *camerlengo* (1483–1521). Vö. HC II, 18, 66, 116, 133, 209, 227, 229, 233, 254, 269; III, 55, 56, 58, 64, 73, 81, 116, 174, 116, 244, 274, 291, 335; CHERUBINI, *Mandati*, 81–82.

² Három Kapus nevű falu ismert a középkori Erdélyben: 1) Kiskapus, 2) Oláhkapus (ma mindkettő *Căpușu Mic* területén) mindkettő Kolozs, 3) Kapus (ma *Căpușu de Câmpie* Romániában) Torda megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, V, 365. és 712; ENGEL, *Digitális térkép*, 5KL10, 7KL10, 1TD24. – A szóban forgó település a Torda megyei faluval azonosítható.

³ Philippus de Pontecurvo kamarai jegyző (1478–1499), kancelláriai *scriptor* (1484–1499), kancelláriai titkár (1498–1499). Vö. FRENZ, *Die Kanzlei*, 435; FRENZ, *Repertorium*.

VI.
PRIMUS FORMATARUM
DOMINI INNOCENTII VIII.

188.

Róma, 1486. május 20.

A Római Kúriában Rafael kamarás mandátuma alapján János carinolai püspök általános szentelést tartott.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 79v)

Ordines generales celebrati per rev. in Christo pat. dom. [Iohannem] ep. Calinensem,¹ de mandato et ordinatione rev. in Christo pat. dom. Raphaeli,² s. Georgii diac. cardinalis dom. nostri pape camerarii de mandato s. dom. nostri, dom. Innocentii pape VIII,³ die sabbati quattuor temporum, XX Martii MCCCCLXXXVI, qua cantatur in eccl. Dei 'Caritas Dei' etc.

189.

Róma, 1486. május 20.

A Római Kúriában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Nezsideri Keresztély, győri egyházmegyes scolaris a carinolai püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 79v)

Ad prim. tons.

^aChristianus Vater ^bde Neusidel^b,⁴ scol. Iauriensis dioc.

^a A név előtt: '3' ^{b-b} Áthúzva.

190.

Róma, 1486. május 20.

A Római Kúriában sorra kerülő általános szentelés alkalmával, a zágrábi egyházmegyes Kutinai Mátyás a carinolai püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 79v)

(Ad prim. tons.)

Mathias de Cotigno (!),⁵ Zagradiensis dioc.

¹ Iohannes de Castello, beneventói kanonok, strongoli (1479–1486), majd pedig carinolai (1486–1502?) püspök. Vö. HC, II, 114, 242.

² Raffaele Riario kamarás.

³ VIII. Ince pápa (1484–1492).

⁴ Nezsider (ma *Neusidl am See*, Ausztriában) mezőváros az egykori Moson megyében, a Fertő tó északi partján. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 673.

⁵ Kutina (ma Horvátországban) mezőváros Körös megyében. CSÁNKI, *Körösmegye*, 27–28; ENGEL, *Digitális térkép*, 1KÖ48.

191.*Róma, 1486. május 20.*

A Római Kúriában sorra kerülő általános szentelés alkalmával, a zágrábi egyházmegyes Kutinai Mátyás scolaris a carinolai püspöktől felvette a négy kisebb rendet.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 8or)

Ad quat. min.

Mathias de Cotigno (!),¹ scol. Zagradiensis dioc.

192.*Róma, 1486. május 20.*

A Római Kúriában sorra kerülő általános szentelés alkalmával, a zágrábi egyházmegyes Szircsi Jánost a carinolai püspök diakónussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 8or)

Ad diacon.

Iohannes natus Elie de Zyrz,² Zagradiensis dioc.

193.*Róma, 1486. május 20.*

A Római Kúriában sorra kerülő általános szentelés alkalmával, a zágrábi egyházmegyes Mátyás fia Balázst a carinolai püspök diakónussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 8or)

(Ad diacon.)

Blasius Mathie,³ Zagradiensis dioc.

194.*Róma, 1486. május 20.*

A Római Kúriában sorra kerülő általános szentelés alkalmával, a zágrábi egyházmegyes Blobolo-i Pált a carinolai püspök diakónussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 8or)

(Ad diacon.)

Paulus Iacobi de Blobolo (?), Zagradiensis dioc.

¹ Személyére és a település lokalizálására lásd az előző számot.

² Szircs (ma *Sirač* Horvátországban) falu Körös megyében. CSÁNKI, *Körösmege*, 42–44; ENGEL, *Digitális térkép*, 1KÖ72. – Személyére lásd még 197. sz.

³ Személyére lásd még 195. sz.

195.

Róma, 1486. május 22.

Rafael kamarása igazolja, miszerint Redima-i Balázst, a zágrábi egyházmegye Szt. Vitus (egyház) plébánosát a carinolai püspök a római s. Maria in Transpontina-templomban diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 81r)

Universis etc. Raphael¹ etc., quod rev. pat. dom. Iohannes, ep. Calinensis² in Romana Curia residens, de commissione nostra, de mandato s. etc. ordinis celebratis generales celebrans in eccl. b. Marie Transpontina, die XX Maii,³ quattuor temporum, qua die cantatur in eccl. Dei 'Caritas Dei' etc., dilectum nobis in Christo Blasium fil. Mathie Staffarich de Redima (?), pleb. s. Viti,⁴ Zagabriensis dioc. ad diacon., deinde die dominica XXI Maii anni infrascripti⁵ vigore supplicationis signate sub date Idibus Maii⁶ ad presbit. sacros ordines infra missarum solemnias promovit et ordinavit etc. In quorum etc. Datum Rome in Camera Apostolica, die XXII Maii 1486, pontificatus dom Innocencii pape VIII⁷ anno secundo.

[m.s.] 'Pro Blasio filio Mathei', alatta: '2'.

196.

Róma, 1486. május 22.

Rafael kamarás igazolja, miszerint Gréchegyi Pált, a zágrábi egyházmegye Szt. Márk parókiális egyház oltárosát a carinolai püspök a római s. Maria in Transpontina-templomban diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 81r)

Similis formata in omnibus etc. pro Paulo de Montegrecensis,⁸ altar. in par. eccl. s. Marci, Zagrabienensis dioc.

[m.s.] 'Pro Paulo de Montegrecensis', mellette: '2'. | [m.d.] 'Hadrianus'.⁹¹ Raffaele Riario kamarás.² János carinolai püspök.³ 1486. V. 20.⁴ Az egyházmegyében több Szt. Vitus tiszteletére szentelt plébániatemplom is működött, így nem azonosítható egyértelműen. Vö. MEZŐ, *Patrociniumok*, 493–495.⁵ 1486. V. 21.⁶ 1486. V. 15.⁷ VIII. Ince pápa.⁸ Zágráb királyi város lokalizálására lásd 89. sz.⁹ Adrianus Castellesi de Corneto (†1521) pesarói kanonok, *sollicitator* (1482), kamarai jegyző (1484–1489), *scriptor camere* (1489–1494), kamarai klerikus (1494–1503), *secretarius* (1495–1506), *secretarius domesticus* (1497–1502), *protobonotarius* 1497–1502), *thesaurarius generalis* (1500–1503), herefordi püspök (1502–1503), bathi és wellsi adminisztrátor (1504–1518), a s. Chrysogonus-egyház presbiter kardinálisa (1503–1518), Anglia bíboros

197.

Róma, 1486. május 22.

Rafael kamarás igazolja, miszerint Szircsi Jánost, a zágrábi székesegyház kórusának prebendáriusát a carinolai püspök a római s. Maria in Transpontina-templomban diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 8^{vr})

Similis formata pro Iohanne de Zeruch,¹ preb. chori eccl. Zagrabienensis etc.

[*m.s.*] 'Pro Iohanne de Zeruch', mellette: '2'.

198.

Róma, 1486. május 28.

Rafael kamarás igazolja, miszerint Zagorjei Gergely, a zágrábi egyházmegye Szt. Kereszt-egyház plébánosa a római s. Maria in Transpontina-templomban a carinolai püspöktől felvette a négy kisebb rendet, majd pedig a főpap alszerpappá, majd diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 83^v)

Universis etc. Raphael² etc., universitati etc., quod rev. in Christo pat. dom. Iohannes,³ ep. Calinensis etc., auctoritate etc. necnon vigore supplicationis sub date Rome Kalendis Maii⁴ anno II° ordines celebrans clericorum in eccl. s. Marie Transpontina die XX Maii III^{or} temporum 1486⁵ a Gregorio Blasii de Zagoria,⁶ pleb. s. Crucis,⁷ Zagabrienensis dioc. a ad quat. min. et subdiac., deinde die dominica XXI eundem mensis⁸ ad diacon., postremo die vero XXVIII predicti ad presbit. ordines sacros promovit et ordinavit iuxta formam etc. In quorum fidem etc. Datum Rome in Camera Apostolica, die XXVIII dicti mensis Maii anno ut etc., pontificatus s. in Christo pat. et dom. Innocentii pape VIII⁹ anno secundo.

A. Drago¹⁰

[*m.s.*] 'Pro Gregorio Blasii, alatta: '4'. I^{a-a} A jobb margón beszúrva.

protektora II. Gyula pápa idején. Vö. HC, II, 26, 163; III, 8, 130, 209; FRENZ, *Die Kanzlei*, 912. sz.; CHERUBINI, *Mandati*, 137–140; FRENZ, *Repertorium*.

¹ Személyére lásd még 192. sz.

² Raffaele Riario kamarás.

³ János carinolai püspök.

⁴ 1486. V. 15.

⁵ 1486. V. 20.

⁶ Zagorje település Zágráb megyében. ENGEL, *Digitális térkép*, 3ZB127.

⁷ Több Szt. Kereszt titulusú templom létezett az egyházmegye területén, így azonosítása bizonytalan. Vö. MEZŐ, *Patrociniumok*, 170–189.

⁸ 1486. V. 21.

⁹ VIII. Ince pápa.

¹⁰ Antonius Draco viterbói egyházmegyei római polgár, *abbreviator* (1480), kamarai jegyző (1486–1489), *scriptor cancellarie* (1490–1515), *computator* (1503–1513), *comes palatinus* (1514). Vö. FRENZ, *Die Kanzlei*, 200. sz.; FRENZ, *Repertorium*.

199.

Róma, 1487. április 2.

Rafael kamarás igazolja, miszerint Mátisházai Pált, a kalocsai Szt. Miklós parókiális egyház örökös káplánját vagy oltárosát a római Santa Maria Regina Coeli-templomban a carinolai püspök alszerpappá, majd diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 123v)

Universis etc. Raphael' etc. Universitati etc., quod rev. in Christo pat. dom. Iohannes,² ep. Calinensis, in Romana Curia residens etc. auctoritate etc. vigore supplicationis sub date Rome apud s. Petrum tertio Nonas Martii anno tertio,³ dilectum nobis Paulum Iohannis de Matisaza,⁴ perp. capell. seu altar. in eccl. par. s. Nicolai Colocensis,⁵ die dominica XXII Martii⁶ ad subdiac., successive vero ultimum dicti mensis Martii⁷ in III^{or} temporibus ad diacon., postremo vero dominica prima mensis Aprilis⁸ ad sacros presbit. ordines infra missarum solemnias in eccl. s. Marie de Regina Celi etc. promovit etc. Datum in Camera Apostolica die II Aprilis 1487, pontificatus dom. Innocentii pape VIII⁹ anno tertio.

D. de Attavantis¹⁰

[*m.s.*] 'pro Paulo Iohannis de Matisaza', alatta: '3'.

¹ Raffaele Riario kamarás.

² János carinolai püspök.

³ 1487. V. 5.

⁴ Mátisháza elpusztult település Baja mellett, Bodrog vármegyében. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 204.

⁵ Kalocsa mezőváros, a kalocsa-bácsi érsekség székhelye, Fejér megye területén, Solt székben. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 306; ÁMTF II, 427–432; ENGEL, *Digitális térkép*, ISO22; KUBINYI, *Városfejlődés és városbálózati*, 124. sz. (77).

⁶ 1487. III. 22.

⁷ 1487. III. 31.

⁸ 1487. III. 1.

⁹ VIII. Ince pápa.

¹⁰ Dominicus de Attavantis *clericus registri supplicationum* (1472–1474), *abbreviator* (1480–1485), *collector taxe plumbi* (1487), kamarai jegyző (1489–1490). Vö. PASTURA, *La Reverenda*, 43; FRENZ, *Die Kanzlei*, 316; FRENZ, *Repertorium*.

200.

Róma, 1487. április 14.

A római Szt. Mihály egyházban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Pankotai Elek, egri egyházmegyes scolaris a carinolai püspöktől fölvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 129r)

Ordines [generales] celebrati per rev. in Christo pat. dom. Iohannem,¹ Dei gratia ep. Calinensem, in Romana Curia residentem, de mandato s. dom. nostri, dom. Innocentii divina providentia pape VIII² et auctoritate nostri camerariatus officii, die sabbati maioris ebdomade in vigilia Resurrectionis dom. nostri Ihesu Christi, que fuit quarto decimo mensis Aprilis^a MCCCCLXXXVII, pontificatus s. dom. Innocentii prefati anno tertio, in eccl. s. Michaelis supra Suburbium s. Petri Alme Urbis et primo videlicet:^b

[*m.s.*] 'Aloisius de Campania notarius'.³ | ^a Utána áthúzza: 'pontificatus'. | ^b A szöveg mögött áthúzza: 'pontificatus s. dom. Innocentii anno quarto tertio'.

Ad prim. tons.

Alexius de Panchata,⁴ scol. Agriensis dioc.

201.

Róma, 1487. április 14.

A római Szt. Mihály egyházban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Zsigmond fia Mátyás, egri egyházmegyes scolaris a carinolai püspöktől fölvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 129r)⁵

(Ad prim. tons.)

Mathias^a Sigismundi,⁶ scol. Agriensis dioc.

^a A kiadásban: 'Matheus'.

¹ János carinolai püspök.

² VIII. Ince pápa.

³ Aloisius de Campania kamarai jegyző.

⁴ Pankota (ma *Pâncota* Romániában) mezőváros az egykori Zaránd megye területén, az egri egyházmegye panokotai főesperesi kerületének névadója és központja. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 724; ENGEL, *Digitális térkép*, 2ZD56. – Személyére lásd még 205, 210. sz.

⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 50. sz. (101).

⁶ Személyére lásd még 206. sz.

202.

Róma, 1487. április 14.

A római Szt. Mihály egyházban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Herman Jakab, erdélyi egyházmegyes scholaris a carinolai püspöktől fölvetve az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 129r)

(Ad prim. tons.)

Iacobus Ladislay Herman,¹ scol. Albensis Transilvanensis dioc.

203.

Róma, 1487. április 14.

A római Szt. Mihály egyházban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Siri István, egri egyházmegyes scholaris a carinolai püspöktől fölvetve az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 129r)²

(Ad prim. tons.)

Stephanus [de] Siri,³ scol. Agriensis dioc.

204.

Róma, 1487. április 14.

A római Szt. Mihály egyházban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Atyai Péter, pécsi egyházmegyes scholaris a carinolai püspöktől fölvetve az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 129r)

(Ad prim. tons.)

Petrus de Acthia,⁴ scol. Quinqueecclesiensis dioc.

¹ Személyére lásd még 207., 212. és 217. sz.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 51. sz. (101).

³ Siri (ma *Şiria* Romániában) mezőváros az egykori Zaránd megyében, a pankotai főesperesi kerületben. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 724; ENGEL, *Digitális térkép*, 2ZD25. – Személyére lásd még 208. sz.

⁴ Atya (ma *Šarengrad* Horvátországban) mezőváros az egykori Valkó megye területén. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 268, 278; PÉT CCXLIII, 38. sz.

205.*Róma, 1487. április 14.*

A római Szt. Mihály egyházban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Pankotai Elek, egri egyházmegyes scholaris a carinolai püspöktől fölvette az akolitátust és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 129r)

Ad acol. aliosque minores ordines
Alexius de Panchata,¹ scol. Agriensis dioc.

206.*Róma, 1487. április 14.*

A római Szt. Mihály egyházban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Zsigmond fia Mátyás, egri egyházmegyes scholaris a carinolai püspöktől fölvette az akolitátust és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 129r)²

(Ad acol. aliosque minores ordines)
Mathias^a Sigismundi³ prefatus^b

^a A kiadásban: 'Matheus' | ^b A kiadásban: 'suprascriptus'.**207.***Róma, 1487. április 14.*

A római Szt. Mihály egyházban sorra kerülő általános szentelés alkalmával (Herman) László fia Jakab, erdélyi egyházmegyes scholaris a carinolai püspöktől fölvette az akolitátust és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 129v)

(Ad acol. aliosque minores ordines)
Iacobus Ladislay⁴ suprascriptus

¹ Személyére és a település lokalizálására lásd 200., 205. sz.² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 52. sz. (102).³ Személyére lásd még 201. és 211. sz.⁴ Személyére lásd még 202., 212. és 217. sz.

208.

Róma, 1487. április 14.

A római Szt. Mihály egyházban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Siri István egri egyházmegyes scolaris a carinolai püspöktől fölvette az akolitátust és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 129v)^a

(Ad acol. aliosque minores ordines)

Stephanus [de] Siri² supradictus^a^a A kiadásban: 'suprascriptus'.

209.

Róma, 1487. április 14.

A római Szt. Mihály egyházban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Pál fia Mihályt, az erdélyi egyházmegyes szamosbecsi Keresztelő Szt. János-egyház plébánosát a carinolai püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 129v)

Ad sacrum subdiac. ordinis

Michael Pauli, pleb. s. Iohannis Baptiste Zamosboza,³ Albensis et Transilvanensis dioc.

210.

Róma, 1487. április 14.

A római Szt. Mihály egyházban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Pankotai Eleket, az egri egyházmegyes pankotai parókiális egyház Szt. Lőrinc-oltárának káplánját a carinolai püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 129v)

(Ad sacrum subdiac. ordinis)

Alexius [de] Panchata,⁴ capell. ad alt. s. Laurentii, sita in par. eccl. de Panchata,⁵ Agriensis dioc.¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 53. sz. (103).² Személyére és a település lokalizálására lásd 203. sz.³ Szamosbecs falu Szatmár megyében, a folyó jobb partján. Papját 1334-ben említették első alkalommal. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 2SZR61; NÉMETH PÉTER, *A középkori Szatmár megye települései a XV. század közepéig*, Nyíregyháza 2008, 27–28, 47. sz. – Személyére lásd még 216. sz.⁴ A település lokalizálására lásd 200. sz., személyére lásd 200. és 205. sz.⁵ Pankota plébánatemplomát Szt. Lőrinc tiszteletére szentelték, amelyre vonatkozó adataint a 15. századból származnak. Vö. MEZŐ, *Patrocíniumok*, 233. Vö. KOVÁCS BÉLA, *Az egri egyházmegye története 1596-ig*, Eger 1987, 49.

211.

Róma, 1487. április 14.

A római Szt. Mihály egyházban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Zsigmond fia Mátyást, az egri egyházmegyes meszti Szt. Miklós-oltár káplánját a carinolai püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 129v)

(Ad sacrum subdiac. ordinis)

Mathias Sigismundi,¹ capell. ad alt. s. Nicolai in Mest,² Agriensis dioc.

212.

Róma, 1487. április 14.

A római Szt. Mihály egyházban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Herman Jakobot, az erdélyi egyházmegyes szentmártoni Szt. Katalin-oltár káplánját a carinolai püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 130r)

Ad subdiac. ordinis

Iacobus Ladislai Herman,³ capell. ad. alt. s. Catherine de s. Martini,⁴ Albensis dioc.

213.

Róma, 1487. április 16.

Rafael kamarás igazolja, miszerint Stelmacher Flóriánt, az esztergomi egyházmegyes hodrusi Szt. Miklós plébánia plébánosát a carinolai püspök alszerpappá, majd diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 130v)⁵

Universis etc. Raphael⁶ etc. salutem etc. Universitati etc., quod rev. in Christo pat. dom. Iohannes,⁷ ep. Calinensis etc., de mandato etc., auctoritate etc. nec non vigore supplicationis dub datis Rome pridie Nonas Aprilis⁸ anno tertio etc.⁹, die VIII Aprilis,⁹ dilectum nobis in

¹ Személyére lásd még 201. és 206. sz.

² Meszt (ma *Muşca* Romániában) mezőváros Zaránd megye területén. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 724; ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZD23.

³ Személyére lásd még 202., 207. és 217. sz.

⁴ Az erdélyi egyházmegye területén 12 Szentmárton nevű település ismert a középkorból, így lokalizálása bizonytalan. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, passim.

⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 54. sz. (102–103).

⁶ Raffaele Riario kamarás.

⁷ János carinolai püspök.

⁸ 1487. IV. 4.

⁹ 1487. IV. 8.

Christo Florianum Stelmacher, pleb. pleban. s. Nicolai in Hodroz,¹ Strigonien. dioc., ad subdiac. deinde XIII² dicti ad ^bdiac., postremo die datis^c presentium ad presbit. sacros ordines promovit etc. Datum die XVI dicti mensis Aprilis 1487, anno tertio.

B. de Spello³

[*m.s.*] 'Pro Florianum Stelmacher', alatta: '3'.¹ A sor mellett a margón beszúrva. ¹ Előtte áthúzva 'subd'.^c A kiadásban: 'datarum'.

214.

Róma, 1487. április 18.

Rafael kamarás igazolja, miszerint a római Szt. Mihály egyházban Pankotai Elek, az egri egyházmegyes pankotai parókialis egyház Szt. Lőrinc-oltárának káplánja a carinolai püspökölt felvette a kisebb rendeket, majd az alszerpapi és a diakónusi ordókat, ezt követően pedig a főpap a római Santa Maria Regina Coeli-templomban presbiterre szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 132v)

Universis etc. Raphael⁴ etc. Universitati etc., quod rev. in Christo pat. dom. Iohannes,⁵ Dei gratia ep. Calinensis in Romana Curia residens, de mandato etc., ac auctoritate etc., die sabbati in vigilia Resurrectionis dom. nostri Ihesu Christi, que fuit XIII⁶ presentis mensis Aprilis,⁶ in eccl. s. Michaelis sita supra suburbium s. Petri Alme Urbis, ordinis celebrans generales dilecto nobis Alexio Panchata^{a,7} cap. ad alt. s. Laurentii in par. eccl. de Panchata, Agriensis dioc. cupienti etc. capillos etc. primam contulit tons. clericalem etc. primo et in continuata prefatum Alexium ad acolit. aliosque minores et^b ad subdiac., et deinde die Lune immedietatis sequenti post dominicam prefatis Resurrectionis, ^cque fuit XVI⁸ easdem Aprilis^c eundem Alexium ^ddiac. (!) ad diacon., et postmodum die Martis immediatis et sequentis festo eiusdem Resurrectionis, que fuit XVII⁹ eiusdem mensis Aprilis⁹ prefatum Alexium diac. ad presbit. sacros ordines in eccl. b. Marie de Regina Celi sita in dicto suburbio infra missarum solemniam rite ac successive promovit et sollempniter ordinavit iuxta formam etc. In Quorum etc. Datum Rome etc. die XVIII¹⁰ eosdem Aprilis, pontificatus etc. anno tertio.

A. de Campania¹⁰

[*m.s.*] 'pro Alexio Panchata', alatta: '5'.¹ Utána áthúzva: 'scolaris'. ¹ Utána áthúzva: 'deinde de mandato'. ¹ ^{c-c} A szöveg alatt beszúrva. ¹ Előtte áthúzva: 'ad'.

¹ Hodrusbánya (ma *Banská Hodruša*, Selmecebánya része Szlovákiában) mezőváros Hont vármegyében. Szt. Miklós hitvalló tiszteletére szentelt templomát 1332-től említik a források. Vö. BAKÁCS ISTVÁN, *Hont vármegye Mobács előtt*, Budapest 1971, 61–62; ENGEL, *Digitális térkép*, 2HTI; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 317.

² 1487. IV. 14.

³ Baptista de Spello kamarai jegyző.

⁴ Raffaele Riario kamarás.

⁵ János carinolai püspök.

⁶ 1487. IV. 14.

⁷ A település lokalizálására lásd 198. sz., személyére lásd még 200, 205 és 210. sz.

⁸ 1487. IV. 16.

⁹ 1487. IV. 17.

¹⁰ Aloisius de Campania kamarai jegyző.

215.

Róma, 1487. április 18.

Rafael kamarás igazolja, miszerint a római Szt. Mihály egyházban Zsigmond fia Mátyás, az egri egyházmegyes meszti Szt. Miklós-oltár káplánja a carinolai püspökök felvette a kisebb rendeket, majd az alszerpapi és a diakónusi ordókat, ezt követően pedig a római Santa Maria Regina Coeli-templomban az említett püspök presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 132v)

Similis de verbo ad verbum, ut similis fuit expedita alia littera pro Mathia Sigismundi, cap. ad altar. s. Nicolai in Mest,¹ Agriensis dioc.

[*m.s.*] 'pro Mathia Sigismundi, alatta: '5'. | [*m.d.*] 'Habit remissio de uno ordinis'.

216.

Róma, 1487. április 18.

Rafael kamarás igazolja, miszerint a római Szt. Mihály egyházban Metu-i Pál fia Mihály akolitust, az erdélyi egyházmegyes szamosbecsi Keresztelő Szt. János plébánia plébánosát a carinolai püspök alszerpappá, majd diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 134rv)

Universis etc., ut supra, proxime usque ibi ^a[Raphael² etc., salutem etc., universitati etc., quod rev. in Christo pat. dom. Iohannes,³ Dei gratia ep. Calinensis in Romana Curia residens, de mandato etc. ac auctoritate etc. die sabbati maioris ebdomade in vigilia resurrectionis Dom. nostri Ihesu Christi, que fuit XIII presentis mensis Aprilis,⁴ in eccl. s. Michaelis sita supra suburbium s. Petri Alme Urbis, ordinis celebrans generales] ^a dilectum nostrum Michaellem Pauli de Metu, pleb. pleban. s. Iohannis Baptiste in Zamosbeca,⁵ Albensis dioc. in acolit. ordine, ut dixit constitutum ad subdiac. primo, et deinde de mandato et auctoritate predictis ac vigorem eisdem supplicationis per s. dom. nostrum papam, sub datis Rome apud s. Petrum pridie Kalendas Aprilis anno sui pontificatus tertio,⁶ ut dictus Michael ad omnes etiam sacros et presbit. ordines et extra tempora a iure statuta promoveri possit, gratiose concessa, die Lune proximo sequenti post dominicam prefatis Resurrectionis ^bXVI⁷ eiusdem mensis,^b prefatum Michalem

¹ A település lokalizálására lásd 210. sz.; személyére lásd még 201., 206., 211. sz.

² Raffaele Riario kamarás.

³ János carinolai püspök.

⁴ 1487. IV. 14.

⁵ Személyére és a település lokalizálására lásd 209. sz.

⁶ 1487. IV. 4.

⁷ 1487. IV. 16.

subdiac. ad diacon., postmodum videlicet die XVIIe eiusdem mensis, ^cque fuit festum Resurrectionis prefatum Michaelem diac. ad presbit. sacros ordines infra missarum solemnia rite promovit et solemniter ordinavit iuxta formam etc. In quorum etc. Datum Rome in Camera Apostolica sub anno a Nativitatis Dom. MCCCCLXXXVII, die XVIII eiusdem mensis Aprilis, pontificatus etc. anno tertio.

A. de Campania²

[*m.s.*] 'Pro Michaele Pauli', alatta: '3'. | ^{a-a} Kiegészítés a közvetlenül előtte álló (fol. 134r) bejegyzés alapján. | ^{b-b} A sor mellett a jobb margón beszúrva. | ^c Előtte áthúzva 'prefatum Michaelem'.

217.

Róma, 1487. április 18.

Rafael kamarás igazolja, miszerint a római Szt. Mihály egyházban Herman Jakab, az erdélyi egyházmegye szentmártoni parókiális egyház Szt. Katalin-oltárának örökös káplánja a carinolai püspöktől felvette a kisebb rendeket, majd az alszerpapi és a diakónusi ordókat, ezt követően pedig a római Santa Maria Regina Coeli-templomban az említett püspök presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 147r^v)

Universis etc. Raphael³ etc. Universitati etc., quod rev. in Christo pat. dom. Iohannes,⁴ Dei gratia ep. Calinensis in Romana Curia residens, de mandato etc., ac auctoritate etc., die sabbati maior ebdomade in vigilia Resurrectionis dom. nostri Ihesu Christi, que fuit XIIIe presentes mensis Aprilis,⁵ in eccl. s. Michaelis sita supra suburbium s. Petri Alme Urbis, ordinis celebrati generales dilecto nostro Iacobo Ladislay Herman,⁶ Transilvannensis dioc., perp. cap. ad alt. s. Catherine in par. eccl. [s.] Martini de Sanctomartino,⁷ Albensis diocesis cupienti etc. capillos etc. primam contulit tons. clericalem eiusque clericali character insignavit iuxta primo et deinde eidem in continuata eundem Iacobum ad acolit. aliosque minores ^aet subdiac. ^a, et postmodum de mandato et auctoritate predictis ac vigore eiusdem supplicationis per s. dom. nostrum papam sub datis Rome septimo Idus Aprilis anno sui pontificatus tertio,⁸ ut ^bdictus Iacobus ad omnes etiam sacros et presbit. ordines in tribus diebus, dominicis vel aliis festivis diebus etiam extra tempora a iure statuta promoveri possit, gratiose concessit, die Lune XVI prefa-

¹ 1487. IV. 17.

² Aloisius de Campania kamarai jegyző.

³ Raffaele Riario kamarás.

⁴ János carinolai püspök.

⁵ 1487. IV. 14.

⁶ Személyére lásd még 202., 207. és 212. sz.

⁷ Több Szentmárton nevű település létezett a középkori erdélyi egyházmegye területén, következőképpen nem azonosítható egyértelműen.

⁸ 1487. IV. 7.

ta mensis Aprilis,¹ que fuit festum prefatis Resurrectionis prefatum Iacobum acol. ad diacon., et postmodum die Martis sequentem XVII eiusdem mensis,² que fuit festum eiusdem Resurrectionis prefatum Iaobum diac. ad presbit. sacros ordines in eccl. b. Marie de Regina Celi sita in suburbio s. Petri Alme Urbis infra missarum solemnita rite promovit et sollempniter ordinavit iuxta formam etc. In Quorum etc. Datum Rome apud s. Petrum in Camera Apostolica sub anno a Nativitatis MCCCCLXXXVII, die XVIII eiusdem Aprilis, pontificatus etc. anno tertio.

A. de Campania³

[*m.s.*] 'Pro Iacobo Ladislav', alatta: '5'. I^{a-a} A bal margón kiegészítve'. I^b Előtte áthúzza: 'dilectus'.

218.

Róma, 1487. május 13.

Rafael kamarás igazolja, miszerint Ucmanic Simon zágrábi egyházmegyei
scolaris a carinolai püspöktől a főpap házában felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 143r)

Universis etc. Raphael⁴ etc., quod rev. in Christo pat. dom Iohannes,⁵ Dei gratia ep. Calinensis in Romana Curia residens, de mandato etc. ac auctoritate etc., die XII Maii presentis⁶ in domo sue proprie habitationis dilecto nostro Simoni Ucmanic, scol. Zagradiensis dioc. cupienti etc. capillos etc. primam contulit tons. clericalem eiusque clericali character insignavit iuxta formam etc. In quorum etc. Datum Rome in Camera Apostolica dicta die XIII Maii, pontificatus anno 3°.

A. de Campania⁷

[*m.s.*] 'Pro Simone Ucmanic, alatta: 'r'

219.

Róma, 1487. november 23.

Rafael kamarás igazolja, miszerint Réves Jánost, az esztergomi egyházmegyei
Várad plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, majd diakónussá,
végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 177r)⁸

¹ 1487. IV. 16.

² 1487. IV. 17.

³ Aloisius de Campania kamarai jegyző.

⁴ Raffaele Riario kamarás.

⁵ János carinolai püspök.

⁶ 1487. IV. 12.

⁷ Aloisius de Campania kamarai jegyző.

⁸ Kiadása: RÁБИК, *Camera*, 55. sz. (103).

Universis etc. Raphael¹ etc. Universitati etc., quod rev. dom. Petrus Paulus,² ep. s. Agate etc., de mandato etc., vigore supplicationis sub datis^a Rome VII° Kalendas Octobris anno quarto³ etc. dilectum nostrum Iohannem Valentini Reues, pleb. pleban. Omn. Sanct. de Varad,⁴ Strigoniensis dioc. die XI Novembris⁵ ad subdiac., deinde die XXII eiusdem⁶ in s. Cecilie ad diacon., postremo vero die datis^b presentium⁷ in s. Clementis ad presbit. sacros ordines etc. rite promovit. In Quorum etc. Datum etc. in Camera Apostolica, die XXIII Novembris 1487, pontificatus anno quarto.

F. Blondus⁸

[*m.s.*] 'Pro Iohanne Valentini', alatta: '3'.¹ A kiadásban: 'date'.¹ A kiadásban: 'datarum'.

220.

Róma, 1487. december 2.

Rafael kamarás igazolja, miszerint Magyarországi János ferences testvért Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, majd diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 184v)⁹

Universis etc. Raphael¹⁰ etc. Universitati etc., quod rev. in Christo pat. dom. Petrus,¹¹ ep. s. Agate etc., de mandato etc., necnon vigore supplicationis sub datis Rome XVII Kalendas Decembris anno IIII¹² etc., die XXII Novembris¹³ dilectum nobis in Christo fratrem Iohannem Cordini de Hungaria OFM professum ad subdiac., deinde die XXIII eiusdem¹⁴ ad diacon., postremo datis presentium¹⁵ ad presbit. etc. promovit etc. Datum II Decembris 1487 anno IIII¹⁰.

B. de Spello¹⁶

[*m.s.*] 'Pro fratrem Iohanne de Cordo', alatta: '3'.

¹ Raffaele Riario kamarás.

² Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

³ 1487. X. 26.

⁴ Várad (ma *Tekovský Hrádok* Szlovákiában) falu az egykori Bars megyében. 1306-ban tűnt fel a település Szt. Péter temploma a forrásokban. A Mindenszentek patrocínium korábban nem volt ismert. Vö. ÁMTF I, 483; ENGEL, *Digitális térkép*, 9BRSz6; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 380.

⁵ 1487. XI. 11.

⁶ 1487. XI. 12.

⁷ 1487. XI. 23.

⁸ Franciscus Blondus forliviói egyházmegyes, *scriptor* (1473), kamarai jegyző (1483–1489), kancelláriai jegyző (1506); Gaspere Blondus testvére. Vö. FRENZ, *Die Kanzlei*, 682. sz.; FRENZ, *Repertorium*.

⁹ RÁBIK, *Camera*, 57. sz. (104) teljesen indokolatlanul közli regesztáját, hiszen az illetőnek közelebről nem ismert származási és szolgálati helye.

¹⁰ Raffaele Riario kamarás.

¹¹ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

¹² 1487. XI. 15.

¹³ 1487. XI. 22.

¹⁴ 1487. XI. 23.

¹⁵ 1487. XI. 2.

¹⁶ Baptista de Spello kamarai jegyző.

221.

Róma, 1487. december 9.

Rafael kamarás igazolja, miszerint Polcz Gáspár scholaris, a zágrábi egyházmegye Szt. Kereszt-egyház Szt. Ferenc-oltárának örökös káplánja Sant' Agata de' Goti püspökétől valamennyi egyházi ordót felvette.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 184^r)

Universis etc. Raphael¹ etc., quod rev. in Christo pat. dom. Petrus,² ep. Sanctoagathe etc. de mandato etc. necnon vigore supplicationis sub datis X Kalendas Decembris anno IIII³ etc., die II Decembris⁴ dilectum nobis in Christo Casparrem (!) Polcz, scol. Zagabriensis dioc., perp. capell. ad alt. b. Francisci situm in eccl. s. Crucis⁵ eiusdem dioc. ad prim. tons. et quat. min., deinde die VII dicti mensis⁶ ad subdiac., postremum die VIII⁷ ad diacon., postermo die datis presentium⁸ ad presbit. etc. promovit etc. Datum VIII Decembris 1487, anno IIII¹⁰.

B. de Spello⁹

[*m.s.*] 'Pro Caspare Polcz', alatta: '5'.

222.

Róma, 1487. december 22.

A borgóbeli Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Magyarországi Pál egri egyházmegye scholaris Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 182^v)¹⁰

Ordines [generales] celebrati per rev. dom. in Christo pat. dom. Petrumpaulum,¹¹ ep. s. Agate, in Romana Curia residentem, de mandato s. dom. nostri, dom. Innocentii pape VIII¹² et auctoritate camerariatus officii, die sabbati ^aIII^{or} temporum, qua cantatur est in eccl. Dei 'Veni et ostende nobis', que fuit dies XXII Decembris anno 1487, pontificatus s. dom. nostri, dom. Innocentii VIII anno quarto, in eccl. s. Marie de regina Celi in burgo s. Petri^bet primo^b.

[*m.s.*] 'XXII Decembris'. |^a A kiadásban: 'quatuor'. |^{b-b} A kiadásban nem szerepel.

¹ Raffaele Riario kamarás.

² Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

³ 1487. XII. 1.

⁴ 1487. XII. 2.

⁵ Az egyházmegye területén több Szt. Kereszt titulusú templom működött, ezért azonosítása bizonytalan. Vö. MEZŐ, *Patrocíniumok*, 170–189.

⁶ 1487. XII. 7.

⁷ 1487. XII. 8.

⁸ 1487. XII. 9.

⁹ Baptista de Spello kamarai jegyző.

¹⁰ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 56. sz. (104).

¹¹ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

¹² VIII. Ince pápa.

Ad prim. tons.
Paulus de Hungaria, scol. Agriensis dioc.

223.

Róma, 1487. december 22.

A borgóbeli Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Kristyori Péter egri egyházmegyes scolaris Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 182v)¹

(Ad prim. tons.)

Petrus de Crisito^{a, 2} scol. Agriensis dioc.

^a A kiadásban: 'Crisico'.

224.

Róma, 1488. február 23.

Rafael kamarás igazolja, miszerint Tárcafői Jakobot, az egri egyházmegyes orlóí parókiális egyház igazgatóját a római Santa Maria Regina Coeli-templomban Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 7r)³

Universis et singulis etc. Raphael⁴ etc. Universitati etc., quod cum rev. in Christo dom. Petrus Paulus,⁵ ep. s. Agathe, in Romana Curia residens, ex commissione nostra, de mandato etc., auctoritate etc., nec non vigore supplicationis sub datis VII Kalendas Februarii anno IIII,⁶ gratiose concessa etc., extra tempora a iure statuta ordines celebrans generales clericorum in eccl. s. Marie de Regina Celi in burgo s. Petri de Urbe, dilectum nobis in Christo Iacobum de Tarozafey,⁷ rect. par. eccl. in Orla,⁸ Agriensis

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 56. sz. (104).

² Kristyor (ma *Crișior* Romániában) falu az egykori Zaránd megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 736; ENGEL, *Digitális térkép*, 4ZD40. – RÁBIK bizonytalan azonosítása szerint Alsókörtvélyes vagy Krucsó.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 58. sz. (105).

⁴ Raffaele Riario kamarás.

⁵ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁶ 1488. I. 26.

⁷ Tárcafő (ma *Torysa* Szlovákiában) falu Sáros megyében, az egri egyházmegye egyik főesperesi központja. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 313; ENGEL, *Digitális térkép*, 8SS19; KOVÁCS, *Az egri egyházmegye*, 58–59.

⁸ Orló (ma *Orlov* Szlovákiában) falu Sáros megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 305; ENGEL, *Digitális térkép*, 12SS20.

dioc., die Martis, V Februarii,¹ in qua fuit festum s. Agathe, ad subdiac., deinde^b die^c dominica, XVII dicti mensis² ad subdiac, postremo vero die Veneris, XXII Februarii,³ in festo Cathedre s. Petri, ad presbit. sacros ordines promovit et ordinavit iuxta formam etc. In quorum et. Datum XXIII Februarii 1488, pontificatus anno III°.

A. Drago⁴

[*m.s.*] 'Iacobus Tarozafey', alatta '3'.¹ Előtte kihúzza: 'ad'.¹ ^b A kiadásban: 'denum'.¹ ^c A kiadásból kimaradt.

225.

Róma, 1488. március 1.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a veszprémi egyházmegye Mátyás fia Tamás scolaris Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 10^r)

Ordines [generales] celebrati per rev. in Christo pat. dom. Petrus Paulus,⁵ ep. s. Agathe, in eccl. s. Marie de Regina Celi de Urbe in burgo s. Petri, de mandato rev. dom. dom. Raphaeli⁶ cardinalis (!) s. Georgii diacon. cardinalis dom. pape camerarii, de mandato s. dom. nostri pape sibi vive vocis oraculo facta super hoc die sabati, prima mensis Martii 4^{or} temporum, qua cantabatur in eccl. Dei 'Intret oratia mea' etc., infrascriptas personas ad infrascriptas ordinis promovit et ordinavit infra missarum solemniam iuxta formam S. R. E. in talibus solitam.

Ad prim. tons.

^aThomas Mathie ^bVesprimiensis^b dioc. scol.

^a Mellette a bal margón más színű tintával és kézírással: 'fiat littera'.¹ ^{b-b} A jobb margón mellette más színű tintával és kézírással beszúrva, a sorban áthúzza a rontott alak: 'Vessinensis'.

¹ 1488. II. 5.

² 1488. II. 17.

³ 1488. II. 22.

⁴ Antonius Draco kamarai jegyző.

⁵ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁶ Raffaele Riario kamarás.

226.

Róma, 1488. március 1.

Rafael kamarása igazolása, miszerint Mátyás fia Tamás veszprémi egyházme-
gyés scolaris felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 73r)

Universis etc. Raphael¹ etc. universitati etc., quod rev. pat. dom. Petrus Paulus,²
ep. s. Agate etc. de mandato etc. ordinis celebrans generales, die datis presentium in
sabbato IIII^{or} temporum dilecto nostro Thome Mathie, scol. Vesprimiensis dioc. cupi-
ente prim. contulit tons. clericalem etc. In quorum etc. Datum die prima Martii 1488,
anno IIII^{to}.

F. Blondus³

[*m.s.*] 'Pro Thoma Mathie', alatta 'r'.

227.

Róma, 1488. március 22.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szente-
lés alkamával Erdélyi Kelemen testvért, a magyar domionkos rendtartomány
tagját Sant' Agata de' Goti püspöke presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 14v, 15r)⁴

Ordines [generales] celebrati per rev. in Christo pat. dom. Petrum Paulum,⁵ Dei
gratia ep. s. Agathe ^ain Romana Curia residentem, de mandato s. dom. nostri pape
super hoc vive vocis oraculo nobis facto et auctoritate nostri camerariatus officii,^a die
sabbati quatuor temporum, ^aqua cantatur in eccl. Dei 'Sitientes venite ad aquas' etc.,^a
qua fuit dies XXII mensis Martii MCCCCLXXXVIII, in eccl. b. Marie de Regina
celi, ^asita in burgo s. Petri Alme Urbis ordinis celebrans generales omnes et singulos
prefatos infrascriptos personas promovit et ordinavit ad infrascriptos ordines iuxta
formam rite S. R. E. et primo videlicet.^a

[*m.s.*] 'Aloisius de Campania notarius'.⁶ | ^{a-a} A kiadásban nem szerepel.

Ad sacrum presbit. ordinem
Fr. Clemens de Septemcastris, provincie Ungarie OP

¹ Raffaele Riario kamarás.

² Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

³ Franciscus Blondus kamarai jegyző.

⁴ Kiadása: KAEPPELLI, *Domenicani promossi*, 170.

⁵ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁶ Aloisius de Campania kamarai jegyző.

228.

Róma, 1488. március 22.

Rafael kamarás igazolása Erdélyi Kelemen domonkos szerzetes papszenteléséről.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 22v)

Universis etc. Raphael¹ etc. Universitati etc., quod rev. dom. Petrus,² ep. s. Agate etc. ordines celebrans generales in eccl. Urbis, die datis presentium, in sabbato IIII^{or} temporum, qua cantatur 'Sitientes' etc. dilectum nostrum fratrem Clementem de VII Castris provincie Hungarie Ordinis Predicatorum ad sacrum presbit. ordinem rite promovit etc. In quorum etc. Datum XXII Martii 1488, anno IIII°.

F. Blondus³

[*m.s.*] 'Pro fr. Clemente de VII Castris', alatta: 'I'.

229.

Róma, 1488. április 5.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a győri egyházmegyes Altmon Farkas, aki szemének hibája alól diszpenzációval rendelkezett, Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 22v)⁴

Sabati sancti

⁵Generales ordines celebrati per rev. in Christo pat. dom. Petrum Paulum,⁵ ep. s. Agate in Romana Curia residentem, de mandato s. dom. nostri pape super hoc vive vocis oraculo rev. dom. camerario⁶ facto de auctoritate sui camerariatus officii, die quinta Aprilis in sabato maioris ebdomade anni presenti MCCCC LXXXVIII°, in eccl. s. Marie de Regina Celi in burgo s. Petri, et primo.

[*m.s.*] 'F. Blondus'⁷ | ⁸Előtte más kéz írásával beszúrva.

Ad prim. tons.

Wolfgangus Altmon,⁸ scol. Iauriensis dioc., qui habere dispensationem super defectu oculi.⁹

¹ Raffaele Riario kamarás.

² Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

³ Franciscus Blondus kamarai jegyző.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 60. sz. (106). – Indokolatlanul került be RÁBIK forráskiadványába, hiszen mindegyike az ismert, hogy a győri egyházmegye területéről származott.

⁵ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁶ Raffaele Riario kamarás.

⁷ Franciscus Blondus kamarai jegyző.

⁸ Személyére lásd még 244. és 256. sz.

⁹ 1488. III. 20-án kapott felmentést a Penitenciárián, mivel „visus oculi dextri, quem non sui culpa, sed infirmitate” veszttete el. APA Reg. Suppl. vol. 37, fol. 278rv.

230.*Róma, 1488. április 5.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Benedek fia Máté, erdélyi egyházmegyes scolaris Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 22v)

(Ad prim. tons.)

Matheus Benedicti,¹ scol. Transilvanensis dioc.

231.*Róma, 1488. április 5.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával György fia János, nyitrai egyházmegyes scolaris Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 22v)

(Ad prim. tons.)

Iohannes Georgii, scol. Nitriensis dioc.

232.*Róma, 1488. április 5.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az erdélyi egyházmegyes Szabó Albert, Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 22v)

(Ad prim. tons.)

Albertus Antonii sartoris,² scol. Transilvanensis dioc.

¹ Személyére lásd még 245. és 262. sz.

² Személyére lásd még 246. és 263. sz.

233.*Róma, 1488. április 5.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Paur János, győri egyházmegyes scholaris Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 23^r)¹

(Ad prim. tons.)

Iohannes Paur,² scol. Iauriensis dioc.

234.*Róma, 1488. április 5.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Ókörtvélyesi György, győri egyházmegyes scholaris Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 23^r)

(Ad prim. tons.)

Georgius de Eltendorf,³ scol. Iauriensis dioc.

235.*Róma, 1488. április 5.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Tenber-i Pál, győri egyházmegyes scholaris Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 23^r)

(Ad prim. tons.)

Paulus de Tenber,⁴ scol. Iauriensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 69. sz. (109). – Indokolatlanul vette fel RÁBIK kiadvánába, hiszen mindössze annyi ismert, miszerint a győri egyházmegye

² Személyére lásd még 249. és 285. sz. Az utóbbi bejegyzésben Panuk alakban szerepel.

³ Az egykori Vas vármegyében fekvő Elekfalva néven is említett (1427–1428) Ókörtvélyes (ma *Eltendorf* Ausztriában) település a Németújvári uradalomhoz tartozott, amelyet 1459-től az Újlaki család birtokolt. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 746. – Személyére lásd még 284. sz.

⁴ Személyére lásd még 248. sz.

236.*Róma, 1488. április 5.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Ferenc fia Balázs, esztergomi egyházmegyes scolaris Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 23r)¹

(Ad prim. tons.)

Blasius Francisci,² scol. Strigoniensis dioc.

237.*Róma, 1488. április 5.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Jakab fia Domokos, nyitrai egyházmegyes scolaris Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 23r)

(Ad prim. tons.)

Dominicus Iacobi, scol. Nitriensis dioc.

238.*Róma, 1488. április 5.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Neudorf Miklós, esztergomi egyházmegyes scolaris Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 23r)³

(Ad prim. tons.)

Nicolaus de Neuder,⁴ scol. Strigoniensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 62. sz. (107), teljesen indokolatlan, hiszen az illető származási helye nem ismert.

² Személyére lásd még 249. sz.

³ Kiadás: RÁBIK, *Camera*, 64. sz. (108). sz.

⁴ Valószínűleg a Neudorf szó rontott alakja lehet. Az esztergomi egyházmegye területén lévő számos Újfalú település közül a Szászföldön, a Barcaságban lévőket (ma *Satu Nou* Romániában), valamint Iglót (ma *Spišská Nová Ves* Szlovákiában) nevezték Neudorfnak, így e két település egyikével azonosítható. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 9SZF20.

239.*Róma, 1488. április 5.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Gergely fia Benedek, esztergomi egyházmegyes scolaris Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 23^r)¹

(Ad prim. tons.)

Benedictus Gregorii,² scol. Strigoniensis dioc.

240.*Róma, 1488. április 5.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Lukács fia Imre, erdélyi egyházmegyes scolaris Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 23^r)

(Ad prim. tons.)

Emericus Lucii,³ scol. Transilvanensis dioc.

241.*Róma, 1488. április 5.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával István fia Tamás, erdélyi egyházmegyes scolaris Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 23^r)

(Ad prim. tons.)

Thomas Stefaniai (!), scol. Transilvanensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 65. sz. (108). sz.

² Személyére lásd még 281. sz. – RÁBIK két külön személyként kezelte a két bejegyzésben található illetőt.

³ Személyére lásd még 283. sz.

242.*Róma, 1488. április 5.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Máté fia Benedek, erdélyi egyházmegyes scolaris Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 23^r)

(Ad prim. tons.)

Benedictus Mathei, scol. Transilvanensis dioc.

243.*Róma, 1488. április 5.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával György fia Gergely, esztergomi egyházmegyes scolaris Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 23^r)¹

(Ad prim. tons.)

Gregorius^a Georgii, scol. Strigoniensis dioc.

^a A kiadásban: 'Georgii'.

244.*Róma, 1488. április 5.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Altmon Farkas, győri egyházmegyes klerikus Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 23^r)²

Ad acolit. aliosque minores

Wolfgangus Altinas (!),³ cler. Iauriensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 66. sz. (109).

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 67. sz. (109). – Indokolatlanul szerepel RÁBIK kiadványában. Vö. 229. sz.

³ Altmon, személyére lásd még 229., 256. sz.

245.

Róma, 1488. április 5.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Benedek fia Máté, erdélyi egyházmegyes klerikus Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette a további kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 23v)

(Ad acolit. aliosque minores)

Matheus Benedicti,¹ cler. Transilvanensis dioc.

246.

Róma, 1488. április 5.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával (Szabó) Antal fia Albert, erdélyi egyházmegyes klerikus Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette a további kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 23v)

(Ad acolit. aliosque minores)

Albertus Antonii,² cler. Transilvanensis

247.

Róma, 1488. április 5.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Paur János, győri egyházmegyes klerikus Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette a további kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 23v)³

(Ad acolit. aliosque minores)

Iohannes Paur,⁴ scol. (!) Iauriensis dioc.

¹ Személyére lásd még 230. és 262. sz.

² Személyére lásd még 232. és 263. sz.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 69. sz. (109), amely teljesen indokolatlan.

⁴ Személyére lásd még 233. és 285. sz. Utóbbi bejegyzésben Panuk névalakban.

248.

Róma, 1488. április 5.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Tenber-i Pál, győri egyházmegyes scolaris Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette a további kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 23v)

(Ad acolit. aliosque minores)

Paulus de Tenber,¹ cler. Iauriensis dioc.

249.

Róma, 1488. április 5.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Ferenc fia Balázs, esztergomi egyházmegyes Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette a további kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 24r)²

(Ad acolit. aliosque minores)

Blasius Francisci,³ cler. Strigoniensis dioc.

250.

Róma, 1488. április 5.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Nagy Pétert, az egri egyházmegyes Ibrány Szt. György plébániájának igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 24r)

Ad subdiac.

Petrus Iohannis Magni,⁴ rect. par. eccl. s. Georgii martiris de vil. Ybron,⁵ Agrien. dioc.

¹ Személyére lásd még 235. sz.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 70. sz. (110), amely teljesen indokolatlan, ugyanis nem ismert származási és szolgálati helye.

³ Személyére lásd még 236.

⁴ Személyére lásd még 257. sz.

⁵ Ibrány falu Szabolcs megye területén. Szt. György-templomának első említése 1332-ből származik, alaprajza NÉMETH PÉTER ásatása nyomán ismert. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I. 516; ENGEL, *Digitális térkép*, 31SZB20; NÉMETH, *A középkori Szabolcs*, 96–97.

251.

Róma, 1488. április 5.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával István fia Pált, a váci egyházmegye Tószeg plébániájának igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 24^r)

(Ad subdiac.)

Paulus Stefani (!),¹ rect. par. eccl. in Thusark,² Vaciensis dioc.

252.

Róma, 1488. április 5.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Standenfulder Jodokot, a győri egyházmegyes Kőszeg plébániájának igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 24^r)

(Ad subdiac.)

Iudocus Standenfulder,³ rect. par. eccl. de Ghyns,⁴ Iauriensis dioc.

253.

Róma, 1488. április 5.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Csomai Mihályt, az esztergomi egyházmegyes Gömör plébániájának igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 24^r)⁵

(Ad subdiac.)

Michael de Chamac,⁶ rect. par. eccl. de Ghemer,⁷ Strigoniensis dioc.

¹ Személyére lásd még 259. sz.

² Minden bizonnyal Tószeg falura vonatkozik Külső-Szolnok megye területén. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 671; ENGEL, *Digitális térkép*, 3SZO5. – Személyére lásd még 259. sz.

³ Iudocus de Guns néven a kőszegi plébániatemplom örökös káplánjaként állottak ki számára szentelési igazolást. Vö. 264. sz.

⁴ Kőszeg mezőváros (németül Güns) Vas megyében. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 714–715.

⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 71. sz. (110).

⁶ Csooma (ma Čamovce Szlovákiában) falu Gömör vármegyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 332; ÁMTF II, 492; ENGEL, *Digitális térkép*, 1GM36. – Személyére lásd még 258. sz.

⁷ Gömör (ma Gemer Szlovákiában) mezőváros, Gömör megye székhelye. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 128; ÁMTF II, 499; ENGEL, *Digitális térkép*, 1GM22.

254.

Róma, 1488. április 5.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Ferenc fia Antalt, az erdélyi egyházmegyes Szentháromság plébánia igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 24r)

(Ad subdiac.)

Antonius Francisci,¹ rect. par. eccl. s. Trinitatis, Transilvanensis dioc.

255.

Róma, 1488. április 5.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Tamás fia Györgyöt, az erdélyi egyházmegyes Szentgerice falu Szt. Kegyelem plébániájának igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 24r)

(Ad subdiac.)

Georgius Thome,² pleb. plebis s. Gratie de Gratia,³ Transilvanensis dioc.

256.

Róma, 1488. április 5.

Rafael kamarás igazolja, miszerint Altmon Farkas, győri egyházmegyes scolaris, szemének hibája alóli felmentés birtokában római Santa Maria Regina Coeli-templomban Sant' Agata de' Goti püspöke felvette az első tonzúrát, valamint kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 18r)⁴

Universis etc. Raphael⁵ etc. Universitati etc., quod rev. in Christo pat. dom. ep. s. Agate⁶ etc., de mandato etc. ordines celebrans generales in eccl., ut supra, die sabati maioris ebdomade datis presentium dilecto nostro Wolfgango Altmon,⁷ scol. Iauri-

¹ Személyére lásd még 266. sz.² Személyére lásd még 265. sz.³ Szentgerice (ma *Gălățeni* Rómániában) falu az Egres patak bal partján, Marosvásárhely közelében. Papját a 14. századi pápai tizedjegyzékek említik első alkalommal. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 46SZK1.; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 91–92.⁴ Regesztája: RÁBIK, *Camera*, 72. sz. (110–111).⁵ Raffaele Riario kamarás.⁶ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.⁷ Személyére lásd 229. és 246. sz.

ensis dioc. habenti dispensationem pro defectu oculi,¹ quod habere in ordo reperti etc. primam contulit tonsuram clericalem etc. ac ad III^{or} minores ordines promovit iuxta ritum etc. In quorum etc. Datum quinto Aprilis 1488, pontificatus anno III°.

F. Blondus²

[*m.s.*] 'Pro Wolfango Altmon', alatta: 'II'.

257.

Róma, 1488. április 9.

Rafael kamarása igazolja, miszerint Nagy Pétert, az egri egyházmegyés íbrányi Szt. György parókialis egyház igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte a borgóbeli Santa Maria Regina Coeli-templomban.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 192v)

Universis etc. Raphael³ etc. Universitati etc., quod rev. in. Christo pat. dom. Petrus Paulus,⁴ ep. s. Agathe in Romana Curia residens, de mandato etc. ac auctoritate etc. ac vigore supplicationis per s. dom. nostrum papam sub datis Rome sexto Kalendas Aprilis anno sui pontificatus quarto,⁵ ut dilectus noster Petrus Iohannis Magni,⁶ rect. par. eccl. s. Georgii martiris de vil. Ibron,⁷ Agriensis dioc. in tribus dominicis vel festivis diebus etiam extra tempora a iure statuta ad omnes etiam sacros et presbit. ordines se promoveri facere possit, gratiose concessa, die sabbati in vigilia Pasche resurrectionis dom. nostri Ihesu Christi, qua fuit quinta presentis mensis Aprilis,⁸ prefatum Petrum ad subdiac. primo, et deinde die Lune, septima eiusdem Aprilis,⁹ qua fuit festum eiusdem Pasche ad diacon., et postmodum die Martis VIII^a prefati mensis,¹⁰ qua fuit idem festum Pasche ad presbit. sacros ordines in eccl. b. Marie Regine Celi sita in burgo s. Petri Alme Urbis, infra missarum solemnna rite promovit et solemniter ordinavit iuxta formam etc. in Quorum etc. Datum Rome in Camera Apostolica sub anno a Nativitatis Dom. MCCCCLXXXVIII^o, die nona prefati mensis Aprilis, pontificatus etc. anno quarto.

A. de Campania¹¹

[*m.s.*] 'Pro Petro Iohannis Magni', alatta: '3'.

¹ A Penitenciáriára benyújtott diszpenzációs kérelmet és az engedélyt lásd APA Reg. Suppl. vol. 37, fol. 278rv.

² Franciscus Blondus kamarai jegyző.

³ Raffaele Riario kamarás.

⁴ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁵ 1488. III. 27.

⁶ Személyére lásd még 250. sz.

⁷ A település lokalizálására l 250. sz.

⁸ 1488. IV. 5.

⁹ 1488. IV. 7.

¹⁰ 1488. IV. 8.

¹¹ Aloisius de Campania kamarai jegyző.

258.

Róma, 1488. április 9.

Rafael kamarás igazolja, miszerint Csomai Mihályt, az esztergomi egyházmegye méhi parókiális egyházának igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte a borgóbeli Santa Maria Regina Coeli-templomban.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 193v; vol. 9, 18v)¹

Universis etc. Raphael² etc. Universitati etc., quod rev. in Christo dom. Petrus Paulus,³ ep. s. Agaethe, in Romana Curia residens, de mandato etc. et auctoritate etc. ac vigore cuiusdam supplicationis per s. dom. nostrum papam⁴ sub datis Rome apud s. Petrum quarto Kalendas Aprilis anno sui pontificatus quarto,⁵ ut dilectus noster Michael de Chamac,⁶ rect. par. eccl. de Mahi,⁷ Strigoniensis dioc., aliquibus dominicis vel festivis diebus extra tempora a iure statuta, ad subdiac., diac. et presbiter. sacros ordines in Romana Curia promoveri possit gratiose concessa, die^a ^bsabbati in vigilia Pasche Resurrectionis dom. nostri Ihesu Christi, que fuit quinta⁸ presentis^b mensis ^cAprilis,^d prefatum Michaellem ad subdiac. primo, deinde die Lune VII eiusdem Aprilis^c,⁹ qua fuit idem festum, et postmodum die ^eMartis VIII eiusdem Aprilis^c,¹⁰ ^bqua fuit idem festum Pasche^b ad presbit. sacros ordines in eccl. b. Marie de regina Celi, infra missarum solemnia rite promovit et sollempniter ordinavit iuxta formam etc. In quorum etc. Datum Rome in Camera Apostolica sub anno a Nativitate Dom. millesimo CCCCLXXXVIII, die VIII eiusdem Aprilis, pontificatus etc. anno quarto.

A de. Campania^{ft}

[*m.s.*] 'Pro Michaele de Chamac', alatta: '3'. I A 9. kötetben rögzített változata a következőkkel egészült ki: 'computere supra Campania, qui recepit pecunias'. I^a Áthúzva: 'Lune VII'. I^{b-b} Betoldás a jobb margón. I^c A 9. kötet szövegváltozatában tévesen 'Martii'. I^d Áthúzva: 'qua fuit festum Pasche Resurrectionis dom. nostri Ihesu Christi'. I^e A sor fölött beszúrva. I^f A 9. kötet szövegváltozatában: 'F. Blondus pro A. de Campania'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 73. sz. (111).

² Raffaele Riario kamarás.

³ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁴ VIII. Ince pápa.

⁵ 1488. IV. 29.

⁶ Személyére lásd 253. sz.

⁷ Méhi (ma *Včelínce* Szlovákiában) falu Gömör megyében. Templomának védőszentje Szt. Ilona. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 141; ÁMTF II, 52; ENGEL, *Digitális térkép*, 6GM45; MEZŐ, *Patrociniumok*, 117. – Megjegyzendő, hogy a 253. sz. alatti bejegyzésben Gömör plébánosaként szerepel.

⁸ 1488. IV. 5.

⁹ 1488. IV. 7.

¹⁰ 1488. IV. 8.

^{ft} Aloisius de Campania kamarai jegyző.

259.

Róma, 1488. április 9.

Rafael kamarás igazolja, miszerint István fia Pált, a váci egyházmegyes Tószeg parókiális egyházának igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, majd presbiterre szentelte a borgóbeli Santa Maria Regina Coeli-templomban.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 193v, vol. 9, fol. 19r)

Similis huic littere produxit, fuit expedita alia littera pro Paulo Stephani, rect. par. eccl. in Thosark,¹ Vacienensis dioc. de verbo ad verbum, ut supra proxime.

A de. Campania^a

[*m.s.*] 'Pro Paulo Stephani', alatta: '3'. A 9. kötet bejegyzése a következőkkel egészült ki: 'computetur supra Campania'.^a A 8. kötet szövegváltozata. A 9. kötet változata: 'F. Blondus' pro Campania'.³

260.

Róma, 1488. április 14.

Rafael kamarás igazolja, miszerint Máté fia Benedek, az erdélyi egyházmegyes Szárazberek parókiális egyházának igazgatója Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrát, majd a főpap akolitussá, alszerpappá, diakónussá, végül presbiterre szentelte a borgóbeli Santa Maria Regina Coeli-templomban.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 193r)

Universis etc. Raphael⁴ etc. universitati etc., quod rev. dom. Petrus Paulus,⁵ ep. s. Agathe in Romana Curia residens, de mandato etc. et auctoritate etc. ac vigore eiusdem supplicationis per s. dom. nostrum papam⁶ sub datis Rome apud s. Petrum quarto Kalendas Aprilis anno sui pontificatus quarto,⁷ ut dilectus noster^a Benedictus Mathei, rect. par. eccl. de Sarasborch,⁸ Transilvanensis dioc. ad subdiac., diac. et presbit. sacros ordines in Romana Curia promoveri possit, gratiose concessa, die sabbati in vigilia Pasche Resurrectionis dom. nostri Ihesu Christi, qua fuit quinta presentis mensis Aprilis⁹ prefato Benedicto cupienti militie clericali adscribi capillos sui capitis

¹ Személyére és a település lokalizálására lásd 249. sz.

² Franciscus Blondus kamarai jegyző.

³ Aloisius de Campania kamarai jegyző.

⁴ Raffaele Riario kamarás.

⁵ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁶ VIII. Ince pápa.

⁷ 1488. III. 29.

⁸ Szárazberek (ma *Bercu* Romániában) falu Szatmár megyében. A templom védőszentje Szűz Mária volt. Vö. MAKSAY FERENC, *A középkori Szatmár megye*, Budapest 1940, 334. sz. (211); ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZR65; NÉMETH, *A középkori Szatmár*, 276–277.

⁹ 1488. IV. 5.

propriis manibus incidens primam contulit tons. clericalem eumque clericali caractere insignavit, primo et incontinuatim ad acolit. aliosque minores ordines, et deinde die Lune VII mensis dicti Aprilis,¹ qua fuit festum eiusdem Pasche ad subdiac., et postmodum ad diacon., et successive die dominica, XIII eisdem Aprilis² ad presbit. sacros ordines ipsum Benedictum, in eccl. b. Marie de Regina Celi etc., ut s. rite promovit et solempniter ordinavit iuxta formam etc. In quorum etc. Datum Rome apud s. Petrum in Camera Apostolica sub anno a Nativitatis Dom. MCCCCLXXXVIII, die XIII prefati mensis Aprilis, pontificatus etc. anno quarto.

A de. Campania³

[*m.s.*] 'Pro Benedicto Mathei'. | ^a Utána áthúzva: 'Michael de Chamar rect. par. de Magri Strigoniensis dioc., ad diacon.'

261.

Róma, 1488. április 14.

Rafael kamarás igazolja, miszerint Gergely fia János, a nyitrai egyházmegye Léva parókiális egyházának igazgatója Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrát, majd a főpap akolitussá, alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte a borgóbeli Santa Maria Regina Coeli-templomban.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 193v)⁴

Similis littera, ut supra produxit⁵, fuit expedita pro Iohanne Gregorii, rect. par. eccl. in Lewan,⁵ Nitriensis et sub eadem datis.

[*m.s.*] 'Pro Iohanne Gregorii'. | ^a A kiadásban: 'proxime'.

¹ 1488. IV. 7.

² 1488. IV. 13.

³ Aloisius de Campania kamarai jegyző.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 74. sz. (112).

⁵ Léva, Illava (ma *Ilava* Szlovákiában) mezőváros Trencsén. Vö. FEKETE NAGY ANTAL, *Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában IV. Trencsén vármegye*, Budapest 1941, 87–88; ENGEL, *Digitális térkép*, zTR47.

262.

Róma, 1488. április 14.

Rafael kamarás igazolja, miszerint Benedek fia Máté, az erdélyi egyházmegyes Szt. Ferenc parókiális egyház igazgatója Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrát, majd a főpap akolitussá, alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte a borgóbeli Santa Maria Regina Coeli-templomban.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 193v, vol. 9, fol. 22v)

Similis littera fuit etiam expedita pro Matheo Benedicti,¹ rect. par. eccl. s. Francisci, Transilvanensis dioc. et sub eadem datis.

[*m.s.*] 'Pro Matheo Benedicti'.

263.

Róma, 1488. április 14.

Rafael kamarás igazolja, miszerint Szabó Albert, az erdélyi egyházmegyes Piskárkos parókiális egyháznak igazgatója Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrát, majd a főpap akolitussá, alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte a borgóbeli Santa Maria Regina Coeli-templomban.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 8, fol. 193v)

Similis littera fuit etiam expedita pro Alberto Antonii sartoris,² rect. par. eccl. Piskarkos,³ Transilvanensis dioc. et sub eadem datis.

[*m.s.*] 'Pro Alberto Antonii'.

¹ Személyére lásd még 245. sz.

² Személyére lásd még 246. sz.

³ Piskárkos (ma *Pisçari* Romániában) falu Szatmár megyében, a szatmári főesperesi kerületben. Papját első ízben 1332-ben említették. Vö. MAKSAY, *A középkori Szatmár*, 285. sz. (197); ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZR49; NÉMETH, *A középkori Szatmár*, 232–233.

VII.
DIVERSA INNOCENTII VIII
1488 AD 1490.

264.

Róma, 1488. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy a győri egyházmegyes Kőszegi Jodokot, a kőszegi plébániatemplom Szt. Erazmusz-oltárának örökös káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, majd áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 33r)

Universis etc. Raphael¹ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Petrus,² ep. s. Agathe etc., de mandato etc. nec non vigore supplicationis sub datis Kalendas Aprilis anno IIII^{to},³ die sabato vigilia Pasche Resurrectionis,⁴ dilectum nobis in Christo Iudocum de Guns,⁵ cler., perp. capell. ad alt. s. Erasmi in eccl. par. Guns,⁶ Iauriensis dioc. ad subdiac., deinde die XIII Aprilis⁷ ad diacon., postremo vero die datis presentium⁸ ad presbit. etc. promovit etc. Datum XX Aprilis 1488.

D. de Attavantis⁹

[*m.s.*] 'Pro Iudoco de Guns', alatta: '3'.

265.

Róma, 1488. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy az erdélyi egyházmegyes Szentgericei Györgyöt, a szentgericei plébániatemplom igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, majd áldozópappá szentelte a Santa Maria Regina Coeli-templomban.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 21r)

Universis etc. Raphael¹⁰ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Petrus,¹¹ ep. s. Agathe in Romana Curia [residens], de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum quarto Kalendas Aprilis anno quarto,¹² dilectum nobis in Chris-

¹ Raffaele Riario kamarás.

² Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

³ 1488. IV. 1.

⁴ 1488. IV. 5.

⁵ Személyére és a település lokalizálására lásd 252. sz.

⁶ A 15. században épült Szt. Jakab-templom hét középkori eredetű oltárát a 17. század közepén bontották el. Ez az Erazmusz-oltár első ismert előfordulása. Vö. BARISKA ISTVÁN–NÉMETH ADÉL, *Kőszeg*, Budapest 1983, 78–79; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 74, 146.

⁷ 1488. IV. 13.

⁸ 1488. IV. 20.

⁹ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

¹⁰ Raffaele Riario kamarás.

¹¹ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

¹² 1488. III. 29.

to Georgium Thome de Sanctagracia,¹ acol. et rect. par. plebis nuncupate s. Gracie,² Transilvanensis dioc. die V. Aprilis in vigilia Pasche³ ad subdiac., deinde dominica XIII dicti mensis⁴ ad diacon., postmodum vero die XX eiusdem mensis⁵ ad presbit. ordines promovit in eccl. s. Marie de Regine Celi etc. in forma. Datum in Camera Apostolica, die XXI dicti mensis 1488.

D. de Attavantis⁶

[*m.s.*] 'Pro Georgio Thome', alatta: '3'.

266.

Róma, 1488. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy az erdélyi egyházmegyés Ferenc fia Antalt, a Szentháromság plébánatemplom igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, majd áldozópappá szentelte Santa Maria Regina Coeli-templomban.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 21v)

Universis etc. Raphael⁷ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Petrus,⁸ ep. s. Agathe in Romana Curia [residens], de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum quarto Kalendas Aprilis anno quarto,⁹ dilectum nobis in Christo Antonium Francisci,¹⁰ rect. par. plebis nuncupate s. Trinitatis, Transilvanensis dioc. die V. Aprilis in vigilia Pasche¹¹ ad subdiac., deinde XIII dicti mensis¹² ad diacon., postremo vero die XX eiusdem mensis¹³ ad presbit. ordines promovit in eccl. s. Marie de Regine Celi etc. in forma. Datum in Camera Apostolica, die XXI dicti mensis 1488.

D. de Attavantis¹⁴

[*m.s.*] 'Pro Antonio Francisci', alatta: '3'.

¹ Személyére lásd 253. sz.

² A település lokalizálására lásd 255. sz. A templom védőszentjére lásd MEZŐ, *Patrociniumok*, 91–92.

³ 1488. IV. 5.

⁴ 1488. IV. 13.

⁵ 1488. IV. 20.

⁶ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁷ Raffaele Riario kamarás.

⁸ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁹ 1488. III. 29.

¹⁰ Személyére lásd még 254. sz.

¹¹ 1488. IV. 5.

¹² 1488. IV. 13.

¹³ 1488. IV. 20.

¹⁴ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

267.

Róma, 1488. április 29.

Rafael kamarás igazolja, hogy az esztergomi egyházmegyes Gutai Pétert, a hetényi plébánatemplom plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, majd áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 27v)¹

Universis etc. Raphael² etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Petrus,³ ep. s. Agathe in Romana Curia [residens], de mandato etc. nec non vigore supplicationis sub datis Rome Kalendas Aprilis anno 4°,⁴ dilectum nobis in Christo Petrum de Guta,⁵ pleb. par. eccl. de Hetin,⁶ Strigoniensis dioc., dominica XX Aprilis⁷ ad subdiac., deinde XXIII dicti mensis in festo s. Georgii⁸ ad diacon., postremo vero XXV eiusdem mensis⁹ in festo s. Marci ad presbit. ordines etc. promovit in forma. Datum in Camera Apostolica XXIX Aprilis supradicti 1488, pontificatus dom. Innocentii pape VIII¹⁰ anno quarto.

D. de Attavantis¹¹

[m.s.] 'Pro Petro de Guta', alatta: '3'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 75. sz. (113).

² Raffaele Riario kamarás.

³ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁴ 1488. IV. 1.

⁵ Guta (ma *Kolarovo* Szlovákiában) falu Komárom megyében, a 13. századtól szerepel az írott forrásokban, az esztergomi érsekség birtoka. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 500.

⁶ Hetény (ma *Chotín* Szlovákiában) falu Komárom megyében. A 13. századtól az esztergomi érsekség birtokában volt, plébánatemplomát Szűz Mária tisztelőeres szentelték. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 501; ÁMTF II, 425; ENGEL, *Digitális térkép*, 1KM5; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 426.

⁷ 1488. IV. 20.

⁸ 1488. IV. 23.

⁹ 1488. IV. 25.

¹⁰ VIII. Ince pápa.

¹¹ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

268.

Róma, 1488. április 29.

Rafael kamarás igazolja, hogy az esztergomi egyházmegyes Gömöri Jakabot, az apáti plébánia igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, majd áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 27v)¹

Universis etc. Raphael² etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Petrus³ etc. nec non vigore supplicationis sub datis Rome quarto Idus Aprilis anno quarto,⁴ dilectum nobis in Christo Iacobus de Ghemer,⁵ rect. eccl. par. in Apathy,⁶ Strigoniensis dioc., die dominica XX Aprilis⁷ ad subdiac., deinde XXIII dicti mensis, in festo s. Georgii⁸ ad diacon., postremo vero XXV eiusdem mensis⁹ in festo s. Georgii (!) ad presbit. ordines etc. promovit in forma, ut supra. Datum Rome in Camera Apostolica XXIX Aprilis supradicti 1488, pontificatus dom. Innocentii pape VIII¹⁰ anno quarto.

D. de Attavantis¹¹

[*m.s.*] 'Pro Iacobo de Ghemer', alatta: '3'.

269.

Róma, 1488. április 29.

Rafael kamarás igazolja, hogy a bácsi egyházmegyes Adorjáni Ambrust, az adorjáni parókiális templom plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, majd áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 27v)

Universis etc. Raphael¹² etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Petrus,¹³ ep. s. Agathe in Romana Curia [residens], de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 76. sz. (113–114).

² Raffaele Riario kamarás.

³ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁴ 1488. IV. 10.

⁵ A település lokalizálására lásd 253. sz.

⁶ Apáti (ma *Tomášová* Szlovákiában) falu Gömör és Hont megyék határán. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 129; ÁMTF 481; ENGEL, *Digitális térkép*, 2GM46.

⁷ 1488. IV. 20.

⁸ 1488. IV. 23.

⁹ 1488. IV. 25.

¹⁰ VIII. Ince pápa.

¹¹ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

¹² Raffaele Riario kamarás.

¹³ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

Rome Kalendas Aprilis anno 4°,¹ dilectum nobis in Christo Ambrosium de Hadoria,² pleb. par. [eccl.] s. Martini de Hadoria,³ Bachiensis dioc., dominica XX Aprilis ad subdiac., deinde XXIII dicti mensis in festo s. Georgii ad diacon., postremo vero die XXV eiusdem mensis in festo s. Marci ad presbit. ordines promovit et etc. in forma, ut supra. Datum in Camera Apostolica die XXIX Aprilis supradicti 1488.

D. de Attavantis⁴

[*m.s.*] 'Pro Ambrosio de Hadoria', alatta: '3'.

270.

Róma, 1488. április 29.

Rafael kamarás igazolja, hogy az esztergomi egyházmegyés Vid fia Pétert, a berzencei plébánatemplom Krisztus teste-kápolnájának oltárosát Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, majd áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 27v)⁵

Universis etc. Raphael⁶ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Petrus,⁷ ep. s. Agathe in Romana Curia [residens], de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome quarto decimo Kalendas Aprilis anno 4°,⁸ dilectum nobis in Christo Petrum Viti, acol. Strigoniensis dioc., altar. in alt. Corporis Christi in eccl. b. Virginis de Bersenzane,⁹ die dominica XX infrascripti mensis Aprilis¹⁰ ad subdiac., deinde XXIII dicti mensis in festo s. Georgii¹¹ ad diacon., postremo vero XXV¹² eiusdem mensis in festo s. Marci ad presbit. ordines promovit et etc. in forma, ut supra. Datum in Camera Apostolica die XXIX Aprilis 1488, pontificatus dom. Innocentii pape VIII¹³ anno quarto.

D. de Attavantis¹⁴

[*m.s.*] 'Pro Petro Viti', alatta: '3'.

¹ 1488. IV. 1.

² Adorján (ma *Adorjan* Szerbiában) falu a Tisza jobb partján az egykori Csongrád megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 678; ÁMTF I, 704; ENGEL, *Digitális térkép*, 1CSG30.

³ A településen Szt. Miklós tiszteletére szentelt templom is működött. Vö. MEZŐ, *Patrocíniumok*, 308–309.

⁴ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 77. sz. (114).

⁶ Raffaele Riario kamarás.

⁷ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁸ 1488. III. 19.

⁹ Berzence (ma *Breznička* Szlovákiában) falu Nógrád megyében, templomát Szűz Mária tiszteletére szentelték. Vö. ÁMTF IV, 23; ENGEL, *Digitális térkép*, 8NO17; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 427.

¹⁰ 1488. IV. 20.

¹¹ 1488. IV. 23.

¹² 1488. IV. 25.

¹³ VIII. Ince pápa.

¹⁴ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

271.

Róma, 1488. április 29.

Rafael kamarás igazolja, hogy az erdélyi egyházmegyes Károlyi Mihályt, a vezendi plébánatemplom igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, majd áldozópappá szentelte a Santa Maria Regina Coeli-templomban.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 28r)

Universis etc. Raphael¹ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Petrus,² ep. s. Agathe in Romana Curia [residens], de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum quarto decimo Kalendas Maii (!) anno quarto,³ dilectum nobis in Christo Michaellem Ambrosii de Karol,⁴ acol. rect. par. eccl. BMV [de] Vezend,⁵ Transilvanensis dioc., die dominica XX infrascripti mensis Aprilis⁶ ad subdiac., deinde XXIII dicti mensis in festo s. Georgii⁷ ad diacon., postremo vero XXV eiusdem mensis in festo s. Marci⁸ ad presbit. ordines⁹ infra missarum solemnna in. eccl. s. Marie de Regina Celi in platea s. Petri de Urbe promovit iuxta formam etc. Datum Rome in Camera Apostolica, die XXIX Aprilis 1488, pontificatus dom. Innocentii pape VIII⁹ anno quarto.

D. de Attavantis¹⁰

[m.s.] 'Pro Michaele Ambrosii', alatta: '3'. ^a Utána áthúzza: 'promovit'.

¹ Raffaele Riario kamarás.

² Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

³ 1488. III. 19.

⁴ Nagykároly (ma *Carei* Romániában) mezőváros Szatmár megyében, a Kaplony nembeli Károlyi család birtoka. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 481; MAKSAY, *A középkori Szatmár*, 173. sz. (159); ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZR33; NÉMETH, *A középkori Szatmár*, 320. sz. (195–196).

⁵ Vezend (ma *Vezendiu* Romániában) falu Szatmár megyében, a Károlyiak birtokában. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 489; MAKSAY, *A középkori Szatmár*, 410. sz. (235); ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZR46; NÉMETH, *A középkori Szatmár*, 547. sz. (344–345).

⁶ 1488. IV. 20.

⁷ 1488. IV. 23.

⁸ 1488. IV. 25.

⁹ VIII. Ince pápa.

¹⁰ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

272.

Róma, 1488. április 29.

Rafael kamarás igazolja, hogy az egri egyházmegyes Pankotai Mészáros Istvánt, a pankotai Szt. Lőrinc-templom Szt. Anna-oltárának oltárosát Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, majd áldozópappá szentelte a Santa Maria Regina Coeli-templomban.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 28r)

Universis etc. Raphael¹ etc. Universitati etc. de verbo ad verbum, prout supra in precedenti, quam in eadem supplicatione pro Stephano Mathei macellario de Pankotha,² acol. Agriensis dioc., altar. ad alt. s. Anne in eccl. s. Laurentii in Pankutaa³ etc. ad eosdem ordines etc., ut supra.

D. de Attavantis⁴[m.s.] 'Pro Stephano Mathei', alatta: '3'.¹ Előtte áthúzva: 'accolitus'.

273.

Róma, 1488. április 29.

Rafael kamarás igazolja, hogy a váradi egyházmegyes Hosszúpályi Orbánt, a hosszúpályi Szt. Katalin parokiális egyház igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, majd áldozópappá szentelte a Santa Maria Regina Coeli-templomban.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 28r)

Universis etc. Raphael¹ etc. Universitati etc. de verbo ad verbum, ut supra in precedenti, quam in eadem supplicatione et ad eosdem ordines pro Urbano Martini de Hozupali,⁶ acol. Waradiensis dioc., rect. par. eccl. s. Catherina de Huuzupaly⁷ etc.

D. de Attavantis⁸

[m.s.] 'Pro Urbano Martini, alatta: '3'.

¹ Raffaele Riario kamarás.² A település lokalizálására lásd 200. sz.³ A Szt. Lőrinc plébániatemplomra lásd 210. sz.⁴ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.⁵ Raffaele Riario kamarás.⁶ Hosszúpályi település Bihar megyében, Debrecentől délkeletre. A falut a Váradi Regesztrum is említi, a 15. századtól az Álmosdi Csire család birtoka. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 611; ENGEL, *Digitális térkép*, 4B11.⁷ Lásd az előző jegyzetet.⁸ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

274.

Róma, 1488. április 29.

Rafael kamarás igazolja, hogy az erdélyi egyházmegyes Fodor Istvánt, a dobrai Mindenszentek parókiális egyház igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, majd áldozópappá szentelte a Santa Maria Regina Coeli-templomban.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 28r)

Universis etc. Raphael¹ etc. Universitati etc. de verbo ad verbum et ad eosdem ordines, ut supra, quam in eadem supplicatione pro Stephano Iohannis Fodor, acol. Transilvanensis dioc., rect. par. eccl. Omn. Sanct. [de] Dobra² etc.

D. de Attavantis³*[m.s.]* 'Pro Stephano Iohannis, alatta: '3'.

275.

Róma, 1488. április 29.

Rafael kamarás igazolja, hogy az erdélyi egyházmegyes Szalkai Tamást, a Nibarbasse-i Szt. György parókiális egyház igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, majd áldozópappá szentelte a Santa Maria Regina Coeli-templomban.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 28r)

Universis etc. Raphael⁴ etc. Universitati etc. de verbo ad verbum et ad eosdem ordines, ut supra, quam in eadem supplicatione pro Thoma Stephani de Zalka,⁵ acol. Transilvanensis dioc., rect. par. s. Georgii [de] Nibarbasse (?) etc.

D. de Attavantis⁶*[m.s.]* 'Pro Thoma Stephanii, alatta: '3'.

¹ Raffaele Riario kamarás.

² Dobra (ma Romániában) falu Szatmár megyében, Nagykárolytól délre. A települést első alkalommal a Váradí Regesztrum említi, amely később a Drágfi család békési uradalmaéhoz tarozott. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 473; MAKSAY, *A középkori Szatmár*, 86. sz. (130); ENGEL, *Digitális térkép*, 5SZR77; NÉMETH, *A középkori Szatmár*, 107. sz. (66).

³ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁴ Raffaele Riario kamarás.

⁵ Szalka (ma Mátészalka) falu Szatmár megyében, a szatmári főesspresség területén. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 485; MAKSAY, *A középkori Szatmár*, 227–228. sz. (174–175); ENGEL, *Digitális térkép*, 5SZR25; NÉMETH, *A középkori Szatmár*, 440. sz. 270–272.

⁶ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

276.

Róma, 1488. április 29.

Rafael kamarás igazolja, hogy az egri egyházmegyes Megyeri Bálintot, a megyeri Szt. György-templom Mária-oltárának oltárosát Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, majd áldozópappá szentelte a Santa Maria Regina Coeli-templomban.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 28r)

Universis etc. Raphael¹ etc. Universitati etc. de verbo ad verbum et ad eosdem ordines, ut supra, et in supradictis diebus, ut supra pro Valentino Blasii Porcini de Medgyer,² acol. Agriensis dioc., altar. in eccl. s. Georgii in alt. b. Marie³ etc., ut supra.

D. de Attavantis⁴

[*m.s.*] 'Pro Valentino Blasii, alatta: '3'.

277.

Róma, 1488. április 29.

Rafael kamarás igazolja, hogy a váradi egyházmegyes Köleséri Körtvélyes Pált, a tamáshidai Szt. János-templom Mária-oltárának oltárosát Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, majd áldozópappá szentelte a Santa Maria Regina Coeli-templomban.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 28v)

Universis etc. Raphael⁵ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Petrus,⁶ ep. s. Agathe in Romana Curia [residens], de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum quarto decimo Kalendas Maii (!) anno quarto,⁷ dilectum nobis in Christo Paulum Petri Keurthueles de Keleser,⁸ acol. Waradiensis dioc., altar. BMV

¹ Raffaele Riario kamarás.

² Megyer (ma Vasmegyer) falu Szabolcs megyében. Kőtemplomát 1483-ban említik első alkalommal. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 520; NÉMETH, *A középkori Szabolcs*, 130; ENGEL, *Digitális térkép*, 6SZB20.

³ Megyerre vonatkozik vélhetőleg. Lásd az előző jegyzetet.

⁴ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁵ Raffaele Riario kamarás.

⁶ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁷ 1488. III. 19.

⁸ Kölesér egykori mezőváros Nagyszalontától északnyugatra, Bihar vármegyében, a köleséri főesperesi kerület névadó központja. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 598; ÁMTF I, 636–637; KMTL (Kristó Gy.) 373; ENGEL, *Digitális térkép*, 1BI127.

in eccl. s. Iohannis de Thamashida,¹ die XX Aprilis² ad subdiac., deinde XXIII dicti mensis in festo s. Georgii³ ad diacon., postremo vero XXV eiusdem mensis in festo s. Marci ad presbit. ordines in. eccl. s. Marie de Regina Celi promovit etc. in forma. Datum Rome in Camera Apostolica, die XXIX dicti mensis Aprilis 1488, pontificatus dom. Innocentii pape VIII⁴ anno quarto.

D. de Attavantis⁵

[*m.s.*] 'Pro Paulo Petri', alatta: '3'.

278.

Róma, 1488. április 29.

Rafael kamarás igazolja, hogy az esztergomi egyházmegyes Szalóci Lukácsot, a gömöri plébániatemplom igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, majd áldozópappá szentelte a Santa Maria Regina Coeli-templomban.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 28v)⁶

Universis etc. Raphael⁷ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Petrus,⁸ ep. s. Agathe etc., ut supra in precedenti ad eosdem ordines et sub eadem datis, quam in eadem supplicatione pro Luca Gregorii Saloczi, acol. Strigoniensis [dioc.], rect. par. eccl. BMV Gomer⁹ etc., ut supra.

D. de Attavantis¹⁰

[*m.s.*] 'Pro Luca Gregorii', alatta: '3'.

¹ Tamáshida (ma *Tămașda* Romániában) mezőváros Bihar megyében, a köleséri főesperesi kerületben. A település már a 13. századtól kimutatható az írott forrásokban. Rogerius tudósítása szerint a település a „németek nagy városa, amely a Körös mellett felszik” a tatárok 1241-ben feldúlták, lakosait lemészárolták. Az újjáépült település a 14–15. század folyamán a Rátold nemzetség birtokában volt. Vö. ROGERIUS mester, *Siralmas ének*, Thuróczy János, A magyarok krónikája – Rogerius mester, *Siralmas ének*, ford. BELLUS IBO-LYA – KRISTÓ GYULA – HORVÁTH JÁNOS, jegyz. KRISTÓ GYULA – ZSOLDOS ATTILA, utószó: KRISTÓ GYULA (Millenniumi Magyar Történelem, Források) Budapest 2001, 428–429; ENGEL, *Digitális térkép*, 41BI163.

² 1488. IV. 20.

³ 1488. IV. 23.

⁴ VIII. Ince pápa.

⁵ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 78. sz. (115).

⁷ Raffaele Riario kamarás.

⁸ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁹ A település lokalizálására lásd 253. sz. A templom védőszentjére lásd MEZŐ, *Patrociniumok*, 457.

¹⁰ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

279.

Róma, 1488. április 29.

Rafael kamarás igazolja, hogy az esztergomi egyházmegyes Nándori Nagy Miklóst, a szakállasi Szt. Mihály parókialis egyház igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, majd áldozópappá szentelte a Santa Maria Regina Coeli-templomban.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 28v)¹

Universis etc. Raphael² etc. Universitati etc., ut supra de verbo ad verbum prout supra in precedenti, quam in eadem supplicatione ad eosdem ordines pro Nicolao Blasii Magni de Nandor,³ acol. Strigoniensis dioc., rect. par. eccl. s. Michaelis de Sacalos⁴ etc., ut supra.

D. de Attavantis⁵

[*m.s.*] 'Pro Nicolao Blasii', alatta: '3'.

280.

Róma, 1488. április 29.

Rafael kamarás igazolja, hogy a kalocsai egyházmegyes Keceli Imrét, a szajoli plébániatemplom igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, majd áldozópappá szentelte a Santa Maria Regina Coeli-templomban.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 28v)

Universis etc. Raphael⁶ etc. Universitati etc., ut supra de verbo ad verbum, quam in eadem supplicatione et ad eosdem ordines pro Emerico Petri de Keczer,⁷ acol. Colocensis dioc., rect. par. eccl. s. Nicholai de Saiol⁸ etc., ut supra.

D. de Attavantis⁹

[*m.s.*] 'Pro Emerico Petri', alatta: '3'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 79. sz. (115–116).

² Raffaele Riario kamarás.

³ Nándor (ma Magyaránándor) falu Nógrád megyében, templomát a 14. századi pápai tizedjegyzékek is említik. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 104; ÁMTF IV, 532; ENGEL, *Digitális térkép*, 1NO70.

⁴ Szakállas (ma *Sokolce* Szlovákiában) falu Komárom megyében. Szt. Mihály tiszteletére szentelt templomát a 13. századtól említik a források. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 512; ÁMTF III, 451; ENGEL, *Digitális térkép*, 2KM11; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 303.

⁵ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁶ Raffaele Riario kamarás.

⁷ Kecel falu Fejér megyében, Kalocsa közelében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 334; ENGEL, *Digitális térkép*, 19JK6.

⁸ Szajol (ma *Szajlova* puszta Szerbiában, Újvidék közelében) falu Bács megyében, a kalocsai érsek birtokában. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 161; ENGEL, *Digitális térkép*, 3BCS56.

⁹ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

281.

Róma, 1488. április 29.

Rafaél kamarás igazolja, hogy az esztergomi egyházmegyes Gergely fia Benedek szőlősi oltárost Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, majd áldozópappá szentelte a Santa Maria Regina Coeli-templomban.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 28v)¹

Universis etc. Raphael² etc. Universitati etc., ut supra de verbo ad verbum et ad eosdem ordines, sub datis Rome apud s. Petrum quarto Idus Aprilis anno quarto,³ pro Benedicto Gregorii, altar. in Zelews,⁴ Strigoniensis dioc. etc., ut supra.

D. de Attavantis⁵

[m.s.] 'Pro Benedicto Gregorii', alatta: '3'.

282.

Róma, 1488. május 2.

Rafaél kamarás igazolja, hogy a zágrábi egyházmegyes Máriás-i Gáspár, a bélavári (?) Szt. Lőrinc parókiális egyház igazgatója Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, szerpappá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 29r)

Universis etc. Raphael⁶ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Petrus,⁷ ep. s. Agathe in Romana Curia [residens], de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome tertio Nonas Aprilis anno quarto,⁸ dilectum nobis in Christo Gaspare de Mariesis (?), Zagrabienensis dioc., rect. par. eccl. s. Laurentii de Castrobella⁹ eiusdem dioc., die dominica XX Aprilis¹⁰ ad III^{or} minores, deinde XXIII dicti mensis ad in festo s. Georgii¹¹ ad subdiac., successive vero dominica XXVII dicti mensis¹² ad diacon., post-

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 8o. sz. (116).

² Raffaele Riario kamarás.

³ 1488. IV. 10.

⁴ Az esztergomi egyházmegye területén három Szőlős nevű település ismert a középkorban, ezek egyikére vonatkozik a bejegyzés, ezért közelebbi azonosítása nem lehetséges. 1) Vértesszőlős (Komárom), 2) Mátraszőlős (Nógrád) és 3) Pecsényéd (Hont, ma *Pečenice* Szlovákiában). Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 6KM31, 1NO91, 2HT8. – RÁBIK minden további indoklást mellőzve az utóbbival azonosította.

⁵ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁶ Raffaele Riario kamarás.

⁷ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁸ 1488. IV. 3.

⁹ Lehetséges, hogy Bélavár (ma *Belovar-Moravče* Horvátországban) Zágráb megyei falura vonatkozik. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 31ZB5.

¹⁰ 1488. IV. 20.

¹¹ 1488. IV. 23.

¹² 1488. IV. 27.

remo vero prima Maii in festo s. Filippi et Iacobi¹ ad presbit. ordines promovit etc. in forma. Datum Rome in Camera Apostolica II Maii 1488.

D. de Attavantis²

[*m.s.*] 'Pro Gaspare de Mariesis', alatta: '3'.

283.

Róma, 1488. május 2.

Rafael kamarás igazolja, hogy az erdélyi egyházmegyés Lukács fia Imrét, az akli egyház igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, majd áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 29v)

Universis etc. Raphael³ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Petrus,⁴ ep. s. Agathe in Romana Curia [residens], de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome quarto decimo Kalendas Maii anno quarto,⁵ dilectum nobis in Christo Emericum Lucii,⁶ acol., rect. par. eccl. de Achli,⁷ Transilvanensis dioc., die dominica XX Aprilis⁸ ad subdiac, deinde XXIII dicti mensis in festo s. Georgii⁹ ad. diac., postremo vero XXV dicti mensis in festo s. Marci¹⁰ ad presbit. ordines promovit etc. in forma, ut supra. Datum Rome in Camera Apostolica II Maii 1488, pontificatus dom. Innocentii¹¹ anno quarto.

D. de Attavantis¹²

[*m.s.*] 'Pro Emerico Luce', alatta: '3'.

¹ 1488. V. 1.

² Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

³ Raffaele Riario kamarás.

⁴ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁵ 1488. IV. 18.

⁶ Személyére lásd még 240. sz.

⁷ Akli (ma *Okli* Ukrajnában) falu Ugocsa megyében, az erdélyi püspökség ugocsai főesperességének területén, Nagyszőlős közelében. Templomát forrásaink a 14. századtól említik, a 15. században gótikus stílusban építették át. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 431; ENGEL, *Digitális térkép*, 22ÜG5.

⁸ 1488. IV. 20.

⁹ 1488. IV. 23.

¹⁰ 1488. IV. 25.

¹¹ VIII. Ince pápa.

¹² Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

284.

Róma, 1488. május 2.

Rafael kamarás igazolja, hogy az esztergomi egyházmegyes Miklós fia Jánost, az oszlányi plébániaegyház igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, majd áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 29v)¹

Universis etc. Raphael² etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Petrus,³ ep. s. Agathe in Romana Curia [residens], de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome sexto Kalendas Maii anno quarto,⁴ dilectum nobis in Christo Iohannem Nicolai, rect. par. eccl. s. Stephanii regis in op. Oslan,⁵ Strigoniensis dioc., die XXIII in festo s. Georgii⁶ ad. subdiac., deinde vero XXVII dicti mensis⁷ ad diacon., postremo vero prima Maii in festo s. Philippi et Iacobi⁸ ad presbit. ordines promovit etc. in forma, ut supra. Datum Rome in Camera Apostolica II Maii 1488, pontificatus dom. Innocentii⁹ anno quarto.

D. de Attavantis¹⁰

[*m.s.*] 'Pro Iohanne Nicolai', alatta: '3'.

285.

Róma, 1488. május 10.

Rafael kamarás igazolja, hogy a győri egyházmegyes Paur János, a Purch-i plébániaegyház igazgatója Sant' Agata de' Goti püspöke felvette a kisebb rendeket, maj a főpap alszerpappá, szerpappá, végül áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 31v)

Universis etc. Raphael¹¹ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Petrus,¹² ep. s. Agathe de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum quarto

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 81. sz. (116–117).

² Raffaele Riario kamarás.

³ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁴ 1488. IV. 26.

⁵ Oszlány (ma *Oslany* Szlovákiában) mezőváros Bars vármegyében. A település neve a 13. század derekától szerepel az írott forrásokban. Szt. István templomát és papját a 14. századi pápai tizedjegyzékek is említik. Vö. ÁMTF I, 465; ENGEL, *Digitális térkép*, iBRS65; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 194.

⁶ 1488. IV. 23.

⁷ 1488. IV. 27.

⁸ 1488. V. 1.

⁹ VIII. Ince pápa.

¹⁰ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

¹¹ Raffaele Riario kamarás.

¹² Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

decimo Kalendas Maii anno quarto,¹ dilectum nobis in Christo Iohannem Panuk,² rect. par. eccl. s. Andree in Purch, Iauriensis dioc., die V Aprilis in sabbato sancto³ IIII^{or} minore, deinde prima mensis Maii in festo s. Philippi et Iacobi⁴ ad subdiac., successive vero dominica IIII^{ta} eiusdem mensis Maii⁵ ad diacon., postremo vero VIII Maii in festo s. Michaelis⁶ ad presbit. ordines promovit etc. in forma ut supra. Datum Rome in Camera Apostolica X supradicti mensis Maii 1488, pontificatus dom. Innocencii⁷ anno quarto.

D. de Attavantis⁸

[*m.s.*] 'Pro Iohanne Panuk', alatta: '4'. | [*m.d.*] 'Habuit gratis de 1, quia pauper presentis Spello⁹ et Narnie¹⁰'.

286.

Róma, 1488. május II.

Rafael kamarás igazolja, hogy a győri egyházmegyes Ókörtvélyesi György, a Sentonk-i plébániaegyház igazgatója Sant' Agata de' Goti püspöke felvette a kisebb rendeket, maj a főpap alszerpappá, szerpappá, végül áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 32v)

Universis etc. Raphael¹¹ etc. Salutem etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Petrus,¹² ep. s. Agathe etc., de mandato etc. nec non vigore supplicationis sub datis XIII Kalendas Maii anno IIII^{to},¹³ dilectum nobis in Christo Georgium [de] Enkldorff,¹⁴ rect. par. eccl. s. Nicolai in Sentonk (?), Iauriensis dioc., ad quatuor minores^a et subdiac.^a, et deinde die VIII eiusdem [mensis]¹⁵ ad^b diac., postmodum vero die datis presentium ad presbit. etc. promovit etc. Datum XI Maii 1488.

D. de Attavantis¹⁶

[*m.s.*] 'Pro Georgio Enkldorf', alatta: '4'. |^{a-a} Bal margóra beszúrva. |^b Előtte törölve: 'sub'.

¹ 1488. IV. 18.

² Személyére lásd 233. sz., ahol neve Paur alakban szerepel.

³ 1488. IV. 5.

⁴ 1488. V. 1.

⁵ 1488. V. 4.

⁶ 1488. V. 8.

⁷ VIII. Ince pápa.

⁸ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁹ Baptista de Spello kamarai jegyző.

¹⁰ Stephanus de Narnia *abbreviator* és kúriai jegyző (1483), kamarai jegyző (1485–1503). Vö. FRENZ, *Die Kanzlei*, 447; FRENZ, *Repertorium*.

¹¹ Raffaele Riario kamarás.

¹² Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

¹³ 1488. IV. 18.

¹⁴ Személyére és a település azonosítására lásd 234. sz.

¹⁵ 1488. V. 8.

¹⁶ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

287.

Róma, 1488. május 27.

Rafael kamarás igazolja, hogy a győri egyházmegyes Zachaturnio-i Zlatar Gáspárt, a Behinea-i plébániaegyház igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, végül áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 36r)

Universis etc. Raphael¹⁷ etc., quod rev. pat. dom. Petrus,¹⁸ ep. s. Agathe etc., de mandato etc. nec non vigore supplicationis sub datis VII Idus Maii anno IIII,¹⁹ die XVIII Maii,²⁰ dilectum nobis in Christo Gasparem condam Simonis Zlatar de Zachaturnio (?), rect. par. eccl. s. Georgii in Behinea (?), Iauriensis dioc., ad subdiac., deinde die XXVI dicti [mensis]²¹ ad diacon., postremo die datis presentium ad presbit. etc. promovit etc. Datum XXVII Maii 1488, anno IIII¹⁰.

B. de Spello²²*[m.s.]* 'Pro Gaspare Simonis', alatta: '3'.

288.

Róma, 1488. június 1.

Rafael kamarás igazolja, hogy a zágrábi egyházmegyes Glogoncai Mihályt Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, végül áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 40r)

Universis etc. Raphael²³ etc., quod rev. pat. dom. Petrus,²⁴ ep. s. Agathe etc., de mandato etc. die XXVI Maii,²⁵ dilectum nobis in Christo Michaellem Urbani de Glangozo,²⁶ cler. Zagrabiensis dioc. ad subdiac., deinde die 27 dicti [mensis]²⁷ ad diacon., postremo die datis presentium ad presbit. etc. promovit etc. Datum prima Iunii 1488, anno quarto.

B. de Spello²⁸*[m.s.]* 'Pro Michaelle Urbani', alatta: '3'.¹⁷ Raffaele Riario kamarás.¹⁸ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.¹⁹ 1488. V. 9.²⁰ 1488. V. 19.²¹ 1488. V. 26.²² Baptista de Spello kamarai jegyző.²³ Raffaele Riario kamarás.²⁴ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.²⁵ 1488. V. 26.²⁶ A Glogonca (ma *Donja Glogovnica* Horvátországban) mezőváros Körös megyében. A település plébániatemploma a zágrábi püspökség kemeji főesperességének területén fektült. Vö. CSÁNKI, *Körösmegye*, 63; ENGEL, *Digitális térkép*, 1KÖ34.²⁷ 1488. V. 27.²⁸ Baptista de Spello kamarai jegyző.

289.

Róma, 1488. június 1.

Rafael kamarás igazolja, hogy a zágrábi egyházmegyes Fabri (Kovács) Lőrincet Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, végül áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 40r)

Universis etc. Raphael¹ etc., quod rev. pat. dom. Petrus,² ep. s. Agathe etc., de mandato etc. die XXVI Maii,³ dilectum nobis in Christo Laurentium Mathei Fabri, cler. Zagradiensis dioc. ad subdiac., deinde die ultima dicti [mensis]⁴ ad diacon., postremo die datis presentium ad presbit. etc. promovit etc. Datum prima Iunii 1488, anno quarto.

B. de Spello⁵

[m.s.] 'Pro Laurentio Mathei', alatta: '3'.

290.

Róma, 1488. június 1.

Rafael kamarás igazolja, hogy a veszprémi egyházmegyes Szentgyörgyi Márton fehérvári kanonokot Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, végül áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 41r)

Universis etc. Raphael⁶ etc., quod rev. pat. dom. Petrus,⁷ ep. s. Agathe etc., de mandato etc., nec non vigore supplicationis sub datis XV Kalendas Iunii anno IIII^{to},⁸ dilectum nobis in Christo Martinum Pauli Iug de s. Georgio,⁹ canonicus eccl. b. Marie Albergaus (!),¹⁰ Vesprimiensis dioc. ad subdiac., deinde die ultima Maii¹¹ ad diacon., postremo die datis presentium ad presbit. etc. promovit etc. Datum prima Iunii 1488.

B. de Spello¹²

[m.s.] 'Pro Martino Pauli', alatta: '3'.

¹ Raffaele Riario kamarás.² Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.³ 1488. V. 16.⁴ 1488. V. 31.⁵ Baptista de Spello kamarai jegyző.⁶ Raffaele Riario kamarás.⁷ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.⁸ 1488. V. 18. – *Monumenta Romana Episcopatus Vesprimiensis I–IV*, ed. VILMOS FRAKNÓI–JÓZSEF LUKCSICS, Budapest 1896–1907 (= MREV), III, 323.⁹ A Veszprém megyei Mezőszentgyörgy településről származott Márton, amely a fehérvári káptalan birtoka volt. A jobbágyszármazású ifjú 1475-ben iratkozott be a bécsi egyetemre, ahol borostánykoszorút (1478), majd magister artium fokozatot (1480) szerzett. Vö. KÖBLÖS, *Az egyházi középréteg*, 367 (99. sz.); TÜSKÉS ANNA, *Magyarországi diákok a bécsi egyetemen 1365–1526* (Magyarországi diákok a középkori egyetemeken 1), Budapest 2008., 4868 (Martinus Pauli Sag de Zentgyegy), 4926 (Martinus de Zengurkh) sz.¹⁰ Fehérvár város lokalizálására lásd 20. sz.¹¹ 1488. V. 31.¹² Baptista de Spello kamarai jegyző.

291.

Róma, 1488. július 31.

Rafael kamarás igazolja, hogy a pécsi egyházmegyés Bálint fia Pétert Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, végül áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 52r)

Universis etc. Raphael¹ etc., quod rev. pat. dom. Petrus,² ep. s. Agathe etc., brevis s. dom. nostri sub datis apud s. Petrum sub anulo piscatorum die V Novembris 1487, pontificatus nostri (!) anno quarto,³ dilectum nobis in Christo Petrum Valentini, Quinqueeclesiensis dioc. die II Iulii in festo visitationis b. Marie⁴ ad subdiac., successive vero dominica VI dicti mensis⁵ ad diacon., postremo vero Lune sequenti in festo translationis s. Thome ad presbit. ordinis etc. promovit in forma. Datum in Camera Apostolica die XXXI Iulii 1488.

D. de Attavantis⁶

[*m.s.*] 'Pro Petro Valentini', alatta: '3'.

292.

Róma, 1488. szeptember 20.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Bressai Figatus Fülöp egri kanonokot és főesperest Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 57v)⁷

Ordines [generales] celebrati per rev. in Christo pat. dom. Petrum Paulum,⁸ Dei gratia ep. s. Agathe in Romana Curia residentem, de mandato s. dom. nostri pape⁹ super hoc vive vocis oraculo rev. in Christo pat. et dom., dom. Raphaeli¹⁰ s. Georgii ad velum aureum S. R. E. diac. cardinali facto et auctoritate sui camerariatus officii, die sabbati quatuortemporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Venite adoremus' etc., qua fuit vicesima mensis Septembris MCCCCLXXXVIII, Rome apud s. Petrum in eccl. b. Marie de Regina Celi in platea s. Petri de Urbe siti, pontificatus s. dom. nostri, dom. Innocentii divina providentia pape VIII anno quarto.

[*m.s.*] 'D. de Attavantis',¹¹

Ad subdiac.

Philippus Figatus de Brixia,¹² archidiac. et canonicus Agriensis¹³

¹ Raffaele Riario kamarás.

² Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

³ 1487. XI. 5.

⁴ 1488. VII. 2.

⁵ 1488. VII. 6.

⁶ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁷ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 82. sz. (117), amely teljesen indokolatlan.

⁸ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁹ VIII. Ince pápa.

¹⁰ Raffaele Riario kamarás.

¹¹ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

¹² Bressa város Észak-Itáliában.

¹³ Bressai Figatus Fülöp egri székesegyházi kanonok és tárcaféi (1484), majd szabolcsi (1485–1488) főesperes, az egri püspökség kormányzója (1484–1485). Kalocsai kanonok és székesegyházi főesperes (1492). Valószínű-

293.

Róma, 1488. szeptember 22.

Rafael kamarás igazolja, hogy az egeri egyházmegyes János fia Miklóst, a nádudvari Mindenszentek plébániatemplom Szt. János-oltárának káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, végül áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 56v)¹

Universis etc. Raphael² etc., quod rev. pat. dom. Petrus,³ ep. s. Agathe etc., de mandato etc., ac vigore supplicationis sub datis Rome quarto Nonas Septembris anno quarto,⁴ dilectum nobis in Christo Nicolaum Iohannis, capell. ad alt. b. Iohannis siti in par. eccl. Omn. Sanct. in ^aNadudvar,⁵ Agriensis dioc. die dominica XIII^m mensis Septembris⁶ ad subdiac., deinde sabbati XX dicti mensis⁷ in IIII^{or} temporibus ad diacon., postremo vero dominica XXI⁸ eiusdem mensis ad presbit. ordinis promovit in forma. Datum in Camera Apostolica die XXII mensis predicti 1488.

D. de Attavantis⁹

[*m.s.*] 'Pro Nicolaus Iohannis', alatta: '3'. | A kiadásban: 'Naduallyat'.

294.

Róma, 1488. szeptember 22.

Rafael kamarás igazolja, hogy az egeri egyházmegyes Gyulaji Domokos nagytályai Szt. Miklós parókialis egyház plébánost Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, végül áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 58r)

Universis etc. Raphael¹⁰ etc., quod rev. pat. dom. Petrus,¹¹ ep. s. Agathe etc., de mandato etc., ac vigore supplicationis sub datis Rome quarto Nonas Septembris anno

leg Rangoni Gábor püspök kíséretéhez tartozott, amelyre a főpap és Fülöp egyaránt észak-itáliai származása alapján következtethetünk. Állítólag tetemes összeget sikkasztva elmenekült, s ezért a pápa elfogatta. SUGÁR, *Az egeri püspökök*, 177, 180; KOVÁCS, *Az egeri egyházmegye*, 46, 54; C. TÓTH NORBERT, *Az egeri káptalan archontológiája 1387–1526*, Turul 88 (2015) 50, 58, 59; C. TÓTH, *A kalocsa-bácsi*, 100, 109, 176.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 83. sz. (118).

² Raffaele Riario kamarás.

³ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁴ 1488. IX. 2.

⁵ Nádudvar Szabolcs megyei település első írásos említés a Váradi Regesztrumban olvasható. A 15. században mezővárosi rangra emelkedett. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 521; NÉMETH, *A középkori Szabolcs megye*, 136; ENGEL, *Digitális térkép*, 1 SZB48. – RÁBIK tévesen az egykori Nyavalyád Zemplén megyei településsel azonosította. RÁBIK, *Camera*, 83. sz. (118).

⁶ 1488. IX. 14.

⁷ 1488. IX. 20.

⁸ 1488. IX. 21.

⁹ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

¹⁰ Raffaele Riario kamarás.

¹¹ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

quarto,¹ dilectum nobis in Christo Dominicum de Gyula,² pleb. par. eccl. s. Nicolai in Magthalie,³ Agriensis dioc. die dominica XIII Septembris⁴ ad subdiac., deinde sabbati XX dicti mensis⁵ in IIII^{or} temporibus ad diacon., postremo dominica XXI eiusdem mensis⁶ ad presbit. ordinis promovit in forma. Datum in Camera Apostolica die XXII dicti mensis Septembris 1488.

D. de Attavantis⁷

[*m.s.*] 'Pro Dominicus de Gyula', alatta: '3'.

295.

Róma, 1488. október 7.

Rafael kamarás igazolja, hogy Bressai Figatus Fülöp egri kanonokot és főesperest a Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 60v)⁸

Universis etc. Raphael⁹ etc., quod rev. pat. dom. Petrus,¹⁰ ep. s. Agathe, de mandato etc., die sabbati quatuor temporum XX Septembris,¹¹ dilectum nobis in Christo Philippum Figatum de Brixia,¹² archidiaconum et canonicum Agriensis ad subdiac., ordinis etc. promovit in forma. Datum Rome in Camera Apostolica VII Octobris 1488.

D. de Attavantis¹³

[*m.s.*] 'Philippus Figathus', alatta: '1'.

¹ 1488. IX. 2.

² Valószínűleg Gyulaj falu (ma Nyírgyulaj) Szabolcs megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 515; NÉMETH, *A középkori Szabolcs*, 85–86; ENGEL, *Digitális térkép*, 2SZB73.

³ Nagytálya falu Heves megyében. Az egri püspökség két falvának, Nagy- és Kistályának papja egyaránt szerepel az 1332–1337-es pápai tizedjegyzékben. A templom Szt. Miklós patrocíniuma 1488–1489-ben szerepel hazai forrásokban. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 67; KOVÁCS, *Az egri egyházmegye*, 38, 130–131; ENGEL, *Digitális térkép*, 8HS10; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 325.

⁴ 1488. IX. 13.

⁵ 1488. IX. 20.

⁶ 1488. IX. 21.

⁷ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁸ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 84. sz. (118–119).

⁹ Raffaele Riario kamarás.

¹⁰ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

¹¹ 1488. IX. 20.

¹² Szemlyére lás 292. sz.

¹³ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

296.

Róma, 1488. november 30.

Rafael kamarás igazolja, hogy a zágrábi egyházmegyes Vas Jánost, a szentgyörgyi Szt. György plébániatemplom Szentháromság-oltárának igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, végül áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 70v)

Universis etc. Raphael¹ etc., quod rev. pat. dom. Petrus,² ep. s. Agathe etc., de mandato etc., auctoritate etc. nec non vigore supplicationis sub datis XVIII Kalendas Decembris anno quinto,³ die XXIII Novembris⁴ 4^{or} temporum (!),⁵ dilectum nobis in Christo Iohannem Stephani Was, rect. alt. s. Trinitatis siti in eccl. s. Georgii de Sanctogregorio,⁶ Zagabriensis dioc. ad subdiac., deinde die XXV⁷ ad diacon., postremo die datis presentium ad presbit. etc. promovit. Datum XXX Novembris 1488.

B. de Spello⁸

[*m.s.*] 'Pro Iohanne Stephani', alatta: '3'.

297.

Róma, 1489. január 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Oberti Szaniszló, esztergomi egyházmegyes scolaris Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd pedig a főpap alszerpappá, szerpappá, végül áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 74r)⁹

Universis etc. Raphael¹⁰ etc. Universitati etc., quod rev. in Christo pat. dom. Petrus Paulus,¹¹ ep. s. Agathe etc., de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum sexto decimo Kalendas Ianuarii anno quinto,¹² extra tempora a iure statuta, dilectum nobis in Christo Stanislauum Oberti, scol. Strigoniensis dioc., die VI^a

¹ Raffaele Riario kamarás.

² Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

³ 1488. XI. 14.

⁴ 1488. XI. 23.

⁵ Téves utalás a kántorböjtre.

⁶ Szentgyörgy (ma *Đurđevac* Horvátországban) mezőváros Körös megyében. A település a szentgyörgyvári uradalom központja volt, amely 1476-tól Ernuszt János kincstartó birtokába került. Halálát követően fiai Zsigmond pécsi püspök (1473–1505) és öccse János tulajdonában volt. A templom a kamaracsi főesperesség területén feküdt. Vö. CSÁNKI, *Körösmegye*, 14–16, 67; ENGEL, *Digitális térkép*, iKÖ12; MEZŐ, *Patrociniumok*, 111.

⁷ 1488. XI. 25.

⁸ Baptista de Spello kamarai jegyző.

⁹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 85. sz. (119), amely teljesen indokolatlan, ugyanis nem ismert sem a származási, sem pedig a szolgálati helye.

¹⁰ Raffaele Riario kamarás.

¹¹ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

¹² 1488. XII. 17.

presentis mensis Ianuarii¹ in eadem die prim. tons. contulit clericalem, ad quat. etiam min., deinde die dominica, XI dicti mensis² ad subdiac., et postea die XVII eiusdem mensis³ in festo s. Antonii ad diacon., postremo vero die datis presentium in festo s. Sebastiani ad presbit. sacros ordines rite promovit etc. iuxta formam etc. In quorum etc. Datum Rome in Camera Apostolica die XX Ianuarii 1489, pontificatus anno quinto.

Ste. de Narnia⁴

[*m.s.*] 'Pro Stanislao Oberti', alatta: '5'.

298.

Róma, 1489. január 22.

Rafael kamarás igazolja, hogy a váradi egyházmegyés Lőrinc fia Lászlót, a siteri Szt. Egyed parókiáis egyház igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, szerpappá, végül áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 74r)

Universis etc. Raphael⁵ etc. Universitati etc., quod rev. etc., de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum X^o Kalendas Ianuarii anno quinto,⁶ extra tempora a iure statuta, dilectum nobis in Christo Ladislaum Laurentii, rect. par. eccl. s. Egidii in Zehtar,⁷ Waradiensis dioc., die XX^a Ianuarii⁸ in festo s. Sebastiani ad subdiac., deinde die XXI dicti mensis⁹ in festo s. Agnetis ad diacon., postremo vero die datis presentium in festo s. Vincentii ad presbit. sacros ordines infra missarum solemniam rite promovit et iuxta formam etc. In quorum etc. Datum Rome in Camera Apostolica die XXII Ianuarii 1489, pontificatus anno quinto.

Ste. de Narnia¹⁰

[*m.s.*] 'Pro Ladislao Laurentii', alatta: '3'.

¹ 1489. I. 6.

² 1489. I. 11.

³ 1489. I. 17.

⁴ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

⁵ Raffaele Riario kamarás.

⁶ 1488. XII. 23.

⁷ Siter (ma *Șișterea* Romániában) falu, Bihar megyében templomos helyként szerepelt a 14. századi tizedjegyzékekben. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 4B152.

⁸ 1489. I. 20.

⁹ 1489. I. 21.

¹⁰ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

299.

Róma, 1489. április 4.

A Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkal-
mával az erdélyi egyházmegyes Baranyai Mihály Sant' Agata de' Goti püspö-
kétől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 85v)

Ordines [generales] celebrati per rev. in Christo pat. dom. Petrum Paulum,¹ Dei gratia ep. s. Agathe in Romana Curia residentem, de mandato s. dom. nostri pape² super hoc vive vocis oraculo nobis facto et auctoritate nostri camerariatus officii, die sabbati circa medium quadragesime, qua cantatur in eccl. Dei 'Sitientes' etc., qua fuit die IIII mensis Aprilis 1489 in eccl. b. Marie de Regina Celi in platea s. Petri de Urbe, ordines celebrans generales iuxta formam etc. S. R. E.

D. de Attavantis notarius³

Ad prim. tons.

Michael Baronyai,⁴ Transilvanensis^a [dioc.]^a Mellette jobbra: 'ii'.

300.

Róma, 1489. április 4.

A Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkal-
mával Tarpai Simon, az egri egyházmegyes Tizenegyezer szűz-oltár igazgatója
Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 85v)

(Ad prim. tons.)

Simon de Tarpa,⁵ rect. alt. XI milium Virginum, Agriensis dioc.^a^a Mellette jobbra: 'iii'.¹ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.² VIII. Ince pápa.³ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.⁴ Baranya (ma *Baraninci* Ukrajnában) falu Ung megye területén. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 388; ENGEL, *Digitális térkép*, 1UG17.⁵ Tarpa falu Bereg megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 420; ÁMTF I, 549; ENGEL, *Digitális térkép*, 1BRG50. – Személyére lásd még 301. sz.

301.

Róma, 1489. április 4.

A Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az egri egyházmegyes Tarpai Simon Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 85v)

Ad quat. min.

Simon de Tarpai¹**302.**

Róma, 1489. április 4.

A Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Farkas Máté, erdélyi egyházmegyes klerikus, bagosi plébános Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 85v)

(Ad quat. min.)

Matheus Lupus, cler. Transilvanensis dioc., pleb. de Bagoc^{2a}^a Mellette jobbra: 'iii'.**303.**

Róma, 1489. április 4.

A Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Baranyai Mihály, erdélyi egyházmegyes klerikus Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 85v)

(Ad quat. min.)

Michael Baronyai,³ cler. Transilvanensis dioc.¹ Személyére lásd 300. sz.² Bagos (ma *Bogbiş* Romániában) falu Szatmár megyében. Papját 1332-ben említették első alkalommal a források. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 470; MAKSAY, *A középkori Szatmár*, 19. sz. (111–112); ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZR56; NÉMETH, *A középkori Szatmár*, 27. sz. (14–15).³ Személyére lásd még 299. sz.

304.*Róma, 1489. április 4.*

A Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával János fia Mihály, az erdélyi egyházmegyes Szt. Miklós parókiális egyház oltárigazgatója Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 85v)

(Ad quat. min.)

Martinus Iohannis, rect. alt. in par. eccl. s. Nicolai, Transilvanensis dioc.^a^a Mellette jobbra: 'ii'.**305.***Róma, 1489. április 4.*

A sorra kerülő általános szentelés alkalmával Jeromos fia Márk, az esztergomi egyházmegyes hodrusi Szt. Miklós-kápolna káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 85v)

Ad subdiac.

Marcus Ieronimi, capell. s. Nicolai in Hodrizia,² Strigoniensis dioc.^a^a Mellette jobbra: 'iii'.**306.***Róma, 1489. április 4.*

A Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Mihály fia István, az erdélyi egyházmegyes Szt. Péter és Pál-templom Szűz Mária-kápolnájának káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 85v)

(Ad subdiac.)

Stephanus Michaelis, capell. ad alt. b. Virginis in eccl. s. Petri et Pauli, Transilvanensis dioc.^a^a Mellette jobbra: 'ii'.¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 86. sz. (120).² A település lokalizálására lásd 213. sz.

307.

Róma, 1489. április 4.

A Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Kovács Bálint oltárost Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 86r)^a

(Ad subdiac.)

Valentinus Fabri,² altar. Strigoniensis dioc.³^a Mellette jobbra: 'ii'.

308.

Róma, 1489. április 4.

A Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az erdélyi egyházmegyes Ágoston fia Kelement, a Szt. Márk-templom scolasticusát Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 86r)

(Ad subdiac.)

*Clemens Augustini, scolasticus eccl. s. Marci,³ Transilvanensis dioc.^b^aA név előtt áthúzva: 'ad III^{or} minores'. ^b Mellette jobbra: 'ii'.

309.

Róma, 1489. április 18.

Rafael kamarás igazolja, hogy az esztergomi egyházmegyes Lénárd fia Mátyást, a bakabányai Szt. Miklós plébániatemplom Krisztus Teste-kápolna káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, végül áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 87r)^a

Universis etc. Raphael⁵ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Petrus,⁶ ep. s. Agathe in Romana Curia, dilectum nobis Mathiam Leonardi, capell. ad alt. Corporis

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 87. sz. (120), amely teljesen indokolatlan, mivel nem ismert sem a származási helye, sem pedig szolgálati helye.

² Személyére lásd 318. sz.

³ A szakirodalom a középkori Magyarország területén összesen 15 Szt. Márk titulusú templomot tart számon, közülük azonban egyik sem lokalizálható az erdélyi egyházmegye területére. Vö. MEZŐ, *Patrocíniumok*, 252–252.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 88. sz. (120–121).

⁵ Raffaele Riario kamarás.

⁶ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

Christi in eccl. s. Nicolai in Pukano,¹ Strigoniensis dioc. ad ordines suprascriptos et diebus suprascriptis in omnibus et per omnia, ut supra ^a[die sabbati IIII Aprilis² in ordinibus generalibus ad subdiac., successive vero die XII dicti mensis³ ad diacon., postremo vero sabbato in vigilia Pasche die datis presentium ad presbit. ordines etc. promovit in forma. Datum Rome in Camera Apostolica anno Dom. MCCCCLXXXVIII, die vero XVIII dicti mensis Aprilis, pontificatus s. dom. nostri Innocentii pape VIII⁴ anno quinto]^a.

D. Attavantis⁵

[*m.s.*] 'Mathias Leonardii', alatta: '3'.¹ Kiegészítés az előtte lévő bejegyzés alapján. Megjegyzendő, hogy a szövegben szereplő április 4-i általános szentelésről készített listán nem szerepel a neve.

310.

Róma, 1489. április 18.

Rafael kamarás igazolja, hogy az esztergomi egyházmegyes Márton fia Mihályt, a bábaszéki Szt. György plébániatemplom igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, végül áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 87r)⁶

Universis etc. Raphael⁷ etc., ut supra, dilectum nobis in Christo Michaellem Martini, rect. par. eccl. s. Georgii in Babazec,⁸ Strigoniensis dioc., die sabbato quatuor temporum seu in ordinibus generalibus ad quat. min. et ad subdiac., successive vero dominica XII dicti mensis⁹ ad diacon., postremo vero sabbati in vigilia Pasche ad sacros presbit. ordines promovit, ut supra in forma.

D. Attavantis¹⁰

[*m.s.*] 'Michael Martini', alatta: '4'.

¹ Bakabánya (ma *Pukanec* Szlovákiában) *civitas* Hont megyében. Szt. Miklós tiszteletére szentelt, gótikus temploma a 14. században épült. Vö. BAKÁCS, *Hont vármegye*, 49–50; ÁMTF III, 176; ENGEL, *Digitális térkép*, 1HT6; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 310.

² 1489. IV. 4.

³ 1489. IV. 12.

⁴ VIII. Ince pápa.

⁵ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 89. sz. (121–122).

⁷ Raffaele Riario kamarás.

⁸ Bábaszék (ma *Babiná* Szlovákiában) mezőváros Zólyom vármegyében. A szakirodalom Szt. Máté titulusú templomot ismer. ENGEL, *Digitális térkép*, 6ZM9; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 277.

⁹ 1489. IV. 12.

¹⁰ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

311.

Róma, 1489. április 18.

Rafael kamarás igazolja, hogy a Dombrói Lukácsot, a zágrábi egyházmegyes vikanoveci Szt. Márton plébániatemplom plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, végül áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 87v)

Universis et etc. prout supra in omnibus et per omnia pro Luca de Dombro,¹ pleb. pleban. eccl. s. Martini in Vukethinez (!),² Zagradiensis dioc. ^a[die III^a Aprilis³ primo in ordinibus generalibus ad subdiac., deinde die dominica XII dicti mensis⁴ ad diacon., postremo die sabbato in vigilia s. Pasche⁵ die datis presentium ad presbit. ordines etc. promovit in formam, ut supra. Datum Rome in Camera Apostolica die XVIII Aprilis 1489]^a.

D. Attavantis⁶

[*m.s.*] 'pro Luca de Donbro', alatta: '3'.¹ ^{a-a} Kiegészítés a folio első bejegyzése alapján.

312.

Róma, 1489. április 18.

Rafael kamarás igazolja, hogy Ladányi Imrét, az egri egyházmegyes Szt. György plébániaegyház plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, végül áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 87v)⁷

Universis etc. prout supra in omnibus et per omnia pro Emerico de Ladani^a,⁸ pleb. pleban. s. Georgii,⁹ Agriensis dioc.

D. Attavantis¹⁰

[*m.s.*] 'Pro Emerico de Ladani', alatta: '3'.¹ A kiadásban 'Ladame' szerepel.

¹ A település lokalizálására lásd 8. sz.

² Minden bizonnyal Vicsetinec/Vikanovec (ma *Vučetinec* Horvátországban) Zala megyei faluról van szó, amely a Muraközben, a Csáktornyai uradalom területén fekszik. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 124.

³ 1489. IV. 4.

⁴ 1489. IV. 7.

⁵ 1489. IV. 18.

⁶ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁷ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 91. sz. (122–123), ahol tévesen április 20-i dátummal szerepel.

⁸ Azonosítása nem egyértelmű, ugyanis három Ladány nevű település ismert Szabolcs megyében: Mezőladány, Püspökladány és Tiszaladány. – RÁBIK téves olvasata alapján Ladamóc faluval azonosította (ma *Ladmovec* Szlovákiában). Lásd az előző jegyzetet.

⁹ Mivel a település nevét nem jegyezték fel, s több Szt. György titulusú templom ismert a középkori egri egyházmegye területén, ezért azonosítása nem lehetséges.

¹⁰ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

313.

Róma, 1489. április 18.

Rafael kamarás igazolja, hogy Nagymihályi Gergelyt, az egri egyházmegyes Csetnek mezőváros Szűz Mária parókiális egyház Szt. György-oltárának örökös káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, végül áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 87v)¹

Universis etc. prout supra in omnibus et per omnia pro Gregorio de Nagmihal,² perp. capell. ad alt. s. Georgii in par. eccl. b. Marie in op. Sitnig,³ Agriensis dioc., vigore supplicationis sub datis Rome sexto Kalendas Aprilis anno quinto.⁴

D. Attavantis⁵

[m.s.] 'Pro Gregorio de Nagmihal', alatta: '3'.

314.

Róma, 1489. április 18.

Rafael kamarás igazolja, hogy Gyárfás fia Demeter egri egyházmegyes klerikust Sant' Agata de' Goti püspöke diakónussá, majd áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 88v)⁶

Universis etc. Raphael⁷ etc., quod rev. pat. dom. Petrus,⁸ ep. s. Agathe etc., ac vigore supplicationis sub datis Rome sexto Kalendas Martii anno quinto,⁹ dilectum nobis in Christo Demetrium Gervasii, cler. Agriensis dioc.,¹⁰ die sabbato IIII mensis Aprilis¹¹ in ordinibus generalibus ad diacon., deinde die sabbato, XVIII dicti mensis in vigilia Pasche,¹² ad presbit. ordines etc. promovit in forma. Datum Rome in Camera Apostolica, die XVIII supradicti mensis Aprilis 1489.

D. Attavantis¹³

[m.s.] 'Demetrius Gervasii', alatta: '2'. I^a A kiadásban 'quinti' szerepel.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 92. sz. (123), ahol tévesen április 20-i dátummal szerepel.

² Nagymihály (ma *Michalovce* Szlovákiában) falu Zemplén megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 337; ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZNI1.

³ Csetnek (ma *Šitník* Szlovákiában) mezőváros Gömör megyében. Szűz Mária tiszteletére szentelt temploma a 14. századi pápai tizedjegyzékekben szerepel. Szt. György-oltárának első említése 1467-ből ismert. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 127; ENGEL, *Digitális térkép*, 1GM3; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 412.

⁴ 1489. III. 27.

⁵ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 93. sz. (123–124).

⁷ Raffaele Riario kamarás.

⁸ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁹ 1489. II. 24.

¹⁰ Személyére lásd 317. sz.

¹¹ 1489. IV. 4.

¹² 1489. IV. 18.

¹³ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

315.*Róma, 1489. április 18.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Mihály fia János, erdélyi egyházmegyes scolaris Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 94v)

Ordines generales clericales celebrati per rev. in Christo pat. dom. Petrum paulum,¹ ep. s. Agathe in Romana Curia residentem, de mandato s. dom. nostri pape² super hoc vive vocis oraculo nobis facto et auctoritate nostri camerariatus officii in eccl. s. Marie de Reginaceli in Burgo s. Petri de Urbe, die sabati (!) sancti XVIII mensis Aprilis, omnes et singulos infrascriptas personas ad infrascriptos ordines promovit et ordinavit iuxta formam S. R. E. in talibus solitam et primo.

Ad prim. tons.

Iohannes Michaelis, scol. Transilvanensis dioc.

316.*Róma, 1489. április 18.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Mihály fia János, erdélyi egyházmegyes klerikus Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette négy kisebb rendet.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 88v)

Ad quat. min.

Iohannes Michaelis, cler. Transilvanensis dioc.

317.*Róma, 1489. április 18.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Gyárfás fia Demetert, az erdélyi egyházmegyes Kiszekeres plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 88v)

Ad presbit.

Demetrius Gervasii,³ pleb. de Kiszeker,⁴ Transilvanensis dioc.¹ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.² VIII. Ince pápa.³ Személyére lásd 314. sz.⁴ Kiszekeres falu Szatmár megyében. Az ugoicsai főesperesi kerülethez tartozó templom papját első alkalommal 1332-ben említették. Az Árpád-kor félköríves záródású kápolnát a 15. században lebontották, majd

318.

Róma, 1489. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Kovács Bálint, az esztergomi egyházmegyes Szt. Anna-oltárának káplánja Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd pedig a főpap alszerpappá, diakónussá végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 87r)¹

Universis etc. Raphael² etc., ut supra, dilectum nobis Valentinum Fabri,³ cler. Strigoniensis dioc., capell. ad alt. s. Anne, die sabbato quatuor temporum, videlicet 4^a Aprilis⁴ ad prim. tons. et quat. min., deinde dominica XII dicti mensis⁵ ad subdiac., successive vero sabbato in Vigilia Pasche⁶ ad diacon., postremo vero Lune feria secunda post Pascham, die XX dicti mensis,⁷ ad presbit. ordines etc. in forma promovit. ^aDatum in Camera Apostolica die XX dicti mensis 1489.^a

D. Attavantis⁸

[*m.s.*] 'Valentinus Fabri', alatta: '5'. I^{a-a} E rész nem szerepel a kiadásban, mivel a kiadó szerint: 'Datatio apud hanc inscriptionem deest', amely állítás azonban nem felel meg a valóságnak.

319.

Róma, 1489. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Jeromos fia Márkot, az esztergomi egyházmegye hodrusi Szt. Miklós-oltár igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspökétől az általános szentelés alkalmával alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 88r)

Universis etc. Raphael⁹ etc. de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome pridie Idus Aprilis anno V^{to},¹⁰ dilectum nobis in Christo Marcum Ieronimi, rect. alt.

egy gótikus, poligonális szentélyzáródású, diadalívvel ellátott templomot emeltek a helyén. Vö. MAKSAY, *A középkori Szatmár*, 338. sz. (212–214); NÉMETH, *A középkori Szatmár*, 449/b. sz. (286).

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 90. sz. (122), azonban ez teljesen indokolatlan, hiszen sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

² Raffaele Riario kamarás.

³ Személyére lásd 307. sz.

⁴ 1489. IV. 4.

⁵ 1489. IV. 12.

⁶ 1489. IV. 18.

⁷ 1489. IV. 20.

⁸ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁹ Raffaele Riario kamarás.

¹⁰ 1489. IV. 12.

s. Nicolai in Hodricz,¹ Strigoniensis dioc., die sabbato IIII^{ta} Aprilis² in ordinibus generalibus ad subdiac., deinde sabbato in vigilia Pasche, XVIII dicti mensis³ ad diacon., postremo Lune feria secunda post Pascham, ^adie datis^b presentium^a ad ^csacros^c presbit. ordines supradictus rev. pat. dom. Petrus, ep. s. Agathe promovit etc. in forma. Datum Rome in Camera Apostolica, die XX supradicti mensis Aprilis 1489, pontificatus dom. Innocentii pape VIII⁴ anno V.

D. Attavantis⁵

[*m.s.*] 'Marcus Ieronimi', alatta: '3' | ^{a-a} A sor fölé besúrvva. | ^b A kiadásban 'datarum'. | ^{c-c} A kiadásban nem szerepel.

320.

Róma, 1489. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Mihály fia Istvánt, az erdélyi egyházmegye téremi Szt. Péter és Pál-egyház Mária-oltárának örökös káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 88r)

Universis etc. Raphael⁶ etc. de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome V^{to} Idus Aprilis anno quinto,⁷ dilectum nobis in Christo Stephanum Michaelis, perp. capell. ad alt. BMV siti in eccl. s. Petri et Pauli in Thereni,⁸ Albanensis (!) dioc., rev. pat. dom. Petrus, ep. s. Agathe in Romana Curia etc. die dominica XII Aprilis⁹ ad subdiac., deinde sabbato in vigilia Pasche, XVIII dicti mensis¹⁰ ad diacon., postremo vero Lune feria II post Pascham,¹¹ ^adie datis presentium^a ad presbit. ordines etc. promovit in forma. Datum Rome in Camera Apostolica, die XX supradicti mensis Aprilis 1489.

D. Attavantis¹²

[*m.s.*] 'Stephanus Michaelis', alatta: '3' | ^{a-a} A sor fölé besúrvva.

¹ Hodrusbánya lokalizálására lásd 213. sz.

² 1489. IV. 4.

³ 1489. IV. 18.

⁴ VIII. Ince pápa.

⁵ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁶ Raffaele Riario kamarás.

⁷ 1489. IV. 9.

⁸ Terem falu Szatmár megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 487; MAKSAY, *A középkori Szatmár*, 365. sz. (220); ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZR31; NÉMETH, *A középkori Szatmár*, 483. sz. (304).

⁹ 1489. IV. 12.

¹⁰ 1489. IV. 18.

¹¹ 1489. IV. 20.

¹² Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

321.

Róma, 1489. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Dénes fia Mihályt, a váradi egyházmegyes Negsekit-i Szűz Mária-egyház plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpap-pá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 88r)

Universis etc. Raphael¹ etc., quod rev. pat. dom. Petrus,² ep. s. Agathe in Romana Curia residens, de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome septimo Idus Aprilis anno quinto³ dilectum nobis Michaellem Dionisii, pleb. pleban. BMV in vil. Negsekit,⁴ Varadiensis dioc., die dominica XII Aprilis⁵ ad subdiac., deinde sabbato in vigilia Pasche, XVIII dicti mensis⁶ ad diacon., postremo Lune feria II^a post Pascham,⁷ die datis presentium ad presbit. ordines etc. promovit in forma. Datum in Camera Apostolica, die XX supradicti mensis Aprilis 1489.

D. Attavantis⁸

[*m.s.*] 'Michaelis Dionisii', alatta: '3'.

322.

Róma, 1489. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Miklós fia Egyedet, a váradi egyházmegyes kötegyáni Szűz Mária-egyház plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpap-pá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 88r)

Universis etc. Raphael⁹ etc., quod rev. pat. etc. in omnibus et per omnia in datis, in ordinibus etc. prout supra pro Egidio Nicolai, pleb. eccl. s. Marie de vil. Cathegian,¹⁰ Varadiensis dioc.

D. Attavantis¹¹

[*m.s.*] 'Egidius Nicolai', alatta: '3'.

¹ Raffaele Riario kamarás.

² Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

³ 1489. IV. 7.

⁴ A névalak alapján a települést nem lehet azonosítani.

⁵ 1489. IV. 12.

⁶ 1489. IV. 18.

⁷ 1489. IV. 20.

⁸ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁹ Raffaele Riario kamarás.

¹⁰ Kötegyán település az egykori Bihar vármegyében. Vö. ÁMTF I, 620; ENGEL, *Digitális térkép*, 37B1163.
– Az azonosításban nyújtott segítségért Szabó Ádámnak tartozom köszönettel.

¹¹ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

323.

Róma, 1489. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Ágoston fia Kelement, az erdélyi egyházmegye Szt. Márton-oltár örökös káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 88r)

Universis etc. Raphael¹ etc., vigore supplicationis sub datis Rome pridie Nonas Aprilis² anno V^{to} in omnibus et per omnia, ut in precedenti pro Clemente Augustini, perp. capell. ad alt. s. Martini, Transilvanensis dioc.

D. Attavantis³

[m.s.] 'Clemens Augustini', alatta: '3'.

324.

Róma, 1489. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Baranyai Mihályt, az erdélyi egyházmegye Mátisfalva plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 88v)

Universis etc., Raphael⁴ etc., quod rev. pat. dom. Petrus,⁵ ep. s. Agathe in Romana Curia [residens], de mandato etc. a vigore supplicationis sub datis Rome pridie Nonas Aprilis anno quinto,⁶ dilectum nobis in Michaellem Petri Baronay,⁷ pleb. pleban. de Mathvuszfalva,⁸ Transilvanensis dioc., die dominica XII mensis Aprilis⁹ ad subdiac., deinde sabbato in vigilia Pasche XVIII dicti mensis¹⁰ ad diacon., postremo Luna die datis presentium, feria II^a post Pascha¹¹ ad presbit. ordines etc. promovit in forma. Datum Rome in Camera Apostolica, die XX Aprilis 1489.

D. Attavantis¹²

[m.s.] 'Michael Baronay, alatta: '3'.

¹ Raffaele Riario kamarás.² 1489. IV. 4.³ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.⁴ Raffaele Riario kamarás.⁵ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.⁶ 1489. IV. 4.⁷ Személyére és a település lokalizálására lásd 299. sz.⁸ Két Mátisfalva nevű település létezett a Székelyföldön: 1) település Székelyudvarhely közelében, a Kecskés patak mentén (ma *Mătișeni* Romániában), 2) Kézdi szék területén (ma *Mărcușa* Romániában). E két település egyikére vonatkozik a bejegyzés. Vö. ENGL, *Digitális térkép*, 22SZK9, 40SZK2.⁹ 1489. IV. 12.¹⁰ 1489. IV. 18.¹¹ 1489. IV. 20.¹² Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

325.

Róma, 1489. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Péter fia Tamást, az esztergomi egyházmegye Wellbach Krisztus Teste-oltárának örökös káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 89r)¹

Universis² etc. Raphael³ etc., quod rev. pat. dom. Petrus,³ ep. s. Agathe in Romana Curia residens, de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome pridie Nonas Aprilis anno quinto,⁴ dilectum nobis in Christo Thomam Petri, perp. capell. ad alt. Corporis Christi in Willebach,⁵ Strigoniensis dioc., die dominica XII mensis Aprilis⁶ ad subdiac., deinde sabbato XVIII dicti mensis in vigilia Pasche⁷ ad diacon., postremo vero Lune feria II^a post Pascha die datis^b presentium⁸ ad presbit. ordines promovit etc. in forma. Datum Rome in Camera Apostolica, die XX Aprilis 1489.

D. Attavantis⁹

[*m.s.*] 'Thomas Petri', alatta: '3'. I^a A kiadásban a 'presentes litteras inspecturis' részlet követi, amely az eredeti forrásban nem szerepel. I^b A kiadásban 'datum'.

326.

Róma, 1489. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Körtvélyesi Jánost, az esztergomi egyházmegye Körtvélyes Krisztus Teste-oltárának örökös káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 89r)¹⁰

Universis etc. Raphael¹¹ etc., quod rev. pat. etc. in omnibus et per⁸ omnia ut supra, que in una supplicatione et unico mandato pro Iohanne Michaelis de Carthelan,¹² perp.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 95. sz. (125).

² Raffaele Riario kamarás.

³ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁴ 1489. IV. 4.

⁵ Wellbach (Eilenbach, Eulenbach, Ágostháza, ma *Bystrany* Szlovákiában) mezőváros Szepes vármegyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 6SZP35.

⁶ 1489. IV. 12.

⁷ 1489. IV. 18.

⁸ 1489. IV. 20.

⁹ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

¹⁰ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 96. sz. (125–126).

¹¹ Raffaele Riario kamarás.

¹² Körtvélyes (Nyitrakörtvélyes, ma *Hrušovany* Szlovákiában) falu Nyitra megyében. Vö. ÁMTF IV, 415; ENGEL, *Digitális térkép*, 5NY91.

^bcapell. ad alt. Corporis Christi in Carthelan,¹ Strigoniensis.

D. Attavantis²

[*m.s.*] 'Iohannes Michaelis', alatta: '3'. l^a A kiadásban 'pre'. l^b Előtte áthúzva: 'vicario'.

327.

Róma, 1489. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Mátyás fia Pált, az esztergomi egyházmegyes Szentlélek plébániaegyház Szűz Mária-oltárának kápolnaigazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 89r³)

Universis etc. prout supra in omnibus et per omnia, vigore supplicationis sub datis Rome, sexto Kalendas Aprilis anno quinto,⁴ pro Paulo Mathia (!), rect. cappellanie (!) ad alt. BMV in par. eccl. s. Spiritus,⁵ Strigoniensis dioc.

D. Attavantis⁶

[*m.s.*] 'Paulus Mathie', alatta: '3'.

328.

Róma, 1489. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Crupa Györgyöt, az egri egyházmegyes Szt. Mihály-kápolna káplánját Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 89r⁷)

Universis etc. Raphael⁸ etc., quod rev. pat. dom. Petrus,⁹ ep. s. Agathe in Romana Curia, de mandato etc., ac vigore supplicationis sub datis Rome sexto⁸ Kalendas Aprilis anno quinto,¹⁰ dilectum nobis in Christo Georgium ^bCrupa, capell. capellanie s. Michaelis, Agriensis dioc., die sabbati IIII^{ta} mensis Aprilis¹¹ in ordinibus generalibus ad IIII^{or} min., demum dominica XII dicti mensis¹² ad subdiac., successive vero ^csabbato in vigilia Pasche, XVIII eiusdem mensis,¹³ ad diacon., postremo vero Lune XX supradicti

¹ Lásd az előző jegyzetet.

² Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 97. sz. (127).

⁴ 1489. III. 27.

⁵ Számos Szentlélek titulusú plébánia működött az esztergomi egyházmegyében, ezért lokalizálása nem lehetséges.

⁶ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁷ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 98. sz. (126–127).

⁸ Raffaele Riario kamarás.

⁹ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

¹⁰ 1489. III. 27.

¹¹ 1489. IV. 4.

¹² 1489. IV. 12.

¹³ 1489. IV. 18.

mensis, que fuit feria II^a post Pascham,¹ ad presbit. ordines etc. promovit in forma. Datum Rome in Camera Apostolica, die XX dicti mensis 1489.

D. Attavantis²

[*m.s.*] 'Georgius Crupa', alatta: '4'.¹ A kiadásban: 'sexta'.^{1b} Előtte áthúzva: 'Grup'.^{1c} Előtte áthúzva: 'Luna XX'.

329.

Róma, 1489. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Csetneki Mátét, az esztergomi egyházmegyes Csetnek mezőváros Szűz Mária plébániatemplomában lévő Szt. Zsófia-oltár örökös káplánja Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 88v)³

Universis presentes litteras inspecturis, Raphael⁴ etc., quod rev. pat. dom. Petrus,⁵ ep. s. Agathe in Romana Curia residens, de mandato etc. a vigore supplicationis sub datis Rome Nonis Aprilis anno quinto,⁶ dilectum nobis in Christo Matheum [de] Setenick,⁷ perp. capell. ad alt. s. Zophie siti in eccl. par. b. Marie op. Setenick,⁸ Strigoniensis dioc., die dominica XII mensis Aprilis⁹ ad quat. min., deinde sabbati in vigilia Pasche XVIII dicti mensis¹⁰ ad subdiac., successive vero die Lune feria II post Pascham, ^avidelicet die XX dicti^a [mensis],¹¹ ad diacon., postremo Martis, feria tertia post Pascha, die datis^b presentium,¹² ad presbit. ordines promovit etc. in forma. Datum Rome in Camera Apostolica, die XXI Aprilis 1489.

D. Attavantis¹³

[*m.s.*] 'Matheus Setenick', alatta: '4'.^{1a-a} A sor fölé beszúrva. ^{1b} A kiadásban: 'daturum'.

¹ 1489. IV. 20.

² Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 99. sz. (127).

⁴ Raffaele Riario kamarás.

⁵ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁶ 1489. IV. 5.

⁷ Csetnek (ma *Štítňik*) mezőváros Gömör vármegyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 127; ÁMTF II, 490; ENGEL, *Digitális térkép*, 1GM3.

⁸ A Szűz Mária tiszteletére szentelt templom Szt. Zsófia-oltárának ez az első ismert említése. Vö. MEZŐ, *Patrocíniumok*, 412.

⁹ 1489. IV. 12.

¹⁰ 1489. IV. 18.

¹¹ 1489. IV. 20.

¹² 1489. IV. 21.

¹³ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

330.

Róma, 1489. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Tamás fia János, az esztergomi egyházmegye csoltói Szt. Kereszt plébániatemplom plébánosa Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, ezt követően a főpap alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 89v)¹

Universis etc., Raphael² etc., quod rev. pat. dom. Petrus,³ ep. s. Agathe in Romana Curia residens, de mandato etc. a vigore supplicationis sub datis tertio Idus Aprilis anno quinto,⁴ dilectum nobis in Christo Iohannem Thome, pleb. pleban. s. Crucis de Ciolto,⁵ Strigoniensis dioc., die dominica XII mensis Aprilis⁶ ad prim. tons. et quat. min., ^adeinde^a sabbati in vigilia Pasche, videlicet XVIII dicti [mensis]⁷ ad subdiac., successive vero Lune feria II^a post Pascham⁸ ad diacon., postremo vero die ^bdatis^b presentium in feria III^a post Pascha,⁹ ad presbit. ordines promovit in forma. Datum in Camera Apostolica, die XXI supradicti mensis Aprilis 1489.

D. Attavantis¹⁰

[m.s.] 'Iohannes Thome', alatta: '5'. | ^{a-a} A kiadásban: 'die'. | ^{b-b} A kiadásban: 'daturum'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 100. sz. (127).

² Raffaele Riario kamarás.

³ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁴ 1489. IV. 11.

⁵ Csoltó (ma Čoltovo Szlovákiában) település az egykori Gömör megyében. Szt. Kereszt templomát 1332-ben említették első alkalommal. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 132; ÁMTF II, 492; ENGEL, *Digitális térkép*, 45GM45; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 173.

⁶ 1489. IV. 12.

⁷ 1489. IV. 18.

⁸ 1489. IV. 20.

⁹ 1489. IV. 21.

¹⁰ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

331.

Róma, 1489. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Nagy András, az esztergomi egyházmegyes Szt. Dorottya-egyház káplánja Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, ezt követően a főpap alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 89v)¹

Universis etc. Raphael² etc., quod rev. pat. dom. Petrus³ etc., ut supra, sub eodem dato in omnibus et eisdem ordinibus pro Andrea Benedicti Magni, capell. capellanie in eccl. s. Dorothee,⁴ Strigoniensis dioc., quam in eodem mandato etc.

D. Attavantis⁵

[*m.s.*] 'Andreas Benedicti', alatta: '5'.

332.

Róma, 1489. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Mihály fia Simont, az egri egyházmegyes Szt. György parókialis egyházában lévő Szt. Orsolya és (mártúr)társai-oltár igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke püspök szerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 89v)⁶

Universis etc., ut supra, ac vigore supplicationis sub datis Rome Idus Aprilis anno quinto,⁷ dilectum nobis in Christo Simonem Michaelis, rect. alt. s. Ursule et sociorum eius situs in par. eccl. s. Georgii,⁸ Agriensis dioc., die sabbati XVIII mensis Aprilis⁹ in vigilia Pasche etc. in omnibus et per omnia, ut supra.

D. Attavantis¹⁰

[*m.s.*] 'Simon Michaelis', alatta: '3'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 101. sz. (128–129).

² Raffaele Riario kamarás.

³ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁴ Három Szt. Dorottya titulusú templom ismert az esztergomi egyházmegyében: 1) Teplica (Szepestapolca, ma *Spíská Teplica* Szlovákiában); 2) Vágszklás (ma *Skalka nad Váhom* Szlovákiában); 3) Forbasz (Poprádfalu, ma *Forbasy* Szlovákiában), így ezek egyikére vonatkozzat a bejegyzés. Vö. MEZŐ, *Patrocíniumok*, 69.

⁵ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 102. sz. (129).

⁷ 1489. IV. 13.

⁸ Mivel több Szt. György titulusú templom ismert a középkori egri egyházmegye területén, a település azonosítása bizonytalan.

⁹ 1489. IV. 18.

¹⁰ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

333•

Róma, 1489. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Elek fia Sebestyént, az egri egyházmegye bősziorményi Szt. Miklós-templomban lévő Szt. Bereck-oltár igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 90r)

Universis etc. Raphael¹ etc., ac vigore supplicationis sub datis Rome Idus Aprilis anno V^{to},² dilectum nobis Sebastianum Alexii, acol. rect. alt. s. Briccii in eccl. s. Nicolai confessoris in Bescheruen,³ Agriensis dioc., die sabbati in vigilia Pasche, XVIII mensis Aprilis⁴ ad subdiac., deinde Lune XX, die feria II^a post Pascham⁵ ad diacon., postremo Martis feria III et die datis presentium ad presbit. ordines etc. promovit in forma. Datum in Camera Apostolica, die XXI mensis Aprilis 1489.

D. Attavantis⁶*[m.s.]* 'Sebastianus Alexii', alatta: '3'.

334•

Róma, 1489. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Ágoston fia Istvánt, az erdélyi egyházmegye Szt. Imre-egyház plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke szerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 90r)

Universis etc. Raphael⁷ etc., ac vigore supplicationis sub datis Rome quinto Idus Aprilis anno quinto,⁸ dilectum nobis Stephanum Augustini, pleb. eccl. s. Emerici,⁹ Transilvanensis dioc., die sabbato in vigilia Pasche, XVIII mensis Aprilis¹⁰ etc., ut in proxima precedenti in omnibus et per omnia.

D. Attavantis¹¹*[m.s.]* 'Stephanus Augustini', alatta: '3'.¹ Raffaele Riario kamarás.² 1489. IV. 13.³ Bősziormény (ma Hajdúbősziormény) mezőváros a Hunyadi család debreceni uradalomához tartozott. Szt. Miklós-templomát első alkalommal 1332-ben említették az írott forrásokban. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 335; NÉMETH, *A középkori Szabolcs*, 49; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZB58; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 316.⁴ 1489. IV. 18.⁵ 1489. IV. 20.⁶ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.⁷ Raffaele Riario kamarás.⁸ 1489. IV. 9.⁹ A település azonosítása nem lehetséges a rendelkezésre álló adatok alapján.¹⁰ 1489. IV. 18.¹¹ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

335.

Róma, 1489. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Fekete György fia Lőrincet, az egri egyházmegye pazonyi Szűz Mária parókiális egyház plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke a római Santa Maria Regina Coeli-templomban alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 91r)

Universis etc., Raphael¹ etc., quod rev. pat. dom. Petrus,² ep. s. Agathe in Romana Curia residens, de mandato etc. a vigore supplicationis sub datis Rome pridie Idus Aprilis anno quinto,³ dilectum nobis in Christo Laurentium Georgii Fekethe, pleb. eccl. par. nativitatis b. Marie de Pazon,⁴ Agriensis dioc., die sabbato XVIII mensis Aprilis in vigilia Pasche⁵ ad subdiac., deinde Lune feria II^a post Pascha et XX dicti mensis⁶ ad diacon., postremo vero Martis feria 3^a,⁷ et die datis presentium⁸ et post Pascham⁷ ad presbit. ordines etc. in forma promovit in eccl. s. Marie de Regina Celi etc. In quorum etc. Datum Rome, in Camera Apostolica die XXI dicti mensis Aprilis 1489, pontificatus etc. anno V^{to}.

D. Attavantis⁸

[*m.s.*] 'Laurentius Georgii', alatta: '3'.¹⁻³ A szövegtest alatt kiegészítve.

336.

Róma, 1489. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Kálmán Lázárt, az egri egyházmegye demecseri Szt. István király parókiális egyház plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke a római Santa Maria Regina Coeli-templomban alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 91r)

Similis de verbo ad verbum pro Lazaro Sebastiani Kalman, pleb. par. eccl. s. Stephani regis de Hemecher,⁹ Agriensis dioc.

D. Attavantis¹⁰

[*m.s.*] 'Lazarus Sebastiani', alatta: '3'.

¹ Raffaele Riario kamarás.

² Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

³ 1489. IV. 12.

⁴ Pazon (ma Nyírpazon) falu Szabolcs megyében, templomát a 14. századi pápai tizedjegyzékek említik első ízben. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 523; NÉMETH, *A középkori Szabolcs*, 152; ENGEL, *Digitális térkép*, 12SZB20.

⁵ 1489. IV. 18.

⁶ 1489. IV. 20.

⁷ 1489. IV. 21.

⁸ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁹ Valószínűleg a Szabolcs megyei Demecser mezővárossal azonosítható, amely településnek eddig a Szt. György tiszteletére szentelt temploma volt ismert. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 507; NÉMETH, *A középkori Szabolcs*, 61–62; ENGEL, *Digitális térkép*, 4SZB19.

¹⁰ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

337.

Róma, 1489. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Fekete Antal fia Tamást, az erdélyi egyházmegye bánházai Szt. Márton parókiális egyház plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke a római Santa Maria Regina Coeli-templomban alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 91r)

Similis de verbo ad verbum pro Thoma Antonii Fekethe, pleb. par. eccl. b. Martini ep. et confessoris de Banhaza,¹ dioc. Albensis Transilvanensis.

D. Attavantis²*[m.s.]* 'Thomas Antonii', alatta: '3'.

338.

Róma, 1489. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Szentlőrinci (?) Kovács Benedek fia Mihályt, az erdélyi egyházmegye ákosi Szt. Mihály parókiális egyház plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke a római Santa Maria Regina Coeli-templomban alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 91r)

Similis et de verbo ad verbum pro Michaele Benedicti Fabri de Zenisocirrinz (?), pleb. eccl. par. s. Michaelis Archangeli de Achys,³ dioc. Albensis Transilvanensis.

D. Attavantis⁴*[m.s.]* 'Michael Benedicti', alatta: '3'.

¹ Bánháza egykori falu Szatmár megyében. Vö. ÁMTF I, 597; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZR40; NÉMETH, *A középkori Szatmár*, 31. sz. (16–17).

² Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

³ Ákosfalva (ma *Acățari* Romániában) falu Marosszék területén. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 42SZK1.

⁴ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

339.

Róma, 1489. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Hölvényi Simon fia András, az esztergomi egyházmegyes magyarszögyéni Szt. Mihály parókiális egyház temetőkápolnájának igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke a római Santa Maria Regina Coeli-templomban alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 91r)

Similis et de verbo ad verbum pro Andrea Simonis Alws de Helwen,² rect. cap. s. Nicolai ep. in cimiterio eccl. par. s. Michaelis Archangeli de Magyarzeden,³ Strigoniensis dioc.

D. Attavantis⁴

[*m.s.*] 'Andreas Simonis', alatta: '3'.

340.

Róma, 1489. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Percsényi Mátét, az erdélyi egyházmegyes Harazva-i Szt. István vértanú plébániaegyház Szűz Mária-oltárának igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke a római Santa Maria Regina Coeli-templomban alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 91r)

Similis et de verbo ad verbum pro Matheo Mathei Stefani (!) de Perczen,⁵ rect. alt. Assumptionis Virginis Gloriose in eccl. par. s. Stephani prothomartiris de Harazua (?), dioc. Albensis Transilvanensis.

D. Attavantis⁶

[*m.s.*] 'Matheus Stephani', alatta: '3'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 103. sz. (130).

² Hölvény (ma *Tekovské Lužany* Szlovákiában) falu Bars vármegyében, az esztergomi érsekség birtokában. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 2BRS52.

³ Magyarszögyén (ma *Svodín* Szlovákiában) mezőváros Esztergom megyében, az esztergomi érsek birtokában. A Szt. Mihály-templom első említése a 13. század végéről származik. Vö. ÁMTF II, 312; ENGEL, *Digitális térkép*, 6ESZ1; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 291.

⁴ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁵ Percsény (Szilágyperczen, ma *Pericei* Romániában) falu egykori Közép-Szolnok, majd Kraszna megye területén, a 13. századtól szerepel az írott kútfőkben. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 562, 584; ENGEL, *Digitális térkép*, 3KA9.

⁶ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

341.

Róma, 1489. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Szombathelyi Pétert, a váradi egyházmegyes Perrez-i Szt. Péter és Pál parókiális egyház plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke a római Santa Maria Regina Coeli-templomban alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 91r)

Similis et de verbo ad verbum pro Petro Georgii de Sabaria,¹ pleb. eccl. par. s. Petri et Pauli apostolorum de Perrez,² Varadiensis dioc.

D. Attavantis³*[m.s.]* 'Petrus Georgii', alatta: '3'.

342.

Róma, 1489. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Nagy János fia Márton, az erdélyi egyházmegyes gyarmati Szt. István király-kápolna igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke a római Santa Maria Regina Coeli-templomban alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 91r)

Similis et de verbo ad verbum, ut supra, pro Martino Iohannis Nagh, rect. alt. s. regis Stephani in cap. in possessione Guermatis (?), Albensis dioc.

D. Attavantis⁴*[m.s.]* 'Martinus Iohannis', alatta: '3'.

343.

Róma, 1489. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Oláh Miklós fia Lőrincet, a váradi egyházmegyes Szt. János plébánia plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke a római Santa Maria Regina Coeli-templomban alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 91v)

Similis et de verbo ad verbum, ut supra, pro Laurentio Nicolai Olah, pleb. plebis s. Iohannis ante portam Latinam, Varadiensis dioc.

A. de Campania⁵*[m.s.]* 'Laurentius Nicolai', alatta: '3'.

¹ Szombathely mezőváros Vas megyében, a győri püspök birtokában. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 729; ENGEL, *Digitális térkép*, 1VS30.

² A névalak alapján lehetséges, hogy a Bihar megyei Pércsel (ma Vámospércs) vagy a Hunyad megyei Petresddel (ma *Petresți* Romániában) azonosítható. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 4BI1, 2HD23.

³ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁴ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁵ Aloisius de Campania kamarai jegyző.

344.

Róma, 1489. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Hegyi György fia Gált, az erdélyi egyházmegye sági Szt. Mihály parókiális egyházának plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke a római Santa Maria Regina Coeli-templomban szerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 91v)

Item similis de verbo ad verbum, ut supra, pro Galo (!) Georgii Hegy, pleb. par. eccl. s. Michaelis de Sagh,¹ Albensis dioc.

A. de Campania²

[*m.s.*] 'Galus Georgii', alatta: '3'.

345.

Róma, 1489. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Dorm János fia Mátét, az erdélyi egyházmegye borgosi Keresztelő Szt. János parókiális egyház plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke a római Santa Maria Regina Coeli-templomban alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 91v)

Item similiter de verbo ad verbum pro Matheo Iohannis Dorm, pleb. par. eccl. decollationis s. Iohannis Baptiste de Borgos,³ Albensis dioc.

A. de Campania⁴

[*m.s.*] 'Matheus Iohannis, alatta: '3'.

346.

Róma, 1489. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Descellec-i Dénes fia Mihályt, az erdélyi egyházmegye somkeréki (?) Mindenszentek parókiális egyház plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 91v)

Item similiter de verbo ad verbum pro Michaele Dinonisii de Descellecii (?), pleb. par. eccl. Omn. Sanct. de Somzer,⁵ Albensis dioc.

D. Attavantis⁶

[*m.s.*] 'Michael Dionisii', alatta: '3'.

¹ Az erdélyi egyházmegye területén nem ismert ilyen névalakú település.

² Aloisius de Campania kamarai jegyző.

³ Minden valószínűség szerint a Marosvásárhely közelében lévő Bordos (ma *Bordoșiu* Romániában) településről van szó. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 90SZK2.

⁴ Aloisius de Campania kamarai jegyző.

⁵ Esetleg Somkerék (ma *Șintereag* Romániában) faluval azonos Belső-Szolnok megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1BSZ27.

⁶ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

347.

Róma, 1489. május 9.

Rafael kamarás igazolja, hogy Gálospetri Györgyöt, az erdélyi egyházmegye Szt. Péter és Pál egyháza Mindenszentek-oltárának igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 101v)

Universis etc. Raphael¹ etc., quod rev. pat. dom. Petrus,² ep. supradictus de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum Idus Aprilis anno quinto,³ dilectum nobis Georgium de Galluspetri,⁴ rect. alt. Omn. Sanct. in eccl. b. Petri et Pauli, Albensis Transilvanensis dioc., die dominica III^a mensis Maii⁵ ad subdiac., deinde die Mercurii VI dicti [mensis] in festo s. Iohannis ante portam latinam⁶ ad diacon., postremo vero Veneris VIII eiusdem [mensis] in festo s. Angeli⁷ ad presbit. ordines etc. promovit in forma. Datum Rome in Camera Apostolica, die VIII mensis Maii 1489.

D. Attavantis⁸

[*m.s.*] 'Georgius de Galluspetri', alatta: '3'.

348.

Róma, 1489. május 9.

Rafael kamarás igazolja, hogy Csaholyi Györgyöt, az erdélyi egyházmegye Csaholy Szűz Mária parókiális egyházának plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 101v)

Universis etc. Raphael⁹ etc., quod rev. pat. dom. Petrus,¹⁰ ep. supradictus, de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis, ut supra,¹¹ dilectum nobis Georgium de Chahol,¹²

¹ Raffaele Riario kamarás.

² Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

³ 1489. IV. 13.

⁴ Gálospetri (ma *Galospetreu* Romániában) falu az egykori Bihar és Szatmár megyék határán feküdt, s a 13. század végétől szerepel az írott forrásokban. Vö. ÁMTF I, 654; ENGEL, *Digitális térkép*, 1B138.

⁵ 1489. V. 3.

⁶ 1489. V. 6.

⁷ 1489. V. 8.

⁸ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁹ Raffaele Riario kamarás.

¹⁰ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

¹¹ Idus Aprilis (1489. IV. 13.)

¹² Csaholy (ma Nyírcsaholy) falu Szatmár megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 472; MAKSAY, *A középkori Szatmár*; 61. sz. (121); ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZR25.

pleb. par. eccl. Nativitatis BMV in dicta Chahol,¹ Albensis Transilvanensis dioc., die dominica etc. ut in proxima precedenti² de verbo ad verbum.

D. Attavantis³

[*m.s.*] 'Georgius de Chahol, alatta: '3'.

349.

Róma, 1489. május 17.

Rafael kamarás igazolja, hogy Tordai Lászlót, az erdélyi egyházmegyeés Torda Szt. Mihály parókiális egyházának plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 101v)

Universis etc. Raphael⁴ etc., quod rev. pat. dom. Petrus,⁵ ep. s. Agathe in Romana Curia [residens], de mandate etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome tertio Idus Aprilis anno quinto,⁶ dilectum nobis Ladislaum de Thorda,⁷ pleb. par. eccl. s. Michaelis Archangeli de Thorda,⁸ Agriensis (!) dioc.,⁹ die dominica III mensis Maii¹⁰ ad subdiac., deinde VI dicti mensis in festo s. Iohannis ante portam latinam¹¹ ad diacon., postremo vero VIII eiusdem mensis in festo s. Angeli¹² ad presbit. ordines etc. promovit in forma. Datum Rome in Camera Apostolica, die XVII supradicti mensis Maii, pontificatus s. dom. nostri dom. Innocentii pape¹³ anno quinto.

D. Attavantis¹⁴

[*m.s.*] 'Ladislaus de Thorda', alatta: '3'.

¹ Cseholy Szűz Mária templomát a 14. századtól említik forrásaink. Vö. MEZŐ, *Patrocíniumok*, 447.

² Gálospetri György formatájára utal vissza.

³ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁴ Raffaele Riario kamarás.

⁵ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁶ 1489. IV. 11.

⁷ Torda (ma *Turda* Romániában) mezőváros, Torda megye székhelye, az erdélyi püspökség egyik főesperességének központja. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, V, 683; ENGEL, *Digitális térkép*, 17D12; FABINI, *Atlas*, I, 745–747.

⁸ A település papjait az 1335-ös pápai adójegyzék említi. 1400 körül épült fel a város centrumában egy gótikus csarnoktemplom. Két plébániatemploma volt, az egyiket Szt. Miklós püspök és hitvalló, a másikat pedig Szt. László király tiszteletére szentelték. A Szt. Mihály templomnak ez az első ismert említése. Vö. MVH I/1. 90, 101, 119; FABINI, *Atlas*, I, 746; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 220, 335.

⁹ Nyilvánvaló elírás, helyesen: *Albensis*.

¹⁰ 1489. V. 3.

¹¹ 1489. V. 6.

¹² 1489. V. 8.

¹³ VIII. Ince pápa.

¹⁴ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

350.

Róma, 1489. május 17.

Rafael kamarás igazolja, hogy Tarpai Kozma Gergely fia Antalt, az egri egyházmegyes eszenyi Szt. László-egyházának örökös oltárigazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 101v)

Universis etc., ut supra, dilectum nobis Antonium Gregorii Kosma de Tarpa,¹ perp. rect. alt. in eccl. s. regis Ladislai confessoris de Ezeni,² Agriensis dioc., die dominica etc., ut supra.³ Datum Rome in Camera Apostolica, ^adie XVII supradicti mensis Maii 1489.

D. Attavantis⁴[*m.s.*] 'Antonius Gregorii', alatta: '3'.¹ Előtte áthúzva: 'die XXVII supradicti mensis Aprilis'.

351.

Róma, 1489. május 31.

Rafael kamarás igazolja, hogy Mihály fia János akolitust, az erdélyi egyházmegyes nagypaládi Szt. Márton parókiális egyházának igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke a római Santa Maria Regina Coeli-templomban alszerpappá, majd diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 105r)

Universis etc. Raphael⁵ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Petrus Paulus,⁶ ep. s. Agathe in Romana Curia residens, de mandato etc. et auctoritate etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome tertio Nonas Maii anno quinto,⁷ de supplicatione gratiose concessa dilectum nostrum Iohannem Michaelis, rect. par. eccl. s. Martini in Nagpalad,⁸ Transilvanensis dioc. in acolit. ordine constitutum, ac deinde XXIII^a presentis mensis Maii⁹ ad subdiac., et die XXVIII eiusdem mensis in festo Ascensionis dom. nostri Ihesu Christi¹⁰ ad diacon., postremo vero die dominica datis presentium ad presbit. sacros ordines rite pro-

¹ Tarpa falu lokalizálására lásd 300. sz.² Eszeny (*Esen* ma Ukrajnában) falu az egykori Szabolcs megye területén. Szt. László tiszteletére szentelt templomát a 14. századtól említik. 1433-ban a pálosok a település határában lévő Szűz Mária kolostorához tartozott. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 514; NÉMETH, *A középkori Szabolcs*, 72; ENGEL, *Digitális térkép, ISZB*; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 213–214.³ Gálospetri György formatájára utal vissza. Lásd 347. sz.⁴ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.⁵ Raffaele Riario kamarás.⁶ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.⁷ 1489. V. 5.⁸ Nagypalád (ma *Velika Palagy* Ukrajnában) falu Szatmár vármegyében. Vö. MAKSAY, *A középkori Szatmár*, 262. sz. (188–189); ENGEL, *Digitális térkép, ISZR13*.⁹ 1489. V. 24.¹⁰ 1489. V. 28.

movit et ordinavit infra missarum solemnia in eccl. s. Marie de Reginaceli de Burgo s. Petri iuxta ritum et consuetudinem etc. In quorum etc. Datum Rome in Camera Apostolica, die ultima mensis Maii MCCCCLXXXVIII, pontificatus s. etc. anno quinto.

F. Blondus¹

Ste. de Narnia² pro A. de Campania³

[*m.s.*] 'Pro Iohanne Michaelis', alatta: '3'.

352.

Róma, 1489. június 7.

Rafael kamarás igazolja, hogy Tót Henrik fia Péter, a zágrábi egyházmegyes Babon-i plébánosa Sant' Agata de' Goti püspöke felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd pedig a főpap a római Santa Maria Regina Coelitemplomban alszerpappá, diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 115r)

Universis etc. Raphael⁴ etc. Salutem etc. Universitati etc., quod rev. in Christo pat. dom. Petrus Paulus,⁵ ep. s. Agathe in Romana Curia residens, de mandato etc. ac auctoritate etc. ac vigore supplicationis per s. dom. nostrum papam⁶ sub datis Rome apud s. Petrum septimo Kalendas Iunii anno sui pontificatus quinto,⁷ ut dilectus noster Petrus Henrici Sclaii, pleb. pleban. de Babon (?), Zagrabiensis dioc., aliquibus tribus dominicis vel aliis festivis die etiam extra tempora a iure statuta ad omnes etiam presbit. sacros ordines in Romana Curia, si facere promoveri possit, gratiose concessit, die dominica XXIII⁸ mensis Maii⁸ proxime preteritis eidem Petro cupienti militie clericalis adscribi capillos sui capitis propriis manibus incedens prim. contulit tons. clericalem, eumque clericali caractere insignavit primo, et in continua ad acolit. aliosque minores ordines, et deinde die XXVIII eiusdem mensis Maii,⁹ que fuit festum Ascensionis dom. nostri Ihesu Christi ad subdiac., et postremo die dominica ultima eiusdem mensis Maii¹⁰ ad diacon., et postremo videlicet die dominica septima presentis mensis Iunii¹¹ ipsum Petrum ad presbit. sacros ordines in eccl. b. Marie de Regina Celi promovit et solemniter ordinavit iuxta formam etc. In quorum etc. Datum Rome apud s. Petrum in Camera Apostolica sub anno a Nativitatis Dom. MCCCCLXXXVIII, dicta die VII Iunii, pontificatus s. in Christo etc. anno quinto.

A. de Campania¹²

[*m.s.*] 'Pro Petro Henrici Sclaii', alatta: '5'.

¹ Franciscus Blondus kamarai jegyző.

² Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

³ Aloisius de Campania kamarai jegyző.

⁴ Raffaele Riario kamarás.

⁵ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁶ VIII. Ince pápa.

⁷ 1489. V. 26. Biztosan rossz a datálás, hiszen két nappal korábban megtörtént az első promóciója.

⁸ 1489. V. 24.

⁹ 1489. V. 28.

¹⁰ 1489. V. 31.

¹¹ 1489. VI. 7.

¹² Aloisius de Campania kamarai jegyző.

353•

Róma, 1489. június 7.

Rafael kamarás igazolja, hogy Újhelyi Sebestyén, a váci egyházmegyes Abony plébánosa Sant' Agata de' Goti püspöke Santa Maria Regina Coeli-templomban alszerpappá, diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 115r)

Universis etc. Raphael¹ etc. Universitatis etc., quod rev. in Christo pat. dom. Petrus Paulus,² ep. etc., de mandato etc. ac auctoritate etc. et vigore eiusdem supplicationis per s. dom. nostrum papam³ sub datis Rome apud s. Petrum quinto decimo Kalendas Iunii anno sui pontificatus quinto,⁴ ut dilectus Sebastianus de Wyhali (?), pleb. pleban. de Adan,⁵ Waciensis dioc., aliquibus tribus etc. de verbo ad verbum, ut supra, proxime mutatis mutandis et sub eadem datis.

A. de Campania⁶

[*m.s.*] 'Pro Sebastiano de Wyhali', alatta: '5'.

354•

Róma, 1489. június 11.

Rafael kamarás igazolja, hogy Raszinyai Gál akolitust, a zágrábi egyházmegyes Raszinya mezőváros Szt. Kereszt-oltárának vikáriusát Sant' Agata de' Goti püspöke a római Santa Maria Regina Coeli-templomban alszerpappá, diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 110r)

Universis etc. Raphael⁷ etc., quod rev. pat. dom. Petrus,⁸ ep. s. Agathe in Romana Curia [residens], de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome tertio Nonas Iunii anno V,⁹ dilectum nobis Gallum de Razina,¹⁰ vicarium ad alt. s. Crucis op. Razy-

¹ Raffaele Riario kamarás.

² Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

³ VIII. Ince pápa.

⁴ 1489. V. 18.

⁵ Abony falu Külső-Szolnok vármegyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 667; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZO5.

⁶ Aloisius de Campania kamarai jegyző.

⁷ Raffaele Riario kamarás.

⁸ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁹ 1489. VI. 3.

¹⁰ Raszinyakeresztúr mezőváros az egykori Körös megyében. A 15. század végén a Bocskai családnak itt vára is volt. Szt. Kereszt plébániatemploma a zágrábi püspökség kamarcsai főesperességének joghatósága alá tartozott. Elpusztult település a mai Horvátország területén. Vö. CSÁNKI, *Körösmegye*, 11–12, 66; ENGEL, *Digitális térkép*, 1KÖ7; MEZŐ, *Patrociniumok*, 183.

na,¹ Zagabriensis dioc., die dominica VII Iunii² ad subdiac., deinde Martis feria III post Penthecostem, VIII dicti mensis³ ad diacon., postremo vero Iovis die datis presentium in festo s. Barnabe ad presbit. ordines etc. promovit in forma. Datum Rome in Camera Apostolica, die XI supradicti mensis Iunii 1489.

D. Attavantis⁴ pro Phylippus⁵

[*m.s.*] 'Gallus de Razzina', alatta: '3'.

355-

Róma, 1489. július 12.

Rafael kamarás igazolja, hogy Ferenc fia Benedek, az egri egyházmegye Kerész plébánosa Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd pedig a főpap alszerpappá, diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 114r)⁶

Universis etc. Raphael⁷ etc., quod rev. pat. dom. Petrus,⁸ ep. s. Agathe in Romana Curia [residens], de mandato etc., ac vigore supplicationis^a sub datis Rome pridie Idus Aprilis anno quinto,⁹ dilectum nobis in Christo Benedictum Francisci, pleb. pleban. de Kerazi,¹⁰ Agriensis dioc., die dominica XXVIII proxime preteriti¹¹ ad prim. tons. et quat. min., deinde die Martis XXX dicti [mensis],¹² in festo commemorationis s. Pauli ad subdiac., successive vero Iovis II Iulii in festo Visitationis BMV¹³ ad diacon., postremo vero die datis^b presentium, que fuit die dominica ad presbit. ordines etc. promovit in forma. Datum Rome in Camera Apostolica, die XII Iulii 1489.

D. de Attavantis¹⁴

[*m.s.*] 'Benedictus Francisci', alatta: '5'. | [*m.d.*] 'Fuit posita in mense Aprilis'. | ^a A kiadásban: 'supplicatione'. | ^b A kiadásban: 'daturum'.

¹ Lásd az előző jegyzetet.

² 1489. VI. 7.

³ 1489. VI. 9.

⁴ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁵ Philippus de Pontecurvo kamarai jegyző.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 104. sz. (130–131).

⁷ Raffaele Riario kamarás.

⁸ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁹ 1489. IV. 12.

¹⁰ Kerész (ma *Krížany* – *Krisov* Szlovákiában) falu az egykori Ung vármegyében, a forrásokban a 14. századtól szerepel. Templomát Szt. László tiszteletére szentelték. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 392; ENGEL, *Digitális térkép*, ZUN33; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 215.

¹¹ 1489. VI. 28.

¹² 1489. VI. 30.

¹³ 1489. VII. 2.

¹⁴ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

356.

Róma, 1490. március 6.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával, Magyarországi János ferences testvért Sant' Agata de' Goti püspöke diakónussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 158v, 159v)

Ordines [generales] celebrati per rev. in Christo pat. dom. Petrum Paulum,¹⁵ ep. s. Agathe in Romana Curia residentem, de mandato s. dom. nostri pape¹⁶ super hoc vive vocis oraculo³ rev. in Christo pat. et dom., dom. Raphaeli¹⁷ s. Georgii ad velum aureum S. R. E. diac. cardinali, dom. pape camerario facto, et ex ipsius rev. dom. cardinalis et camerarii speciali commissione nostri camerariatus officii rev. dom. Petro Paulo¹⁸ facta, die sabbati quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Intret oratio mea' etc., que fuit sexta mensis Martii MCCCCLXXXX, in eccl. b. Marie de Regina Celi sita in Burgo s. Petri Alme Urbis ipse dom. Petrus Paulus ep. infrascriptus ordinavit et promovit ad infrascriptos ordines infra missarum solempnia iuxta formam S. R. E. etc.

[*m.s.*] 'A. de Campania notarius'. I A szövegtest fölött a folio felső margóján: 'VI Martii 1490'. I^a Utána áthúzva: 'nobis facta et ex speciali commissione'.

Ad diacon.

Fr. Iohannes de Ungara (!), eiusdem ordinis [minorum]¹⁹

357.

Róma, 1490. március 27.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Tót Márton, egri egyházmegyés scholaris Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 163r)²⁰

Die 27 Martii 1490, rev. in Christo pat. dom. Petrus Paulus,²¹ ep. s. Agathe, in Romana Curia residens, de mandato rev. in Christo pat. et dom. dom. Raphaelis²² etc., dom. pape²³ camerarii, ordines celebrans generales in eccl. b. Marie de Regina Celi in

¹⁵ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

¹⁶ VIII. Ince pápa.

¹⁷ Raffaele Riario kamarás.

¹⁸ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

¹⁹ Előtte közvetlenül három ferences testvért jegyeztek be, erre utalt vissza a jegyző.

²⁰ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 105. sz. (131–132).

²¹ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

²² Raffaele Riario kamarás.

²³ VIII. Ince pápa.

burgo s. Petri de Urbe, die sabbati, qua cantatur in eccl. Dei 'Sitientes venite^a ad aquas', infrascriptos omnes ad infrascriptos ordines infra missarum solemnia rite promovit et ordinavit iuxta formam S. R. E. in talibus observari solitam et quorum nomina sunt:

[*m.s.*] 'Ordines Generales'.¹ ^a A kiadásban: 'noviter'.

Ad prim. tons.
Martinus Sclavus,¹ scol. Agriensis [dioc.]

358.

Róma, 1490. március 27.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Pélyi Péter, egri egyházmegyes scholaris Sant' Agata de' Goti püspöke felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 163r)²

(Ad prim. tons.)
Petrus [de] Peel^{a,3} scol. Agriensis

^a A kiadásban: 'Bel'.

359.

Róma, 1490. március 27.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Antal fia Tamás, esztergomi egyházmegyes scholaris Sant' Agata de' Goti püspöke felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 163r)⁴

(Ad prim. tons.)
Thomas Antonii,⁵ scol. Strigoniensis dioc.

¹ Személyére lásd még 361. sz.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 106. sz. (132).

³ Pély falu Heves vármegyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 68; ENGEL, *Digitális térkép*, IHS69. – Személyére lásd még 362. sz. – RÁBIK téves olvasata alapján Bély (ma *Biel* Szlovákiában) településsel azonosította. Lásd az előző jegyzetet.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 107. sz. (132).

⁵ Személyére lásd még 360. és 376. sz.

360.*Róma, 1490. március 27.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Antal fia Tamás, esztergomi egyházmegyes klerikus Sant' Agata de' Goti püspöke felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 163r)¹

Ad quat. min.

Thomas Antonii, cler. Strigoniensis dioc.

361.*Róma, 1490. március 27.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Tót Márton, egri egyházmegyes klerikus Sant' Agata de' Goti püspöke felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 163v)²

(Ad quat. min.)

Martinus Slavus,³ cler. Agriensis [dioc.]

362.*Róma, 1490. március 27.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Pélyi Péter, esztergomi egyházmegyes klerikus Sant' Agata de' Goti püspöke felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 163v)⁴

(Ad quat. min.)

Petrus de Peel^{a,5} cler. Strigoniensis dioc.

^a A kiadásban: 'Bel'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 108. sz. (132–133).

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 109. sz. (133).

³ Személyére lásd még 357. sz.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 110. sz. (133).

⁵ Pély lokalizálására és a személyére lásd még 358. sz.

363.*Róma, 1490. március 27.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Calazi Mátyás, váradi egyházmegyes klerikus Sant' Agata de' Goti püspöke felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 163v)

(Ad quat. min.)

Mathias Calazi, cler. Variensis dioc.

364.*Róma, 1490. március 27.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Orbán fia Benedek, váradi egyházmegyes klerikus Sant' Agata de' Goti püspöke felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 163v)

(Ad quat. min.)

Benedictus Urbani, cler. Variensis dioc.

365.*Róma, 1490. március 27.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával, az esztergomi egyházmegyes Stranet Balázst, a dunatújfalui Szentháromság parókiális egyház igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 164r)¹

Ad subdiac.

Blasius Stranet, rect. par. eccl. s. Trinitatis in Ponza,² Strigoniensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, III. sz. (134).

² Dunatújfalu (ma *Nová Ves pri Dumaji* Szlovákiában) falu Pozsony megyében. A 14. század első negyedében *Pomsa* névalakban említették első alkalommal a források. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 14PO11.

366.*Róma, 1490. március 27.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Zsigmond fia Mátyást, az esztergomi egyházmegyes Szűz Mária-kápolna káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 164r)¹

(Ad subdiac.)

Mathias Sigismundi, capell. capellanie BMV, Strigoniensis dioc.

367.*Róma, 1490. március 27.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Gáspár fia András, az esztergomi egyházmegyes Szt. Mihály-kápolna káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 164r)²

(Ad subdiac.)

Andreas Gasparis, capell. capellanie s. Michaelis, dicte dioc.

368.*Róma, 1490. március 27.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Ambrus fia Bálintot, az esztergomi egyházmegyes Szt. Szaniszló-kápolna káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 164r)³

(Ad subdiac.)

Valentinus Ambrosii, capell. capellanie ad alt. s. Stanislai, dicte dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 112. sz. (134), amely teljesen indokolatlan, hiszen sem származási, sem pedig pontos szolgálati helye nem ismert.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 113. sz. (134), amely teljesen indokolatlan, hiszen sem származási, sem pedig pontos szolgálati helye nem ismert.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 114. sz. (135), amely teljesen indokolatlan, hiszen sem származási, sem pedig pontos szolgálati helye nem ismert.

369.*Róma, 1490. március 27.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Márton fia Györgyöt, az esztergomi egyházmegyes Szt. Magdolna-templom Szt. Mihály-kápolna káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 164r)¹

(Ad subdiac.)

Georgius Martini, capell. capellanie s. Michaelis archangeli in eccl. b. Magdalene, dicte dioc.

370.*Róma, 1490. március 27.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Hola Pált, az egi egyházmegyes Szentlélek-oltár káplánját a Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 164r)²

(Ad subdiac.)

Paulus Hola, capell. ad alt. s. Spiritus,³ Agriensis dioc.

371.*Róma, 1490. március 27.*

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Balázs fia Lászlót, a váci egyházmegyes Kér plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 164r)

(Ad subdiac.)

Ladislaus Blasii, pleb. de Ker,⁴ Vaciensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 115. sz. (135), amely teljesen indokolatlan, hiszen sem származási, sem pedig pontos szolgálati helye nem ismert.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 116. sz. (135), amely teljesen indokolatlan, hiszen sem származási, sem pedig pontos szolgálati helye nem ismert.

³ Az egyházmegye területén több hasonló patrocínium, így lokalizálása nem lehetséges.

⁴ Kér, illetve Kéregyház néven szerepel a középkori forrásokban az egykori Pest megyében. Mindenszentek titulusú templomát 1422-ben említették első alkalommal. Ma puszta Väckistűjfalu határában. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 30; ENGEL, *Digitális térkép*, 3PE12; MEZŐ, *patrocíniumok*, 345.

372.

Róma, 1490. március 27.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Oliveaz Pált, az egri egyházban lévő Szt. Jakab-kápolna káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 164r)

(Ad subdiac.)

Paulus Oliveaz, capell. capellanie s. Iacobi in eccl. Agriensis¹

373.

Róma, 1490. április 7.

Rafael kamarás igazolja, hogy László fia Bálintot, a pécsi egyházmegyes Szemely Szt. Katalin-oltárának örökös káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 170r)

Universis etc. Raphael² etc. Universitati etc., quod rev. etc., de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum quarto Nonas Aprilis anno sexto,³ dilectum nobis in Christo Valentinum Ladislai, perp. capell. ad alt. s. Catherine in vil. Seme,⁴ Quinqueecclesiensis dioc., die III^a presentis mensis Aprilis non festo,⁵ vigore supplicationis desuper signate et in Camera Apostolica registrate ad subdiac., deinde die dominica, quarta dicti mensis⁶ ad diacon., postremo die datis presentium^a ad presbit. sacros ordines rite, infra missarum solemnia promovit etc. In quorum etc. Datum, ut supra, VII^a Aprilis 1490.

[*m.s.*] 'Pro Valentino Ladislai', alatta: 'III'. | ^a Utána áthúzza: 'non festo vigore supplicationis'.

¹ Eger lokalizálására lásd 10. sz.

² Raffaele Riario kamarás.

³ 1490. IV. 2.

⁴ A Baranya megyei Szemely falu a pécsi püspökség részbirtoka volt, templomát a 14. századtól említik a források. Vö. ÁMTF I, 383–384; PET LXXVI, 96. sz., XCII, 107. sz., CLXXVII, 181. sz.

⁵ 1490. IV. 3.

⁶ 1490. IV. 4.

374-

Róma, 1490. április 7.

Rafael kamarás igazolja, hogy Sebestyén fia Pétert, az egri egyházmegyes Szt. István király-templom Mária-oltárának örökös káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 174r)^f

Universis etc. Raphael² etc. Universitati etc., quod rev. dom. etc., de mandato et vigore supplicationis sub datis Rome quinto Kalendas Aprilis anno sexto,³ dilectum nobis in Christo Petrum Sebastiani, perp. capell. ad alt. BMV in eccl. s. Stephani regis,⁴ Agriensis dioc., die tertia presentis mensis Aprilis,⁵ non festo vigore^a supplicationis desuper^b signate et in Camera Apostolica registrate, ad subdiac., deinde die dominica quarta dicti mensis⁶ ad diacon., postremo die datis^c presentium non festo vigore dicte supplicationis ad presbit. sacros ordines in eccl. etc. infra missarum solemnium rite promovit etc. In quorum etc. Datum Rome etc., die VII Aprilis 1490, anno VI.

Ste. de Narnia⁷

[*m.s.*] 'Petro Sebastiani', alatta: 3³. l^a A kiadásban utána: 'dicte'. l^b A kiadásban: 'superscripte'. l^c A kiadásban: 'datarum'.

375-

Róma, 1490. április 7.

Rafael kamarás igazolja, hogy Fodor Mihály fia Orbánt, az egri egyházmegyes Szt. Mihály-templom Szt. László király-oltárának örökös káplánját a Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 174v)⁸

Universis etc. Raphael⁹ etc. Universitati etc., quod rev. dom. etc., vigore supplicationis sub datis Rome quinto Kalendas Aprilis anno sexto,¹⁰ dilectum nobis in Christo Urbanum Michaelis Fodor, perp. capell. ad alt. s. Ladislai regis in eccl. s. Michaelis archangeli,¹¹ Agriensis dioc. die tertia presentis mensis Aprilis,¹² non festo vigore suppli-

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 117. sz. (136).² Raffaele Riario kamarás.³ 1490. III. 28.⁴ Az egyházmegye területén több Szt. István titulusú templom is ismert, ezért a település nem azonosítható.⁵ 1490. IV. 3.⁶ 1490. IV. 4.⁷ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.⁸ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 118. sz. (136–137).⁹ Raffaele Riario kamarás.¹⁰ 1490. III. 28.¹¹ Az egyházmegye területén több Szt. Mihály titulusú templom is ismert, ezért a település nem azonosítható.¹² 1490. IV. 3.

cationis desuper^a signate et in Camera Apostolica registrate, ad subdiac., deinde die dominica quarta dicti mensis^d ad diacon., postremo vero die datis^b presentium non festo vigore dicte supplicationis ad presbit. sacros ordines in eccl etc. infra etc. rite promovit etc. In quorum etc. Datum, ut supra, die VII Aprilis 1490, anno VI°.

Ste. de Narnia^c

[*m.s.*] 'Urbano Michaelis', alatta: 3'. l^a A kiadásban: 'suprascipte'. l^b A kiadásban: 'daturum'.

376.

Róma, 1490. április 7.

Rafael kamarás igazolja, hogy Kislibercsei Antal fia Tamás, az esztergomi egyházmegyés Mulyád Szűz Mária-oltárának örökös javadalmasa Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrát és a négy kisebb rendet, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül pedig áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 9, fol. 175r)^d

Universis etc. Raphael^e etc. Universitati etc., quod rev. dom. etc., vigore supplicationis sub datis Rome septimo Kalendas Aprilis anno sexto,^f dilectum nobis in Christo Thomam Antonii de Kisliberz,^g perp. beneficium^h ad alt. visitationis b. Marie in vil. Munal,⁷ Strigoniensis dioc., die 27 Martii⁸ in vigilia dom. Passionis ad prim. tons. et successive ad quat. min., postea die III Aprilis,⁹ non festo vigore supplicationis desuper signate et in Camera Apostolica registrate, ad subdiac., deinde die dominica 4 dicti mensis¹⁰ ad diacon., postremo vero die VII dicti mensis¹¹ non festo vigore dicte supplicationis ad presbit. sacros ordines in eccl etc. infra etc. rite promovit etc. In quorum etc. Datum, ut supra, die VII Aprilis 1490, anno VI°.

Ste. de Narnia¹²

[*m.s.*] 'Thome Antonii', alatta: 5'. l^a A kiadásban: 'cappellanum'.

¹ 1490. IV. 4.

² Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 119. sz. (137–138).

⁴ Raffaele Riario kamarás.

⁵ 1490. III. 26.

⁶ Kislibercse (ma *Luboriečka* Szlovákiában) falu Nógrád megyében. Vö. ÁMTF IV, 266; ENGEL, *Digitális térkép*, 34NO35. – Személyére lásd még 359. és 360. sz.

⁷ Mulyád (ma *Muľa* Szlovákiában) falu Nógrád megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 33NO35.

⁸ 1490. III. 27.

⁹ 1490. IV. 3.

¹⁰ 1490. IV. 4.

¹¹ 1490. IV. 7.

¹² Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

VIII.
TERTIUS FORMATARUM
DOMINI INNOCENTII VIII.

377.

Róma, 1490. április 10.

Igazolás György fia Jakab, zágrábi egyházmegyes klerikus, a sztrigói plébánia-templomban lévő Szt. Lénárd-oltár örökös javadalmasa számára, hogy őt Sant' Agata de' Goti püspöke a római Santa Maria Regina Coeli-templomban alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 122v)

Simili modo,¹ vigore supplicationis sub datis III Kalendas Aprilis anno VI, dilectum nobis in Christo Iacobum Georgii, cler. Zagrabiensis, perp. vicarium ad alt. s. Leonardi in par. eccl. op. Strigo,² die dominica quarta Aprilis³ ad subdiac., deinde die VII⁴ vigore supplicationis desuper gratiose signate ad diacon., postremo vero die datis presentium in die sabbati sancti ad presbit., sacros ordines promovit etc. Datum X^a Aprilis 1490, anno VI°.

Ste. de Narnia⁵

[*m.s.*] 'Iacobus Georgii', alatta: '3'.

378.

Róma, 1490. április 13.

Igazolás Helir János pécsi egyházmegyes klerikus, az etei Szentlélek-templom örökös káplánja számára, hogy őt Sant' Agata de' Goti püspöke a római Santa Maria Regina Coeli-templomban alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 120v)

Simili modo,⁶ vigore supplicationis sub datis III Nonas Aprilis anno VI, dilectum nobis in Christo Iohannem Helir, perp. capell. in eccl. s. Spiritus op. Ethe,⁷ Quinque-ecclesiensis dioc., die sabbati X Aprilis⁸ ad subdiac., deinde die XII dicti mensis⁹ ad

¹ A volumen 118v folióján elsőként bejegyzett szövegre utal: 'rev. in Christo pat. dom. Petruspaulus, ep. s. Agathe in Romana Curia residens [...] in eccl. de Regine celi [...]'.
² Sztrigó (ma Štrigova Horvátországban) mezőváros az egykori Zala megye területén. Szt. Jeromos tiszteletére szentelt templomát 1417-től említik. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 113; ENGEL, *Digitális térkép*, 26ZLI; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 160.

³ 1490. IV. 4.

⁴ 1490. IV. 7.

⁵ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

⁶ A volumen 118v folióján elsőként bejegyzett szövegre utal: 'rev. in Christo pat. dom. Petruspaulus, ep. s. Agathe in Romana Curia residens [...] in eccl. de Regine celi?'.
⁷ Decs-Ete falu határában az egykori Ete mezőváros Tolna megye területén. Nagyméretű gótikus csarnok-templomát régészeti kutatások során tárták fel. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 422, 424; PET CIII, 37. sz.

⁸ 1490. IV. 10.

⁹ 1490. IV. 12.

diacon., postremo vero die datis presentium in 3^a feria post Pascam¹ ad presbit., sacros ordines rite promovit. [Datum] die XIII Aprilis 1490, anno VI.

Ste. de Narnia²

[*m.s.*] 'Iohannes Helir', alatta: '3'.

379.

Róma, 1490. április 13.

Igazolás Tímár János, az egri egyházmegyes Gégény plébánosa számára, hogy őt Sant' Agata de' Goti püspöke a római Santa Maria Regina Coeli-templomban alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 120v)

Simili modo,³ vigore supplicationis sub datis III Kalendas Aprilis anno VI, dilectum nobis in Christo Iohannem Timar, pleb. plebanie de Gegen,⁴ Agriensis dioc., die sabbati X Aprilis⁵ ad subdiac., deinde die XII,⁶ dicta feria 2ª post Pascha ad diacon., postremo vero die datis presentium feria 3^a post Pascha ad presbit., sacros ordines rite etc. promovit. [Datum] die XIII Aprilis 1490, anno VI°.

Ste. de Narnia⁷

[*m.s.*] 'Iohannes Timar', alatta: '3'.

380.

Róma, 1490. április 13.

Igazolás Nadányi András, az esztergomi egyházmegyes Lontó templomának sekrestyése számára, hogy őt Sant' Agata de' Goti püspöke a római Santa Maria Regina Coeli-templomban alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 124v)⁸

¹ 1490. IV. 13.

² Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

³ A volumen 118v folióján elsőként bejegyzett szövegre utal: 'rev. in Christo pat. dom. Petrus paulus, ep. s. Agathe in Romana Curia residens [...] in eccl. de Regine celí'.

⁴ Az egykori Belgégény (ma Gégény) falu Szabolcs megyében. Templomának titulusa Szt. Kereszt. Az egyhajós épület alaprajza Gerecze Péter felmérése nyomán ismert. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 515; NÉMETH, *A középkori Szabolcs*, 35–36.

⁵ 1490. IV. 10.

⁶ 1490. IV. 12.

⁷ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

⁸ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 120. sz. (138).

Simili modo,¹ vigore supplicationis sub datis Rome quarto Nonas Aprilis anno VI, dilectum nobis in Christo Andream de Naton^{a, 2} sacristam eccl. s. Stephani primi martiris de Londa^{b, 3} Strigoniensis dioc., die Sabbati, X^a Aprilis⁴ ad subdiac., deinde die XII dicti mensis,⁵ feria 2^a post Pascham, ad diacon., postremo die datis^c presentium, feria 3^a post Pascham, ad presbit. sacros ordines promovit. Datum in Camera Apostolica, die XIII Aprilis 1490, anno VI°.

Ste. de Narnia⁶

[*m.s.*] 'Andreas de Nedon', alatta: '3'.¹ A kiadásban: 'Nedon'.¹ A kiadásban: 'Lonta'.¹ A kiadásban: 'datum'.

381.

Róma, 1490. április 13.

Igazolás Sátai Benedek, az egri egyházmegye Sánta plébánosa számára, hogy őt Sant' Agata de' Goti püspöke a római Santa Maria Regina Coeli-templomban alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 125r)

Simili modo,⁷ vigore supplicationis sub datis III Nonas Aprilis anno VI, dilectum nobis in Christo Benedictum de Salta,⁸ pleb. plebanie de Salta,⁹ Agriensis dioc., die sabbati die X^a Aprilis¹⁰ ad subdiac., deinde die XII dicti mensis,¹¹ feria 2^a post Pascha ad diacon., postremo die datis presentium feria 3^a post Pascha ad presbit., sacros ordines rite etc. promovit. [Datum] die XIII Aprilis 1490, anno VI°.

Ste. de Narnia¹²

[*m.s.*] 'Benedictus de Salta', alatta: '3'.

¹ A volumen 118v folióján elsőként bejegyzett szövegre utal: 'rev. in Christo pat. dom. Petruspaulus, ep. s. Agathe in Romana Curia residens [...] in eccl. de Regine celi?'

² Nadány (ma *Nedanovce* Szlovákiában) falu Nyitra megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, INY106.

³ Lontó (ma *Lontov* Szlovákiában) falu Hont vármegyében. Vö. BAKÁCS, *Hont vármegye*, 153; ENGEL, *Digitális térkép*, 7HT20.

⁴ 1490. IV. 10.

⁵ 1490. IV. 12.

⁶ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

⁷ A volmen 118v folióján elsőként bejegyzett szövegre utal: 'rev. in Christo pat. dom. Petruspaulus, ep. s. Agathe in Romana Curia residens [...] in eccl. de Regine celi [...]?'

⁸ Sánta falu Borsod megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 178; ENGEL, *Digitális térkép*, 3BSD30.

⁹ Lokalizálására lásd az előző jegyzetet.

¹⁰ 1490. IV. 10.

¹¹ 1490. IV. 12.

¹² Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

382.

Róma, 1491. február 26.

A római Szt. Katalin-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes János fia András szalatnyai plébániaigazgatót Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 47^v-48^r)¹

Ordines [generales] celebrati per rev. in Christo pat. dom. Petrum Paulum,² ep. s. Agathe, in Romana Curia residentem, ex speciali commissione et mandato rev. in Christo pat. et dom. dom. Raphaelis,³ s. Georgii ad velum aureum S. R. E. eccl. diac. cardinalis, dom. pape camerarii, auctoritate sui camerariatus officii sibi facta, et de mandato s. dom. nostri pape⁴ super hoc vive vocis oraculo eidem rev. dom. cardinali facto, die sabbati quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Intret oratio mea' etc., que fuit vicesima sexta mensis Februarii MCCCCLXXXI^o, pontificatus s. dom. Innocentii pape VIII anno septimo, in eccl. s. Catherine virginis sita iuxta plateam basilice s. Petri Alme Urbis ^oordinavit infrascriptos ad ordines infrascriptos.

[m.s.] 'A. de Campania' l^a Előtte áthúzva: 'ordinando'.

Ad subdiac.

Andreas Iohannis, rect. par. eccl. Schlannlatha^b,⁵ Stregoniensis (!) dioc.

^b A kiadásban: 'Schanlantha'.

383.

Róma, 1491. február 26.

A római Szt. Katalin-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Stener Lénárdot, az esztergomi egyházmegyes lámi plébánia igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 48^r)⁶

(Ad subdiac.)

Leonardus Stener, rect. par. eccl. op. Lomm,⁷ Strigoniensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 121. sz. (138–139).

² Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

³ Raffale Riario kamarás.

⁴ VIII. Ince pápa.

⁵ Az esztergomi egyházmegye területén négy Szalatnya nevű település létezett: 1) *Slatina* (Hont), 2) *Pótor* (Nógrád, ma puszta), 3) *Opatová* (Nógrád), 4) Nagylóc (Nógrád, puszta). András valószínűleg a Hont megyei falu plébániaigazgatója lehetett. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 41HT10, 4NO1, 1NO22, 30NO97.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 122. sz. (139).

⁷ Lám, Dacsólám (ma *Horný Dačov Lom* Szlovákiában) mezőváros Hont megyében. Vö. BAKÁCS, *Hont vármegye*, 147; ÁMTF III, 215; ENGEL, *Digitális térkép*, 1HT38.

384.

Róma, 1491. március 7.

Rafael kamarás igazolja, hogy Hunger András esztergomi egyházmegyes scolaris, boroszlói egyházmegyes plébános Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 49^r)

Universis etc. Raphael² etc. salutem etc. Universitati etc., quod rev. in Christo pat. dom. Petruspaulus,³ ep. s. Agathe, in Romana Curia residens, de mandato etc., dilectum nobis in Christo Andream ^aHunger, scol. Strigoniensis dioc., die Iovis XXIII^a menis Februarii,⁴ que fuit festum s. Mathie, ad prim. tons., deinde die sabbati quatuor temporum XXVI mensis dicti⁵ ad quat. min. et subdiac., et successive de mandato et auctoritate similibus vigore supplicationis desuper signate sub datis Kalendis Martii anno septimo,⁶ dictum Andream, rect. par. eccl. s. ^bNicolai confessoris vil. Slomillocvarch^c, Wratislaviensis dioc, die dominica VI^a Martii⁷ ad diacon., postremo die datis^d presentium in festo s. Thome de Aquino ad sacros presbit. ordines in eccl. b. Marie de Regina Celi in burgo s. Petri de Urbe infra missarum solemniam promovit etc. In quorum etc. Datum Rome in Camera Apostolica, die VII^a Martii 1491, pontificatus predicti anno septimo.

[*m.s.*] ^aAndreas Hwnger', alatta: '4'. | ^aElőtte áthúzva: 'de'. | ^bElőtte áthúzva: 'Andree'. | ^cA kiadásban: 'Slowilkoarch'. | ^dA kiadásban: 'daturum'.

385.

Róma, 1491. március 19.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Brassói Mihály fia Györgyöt, az erdélyi egyházmegyes Szt. Dorottya-oltár káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 54^r, 55^r)

Ordines generales: per rev. pat. dom. Petrumpaulum,⁸ ep. s. Agathe in Romana Curia residentem, de commissione rev. in Christo pat. et dom. Raphaeli⁹ S. R. E. diac.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 123. sz. (139–140).

² Raffaele Riario kamarás.

³ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁴ 1491. II. 24.

⁵ 1491. II. 26.

⁶ 1491. III. 1.

⁷ 1491. III. 6.

⁸ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁹ Raffaele Riario kamarás.

cardinalis s. Georgii, dom. pape camerarii auctoritate sui camerariatus officii et de mandato s. dom. nostri pape¹ super hoc vive vocis oraculo sibi facto, et in eccl. s. Marie de regina Celi sub anno Dom. MCCCCLXXXX primo, die sabati XVIII Martii ante dominicam de Passione (!),² pontificatus s. dom. nostri dom. Innocentii pape VIII anno septimo, et fuerant ordinati infrascripti videlicet:

Ad subdiac.

Georgius Michaelis de Corona,³ capell. capellanie ad alt. s. Dorothee,⁴ Transilvanensis dioc.

386.

Róma, 1491. április 2.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Darai Gergely erdélyi egyházmegyes klerikust a bisignanói püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 51v–52r)

Ordines celebrati generales per dom. in Christo pat. dom. Bernardinum,⁵ ep. Bisignanensem, in Romana Curia residentem, de speciali commissione et mandato rev. dom. camerarii auctoritate sui camerariatus officii sibi facto, de mandato s. dom. nostri pape super hoc vive vocis oraculo eidem facto, qui fuerunt celebrati in sabato maioris ebdomade, die 2^a Aprilis MCCCCLXXXI^o, pontificatus dom. Innocentii pape VIII anno VII°, in eccl. s. Marie de Regina Celi in burgo s. Petri.

[*m.s.*] 'In sabbato sancto'. I A lap felső margóján: '+MCCCCLXXXI^o, die 2^a Aprilis in Sabato sancto'.

Ad subdiac.

Gregorius de Dala,⁶ cler. Transilvanensis dioc.

¹ VIII. Ince pápa.

² Félrevezető a keltezés, ugyanis *Iudica* vasárnap előtti szombatról van szó. Vö. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*, 156.

³ Brassó lokalizálására lásd 27. sz.

⁴ A szakirodalom a Magyarországon meglehetősen ritka védőszent oltalma alá helyezett egyházak közül egyet ismer az erdélyi egyházmegye területéről, azonban az 1439-es adat egy plébániatemplomra, nem pedig oltárra vonatkozik. Vö. MEZŐ, *Patrocíniumok*, 69.

⁵ Bernardinus Ferrari de Achrio bisignanói püspök (1486–1498). Vö. HC, II, 106.

⁶ Valószínűleg Dara (ma Romániában) Szatmár megyei faluról van szó, amely a Szamos jobb partján fekszik. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 473; MAKSAY, *A középkori Szatmár*, 75 (126); ENGEL, *Digitális térkép*, ISZR87; NÉMETH, *A középkori Szatmár*, 93. sz. (54–55).

387.

Róma, 1491. május 15.

Rafael kamarás igazolja, hogy a zágrábi egyházmegyes Szamobori Györgyöt, a jasztrebarszakai Szt. Miklós-kápolna káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 66v; 87v)

Universis etc. Raphael² etc. Universitati etc., quod rev. dom. in Christo pat. dom. Petrus Paulus,³ ep. s. Agathe, in Romana Curia residens, de mandato nostro et vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Marcum VIII Idus Maii anno septimo, extra tempora a iure statuta dilectum nobis in Christo Georgium Valentini de Zamabor,⁴ capell. cap. s. Nicolai in Iastrobarsko,⁵ Zagradiensis diocesis, die XII Maii,⁶ in festo Ascensionis Domini ad diacon., postremo vero die dominica datis presentium ad presbit. sacros ordines etc. rite promovit etc. Datum Rome in Camera Apostolica, die XV Maii, pontificatus s. dom. nostri dom. Innocentii pape VIII, anno VII.

Ste. de Narnia⁷

[m.s.] 'Georgius Valentini', alatta: 'z'.

388.

Róma, 1491. május 28.

Rafael kamarás igazolja, hogy a zágrábi egyházmegyes Lendvai Pétert, a lendvai Szűz Mária-kápolna káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 79v)

Simili modo,⁸ vigore supplicationis sub datis Rome, apud s. Petrum quarto Idus Maii anno septimo, dilectum nobis in Christo, Petrum Dionisii de Le[nd]ua (!),⁹ capell.

¹ Kétszer másolták be a regiszterbe.

² Raffaele Riario kamarás.

³ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁴ Szamobor (ma *Samobor* Horvátországban) mezőváros Zágráb megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZB48.

⁵ Jasztrebarszka (ma *Jastrebarsko* Horvátországban) mezőváros Zágráb megyében. Plébániatemplomát szintén Szt. Miklós tiszteletére szentelték, valamint működött a településen egy Szentlélek titulusú templom is. Nem ismert, hogy az említett kápolna önállóan esetleg valamelyik templomban működött-e. Vö. ENGEL: *Digitális térkép*, 1ZB60; MEZŐ, *Patrociniumok*, 224, 318.

⁶ 1491. V. 12.

⁷ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

⁸ A folio közvetlenül előtte lévő bejegyzésre utal: 'rev. in Christo pat. dom. Petrus Paulus, ep. s. Agathe [...] in ecl. b. Marie de Regina cel'.

⁹ Léva nevű település nem ismert a zágrábi egyházmegye területéről, így valószínűleg a *Lendva* névalak rontott változata került a szövegbe. Alsólendva (ma *Lendava* Szlovéniában) mezőváros a Muraköz területén, az egykori Zala megyében; az Alsólendvai Bánfi család birtokában, az alsólendvai uradalom központja volt. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 18, 22; ENGEL, *Digitális térkép*, 2ZL7.

[cap.] b. Marie de Le[nd]va (!),¹ Zagradiensis dioc., die XXIII Mai,² feria secunda post Pentecostem ad subdiac., deinde XXIII dicti mensis,³ feria 3^a post dictum festum ad diacon., postremo di datis presentium, sabbati quatuor temporum ad presbit. sacros ordines etc. In quorum etc. Datum Rome in Camera Apostolica die XXVIII Maii 1491, anno septimo.

Ste. de Narnia⁴

[*m.s.*] 'Petrus Dionisii', alatta: '3'.

389.

Róma, 1492. február 19.

Rafael kamarás igazolja, hogy az esztergomi egyházmegyés Pelsőci Bonc Miklós oltárigazgatót Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 98v)⁵

Universis etc. Raphael⁶ etc. Universitati etc., quod rev. in Christo pat. dom. Petrus Paulus,⁷ ep. s. Agathe, in Romana Curia residens, de mandato nostro etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome ^apridie Kalendas Februarii anno VIII, dilectum nobis in Christo Nicolaum Francisci Bonch de Polseulch,⁸ Strigoniensis dioc. rect. alt. BMV de Assumptionis^b, die II Februarii,⁹ festi Purificationis, ad subdiac., die Iovis III dicti mensis,¹⁰ festi s. Blasii ad diacon., postremo vero die XIX die dominica dicti mensis¹¹ infra missarum solemnias in eccl. b. Marie etc., que fuit dies (!) datis presentium, ad presbit. sacros ordines promovit iuxta formam etc. In quorum etc. Rome in Camera Apostolica, die XIX Ianuarii^c anno VIII.

[*m.s.*] 'Strigoniensis', alatta: 'Nicolaus Francisci', alatta: '3'. | ^a Előtte áthúzva 'XVII Kalendas Martii anno VIII, dilectum nobis in Christo Iohannem de Salchinger de Dinckenspyhel'. | ^b A kiadásban helynévként értelmezve: 'Sempt' olvasható. | ^c A kiadásban: 'Februarii' olvasható', amely tekintettel a folyamodvány keltére, megfelelő javítás.

¹ Alsólendva plébániájának titulusa ugyancsak Szűz Mária volt. Vö. MEZŐ, *Patrociniumok*, 400.

² 1491. V. 23.

³ 1491. V. 24.

⁴ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 124. sz. (140–141).

⁶ Raffaele Riario kamarás.

⁷ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁸ Pelsőc (ma *Plešivec* Szlovákiában) mezőváros Gömör vármegyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 128; ÁMTF II, 532; ENGEL, *Digitális térkép*, 1GM12.

⁹ 1492. II. 2.

¹⁰ 1492. II. 3.

¹¹ 1492. II. 19.

390.

Róma, 1492. március 17.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Lipai Szilveszter esztergomi egyházmegyes klerikus a Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 104r)¹

Ordines [generales] celebrati per rev. pat. dom. Petrum Paulum,² ep. s. Agathe, in Romana Curia residentem, die sabbati quatuor temporum, qua cantatur ^aIntret oratio mea³, que fuit XVII mensis Martii MCCCCLXXXII, in eccl. b. Marie de Regina Celi in Burgo s. Petri de Urbe, ex speciali commissione rev. dom. dom. Raphaelis,³ s. Georgii ad velum aureum S. R. E. diac. cardinalis, dom. pape camerarii, de mandato s. dom. nostri pape⁴ vive vocis oraculo sibi facto, et auctoritate sui camerariatus officii, quorum ordinatorum nomina sunt infrascripta.

^{a-a} A jobb margón betoldva, előtte áthúzva: 'Venite ad omnes'.

Ad quat. min.

Silvester de Lyp,⁵ cler. Strigoniensis dioc.

391.

Róma, 1492. március 17.

A római Santa Maria Regina Coeli-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Segesdi Jakab deákot, az esztergomi egyházmegyes Szt. Miklós-templom Mária Magdolna-kápolnájának káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 105r)⁶

Ad subdiac.

Iacobus litteratus de Segust⁷,⁷ capell. [cap.] b. Marie Magdalene in eccl. s. Nicolai ep., Strigoniensis dioc.

^a A kiadásban: 'Seyusc'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 125. sz. (141).

² Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

³ Raffaele Riario kamarás.

⁴ VIII. Ince pápa.

⁵ Lipa (ma *Drnava* Szlovákiában) falu Torna megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I. 239.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 126. sz. (141–142).

⁷ Segesd (ma *Șaeș* Romániában) falu az erdélyi Szászföldön. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 11SZF20. – RÁBIK téves olvasata alapján a mai Szlovákia területén fekvő Szelőce (ma *Selice*) településsel azonosította. – Személyére lásd még 394. sz.

392.

Róma, 1492. március 28.

Rafael kamarás igazolja, hogy Benedek fia Máté esztergomi egyházmegyéés
scolaris Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 109r)⁴

[Universis etc. Raphael² etc., quod rev. pat. dom. Petrus Paulus,³ ep. s. Agathe etc.,
de mandato etc. auctoritate, dilecto nostro Dominico Burchardi, scol. Glasmensis dioc.
militie etc. capillos etc. prim. contulit tons. clericalem consuetam. Datum in Camera
Apostolica die XXVIII Martii anno VIII°.]

Similiter pro Matheo Benedicti, scol. Strigoniensis dioc.

[*m.s.*] 'Matheus Benedicti', alatta: 'P.

393.

Róma, 1492. március 28.

Rafael kamarás igazolja, hogy (Bélai) János fia János esztergomi egyházmegyéés
scolaris Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 109r)⁴

Similiter pro Iohanne Iohannis,⁵ scol. Strigoniensis dioc., sub eodem dato.

[*m.s.*] 'Iohannes Iohannis', alatta: 'P.

394.

Róma, 1492. április 7.

Rafael kamarás igazolja, hogy Segesdi Jakab deákot (litterátust), az esztergomi
egyházmegyéés Szt. Miklós-templom Mária Magdolna-képolnájának örökös
káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, majd presbi-
terré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 116v)⁶

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 127. sz. (142), amely teljesen indokolatlan, ugyanis sem származása, sem pedig
szolgálati helye nem ismert.

² Raffaele Riario kamarás.

³ Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 128. sz. (143).

⁵ Személyére lásd még 404. sz.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 129. sz. (143).

Universi etc. Raphael¹ etc., quod rev. pat. dom. Petrus,² ep. s. Agathe, ex speciali etc. de mandato etc. et auctoritate etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome quarto decimo Kalendas Aprilis anno 8, dilectum nobis Iacobum litteratum de Segusto³,³ perp. capell. ad alt. b. Marie Magdalene in par. eccl. s. Nicolai in subdiac. ordinem constitutum, sabbato quatuor temporum XVII Martii,⁴ qua cantatur 'Intret oratio mea', ad diacon., postremo sabbato VII Aprilis,⁵ qua cantatur 'Sitientes', ad presbit. ordines, in eccl. b. Marie de Regina Celi etc. Datum VII Aprilis anno VIII°.

[*m.s.*] 'Iacobus litterati', alatta: 'z'.¹ A kiadásban: 'Scyuse'.

395.

Róma, 1492. április 8.

Rafael kamarás igazolja, hogy Prodavizi Dénes akolitust, a bácsi egyházmegyes karomi Szt. Margit plébániatemplom Mindenszentek-oltárának oltárosát Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 114r)

Simili modo,⁶ sub eidem datis,⁷ dilectum Dionisium Elie^a de Prodaviz,⁸ acol. ac. rect. alt. Omn. Sanct. siti in par. eccl. b. Margarite in Charon,⁹ dicte dioc.^a,¹⁰ die prima Aprilis¹¹ ad subdiac., deinde sabbati Sitientes, VII Aprilis¹² ad diacon., postremo dominica in Passione (!) VIII Aprilis¹³ ad presbit. etc. Datum Rome in Camera Apostolica die VIII Aprilis, anno 8.

[*m.s.*] 'Dionisius Elie', alatta: 'z'.¹ A szövegtest alatti kiegészítés.

¹ Raffaele Riario kamarás.

² Péter Pál Sant' Agata de' Goti püspöke.

³ Személyére és a település lokalizálására lásd 391. sz.

⁴ 1492. III. 17.

⁵ 1492. IV. 7.

⁶ Az előző folio első bejegyzésére utal: 'rev. in Christo pat. dom. Petrus Paulus, ep. s. Agathe [...] in eccl. b. Marie de Regina celi'.

⁷ A szupplikáció dátuma, az előző szám alatt közölt bejegyzésre utal.

⁸ Prodaviz (ma *Virje* Horvátországban) mezőváros Körös megye területén. Vö. CSÁNKI, *Körös megye*, 67; ENGEL, *Digitális térkép*, 10KÖ12.

⁹ Karom (ma *Sremski Karlovci* Szerbiában) mezőváros Szerém megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 235; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZM6.

¹⁰ Az ugyanazon a folián közvetlen előtte lévő bácsi egyházmegyes Lőrinc fia Miklós formatájára utal.

¹¹ 1492. IV. 1.

¹² 1492. IV. 7.

¹³ 1492. IV. 8.

396.

Róma, 1492. április 8.

Rafael kamarás igazolja, hogy Prodavizi Bálint fia András akolitust, a zágrábi egyházmegyes mosinai Szt. Mihály-oltár örökös káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 115r)

Universis etc. Simili modo,¹ sub datis quinto Kalendas Aprilis anno 8,² dilectum nobis Andream Valentini de Prodaviz,³ acol., perp. capell. ad alt. s. Michaelis archangeli in Mosignia,⁴ Zagradiensis dioc., dominica, die prima Aprilis⁵ ad subdiac., deinde dominica sabbati Sitientes^a VII Aprilis⁶ ad diacon., postremo dominica, die VIII datis presentium ad presbit. in eccl. promovit etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Andreas Valentini', alatta: '3'. 1^a Sor fölé beszúrva.

397.

Róma, 1492. április 8.

Rafael kamarás igazolja, hogy Lábodi Tót Benedek fia János akolitust, a veszprémi egyházmegyes Szt. Lukács-plébániatemplom örökös káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 115r)

Simili modo,⁷ sub datis nono Kalendas Aprilis anno 8,⁸ dilectum nobis Iohannem Benedicti Thoth de Labad,⁹ perp. capell. ad alt. Omn. Sanct. situs in par. eccl. s. Luce, Wesprimiensis dioc., in acol. ordinis constitutum, die prima Aprilis,¹⁰ dominica, ad subdiac., deinde sabbati Sitientes, VII Aprilis¹¹ ad diacon., postremo die dominica VIII dicti mensis datis presentium ad presbit. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Iohannes Benecicti', alatta: '3'.

¹ A fol. 113v első bejegyzésére utal: 'rev. in Christo pat. dom. Petrus Paulus, ep. s. Agathe [...] in eccl. b. Marie de Regina celi'.

² A folyamodvány kelte.

³ A település lokalizálására lásd 395. sz.

⁴ A település lokalizálására lásd 19. sz. A falu Szűz Mária tiszteletére szentelt templomát 1334-től említik a források. Vö. CSÁNKI, *Körösmegye*, 68; ENGEL, *Digitális térkép*, IKÖ18; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 441.

⁵ 1492. IV. 1.

⁶ 1492. IV. 7.

⁷ A fol. 113v első bejegyzésére utal.

⁸ A folyamodvány kelte: 1492. III. 9. (!) – Kiadása: MREV III, 480. sz.

⁹ Lábod lokalizálására lásd 80. sz.

¹⁰ 1492. IV. 1.

¹¹ 1492. IV. 7.

398.

Róma, 1492. április 8.

Rafael kamarás igazolja, hogy Gulácsi Dág László fia Albert akolitust, az egri egyházmegyés gulácsi Mindenszentek-egyház plébánosát Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 115r)

Simili modo,¹ sub datis quinto Kalendas Aprilis anno 8,² dilectum nobis Albertum Ladislai Dagh de Gualach,³ acol. pleb. par. eccl. Omn. Sanct. in Didagulach,⁴ Agriensis dioc., dominica, die prima Aprilis⁵ ad subdiac., deinde Sabbati Sitientes, VII eadem mensis⁶ ad diacon., postremo dominicam VIII datis presentium⁷ ad presbit. etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Albertus Ladislai', alatta: '3'. | ¹ Előtte kihúzva: 'ad diacon.'

399.

Róma, 1492. április 8.

Rafael kamarás igazolja, hogy Gunter Gáspár fia János akolitust, az esztergomi egyházmegyés Szt. Mihály-plébániatemplom örökös javadalmasát a Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 115r)

Simili modo,⁸ sub datis quinto Kalendas Aprilis anno 8,⁹ dilectum nobis Iohannem Gasparis Gunter, cler. et acol. Strigoniensis dioc. ac perp. beneficiatum in par. eccl. s. Michaelis dicte dioc., dominica die prima Aprilis¹⁰ ad subdiac., deinde sabbati Sitientes, VII eiusdem mensis,¹¹ ad diacon., postremo dominica, VIII eiusdem mensis, datis presentium, ad presbit. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Iohannes Gasparis', alatta: '3'.

¹ A fol. 113v első bejegyzésére utal.

² A folyamodvány kelte.

³ Gulács falu Bereg megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 415; ENGEL, *Digitális térkép*, 2BRG26.

⁴ Lásd az előző jegyzetet. A jegyző valószínűleg az *in dicta Gulach* alakot kívánta rögzíteni.

⁵ 1492. IV. 1.

⁶ 1492. IV. 7.

⁷ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 130. sz. (144).

⁸ A 113v folio első bejegyzésére utal.

⁹ A folyamodvány kelte.

¹⁰ 1492. IV. 1.

¹¹ 1492. IV. 7.

400.

Róma, 1492. április 8.

Rafael kamarás igazolja, hogy Csütörtökhelyi Pál fia István akolitust, a zágrábi egyházmegyes Had-i Szűz Mária-egyház örökös káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 116r)

Universis etc. Simili modo,¹ sub datis quinto Kalendas Aprilis anno 8,² dilectum nostrum Stephanum Pauli de Cheutherhtukhel,³ acol. Zagabriensis dioc., perp. capell. ad alt. s. Georgii in eccl. BMV de Had, dicte dioc., dominica die prima Aprilis⁴ ad subdiac., deinde sabbato Sitientes VII dicti mensis⁵ ad diacon., postremo dominica VIII eiusdem mensis datis presentium ad presbit. ordinis etc. Datum, ut supra.

[m.s.] 'Stephanus Pauli', alatta: '3'.

401.

Róma, 1492. április 8.

Rafael kamarás igazolja, hogy Henekauffe-i György fia Jánost, az egri egyházmegyes asszonypataki Szt. István-templom örökös káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 116r)

Simili modo,⁶ sub datis quarto Kalendas Aprilis anno 8,⁷ dilectum nobis Iohannem Georgii de Henekauffe (?), perp. capell. ad s. Mauritii de Rivulo Dominarum⁸ siti in par. eccl. s. Stephani regis Tratesselez, Agriensis dioc., dominica, prima Aprilis⁹ ad subdiac., sabbati Sitientes¹⁰ ad diacon., dominica sequenti¹¹ ad presbit. etc.

[m.s.] 'Iohannes Georgii', alatta: '3'.

¹ A 113v folio első bejegyzésre utal.

² A folyamodvány kelte.

³ A zágrábi egyházmegye területén három Csütörtökhely nevű település is létezett, István ezek egyikéről származott. 1) mezőváros (Körös megye, *Donji Daruvar*), 2) mezőváros (Zágráb megye, *Zelina*), 3) falu (Zágráb megye, *Četvrtkovac*). Vö. CSÁNKI, *Körös megye*, 40, 45; ENGEL, *Digitális térkép*, 2KÖ75, 2ZB40, 18ZB168.

⁴ 1492. IV. 1.

⁵ 1492. IV. 7.

⁶ A 113v folio első bejegyzésre utal.

⁷ A folyamodvány kelte.

⁸ Asszonypataka, más néven Nagybánya (*Baia Mare* Romániában) bányaváros Szatmár megyében. Szt. István tiszteletére emelt kéthajós, gótikus temploma 1387-re készült el. A templom oldalához két kápolnát is építettek, az egyiket Szűz Mária, míg a másikat Mindenszentek tiszteletére szentelték. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 467; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZR76; NÉMETH, *A középkori Szatmár*, 408. sz. (249–251); MEZŐ, *Patrocíniumok*, 194.

⁹ 1492. IV. 1.

¹⁰ 1492. IV. 7.

¹¹ 1492. IV. 8.

402.

Róma, 1492. április 8.

Rafael kamarás igazolja, hogy Késmárki Bushsneyder Szervácot, az esztergomi egyházmegyes Késmárk Mária Magdolna-egyházának örökös káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 116r)¹

Simili modo,² sub datis, ut supra,³ dilectum nobis Servatium Petri Bushsnyder de Kesmerek,⁴ perp. capell. s. Marie Magdalene de Kesmarok,⁵ Stringoniensis (!) dioc., acol., dominica predicta ad subdiac.,⁶ deinde, ut supra, in predictis promovit etc.

[*m.s.*] 'Seruatius Petri', alatta: '3'.

403.

Róma, 1492. április 8.

Rafael kamarás igazolja, hogy Balázs fia Lászlót, az egri egyházmegyes upori Szt. Miklós-templom kántorát Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 116r)⁷

Simili modo,⁸ sub datis quinto Kalendas Apriis anno 8, dilectum nobis Ladislaum Blasii, cantorem s. Nicolai confessoris de Upor,⁹ Agriensis dioc. acol., dominica predicta¹⁰ ad subdiac., deinde diebus quibus supra ad diacon. et presbit. ordines promovit etc. Datum, ut supra.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 131. sz. (144–145).

² A fol. 113v első bejegyzésre utal.

³ A folyamodvány kelte.

⁴ Késmárk (ma Kežmarok Szlovákiában) város Szepes vármegyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 251; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZP13.

⁵ Lásd az előző jegyzetet.

⁶ 1492. IV. 1.

⁷ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 132. sz. (145).

⁸ A fol. 113v első bejegyzésre utal.

⁹ Upor (ma Úpor Szlovákiában) falu Zemplén megyében. Szt. Miklós-templomát az 1332-es pápai tizedjegyzékben említik első alkalommal. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 365; ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZN42; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 336.

¹⁰ 1492. IV. 1.

404.

Róma, 1492. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Béla János, az esztergomi egyházmegye Szt. Bálint-oltár örökös káplánja Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 114v)¹

Simili modo,² sub datis quinto Kalendas Aprilis anno 8,³ dilectum nostrum Iohannem Iohannis de Bela,⁴ perp. capell. ad alt. s. Valentini, Stringoniensis (!) dioc., dominica die prima Aprilis⁵ ad III^{or} min., deinde sabbati 'Sitientes', VII dicti mensis⁶ ad subdiac., postmodum dominica VIII ad diacon., postremo sabbato, sub datis presentium, ad presbit. etc. Datum, ut supra.⁷

[m.s.] 'Iohannes Iohannis', alatta: '4'

405.

Róma, 1492. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Kaxarusveg-i Íjgyártó Pált, a zágrábi egyházmegye Karxuisvegh-i plébánitemplom örökös káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 113v)

Simili modo,⁸ sub datis quinto Kalendas Aprilis anno 8⁹, dilectum Paulum Martini Igyartuo de Kaxarusveg (?), perp. capell. ad alt. s. Stephani prothomartyris in eccl. par. s. Martini in Karxuisvegh (?), Zagrabiensis dioc., sabbato 'Sitientes'¹⁰ ad subdiac., deinde VIII Aprilis¹¹ ad diacon., postremo sabbato sancto XXI datis presentium ad presbit. etc. Datum Rome in Camera Apostolica, die XXI Aprilis anno octavo.

[m.s.] 'Paulus Martini', alatta: '3'

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 133. sz. (145–146).

² A fol. 113v első bejegyzésére utal.

³ A folyamodvány kelte.

⁴ Valószínűleg Szepesbela (ma *Spišská Belá* Szlovákiában) mezőváros Szepes vármegyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 250; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZP12.

⁵ 1492. IV. 1.

⁶ 1492. IV. 7.

⁷ A közvetlen előtte lévő bejegyzés kelte: „Datum Rome in Camera Apostolica, die XXI Aprilis 1492. anno VIII^{or}”.

⁸ A folio első bejegyzésre utal.

⁹ A szupplikáció dátuma.

¹⁰ 1492. IV. 7.

¹¹ 1492. IV. 8.

406.

Róma, 1492. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Lőrinc fia Miklós, a bácsi egyházmegyes Szt. Miklós-plébániatemplom Szt. Jakab kápolnájának káplánja Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 114r)

Universis etc. Simili modo,¹ sub datis Rome quarto Kalendas Aprilis anno 8,² dilectum Nicolaum Laurentii, capell. s. Iacobi in par. eccl. s. Nicolai, Baciensis dioc., die prima Aprilis dominica,³ ad prim. tons. et III^{or} minores, deinde sabbati Sitientes⁴ ad subdiac., deinde dominica, VIII Aprilis⁵ ad diacon., deinde sabbato Pasce die datis presentium ad presbit. etc. Datum XXI Aprilis 1492, anno octavo.

[*m.s.*] 'Nicolaus Laurentii, alatta: '4'.

407.

Róma, 1492. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Pál fia János, Esztergom város jegyzője, a brassói Szt. Márton-egyház örökös káplánja Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 114r)

Simili modo,⁶ sub eidem datis⁷, dilectum Iohannem Pauli notarii civ. Strigoniensis, perp. capell. s. Martini in Corona,⁸ Strigoniensis dioc., die prima Aprilis⁹ ad III^{or} minores, deinde sabbati Sitientes VII dicti Aprilis¹⁰ ad subdiac., postremo dominica, die VIII¹¹ ad diacon., postremo sabbato sancto XXI ad presbit. etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Iohannes Pauli', alatta: '4'.

¹ Az előző folio első bejegyzésre utal.

² A szupplikáció dátuma.

³ 1492. IV. 1.

⁴ 1492. IV. 7.

⁵ 1492. IV. 8.

⁶ Az előző folio első bejegyzésre utal: 'rev. in Christo pat. dom. Petrus Paulus, ep. s. Agathe [...] in eccl. b. Marie de Regina celi [...]'].

⁷ A szupplikáció dátuma.

⁸ Brassó lokalizálására lásd 27. sz. – A Szt. Márton-kápolna neve a 14. század végétől szerepel a forrásokban. Vö. MEZŐ, *Patrocíniumok*, 255.

⁹ 1492. IV. 1.

¹⁰ 1492. IV. 7.

¹¹ 1492. IV. 8.

408.

Róma, 1492. április 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Burchard fia Domonkos klerikus, az esztergomi egyházmegyes lehota Szt. Miklós plébániatemplomának javadalmasa Sant' Agata de' Goti püspökétől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 10, fol. 114v)¹

Simili modo,² sub datis quinto Kalendas Aprilis anno 8,³ dilectum nobis Dominicum Burchardi, cler. Gismonsis⁴ (?) dioc., beneficiatum in par. eccl. s. Nicolai in Lehota Veteri,⁵ Strigoniensis dioc., prima Aprilis dominica⁶ ad III^{or} min., deinde sabbati VII dicti mensis⁷ ad subdiac., postmodum dominica die VIII eiusdem⁸ ad diacon., postremo sabbato 'Sitientes' dicti XXI⁹ ad presbit. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Dominicus Burchardi', alatta: '4'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 134. sz. (146).

² A fol. 113v első bejegyzésére utal.

³ A folyamodvány kelte.

⁴ Esetleg Gniezno rontott alakja.

⁵ Ólehota (ma *Stará Lehota* Szlovákiában) falu Nyitra megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 7NY45.

⁶ 1492. IV. 1.

⁷ 1492. IV. 7.

⁸ 1492. IV. 8.

⁹ A napi dátum húsvét vigíliájára vonatkozik.

IX.
PRIMUS FORMATARUM
DOMINI ALEXANDRI VI.

409.

Róma, 1492. december 2.

Rafael kamarás igazolja, hogy Lendvai Bálintot, az esztergomi egyházmegyes bakabányai Szentháromság parókiális egyház igazgatóját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 26r)¹

Simili modo,² pridie Idus Novembris anno primo, Valentinum Petri de Lindva,³ rect. par. eccl. plebis nuncupate s. Trinitatis de Vaka⁴,⁴ Stringonienisi (!) dioc., dominica 25 Novembris⁵ ad subdiac., Veneris ultima Novembris,⁶ post festum s. Andree, ad diacon. dominica, 2 Decembris datis presentium ad presbit. etc.

[N. de] Castello⁷

[m.s.] 'Valentinus Petri', alatta: '3'. l^a A kiadásban: 'Baka'.

410.

Róma, 1492. december 6.

Rafael kamarás igazolja, hogy Turner Márk klerikust, az esztergomi egyházmegyes szebeni plébániatemplom Szt. György-oltárának örökös káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 27v)

Simili modo,⁸ X^{mo} Kalendas Decembris anno primo,⁹ Marcum Turner cler. Stringoniensis (!) dioc. ac perp. capell. ad alt. s. Georgii martyris situm in par. eccl. op. (!) Cibinio¹⁰ dicte dioc., Veneris ultimo Novembris festi s. Andree¹¹ ad subdiac., deinde dominica 2. Decembris¹² ad diacon., postremo Iovis 6. die datis presentium, festo s. Nicolai ad presbit. etc. Datum etc.

N. de Castello¹³

[m.s.] 'Marcus Turner', alatta: '3'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 135. sz. (147).

² A fol. 23v első bejegyzésére utal: 'rev. pat. dom. Gabriel ep. Adiacentis'.

³ Alsólendva, lokalizálására lásd 388. sz.

⁴ Bakabánya város, lokalizálására lásd 309. sz.

⁵ 1492. XI. 25.

⁶ 1492. XI. 30.

⁷ Nicolaus Oliva Manni de Castello mindkét jog doktora, *abbreviator* (1461–1506), *advocatus fisci* (1475–1496), *abbreviator de curia* (1478–1492), *advocatus consistorialis* (1478–1483), kúriai (1483), majd kamarai jegyző (1489–1497), *scriptor brevium* (1503). Vö. HOFMANN, *Forschungen*, I, 4. sz. (46); FRENZ, *Die Kanzlei*, 1710. sz. (412); FRENZ, *Repertorium*.

⁸ A fol. 23v első bejegyzésére utal.

⁹ 1492. XI. 22.

¹⁰ Szeben (Nagyszeben, ma *Sibiu* Romániában) város Szászföldön. Plébániatemplomát Szűz Mária tiszteletére szentelték. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZF6; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 443.

¹¹ 1492. XI. 30.

¹² 1492. XII. 2.

¹³ Nicolaus de Castello kamarai jegyző.

411.

Róma, 1492. december 6.

Rafael kamarás igazolja, hogy Varga Jánost, az esztergomi egyházmegye szebani plébániatemplom Szt. Miklós kápolnájának örökös káplánját Sant' Agata de' Goti püspöke alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 27v)

Simili modo,¹ datum, ut supra,² Iohannem Sutoris, perp. capell. ad alt. s. Nicolai situm in par. eccl. op. Cibinio,³ Stringoniensis (!) dioc., Veneris ultimo Novembris ad festo s. Andree⁴ ad subdiac., deinde dominica 2. Decembris⁵ ad diacon., postremo Iovis 6 die datis presentium, festo s. Nicolai ad presbit. etc.

N. de Castello⁶

[m.s.] 'Iohannis Sutoris', alatta: '3'.

412.

Róma, 1492. december 22.

Rafael kamarás igazolja, hogy Suxhinter Sebestyén, az esztergomi egyházmegye Cluodor-i plébániatemplom igazgatója az ajaccói püspöktől felvette a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 28v)

Simili modo,⁸ sub datis septimo Idus Decembris, anno primo, dilectum in Christo Sebastianum Suxhinter^a, rect. par. eccl. loci Cluodori^b (?),⁹ Strigoniensis dioc., °die Iovis XIII in festo s. Luce¹⁰ ad quat. min.^c, dominica XVI¹¹ eiusdem ad subdiac., demum die Veneris in festo s. Thome¹² ad diacon., et die sabbati 22, IIII temporibus ad presbit. sacros ordines in eadem eccl. rite promovit etc. Datum XXII Decembris 1492 anno primo.

[m.s.] 'Sebastianus Suxhinter', alatta: '3'.^{1a} A kiadásban: 'Suxlimber'.^{1b} A kiadásban: 'Chrochoti'.^{1c} A dátum elé beszúrva.

¹ A fol. 23v első bejegyzésére utal: „rev. pat. dom. Gabriel ep. Adiacensis”.

² Az előző számú bejegyzés dátumára utal.

³ Szeben lokalizálására lásd 410. sz.

⁴ 1492. XI. 30.

⁵ 1492. XII. 2.

⁶ Nicolaus de Castello kamarai jegyző.

⁷ Kiadása: RÁBIK: *Camera*, 136. sz. (147–148).

⁸ A folio első bejegyzésére utal: „rev. dom. Gabriel ep. Adiacensis [...] in eccl. s. Iacobi in Burgo s. Petr”.

⁹ A kiadó olvasata nyomán Horhát (ma *Hrochoť* Szlovákiában) Zólyom megyei faluval azonosította. A névalak miatt azonban nem lehet kétséget kizáróan lokalizálni a települést.

¹⁰ 1492. XII. 13.

¹¹ 1492. XII. 16.

¹² 1492. XII. 21.

413.

Róma, 1492. december 22.

A Szt. Jakab egyházban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az ajaccói püspök Ferenc fia Györgyöt, a pécsi egyházmegyes Vieh-i Szt. János-oltár örökös káplánját alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 29v, 30v)

Ordines celebrati per rev. in Christo pat. dom. Gabrielem,¹ ep. Adiacensem in Romana Curia residentem, de mandato s. dom. nostri pape² super hoc vive vocis oraculo nobis et auctoritate nostrii camerariatus officii die sabbati quatuor temporum, qua cantatur in eccl. 'Veni et ostende nobis', que fuit XXII Decembris ¹MCCCCCLXXXII anno primo³, in eccl. s. Iacobi in Burgo s. Petri de Urbe ordines celebrans generales omnes et singulos inferius descriptas personas promovit et ordinavit iuxta formam S. R. E. insimilibus servari solitam.

¹⁻² A bal margóra beszúrva. | Az oldal felső margóján: 'Decembris MCCCCXXXII Anno primo Alexandri'.

Ad subdiac.

Georgius Francisci, perp. capell. ad alt. s. Iohannis in vil. Vieh (?), Quinqueecclesiensis dioc.

414.

Róma, 1493. január 13.

Rafael kamarás igazolja, hogy Bagasdorfi Bálintot, az egri egyházmegyes Új-hely örökös káplánját az ajaccói püspök diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 32v)³

Raphael⁴ etc., quod rev. dom. Gabriel,⁵ ep. Adiacensis in Romana Curia residens, vigore supplicationis etc. sub datis septimo Kalendas Ianuarii ann primo, dilectum nobis in Christo Valentinum de Bagasdorff⁶,⁶ in diac. (!) ordinem constitutum, perp.

¹ Gabriel de Franchis OP, szerzetes a teológia magisztere, ajaccói püspök (1482–?). Vö. HC, II, 79.

² VI. Sándor pápa (1492–1503).

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 137. sz. (148).

⁴ Raffaele Riario kamarás.

⁵ Gábor ajaccói püspök.

⁶ Azonosítása bizonytalan. Abatúj megye területén ismert Felsőbaksa (ma *Kokšov-Bakša* Szlovákiában) és Alsóbaksa (ma Szentivánbaksa) nevű falu, talán közülük az egyikre vonatkozik. Vö. ÁMTF I, 63; ENGEL, *Digitális térkép*, 16AJ9, 15AJ44. – RÁBIK további adatok hiányában Felsőbaksával azonosította.

capell.^b in Nova^c Civitate,¹ Agriensis dioc., die dominica sexta Ianuarii² ad diacon., et deinde sequenti dominica die datis presentium³ ad presbit. ordines in eccl. s. Iacobi in burgo s. Petri rite promovit et sollempniter ordinavit. Datum etc. Die XIII Ianuarii MCCCCLXXXIII anno primo.

[*m.s.*] 'Valentinus Bagasdarff', alatta: '2'. | ^a A kiadásban: 'Bagsadarff'. | ^b Előtte áthúzva: 'ad alt.'. | ^c A kiadásban: 'Nowa'.

415.

Róma, 1493. január 13.

Rafael kamarás igazolja, hogy György fia Istvánt, az esztergomi egyházmegyés Szentháromság-oltár örökös káplánját az ajaccói püspök presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 33r)⁴

Simili modo,⁵ sub datis sexto Kalendas Ianuarii anno primo, dilectum nobis in Christo Stephanum Georgii, perp. capell. ad alt. s. Trinitatis, Strigoniensis dioc., die dominica datis presentium ad presbit. ordine rite promovit in eccl. etc. Die XIII Ianuarii anno primo.

[*m.s.*] 'Stephanus Georgii', alatta 'r'.

¹ Újhely mezőváros az egykori Zemplén megye területén. Szt. Imre plébániatemplomában több kápolnát, illetve oltárt létesítettek, amelyek közül a következők titulusa ismert: Szt. Zsófia, Szentháromság, Szt. Annyalok, Mindenszentek, Krisztus teste. Ezek egyikére vonatkozhat a bejegyzése. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 339; ENGEL, *Digitális térkép*, zZN74. – A középkori település fejlődésére és topográfiájára lásd TRINGLI ISTVÁN, *Sátoraljaújhely* (Magyar Várostörténeti Atlasz 2), Budapest 2011. – A település egyházi viszonyaira lásd TRINGLI ISTVÁN, *Sátoraljaújhely egyháza a reformáció előtt*, Erősségénél fogva várépítésre való. Tanulmányok a 70 éves Németh Péter tiszteletére, szerk. JUAN CABELLO–C. TÓTH NORBERT (A Jósa András Múzeum Kiadványai 68), Nyíregyháza 2011, 9–28. – RÁBIK Sátoraljaújhely város 1920-ban Csehszlovákiához csatolt részével (ma *Slovenské Nové Mesto* Szlovákiában) azonosította. Lásd fentebb.

² 1493. I. 6., amely szombatra esett. Vö. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*, 164, (17. naptár).

³ 1493. I. 13. lásd az előző jegyzetet.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 138. sz. (148–149), amely teljesen indokolatlan, tekintve, hogy sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

⁵ A folio első bejegyzésére utal.

416.

Róma, 1493. január 17.

Rafael kamarás igazolja, hogy Márton fia Mihályt, az egri egyházmegyes Lakárt Szt. Kereszt-egyházának plébánosát az ajaccói püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 33^v)¹

Simili modo,² vigore supplicationis sub datis quinto decimo Kalendas Ianuarii anno primo,³ dilectum nobis in Christo Michaellem Martini, rect. sive ^apleb. s. Crucis in Lacer,⁴ Agriensis dioc. die dominica 6 Ianuarii⁵ ad subdiac., et deinde die dominica 13 dicti mensis⁶ ad diacon., post modum in festo s. Antonii datis presentium ad presbit. ordines rite promovit in eccl. etc. Die XVII Ianuarii 1493 anno primo.

[*m.s.*] 'Michael Martini', alatta '3'. l^a Előtte áthúzva: 'per'.

417.

Róma, 1493. január 17.

Rafael kamarás igazolja, hogy Miletinci István fia Antalt, a zágrábi egyházmegyes Szűz Mária-egyház plébánosát az ajaccói püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 33^v)

Simili modo,⁷ sub datis nono Kalendas Ianuarii anno primo,⁸ dilectum nobis in Christo Anthonium Stephani de Melhetenc,⁹ rect. par. eccl. s. Marie virginis, Zachab-riensis (!) dioc., die dominica VI Ianuarii¹⁰ ad subdiac., et die dominica XIII¹¹ ad diacon., postmodum in festo s. Antonii die datis presentium ad presbit. ordines rite promovit in eccl. etc. Die XVII Ianuarii 1493 anno primo.

[*m.s.*] 'Antonius Stephani', alatta '3'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 138. sz. (148–149).

² A fol. első bejegyzésére utal.

³ 1492. XII. 18.

⁴ Valószínűleg Lakárt (ma *Lekárovce* Szlovákiában) falu az egykori Ung vármegyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 394; ENGEL, *Digitális térkép*, 2UN13.

⁵ 1493. I. 6., amely szombatra esett. Vö. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*, 164, (17. naptár).

⁶ 1493. I. 13. lásd az előző jegyzetet.

⁷ A fol. 33^r első bejegyzésére utal.

⁸ 1492. XII. 24.

⁹ Miletinc elpusztult település az egykori Körös megye területén. Vö. CSÁNKI, *Körösmegye*, 70; ENGEL, *Digitális térkép*, 48KÖ6.

¹⁰ 1493. I. 6.

¹¹ 1493. I. 13.

418.

Róma, 1493. január 17.

Rafael kamarás igazolja, hogy Tót Balázst, az egri egyházmegyes Ternye plébánosát az ajaccói püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 33v)¹

Simili modo,² sub datis tertio Nonas Ianuarii anno primo, dilectum nobis in Christo Blasium Tot, pleb. eccl. de Tyenari,³ Agriensis dioc., die dominica VI Ianuarii⁴ ad subdiac., et die dominica XIII⁵ ad diacon., postmodum in festo s. Antonii die datis presentium ad presbit. ordines rite promovit in eccl. etc. Die XVII Ianuarii anno primo.

[*m.s.*] 'Blasius Tot', alatta '3'.

419.

Róma, 1493. január 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy János fia Andrást, az egri egyházmegyes Vaniskóc Szt. Katalin kápolnájának örökös káplánját az ajaccói püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 36v)⁶

Simili modo,⁷ sub datis sexto Idus Ianuarii anno primo,⁸ dilectum nobis in Christo Andream Iohannis, perp. capell. ad alt. s. Catherine in Vangos,⁹ Agriensis dioc., die dominica XIII Ianuarii¹⁰ ad subdiac., ac die Iovis XVII¹¹ in festo s. Antonii ad diacon., postremo vero die dominica datis presentium¹² ad presbit. ordines rite promovit iuxta formam etc. Datum in Camera Apostolica die XX Ianuarii 1493 anno primo.

[*m.s.*] 'Andreas Iohannis', alatta: '3'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 140. sz. (149–150).

² A fol. 33r első bejegyzésére utal.

³ Ternye (ma *Terňa* Szlovákiában) falu Sáros megyében. Templomát első alkalommal 1332-ben említetik a pápai tizedjegyzékben; titulusa Szt. Katalin. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 313; ENGEL, *Digitális térkép*, 5SS42; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 167–168.

⁴ 1493. I. 6., amely szombatra esett. Vö. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*, 164, (17. naptár).

⁵ 1493. I. 13. lásd az előző jegyzetet.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 141. sz. (150).

⁷ A fol. 34r első bejegyzésére utal.

⁸ 1493. I. 8.

⁹ Jánosfalva, másnéven Vaniskóc (ma *Vaniskovce* Szlovákiában) falu Sáros megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 5SS9.

¹⁰ 1493. I. 13., amely azonban szombatra esett. Vö. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*, 164, (17. naptár).

¹¹ 1493. I. 17.

¹² 1493. I. 20., amely azonban valójában szombatra esett. Vö. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*, 164, (17. naptár).

420.

Róma, 1493. január 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Ager Pált, a veszprémi egyházmegyei szakácsi Mindenszentek-egyház plébánosát az ajaccói püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 36v)

Simili modo,¹ sub datis sexto Idus Ianuarii anno primo, dilectum nobis in Christo Paulum Ager, rect. par. eccl. Omn. Sanct. de Sax (?),² Vesprimiensis dioc., die dominica XIII Ianuarii³ ad subdiac., ac die Iovis XVII⁴ in festo s. Antonii ad diacon., postremo vero die dominica datis presentium⁵ ad presbit. ordines rite promovit iuxta formam etc. Datum in Camera Apostolica die XX Ianuarii 1493 anno primo.

[m.s.] 'Paulus Ager', alatta: '3'.

421.

Róma, 1493. január 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Máté fia Mózes, a pécsi Szt. Margit-oltár örökös káplánját az ajaccói püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 36v)

Simili modo,⁶ sub datis sexto Idus Ianuarii anno primo, dilectum nobis in Christo Moysem Mathei, perp. capell. ad alt. s. Margarite Quinqueecclesiensis,⁷ die dominica XIII Ianuarii⁸ ad subdiac., ac die Iovis XVII⁹ in festo s. Antonii ad diacon., postremo vero die dominica datis presentium ad presbit. ordines rite promovit iuxta formam etc. Datum in Camera Apostolica die XX Ianuarii 1493 anno primo.

[m.s.] 'Moyses Mathei', alatta: '3'.

¹ A fol. 34r első bejegyzésére utal.

² Szakácsi (ma *Nagyszakácsi*) mezőváros Somogy megyében. Szentlélek tiszteletére szentelt plébániatemplomát 1375-től említik. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 286SM4; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 349.

³ 1493. I. 13., amely azonban szombatra esett. Vö. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*, 164, (17. naptár).

⁴ 1493. I. 17.

⁵ 1493. I. 20., amely azonban szombatra esett. Vö. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*, 164, (17. naptár).

⁶ A fol. 34r első bejegyzésére utal.

⁷ A pécsi székesegyház Antiochiai Szt. Margit tiszteletére emelt oltára, amelyet 1385-től említenek a források. Vö. FEDELES TAMÁS, *Ecclesia cathedralis Quinqueecclesiensis. A középkori pécsi székesegyház az írott források tükrében*, Echo simul una et quina. Tanulmányok a pécsi székesegyházról, szerk. HEIDL GYÖRGY – RAFFAY ENDRE – TŰSKÉS ANNA, Pécs 2016, 117.

⁸ 1493. I. 13., amely azonban szombatra esett. Vö. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*, 164, (17. naptár).

⁹ 1493. I. 17.

422.

Róma, 1493. január 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Culsili Jakabot, az erdélyi egyházmegyes Szt. András-egyház örökös káplánját az ajaccói püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 37r)

Simili modo,¹ sub datis sexto Idus Ianuarii anno primo, dilectum nobis in Christo Iacobum de Culsil,² perp. capell. s. Andree, Transsilvanensis dioc., die dominica XIII Ianuarii³ ad subdiac., ac die Iovis XVII⁴ in festo s. Antonii ad diacon., postremo vero die dominica datis presentium ad presbit. ordines rite promovit iuxta formam etc. Datum in Camera Apostolica die XX Ianuarii MCCCCLXXXIII anno primo.

[m.s.] 'Iacobus de Culsil', alatta: '3'.

423.

Róma, 1493. január 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Miklós fia Jánost, az egri egyházmegyes Szilva plébánosát az ajaccói püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 38r)⁵

Simili modo,⁶ sub datis nono Kalendas Ianuarii anno primo,⁷ dilectum nobis in Christo Iohannem Nicolai, scol. pleb. seu rect. par. eccl. de ^aSilamai,⁸ Agriensis dioc., die dominica VI Ianuarii⁹ prim. tons. et quat. min., et die dominica XIII¹⁰ ad subdiac. ac die Iovis XVII¹¹ in festo s. Antonii ad diacon., ad die dominica datis presentium ad presbit. ordines rite promovit iuxta formam etc. Datum in Camera Apostolica die XX Ianuarii 1493 anno primo.

[m.s.] 'Iohannes Nicolai', alatta: 'V'. | A kiadásban: 'Silawai'.¹ A 34r folio első bejegyzésére utal.² A települést nem tudtam azonosítani.³ 1493. I. 13., amely azonban szombatra esett. Vö. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*, 164, (17. naptár).⁴ 1493. I. 17.⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 143. sz. (151).⁶ A fol. 34r első bejegyzésére utal.⁷ 1492. XII. 24.⁸ Kísszilva (ma *Malý Štrník* Szlovákiában) falu Sáros megyében, amely plébániája az egri egyházmegye újjvári főesperességéhez tartozott. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 2SS44. – RÁBIK a szomszédos Nagyszilvával azonosította.⁹ 1493. I. 6., amely azonban szombatra esett. Vö. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*, 164, (17. naptár).¹⁰ 1493. I. 13. lásd az előző jegyzetet.¹¹ 1493. I. 17.

424.

Róma, 1493. január 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Ferenc fia Márton, az esztergomi egyházmegye Szt. Katalin-oltár örökös káplánja az ajaccói püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 37v)¹

Simili modo,² sub datis sexto Idus Ianuarii anno primo, dilectum nobis in Christo Martinum Francisci, perp. capell. ad alt. s. Catherine, Strigoniensis dioc., die dominica XIII Ianuarii³ [ad] prim. tons. et quat. min., ac die Iovis in festo s. Antonii die XVII⁴ ad subdiac., ac die dominica XX⁵ ad diacon., postmodum vero in festo s. Agnetis die Lune datis presentium⁶ ad presbit. ordines rite promovit iuxta formam etc. Datum in Camera Apostolica die XXI Ianuarii anno primo.

[m.s.] 'Martinus Francisci', alatta: 'V'.⁷

425.

Róma, 1493. január 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Antal fia Albert, az erdélyi egyházmegye Szűz Mária-oltár örökös káplánja az ajaccói püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 37v)

Simili modo,⁷ sub datis sexto Idus Ianuarii anno primo, dilectum nobis in Christo Albertum Antonii, perp. cap. ad alt. BMV, Transilvanensis dioc., die dominica XIII Ianuarii⁸ ad prim. tons. et quat. min., ac die Iovis in festo s. Antonii die ^aXVII⁹ ad subdiac., ac die dominica XX¹⁰ ad diacon., postmodum vero in festo s. Agnetis die Lune¹¹ datis presentium ad presbit. ordines rite promovit iuxta formam etc. Datum in Camera Apostolica die XXI Ianuarii anno primo.

[m.s.] 'Albertus Antonii', alatta: 'V'. I^a A jobb margón beszúrva.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 144. sz. (151–152), amely azonban teljesen indokolatlan, ugyanis sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

² A fol. 34r első bejegyzésére utal.

³ 1493. I. 13., amely azonban szombatra esett. Vö. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*, 164, (17. naptár).

⁴ 1493. I. 17.

⁵ 1493. I. 20., amely azonban szombatra esett. Vö. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*, 164, (17. naptár).

⁶ 1493. I. 21., amely azonban nem hétfőre, hanem vasárnapra esett. Vö. Uo.

⁷ A fol. 34r első bejegyzésére utal.

⁸ 1493. I. 13., amely azonban szombatra esett. Vö. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*, 164, (17. naptár).

⁹ 1493. I. 17.

¹⁰ 1493. I. 20., amely valójában szombatra esett. Vö. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*, 164, (17. naptár).

¹¹ Valójában vasárnap. Vö. Uo.

426.

Róma, 1493. január 22.

Rafael kamarás igazolja, hogy Janóci Albertet, az esztergomi egyházmegyeés ohaji Szt. István vértanú parókiális egyház plébánosát az ajaccói püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 36v)

Simili modo,² sub datis pridie Idus Ianuarii anno primo, dilectum nobis in Christo Albertum Michaelis de Ianaw,³ pleb. s. Stephani prothomartiris eccl. par. de Ohay,⁴ Strigoniensis, die dominica XX Ianuarii⁵ ad subdiac., ac die Lune XXI⁶ in festo s. Agnetis ad diacon., postremo vero die Martis in festo s. Vincentii⁷ datis presentium ad presbit. ordines rite promovit etc. In quorum fidem etc. Datum in Camera Apostolica die XXII Ianuarii anno 1493 primo.

[*m.s.*] 'Albertus Michaelis', alatta: '3'.

427.

Róma, 1493. január 22.

Rafael kamarás igazolja, hogy Váci Jánost, a váci egyházmegyeés tola-i Szűz Mária parókiális egyház plébánosát az ajaccói püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 37r)

Simili modo,⁸ sub datis pridie Idus Ianuarii anno primo, dilectum nobis in Christo Iohannem Simonis de Wach,⁹ pleb. par. eccl. nativitatis BMV de Tola (?), Vacienensis dioc., die dominica XX Ianuarii¹⁰ ad subdiac., et die Lune XXI¹¹ in festo s. Agnetis¹² ad diacon., postremo vero die Martis in festo s. Vincentii¹² datis presentium ad presbit. ordines rite promovit iuxta formam etc. Datum in Camera Apostolica, die XXII Ianuarii anno primo.

[*m.s.*] 'Iohannis Simonis', alatta: '3'.¹³⁻¹⁴ A jobb margóra beszúrva.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 145. sz. (152).

² A fol. 34r első bejegyzésére utal.

³ Janóc (Szepesjánosfalva, ma *Janovce* Szlovákiában) falu Szepes megyében, a szepesi káptalan birtokában. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZP47.

⁴ Ohaj (ma *Dolný Ohaj* Szlovákiában) falu Bars vármegyében. Vö. ÁMTF I, 464; ENGEL, *Digitális térkép*, 1BRS44.

⁵ 1493. I. 20., amely valójában szombatra esett. Vö. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*, 164, (17. naptár).

⁶ 1493. I. 21., amely ténylegesen vasárnapra esett. Vö. Uo.

⁷ 1493. I. 22., amely hétfőre esett. Vö. Uo.

⁸ A fol. 34r első bejegyzésére utal.

⁹ Vác püspöki *civitas* Nógrád megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 93; ÁMTF IV, 309; ENGEL, *Digitális térkép*, 1NO57.

¹⁰ 1493. I. 20., amely valójában szombatra esett. Vö. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*, 164, (17. naptár).

¹¹ 1493. I. 21., amely ténylegesen vasárnapra esett. Vö. Uo.

¹² 1493. I. 22., amely ténylegesen hétfőre esett. Vö. Uo.

428.

Róma, 1493. január 22.

Rafael kamarás igazolja, hogy Sugill-i Tót Mihályt, az egri egyházmegyes püspöki Szt. István-oltár igazgatóját és káplánját az ajaccói püspök diakónussá, majd presbiterre szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 37r)

Simili modo,¹ sub datis pridie Idus Ianuarii anno primo,² dilectum nobis in Christo Michaellem Pauli Thoth de Sugilli,³ rect. et capell. ad alt. s. Stephani de Pyspeky,⁴ Agriensis dioc., die dominica XX Ianuarii⁵ ad subdiac., ac die Lune in festo s. Agnetis XXI⁶ ad diacon., postremo vero die Martis in festo s. Vincentii⁷ datis presentium ad presbit. ordines rite promovit etc. In quorum fidem etc. Datum in Camera Apostolica die XXII Ianuarii 1493 anno primo.

[*m.s.*] 'Michael Pauli', alatta: '3'.

429.

Róma, 1493. március 2.

Az általános szentelés során Domokos fia Péter pécsi egyházmegyes scolaris az ajaccói püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 38v)

Ordines [generales] celebrati per rev. dom. in Christo pat. dom. Gabrielem,⁸ ep. Adiacensem in Romana Curia residentem, de mandato nostro auctoritate nostri camerarius officii sibi facto, die sabbati quatuor temporum, qua cantatur est in eccl. Dei 'Intret oratio mea', videlicet die 2 Martii MCCCCLXXXIII.

Primo ad prim. tons.

Petrus Dominici, scol. Quinqueecclesiensis dioc.

¹ A 34r folio első bejegyzésére utal.

² 1493. I. 12.

³ A település a névalak alapján nem azonosítható.

⁴ Püspöki (ma Gyöngyöspüspöki) falu Heves megyében. Az egykori település az egri püspök joghatósága alatt állt, plébániáját már a 14. századi pápai tizedjegyzékekben említették. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 670; KOVÁCS, *Az egri egyházmegye*, 130–131; ENGEL, *Digitális térkép*, 1HS96.

⁵ 1493. I. 20., amely valójában szombatra esett. Vö. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*, 164, (17. naptár).

⁶ 1493. I. 21., amely ténylegesen vasárnapra esett. Vö. Uo.

⁷ 1493. I. 22., amely ténylegesen hétfőre esett. Vö. Uo.

⁸ Gábor ajaccói püspök.

430.

Róma, 1493. március 2.

Az általános szentelés során az erdélyi egyházmegyes Kusalyi Péter az ajaccói püspöktől felvette az első tonzúráját.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 38v)

(Ad prim. tons.)

Petrus de Castel,¹ scol. Transilvanensis dioc.

431.

Róma, 1493. március 2.

Az általános szentelés során az erdélyi egyházmegyes Kusalyi Péter az ajaccói püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 39r)

Ad quat. min.

Petrus de Cusal,² Transilvanensis dioc.

432.

Róma, 1493. március 2.

Az általános szentelés során Sumbenchlic-i Mihályt, a zágrábi egyházmegyes besenovci parókiális egyház Szt. Antal-oltárának káplánját az ajaccói püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 58r)

Ad subdiac.

Michael de Sumbeneclich (?), capell. ad alt. s. Antonii in eccl. par. de Besazoz,³ Zagabriensis dioc.

¹ Valószínűleg a 431. sz. alatt szereplő Kusalyi Péterről van szó, a település lokalizálására lásd a következő jegyzetet.

² Kusaly (ma *Coșeu* Romániában) mezőváros Közép-Szolnok megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 549; ENGEL, *Digitális térkép*, 1KSZ14.

³ A rontott alak mögött esetleg a Körös megyei *Besenovc* (Besenyőszentbenedek) hajdani mezőváros település neve rejtőzhet. Vö. CSÁNKI, *Körösmegye*, 69; ENGEL, *Digitális térkép*, 14KÖ10.

433•

Róma, 1493. március 2.

Az általános szentelés során Mosinai Mihály zágrábi egyházmegyes Szt. Bálint-oltár káplánját az ajaccói püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 58r)

(Ad subdiac.)

Micael (!) Iacobi de Mossina,¹ capell. ad alt. s. Valentini, Zagabriensis dioc.

434•

Róma, 1493. március 2.

Az általános szentelés során Mihály fia Péter zágrábi egyházmegyes Szt. Adorján-oltár káplánját az ajaccói püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 58r)

(Ad subdiac.)

Petrus Micaelis (!), capell. ad alt. s. Adrianii, Zagabriensis dioc.

435•

Róma, 1493. március 2.

Az általános szentelés során Mátyás fia Pált, az esztergomi egyházmegyes Tizenegyezer Szt. Szűz-ispotály igazgatóját az ajaccói püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 58r)²

(Ad subdiac.)

Paulus Mathie, rect. hospitalis XI^m Virginum,³ Strigoniensis dioc.

¹ Mosina lokalizálására lásd 19. sz.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 146. sz. (152–153), amely azonban indokolatlan, mivel sem származás, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

³ Az ispotály patrocíniuma nem ismert a szakirodalomban. Vö. KUBINYI ANDRÁS, *Orvoslás, gyógyszerészek, fürdők és ispotályok a késő középkori Magyarországon*. Uő, Főpapok, egyházi intézmények és vallásosság a középkori Magyarországon (METEM Könyvek 22.) Budapest 1999, 263–267.

436.

Róma, 1493. március 2.

Az általános szentelés során György fia Orbánt, a fehérvári falakon kívüli plébániatemplom Szt. Miklós-oltárának oltárosát az ajaccói püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 58r)

(Ad subdiac.)

Urbanus Georgii,¹ capell. ad alt. s. Nicolai in par. eccl. extra muros Albaregalis²

437.

Róma, 1493. március 2.

Az általános szentelés során Damján fia Jánost, az esztergomi egyházmegye oszlányi Szt. Miklós-oltár káplánját az ajaccói püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 58r)³

(Ad subdiac.)

Iohannes Damiani, capell. alt. s. Nicolai in Osnan,⁴ Strigoniensis dioc.

438.

Róma, 1493. március 2.

Az általános szentelés során Vencel fia Zsigmondot, a nyitrai egyházmegye Szt. Ilona-oltár káplánját az ajaccói püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 58r)⁵

(Ad subdiac.)

Sigismundus Venceslai, capell. s. Elene,⁶ Nitriensis dioc.¹ Folyamodványa 1493. II. 22-én kelt. MREV IV, CXIII. sz.² Fehérvár (ma Székesfehérvár) lokalizálására lásd 20. sz. A városban több templom is létesült a városfalakon kívül. Ezek közül a Szt. Erzsébet és a Szt. Domonkos tiszteletére szentelt egyházak plébániaként működtek, így valószínűleg ezek egyikében létesült a Szt. Miklós oltár. Vö. CSANKI, *Történelmi földrajz*, III, 307; REICH SZABINA, *Székesfehérvár egyházi topográfiaja a középkorban*, Kor – szak – határ. A Kárpát-medence és a szomszédos birodalmak (900–1800), szerk. FEDELES TAMÁS–FONT MÁRTA–KISS GERGELY, Pécs 2013, 44–48.³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 147. sz. (153).⁴ Oszlány lokalizálására lásd 264. sz.⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 148. sz. (153).⁶ RÁBIK Alsóosztorány (ma *Stránske* Szlovákiában) Trencsén megyei faluval azonosította a templomtitulus alapján. Mindez azonban mindössze feltételezés lehet, ugyanis a templom Szt. Ilona titulusa csak 19. századi forrásokból ismert. Vö. MEZŐ, *Patrocíniumok*, 118.

439.

Róma, 1493. március 2.

Az általános szentelés során Szentmátéi Jánost, az esztergomi egyházmegye Szt. Jeromos-templomhoz épített Szt. Péter-kápolna káplánját az ajaccói püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 58r)¹

(Ad subdiac.)

Iohannes de Sancto Matheo,² capell. s. Petri ad latus s. Ieronimi, Strigoniensis dioc.

440.

Róma, 1493. március 23.

A római Szt. István-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Tamás fia Balázs egri egyházmegye sclaris a castrói püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 42v)³

Ordines generales celebrati per rev. pat. dom. Titum,⁴ ep. Castrensem, in Romana Curia residentem, de mandato rev. dom. camerarii et auctoritate eius officii, die XXIII Martii, ^ain qua cantatur in eccl. Dei ^aVenite adoremus^{a,5} in eccl. s. Stefani (!) in Vaticano.

^{a-a} A szöveg alatti kiegészítés.

Ad prim. tons.^b

Blasius Thome,⁶ scol. Agriensis

^b A kiadásban nem szerepel.

441.

Róma, 1493. március 23.

A római Szt. István-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Veres Antal fia Tamás bácsi egyházmegye sclaris a castrói püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 42v)

(Ad prim. tons.)

Thomas Antonii Veres,⁷ scol. Bachiensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 149. sz. (154).

² Patrocíniumból képzett helynév, azonosítása bizonytalan.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 151. sz. (154–155).

⁴ Titus Veltri de Viterbo, castrói püspök (1480–1511). Vö. HC, II, 121.

⁵ Itt egyértelmű elírásról van szó, ugyanis a *Venite adoremus* introitus a szeptemberi kántorböjt szentmiseinek kezdő éneke. 1493-ban az őszi böjt időszaka szeptember 18–21. közé esett, így a 23-ai napi keltezés nem jöhet szóba. Március 23. viszont a tavaszi kántorböjt szombatja volt, következésképpen a jegyző az introitus kapcsán tévedett, ugyanis *Sitientes* szombatján történt az általános szentelés.

⁶ Személyére lásd még 447. sz.

⁷ Személyére lásd még 448. sz.

442•*Róma, 1493. március 23.*

A római Szt. István-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Tót Pál erdélyi egyházmegyes scolaris a castrói püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 42v)

(Ad prim. tons.)

Paulus Dominici Toth,¹ scol. Albensis dioc.

443•*Róma, 1493. március 23.*

A római Szt. István-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Pál fia Tamás veszprémi egyházmegyes scolaris a castrói püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 42v)

(Ad prim. tons.)

Paulus Thome,² scol. Vesprimiensis

444•*Róma, 1493. március 23.*

A római Szt. István-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Sebestyén fia Domokos veszprémi egyházmegyes scolaris a castrói püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 42v)

(Ad prim. tons.)

Dominicus Sebastiani,³ scol. Vesprimiensis

445•*Róma, 1493. március 23.*

A római Szt. István-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Tamás fia Pál veszprémi egyházmegyes klerikus a castrói püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 43r)

Ad quat. min.

Paulus Thome, cler. Vesprimiensis

¹ Személyére lásd még 449. sz.

² Személyére lásd még 445. sz.

³ Személyére lásd még 446. sz.

446.*Róma, 1493. március 23.*

A római Szt. István-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Sebestyén fia Domokos veszprémi egyházmegyes klerikus a castrói püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 43r)

(Ad quat. min.)

Dominicus Sebastiani,¹ cler. Vesprimiensis**447.***Róma, 1493. március 23.*

A római Szt. István-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Tamás fia Balázs egri egyházmegyes klerikus a castrói püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 43r)²

(Ad quat. min.)

Blasius Thome,³ cler. Agriensis**448.***Róma, 1493. március 23.*

A római Szt. István-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Veres Tamás bácsi egyházmegyes klerikus a castrói püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 43r)

(Ad quat. min.)

Thomas Antonii de (!) Veres,⁴ cler. Bachiensis¹ Személyére lásd még 444. sz.² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 151. sz. (154–155).³ Személyére lásd még 440. sz.⁴ Személyére lásd még 451. sz.

449.

Róma, 1493. március 23.

A római Szt. István-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Tót Domokos fia Pál erdélyi egyházmegyes klerikus a castrói püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 43r)

(Ad quat. min.)

Paulus Dominici Toth,¹ Albensis dioc.

450.

Róma, 1493. március 23.

A római Szt. István-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Benedek fia Albert, az erdélyi egyházmegyes Szt. Márton-templom plébánosát a castrói püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 43r)

Ad ordines subdiac.

Albertus Benedicti, pleb. s. Martini Transsilvanensis Albensis dioc.

451.

Róma, 1493. március 23.

A római Szt. István-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Kovács Lőrincet, az egri egyházmegyes Szt. Egyed-templom Szt. Tamás-oltárának káplánját a castrói püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 43r)²

(Ad ordinem subdiac.)

Laurentius Georgii Fabri, capell. ad alt. s. Thome in eccl. s. Egedii,³ Agriensis dioc.

¹ Személyére lásd még 442. sz.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 153. sz. (155).

³ Azonosítása bizonytalan, a Szt. Egyed titulus alapján több egri egyházmegyes templom is szóba jöhet. Vö. MEZŐ, *Patrociniumok*, 69–72.

452.

Róma, 1493. március 23.

A római Szt. István-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával György fia Benedeket, az egri egyházmegyes Ránk plébánosát a castrói püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 43r)¹

(Ad ordines subdiac.)

Benedictus Georgii, pleb. de Ranc,² dioc. Agriensis

453.

Róma, 1493. május 26.

Rafaél kamarás igazolja, hogy Máté fia Mihályt, a zágrábi egyházmegyes Izdenc plébánosát az ajaccói püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 51r)

Universis etc. Raphael³ etc., quod rev. pat. dom. Gabriel,⁴ ep. Adiacensis, de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome octavo Idus Maii anno primo,⁵ dilectum nobis Michaellem Mathei, pleb. eccl. b. Marie Dencz,⁶ Zagrabiensis dioc., die Iovis, XVI Maii⁷ in festo Ascensionis Domini ad subdiac., deinde dominica XVIII⁸ dicti mensis ad diacon., postremo vero dominica die datis presentium ad presbit. sacros ordines etc. promovit, ut supra, [in eccl. s. Iacobi in Burgo s. Petri]⁹ in forma. Datum Rome in Camera Apostolica die XXVI dicti mensis 1493, pontificatus s. dom. nostri dom. Alexandri¹⁰ anno primo.

D. Att[avant]is¹¹

[m.s.] 'Michael Mathei', alatta: '3'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 154. sz. (156).

² Ránk (ma *Rankovce* Szlovákiában) falu Abaúj vármegyében. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 216; ENGEL: *Digitális térkép*, 9Ajr7.

³ Raffaele Riario kamarás.

⁴ Gábor ajaccói püspök.

⁵ 1493. V. 18., amely valójában szombatra esett. Vö. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*, 164. (17. naptár).

⁶ Alsó- és Felsőizdenc mezővárosok egyike (ma *Zdenci Mali*, *Zdenci Veliki* Horvátországban) Körös megye területén. A két szomszédos település mindegyikén működött egy-egy Szűz Mária titulusú templom. Vö. CSÁNKI, *Körös megye*, 82–83; ENGEL, *Digitális térkép*, 1KÖ55, 2KÖ55.

⁷ 1493. V. 16.

⁸ 1493. V. 18., amely valójában szombatra esett. Lásd fentebb.

⁹ Kiegészítés a fol. 50v második bejegyzése alapján.

¹⁰ VI. Sándor pápa.

¹¹ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

454•

Róma, 1493. május 26.

Rafael kamarás igazolja, hogy hraztovicai szőlőhegyi Szt. László-hegyi Pál fia Istvánt, a zágrábi egyházmegyes Merestavit (?) káplánját az ajaccioi püspök presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 52r)

Universis etc. Raphael¹ etc., quod rev. pat. dom. Gabriel² ep. Adiacensis in Romana Curia, de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome XII Kalendas Iunii anno primo,³ dilectum nobis Stephanum Pauli de monte s. Ladislai de promontorio Hrazt-howicze,⁴ capell. eccl. de Merestavit (?), Zagrabiensis dioc., die dominica [X]XVI Maii⁵ ad presbit. ordinis promovit etc. in forma in. eccl. s. Iacobi in Burgo s. Petri de Urbe. Datum in Camera Apostolica dicta die XXVI dicti mensis Maii 1493, pontificatus etc. anno primo.

D. Att[avant]is⁶

[m.s.] 'Stephanus Pauli, alatta: '1'.

455•

Róma, 1493. május 26.

Rafael kamarás igazolja, hogy Csázmai Márkot, a csázmai társaskáptalan örökös javadalmasát az ajaccioi püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 52r)

Universis etc. Raphael⁷ etc., quod rev. pat. dom. Gabriel⁸ ep. Adiacensis in Romana Curia, de mandato etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome tertio Nona Maii anno primo,⁹ dilectum nobis Marcum de Casma,¹⁰ perp. prebendatum in collegiatis eccl. s. Spiritus de Chasma,¹¹ Zagrabiensis dioc., die Iovis, XVI Maii¹² in festo Ascensionis ad subdiac., deinde dominica XVIII¹³ dicti mensis ad diacon., postremo vero dominica die datis presentium in festo Penthecostes ad presbit. ordines etc. promovit in forma. Datum Rome die XXVI Maii 1493, anno primo.

D. Att[avant]is¹⁴

[m.s.] 'Marcus de Casma', alatta: '3'.

¹ Raffaele Riario kamarás.

² Gábor ajaccioi püspök.

³ 1493. V. 21.

⁴ Hraztovic mezőváros Zágráb megyében. ENGEL, *Digitális térkép*, zZB153.

⁵ 1493. V. 26.

⁶ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁷ Raffaele Riario kamarás.

⁸ Gábor ajaccioi püspök.

⁹ 1493. V. 5.

¹⁰ Csázma lokalizálását lásd fentebb.

¹¹ A csázmai társaskáptalanra lásd fentebb.

¹² 1493. V. 16.

¹³ 1493. V. 18., amely azonban szombatra esett. Vö. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*, 164, (17. naptár).

¹⁴ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

456.

Róma, 1493. május 26.

Rafael kamarás igazolja, hogy Homoki Pétert, a zágrábi egyházmegyes racsai parókiális egyház Szt. Mihály-oltárának káplánját az ajaccói püspök alszerpap-pá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 53v)

Universis etc. Raphael¹ etc., ut supra, sub datis Rome pridie Nonas Maii anno primo,² dilectum nobis Petrum Emerici de Homok,³ capell. ad. alt. s. Michaelis archangeli in par. eccl. de Racha,⁴ Zagradiensis dioc., die Iovis, in festo Ascensionis XVI Maii⁵ ad subdiac., deinde dominica XVIII⁶ dicti mensis ad diacon., postremo vero dominica die datis presentium in festo Penthecostes ad presbit. ordines etc., ut supra [in eccl. s. Iacobi in Burgo s. Petri de Urbe]⁷ promovit. Datum Rome die XXVI Maii 1493.

D. Att[avant]is⁸

[*m.s.*] 'Petrus Emerici', alatta: '3'.

457.

Róma, 1493. május 28.

Rafael kamarás igazolja, hogy Péter fia Benedeket, a zágrábi egyházmegyes ivánci parókiális egyház Szűz Mária-oltárának káplánját az ajaccói püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 48v)

Simili modo,⁹ sub datis Rome Nonas Maii anno primo,¹⁰ dilectum nobis Benedictum Petri, capell. ad. alt. BMV in par. eccl. Yvanich,¹¹ Zagradiensis dioc., ad supradictos ordines modo et forma premissis [die dominica XXVI Maii¹² ad subdiac., deinde Luna XXVII¹³ eiusdem mensis in festo Penthecostes ad diacon., postremo vero Martis inde datis presentium ad presbit. sacros ordines in eccl. s. Iacobi in Burgo s. Petri de Urbe]

¹ Raffaele Riario kamarás.

² 1495. V. 6.

³ Esetleg az egykori Baranya megyei Homokkal azonosítható, amely Nekkse táján feküdt. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 42BAR168.

⁴ A település lokalizálására lásd 49. sz.

⁵ 1493. V. 16.

⁶ 1493. V. 18. amely azonban szombatra esett. Lásd fentebb.

⁷ A folián közvetlenül előtte lévő bejegyzésre utal.

⁸ Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

⁹ A fol. első bejegyzésére utal: „*per. rev. dom. Gabriel ep. Adiacentem*”, a kiegészítések is e szövegből származnak.

¹⁰ 1493. V. 7.

¹¹ Ivánc (ma *Ivanic* Horvátországban) mezőváros Körös megyében. Plébániatemplomának patrocíniuma Szűz Mária. Vö. CSÁNKI, *Körös megye*, 72; ENGEL, *Digitális térkép*, 19KÖ43.

¹² 1493. V. 26.

¹³ 1493. V. 27.

in eisdem diebus et sub eadem datis, ut supra [Rome, die XXVIII dicti mensis Maii 1493, pontificatus s. Alexandri pape VI anno primo].

[*m.s.*] 'Benedictus Petri', alatta: '3'.

458.

Róma, 1493. május 28.

Rafael kamarás igazolja, hogy János fia Simont, a zágrábi egyházmegyes Sululia-i Szt. Miklós-templom plébánosát az ajaccói püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 48v)

Simili modo,¹ sub datis Rome sexto Idus Maii anno primo,² dilectum nobis Simonem Iohannis, rect. sive pleb. s. Nicolai de Sululia (?), Zagrabiensis dioc., ad supradictos ordines in omnibus et per omnia, ut supra.³

[*m.s.*] 'Simon Iohannis', alatta: '3'.

459.

Róma, 1493. május 28.

Rafael kamarás igazolja, hogy Íjgyártó Miklóst, a zágrábi egyházmegyes Niesuagerine-i Szt. György-egyház plébánosát az ajaccói püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 49r)

Simili modo,⁴ sub datis Rome Nonas Maii anno primo,⁵ dilectum nobis Nicolaum Arcubaris, pleb. eccl. s. Georgii de Niesvagerine (?), Zagrabiensis dioc., ad supradictos ordines in omnibus et per omnia, ut supra.⁶

[*m.s.*] 'Nicolaus Arcubaris', alatta: '3'.

¹ A folio első bejegyzésére utal, lásd az előző számot.

² 1493. V. 10.

³ A részletekre lásd az előző számot.

⁴ A fol. 48v első bejegyzésére utal, lásd fentebb.

⁵ 1493. V. 7.

⁶ A részletekre lásd fentebb.

460.

Róma, 1493. május 28.

Rafael kamarás igazolja, hogy Antal fia Györgyöt, a csázmai társaskáptalan prebendáriusát az ajaccói püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 49r)

Simili modo,¹ sub datis Rome tertio decimo Kalendas Iunii anno primo,² dilectum nobis Georgium Antonii, prebendarium collegiate eccl. s. Spiritus Chasmensis,³ Zagrabiensis dioc., ad omnes supradictos tres ordines in diebus et datis etc., ut supra.⁴

[*m.s.*] 'Georgius Antoniiis', alatta: '3'.

461.

Róma, 1493. május 28.

Rafael kamarás igazolja, hogy Imre fia Mihályt, a zágrábi egyházmegye gorbónoki Szt. Adorján-kápolna káplánját az ajaccói püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 49r)

Simili modo,⁵ sub datis Rome tertio Nonas Maii anno primo,⁶ dilectum nobis Michaellem Emerici, capell. cap. s. Adriani de Gorbonok,⁷ Zagrabiensis dioc., ad omnes predictos tres ordines in omnibus et per omnia, ut supra.⁸

[*m.s.*] 'Michael Emerici', alatta: '3'.

¹ A fol. 48v első bejegyzésére utal, lásd fentebb.

² 1493. V. 20.

³ Csázma (ma *Čazma* Horvátországban) mezőváros Körös megyében. Társaskáptalanát András zágrábi püspök alapította (1232). Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1KÖ165; FEDELES TAMÁS, *Die ungarische Dom- und Kollegiatkapitel und ihre Mitglieder im Mittelalter. Forschungsstand, Aufgaben, Initiativen*, Kapituly v zemích koruny české a v uhrách ve středověku, [Die Kapitel in den Ländern der böhmischen Krone und in Ungarn im Mittelalter], eds. VÁCLAV LEDVINKA–JIŘÍ PEŠEK (Documenta Pragensia Supplementa II), Praha 2011, 189.

⁴ A részletekre lásd fentebb.

⁵ A fol. 48v első bejegyzésére utal, lásd fentebb.

⁶ 1493. V. 5.

⁷ Gorbónok (ma *Kalinovac* Horvátországban) mezőváros Körös megyében. Szt. Adorján egyháza 1295-től bukkan fel a forrásokban, 1501-ben plébániaként említik. Vö. CSÁNKI, *Körösmegye*, 85; ENGEL, *Digitális térkép*, 3KÖ17.

⁸ A részletekre lásd fentebb.

462.

Róma, 1493. május 28.

Rafael kamarás igazolja, hogy Ivánci Balázst, a zágrábi egyházmegyes ivánci plébániatemplom Szt. Katalin-oltárának igazgatóját az ajaccói püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 49r)

Simili modo,¹ sub datis Rome undecimo Kalendas Iunii anno primo,² dilectum nobis Blasium Valentini de Iuuanicz,³ [rect.] altar. s. Katerine in par. eccl. de Iuuanicz,⁴ Zagrabiensis dioc., ad omnes prefatos tres ordines in omnibus et per omnia, ut supra.⁵

[*m.s.*] 'Blasius Valentini', alatta: '3'.

463.

Róma, 1493. május 28.

Rafael kamarás igazolja, hogy Tamás fia Gergelyt, a zágrábi egyházmegyes Horim-i egyház örökös javadalmasát az ajaccói püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 49r)

Simili modo,⁶ sub datis Rome pridie Nonas Maii anno primo,⁷ dilectum nobis Gregorium Thome, perp. prebendatum in eccl. de Horim (?), Zagrabiensis dioc., ad supradictos tres ordines in omnibus et per omnia, ut supra.⁸

[*m.s.*] Gregorius Thome', alatta: '3'.

¹ A fol. 48v első bejegyzésére utal, lásd fentebb.

² 1493. V. 22.

³ Ivánc település lokalizálására lásd 457. sz.

⁴ Lásd az előző jegyzetet.

⁵ A részletekre lásd fentebb.

⁶ A 48v folio első bejegyzésére utal, lásd fentebb.

⁷ 1493. V. 6.

⁸ A részletekre lásd fentebb.

464.

Róma, 1493. május 28.

Rafael kamarás igazolja, hogy Pál fia Antalt, a zágrábi egyházmegyes kutinai plébániatemplom Szt. György-oltárának káplánját az ajaccói püspök alszerpap-pá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 49^r)

Simili modo,¹ sub datis Rome Nonas Maii anno primo,² dilectum nobis Antonium Pauli, capell. ad alt. s. Georgii in par. eccl. de Cothegena,³ Zagradiensis dioc., ad supradictos tres ordines et etc. in omnibus et per omnia, ut supra.⁴

[m.s.] 'Antonius Pauli', alatta: '3'.

465.

Róma, 1493. június 1.

Rafael kamarás igazolja, hogy Oroszi Pál egri egyházmegyes scolaris, Jászó Szt. Mihály parókiális egyházának plébánosa az ajaccói püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 52^r)⁵

Universis etc. Raphael⁶ etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome sexto Idus Maii anno primo,⁷ dilectum nobis Paulum de Orozy,⁸ scol. Agriensis dioc., rect. par. eccl. s. Michaelis archangeli in op. Iazow,⁹ Strigoniesnis (!) dioc., die Lune, XXVII Maii¹⁰ in festo Penthecostes ad prim. tons. et III^{or} min. ac subdiac., deinde Martis XXVIII^{ic} dicti mensis ad diacon., postremo vero sabbati die datis presentium in quatuor temporibus ad presbit. sacros ordines promovit etc. in forma. Datum Rome prima mensis Iunii 1493.

D. Att[avant]is¹²

[m.s.] 'Paulus de Orozy', alatta: '5'.

¹ A fol. 48^v első bejegyzésére utal, lásd fentebb.

² 1493. V. 8.

³ Kutina lokalizálására lásd 18. sz.

⁴ A részletekre lásd fentebb.

⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 155. sz. (156).

⁶ Raffaele Riario kamarás.

⁷ 1493. V. 10.

⁸ Az egri egyházmegye területén három Oroszi település ismert: 1) Gyöngyösoroszi (Heves), 2) Vámosoroszi (Szatmár), 3) Sárosoroszi (Ung), ezek egyikéről származhatott. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 2HS32, 1SZR17, 1UG50. – RÁBIK Dobóruszkával (ma *Ruská* Szlovákiában) azonosította. Mindez azonban felettebb valószínűtlen, ugyanis e település neve a korabeli forrásokban *Ruska*, *Ruzka* alakban fordul elő. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 398.

⁹ Jászó (ma *Jasov* Szlovákiában) mezőváros Abauj vármegyében, az egri egyházmegye területén. Szt. Mihály-templomát 1255-től említik a források. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 198; ÁMTF I, 96; KOVÁCS, *Az egri egyházmegye*, 41; ENGEL, *Digitális térkép*, 1AJ1.

¹⁰ 1493. V. 27.

¹¹ 1493. V. 28.

¹² Dominicus de Attavantis kamarai jegyző.

466.

Róma, 1493. június II.

Rafael kamarás igazolja, hogy Molnár János, az esztergomi egyházmegyes Jánoshegy falakon túli Keresztelő Szt. János-kápolnájának igazgatója az ajaccói püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpap-pá, diakónussá, végül presbiterré szentelte szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 56r)¹

Universis etc. Raphael² etc. Universitati etc., quod rev. in Christo pat. dom. Gabriel,³ ep. Adiacensis in Romana Curia residens, de mandato nostri auctoritate nostri camerariatus officii ordines celebrans generales, die II Iunii,⁴ sabato quatuor temporum, dilectum nobis in Christo Iohannem Andree Pistoris, rect. cap. s. Iohannis baptiste extra muros in Yochanes,⁵ Strigoniensis dioc., prim. tons. et quat. min. et die 6 Iunii,⁶ festo Corporis Christi ad subdiac., et die dominica VIII Iunii⁷ ad diacon., postremo vero die Martis XI dicti mensis,⁸ festo s. Barnabe ad sacros presbit. ordines rite promovit et solemniter ordinavit iuxta formam et constitutiones S. R. E. talibus observari soliti. Rome in Camera Apostolica die XI Iunii 1493, pontificatus s. dom. nostri dom. Alexandri pape VI anno primo.

Ia. de Bonap.⁹

[m.s.] 'Strigoniensis', alatta: 'Iohannes Andree Pistoris', alatta: '5'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 156. sz. (156–157).

² Raffaele Riario kamarás.

³ Gábor ajaccói püspök.

⁴ 1493. VI. 2.

⁵ Az egykori Jánoshegy (ma *Kremnické Bane* Szlovákiában) falu Bars megyében, Körmöcbányától északra. Keresztelő Szt. János tiszteletére szentelt templomát a 13. századtól említik. A 15. században gótikus stílusban építették át. Az *extra muros* helymeghatározás Körmöcbánya városfalára utal. Vö. BOROVSKY SAMU (szerk.), *Bars vármegye* (Magyarország vármegyéi és városai), Budapest 1903, (=http://mek.oszk.hu/09500/09536/html/0004/6.html); ENGEL, *Digitális térkép*, IBRSt.

⁶ 1493. VI. 6.

⁷ 1493. VI. 9.

⁸ 1493. VI. 11.

⁹ Iacobus de Bonaparte luccai egyházmegyes klerikus, *scriptor registri cancellarie* (1474), *scriptor cancellarie* (1479–1489), kamarai jegyző (1466–1497), *magister registri supplicationum* (1497–1506). Vö. HOFMANN, *Forschungen*, I, 86, 47. sz.; FRENZ, *Die Kanzlei*, 1027. sz.; FRENZ, *Repertorium*.

467.

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során Gergely fia Péter pécsi egyházmegyes scholaris, a Szt. Fábían és Sebestyén-oltár káplánja a bagnoreai püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 66r)

Ordines celebrati generales per rev. dom. in Christo pat. dom. Antonium,¹ ep. Balneoregiensem, in Romana Curia residentem, de mandato et ordinatione rev. dom. Raphaeli, s. Georgii ad velum aureum diaconus cardinalis, dom. pape camerarii, in sabbato² ante dominicam de Passione, qui fuit die XV mensis Martii anno MCCCCLXXXIII^o,³ pontificatus Alexandri VI etc.

[*m.s.*] 'Sabbato ante dominicam Passionis 1494. 22 (!) Martii'.¹ Előtte áthúzva: 'quatuor temporum'.

Ad prim. tons.

Petrus Gregorii,³ scol. Quinqueecclesiensis dioc., capell. [ad] alt. s. Fabiani et Sebastiani in dicta dioc.

468.

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során György fia Pál egri egyházmegyes scholaris, a Szt. Mihály-oltár oltárosa a bagnoreai püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 66r)⁴

(Ad prim. tons.)

Paulus Georgii,⁵ scol. Agriensis dioc., altar. s. Micaelis (!) arcangeli^a (!), Agriensis dioc.

^a A kiadásban: 'ewangeliste (!)'.

---

¹ Antonius de San Geminiano, bagnoreai püspök (1488–1497). Vö. HC, II, 101.

² Itt egyértelmű a tévedés, ugyanis 1494-ben nagyszombat március 29-re esett. Március 15-e a kántorbőjti időszak 'Sittientes' szombatja volt, *Iudica* vasárnapja, azaz feketevasárnap pedig március 16-ra esett. Vö. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*, 148, (9. naptár).

³ Személyére lásd még 484. sz.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 157. sz. (157–158); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

⁵ Személyére lásd még 485. sz.

469.

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során András fia György egri egyházmegyes scolaris a bag-noreai püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 66r)¹

(Ad prim. tons.)

Georgius Andree,² scol. Agriensis dioc.

470.

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során Miklós fia András egri egyházmegyes scolaris a bag-noreai püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 66r)³

(Ad prim. tons.)

Andreas Nicolai,⁴ scol. Agriensis dioc.

471.

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során Mátyás fia Márton egri egyházmegyes scolaris a bag-noreai püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 66r)⁵

(Ad prim. tons.)

Martinus Mathie,⁶ scol. Agriensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 158. sz. (158); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

² Személyére lásd még 486. sz.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 159. sz. (158); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

⁴ Személyére lásd még 487. sz.

⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 160. sz. (158–159); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

⁶ Személyére lásd még 488. sz.

472.

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során Benedek fia György egri egyházmegyes scholaris a bagnoreai püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 66v)¹

(Ad prim. tons.)

Georgius Benedicti,² scol. Agriensis dioc.

473.

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során Vince fia Demeter egri egyházmegyes scholaris a bagnoreai püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 66v)³

(Ad prim. tons.)

Demetrius Vincentii,⁴ scol. Agriensis dioc.

474.

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során Imre fia Máté egri egyházmegyes scholaris a bagnoreai püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 66v)⁵

(Ad prim. tons.)

Matheus Emerici,⁶ scol. Agriensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 161. sz. (159); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

² Személyére lásd még 497. sz.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 162. sz. (159); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

⁴ Személyére lásd még 498. sz.

⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 163. sz. (159–160); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

⁶ Személyére lásd még 500. sz.

475.

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során György fia Mátyás egri egyházmegyes scolaris a bagnoreai püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 66v)¹

(Ad prim. tons.)

Mathias Georgii,² scol. Agriensis dioc.

476.

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során Nagyidai Balázs egri egyházmegyes scolaris a bagnoreai püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 66v)³

(Ad prim. tons.)

Blasius de Wellida,⁴ scol. Agriensis dioc.

477.

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során Záhonyi Ferenc egri egyházmegyes scolaris a bagnoreai püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 66v)⁵

(Ad prim. tons.)

Franciscus de Zahun^{a,6} scol. Agriensis dioc.

^a A kiadásban: 'Zahvr'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 164. sz. (160); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

² Személyére lásd még 501. sz.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 165. sz. (160).

⁴ Valószínűleg Nagyida (ma *Veľká Ida* Szlovákiában) mezőváros, Abauj vármegyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 200; ENGEL, *Digitális térkép*, 1AJ71. – Személyére lásd még 492. sz.

⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 166. sz. (160–161).

⁶ Záhony falu eredetileg Szabolcs megyében, de a 14. század második felétől Unghoz számították. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 529; ENGEL, *Digitális térkép*, 2UN25; NÉMETH, *A középkori Szabolcs*, 204. – RÁBIK Zahar településsel azonosította, amely a téves olvasaton alapul. – Személyére lásd még 493. sz.

478.

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során Dombói Miklós egri egyházmegyes scolaris a bagnoreai püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 66v)¹

(Ad prim. tons.)

Nicolaus de Dombo,² scol. Agriensis dioc.

479.

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során István fia István egri egyházmegyes scolaris a bagnoreai püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 66v)³

(Ad prim. tons.)

Stephanus Stephani,⁴ scol. Agriensis dioc.

480.

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során Zonam Imre egri egyházmegyes scolaris a bagnoreai püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 66v)⁵

(Ad prim. tons.)

Emericus Zonam^{a, 6} scol. Agriensis dioc.

^aElőtte áthúzva: 'Zonany'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 167. sz. (161).

² Az egykori Dombó falu Szatmár megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 2SZR87; NÉMETH, *A középkori Szatmár*, 110. sz. (69). – RÁBIK tévesen a Sáros megyei Dobóval (ma *Dubovica* Szlovákiában) azonosította. – Személyére lásd még 496. sz.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 168. sz. (161); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

⁴ Személyére lásd még 489. sz.

⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 169. sz. (161); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

⁶ Személyére lásd még 490. sz.

481.*Róma, 1494. március 15.*

Az általános szentelés során Ambrus fia Simon egri egyházmegyes scolaris a bagnoreai püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 66v)¹

(Ad prim. tons.)

Simon Ambrosii,² scol. Agriensis dioc.

482.*Róma, 1494. március 15.*

Az általános szentelés során Mihály fia Pál egri egyházmegyes scolaris a bagnoreai püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 66v)³

(Ad prim. tons.)

Paulus Michaelis,⁴ scol. Agriensis dioc.

483.*Róma, 1494. március 15.*

Az általános szentelés során Balázs fia János egri egyházmegyes scolaris a bagnoreai püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 66v)⁵

(Ad prim. tons.)

Iohannes Blasii,⁶ scol. Agriensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 170. sz. (162); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

² Személyére lásd még 491. sz.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 171. sz. (162); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

⁴ Személyére lásd még 492. sz.

⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 172. sz. (162); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

⁶ Személyére lásd még 493. sz.

484.*Róma, 1494. március 15.*

Az általános szentelés során Gergely fia Péter pécsi egyházmegyes klerikus a bag-noreai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 66v)

Ad quat. min. et acol.¹

Petrus Gregorii²,³ cler. Quinqueecclesiensis dioc.

^a Alatta áthúzva: 'Georgii'.

485.*Róma, 1494. március 15.*

Az általános szentelés során György fia Pál egri egyházmegyes klerikus a bag-noreai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 66v)³

(Ad quat. min. et acol.)

Paulus Georgii,⁴ cler. Agriensis dioc.

486.*Róma, 1494. március 15.*

Az általános szentelés során András fia György egri egyházmegyes klerikus a bag-noreai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 66v)⁵

(Ad quat. min. et acol.)

Georgius Andree,⁶ cler. Agriensis dioc.

¹ Valójában az *acolitatus* is a négy kisebb fokozat közé tartozott.

² Személyére lásd még 467. sz.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 173. sz. (163); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

⁴ Személyére lásd 468. sz.

⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 174. sz. (163); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

⁶ Személyére lásd még 469. sz.

487.*Róma, 1494. március 15.*

Az általános szentelés során Miklós fia András egri egyházmegyes klerikus a bagnoreai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 66v)¹

(Ad quat. min. et acol.)

Andreas Nicolai,² cler. Agriensis dioc.

488.*Róma, 1494. március 15.*

Az általános szentelés során Mátyás fia Márton egri egyházmegyes klerikus a bagnoreai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 67r)³

(Ad quat. min. et acol.)

Martinus Mathie,⁴ cler. ad Agriensis dioc.

489.*Róma, 1494. március 15.*

Az általános szentelés során István fia István egri egyházmegyes klerikus a bagnoreai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 67r)⁵

(Ad quat. min. et acol.)

Stef[ph]anus Stephani,⁶ cler. ad Agriensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 175. sz. (163); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

² Személyére lásd még 470. sz.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 176. sz. (164); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

⁴ Személyére lásd még 471. sz.

⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 177. sz. (164); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

⁶ Személyére lásd még 497. sz.

490.*Róma, 1494. március 15.*

Az általános szentelés során Zonam Imre egri egyházmegyes klerikus a bagnoreai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 67r)¹

(Ad quat. min. et acol.)

Emericus Zonam^{a, 2} cler. ad Agriensis dioc.

^a Alatta áthúzva: 'Zonany'.

491.*Róma, 1494. március 15.*

Az általános szentelés során Ambrus fia Simon egri egyházmegyes klerikus a bagnoreai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 67r)³

(Ad quat. min. et acol.)

Simon Ambrosii,⁴ cler. Agriensis dioc.

492.*Róma, 1494. március 15.*

Az általános szentelés során Mihály fia Pál egri egyházmegyes klerikus a bagnoreai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 67r)⁵

(Ad quat. min. et acol.)

Paulus Micaelis (!),⁶ cler. Agriensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 178. sz. (164); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

² Személyére lásd még 480. sz.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 179. sz. (164–165); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

⁴ Személyére lásd még 481. sz.

⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 180. sz. (165); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

⁶ Személyére lásd még 482. sz.

493•

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során Balázs fia János egri egyházmegyes klerikus a bag-noreai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 67r)¹

(Ad quat. min. et acol.)

Iohannes Blasii,² cler. Agriensis dioc.

494•

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során Nagyidai Balázs egri egyházmegyes klerikus a bag-noreai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 67r)³

(Ad quat. min. et acol.)

Blasius de Welleha,⁴ cler. Agriensis dioc.

495•

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során Záhonyi Ferenc egri egyházmegyes klerikus a bag-noreai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 67r)⁵

(Ad quat. min. et acol.)

Franciscus de Zahon,⁶ cler. Agriensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 181. sz. (165); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

² Személyére lásd még 483. sz.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 182. sz. (165–166).

⁴ A település lokalizálására és személyére lásd 476. sz.

⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 183. sz. (166).

⁶ A település lokalizálására és személyére lásd 477. sz.

496.*Róma, 1494. március 15.*

Az általános szentelés során Dombói Miklós egri egyházmegyes klerikus a bagnoreai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 67r)¹

(Ad quat. min. et acol.)

Nicolaus de Dombo,² cler. Agriensis dioc.

497.*Róma, 1494. március 15.*

Az általános szentelés során Benedek fia György egri egyházmegyes klerikus a bagnoreai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 67r)³

(Ad quat. min. et acol.)

Georgius Benedicti,⁴ cler. Agriensis dioc.

498.*Róma, 1494. március 15.*

Az általános szentelés során Vince fia Demeter egri egyházmegyes klerikus a bagnoreai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 67r)⁵

(Ad quat. min. et acol.)

Demetrius Vincentii,⁶ cler. Agriensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 184. sz. (166).

² A település lokalizálására és személyére lásd 478. sz.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 185. sz. (166–167); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

⁴ Személyére lásd még 472. sz.

⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 186. sz. (167); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

⁶ Személyére lásd még 473. sz.

499.

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során György fia Mihály egri egyházmegyes klerikus a bagnoreai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 67r)¹

(Ad quat. min. et acol.)

Micael (!) Georgii, cler. Agriensis dioc.

500.

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során Imre fia Máté egri egyházmegyes klerikus a bagnoreai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 67r)²

(Ad quat. min. et acol.)

Matheus Emerici,³ cler. Agriensis dioc.

501.

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során György fia Mátyás egri egyházmegyes klerikus a bagnoreai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 67r)⁴

(Ad quat. min. et acol.)

Mathias Georgii,⁵ cler. Agriensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 187. sz. (167); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 188. sz. (167–168); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

³ Személyére lásd még 474. sz.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 189a (168); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

⁵ Személyére lásd még 475. sz.

502.

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során Vigmáni András győri egyházmegyes klerikus a bagnoreai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 67r)

(Ad quat. min. et acol.)

Andreas de Vigad,¹ cler. Iawriensis (!) dioc.

503.

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során Quist Andrást, az egri egyházmegyes Ypalohevc-i Szt. Katalin-egyház plébánosát a bagnoreai püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 67v)

Ad subdiac.

Andreas Quist, pleb. eccl. s. Katarine in vil. de Ypalohevc (?), Agriensis dioc.

504.

Róma, 1494. március 15.

Az általános szentelés során Batquo Simont, az esztergomi egyházmegyes szentágotai Szt. Fábían és Sebestyén-egyház káplánját a bagnoreai püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 67v)

(Ad subdiac.)

Simon Batquo, capell. eccl. s. Fabiani et Sebastiani in op. Vallis^a Agnetis,² Strigoniensis dioc.

^a Utána áthúzva: 'Schonanuher'.

¹ Valószínűleg a Komárom megyei Vigmán/Igmánd (ma Nagyigmánd) faluval azonosítható. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1KM27; TIMÁR, *Magyarország középkori*, II, 561.

² Szentágota (ma *Agnita* Romániában) mezőváros a Királyföldön. Szűz Mária tiszteletére szentelt templomát 1409-ben kezdték építeni, amelyet a török veszély miatt később megerődítettek. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 2SZF12; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 33.

505.

Róma, 1494. március 15.

Rafael kamarás igazolja, hogy Márton fia Gált, a nyitrai egyházmegyes Szt. Simon és Júdás-oltár örökös káplánját a bagnoreai püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 67r)¹

Item vigore supplicationis sub datis Kalendas Martii anno 2°, Gallum Martini, perp. capell. alt. s. Simonis et Iudee Nitriensis dioc., die dominica VIII Martii² ad subdiac. et die XII dicti³ in [festo] s. Gregorii ad diacon., et datis presentium in sabato ante dominicam Passionis ad presbit. etc. promovit etc. Datum XV Martii 1494,⁴ anno 2.

[m.s.] 'Gallus Martini', alatta: '3'.

506.

Róma, 1494. március 16.

Rafael kamarás igazolja, hogy Wubin Györgyöt, az esztergomi egyházmegyes leibici Szt. Mihály-oltár igazgatóját a bagnoreai püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 67r)⁵

Universis etc. Raphael⁶ etc. Universitati etc., quod antedictus ep.⁷ vigore supplicationis sub datis tertio Nonas Martii anno 2° etc., dilectum nostrum Georgium Wubin, rect. alt. s. Micaelis (!) in op. Leibis,⁸ Strigoniensis dioc., die XII Martii⁹ in [festo] s. Gregorii ad subdiac., et die sabati ante dominicam Passionis, XV dicti¹⁰ ad diacon., postremo vero datis presentium in dominica Passionis ad presbit. etc. promovit etc. Datum XVI Martii 1494, anno 2.

F. Blondus¹¹

[m.s.] 'Georgius Wubin', alatta: '3'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 191. sz. (168–169).² 1494. III. 9.³ 1493. III. 12.⁴ A helyes keltezés március 22. Vö. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*, 148, (9. naptár).⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 191. sz. (169).⁶ Raffaele Riario kamarás.⁷ A fol. 68r első bejegyzésére utal vissza: „Antonius ep. Balneoregiensis”.⁸ Leibic (ma *Lubica* Szlovákiában) mezőváros Szepes vármegyében. Nagyboldogasszony tiszteletére szentelt plébániatemploma a 13. században épült. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZP25; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 435.⁹ 1494. III. 12.¹⁰ 1494. III. 15.¹¹ Franciscus Blondus kamarai jegyző.

507.

Róma, 1494. március 29.

A római Szt. Jakab palotában lévő kápolnában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Atath Benedek bácsi egyházmegyes scolaris a bagnoreai püspöktől felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 69r, 70r)

Ordines generales celebrati in die sabati maioris ebdomade XXVIII mensis Martii MCCCCLXXXIII^o, per rev. in Christo pat. dom. Antonium,¹ ep. Balneoreginensem, in cap. posita in palatio s. Iacobi in Septimiano, de mandato rev. dom. Raphaelis² s. Georgii ad velum aureum diac. cardinalis dom. pape camerarii.

[*m.s.*] '29 Martii 1494 sabato sancto'.

Item ad prim. tons.

Benedictus Atath, scol. Baciensis dioc.

508.

Róma, 1494. március 29.

A római Szt. Jakab palotában lévő kápolnában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Atath Benedek bácsi egyházmegyes scolaris a bagnoreai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 70r)

Ad quat. min.

Benedictus Atath, cler. Bachiensis dioc.

509.

Róma, 1494. március 29.

A római Szt. Jakab palotában lévő kápolnában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Boldizsár fia Ágoston esztergomi egyházmegyes klerikust a bagnoreai püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 70r)³

Ad subdiac.

Augustinus Baldassaris (!), cler. Strigoniensis dioc.

¹ Antal bagnoreai püspök.

² Raffaele Riario kamarás.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 192. sz. (169–170), amely azonban indokolatlan, tekintve hogy sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

510.

Róma, 1494. március 29.

A római Szt. Jakab palotában lévő kápolnában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Illés fia Tamást, az erdélyi egyházmegyes Gerebenes plébánosát a bagnoreai püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 71^r)

(Item ad subdiac.)

Thomas Helie, pleb. plebanie in Gereb,¹ Albensis dioc.

511.

Róma, 1494. március 29.

A római Szt. Jakab palotában lévő kápolnában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Miklós fia Bálintot, az esztergomi egyházmegyes Andrásfalva plébánosát a bagnoreai püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 71^r)²

(Item ad subdiac.)

Valentinus Nicolai, pleb. plebanie de Andrevfalva,³ Strigoniensis dioc.

512.

Róma, 1494. május 24.

A római Szt. Jakab-templom melletti kápolnában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Pozsegai Márton pécsi egyházmegyes scolaris a bagnoreai püspöktől felvette az első tonzúráját.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 74^r)

Ordines [generales] celebrati sabbato IIII^{or} temporum, que fuit XXIII^m mensis Maii MCCCCLXXXIII, qua cantatur in eccl. Dei 'Caritas Dei diffusa est', per rev. pat. dom. Antonium,⁴ ep. Balneoregiensem in cap. sue habitationis apud eccl. s. Iacobi in Septimiano de Urbe Regionis Transtyberim, de mandato rev. in Christo pat. et dom. dom. Raphaelis⁵ s. Georgii ad velum aureum S. R. E. diac. cardinalis dom. pape camerarii.

[m.d.] 1494 Maii⁷.

Ad prim. tons.

Martinus de Poseda (!),⁶ scol. Quinqueecclesiensis dioc.

¹ Gerebenes (ma *Grebenișu de Câmpie* Romániában) falu Torda megyében, a tordai főesperesi kerületben. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1TD25.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 193. sz. (170).

³ Turóccandrásfalva (ma *Ondrašová* Szlovákiában) falu Turóc vármegyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 8TC10.

⁴ Antal bagnoreai püspök.

⁵ Raffaele Riario kamarás.

⁶ Pozsega megyére vagy Pozsegaszentpéter településre vonatkozik. Utóbbi lokalizálására lásd 18. sz.

513.

Róma, 1494. május 24.

A római Szt. Jakab-templom melletti kápolnában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Pozsegai Márton pécsi egyházmegyes klerikus a bagnoreai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 74v)

Ad quat. min.

Martinus de Poseda (!),¹ cler. Quinqueecclesiensis dioc.

514.

Róma, 1494. május 24.

A római Szt. Jakab-templom melletti kápolnában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Gergely fia Miklós esztergomi egyházmegyes klerikus a bagnoreai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 74v)²

(Ad quat. min.)

Nicolaus Gregorii, cler. Stringoniensis (!) dioc.

515.

Róma, 1495. április 4.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Pankotai István fia Péter egri egyházmegyes scholaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99r)

Ordines celebrati per rev. pat. dom. Iosuum, ep. Asculanum,³ in Romana Curia residentem, de mandato s. dom. nostri pape super hoc vive vocis oraculo nobis facto et auctoritate nostri camerariatus officii, die sabbati quatuor temporum, qua cantabatur in eccl. Dei 'Sitientes venite ad aquas' etc., que fuit quarta Aprilis 1495, in eccl. s. Panthaleonis de Urbe prope Parionem ordines celebrans generales omnes et singulas infrascriptas personas promovit et ordinavit ad infrascriptos ordines iuxta formam etc.

Ad prim. tons. promoti sunt videlicet:

Petrus Stephani de Panchota,⁴ scol. Agriensis dioc.

¹ Személyére lásd 200. sz.

² Kiadása: РАВК, *Camera*, 194. sz. (170–171), amely teljességgel indokolatlan, ugyanis sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

³ Iosue de Gaetis a római jog doktora, ascoli püspök (1480–1509, 1513–1517). Vö. HC II, 96; III, 120.

⁴ A település lokalizálására lásd 515. sz.

516.

Róma, 1495. április 4.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Prodavizi János zágrábi egyházmegyes scholaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99r)

(Ad prim. tons.)

Iohannes de Prodovich,¹ scol. Zagabriensis dioc.

517.

Róma, 1495. április 4.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Kamanci Lőrinc bácsi egyházmegyes scholaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99r)

(Ad prim. tons.)

Laurentius de Camoncibus,² scol. Bacchiensis^a (!) dioc.

^a Alatta áthúzva: 'Zagabriensis'.

518.

Róma, 1495. április 4.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Bródi Barnabás bácsi egyházmegyes scholaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99r)

(Ad prim. tons.)

Barnabas de Brodoch,³ scol. Bacchiensis (!) dioc.

¹ A település lokalizálására lásd 396. sz., személyére lásd még 528. és 596. sz.

² Kamanc (ma *Sremska Kamenica* Szerbiában) mezőváros Szerém vármegyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 235; ENGEL, *Digitális térkép*, 2SZM5. – Személyére lásd még 595. sz.

³ Minden bizonnyal az egykori Valkó megyei Bród faluval azonosítható, amely Marót várához tartozott. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 299; ENGEL, *Digitális térkép*, 10VK90. – Személyére lásd még 530. és 605. sz.

519.*Róma, 1495. április 4.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Szinai Mihály egri egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99r)¹

(Ad prim. tons.)

Michael Iohannis de Siny,² scol. Agriensis dioc.

520.*Róma, 1495. április 4.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Zapol Pál váradi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99r)

(Ad prim. tons.)

Paulus Zapol,³ scol. Waradiensis dioc.

521.*Róma, 1495. április 4.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Gál fia Mihály erdélyi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99r)

(Ad prim. tons.)

Michael Galli, scol. Transilvanensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 195. sz. (171).

² Szina (ma *Seňa* Szlovákiában) mezőváros Abauj megyében, a Hernád folyó völgyében, Kassa közelében. VÖ. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 201; ENGEL, *Digitális térkép*, 1AJ66.

³ Személyére lásd még 532. és 597. sz.

522.

Róma, 1495. április 4.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Szűcs Mihály erdélyi egyházmegyes scholaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99r)

(Ad prim. tons.)

Michael Pellificis, scol. Transilvanensis dioc.

523.

Róma, 1495. április 4.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Laskói Péter pécsi egyházmegyes scholaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99r)

(Ad prim. tons.)

Petrus de Lascho,¹ scol. Quinqueecclesiensis dioc.

524.

Róma, 1495. április 4.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Kopácsi Mihály pécsi egyházmegyes scholaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99r)

(Ad prim. tons.)

Michael Copachi,² scol. eiusdem dioc.

¹ Laskó (ma *Lug* Horvátországban) mezőváros az egykori Baranya megye területén, a Drávaközben. A település a szekszárdi apátság tulajdonában volt. Templomát a 14. századtól említik a források. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 463; ÁMTF I, 335; PET CLXV, 96. sz. – Személyére lásd még 533., 599. sz.

² Kopács (ma *Kopačevo* Horvátországban) település az egykori Baranya megye területén, a Drávaszögben. Szt. Zsigmond tiszteletére emelt templomát a 13. század végétől említik. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 498; ÁMTF I, 328–329; PET CLXIV–CLXV, 97. sz. – Személyére lásd még 534., 598. sz.

525.

Róma, 1495. április 4.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Kohlpachi György esztergomi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráját.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99r)¹

(Ad prim. tons.)

Georgius de Colbaze,² scol. Strigoniensis dioc.

526.

Róma, 1495. április 4.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Vince fia György egri egyházmegyes klerikus az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99v)³

Ad IIII min.

Georgius Vincentii, cler. Agriensis dioc.

527.

Róma, 1495. április 4.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Pankotai Péter egri egyházmegyes klerikus az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99v)³

(Ad IIII min.)

Petrus de Panchota prefatus⁴

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 196. sz. (171–172).

² Korpach (németül: *Koblach*, ma: *Studenec* Szlovákiában) falu Hont megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1HT2. – Személyére lásd még 603. sz.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 197. sz. (172); teljesen indokolatlanul szerepelteti RÁBIK, hiszen nem ismert sem származási, sem pedig szolgálati helye.

⁴ A település lokalizálására lásd 200. sz.; személyére lásd 515. sz.

528.*Róma, 1495. április 4.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Prodavizi János zágrábi egyházmegyes klerikus az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99v)

(Ad IIII min.)

Iohannes de Prodovich prefatus¹

529.*Róma, 1495. április 4.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Kamanci Lőrinc bácsi egyházmegyes klerikus az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99v)

(Ad IIII min.)

Laurentius de Cammonch prefatus²

530.*Róma, 1495. április 4.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Bródi Barnabás bácsi egyházmegyes klerikus az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99v)

(Ad IIII min.)

Barnabas de Brodoch prefatus³

¹ A település lokalizálására lásd 396. sz.; személyére lásd még 516. és 596. sz.

² A település lokalizálására lásd 517. sz.; személyére lásd még 517. és 595. sz.

³ A település lokalizálására lásd 518.; személyére lásd még 518. és 605. sz.

531.

Róma, 1495. április 4.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával (Szinai) János fia Mihály egri egyházmegyes klerikus az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99v)¹

(Ad IIII min.)

Michael Iohannis prefatus²

532.

Róma, 1495. április 4.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Zapoli Pál váradi egyházmegyes klerikus az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99v)

(Ad IIII min.)

Paulus de Zapol prefatus³

533.

Róma, 1495. április 4.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Laskói Péter pécsi egyházmegyes klerikus az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99v)⁴

(Ad IIII min.)

Petrus de Lascho prefatus⁵

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 198. sz. (172).

² Személyére lásd 519. sz.

³ Személyére lásd még 520. sz.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 199. sz. (172).

⁵ Személyére és a település lokalizálására lásd 523. és 599. sz. – RÁBIK tendenciózus eljárásának egyik műsított eseteként a települést a mai Szlovákia területén található Zemplén megyei Lask (*Laskovce*) faluval azonosította. Nyilvánvalóan elkerülte figyelmét egy korábbi bejegyzés, amely igazolja, miszerint Laskói Péter pécsi egyházmegyes *scolaris* felvette az első tonzúrát, valamint annak a formatának a másolata is, amelyben az említett pécsi egyházmegyes klerikus alszerpappá, diakónussá, majd áldozópappá szentelését igazolja a kamarás. Mindezek alapján kétségtelen, hogy Péter származási helyeként az egykori Baranya megyében lévő Laskó falut határozhatjuk meg.

534.

Róma, 1495. április 4.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Kópácsi Mihály pécsi egyházmegyes klerikus az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99v)¹

(Ad IIII min.)

Michael de Chopaci prefatus²

535.

Róma, 1495. április 4.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Kohlbachi György esztergomi egyházmegyes klerikus az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99v)

(Ad IIII min.)

Georgius de Culbaz prefatus³

536.

Róma, 1495. április 4.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Ágoston fia Lukács egri egyházmegyes oltárigazgatót az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99v)⁴

Ad subdiac.

Lucas Augustini, rect. alt. s. Iohannis, Agriensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 200. sz. (173).

² Személyére és a település lokalizálására lásd még 524. és 598. sz. – RÁBIK teljesen tévesen az Ung megyei Nagykapos (*Veľké Kapušany*) településsel azonosította a mai Szlovákia területén.

³ Személyére és a helység lokalizálására lásd 525. és 603. sz.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 202. sz. (173–174).

537.

Róma, 1495. április 4.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Szkambet János esztergomi egyházmegyes Keresztelő Szt. János-egyház káplánját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99v)¹

(Ad subdiac.)

Laurentius Schambeth, capell. s. Iohannis baptiste, Strigoniensis dioc.

538.

Róma, 1495. április 4.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Bost András, az esztergomi egyházmegyes Merrit (?) vár Keresztelő Szt. János és Szűz Mária várkapolna káplánját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99v)

(Ad subdiac.)

Andreas Bosth, capell. cap. s. Iohannis baptiste [et] b. Marie site in castro Merrit (?), Strigoniensis dioc.

539.

Róma, 1495. április 4.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Mihály fia Miklóst, az esztergomi egyházmegyes váraljai Szt. Mihály-templom plébánosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 99v)²

(Ad subdiac.)

Nicolaus Michaelis, pleb. eccl. s. Michaelis in Vvarrialia,³ Strigoniensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 203. sz. (174), amely azonban indokolatlan, mivel sem származás, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 204. sz. (174).

³ Vélhetőleg Szepesváralja (ma *Spišské Podhradie* Szlovákiában) település 1462-től a Szapolyai család birto-kában állt. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZP35.

540.

Róma, 1495. április 4.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Mihály fia Simont, a váci egyházmegyes ludasi Szűz Mária-templom oltárrosát az ascoli püspök presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 100r)

Ad presbit.

Simon Michaelis, altar. in eccl. b. Marie de Ludas,¹ Vacciensis (!) dioc.

541.

Róma, 1495. április 5.

Rafael kamarás igazolja, hogy Bereck fia Mátyás erdélyi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 100r)

Universis etc. Raphael² etc. Universitati etc., quod rev. in Christo pat. dom. Iosua,³ ep. Asclanus, de mandato etc. auctoritate etc. dilecto nobis in Christo ^aMatthiam Briccii, scol. Transilvanensis dioc. cupienti militie clericali adscribi capillos sui capitis propriis manibus incidens ritum S. R. E. etc. Datum in Camera Apostolica, die quinta mensis Aprilis 1495, anno tertio.

[*m.s.*] 'pro Mathia Briccii', alatta: 'r'. I ^aElőtte áthúzva: 'Petro Paulo'.

542.

Róma, 1495. április 5.

Rafael kamarás igazolja, hogy Benedek fia Benedek veszprémi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 100r)

Simili modo, ut supra,⁴ de mandato et auctoritate etc., ut supra, dilecto Benedicto Benedicti,⁵ scol. Wesprimiensis dioc. cupienti, ut supra, prim. et contulit tons. clericalem etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Benedicto Beendicti', alatta: 'r'.

¹ Ludas nevű falu Heves megyében ismert, amely azonban az egri egyházmegye területén feküdt. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 66; ENGEL, *Digitális térkép*, 1HS47.

² Raffaele Riario kamarás.

³ Józua ascoli püspök.

⁴ Lásd az előző bejegyzés adatait.

⁵ Személyére lásd még 628. sz.

543•

Róma, 1495. április 5.

Rafael kamarás igazolja, hogy Balázs fia Mátyás veszprémi egyházmegyes
scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 100r)

Simili modo, ut supra,¹ de mandato etc auctoritate etc., ut supra, dilecto nobis in
Christo Mathia Blasii, scol. Wesprimiensis dioc. cupienti, ut supra, prim. et contulit
[tons.] clericalem. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Mathia Blasii', alatta: 'r'.

544•

Róma, 1495. április 5.

Rafael kamarás igazolja, hogy Baráti Benedek fia György veszprémi egyház-
megyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 100r)

Simili modo, ut supra,² de mandato etc auctoritate etc, ut supra, dilecto nobis in
Christo Georgio Benedicti de Barath,³ scol. Wesprimiensis dioc. cupienti, ut supra,
prim. et contulit [tons.] clericalem. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Georgio Benedicti', alatta: 'r'.

545•

Róma, 1495. április 5.

Rafael kamarás igazolja, hogy Krasznai István fia Benedek erdélyi egyházme-
gyés scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 101v)

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis in Christo Benedicto
Stephani de Crorsma,⁴ scol. Albensis dioc., cupienti, ut supra, prim. contulit [tons.]
clericalem et IIII^{or} minores. Datum etc. die V^a eiusdem.

[*m.s.*] 'Pro Benedicto Stephani', alatta: '2'.

¹ Lásd az előző bejegyzés adatait.

² Lásd az előző bejegyzés adatait.

³ Személyére lásd még 615. sz.

⁴ Kraszna (ma *Crasna* Romániában) mezőváros Kraszna megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 583; ENGEL, *Digitális térkép*, 2KA5.

546.

Róma, 1495. április 5.

Rafael kamarás igazolja, hogy Zilahi Márton fia Imre erdélyi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 101r)

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis Emerico Martini de Zila,¹ scol. Albensis dioc., cupienti, ut supra, prim. contulit [tons.] clericalem et IIII^{or} minores. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Emerico Martini', alatta: '2'.

547.

Róma, 1495. április 5.

Rafael kamarás igazolja, hogy Antal fia Pál váradi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 101r)

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis Paulo Antonii, scol. Waradiensis dioc., cupienti, ut supra, prim. contulit [tons.] clericalem et IIII^{or} minores. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Paulo Antonii', alatta: '2'.

548.

Róma, 1495. április 5.

Rafael kamarás igazolja, hogy Károlyi Antal fia Márton egri egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 101r)

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis Martino Antonii de Karol,² scol. Agriensis dioc., cupienti, ut supra, prim. contulit [tons.] clericalem et IIII^{or} minores. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Martino Antonii', alatta: '2'.

¹ Zilah (ma *Zalău* Romániában) mezőváros az egykori Közép-Szolnok megye területén, a Zilah-patak mentén helyezkedik el. Anonymus gestájában és a Váradi Regesztrumban is szerepel neve. Templomát a 13. századtól említik a források. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 550; ENGEL, *Digitális térkép*, 1KSZ23.

² Az egri egyházmegye területén nem ismert Károly nevű település. Lehetséges, hogy az erdélyi egyházmegyes Szatmár megyei Nagykárolyra vonatkozik a forrás. – Személyére lásd még 612. sz.

549.

Róma, 1495. április 5.

Rafael kamarás igazolja, hogy Zsigmond fia Demeter egri egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 101v)¹

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis Demetrio Sigismundi, scol. Agriensis dioc., cupienti, ut supra, prim. contulit [tons.] clericalem et III^{or} minores. Datum, ut supra.

[m.s.] 'Pro Demetrio Sigismundi', alatta: '2'.

550.

Róma, 1495. április 5.

Rafael kamarás igazolja, hogy Miklós fia János egri egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 101v)²

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis Iohanni Nicolai, scol. Agriensis dioc., cupienti, ut supra prim. contulit [tons.] clericalem et III^{or} minores. Datum, ut supra.

[m.s.] 'Pro Iohanni Nicolai', alatta: '2'.

551.

Róma, 1495. április 7.

Rafael kamarás igazolja, hogy Szentersébeti Pál egri egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 100v)³

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis in Christo Paulo Stephani de Zenthenalzebet^a, scol.^b Agriensis dioc., cupienti, ut supra, prim. tons. contulit clericalem et quat. min. Datum etc. die VII Aprilis 1495 anno 3°.

[m.s.] 'Pro Paulo Stephani', alatta: '2'. | [m.d.] Az alatta lévő kilenc bejegyzéssel összekapcsolva, mellette: 'ad III^{or} minores omnes rigati'. | ^a A kiadásban: 'Zenthemhereh'. | ^b A kiadásban: 'acol'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 205. sz. (174–175).

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 206. sz. (175). – RÁBIK regesztájában a közvetlenül előtte lévő bejegyzésben szereplő Zsigmond fia Demeter neve olvasható.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 207. sz. (175).

⁴ Bükkszenterzsébet település Heves megyében. A középkori falu plébániája az 1332–1337-es pápai tizedjegyzékben szerepel első alkalommal. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1HS4. Személyére lásd még 592. sz.–RÁBIK téves olvasata alapján a Sáros megyei Szentimrével (*Meretice in Radatice* Szlovákiában) azonosította.

552.

Róma, 1495. április 7.

Rafael kamarás igazolja, hogy Barol Péter fia Bálint erdélyi egyházmegyes
scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 100v)

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis in Christo Valentino
Petri Barol,¹ Albensis dioc. scol., cupienti, ut supra, prim. contulit [tons.] clericalem.
Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Valentino Petri', alatta: '2'.

553.

Róma, 1495. április 7.

Rafael kamarás igazolja, hogy Antal fia Márton erdélyi egyházmegyes
scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 100v)

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis in Christo Martino
Antonii, scol. Albensis dioc., cupienti, ut supra, prim. contulit [tons.] clericalem. Da-
tum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Martino Antonii', alatta: '2'.

554.

Róma, 1495. április 7.

Rafael kamarás igazolja, hogy Szobosi Mihály esztergomi egyházmegyes
scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 100v)²

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis in Christo Michaeli
[de] Zubos,³ scol. Strigoniensis dioc., cupienti, ut supra, prim. contulit [tons.] clericalem.
Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Michaeli Zubos', alatta: '2'.

¹ Személyére lásd még 600. sz.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 208. sz. (176).

³ Szobos (ma *Sobos* Szlovákiában) falu Sáros megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 2SS5.

555.

Róma, 1495. április 7.

Rafael kamarás igazolja, hogy Istvándi János erdélyi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 100v)

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra dilecto nobis Iohanni Demetrii de Estvand,¹ scol. Albensis dioc., cupienti, ut supra prim. contulit [tons.] clericalem. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Iohanni Demetrii', alatta: '2'.

556.

Róma, 1495. április 7.

Rafael kamarás igazolja, hogy Balázs fia Máté egri egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 100v)²

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis Matheo Blasii, scol. Agriensis dioc., cupienti, ut supra, prim. contulit [tons.] clericalem. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Matheo Blasii', alatta: '2'.

557.

Róma, 1495. április 7.

Rafael kamarás igazolja, hogy a váradi egyházmegyes Nagymihályfalvai György az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 100v)

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis Georgio [de] Naghmialffalva,³ Waradiensis dioc., cupienti, ut supra, prim. contulit [tons.] clericalem. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Georgio Naghmi', alatta: '2'.

¹ Istvándi (ma Túristvándi) falu Szatmár megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 476; MAKSAY, *A középkori Szatmár*, 158. sz. (150–151); ENGEL, *Digitális térkép*, 2SZR10; NÉMETH, *A középkori Szatmár*, 197. sz. (120). – Személyére lásd még 593. sz.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 209. sz. (176).

³ Nagymihályfalva/Érmihályfalva (ma *Valea lui Mibai* Romániában) település Bihar vármegyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 599; ÁMTF I, 644; ENGEL, *Digitális térkép*, 1B134. – Személyére lásd még 607. sz.

558.

Róma, 1495. április 7.

Rafael kamarás igazolja, hogy Gyulaji László egri egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 100v)

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis Ladislao de Gula,¹ scol. Agriensis dioc., cupienti, ut supra, prim. contulit [tons.] clericalem. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Ladislao de Gula', alatta: '2'.

559.

Róma, 1495. április 7.

Rafael kamarás igazolja, hogy Nagyalmás Péter erdélyi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 100v)

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis in Christo Petro de Magalmas,² scol. Albensis dioc., cupienti, ut supra, prim. contulit [tons.] clericalem. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Petro de Magalmas', alatta: '2'.

560.

Róma, 1495. április 7.

Rafael kamarás igazolja, hogy Sámsoni Ambrus váradi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 100v)

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis in Christo Ambrosio Valentini de Samson,³ Waradiensis dioc., cupienti, ut supra, prim. contulit [tons.] clericalem. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Ambrosio Valentini', alatta: '2'.

¹ Nyírgyulaj település lokalizálására lásd 294. sz.

² Nagyalmás (ma *Almaşu Mare* Romániában) falu Hunyad megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, V, 114; ENGEL, *Digitális térkép*, 1HD56. – Személyére lásd még 581. sz.

³ Hajdúsámson település Bihar megyében. Vö. ÁMTF I, 658; ENGEL, *Digitális térkép*, 1Bl2. – Személyre lásd még 608. sz.

561.

Róma, 1495. április 7.

Rafael kamarás igazolja, hogy György fia Imre egri egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 101r)¹

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis Emerico Georgii, scol. Agriensis dioc., cupienti, ut supra, prim. contulit [tons.] clericalem. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Emerico Georgii', alatta: '2'. | [*m.d.*] A következő bejegyzéssel összekötve: 'et ad IIII minores'.

562.

Róma, 1495. április 7.

Rafael kamarás igazolja, hogy Damján fia Lukács erdélyi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 101r)

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis in Christo Lucam (!) Damiani, scol. Albensis dioc., cupienti, ut supra, prim. contulit [tons.] clericalem. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Luce Damiani', alatta: '2'

563.

Róma, 1495. április 8.

Rafael kamarás igazolja, hogy Szécsi Balázs deák egri egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 101r)²

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis Blasio litterato de Zech,³ scol. Agriensis dioc., cupienti, ut supra, prim. contulit [tons.] clericalem. Datum etc. die VIII eiusdem.

[*m.s.*] 'Pro Blasio Literato', alatta: '1'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 210. sz. (177).

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 211. sz. (177).

³ Gálszécs (ma *Sečovce* Szlovákiában) mezőváros az egykor Zemplén vármegyében. Szűz Mária tiszteletére szentelt temploma 1494-ben épült. Vö. CSANKI, *Történelmi földrajz*, I, 337; ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZN36. – Személyére lásd még 576. sz.

564.

Róma, 1495. április 8.

Rafael kamarás igazolja, hogy Szentegyedi Bálint erdélyi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 101r)

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis Valentino de Sancto Egidio,¹ scol. Albensis dioc., cupienti, ut supra, prim. contulit [tons.] clericalem. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Valentino Sancto Egidio', alatta: 'r'

565.

Róma, 1495. április 8.

Rafael kamarás igazolja, hogy Rebrényi János egri egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 101r)²

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis Iohannis de Verbri-
na,³ scol. Agriensis dioc., cupienti, ut supra, prim. contulit [tons.] clericalem. Datum
etc. die VIII eiusdem.

[*m.s.*] 'Pro Iohannis de Verbrin', alatta: 'r'.¹ A kiadásban: 'Verbivc'.

566.

Róma, 1495. április 8.

Rafael kamarás igazolja, hogy Mihály fia János erdélyi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 101r)

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis Iohanni Michaelis,
scol. Albensis dioc., cupienti, ut supra, prim. contulit [tons.] clericalem. Datum, ut
supra.

[*m.s.*] 'Pro Iohannis Michaelis', alatta: 'r'.

¹ Vasasszentegyed (ma *Sântejude* Romániában) falu az egykori Doboka vármegyében, Szamosújvár közelében, a dobokai főesperesi kerületben. Vö. ÁMTF II, 88; ENGEL, *Digitális térkép*, 4DO31. – Személyére lásd még 577. sz.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 212. sz. (177).

³ Az 578. sz. alatti bejegyzésben szereplő Rebrényi Jánossal azonos személy. Rebrény (ma *Rebrin* Szlovákiában) település Nagymihály közelében, az egykori Ung megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 6UN10. – RÁBIK forráskiadványában tévesen Kisverbóccal (ma *Vrbovec* Szlovákiában) azonosította a települést.

567.

Róma, 1495. április 8.

Rafael kamarás igazolja, hogy Rugonfalvi Péter erdélyi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráját.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 101r)

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis Petro de Rugmelfalva,¹ scol. Albensis dioc., cupienti, ut supra, prim. contulit [tons.] clericalem. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Petro de de Rugmelfalua', alatta: 'r'.

568.

Róma, 1495. április 8.

Rafael kamarás igazolja, hogy Mátyás fia György erdélyi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráját.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 101r)

Simili modo de mandato et auctoritate, ut supra, dilecto nobis in Christo Georgio Mathie, scol. Albensis dioc., cupienti, ut supra, prim. contulit [tons.] clericalem. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Georgio Mathie', alatta: 'r'.

569.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Vince fia Györgyöt, az egri egyházmegyes Herdumis plébánosát az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 83r)²

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum tertio Nonas Aprilis anno tertio,³ dilectum nobis in Christo Georgium Vincentii, pleb. in Herdumis^b,⁴ Agriensis dioc., die XII Aprilis⁵ ad subdiac. et incontinenti ad diacon. postremo

¹ Valószínűleg Rugonfalva (ma *Rugănești* Romániában) települést jelöli a névalak. A székelyföldi falu 13. századi román stílusú templomát a 15. században gótikus stílusban átépítették és bővítették, majd a század elején falfestményekkel látták el. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 106SZK2.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 214. sz. (178). A kiadó a fol. 82 *version* látható kelteztést tévesen 19-nek olvasta, azonban egyértelműen 'XX' látható az inkriminált helyen.

³ 1495. IV. 3.

⁴ Úszpeklény (ma *Uzovské Pekl'any* Szlovákiában) Sáros megyei falut a 14. században német hospesek alapították, a forrásokban *Herdungsbau*, *Herdegensbau* néven bukkan fel. ENGEL, *Digitális térkép*, 5SS29.

⁵ 1495. IV. 12.

vero eodem die ad presbit. sacros ordines ^c[in eccl. s. Panthaleonis de Urbe]^c promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra ^c[Roma in Camera Apostolica, die XX Aprilis 1495 anno tertio]^c.

F. de Attavantis^t

[*m.s.*] 'Pro Georgio Vincentii', alatta: '3'. | ^a Előtte áthúzva: 'anno'. | ^b A kiadásban: 'Herdunes'. | ^{c-c} Kiegészítés a fol. 82v alapján.

570.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Pankotai Pétert, az egri egyházmegyes Szt. Lőrinc-templom Szt. Ferenc-oltárának oltárosát az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 83r)

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum tertio Nonas Aprilis anno 3°, dilectum nobis in Christo Petrum Stephani de Panchota,² rect. cap. alt. s. Francisci siti in eccl. s. Laurentii,³ Agriensis dioc., die XII Aprilis⁴ ad subdiac. et incontinenti ad diacon., eadem die ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

F. de Attavantis^s

[*m.s.*] 'Pro Petro Stephani', alatta: '3'.

571.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Faribel Lőrincet, az esztergomi egyházmegyes Igló templomában lévő Szt. János-oltár káplánját az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 84v)⁶

Simili modo vigore supplicationis sub datis tertio Kalendas Aprilis anno 3°,⁷ dilectum nobis in Christo Laurentium Faribel, capell. cap. s. Iohannis site in eccl. Nova

¹ Franciscus Dominici de Attavantis *scriptor camere* (1497–1502), kamarai jegyző (1502–1521), *scriptor cancellarie* (1503), *scriptor penitentiarie* (1507), *abbreviator* (1520–1526). Vö. PASTURA, *La Reverenda*, 43; FRENZ, *Die Kanzlei*, 325; FRENZ, *Repertorium*.

² Pankota település lokalizálására lásd 200. sz.

³ Pankota Szt. Lőrinc tiszteletére szentelt plébániáját első alkalommal 1425-ben említették. A templom Szt. Ferenc-oltárának ez az első ismert említése. Vö. MEZŐ, *Patrocíniumok*, 233.

⁴ 1495. IV. 12.

⁵ Franciscus de Attavantis kamarai jegyző.

⁶ RÁBIK, *Camera*, 215. sz. (179).

⁷ 1495. IV. 3.

Civitatis,¹ Strigoniensis dioc., die dominica V^a Aprilis² ad diacon., deinde die XII³ eiusdem ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

F. de Attavantis⁴

[*m.s.*] 'Pro Laurentio Faribel', alatta: '2'.¹ Előtte áthúzza: 'Aprilis'.

572.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Blost András, az esztergomi egyházmegyes földvári Szűz Mária-egyház káplánját az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 85r)

Simili modo vigore supplicationis sub datis tertio Kalendas Aprilis anno 3°,⁵ dilectum nobis in Christo Andream Blost, capell. b. Marie in castro Marie,⁶ Strigoniensis dioc., die dominica V^a Aprilis ad diacon., deinde die XII ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

F. de Attavantis⁷

[*m.s.*] 'Pro Andree Blost', alatta: '2'.

573.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Ágoston fia Lukácsot, az egri egyházmegyes Szt. Jakab-kápolna igazgatóját az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 85v)

Simili modo vigore supplicationis sub datis Nonas Aprilis anno 3°,⁸ dilectum nobis in Christo Lucam Augustini,⁹ rect. cap. s. Iacobi Intempro (?), Agriensis dioc., die XII Aprilis ad diacon., postremo vero die XVIII eiusdem ad presbit. sacros ordines etc. promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

F. de Attavantis¹⁰

[*m.s.*] 'Pro Luce Augustini', alatta: '2'.

¹ Igló (ma *Spišská Nová Ves* Szlovákiában) mezőváros Szepes vármegyében A 14. századtól bányaváros, vásártartási joggal. Szűz Mária tiszteletére szentelt gótikus temploma a 14. század végén épült. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZP56; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 427.

² 1495. IV. 5.

³ 1495. IV. 12.

⁴ Franciscus de Attavantis kamarai jegyző.

⁵ 1495. IV. 3.

⁶ Földvár (ma *Feldioara* Romániában) a Barcaságban, Brassó közelében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZF10.

⁷ Lásd az előző jegyzetet.

⁸ 1495. IV. 5.

⁹ Lásd még 534. sz.

¹⁰ Franciscus de Attavantis kamarai jegyző.

574•

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Varga Balázst, az erdélyi egyházmegyes Szt. Erzsébet-kápolna káplánját az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 91r)⁵

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum VI Idus Aprilis anno 3°,¹ dilectum nobis in Christo Blasium Suttoris (!), perp. capell. in cap. s. Elisabeth, Transilvanensis dioc., die XII Aprilis² ad subdiac., deinde die XVIII³ ad diacon., postremo vero die XVIII⁴ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[m.s.] 'Pro Blasio Suttoris', alatta: '3'.

575•

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Mihály fia Miklóst, az esztergomi egyházmegyes váraljai Szt. Mihály-templom plébánosát az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 92r)⁵

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum IIII^{to} Kalendas Aprilis anno 3°,⁶ dilectum nobis in Christo Nicolaum Michaelis, pleb. eccl. s. Michaelis in Vvaralia,⁷ Strigoniensis dioc., die ^aV^{ta} Aprilis⁸ ad diacon.^b, deinde die XII⁹ ad presbit. sacros ordines promovit etc. Datum, ut supra.

F. de Attavantis¹⁰[m.s.] 'Pro Nicolai Michaelis', alatta: '2'. | ^aElőtte áthúzza: 'X'. | ^bA kiadásban: 'subdiaconatus' szerepel, a kiadó magyarázó apparátusban jelezte, hogy a 'diaconatus' a helyes.¹ 1495. IV. 8.² 1495. IV. 13.³ 1495. IV. 18.⁴ 1495. IV. 19.⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 217. sz. (180). A kiadó feltételesen április 19-re keltezte a fol. 79r egyik bejegyzése alapján. Tekintve, hogy a fol. 82r utolsó napi dátumot tartalmazó szövege április 20-at tartalmaz, ezt tekintem mérvadónak.⁶ 1495. III. 29.⁷ Szepesváralja település lokalizálására lásd 539. sz.⁸ 1495. IV. 5.⁹ 1495. IV. 12.¹⁰ Franciscus de Attavantis kamarai jegyző.

576.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Balázs deák, az egri egyházmegyes Barkó plébánosa az ascoli püspöktől a római Szt. Pantaleon-templomban felvette a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 92v)¹

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum sexto Idus Aprilis anno tertio,² dilectum nobis in Christo Blasium litteratum,³ pleb. de Borkeu,⁴ Agriensis dioc., die XII Aprilis⁵ ad IIII min. et subdiac., videlicet dominica Palmarum, deinde die XVIII⁶ in vigilia Resurrectionis ad diacon., postremo in dominica Pasche, videlicet die ^aXIX^a eiusdem⁷ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Blasio Litterati', alatta: '3'.¹ A sor fölé beszúrva.

577.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Szentegyedi Bálint, az erdélyi egyházmegyes Szentegyed mezőváros Szűz Mária-oltárának igazgatója az ascoli püspöktől a római Szt. Pantaleon-templomban felvette a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 92v)⁸

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum sexto Idus Aprilis anno 3°,⁹ dilectum nobis in Christo Valentinum de Sancto Egidio,¹⁰ rect. alt. b. Virginis in dicto op. Sancti Egedii,¹¹ prefate Agriensis (!) dioc.,¹² die XII Aprilis¹³ ad IIII min. et

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 218. sz. (180). A kiadás téves datálására lásd fentebb.

² 1495. IV. 8.

³ Személyére lásd még 563. sz.

⁴ Barkó (ma *Brekov* Szlovákiában) falu az egykori Zemplén vármegyében, Homonna közelében a Laborc jobb partján. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 342; ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZN5.

⁵ 1495. IV. 12.

⁶ 1495. IV. 18.

⁷ 1495. IV. 19.

⁸ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 219. sz. (181). A kiadás téves datálására lásd fentebb.

⁹ 1495. IV. 8.

¹⁰ Személyére és a település lokalizálására lásd 564. sz.

¹¹ Vasasszentegyed település lokalizálására lásd 564. sz.

¹² A jegyző nyilvánvaló elírása. Az 562. szám alatti bejegyzésben Szentegyedi Bálint helyesen erdélyi egyházmegyesként szerepel. A klerikus származási helye, Szentegyed (ma *Sântejude* Romániában) mezőváros az egykori Doboka vármegyében fektült. Vö. ÁMTF II, 88. – RÁBIK forráskiadványában tévesen azonosította Bártfa várossal, minden bizonnyal a felvidéki település Szt. Egyed-temploma nyomán.

¹³ 1495. IV. 12.

subdiac., deinde die XVIII¹ ad diacon., postremo vero die XIX² eiusdem ad presbit.
Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Valentino de Sancto Egidio', alatta: '4'.

578.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Rebrényi János, az egri egyházmegyes Szen-na Szűz Mária-oltárának igazgatója az ascoli püspöktől a római Szt. Pantaleon-templomban felvette a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónus-sá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 92v)³

Simili modo vigore supradicte supplicationis⁴ dilectum nobis in Christo Iohannem de Rebrin,⁵ rect. alt. BMV de Sana,⁶ Agriensis dioc., die XII Aprilis⁷ ad IIII min. et ^asubdiac., deinde die XVIII⁸ ad diacon., postremo vero die XVIII⁹ ad presbit sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Iohanne de Rebrin', alatta: '4'. I^a Előtte áthúzva: 'diaconatus'.

579.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Ágoston fia Benedek, az esztergomi egyházmegyes Lénártfalva plébánosa felvette a kisebb rendeket, majd az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 94r)¹⁰

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum VII Idus Aprilis,¹¹ dilectum nobis in Christo Benedictum Augustini, pleb. de Lenardfalva,¹² Strigoniensis

¹ 1495. IV. 18.

² 1495. IV. 19.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 220. sz. (181). A kiadás téves datálására lásd fentebb.

⁴ 1495. IV. 8.

⁵ Személyére és Rebrény település, lokalizálására lásd 565. sz.

⁶ Ungszenna (ma *Senné* Szlovákiában) falu Ung vármegyében, az ungi főesperesi területben. Vö. ENGEL,

Digitális térkép, 4UN10.

⁷ 1495. IV. 12.

⁸ 1495. IV. 18.

⁹ 1495. IV. 19.

¹⁰ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 221. sz. (182). A kiadás téves datálására lásd fentebb.

¹¹ 1495. IV. 7.

¹² A település lokalizálására lásd 162. sz.

dioc., die XII Aprilis¹ ad IIII min. et subdiac., et ²incontinenti diacon. et presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Benedicto Augustini', alatta: '4'.¹ Előtte áthúzza: 'deinde die'.

580.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Miskonh-i Máté, az erdélyi egyházmegyes Újlak plébánosa felvette a kisebb rendeket, majd az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 94r)

Simili modo vigore supplicationis, ut supra,² dilectum nobis in Christo Matheum de Miskonh (?), pleb. vil. Vvylack,³ Albensis Transilvanensis dioc., die XII Aprilis⁴ in dominica Ramis Palmarum ad IIII min. et ²subdiac., et incontinenti diacon. et presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Matheo de Miskon', alatta: '4'.¹ Előtte áthúzza: 'diacon.'.

581.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Nagyalmás Péter, az erdélyi egyházmegyes Girolti Szt. Miklós-templom plébánosa felvette a kisebb rendeket, majd az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 94r)

Simili modo vigore supplicationis, ut supra,⁵ dilectum nobis in Christo Petrum de Maghalmas,⁶ pleb. s. Nicolai de Syroth (?),⁷ Transilvanensis dioc., die XII Aprilis⁸ in festo supradicto ad IIII min. et subdiac., deinde incontinenti ad diacon. et presbit. sacros ordines promovit etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Petro de Magalmas', alatta: '4'.

¹ 1495. IV. 12.

² 1495. IV. 7.

³ Az erdélyi egyházmegye területén a középkorban összesen öt Újlak nevű település ismert. Ezek egyikére vonatkozik a forrás. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1KA12, 1KL53, 1KSZ26, 3KÜ14, 9UG5.

⁴ 1495. IV. 12.

⁵ 1495. IV. 7.

⁶ Személyére és Nagyalmás település lokalizálására lásd 559. sz.

⁷ Esetleg Girolt (ma *Ghirolt* Romániában) faluval azonosítható Belső-Szolnok megyében, a szolnoki főesperesi kerületben. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1BSZ36.

⁸ 1495. IV. 13.

582.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Gyulaji László, az egri egyházmegyes Wansom-i plébánosa felvette a kisebb rendeket, majd az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 94r)

Simili modo vigore supplicationis, ut supra,¹ dilectum nobis in Christo Ladislaum de Gula,² pleb. de Wansom (?), Agriensis dioc., die XII^a Aprilis³ etc. ad IIII min. et subdiac., deinde incontinenti ad diacon. et presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

F. de Attavantis⁴*[m.s.]* 'Pro Ladislao de Gula', alatta: '4'.

583.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy György fia Imre, az egri egyházmegyes Fehértó plébánosa felvette a kisebb rendeket, majd az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 94v)

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum VII Idus Aprilis anno 3°,⁵ dilectum nobis in Christo Emericum Georgii, pleb. de Feiertho,⁶ Agriensis dioc., die XVIII⁷ in dominica Pasche ad IIII min. et subdiac., deinde incontinenti ad diacon. et presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[m.s.] 'Pro Emerico Gregorii', alatta: '4'.¹ 1495. IV. 7.² Személyére lásd 558. sz.³ 1495. IV. 12.⁴ Franciscus de Attavantis kamarai jegyző.⁵ 1495. IV. 7.⁶ Fehértó (ma Ófehértó) falu Szabolcs vármegyében. Szt. Margit tiszteletére emelt plébániatemplomát a 14. századtól említik a források. Vö. NÉMETH, *A középkori Szabolcs*, 74–75.⁷ 1495. IV. 17.

584.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Pazonyi Bertalant, az egri egyházmegye Quenissen-i Szt. István-egyház plébánosát az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 94v)

Simili modo vigore supplicationis etc., sub datis etc. quarto Idus Aprilis anno ter-
tio,¹ dilectum nobis in Christo Bartholomeum Pason,² pleb. eccl. s. Stephani de Que-
nissen (?), Agriensis dioc., die XVIII³ ad diacon., deinde die XX eiusdem Aprilis⁴ ad
presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Bartholomeo Pason', alatta: '3' (!).

585.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Kállói Imrét, az egri egyházmegye Semjén plé-
bánosát az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban diakónussá, majd
presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 94v)

Simili modo vigore supplicationis, ut supra,⁵ dilectum nobis in Christo Hemicum
(!) de Kallo,⁶ pleb. de Somien,⁷ Agriensis dioc., die XVIII Aprilis⁸ ad diacon., postremo
die XX⁹ eiusdem Aprilis ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc.
Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Emerico de Kallo', alatta: '3' (!).

¹ 1495. IV. 10.

² A település lokalizálására lásd 335. sz.

³ 1495. IV. 19.

⁴ 1495. IV. 20.

⁵ 1495. IV. 10.

⁶ Kálló (ma Nagykálló) mezőváros Szabolcs vármegyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 507; NÉMETH, *A középkori Szabolcs*, 138; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZB72.

⁷ A település lokalizálására lásd 161. sz.

⁸ 1495. IV. 19.

⁹ 1495. IV. 20.

586.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Lenés Barnabást, az egri egyházmegyes Szt. Katalin-oltárkáplánját az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 94v)

Simili modo vigore supradicte supplicationis etc., dilectum nobis in Christo Barnabam Lenes, capell. alt. s. Katherine, Agriensis dioc., die XVIII Aprilis¹ ad diacon., deinde die XX eiusdem² ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[m.s.] 'Pro Barnabe Lenes, alatta: '2'.

587.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Baráti Mátyást, az erdélyi egyházmegyes Somlyó plébánosát az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpap-pá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 95v)

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum Idus Aprilis anno 3°,³ dilectum nobis in Christo Mathiam Briccii de Barath,⁴ pleb. de Soblo,⁵ Albensis dioc., die XII Aprilis,⁶ in dominica Ramis Palmarum⁷ ad subdiac., deinde die XVIII⁸ eiusdem ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[m.s.] 'Pro Mathia Briccii', alatta: '3'.¹ Előtte áthúzva: 'de'.¹ 1495. IV. 19.² 1495. IV. 20.³ 1495. IV. 13.⁴ Barátos (ma *Brateş* Romániában) falu Székelyföldön. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 2SZK10.⁵ Somlyó (ma Szilágysomlyó, *Şimleu Silvaniei* Romániában) falu Kraszna megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 585; ENGEL, *Digitális térkép*, 2KA9.⁶ 1495. IV. 12.⁷ 1495. IV. 18.⁸ 1495. IV. 19.

588.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Balázs fia Mátyást, a veszprémi egyházmegyes atádi templom Keresztelő Szt. János-oltárának igazgatóját az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 95v, 96v)

Simili modo vigore supplicationis sub eodem datis, dilectum nobis in Christo Mathiam Blasii, rect. alt. s. Iohannis baptiste ^ain eccl.^a de Athathd^b, Wesprimiensis^c dioc., die XII Aprilis ad subdiac., deinde die XVIII ad diacon., postremo vero die XVIII^d eiusdem ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Mathia Blasii', alatta: '3'.^{1 a-a} A fol. 96v változata. ^{1 b} A fol. 96v variációja: 'Athanth'. ^{1 c} A fol. 96v változata: 'Visprimiensis'. ^{1 d} A fol. 96v változata: 'XX'.

589.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Zilahi Imrét, az erdélyi egyházmegyes Kémer plébánosát az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 95v)

Simili modo vigore supradicte supplicationis, dilectum nobis in Christo Emericum Martini de Zilla, pleb. Remer, Transilvanensis dioc., die XII Aprilis ad subdiac., deinde die XVIII ad diacon., postremo vero die XVIII ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Emerico Martini', alatta: '3'.

590.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Miklós fia Jánost, az erdélyi egyházmegyes Nodobama-i Szt. Miklós-templom Szűz Mária-oltárának igazgatóját az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 95v)

Simili modo vigore supradicte supplicationis, dilectum nobis in Christo Iohannem Nicolai, rect. alt. BMV in eccl. s. Nicolai de Nodobama (?), Transilvanensis dioc., die XII Aprilis ad subdiac., deinde die XVIII ad diacon., postremo vero die XVIII ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Iohanne Nicolai', alatta: '3'.

591.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Toronyi Pétert, az esztergomi egyházmegyes Éberhárd Szűz Mária-oltárának igazgatóját az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 95v)

Simili modo vigore supplicationis suprdicte, dilectum nobis in Christo Petrum de Tourgon^a, rect. alt. b. Marie siti in eccl. de Erherd^b, Strigoniensis dioc., die XII Aprilis ad subdiac., deinde die XVIIIa ad diacon., postremo vero die XVIIIII ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Petro Tourgon', alatta: '3'. ¹ A kiadásban: 'Touyen'. ¹ A kiadásban: 'Eberherd'.

592.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Szenterzsébeti Pált, az erdélyi egyházmegyes Csedreg plébánosát az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 95v)

Simili modo vigore supradicte supplicationis,¹ dilectum nobis in Christo Paulum Stephani de Zenthelsebeth,² pleb. de Chedrech,³ Albensis Transilvanensis dioc., die XII Aprilis⁴ ad subdiac., deinde die XVIII⁵ ad diacon., postremo vero die XVIIIII⁶ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Paulo Stephani', alatta: '3'.

¹ 1495. IV. 13.

² BükkSZenterzsébet, lokalizációjára és személyére lásd 550. sz.

³ Csedreg (ma *Cidreag* Romániában) falu Ugocsa megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 437; ENGEL, *Digitális térkép*, 23UG5; NÉMETH, *A középkori Szatmár*, 82. sz. (45–46).

⁴ 1495. IV. 12.

⁵ 1495. IV. 18.

⁶ 1495. IV. 19.

593-

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Demeter fia Jánost, az erdélyi egyházmegye Szentiván plébánosát az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 96r)

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum VII° Idus Aprilis anno 3°,¹ dilectum nobis in Christo Iohannem ^aDemetrii, pleb. de s. Ivand,² Transilvanensis dioc., die XII Aprilis³ ad subdiac., deinde die XVIII⁴ ad diacon., postremo vero die XVIII⁵ eiusdem ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Iohanne Demetrii', alatta: '3'. | ^a Előtte áthúzza: 'Petri'.

594-

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Szőlősi Mihályt, az esztergomi egyházmegye szőlősi Szentháromság-oltár igazgatóját az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 96r)⁶

Simili modo vigore supradicte supplicationis,⁷ dilectum nobis in Christo Michaelem de Zeuleuch,⁸ rect. alt s. Trinitatis in op. (!) predicto,⁹ Strigoniensis dioc., die XII¹⁰ Aprilis ad subdiac., deinde die XVIII¹¹ ad diacon., postremo vero die XVIII¹² eiusdem ad presbit. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Michaele de Zelleuch', alatta: '3'.

¹ 1495. IV. 7.

² Szentiván (ma Vasasszentiván, *Sántioana* Romániában) falu Doboka megyében, Szamosújvár közelében. Keresztelő Szt. János tiszteletére emelt templomát a 14. századtól említik a források. Vö. ÁMTF II, 89; ENGEL, *Digitális térkép*, 5DO31. – Személyére lásd még 555. sz.

³ 1495. IV. 12.

⁴ 1495. IV. 18.

⁵ 1495. IV. 19.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 223. sz. (183). A kiadás téves datálására lásd fentebb.

⁷ 1495. IV. 7.

⁸ Garamszőlős (ma *Rybník* Szlovákiában) falu a középkorban Bars megye területén az esztergomi érsekség birtoka volt. Vö. ÁMTF I, 478.

⁹ Lásd az előző jegyzetet.

¹⁰ 1495. IV. 12.

¹¹ 1495. IV. 18.

¹² 1495. IV. 19.

595.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Kamanci Lőrincet, az esztergomi egyházmegyes kürtteleki Szt. István vértanú-egyház plébánosát az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 96r)¹

Simili modo vigore supradicte supplicationis,² dilectum nobis in Christo Laurentium Kamench,³ pleb. de Curteleek in eccl. s. Stephani protomartiris,⁴ Strigoniensis dioc., die XII Aprilis⁵ ad subdiac., deinde die XVIII⁶ ad diacon., postremo vero die XVIII⁷ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Laurentio Kamenech', alatta: '3'.

596.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Prodavizi Jánost, a zágrábi egyházmegyes Barakavics plébánosát az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 96r)

Simili modo vigore supradicte supplicationis,⁸ dilectum nobis in Christo Iohannem de Sancto (!) Prodavich,⁹ pleb. de Barachavich,¹⁰ Zagabriensis dioc., die XII Aprilis¹¹ ad subdiac., deinde die XVIII¹² ad diacon., postremo vero die XVIII¹³ eiusdem ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Iohanne de Prodavich', alatta: '3'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 224. sz. (183). A kiadás téves datálására lásd fentebb.

² 1495. IV. 7.

³ Személyére lásd még 517. és 529. sz.

⁴ Nagykürt (ma Csallóközkürt, *Obrady* Szlovákiában) falu neve a 12. századtól bukkan fel a forrásokban. Szt. István első vértanú tiszteletére szentelt templomának első említése a 14. század végéről származik, a 15. században a Szentgyörgyi és Bazini család eberhardi uradalmához tartozott. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1PO91.

⁵ 1495. IV. 12.

⁶ 1495. IV. 18.

⁷ 1495. IV. 19.

⁸ 1495. IV. 7.

⁹ A település lokalizálására lásd 394. sz.; személyére lásd még 516. és 528. sz.

¹⁰ A települést nem tudtam lokalizálni.

¹¹ 1495. IV. 12.

¹² 1495. IV. 18.

¹³ 1495. IV. 19.

597.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Zapoli Pál váradi egyházmegyes plébánost az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 96r)

Simili modo vigore supradicte supplicationis,¹ dilectum nobis in Christo Paulum de Zapol,² pleb. de Barathavich (!),³ Waradiensis dioc., die XII Aprilis⁴ ad subdiac., deinde die XVIII⁵ ad diacon., postremo vero die XVIII⁶ eiusdem ad presbit. sacros ordines etc. Datum, ut supra.

[m.s.] 'Pro Paulo de Zapol', alatta: '3'.

598.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Kopácsi Mihályt, a pécsi egyházmegyes Lak plébánosát az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 96r)

Simili modo vigore supradicte supplicationis,⁷ dilectum nobis in Christo Michaelem de Kopaci,⁸ pleb. de Lack,⁹ Quinqueecclesiensis dioc., die XII Aprilis¹⁰ ad subdiac., deinde die XVIII¹¹ ad diacon., postremo vero die XVIII¹² eiusdem ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[m.s.] 'Pro Michaele Kopaci', alatta: '3'.¹ 1495. IV. 7.² Személyére lásd még 520. és 532. sz.³ A jegyző nyilvánvaló elírása. Vö. az előző bejegyzéssel.⁴ 1495. IV. 12.⁵ 1495. IV. 18.⁶ 1495. IV. 19.⁷ 1495. IV. 7.⁸ Személyére és a település lokalizálására lásd 524. és 534. sz.⁹ Lak elpusztult település Tolna megye területén, a Sárközbén. Mindenszentek tiszteletére emelt templomát 1381-től említik a források, amely maradványait Sárpilstól nyugatra azonosították terepbejárás alkalmával 2008-ban. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 439; PET CXX, 152. sz.¹⁰ 1495. IV. 12.¹¹ 1495. IV. 18.¹² 1495. IV. 19.

599.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Laskói Pétert, a pécsi egyházmegyes Hanvart (?) plébánosát az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 96v)

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum septimo Idus Aprilis anno 3°,¹ dilectum nobis in Christo Petrum de Lasko,² pleb. de Hanvvarth (?), Quinqueecclesiensis dioc., die XII Aprilis³ ad subdiac., deinde die XVIII⁴ ad diacon., postremo vero die XVIII⁵ eiusdem ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Petro de Lasko', alatta: '3'

600.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Kontoli Pétert, az erdélyi egyházmegyes Vezend plébánost az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 96v)

Simili modo vigore supplicationis VII Idus Aprilis anno 3°,⁶ dilectum nobis in Christo Valentinum Petri de Konthol,⁷ pleb. de Vvezent,⁸ Albensis Transilvanensis dioc., die XVIII Aprilis⁹ ad subdiac., deinde die XVIII¹⁰ ad diacon., postremo vero die XX¹¹ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Valentino Petri', alatta: '3'

¹ 1495. IV. 7.

² Személyére és a település lokalizálására lásd 523. sz.

³ 1495. IV. 12.

⁴ 1495. IV. 18.

⁵ 1495. IV. 19.

⁶ 1495. IV. 7.

⁷ Személyére lásd még 552. sz.

⁸ A település lokalizálására lásd 271. sz.

⁹ 1495. IV. 18.

¹⁰ 1495. IV. 19.

¹¹ 1495. IV. 20.

601.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Erdődi Miklós, az erdélyi egyházmegyes Corevth (?) plébánosa az ascoli püspöktől a római Szt. Pantaleon-templomban felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 96v)

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome sexto Idus Aprilis anno 3°,¹ dilectum nobis in Christo Nicolaum de Herduch,² pleb. de Corevth (?), Albensis Transilvanensis dioc., die XVIII Aprilis³ ad ^aprim. tons.^a, IIII minores et subdiac., deinde die XVIII⁴ ad diacon., postremo vero die XX eiusdem⁵ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Nicolao Herduch', alatta: '5'.^{1 a-a} Kiegészítés a szöveg végén.

602.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Gömöri Zsigmond fia Demetert, az esztergomi egyházmegyes gömöri Szt. Márk-kápolna igazgatóját az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 96v)⁶

Simili modo vigore supradicte supplicationis,⁷ dilectum nobis in Christo Demetrium Sigismundi de Gemer,⁸ rect. cap. s. Marci in op. Gemer,⁹ Strigoniensis dioc., die XVIII Aprilis¹⁰ ad subdiac., deinde die XVIII¹¹ ad diacon., postremo vero die XX¹² ad presbit. sacros ordines promovit etc. Datum, ut supra.

F. de Attavantis¹³

[*m.s.*] 'Pro Demetrio Sigismundi', alatta: '3'.

¹ 1495. IV. 7.

² Erdőd (ma *Ardu*d Romániában) falu Szatmár megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 474; MAKSAY, *A középkori Szatmár*, 98. sz. (133–134); ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZR77; NÉMETH, *A középkori Szatmár*, 123. sz. (78–79).

³ 1495. IV. 18.

⁴ 1495. IV. 19.

⁵ 1495. IV. 20.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 226. sz. (184).

⁷ 1495. IV. 11.

⁸ A település lokalizálására lásd 253. sz.

⁹ Lásd az előző jegyzetet.

¹⁰ 1495. IV. 18.

¹¹ 1495. IV. 19.

¹² 1495. IV. 20.

¹³ Franciscus de Attavantis kamarai jegyző.

603.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Kohlpachi Györgyöt, az esztergomi egyházmegyes Szűz Mária-templom plébánosát az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 97r)¹

Simili modo vigore supplicationis sub datis etc. VII Idus Aprilis anno 3^a,² dilectum nobis in Christo Georgium de Collbiz,³ pleb. in eccl. BMV, Strigoniensis dioc., die XVIII Aprilis⁴ ad subdiac., deinde die XVIII⁵ ad diacon., postremo vero die XX eiusdem⁶ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Georgium Collbiz', alatta: '3'.

604.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Miklós fia Tamás zágrábi egyházmegyes akolitust az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 97r)

Simili modo vigore supplicationis sub datis tertio Idus Aprilis anno 3^a,⁷ dilectum nobis in Christo Thomam Nicolai, acol Zagabriensis dioc., die XVIII^{8a} ad subdiac., deinde die XVIII⁹ ad diacon., postremo vero die XX eiusdem¹⁰ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Thoma Nicolai', alatta: '3'. 1^a Előtte áthúzva: 'diac.'

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 227. sz. (185).

² 1495. IV. 7.

³ Személyére és a helység lokalizálására lásd 525. és 535. sz.

⁴ 1495. IV. 18.

⁵ 1495. IV. 19.

⁶ 1495. IV. 20.

⁷ 1495. IV. 7.

⁸ 1495. IV. 18.

⁹ 1495. IV. 19.

¹⁰ 1495. IV. 20.

605.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Bródi Barnabást, a kalocsai egyházmegyes Bakháza plébánosát az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpap-pá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 97r)

Simili modo vigore supplicationis sub datis quarto Nonas Aprilis anno 3^a,¹ dilectum nobis in Christo Barnabam de Brodoch,² pleb. in vil. Bakasa,³ Collocensis dioc., die XVIII Aprilis⁴ ad subdiac., deinde die XVIII⁵ ad diacon., postremo vero die XX⁶ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[m.s.] 'Pro Barnabam de Broth' (!), alatta: '3'.

606.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Dobrakucsai Tamás, a zágrábi egyházmegyes dobrakucsai Szt. Katalin-templom Szűz Mária-kápolnijának igazgatóját az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 97r)

Simili modo vigore supplicationis sub datis sexto Idus Aprilis anno 3^a,⁷ dilectum nobis in Christo Thomam de Dobrakudra (!),⁸ rect. cap. BMV in eccl. s. Catherine de Dobrakudya, Albensis Transilvanensis (!) dioc.,⁹ die XVIII Aprilis¹⁰ ad subdiac., deinde die XVIII¹¹ ad diacon., postremo vero die XX eiusdem¹² ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[m.s.] 'Pro Thoma Dobrachudra', alatta: '3'.

¹ 1495. IV. 2.

² A település lokalizálására lásd 518. sz., személyére lásd még 518. és 530. sz.

³ Bakháza falu Fejér megyében, a kalocsai érsek nemes jobbágysai laktak a településen. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 317.

⁴ 1495. IV. 18.

⁵ 1495. IV. 19.

⁶ 1495. IV. 20.

⁷ 1495. IV. 8.

⁸ Dobrakucs (ma *Dobra Kuća* Horvátországban) mezőváros Körös megyében. Vö. CSÁNKI, *Körös megye*, 45–46; ENGEL, *Digitális térkép*, 4KÖ75. – Megjegyzendő, hogy a szakirodalom a településen nem ismeri Szt. Katalin titulusú templomot. Vö. MEZŐ, *Patrocíniumok*, 162–169.

⁹ Minden valószínűség szerint a jegyző tévesztése, ugyanis Dobrakucs település a zágrábi egyházmegye területén volt. Lásd az előző jegyzetet.

¹⁰ 1495. IV. 18.

¹¹ 1495. IV. 19.

¹² 1495. IV. 20.

607.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Nagymihályfalvai György, a váradi egyházmegyes Bánháza plébánosát az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 97r)

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum tertio Idus Aprilis anno 3^a,¹ dilectum nobis in Christo Georgium de Naghmihalfa (!),² pleb. de Banhaha (!),³ Waradiensis dioc., die XVIII Aprilis⁴ ad subdiac., deinde die XVIII⁵ ad diacon., postremo vero die XX eiusdem⁶ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

F. de Attavantis⁷

[*m.s.*] 'Pro Georgio de Nagmihalvalua', alatta: '3'.

608.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Sámsoni Ambrust, a váradi egyházmegyes hosszúpályi Szt. Katalin-templom plébánosát az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 97v)

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome etc. tertio Idus Aprilis anno 3^a,⁸ dilectum nobis in Christo Ambrosium de Samson,⁹ pleb. s. Katherine in vil. de Huvzua-paly,¹⁰ Waradiensis dioc., die XVIII Aprilis¹¹ ad subdiac., deinde die XVIII¹² ad diacon., postremo vero die XX¹³ eiusdem ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Ambrosio de Samson', alatta: '3'.

¹ 1495. IV. 11.

² Személyére és a település lokalizálására lásd 557. sz.

³ Bánháza település Bihar megyében, ma pusztá. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 603; ENGEL, *Digitális térkép*, 4BI86.

⁴ 1495. IV. 18.

⁵ 1495. IV. 19.

⁶ 1495. IV. 20.

⁷ Franciscus de Attavantis kamarai jegyző.

⁸ 1495. IV. 11.

⁹ Személyére és a település lokalizálására lásd 560. sz.

¹⁰ Hosszúpályi lokalizálására lásd 273. sz.

¹¹ 1495. IV. 18.

¹² 1495. IV. 19.

¹³ 1495. IV. 20.

609.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Zempléni Lászlót, a váradi egyházmegyes Garancs plébánosát az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 97v)¹

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome etc. tertio Nonas Aprilis anno 3^a,² dilectum nobis in Christo Ladislaum de Zamblien,³ pleb. in Garanch⁴, Waradiensis dioc., die XVIII Aprilis⁵ ad⁶ subdiac., deinde die XVIII⁶ ad diacon., postremo vero die XX eiusdem⁷ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Ladislao de Zemplin', alatta: '3'.¹ A kiadásban: 'Gerench'.¹ Előtte áthúzva: 'diac.'.

610.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Biciri Antal fia Pált, az esztergomi egyházmegyes baldóci plébániatemplom Szt. Imre-oltárának igazgatóját az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 97v)⁸

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome VII Idus Aprilis anno 3^a,⁹ dilectum nobis in Christo Paulum Antonii de Brecci,¹⁰ rect. alt. [s.] Emerici siti in par. eccl. de Baldi,¹¹ Strigoniensis dioc., die XVIII¹² ad subdiac., deinde die XVIII¹³ ad diacon.,

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 228. sz. (185–186).

² 1495. IV. 23.

³ Zemplén (ma *Zemplín* Szlovákiában) mezőváros a Bodrog folyó jobb partján, Zemplén megyében, az azonos nevű főspresség központja. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 340; ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZN49.

⁴ RÁBIK az általa olvasott *Gerench* név alapján Körösgyéres (ma *Girişu de Criş* Romániában) Bihar megyei faluval azonosította. RÁBIK, *Camera*, 186. – A forrásban szereplő *Garanch* névváltozat az egykori Szatmár megyei Garancs falura is utalhat, amely azonban az erdélyi egyházmegye területén feküdt. Vö. NÉMETH, *A középkori Szatmár*, 144. sz. (91).

⁵ 1495. IV. 18.

⁶ 1495. IV. 19.

⁷ 1495. IV. 20.

⁸ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 229. sz. (186).

⁹ 1495. IV. 7.

¹⁰ Valószínűleg Lengvárt (ma *Dlhé Stráže* Szlovákiában) településsel azonosítható, amelynek a középkorban *Bicir*, *Bicere*, *Bycbir* névváltozata is használatos volt. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 261; ENGEL, *Digitális térkép*, 8SZP31.

¹¹ Baldóc (ma *Baldovce* Szlovákiában) falu Szepes vármegyében, a szepesi vár uradalmához tartozott. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZP68.

¹² 1495. IV. 18.

¹³ 1495. IV. 19.

postremo vero die XX eiusdem¹ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Paulo Antonii', alatta: '3'.

611.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy István fia Mátyást, a veszprémi egyházmegyes szerdahelyi Szűz Mária-oltár igazgatóját az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 97v)

Simili modo vigore supplicationis supradicti,² dilectum nobis in Christo Mathiam Stephani, rect. alt. BMV in eccl. Serdachel,³ Vesprimiensis dioc., die XVIII Aprilis⁴ ad subdiac., deinde die XVIII⁵ ad diacon., postremo vero die XX supradicti⁶ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Matheo Stephani', alatta: '3'.

612.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Károlyi Antal fia Márton, az erdélyi egyházmegyes Visa plébánosát az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 97v)

Simili modo vigore supplicationis sub eadem datis,⁷ dilectum nobis in Christo Martinum Anthonii de Karul,⁸ pleb. loci de Vvizath,⁹ Albensis Transilvanensis dioc., die

¹ 1495. IV. 20.

² 1495. IV. 7.

³ A veszprémi egyházmegyes Szerdahely településekre lásd 29. sz. – Itt valószínűleg Kaposszerdahely településről (Somogy megye) van szó. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1SM73.

⁴ 1495. IV. 18.

⁵ 1495. IV. 19.

⁶ 1495. IV. 20.

⁷ 1495. IV. 7.

⁸ Személyére lásd 548. sz.

⁹ Visa (ma *Visea* Romániában) falu Kolozs megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, V, 425; ÁMTF III, 378; ENGEL, *Digitális térkép*, 6KL35.

XVIII Aprilis¹ ad subdiac., deinde die XVIII² ad diacon., postremo vero eiusdem die XX³ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

F. de Attavantis⁴

[*m.s.*] 'Pro Martino Antonii'.

613.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Horváth Bertalant, az egri egyházmegyes Balla plébánosát az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 98r)

Simili modo vigore supplicationis sub eadem datis Rome apud s. Petrum sexto Idus Aprilis anno 3°,⁵ dilectum nobis in Christo Bartholomeum Alberti quoscum de Horvath, pleb. par. eccl. loci de Bala,⁶ Agriensis dioc., die XVIII Aprilis⁷ ad subdiac., deinde die XVIII⁸ ad diacon., postremo vero die XX supradicti⁹ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Bartholomeo Alberti', alatta: '3'.

614.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Gyöngyösi Benedek szabó fia Györgyöt, az egri egyházmegyes Keung-i Szt. Márk-egyház plébánosát az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 98r)

Simili modo vigore supplicationis supradicti,¹⁰ dilectum nobis in Christo Georgium Benedicti sartoris de Gvngvves,¹¹ acol., pleb. s. Marci de vil. Keung (?), Agriensis dioc.,

¹ 1495. IV. 18.

² 1495. IV. 19.

³ 1495. IV. 20.

⁴ Franciscus de Attavantis kamarai jegyző.

⁵ 1495. IV. 8.

⁶ Balla (ma Mátraballa) falu Heves vármegyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 58; ENGEL, *Digitális térkép*, 4HS18. – Templomát a Szt. Kereszt tiszteletére szentelték. MEZŐ, *Patrocíniumok*, 180.

⁷ 1495. IV. 18.

⁸ 1495. IV. 19.

⁹ 1495. IV. 20.

¹⁰ 1495. IV. 7.

¹¹ Gyöngyös mezőváros Heves megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 54; ENGEL, *Digitális térkép*, 1HS38.

die XVIII¹ ad subdiac., deinde die XVIII² ad diacon., postremo vero die XX³ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Georgio Benedicti', alatta: '3'.

615.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Baráti Györgyöt, a veszprémi egyházmegyes baráti plébániatemplom Szt. Katalin-oltárának igazgatóját az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 98r)

Simili modo vigore supplicationis sub datis VII Idus Aprilis anno 3°,⁴ dilectum nobis in Christo Georgium Benedicti de Barathi,⁵ rect. alt. s. Catharine siti in par. eccl. (!),⁶ Vesprimiensis dioc., die XVIII⁷ ad subdiac., deinde die XVIII⁸ ad diacon., postremo vero die XX⁹ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Gregorium Benedicti', alatta: '3'.

616.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Satori Jánost, az erdélyi egyházmegyes Szt. Margit-templom Szt. Mihály-oltárának igazgatóját az ascoli püspök a római Szt.

Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 98r)

Simili modo vigore supplicationis sub eadem datis,¹⁰ dilectum nobis in Christo Iohannem de Satory (?), rect. alt. s. Michaelis siti in eccl. s. Margarite, Transilvanensis dioc., die XVIII Aprilis¹¹ ad subdiac., deinde die XVIII¹² ad diacon., postremo XX eiusdem¹³ dicti ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Iohanne de Satory', alatta: '3'.

¹ 1495. IV. 18.

² 1495. IV. 19.

³ 1495. IV. 20.

⁴ 1495. IV. 8.

⁵ A település lokalizálására lásd 82. sz., személyére lásd még 544. sz.

⁶ Valószínűleg Baráti falu templomáról lehet szó.

⁷ 1495. IV. 18.

⁸ 1495. IV. 19.

⁹ 1495. IV. 20.

¹⁰ 1495. IV. 8.

¹¹ 1495. IV. 18.

¹² 1495. IV. 19.

¹³ 1495. IV. 20.

617.

Róma, 1495. április 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy a bácsi egyházmegyes Szentgyörgyi Pogácsás Péter fia Ferencet az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpap-pá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 98v)

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum Nonas Aprilis anno 3°,¹ dilectum nobis in Christo Franciscum Petri Pagatas de Zenthgeorge,² Bachiensis dioc., die XVIII Aprilis³ ad subdiac., deinde die XVIII⁴ ad diacon., postremo vero die XX⁵ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Francisci Petri', alatta: '3'.

618.

Róma, 1495. április 22.

Rafael kamarás igazolja, hogy Hungari Gergelyt, az esztergomi egyházmegyes Szt. Márton-templom plébánosát az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 83r)⁶

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum sexto Idus Aprilis anno 3°, dilectum nobis in Christo Gregorium de Hungar,⁷ pleb. s Martini Strigoniensis dioc.,⁸ die XVIII Aprilis⁹ ad subdiac., deinde die XIX¹⁰ ad diacon., postremo vero die XXII¹¹ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

F. de Attavantis¹²

[*m.s.*] 'Pro Gregorio de Hungar', alatta: '3'.

¹ 1495. IV. 5.

² Több Szentgyörgy nevű település ismert Bács, Bodrog és Csongrád megyékben, ezek egyikéről származott. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 161, 197, 209; ENGEL, *Digitális térkép*, 6BCS61, 1BDG10, 3BDG31, 3BDG36, 1BDG47, 2BDG59, 2CSG13.

³ 1495. IV. 18.

⁴ 1495. IV. 19.

⁵ 1495. IV. 20.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 230. sz. (186–187).

⁷ Valószínűleg Pozsonyligetfalu (ma *Petržalka* néven Pozsony külvárosa Szlovákiában) településre vonatkozik, amely a 15. század végén Ungerau névalakban tűnt fel. Vö. FOGARASSY LÁSZLÓ, *Pozsonyligetfalu hányatott sorsa*, Honismeret 19 (1991) 67–73.

⁸ Esetleg a pozsonyi plébániatemplomra utalhat, jóllehet több Szt. Márton patrocínium is ismert az egyházmegye területéről. Vö. MEZŐ, *Patrocíniumok*.

⁹ 1495. IV. 18.

¹⁰ 1495. IV. 19.

¹¹ 1495. IV. 22.

¹² Franciscus de Attavantis kamarai jegyző.

619.

Róma, 1495. április 22.

Rafael kamarás igazolja, hogy Berethalmi János esztergomi egyházmegyes örökös káplánt az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 83v)¹

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum sexto Idus Aprilis anno 3°, dilectum nobis in Christo Iohannem Brethalem,² perp. capell. s. Simphoniarii, Strigoniensis dioc., die XVIII Aprilis³ ad subdiac., deinde die XIX⁴ ad diacon., postremo⁵ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

F. de Attavantis⁶

[m.s.] 'Pro Iohanne Brethalem', alatta: '3'.

620.

Róma, 1495. április 22.

Rafael kamarás igazolja, hogy Kovács Pétert, az erdélyi egyházmegyes rugonfalvi Szt. Katalin plébániatemplom Szűz Mária-oltárának oltárigazgatója az ascoli püspöktől a római Szt. Pantaleon-templomban felvette a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 83v)

Simili modo vigore supplicationis sub datis sexto Idus Aprilis anno 3°, dilectum nobis in Christo Petro Fabri, rect. alt. BMV in par. eccl. s. Catherine in vil. Rvvgonfalloth,⁷ Albensis Transilvanensis dioc., die XII Aprilis⁸ ad quat. min., deinde die XVIII⁹ ad subdiac. et diacon., postremo vero die XIX¹⁰ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

F. de Attavantis¹¹

[m.s.] 'Pro Petro Fabri', alatta: '4'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 231. sz. (187).

² Berethalom (ma *Biertan* Romániában) mezőváros az esztergomi érsekség joghatósága alatt lévő Királyföldön fekszik, Segesvár és Medgyes közelében. 15. századi gótikus erődtemploma a Világörökség része. Itt található Erdély egyik legnagyobb méretű szárnyasoltára is. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 3SZF14; NÄGLER, THOMAS, *Marktort und Bischofsitz Birtbalm in Siebenbürgen*, München 2004.

³ 1495. IV. 18.

⁴ 1495. IV. 19.

⁵ 1495. IV. 22.

⁶ Franciscus de Attavantis kamarai jegyző.

⁷ A település lokalizálására lásd 567. sz.

⁸ 1495. IV. 12.

⁹ 1495. IV. 18.

¹⁰ 1495. IV. 19.

¹¹ Franciscus de Attavantis kamarai jegyző.

621.

Róma, 1495. április 22.

Rafael kamarás igazolja, hogy Szentlászlói Antal, az erdélyi egyházmegyés szentlászlói Szt. László-templom plébánosa az ascoli püspöktől a római Szt. Pantaleon-templomban felvette a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 84r)

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum sexto Idus Aprilis anno 3°, dilectum nobis in Christo Antonium Stephani de Zanthlaslo,¹ pleb. de Sancto Lasla (!),² Albensis dioc., die XII Aprilis³ ad III^{or} min., deinde die XVIII⁴ ad subdiac. et diacon., postremo vero die XIX⁵ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

F. de Attavantis⁶

[*m.s.*] 'Pro Antonio Stephani', alatta: '4'.

622.

Róma, 1495. április 22.

Rafael kamarás igazolja, hogy Riseroles-i János, az erdélyi egyházmegyés Riseroles (?) plébánosa az ascoli püspöktől a római Szt. Pantaleon-templomban felvette a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 84r)

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum sexto Idus Aprilis anno 3°, dilectum nobis in Christo Iohannem Michaelis de Riseroles (?), pleb. de Riseroles (?), predictae dioc. videlicet Albensis dioc., die XII Aprilis⁷ ad quat. min., deinde die XVIII⁸ ad subdiac. et diacon., postremo vero die XIX⁹ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

F. de Attavantis¹⁰

[*m.s.*] 'Pro Iohanne Michaelis', alatta: '4'.

¹ Az erdélyi egyházmegye területén lévő, öt Szentlászló nevű település egyike: 1) Tordaszentlászló (ma *Săvădisla*) Kolozs megyében, 2) Kisszentlászló (ma *Laslău Mic*) Küküllő megyében, 3) Oláhszentlászló (ma *Laslău Mare*) Küküllő megyében, 4) Nyárádszentlászló (ma *Găleşti-Sânvăsi*) Maros szék és 5) Homoródszentlászló (ma *Vasileni*) Udvarhely szék területén. Vö. ENGEL, *Digítális térkép*, 6KL27, 2KÜ6, 1KÜ6, 75SZK1, 75SZK2.

² Lásd az előző jegyzetet.

³ 1495. IV. 12.

⁴ 1495. IV. 18.

⁵ 1495. IV. 19.

⁶ Franciscus de Attavantis kamarai jegyző.

⁷ 1495. IV. 12.

⁸ 1495. IV. 18.

⁹ 1495. IV. 19.

¹⁰ Franciscus de Attavantis kamarai jegyző.

623.

Róma, 1495. április 22.

Rafael kamarás igazolja, hogy András fia Bertalan, az erdélyi egyházmegyes Polon plébánosa az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket, majd a főpap a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 84r)

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum sexto Idus Aprilis anno 3°, dilectum nobis in Christo Bartholomeum Andree, pleb. de Polon, eiusdem dioc. videlicet Albensis dioc., die XII Aprilis¹ ad quat. min., deinde die XVIII² ad subdiac. et diacon., postremo vero die XIX³ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

F. de Attavantis⁴*[m.s.]* 'Pro Bartholomeo Andree', alatta: '4'.

624.

Róma, 1495. április 22.

Rafael kamarás igazolja, hogy Fodor Gergely, az erdélyi egyházmegyes Széplak plébánosa az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket, majd a főpap a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 84r)

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum sexto Idus Aprilis anno 3°, dilectum nobis in Christo Gregorium Georgii Fodor, pleb. de Seblak,⁵ Albensis dioc., die XII Aprilis⁶ ad quat. min., deinde die XVIII⁷ ad subdiac. et diacon., postremo vero die XIX⁸ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

F. de Attavantis⁹*[m.s.]* 'Pro Gregorium Georgii', alatta: '4'.¹ 1495. IV. 12.² 1495. IV. 18.³ 1495. IV. 19.⁴ Franciscus de Attavantis kamarai jegyző.⁵ Az erdélyi egyházmegye területén négy Széplak település létezett a középkorban. Ezek közül két faluban működött plébánia, ezek egyikére vonatkozik a forrás: 1) Dedrádszéplak (ma *Goreni*) Kolozs, valamint 2) Küküllőszéplak (ma *Suplac*) Küküllő megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1KL65, 2KÜ1.⁶ 1495. IV. 12.⁷ 1495. IV. 18.⁸ 1495. IV. 19.⁹ Franciscus de Attavantis kamarai jegyző.

625.

Róma, 1495. április 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Lasadi Mihály, az egri egyházmegyés handemi templom Szt. Márton-oltárának igazgatóját az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 98r)

Simili modo vigore supplicationis sub datis tertio Nonas Aprilis anno tertio, dilectum nobis in Christo Michaellem de Lasad,¹ rect. alt. s. Martini siti in eccl. de Handem,² Agriensis dioc., die XXI Aprilis³ ad subdiac., deinde die XXIII, in festo s. Georgii⁴ ad diacon., postremo XXV eiusdem dicti⁵ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

F. de Attavantis⁶*[m.s.]* 'Pro Michalis de Lasad', alatta: '3'.

626.

Róma, 1495. április 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Máté fia Pált, az egri egyházmegyés pankotai Szt. Lőrinc-templom Elhunytak-oltárának igazgatóját az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 98v)

Simili modo vigore supplicationis sub datis etc. tertio Nonas Aprilis anno [tertio], dilectum nobis in Christo Paulum Mathei, rect. alt. defunctorum sociorum siti in eccl. s. Laurentii de Panchota,⁷ Agriensis dioc., die XX prima (!) Aprilis⁸ ad subdiac., deinde die Iovis, XXIII⁹ ad diacon., postremo XXV eiusdem dicti¹⁰ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[m.s.] 'Pro Paulo Mathei', alatta: '4' (!).¹ A települést nem sikerült azonosítani.² A települést nem sikerült azonosítani.³ 1495. IV. 21.⁴ 1495. IV. 24.⁵ 1495. IV. 25.⁶ Franciscus de Attavantis kamarai jegyző.⁷ A település lokalizálására lásd 200. sz. a templom azonosítására lásd 570. sz.⁸ 1495. IV. 21.⁹ 1495. IV. 23.¹⁰ 1495. IV. 25.

627.

Róma, 1495. április 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Orbonai Tamást, a zágrábi egyházmegyes orbonai Szt. Péter-kápolna igazgatóját az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 98v)

Simili modo vigore supplicationis sub datis etc. sexto Idus Aprilis anno tertio, dilectum nobis in Christo Thomam de Bona (!),¹ rect. cap. siti [s.] Petri de Bona (!),² Zagabriensis dioc., die XXI Aprilis³ ad subdiac., deinde die Iovis, XXIII⁴ ad diacon., postremo vero XXV⁵ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Pro Thome de Bona', alatta: '3'

628.

Róma, 1495. április 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Teleki Benedeket, a veszprémi egyházmegyes Segesd oltárigazgatóját az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 98v)

Simili modo vigore supplicationis supradicti, dilectum nobis in Christo Benedictum Benedicti de Telech,⁶ rect. alt. siti in eccl. de Serges,⁷ Wesprimiensis dioc., die XXI⁸ Aprilis ad subdiac., et XXIII⁹ ad diacon., postremo vero eiusdem [XXV]¹⁰ ad presbit. sacros ordines promovit etc. iuxta formam etc. Datum, ut supra.

F. de Attavantis¹¹

[*m.s.*] 'Pro Benedicto Benedicti', alatta: '3'

¹ Valószínűleg Orbona (ma *Orbovnica* Horvátországban) Körös megyei mezővárosra vonatkozik. Vö. CSÁNKI, *Körösmegye*, 21–22; ENGEL, *Digitális térkép*, 1KÖ19.

² Lásd az előző jegyzetet.

³ 1495. IV. 21.

⁴ 1495. IV. 23.

⁵ 1495. IV. 25.

⁶ Telek elpusztult falu Somogy megyében, Háromfa délnyugati határában. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 650; ENGEL, *Digitális térkép*, 2SM214. – Személyére lásd még 542. sz.

⁷ Vélhetőleg a Somogy megyei Segesd mezővárosról, a segesdi főesperesség névadó településéről van szó, amely ekkor a babócsai uradalom részeként a Bátorfi család birtokában volt. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 581; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SM107.

⁸ 1495. IV. 21.

⁹ 1495. IV. 23.

¹⁰ 1495. IV. 25.

¹¹ Franciscus de Attavantis kamarai jegyző.

629.

Róma, 1495. május 3.

Rafael kamarás igazolja, hogy Human-i Kornélt, az erdélyi egyházmegye kápolnásoláhfalvi plébániatemplom Szűz Mária-oltárának örökös káplánját az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 87r)

Simili modo vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum decimo Kalendas Maii anno 3°, dilectum nobis in Christo Cornelium Humani (?), perp. capell. capellanie alt. BMV in par. eccl. de Orstcapellas (?),¹ Transilvanensis dioc., die III mensis Maii² ad presbit. sacros ordines etc. promovit etc. iuxta formam etc. Datum³ ut supra.

F. de Attavantis⁴

[m.s.] 'Pro Cornelio Humani'.

630.

Róma, 1495. június 13.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Kolozsvári Bálint Domonkos-rendi szerzetest az ascoli püspök presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 103v–104r)⁵

Ordines celebrati per rev. in Christo pat. dom. Iosum,⁶ ep. Asculanum in Romana Curia residentem, de mandato s. dom. nostri pape super hoc vive vocis oraculo rev. in Christo pat. dom. Raphaeli⁷ miseratione divina s. Georgii ad velum aureum S. R. E. diac. cardinali⁸, dom. pape camerario facto, et ex speciali commissione eiusdem rev. dom. camerarii eidem dom. Iosue ep. facta, die sabbati quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Caritas Dei diffusa est' etc., que fuit tertia decima mensis Iunii MCCCCLXXXV¹⁰ in par. eccl. S. Panthaleonis Alme Urbis ordinavit et promovit infrascriptos ad infrascriptos ordines et primo videlicet:

[m.s.] 'A. de Campania⁸ notarius idem'. | ^a Utána áthúzza: 'divina providentia papa'. | ^b Előtte áthúzza: 'Iohannis'.

Ad presb.

Fr. Valentinus de Colusvariensis,⁹ Transilvanensis dioc. Ordinis Predicatorum.

¹ Az eltorzult névalak valószínűleg az Udvarhely szék területén lévő Kápolnásoláhfalú (ma *Căpâlnița* Romániában) településre vonatkozik. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 126SZK2.

² 1495. V. 3.

³ Az általános gyakorlat szerint az utolsó ordó felvételének napján szokták a *formatát* kiállítani.

⁴ Franciscus de Attavantis kamarai jegyző.

⁵ KAEPELLI, *Domenicani promossi*, 182–183.

⁶ Józua ascoli püspök.

⁷ Raffaele Riario kamarás.

⁸ Aloisius de Campania kamarai jegyző.

⁹ Kolozsvár (ma *Cluj-Napoca* Romániában) város Kolozs megye és az azonos nevű főesperesség székhelye. Vö. FABINI, *Atlas*, I. 217. sz. (362–363); ÁMTF III, 356; ENGEL, *Digitális térkép*, 1KL29.

631.

Róma, 1495. szeptember 14.

Rafael kamarás igazolja, hogy Ivánci Mátyás, a zágrábi egyházmegye ivanci Mindenszentek plébániatemplom Szűz Mária-oltárának örökös káplánja az ascoli püspöktől a római Szt. Megváltó-templomban felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá véhgül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 116r)

Universis etc. Raphael¹ etc. Universitati etc., quod rev. in Christo pat. dom. Iosua,² ep. Asculanus, in Romana Curia residens, de mandato etc. ac auctoritate etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome quinto Nonas Septembris anno 4°, dilectum nobis in Christo Mathiam Pauli de Ivonis,³ perp. capell. ad alt. BMV siti in par. eccl. Omn. Sanct.,⁴ Zagabriensis dioc., ⁵die VI Septembris⁵ ad prim. tons. et ad quat. min.^a, die Iovis, 7 mensis Septembris,⁶ in festo Nicolai de Tolentino ad subdiac., et deinde die dominica XIII eiusdem mensis⁷ ad diacon., postremo vero die Lune, XIII dicti mensis,⁸ festi Exaltationis ad presbit. sacros ordines in eccl. s. Salvatoris iuxta Hospitale Francorum de Urbe promoveri et solemniter ordinavit. Roma in Camera Apostolica XIII Septembris 1495 anno quinto.

Ia. de Bonapartis⁹

632.

Róma, 1496. február 27.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a győri egyházmegye Szombathelyi Benedek ferences szerzetest az ascoli püspök diakónussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 125r, 126v)

Ordines [generales] infrascripti celebrati per rev. in Christo pat. dom. Iosuum,¹⁰ ep. Asculanum in Romana Curia residentem de mandato s. dom. nostri pape¹¹ super

¹ Raffaele Riario kamarás.

² Józsva ascoli püspök.

³ A település lokalizálására lásd 457. sz.

⁴ Vö. MEZŐ, *Patrocíniumok*, 344.

⁵ 1495. IX. 6.

⁶ 1495. IX. 7.

⁷ 1495. IX. 13.

⁸ 1495. IX. 14.

⁹ Iacobus de Bonapartis kamarai jegyző.

¹⁰ Józsva ascoli püspök.

¹¹ VI. Sándor pápa.

hoc vive vocis oraculo nobis facto et ex speciali commissione nostra auctoritate nostri camerariatus officii sibi facta, die sabbato quatuor temporum, qua cantatur in eccl. Dei 'Intret oratio mea' etc., que fuit vigesima septima mensis Februarii MCCCCLXXXVI, in par. eccl. s. Panthaleonis alme Urbis ordines celebrans generales infra missarum solemnities promovit infrascriptos ad infrascriptos ordines et primo videlicet:

[*m.s.*] 'A. de Campania notarius'.¹

Ad diacon.

Fr. Benedictus de Sabaria,² Iauriensis dioc., ordinis minorum.

633.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegye Tamás fia János az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 127r)³

Die XVIII Martii MCCCCLXXXVI pontificatus s. in Christo pat. et dom. nostri dom. Alexandri⁴ divina providentia papa VI^{ti} anno quarto, in sabbato, qua cantatur in eccl. Dei 'Sitientes venite ad aquas' etc., per rev. pat. dom. Iosua⁵, ep. Asulanum in eccl. s. Pantaleonis etc. de Urbe etc.

[*m.s.*] 'Ordines generales celebrati', alatta: 'Phy. de Pontecurvo'.⁶

Ad prim. tons.

Iohannes Thome,⁷ Strigoniensis dioc.

¹ Aloisius de Campania kamarai jegyző.

² Szombathely mezőváros lokalizálására lásd 339. sz. – A településen Szt. Antal tiszteletére ferences kolostor létesült a 14. század második felében. Elképzelhető, hogy Benedek e konvent tagja volt. Vö. KISS GÁBOR–TÓTH ENDRE–ZÁGORHIDI CZIGÁNY BALÁZS, *Savaria-Szombathely története a város alapításától 1526-ig*, Szombathely 1998, 174–177.

³ RÁBIK, *Camera*, 232. sz. (187–188). Teljesen egyértelműen olvasható a napi dátum, ám a kiadó tévesen március 18-ra keltezte. Mindazonáltal a szöveg közlése indokolatlan, hiszen sem János származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

⁴ VI. Sándor pápa.

⁵ Józua ascoli püspök.

⁶ Philippus de Pontecurvo kamarai jegyző.

⁷ Személyére lásd még 682. sz.

634.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Szabó Fülöp az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 127v)¹

(Ad prim. tons.)

Philippus Stephani Sartoris,² Strigoniensis dioc.

635.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az erdélyi egyházmegyes Fábiansári Péter az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 127v)

(Ad prim. tons.)

Petrus de Fabiansar, Albensis Transilvanensis dioc.

636.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az erdélyi egyházmegyes Komoráti László az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 127v)

(Ad prim. tons.)

Ladislau de Chomorath, Albensis Transilvanensis dioc.

637.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az erdélyi egyházmegyes István fia Péter az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 127v)

(Ad prim. tons.)

Petrus Stephani,³ Albensis dioc.

¹ RÁBIK, *Camera*, 232. sz. (188), amely teljesen indokolatlan, ugyanis sem származás, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

² Személyére lásd még 683. sz.

³ Személyére lásd még 684. sz.

638.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a zágrábi egyházmegyes Berekszói Miklós az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 127v)

(Ad prim. tons.)

Nicolaus [de] Berehzo,¹ Zagabriensis dioc.

639.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a váradi egyházmegyes Cseke Bálint az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 127v)

(Ad prim. tons.)

Valentinus Ceke,² Varadiensis dioc.

640.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az erdélyi egyházmegyes Varga Simon az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 127v)

(Ad prim. tons.)

Simon Sutoris,³ Albensis Transilvanensis dioc.

641.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az egri egyházmegyes Varga Benedek az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 127v)⁴

(Ad prim. tons.)

Benedictus Sutoris,⁵ Agriensis dioc.

¹ Személyére és a település (feltételes) lokalizálására lásd 685. sz.

² Személyére lásd még 661. sz.

³ Személyére lásd még 662. sz.

⁴ RÁBIK, *Camera*, 234. sz. (188).

⁵ Személyére lásd még 663. sz.

642.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Lőrinc fia Simon, az erdélyi egyházmegyes Szt. Márton-templom plébánosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 127v)

(Ad prim. tons.)

Simon Laurentii,¹ pleb. par. eccl. s. Martini confessoris, Albensis Transilvanensis dioc.

643.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az egri egyházmegyes Bene Gergely fia Máté az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 127v)²

(Ad prim. tons.)

Matheus Gregorii de Bene,³ Agriensis dioc.

644.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az egri egyházmegyes Jakab fia András az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 127v)⁴

(Ad prim. tons.)

Andreas Iacobi, Agriensis dioc.

¹ Személyére lásd még 665. sz.

² RÁBIK, *Camera*, 235. sz. (189).

³ Bene mezőváros (ma Ukrajna) Bereg megyében, amelynek templomát a 14. századi pápai tizedjegyzékek említik első alkalommal. Vö. ÁMTF I, 530; ENGEL, *Digitális térkép*, 2BRG43. – RÁBIK a Kassa közelében lévő Benyékkel (ma *Beniakovce* Szlovákiában) azonosította tévesen. – Személyére lásd még 666. sz.

⁴ RÁBIK, *Camera*, 236. sz. (189).

645.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az erdélyi egyházmegye Sasfalvi János az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 127v)

(Ad prim. tons.)

Iohannes Georgii de Saffalu,¹ Albensis Transilvanensis dioc.

646.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az egri egyházmegye Albert fia Antal az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 127v)²

(Ad prim. tons.)

Antonius Alberti,³ Agriensis dioc.

647.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az erdélyi egyházmegye Clavnar István fia András az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 127v)

(Ad prim. tons.)

Andreas Stephani Clavnar,⁴ Albensis Transilvanensis dioc.

648.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a bácsi egyházmegye Paskai István az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 127v)

(Ad prim. tons.)

Stephanus de Pascha,⁵ Baciensis dioc.

¹ Személyére lásd még 667. sz.

² RÁBIK, *Camera*, 237. sz. (189).

³ Személyére lásd még 668. sz.

⁴ Személyére lásd még 669. sz.

⁵ Paska egykori falu Bács megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 159; ENGEL, *Digitális térkép*, 33BCS36. – Személyére lásd még 664. sz.

649.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a csanádi egyházmegyes Révkanizsai Pál az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 127v)

(Ad prim. tons.)

Paulus de Rachanisa,¹ Chanadiensis dioc.**650.***Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az erdélyi egyházmegyes Benedek fia Jakab az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128r)

(Ad prim. tons.)

Iacobus Benedicti Alberti,² Albensis Transilvanensis dioc.**651.***Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a bácsi egyházmegyes Szalánkeméni Péter az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128r)

(Ad prim. tons.)

Petrus de Sauvakevmen,³ Baciensis dioc.

¹ Révkanizsa (ma Törökkanizsa, *Novi Kneževac* Szerbiában) mezőváros Csanád megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 692; ÁMTF I, 868; ENGEL, *Digitális térkép*, 1CS61. – Személyére lásd még 670. sz.

² Személyére lásd még 671. sz.

³ Szalánkemén (ma *Stari Slankamen* Szerbiában) mezőváros a Duna jobb partján, szemben a Tisza torkolatával, Szerém megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 237; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZM22. – Személyére lásd még 672. sz.

652.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalomával az egri egyházmegyes Lomnai Gergely az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128r)¹

(Ad prim. tons.)

Gregorius de Alonmia,² Agriensis**653.***Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalomával az egri egyházmegyes Jakab fia Albert az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128r)³

(Ad prim. tons.)

Albertus Iacobi,⁴ Agriensis dioc.**654.***Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalomával az egri egyházmegyes János fia Benedek az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128r)⁵

(Ad prim. tons.)

Benedictus Iohannis,⁶ Agriensis dioc.¹ RÁBIK, *Camera*, 238. sz. (190).² Valószínűleg Lomna (ma *Lomné* Szlovákiában) Zemplén megyei településsel azonosíthatjuk. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 355; ENGEL, *Digitális térkép*, 5ZNI8. – Személyére lásd még 673. sz.³ RÁBIK, *Camera*, 239. sz. (190).⁴ Személyére lásd még 674. sz.⁵ RÁBIK, *Camera*, 240. sz. (190).⁶ Személyére lásd még 675. sz.

655.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Sózó Benedek fia Imre, a váci egyházmegyes Csongrád plébánosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128r)

(Ad prim. tons.)

Emericus Sozo Benedicti, pleb. de Congrad,¹ Vachiensis dioc.

656.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Privigyei Szaniszló az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128r)

(Ad prim. tons.)

Stanislaus de Previdia,³ Strigoniensis dioc.

657.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával István fia János zágrábi egyházmegyes prediális az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128r)

(Ad prim. tons.)

Iohannes Stephani,⁴ predialis Zagabriensis dioc.

¹ Csongrád mezőváros egészen a tatárjárásig Csongrád megye központja volt. A váci egyházmegye csongrádi főesperességének székhelye. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 680; ÁMTF I, 893–894; KUBINYI, *Városfejlődés és városbálázat*, 62. sz. (65); ENGEL, *Digitális térkép*, 1CSG6. – Személyére lásd még 676. sz.

² RÁBIK, *Camera*, 241. sz. (191).

³ Privigye (ma *Prievidza* Szlovákiában) mezőváros Nyitra vármegyében. Vö. ÁMTF IV, 447–448; ENGEL, *Digitális térkép*, 15NY117. – Személyére lásd még 677. sz.

⁴ Személyére lásd még 678. sz.

658.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegye János deák az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128r)

(Ad prim. tons.)

Iohannes litteratus,¹ Strigoniensis dioc.

659.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a pécsi egyházmegye Walkay Ferenc az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128r)

(Ad prim. tons.)

Franciscus Walkay,² Quinqueecclesiensis dioc.

660.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az erdélyi egyházmegye Kovács Péter az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128r)

(Ad prim. tons.)

Petrus Fabri,³ Albensis Transilvanensis dioc.

661.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a váradi egyházmegye Cseke Bálint az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128r)

Ad quat. min.

Valentinus Cheke,⁴ Varadiensis dioc.

¹ Személyére lásd még 679. sz.

² Személyére lásd még 680. sz.

³ Személyére lásd még 681. sz.

⁴ Személyére lásd még 639. sz.

662.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az erdélyi egyházmegyés Varga Simon az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128r)

(Ad quat. min.)

Simon Sutoris,¹ Albensis Transilvanensis dioc.

663.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyés Varga Benedek az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128r)

(Ad quat. min.)

Benedictus Sutoris,² predictus [sc. Strigoniensis dioc.]³

664.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a bácsi egyházmegyés Paskai István az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128r)

(Ad quat. min.)

Stephanus de Pasca,⁴ Bachiensis dioc.

¹ Személyére lásd még 640. sz.

² Személyére lásd még 641. sz.

³ Érdekes, hogy RÁBIK szövegkiadásában e bejegyzés, több másikkal együtt nem található. Jóllehet egyértelmű a visszautalásból, hogy az első tonzúrárt felvevők között szereplő esztergomi egyházmegyés Benedekkel azonos személyről van szó.

⁴ Személyére és a település lokalizálására lásd 648. sz.

665.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az erdélyi egyházmegyés Lőrinc fia Simon az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128v)

(Ad quat. min.)

Simon Laurentii¹ [sc. Albensis, Transilvanensis dioc.]

[*m.d.*] Az alábbi nevekkel együtt összekapcsolta a jegyző, s mellé a következő megjegyzést írta: 'vide supra in tonsuratis'.

666.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyés [Benei] Gergely fia Máté az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128v)²

(Ad quat. min.)

Matheus Gregorii³ [sc. de Bene, Strigoniensis dioc.]

667.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az erdélyi egyházmegyés [Saffalui] György fia János az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128v)

(Ad quat. min.)

Iohannes Georgii⁴ [sc. de Saffalu, Albensis Transilvanensis dioc.]

¹ Személyére lásd még 642. sz.

² RÁBIK, *Camera*, 242. sz. (19).

³ Személyére lásd még 643. sz.

⁴ Személyére lásd még 645. sz.

668.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az egri egyházmegye Albert fia Antal az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128v)¹

(Ad quat. min.)

Antonius Alberti² [sc. Agriensis dioc.]

669.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az erdélyi egyházmegye Cavnar András az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128v)

(Ad quat. min.)

Andreas Cavnar³ [sc. Albensis Transilvanensis dioc.]

670.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a csanádi egyházmegye Révkanizsai Pál az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128v)

(Ad quat. min.)

Paulus de Racanisa⁴ [sc. Chanadiensis dioc.]

¹ RÁBIK, *Camera*, 244. sz. (192).

² Személyére lásd még 646. sz.

³ Személyére lásd még 647. sz.

⁴ Révkanizsa település lokalizálására és személyére lásd 649. sz.

671.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az erdélyi egyházmegyes Benedek fia Jakab az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128v)

(Ad quat. min.)

Iacobus Benedicti¹ [sc. Albensis Transilvanensis dioc.]**672.***Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a bácsi egyházmegyes Szalánkeméni Péter az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128v)

(Ad quat. min.)

Petrus de Sauunachemen² [sc. Bachiensis dioc.]**673.***Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az egri egyházmegyes Lomnai György az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128v)³

(Ad quat. min.)

Georgius de Lomnia⁴ [sc. Agriensis dioc.]**674.***Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az egri egyházmegyes Jakab fia Albert az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128v)⁵

(Ad quat. min.)

Albertus Iacobi⁶ [sc. Agriensis dioc.]¹ Személyére lásd még 650. sz.² A település lokalizálására és személyére lásd 651. sz.³ RÁBIK, *Camera*, 245. sz. (192).⁴ Személyére lásd még 652. sz.⁵ RÁBIK, *Camera*, 246. sz. (192).⁶ Személyére lásd még 653. sz.

675.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az egri egyházmegyes János fia Benedek az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128v)¹

(Ad quat. min.)

Benedictus Iohannis² [sc. Agriensis dioc.]

676.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a váci egyházmegyes Sózó Imre az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128v)

(Ad quat. min.)

Emericus Sozo [sc. Benedicti, pleb. de Congrad, Vachiensis dioc.]³

677.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Privigyey Szaniszló az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128v)⁴

(Ad quat. min.)

Stanislaus de Pravidia⁵ [sc. Strigoniensis dioc.]

678.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a zágrábi egyházmegyes István fia János az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128v)

(Ad quat. min.)

Iohannes Stephani⁶ [sc. predialis Zagabriensis dioc.]

¹ RÁBIK, *Camera*, 247. sz. (193).

² Személyére lásd még 675. sz.

³ Személyére lásd még 655. sz.

⁴ RÁBIK, *Camera*, 248. sz. (193).

⁵ Személyére lásd még 656. sz.

⁶ Személyére lásd még 657. sz.

679.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegye János deák az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128v)

(Ad quat. min.)

Iohannes litteratus¹ [sc. Strigoniensis dioc.]

680.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a pécsi egyházmegye Walkay Ferenc az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128v)

(Ad quat. min.)

Franciscus Walkay² [sc. Quinqueecclesiensis dioc.]

681.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az erdélyi egyházmegye Kovács Péter az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128v)

(Ad quat. min.)

Petrus Fabri³ [sc. Albensis, Transilvanensis dioc.]

682.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegye Tamás fia János az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 128v)

(Ad quat. min.)

Iohannes Thome⁴ [sc. Strigoniensis dioc.]

¹ Személyére lásd még 658. sz.

² Személyére lásd még 659. sz.

³ Személyére lásd még 660. sz.

⁴ Személyére lásd még 633. sz.

683.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes István fia Fülöp az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 128^v)

(Ad quat. min.)

Philippus Stephani¹ [sc. sartoris, Strigoniensis dioc.]

684.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az erdélyi egyházmegyes István fia Péter az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 129^r)

(Ad quat. min.)

Petrus Stephani² [sc. Albensis, Transilvanensis dioc.]

685.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a zágrábi egyházmegyes Berekszói Miklós az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 129^r)

(Ad quat. min.)

Nicolaus de Berekszo,³ pleb. Zagabriensis dioc.

¹ Személyére lásd még 634. sz.

² Személyére lásd még 637. sz.

³ Berekszó település nem ismert a zágrábi püspökség területéről. Lehetséges, hogy a Valkó megyei mezővárosra (ma *Berkasovo* Horvátországban) vonatkozik. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, iVK153. – Személyére lásd még 638. sz.

686.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Jeromos fia Jánost, az esztergomi egyházmegyes Szűz Mária temető Szentlélek-kápolnájának káplánját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 129r)¹

(Ad subdiac.)

Iohannes Ieronimi, capell. s. Spiritus in cimiterio b. Marie, Strigoniensis dioc.

687.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Sársfalui Simont, az egri egyházmegyes Szűz Mária-templom plébánosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 129r)

(Ad subdiac.)

Simon de Sarfalo,² pleb. BMV, Agriensis dioc.**688.***Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Benedek fia Istvánt, az esztergomi egyházmegyes Mindenszentek-oltár-oltárosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 129r)³

(Ad subdiac.)

Stephanus Benedicti, altar. Omn. Sanct., Strigoniensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 249. sz. (193), amely teljesen indokolatlan, ugyanis sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

² Sársfalu, más néven Sár/Kissár (ma *Noroieni* Romániában) falu Szatmár megyében. Templomát az 1332-es pápai tizedjegyzék említi első alkalommal. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 2SZR41.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 250. sz. (194), amely teljesen indokolatlan, ugyanis sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

689.*Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Lukács fia Mátét, az esztergomi egyházmegyes prébelyi Szűz Mária-kápolna káplánját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 129r)¹

(Ad subdiac.)

Matheus Luce, capell. b. Marie in Perbav^a,² Strigoniensis dioc.^a A kiadásban: 'Prebal'.**690.***Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Imre fia Pétert, az esztergomi egyházmegyes lipcsei templom Szentlélek-oltárának igazgatóját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 129r)³

(Ad subdiac.)

Petrus Emerici, rect. alt. s. Spiritus in eccl. de Lips⁴ [Strigoniensis dioc.]**691.***Róma, 1496. március 19.*

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Téglási Jánost, az egri egyházmegyes Bolt plébánosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 129r)

(Ad subdiac.)

Iohannes Benedicti de Tegles,⁵ pleb. de Bloth,⁶ Agriensis dioc.¹ RÁBIK, *Camera*, 251. sz. (194).² Prébely (ma *Horné Príbeľce* Szlovákiában) falu Hont vármegyében. Vö. BAKÁCS, *Hont megye*, 179–180; ÁMTF III, 235; ENGEL, *Digitális térkép*, 13HT30.³ RÁBIK, *Camera*, 252. sz. (194).⁴ Zólyomlipcse (ma *Slovenská Ľupča* Szlovákiában) mezőváros Zólyom vármegyében. Szűz Mária tiszteletére szentelt templomának első említése 1323-ból származik. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 2ZM2; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 436.⁵ Téglás falu Szabolcs vármegyében. Vö. NÉMETH, *A középkori Szabolcs*, 190; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZB88.⁶ Bolt falu Szabolcs vármegyében, templomát Szt. Mihály tiszteletére szentelték. Alaprajzát Németh Péter rekonstruálta régészeti feltárás során. Vö. NÉMETH, *A középkori Szabolcs*, 46; ENGEL, *Digitális térkép*,

692.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Podivini Jakabot, az esztergomi egyházmegyes valcsai Keresztelő Szt. János-oltár oltárosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 129r)¹

(Ad subdiac.)

Iacobus de Podivin,² altar. s. Iohannis baptiste Vallczoviensis,³ Strigoniensis dioc.

693.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Konrád fia Simon klerikust, az esztergomi egyházmegyes ragyolci Szt. Antal-templom igazgatóját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 129v)⁴

Ad subdiac.

Simon Corradi cler., rect. eccl. s. Antonii confessoris in Radiolz,⁵ Strigoniensis dioc.

694.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Tamás fia Simon deákot, az esztergomi egyházmegyes Tardoskedd mezőváros Szűz Mária-oltárának oltárosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 129v)⁶

(Ad subdiac.)

Simon Thome litteratus, altar. b. Marie in op. Thardezkeny,⁷ Strigoniensis dioc.

¹⁰SZB87; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 281.

¹ RÁBIK, *Camera*, 253. sz. (195).

² Podivín település Dél-Csehországban.

³ Valószínűleg Valcsa (ma *Valča* Szlovákiában) Turóc megyei településről lehet szó, amely Turócszentmárton közelében fekszik. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 4TC10.

⁴ RÁBIK, *Camera*, 254. sz. (195).

⁵ Ragyolc (ma *Ordzovany* Szlovákiában) falu Szepes vármegyében Lőcse közelében. IV. Béla király a szepesi prépostságnak adta. Remete Szt. Antal tiszteletére szentelt temploma 13. századi eredetű. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZP69; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 49.

⁶ RÁBIK, *Camera*, 255. sz. (195).

⁷ Tardoskedd (ma *Tvrdošovce* Szlovákiában) mezőváros Nyitra megyében, az esztergomi érsek birtokában. Templomának titulusa Szt. István király. Vö. ÁMTF IV, 474; ENGEL, *Digitális térkép*, 1NY71; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 198.

695.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Brassói Péter fia Mátyást, az esztergomi egyházmegyés Tartlau (Prázsmár) káplánját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 129v)^a

(Ad subdiac.)

Mathias Petri de Corona^a,² capell. cap. in Tarlw^b,³ Strigoniensis dioc.

^a A kiadásban: "Toronc"! ^b A kiadásban: "Tarkv".

696.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Turányi Jánost, az esztergomi egyházmegyés Szt. Miklós-oltár káplánját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 129v)⁴

(Ad subdiac.)

Iohannes de Tureny,⁵ capell. ad alt. s. Nicolai, Strigoniensis dioc.

697.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Szatmári Jánost, az erdélyi egyházmegyés Namény plébánosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 129v)

(Ad subdiac.)

Iohannes de Sagmar,⁶ pleb. de Naumy,⁷ Albensis Transilvanensis dioc.

¹ RÁBIK, *Camera*, 256. sz. (196). A kiadó a kifogástalanul olvasható 'Corona' szó helyett teljesen más alakot adott meg. A legnagyobb probléma mindezzel az, hogy ezáltal az erdélyi Szászföldön fekvő Brassó helyett egy, a mai Felvidéken, több száz kilométer távolságra található településről származtatta a klerikust. — Brassó lokalizálására lásd 27. sz.

² Brassó lokalizálására lásd 27. sz.

³ Valószínűleg Prázsmár, német elnevezéssel Tartlau (ma *Prejmer* Romániában) falu Szászföldön. A 13. században épült Szt. Kereszt tiszteletére a temploma, amelyet később több ízben átépítettek. Vö. FABINI, *Atlas*, I, 455. sz. (727–735); ÁMTF I, 831; ENGEL, *Digitális térkép*, 8SZF20; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 183.

⁴ RÁBIK, *Camera*, 257. sz. (196).

⁵ Nagyturány (ma *Turany* Szlovákiában) falu Turóc megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 6TCI.

⁶ Szatmár (ma Szatmárnémeti, *Satu Mare* Romániában) mezőváros Szatmár megye névadó települése és központja, a szatmári főesperesi terület székhelye. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 467; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZR66; NÉMETH, *A középkori Szatmár*, 446–447. sz. (277–283).

⁷ Namény (ma Vásárosnamény) mezőváros Bereg megyében, az erdélyi egyházmegye szatmári főesperesi területében. Papját első alkalommal 1333-ban említették. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 481; ENGEL,

698.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Galgóci Györgyöt, az esztergomi egyházmegyes galgóci Mindenszentek-kápolna kápolnaigazgatót az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 129v)¹

(Ad subdiac.)

Georgius Gasparis de Galgoz,² rect. cap. Omn. Sanct.,³ Strigoniensis dioc.

699.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Plather Bernátot, az esztergomi egyházmegyes besztercebányai Szűz Mária-templom Szt. Mihály-oltárának igazgatóját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 129v)⁴

(Ad subdiac.)

Bernardus Plather, capell. ad alt. s. Michaelis in eccl. b. Marie Soliensis,⁵ Strigoniensis dioc.

700.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Sztropkói Jakabot, az egri egyházmegyes hocsai Mindenszentek-templom plébánosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 129v)⁶

(Ad subdiac.)

^aIacobus^a Georgii de Stroncho^b,⁷ pleb. Omn. Sanct. in vil. Horhia^c,⁸ Agriensis dioc.

^{a-a} Sor fölé betoldva, alatta áthúzva: 'Paulus'. ¹^bA kiadásban: 'Stropcho'. ¹^cA kiadásban: 'Hochia'.

Digitális térkép, 1BRG24; NÉMETH, *A középkori Szatmár*, 322. sz. (197–198).

¹ RÁBIK, *Camera*, 258. sz. (196–197).

² Galgóc (ma *Hlobovec* Szlovákiában) mezőváros Nyitra vármegyében. Vö. FEDELES TAMÁS, *Galgóc az Új-laki érában (1349–1524)*, Debrecen város 650 éves. Város történeti tanulmányok, szerk. BÁRÁNY ATTILA – PAPP KLÁRA – SZÁLKAI TAMÁS (*Speculum Historiae Debreceniense* 7), Debrecen 2011, 195–222.

³ Valószínűleg a galgóci Mindenszentek-kápolnáról lehet szó. Vö. FEDELES, *Galgóc*, 226.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 259. sz. (197).

⁵ Besztercebánya (ma *Banská Bystrica* Szlovákiában) város Zólyom megyében, az egyik legjelentősebb középkori magyar bányaváros volt. A Mária mennybevétele tiszteletére emelt templomot a 15. század második felében gótikus stílusban átépítették, kápolnákkal bővítették. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZM1; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 405.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 260. sz. (197).

⁷ Sztropkó (ma *Stropkov* Szlovákiában) mezőváros Zemplén vármegyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 338; ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZN3.

⁸ Hocsa (ma *Chotča* Szlovákiában) falu Zemplén vármegyében, a sztropkói uradalom része. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 3ZN10.

701.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Tamás fia Mátét, az erdélyi egyházmegyes Sályi plébánosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 129v)

(Ad subdiac.)

Matheus Thome, pleb. de Saly,¹ Albensis Transilvanensis dioc.

702.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Csitári Jánost, az esztergomi egyházmegyes csitári Szt. János-templom Szt. Katalin-oltárának oltárosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 130r)²

(Ad subdiac.)

Iohannes Chrispster Petri de Clibis³,³ altar. s. Catherine in eccl. s. Iohannis evangeliste, Strigoniensis dioc.

^a A kiadásban: 'Chitir'.

703.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Péter fia János hevesi polgárt, az egri egyházmegyes hevesi Szt. Márton-templom Szt. Erzsébet-oltárának mesterét az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 130r)

(Ad subdiac.)

Iohannes Petri civis de Heves,⁴ hospitalarius ad alt. s. Helisabet in eccl. s. Martini ep. in Hewes,⁵ Agriensis dioc.

¹ Az erdélyi egyházmegye területén ismert három Sályi nevű falu egyike: 1) Oláhsályi (ma *Șeulia de Mureș*) Küküllő, 2) Szamosályi Szatmár, valamint 3) Mezősályi (ma *Șăulia*) Torda megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 10KÜ1, 5SZR55, 1TD26.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 261. sz. (198).

³ Alsó- vagy Felsőcsitár (ma *Dolné és Horné Šitáre* Szlovákiában) Nyitra megyei települések egyikével azonosítható. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 2NY86, 5NY99.

⁴ Heves mezőváros Heves vármegyében. A középkorban a névadó megye székhelye, valamint az egri egyházmegye déli területének főesperesi központja. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 54; KOVÁCS, *Az egri egyházmegye*, 51.

⁵ Heves település Szt. Márton plébániáját a 14. század derekától említik forrásaink. Vö. KOVÁCS, *Az egri egyházmegye*, 52; MEZŐ, *patrocíniumok*, 260.

704.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Szeleci Bálintot, az esztergomi egyházmegyes lipcsei Szentlélek-templom Szűz Mária-oltárának káplánját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 130r)¹

(Ad subdiac.)

Valentinus de Seltz,² capell. ad alt. BMV in eccl. Spiritus Domini (!) in op. Lipz,³ Strigoniensis dioc.

705.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Péter fia Demetert, az esztergomi egyházmegyes korponai Szűz Mária-oltár oltárosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 130r)⁴

(Ad subdiac.)

Demetrius Petri, altar. BMV in civitate Corponensi⁵ [Strigoniensis dioc.]

706.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Szuhai Mihályt, az egri egyházmegyes Szuha plébánosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 130r)⁶

(Ad subdiac.)

Michael Georgi de Suchua,⁷ pleb. s. Thome de Suchua,⁸ Agriensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 262. sz. (198).

² Szelec (ma *Selce* Szlovákiában) falu, Zólyom megyében, Besztercebánya határában. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 34ZM2.

³ Zólyomlipcse település lokalizálására lásd 690. sz.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 263. sz. (198–199).

⁵ Korpona (ma *Krupina* Szlovákiában) jelentős középkori bányaváros Zólyom megyében. Temploma 13. századi eredetű. Vö. ÁMTF III, 210; ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZM10.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 264. sz. (199).

⁷ Két Szuha falu is ismert a középkori egri egyházmegye területén 1) Heves vármegyében, 2) Zemplén (ma *Suchbé* Szlovákiában) vármegyében, így azonosítása nem egyértelmű. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 72, 364; ENGEL, *Digitális térkép*, 4HS19, 2ZN12. – RÁBIK természetesen utóbbival azonosította.

⁸ A településre lásd az előző jegyzetet.

707.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával János fia Tamást, az erdélyi egyházmegyes udvarhelyi Szt. Miklós-templom Tízezer vértanú-oltár igazgatóját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 130r)

(Ad subdiac.)

Thomas Iohannis, rect. alt. decemmilium martirum in eccl. s. Nicolai op. Odowart,¹ Albensis Transilvanensis dioc.

708.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Brassói Króner Jánost, az esztergomi egyházmegyes Szűz Mária plébánia-templom Szt. Miklós-oltárának oltárosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 130r)

(Ad subdiac.)

Iohannes de Croner de Corona,² altar. s. Nicolai in par. eccl. s. Marie, Strigoniensis dioc.

709.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Bereck fia Márton, az egri egyházmegyes Breznice plébánosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 130r)³

(Ad subdiac.)

Martinus Brigii (!),⁴ pleb. plebanie in Bresa,⁵ Agriensis dioc.

¹ Székelyudvarhely (ma *Odorbeiu-Sectiusec* Romániában) mezőváros Székelyföldön, a tegldi főesperesi kerületben. Középkori templomát az 1333–1334-es pápai tizedjegyzék említi első alkalppmal. A középkori templom a Szt. Miklós-hegyen állt, a mai katolikus templomépület alatt. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZK2; KMTL 626 (Benkő E.); MEZŐ, *Patrocíniumok*, 331.

² Brassó város, lokalizálását lásd 27. sz.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 265. sz. (199).

⁴ Valószínűleg a Bereck genitivusának (*Bricitii*) rontott alakja.

⁵ Nagybrenznice (ma *Breznica* Szlovákiában) falu a szropkói uradalom területén. Vö. ENGEL: *Digitális térkép*, 3ZN20.

710.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Széplaki András¹, az erdélyi egyházmegyes Albissuche (?) mezőváros plébánosát az ascoli püspök diakónussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 130v)

Ad diacon.

Andreas de Sellach,¹ pleb. op. de Albissuche (?), Albensis Transilvanensis dioc.

711.

Róma, 1496. március 19.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a győri egyházmegyes Szombathelyi Benedek ferences szerzetest az ascoli püspök pappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 131r)

Ad presbit.

Fr. Benedictus de Sabaria,² Iauriensis dioc., ordo minorum.

712.

Róma, 1496. április 2.

A római Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Körtvélyesi Bresbarte Lukács esztergomi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 131r)³

Ordines ^agenerales^a celebrati in sabato sancto, videlicet die 2^a Aprilis anno MCCCCLXXXVI, per rev. patr. dom. Iosuam,⁴ ep. Asculanum in eccl. s. Salvatoris prope hospitale Gallicorum de Urbe, de mandato rev. dom. Raphaelis⁵ s. Georgii ad velum aureum S. R. E. diac. cardinalis dom. nostri pape camerarii.

[*m.s.*]¹ + 1496 2^a Aprilis in sabato sancto'. | ^{a-a} Sor fölé beszúrva.

Ad prim. tons.

Lucas Bresbarte de Cortvelau,⁶ scol. Strigoniensis dioc.

¹ Széplak település, lokalizálására lásd 624. sz.

² Személyére és a település lokalizálására lásd 632. sz.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 266. sz. (199–200).

⁴ Józsva ascoli püspök.

⁵ Raffaele Riario kamarás.

⁶ Az esztergomi egyházmegye területén három Körtvélyes egyikkel azonosítható: 1) Szepeskörtvélyes (ma *Spišský Hrušov* Szlovákiában), 2) Körtvélyes (ma *Slovenská Nová Ves* Szlovákiában), 3) Nyitrakörtvélyes (ma *Hrušov*

713.

Róma, 1496. április 2.

A római Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Raschaw Ulrik esztergomi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 131v)^a

Ad prim. tons.

Udalricus Raschaw^a,² scol. Strigoniensis dioc.

^a Sor fölé beszúrva, alatta áthúzva: 'Basthiem'.

714.

Róma, 1496. április 2.

A római Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Asszonyfai Fülöp veszprémi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 131v)

(Ad prim. tons.)

Phylippus de Asunnphalaw,³ scol. Vesprimiensis^a dioc.

^a Sor fölé beszúrva, alatta: 'Vassanensis'.

715.

Róma, 1496. április 2.

A római Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Raschaw Ulrik esztergomi egyházmegyes klerikus az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 131v)^a

Ad quat. min.

Uldaricus Raschaw,⁵ cler. Strigoniensis dioc.

vany Szlovákiában). Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 2SZP58, 2PO33, 5NY90. – Személyére lásd még 717. és 720. sz.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 267. sz. (200), amely indokolatlan, ugyanis sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

² Személyére lásd még 715. sz.

³ Boldogasszonyfa Zala megyében, ma Alsópáhok település része. A település névadó templomát a 14. század derekán említették első ízben. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 90; ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZL141; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 446.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 268. sz. (200).

⁵ Személyére lásd még 713. sz.

716.

Róma, 1496. április 2.

A római Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Asszonyfájai Fülöp veszprémi egyházmegyes klerikus az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 131v)

(Ad quat. min.)

Phylippus de Assunphalaw,¹ cler. Vesprimiensis dioc.

717.

Róma, 1496. április 2.

A római Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Körtvélyesi Bresbart Lukács az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket és az akolitátust.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 132r)²

Ad quat. min. et acol. ordines

Lucas Bresbart de Cortvelau,³ Strigoniensis dioc.

718.

Róma, 1496. április 2.

A római Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Ris Mihály veszprémi egyházmegyes klerikust, az egyházmegye Mesmel-i Szt. Erzsébet-templom oltárosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 132r)

Ad subd. sacrum ordinem

Micael (!) Ris, cler. Vesprimiensis dioc., altar. in eccl. b. Elisabeth de Mesmel (?), dicte dioc.

719.

Róma, 1496. április 2.

A római Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Veres Tamás veszprémi egyházmegyes klerikust, Almás plébánosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 132r)

(Ad subd. sacrum ordinem)

Thomas Veres, cler. Vesprimiensis dioc., pleb. de Almes⁴ dicte dioc.¹ Személyére és a település lokalizálására lásd 714. sz.² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 269. sz. (201).³ Személyére lásd még 712. és 720. sz.⁴ Almás/Almásháza Zala megyei falu, a szentgotthárdi apát birtokában. Plébániáját 1476-tól említik a források. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 27; ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZL133.

720.

Róma, 1496. április 23.

Rafael kamarás igazolja, hogy (Körtvélyesi) Bestorp Lukácsot, az esztergomi egyházmegyes Körtvélyes örökös káplánját az ascoli püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 157r)¹

Universis etc. Raphael² etc. Universitati etc., quod antedictus ep. ³[Iosua,³ ep. Asculanus]³ vigore supplicationis sub datis pridie Nonas Aprilis anno IIII¹⁰,⁴ Lucam Bestorp,⁵ perp capell. capellanie in Certvelau, Strigoniensis dioc., die X Aprilis,⁶ dominica ad subdiac., die dominica XVII dicti⁷ ad diacon., postremo vero die datis presentium in vigilia s. Georgii ad presbit. ordines sacros promovit. Datum die XXIII Aprilis 1496, anno IIII°

[*m.s.*] 'Lucas Bestorp', alatta: '3'.^{1 a-a} Kiegészítés a fol. 156v első bejegyzése alapján.

721.

Róma, 1496. április 23.

Rafael kamarás igazolja, hogy Molnár Simont, az esztergomi egyházmegyes szepesi Szt. Márton-egyház kanonokját az ascoli püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 157r)⁸

Similiter vigore supplicationis sub datis pridie Nonas Aprilis anno IIII¹⁰,⁹ Simonem Lorandi alias Molitoris, canonicus eccl. s. Martini terre Sepus (!),¹⁰ Strigoniensis dioc., die dominica X Aprilis¹¹ ad subdiac. et dominica XVII eiusdem¹² ad diacon., deinde die datis presentium in [vigilia] s. Georgii ad presbit. etc. ordines promovit. Datum die XXIII Aprilis 1496, anno IIII°.

[*m.s.*] 'Simon Lorandi', alatta: '3'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 270. sz. (201).

² Raffaele Riario kamarás.

³ Józua ascoli püspök.

⁴ 1496. IV. 4.

⁵ Személyére lásd még 712. és 717. sz.

⁶ 1496. IV. 10.

⁷ 1496. IV. 17.

⁸ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 271. sz. (202).

⁹ 1496. IV. 4.

¹⁰ Szepeshely (ma *Spišská Kapitula* Szlovákiában) település Szepes vármegyében, a Szt. Márton tiszteletére alapított szepesi társaskáptalan székhelye. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZP40; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 272.

¹¹ 1496. IV. 10.

¹² 1496. IV. 17.

722.

Róma, 1496. április 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Kos János a győri egyházmegyes Szombathely parókiális egyházának plébánosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd pedig a főpap alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 148r)

Universis etc. Raphael¹ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. ep. antedictus^a [Iosua,² ep. Asculanus in Romana Curia residens]^b, de simili mandato vigore supplicationis sub datis Rome secundo Nonas Aprilis anno III¹⁰,³ dilectum nobis in Christo Iohannem Kos, pleb. par. eccl. in Sabaria,⁴ Iauriensis dioc., die dominica, XVII Aprilis⁵ prim. contulit tons. et ad III^{or} min. et acol., ac subdiac., et die XXIII⁶ in s. Georgii festo ad diacon., postremo vero die datis presentium in s. Marci festivitate ad presbit. sacros ordines promovit etc. In quorum etc. Datum die XXV mensis Aprilis 1496, anno III°.

[*m.s.*] 'Iohannes Kos', alatta: '5'.^{1 a-a} Kiegészítés a fol. 147v első bejegyzése alapján.

723.

Róma, 1496. május 11.

Rafael kamarás igazolja, hogy Bertalan fia János, váradí egyházmegyes scolaris a római Szt. Pantaleon-templomban az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 134r)

Universis etc. Raphael⁷ etc., quod rev. in Christo pat. dom. Iosua,⁸ ep. Asculanus, de mandato sibi per nos facto, dilectum nobis in Christo Iohannem Bartholomei, scol. Varadiensis dioc. cupienti etc. prim. tons. contulit clericalem et eundem in eccl. s. Pantaleonis ad quat. min. rite promovit etc. In quorum etc. Datum XI Mai anno 4¹⁰ 1496. Ste. de Narnia⁹

[*m.s.*] 'Iohannes Bartholomei', alatta: '2'.

¹ Raffaele Riario kamarás.

² Józsa ascoli püspök.

³ 1496. IV. 4.

⁴ Szombathely mezővárosban a korszakban két plébániaegyház működött. A Szt. Márton tiszteletére szentelt templom a városban kívül állt, míg a Szűz Mária-templom a vár közelében létesült. Minthogy a vizsgált időszakban az előbbi egyház élén egy István nevű plébános állt (1493–1509), János működése az utóbbi templomba helyezhető. Vö. KISS-TÓTH-ZÁGORHIDI, *Savaria–Szombathely*, 171–173.

⁵ 1496. IV. 17.

⁶ 1496. IV. 23.

⁷ Raffaele Riario kamarás.

⁸ Józsa ascoli püspök.

⁹ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

724.

Róma, 1496. május 15.

Rafael kamarás igazolja, hogy Demeter fia Pált, a nyitrai egyházmegyes bélici Szűz Mária-oltár igazgatóját az ascoli püspök alszerpappá, majd diakónussá és presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 134r)¹

Simili modo de mandato nostro sibi facto vigore supplicationis sub datis VII° Idus Maii anno quarto, dilectum nobis in Christo Paulum Demetrii, rect. alt. BMV in vil. Bilich,² Nitriensis dioc. die XII Maii,³ in festo Assum[p]tionis Domini ad subdiac., deinde die datis presentium, dominica, vigore cuiusdam specialis mandati, manu s. dom. nostri pape⁴ signati, ad diacon. et presbit. sacros ordines successive in dicta ecclesia promovit. Datum XV dicti Maii 1496.

Ste. de Narnia⁵

[m.s.] 'Paulus Demetrii', alatta: '3'.

725.

Róma, 1496. május 15.

Rafael kamarás igazolja, hogy Tamás deák, a nyitrai egyházmegyes szkacsányi Szt. György-oltár igazgatója az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, végül diakónussá és presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 134v)⁶

Simili modo de mandato nostro sibi facto vigore supplicationis sub datis VII Idus Maii anno quarto, dilectum nobis in Christo Thomam litterati, rect. alt. s. Georgii in in op. Scacha,⁷ Nitriensis dioc., die XII Maii,⁸ in festo Asumsionis (!) Dom. ad prim. tons. et quat. min. et subdiac., deinde die dominica datis presentium, vigore cuiusdam mandati specialis manu signati desuper per dom. nostrum papam,⁹ ad diacon. et presbit. sacros ordines successive in dicta ecclesia promovit. Datum, ut supra, XV dicti Maii 1496.

Ste. de Narnia¹⁰

[m.s.] 'Thomas litteratus', alatta: '5'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 272. sz. (202).² Nagybélic (ma *Velké Bělčice* Szlovákiában) falu Nyitra megyében. ÁMTF IV, 352; ENGEL, *Digitális térkép*, 2NY108.³ 1496. V. 12.⁴ VI. Sándor pápa.⁵ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 273. sz. (202).⁷ Szkacsány (ma *Skáčany* Szlovákiában) mezőváros Nyitra megyében, a nyitrai püspökség birtoka. ÁMTF IV, 470; ENGEL, *Digitális térkép*, 2NY110.⁸ 1496. V. 12.⁹ VI. Sándor pápa.¹⁰ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

726.

Róma, 1496. május 15.

Rafael kamarás igazolja, hogy Máté fia Gergely, az esztergomi egyházmegye Hecse plébánosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, végül diakónussá és presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 134v)¹

Simili modo de mandato nostro, ut supra, dilectum nobis in Christo Gregorium Mathei, pleb. plebanie vil. de Hooce,² Strigoniensis dioc., die XII Maii³ in festo Asumsionis (!) Domini ad prim. tons. et quat. min. et subdiac., deinde die dominica datis presentium, vigore mandati, ut supra, ad diacon. et presbit. sacros ordines in dicta ecclesia successive promovit. Datum, ut supra.

Ste. de Narnia⁴

[*m.s.*] 'Gregorius Mathie', alatta: '5'.

727.

Róma, 1496. május 15.

Rafael kamarás igazolja, hogy István fia Ambrust, a veszprémi egyházmegye Oscoprini (?) Szűz Mária-kápolna igazgatóját az ascoli püspök alszerpappá, majd diakónussá és presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 134v)

Simili modo de mandato nostro, ut supra, dilectum nobis in Christo Ambrosium Stephani, rect. cap. b. Marie in vil. Oscoprini (?), Vesprimiensis dioc., die XII Maii in festo Asumsionis (!) Dom. ad subdiac., deinde die dominica datis presentium, vigore mandati supradicta ad diacon. et presbit. sacros ordines successive in dicta ecclesia promovit. Datum, ut supra.

Ste. de Narnia⁵

[*m.s.*] 'Ambrosius Stephani', alatta: '3'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 274. sz. (202–203).

² Hecse (ma *Choča* Szlovákiában) falu az egykori Bars vármegyében. ÁMTF I, 447; ENGEL, *Digitális térkép*, 1BRS19.

³ 1496. V. 12.

⁴ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

⁵ Lásd az előző jegyzetet.

728.

Róma, 1496. május 22.

Rafael kamarás igazolja, hogy Jakab fia András, a zágrábi egyházmegyes csesztregi Szt. Péter-oltár igazgatója az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, végül diakónussá és presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 137v)

Simili modo de mandato etc., vigore supplicationis dub datis XVII Kalendas Mai anno quarto, dilectum nobis in Christo Andream Iacobi, rect. alt. s. Petri in vil. Chers-reh,¹ Zagabriensis dioc., die XX Maii,² in festo s. Berardini ad prim. tons., quat. min., subdiac. et diacon., virtute [mandati] s. dom. nostri pape³ manu propria signati, deinde die dominica datis presentium ad presbit. sacros ordines rite promovit. Datum XXII Maii 1496.

Ste. de Narnia⁴

[m.s.] 'Andreas Iacobi', alatta: '5'.

729.

Róma, 1496. május 22.

Rafael kamarás igazolja, hogy Modrai György fia Tamás, az egeri egyházmegyes Hagrais Szt. Miklós-oltár igazgatója az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, végül diakónussá és presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 137v)

Simili modo de mandato etc., vigore supplicationis dub datis quarto Idus Mai anno quarto, dilectum nobis in Christo Thomam Georgii Modrach,⁵ rect. alt. s. Nicolai in vil. Hagrais,⁶ Agriensis dioc., die Lune, XV Maii⁷ ad prim. tons. et quat. min. et subdiac., deinde die XX^a dicti mensis,⁸ in festo s. Bernardini ad diacon., postremo die dominica datis presentium ad presbit. sacros ordines promovit etc. XXII Maii 1496.

Ste. de Narnia⁹

[m.s.] 'Thomas Georgii', alatta: '5'.

¹ Csesztreg mezőváros Zala megyében, a lendvai uradalomhoz tartozó vámszedőhely. Szt. Móric tiszteletére szentelt temploma az 1334–1335-ös tizedjegyzékben tűnt fel. A zágrábi püspökség bekcseyi főesperesi területéhez tartozott. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 19; ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZLII.

² 1496. V. 20.

³ VI. Sándor pápa.

⁴ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

⁵ Valószínűleg Modra (ma Szlovákiában) falu Zemplén megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 357; ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZN44.

⁶ A települést nem sikerült lokalizálnom.

⁷ 1496. V. 15.

⁸ 1496. V. 20.

⁹ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

730.

Róma, 1496. május 22.

Rafael kamarás igazolja, hogy Balázs fia János, a váci egyházmegyes Warheka-i Szűz Mária-oltár igazgatója az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, végül diakónussá és presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 137v)

Simili modo, ut supra, pro Iohanne Blasii, rect. alt. Conceptionis Virginis in op. Warheka (?), Vachiensis dioc. de verbo ad verbum, ut supra.

Ste. de Narnia¹

[*m.s.*] 'Iohannes Blasii', alatta: '5'.

731.

Róma, 1496. május 22.

Rafael kamarás igazolja, hogy Kinizsi Lukács, a váradi egyházmegyes Kinisz plébánosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, végül diakónussá és presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 137v)

Similis de verbo ad verbum pro Luce de Kinis,² pleb. plebanie vil. de Kinis,³ Vardiensis dioc., ut supra.

Ste. de Narnia⁴

[*m.s.*] 'Lucas de Kinis', alatta: '5'.

732.

Róma, 1496. május 22.

Rafael kamarás igazolja, hogy György fia Ágostont, a veszprémi egyházmegyes Szt. Miklós parókiális egyház temetőjében álló Szt. Mihály-oltár igazgatóját az ascoli püspök alszerpappá, majd diakónussá és presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 138r)

Simili modo, ut supra, dilectum nobis in Christo Augustinum Georgii,⁵ rect. alt. s. Michaelis archangeli in cimiterio par. eccl. s. Nicolai, Vesprimiensis dioc., die domini-

¹ Lásd az előző jegyzetet.

² Az egykori Kinisz/Kenéz falu Bihar vámege nyugati részén. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 612; ÁMTF I, 634; ENGEL, *Digitális térkép*, 8BI83.

³ Kenéz falu Szt. Miklós-temploma ismert. Vö. MEZŐ, *Patrocíniumok*, 315.

⁴ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

⁵ Folyamodványa 1496. V. 12-én kelt. MREV IV, CXIII. sz.

ca XV Maii¹ ad subdiac., deinde die XX dicti mensis,² in festo s. Bernardini ad diacon., postremo die dominica datis presentium ad presbit. sacros ordines promovit etc. XXII Maii 1496.

Ste. de Narnia³

[*m.s.*] 'Augustinus Georgii', alatta: '3'.

733.

Róma, 1496. május 22.

Rafael kamarás igazolja, hogy Somodori Jánost, a veszprémi egyházmegyes csóri Szt. Márton parókiális egyház Szűz Mária-oltárának igazgatóját az ascoli püspök alszerpappá, majd diakónussá és presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 138r)

Similis de verbo ad verbum pro Iohanne de Somodor,⁴ rect. alt. BMV in par. eccl. b. Martini ep. in Chwr,⁵ Vesprimiensis dioc., ut supra.

Ste. de Narnia⁶

[*m.s.*] 'Iohannes de Somodor', alatta: '3'.

734.

Róma, 1496. május 22.

Rafael kamarás igazolja, hogy Mihály fia Fábiánt, a zágrábi egyházmegyes szencsei Szt. Kozma és Damján-oltár igazgatóját az ascoli püspök alszerpappá, majd diakónussá és presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 138r)

Similis de verbo ad verbum pro Fabiano Michaelis, rect. alt. s. Cosme et Damiani in op. de Sinche,⁷ Zagabriensis dioc., ut supra.

Ste. de Narnia⁸

[*m.s.*] 'Fabianus Michaelis', alatta: '3'.

¹ 1496. V. 15.

² 1496. V. 20.

³ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

⁴ Somodor mezőváros Somogy vármegyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 640; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SM57.

⁵ Csőr falu Fejér megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 323; ÁMTF II, 357; ENGEL, *Digitális térkép*, 4FJ33.

⁶ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

⁷ Az egykori Szencse (ma *Novska* Horvátországban) település Körös megyében. Vö. CSÁNKI, *Körösmegye*, 78; ENGEL, *Digitális térkép*, 3KÖ67.

⁸ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

735.

Róma, 1496. május 23.

Rafael kamarás igazolja, hogy Miklós fia Ambrust, a zágrábi egyházmegye obresi Szűz Mária-kápolna igazgatóját az ascoli püspök alszerpappá, majd diakónussá és presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 138^r)

Simili modo, vigore supplicationis sub datis XVII Kalendas Iunii anno quarto, dilectum nobis in Christo Ambrosium Nicolai, rect. cap. BMV in vil. Obrech,¹ Zagabriensis dioc., die XX^a Maii² in festo s. Bernardini ad subdiac., deinde die dominica, XXII dicti mensis³ ad diacon., postremo vero die datis presentium, feria 2ª post Penthecosten ad presbit. sacros ordines promovit. Datum XXIII Maii 1496, anno quarto.

Ste. de Narnia⁴

[*m.s.*] 'Ambrosius Nicolai', alatta: '3'.

736.

Róma, 1496. június 13.

Rafael kamarás igazolja, hogy Chonchpruner Vincét, az esztergomi egyházmegye káposztafalva Szt. Péter parókiális egyház igazgatóját az ascoli püspök alszerpappá, majd diakónussá és presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 151^v)

Simili modo et vigore supplicationis sub datis Rome tertio Idus Iunii anno quarto, dilectum nobis in Christo Vincentium Chonchpruner, rect. par. eccl. s. Petri in Cabustorf,⁶ Strigoniensis dioc., XI Iunii,⁷ in festo s. Thome apostoli ad subdiac., XII vero eiusdem mensis,⁸ que fuit dies dominica, ad diacon., ac die XIII dicti mensis,⁹ festi s. Antonii de Padua, que fuit dies datis presentium, in eccl. s. Pantaleonis ad presbit. promovit. Datum XIII Iunii 1496.

[*m.s.*] 'Vincentius Strigoniensis', alatta: '3'.

¹ Obres (ma Obrež Horvátországban) falu Zágráb megyében. Vö. ENGEL: *Digitális térkép*, 6ZB23.

² 1496. V. 20.

³ 1495. V. 22.

⁴ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 275. sz. (204).

⁶ Káposztafalva (ma *Hrabušice* Szlovákiában) mezővárs Szepes vármegyében német (*Kabsdorf*) névváltozata. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 251; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZP51.

⁷ 1496. VI. 11.

⁸ 1496. VI. 12.

⁹ 1496. VI. 13.

737.

Róma, 1496. július 22.¹

Rafael kamarás igazolja, hogy Vas Tamás budai kanonok a nicastrói püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, végül diakónussá és presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 174r)

Simili modo,² a quod rev. pat. dom. Bartolomeus,³ ep. Neocastrensis^a, VI Idus Iulii anno 4¹⁰,⁴ Thomam Was, canonicum coll. eccl. Bundensis (!),⁵ Vesprimiensis dioc., sabbato 16 Iuli⁶ ad prim. tons., dominica sequenti ad IIII^{or} min., subdiac., die Iovis, 21⁷ in festo s. Praxedis ad diacon., postremo Veneris, 22⁸ in festo b. Marie Magdalene ad presbit. in eccl. s. Honofrii.

[*m.s.*] 'Thomas Was', alatta: '5'. l^{a-a} A sor fölé beszúrva.

738.

Róma, 1496. július 22.

Rafael kamarás igazolja, hogy András deák, a váci egyházmegye Galan plébánosa a nicastrói püspöktől a római Szt. Onofrius-templomban felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, végül diakónussá és presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. II, fol. 174v)

Simili modo,⁹ a quod rev. pat. dom. Bartolomeus,¹⁰ ep. Neocastrensis^a, VI Idus Iulii anno 4¹⁰, Andream litteratum, pleb. de Galan (?), Vaciensis dioc., sabbato XVI Iuli¹¹ ad prim. tons., deinde dominica sequenti¹² ad IIII^{or} min., subdiac., Iovis, in festo s. Praxedis XXI¹³ ad diacon., Veneris sequenti, in festo b. Marie Magdalene¹⁴ ad presbit. in eccl. s. Honofrii.

[*m.s.*] 'Andreas litteratus', alatta: '5'. l^{a-a} A sor fölé beszúrva.

¹ A datálás a fol. tetején: 'Iulii 1496'.

² A fol. 172r első bejegyzésére utal.

³ Bartholomeus de Luna, nicastrói püspök (1495–1497). Vö. HC, II, 201.

⁴ A folyamodvány kelte: 1496. VII. 10. – MREV IV. CXIII. sz.

⁵ Nem szerepel Köblös adattárában. Vö. KÖBLÖS, *Az egyházi középréteg*.

⁶ 1496. VII. 16.

⁷ 1496. VII. 21.

⁸ 1496. VII. 21.

⁹ A fol. 172r első bejegyzésére utal.

¹⁰ Bertalan nicastrói püspök.

¹¹ 1496. VII. 16.

¹² 1496. VII. 17.

¹³ 1496. VII. 21.

¹⁴ 1496. VII. 22.

739.

Róma, 1496. július 27.

Rafael kamarás igazolja, hogy Andreas Hasteter passauai egyházmegyes scolaris, az esztergomi egyházmegyes dévényi Szűz Mária parókiális egyházban lévő Szt. János-oltár örökös káplánja az ascoli püspöktől a római Szt. Pantaleon-tempomban felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, végül diakónussá és presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 175r)¹

Simili modo, IIII^{to} Kalendas Iulii anno quarto, Andream Hassteter, scol. Patavienensis dioc., perp. cap. ad alt. s. Iohannis baptiste ac evangeliste (!) situm in par. eccl. BMV in Theben,² Strigoniensis dioc., dominica 17 Iulii³ ad prim. tons., IIII^{or} min. et subdiac., dominica 24 eiusdem⁴ ad diacon., in eccl. s. Pantheleonis, deinde Mercurii 27 dicti mensis,⁵ in festo s. Pauli in eadem eccl. ad presbit.

[m.s.] 'Andreas Hassteter', alatta: 5'.

740.

Róma, 1496. augusztus 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Somorjai Salczer Márton esztergomi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, végül diakónussá és presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 175r)⁶

Simili modo, vigore supplicationis sub datis quarto Nonas Augusti anno quarto, dilectum nobis in Christo Martinum Salczer de Samaria,⁷ scol.^a Strigoniensis dioc., cupienti etc. die dominica VII Augusti⁸ prim. tons. contulit clericalem ac quat. min. et subdiac., deinde dominica XIII eiusdem mensis⁹ ad diacon., postremo vero die sabbati XX dicti mensis,¹⁰ in festo s. Bernardi, que fuit die datis presentium, ad presbit. sacros ordines prefatum Martinum rite promovit. Datum, ut supra, die XX Augusti anno quarto.

[m.s.] 'Martinus Salczer', alatta: IIII. l^a A kiadásban nem szerepel.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 276. sz. (204–205).

² Dévény (ma *Devín* Szlovákiában) mezőváros Pozsony vármegyében, ma Pozsony (*Bratislava* Szlovákiában) városrésze. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1PO7.

³ 1496. VII. 17.

⁴ 1496. VII. 24.

⁵ 1496. VII. 27.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 277. sz. (205).

⁷ Somorja (ma *Šamorín* Szlovákiában) mezőváros Pozsony vármegyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1PO62.

⁸ 1496. VIII. 7.

⁹ 1496. VIII. 14.

¹⁰ 1496. VIII. 20.

741.

Róma, 1496. szeptember 6.

Rafael kamarás igazolja, hogy Ivánci Pál fia Mátyás zágrábi egyházmegyes scolaris a római Szt. Megváltó-templomban az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráját.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 166r)

Universis etc. Raphael¹ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Iosue,² ep. Asculanus, de mandato s. dom. nostri super hoc etc. dilectum nobis in Christo Mathiam Pauli Yvoniz,³ scol. Zagabriensis cupienti clericali militiae adscribi capillos sui capitis propriis manibus, die dominica VI Septembris in eccl. s. Salvatoris Alme Urbis promovit iuxta ritum etc. Rome in Camera Apostolica prima (!) Septembris 1495 (!) anno quarto.

[*m.s.*] 'Zagabriensis', alatta: 'Matheus Pauli', alatta: 'r'.

742.

Róma, 1496. december 29.

Rafael kamarás igazolja, hogy Gáspár deákot, a bácsi egyházmegyes Kamanc Krisztus fogantatása-oltár igazgatóját az ascoli püspök alszerpappá, végül diakónussá és presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 181r)

Simili modo, quod idem ep. Asculanus⁴ sub datis 15mo Kalendas Ianuarii anno 4, dilectum filium Gasparem litteratum, rect. capellanie ad alt. Conceptionis Christi in op. Kamonch,⁵ Bachiensis^a dioc., die 27 Decembris⁶ ad ^bsubdiac., deinde die 28 dicti⁷ ad diacon., die 29 dicti⁸ ad presbit. in dicta eccl. [s. Panthaleonis] datum ut supra.

[*m.s.*] 'Gaspar litterati', alatta: '3'. | ^a Sor fölé besúrva, alatta áthúzva: 'Zagabriensis'. | ^b Előtte áthúzva: 'diacon'.¹ Raffaele Riario kamarás.² Józsva ascoli püspök.³ Ivánc település lokalizálására lásd 457. sz.⁴ Józsva ascoli püspök.⁵ Kamanc mezőváros lokalizálására lásd 517. sz.⁶ 1496. XII. 27.⁷ 1496. XII. 28.⁸ 1496. XII. 29.

743.

Róma, 1496. december 29.

Rafael kamarás igazolja, hogy Albert deákot, a bácsi egyházmegyes harami Szt. Márton-oltár igazgatóját az ascoli püspök alszerpappá, végül diakónus-sá és presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 181v)

Simili modo, quod idem ep., sub datis XV^{mo} Kalendas Ianuarii anni 4, dilectum filium Albertum litterati (!) de Honis (?), rect. capellanie ad alt. s. Martini in op. Haron,¹ Bachiensis dioc., die 27 Decembris² ad subdiac., deinde die 28 dicti³ ad diacon., postremo die 29 dicti⁴ ad presbit. in dicta eccl. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Albertus litterati', alatta: '3'

744.

Róma, 1496. december 29.

Rafael kamarás igazolja, hogy a bácsi és passauai egyházmegyes Pechi Farkas az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 181v)

Simili modo, quod idem ep., sub datis 15mo Kalendas Ianuarii anni 4, dilectum filium Wolfgangum de Pech, Bachiensis et Pataviensis dioc., die 28 Decembris ad prim. tons. et IIII min. in dicta eccl., ut supra.

[*m.s.*] 'Wolfgangus de Pech', alatta: '1'

745.

Róma, 1496. december 29.

Rafael kamarás igazolja, hogy Gergely fia Imre, a zágrábi egyházmegyes Nagonia-i Szentháromság parókiális egyház igazgatója az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, végül diakónussá és presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 181v)

Simili modo, quod idem ep., sub datis 15mo Kalendas Ianuarii anni 4, dilectum filium Hemicum Gregori (!), rect. par. eccl. s. Trinitatis in vil. Nagonia (?), Zagabriensis

¹ Haram (ma *Banatska Palanka* Szerbiában) mezőváros, az azonos nevű vár mellett az egykori Krassó vármegyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 95; ENGEL, *Digitális térkép*, 1KR1. – Megjegyzendő, hogy a település a csanádi egyházmegye területén helyezkedett el. Lásd még 775. sz.

² 1496. XII. 27.

³ 1496. XII. 28.

⁴ 1496. XII. 29.

dioc., die 27 Decembris¹ ad prim. tons. et IIII min. et subdiac., deinde 28² ad diacon., postremo vero die 29³ dicti ad presbit. in dicta eccl. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Hemericus Gregorii', alatta: '5'

746.

Róma, 1496. december 29.

Rafael kamarás igazolja, hogy Bíró Mátyást, a pécsi egyházmegyes bólyi Szűz Mária-oltár igazgatóját az ascoli püspök alszerpappá, végül diakónussá és presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 181r)

Simili modo, quod idem ep., sub datis 14 Kalendas Ianuarii anni 4, dilectum nobis in Christo Mathiam Iudicis, rect. capellanie ad alt. BMV in op. Bol,⁴ Quinqueecclesiensis dioc., die 27⁵ ad subdiac., deinde die 28⁶ ad diacon., postremo vero die 29⁷ dicti ad presbit. in dicta eccl. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Mathias Iudicis', alatta: '3'

747.

Róma, 1496. december 29.

Rafael kamarás igazolja, hogy Connam-i Jánost, a pécsi egyházmegyes szatai Szt. Mihály-oltár igazgatóját az ascoli püspök presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 11, fol. 182r)

Simili modo, quod idem ep. Asculanus,⁸ sub datis 15mo Kalendas Ianuarii anno 4, dilectum filium Iohannem de Connam (?), rect. capellanie ad alt. s. Michaelis archangeli in plebania Zatha,⁹ Quinqueecclesiensis dioc., die 28 Decembris¹⁰ ad presbit. in dicta eccl. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Iohannes de Connam', alatta: '1'.

¹ 1496. XII. 27.

² 1496. XII. 28.

³ 1496. XII. 29.

⁴ Bóly település Baranya megyében, a pécsi székeskáptalan birtokában. A forrásokban gyakran feltűnő templom a 14. századtól esperesi székhely volt. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 475; ÁMTF I, 289; ENGEL, *Digitális térkép*, 3BAR129; PET CLV, 34. sz.

⁵ 1496. XII. 27.

⁶ 1496. XII. 28.

⁷ 1496. XII. 29.

⁸ Józua ascoli püspök.

⁹ Szata (ma *Sotin* Horvátországban) település Valkó megyében, amely a 15. században mezővárosként bukkan fel a forrásokban. A 15. század második felében a kalocsai érsek birtokában. A plébániát már a 14. századi pápai tizedjegyzékek említik, patrocíniuma Szűz Mária. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 276, 278; ENGEL, *Digitális térkép*, 1VK141; PET CCXXVI, 52. sz.

¹⁰ 1496. XII. 28.

X.
FORMATARUM
DOMINI
ALEXANDRI VI.
1496, 1497, 1498, 1499,
1500, 1501, 1502, 1503

748.

Róma, 1497. január 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Tratum Mihályt, a pécsi egyházmegyes kémesi Szűz Mária parókiális egyház plébánosát az ascoli püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 7r)

Simili modo ^a[rev. dom. in Christo pat. dom. Iosua,¹ ep. Asculanus]^a vigore supplicationis sub datis Rome apud s. Petrum VII Idus Ianuarii anno quinto, dilectum nobis Michaellem Tratum, pleb. par. ecl. b. Virginis de Kemezo,² Quinquecclesiensis dioc., die dominica XV Ianuarii³ ad subdiac., deinde die XVII eiusdem mensis,⁴ in festo s. Antonii ad diacon., postremo die datis presentium in festo s. Fabiani et Sebastiani ad presbit. sacros ordines promovit etc. Datum, ut supra ^a[Roma in Camera Apostolica die XX Ianuarii 1497, anno quinto]^a.

Ste. de Narnia⁵[m.s.] 'Michael', alatta: '3'. l^{a-a} Kiegészítés a fol. 6v–7r bejegyzés alapján.

749.

Róma, 1497. január 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Sárkányfalvai János fia János, az esztergomi egyházmegyes keszi Szt. Jakab parókiális egyház Krisztus Teste-oltárának oltárosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 7r)⁶

Simili modo, ut supra, dilectum nobis Iohannem Iohannis de Sarkan,⁷ altar. ad alt. Corporis Christi in par. ecl. b. Iacobi apostoli de Cusa,⁸ Strigoniensis dioc., die dominica XV^b Ianuarii⁹ ad prim. tons., quat. min. et subdiac., deinde die 17to, ut supra omnibus.

Ste. de Narnia¹¹[m.s.] 'Iohannes Iohannis' alatta: '5'. l^a A kiadásban: 'Cusev'. l^b A kiadásban: 'X'. l^c A kiadásban: '15'.¹ Józua ascoli püspök.² Valószínűleg a Baranya megyei Kémes települést jelöli a névalak, amelynek plébánosa az 1330-as évek pápai tizedjegyzékeiben tűnt fel. A siklósi uradalomhoz tartozó vámszedőhely volt. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 495; ÁMTF I, 324; ENGEL, *Digitális térkép*, 21BAR101; PET CXCI, 60. sz.³ 1497. I. 15.⁴ 1497. I. 17.⁵ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 278. sz. (205–206).⁷ Sárkányfalva (ma Šarkan Szlovákiában) falu Párkány (ma Šúrovo Szlovákiában) közelében az egykori Esztergom vármegyében. Vö. ÁMTF II, 308; ENGEL, *Digitális térkép*, 2ESZ4.⁸ Tótkeszi (ma Garamkeszi, Hronské Kosiby Szlovákiában) falu az egykori Bars vármegyében. Vö. ÁMTF I, 452; ENGEL, *Digitális térkép*, 14BRS26.⁹ 1497. I. 15.¹⁰ 1497. I. 20.¹¹ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

750.

Róma, 1497. január 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Péter fia Bálint, az egri egyházmegyes Szt. László parókiális egyház Szűz Mária-oltárának oltárosát az ascoli püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 7v)¹

Simili modo vigore supplicationis sub datis septimo Kalendas Ianuarii [anno] quinto, dilectum nobis Valentinum Petri, altar. ad alt. BMV in par. eccl. s. Ladyslay (!), Agriensis dioc., die dominica XV Ianuarii² ad subdiac., deinde die XVII dicti mensis,³ in festo s. Antonii ad diacon., postremo die datis presentium in festo s. Fabiani et Sebastiani ad presbit. sacros ordines promovit etc. Datum, ut supra.

Ste. de Narnia⁴

[m.s.] 'Valentinus', alatta: '3'.

751.

Róma, 1497. január 20.

Rafael kamarás igazolja, hogy Itari Máté, a váci egyházmegyes acsai Szűz Mária-templom Szt. Miklós-oltárának oltárosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 7v)

Simili modo, ut supra, dilectum nobis Matheum de Itar,⁵ altar. ad b. Nicolai situm in eccl. BMV de Acha,⁶ Vaciensis dioc., die dominica XV Ianuarii⁷ ad prim. tons., quat. min. et subdiac., deinde die XVII⁸ ut supra omnibus. Datum, ut supra.

Ste. de Narnia⁹

[m.s.] 'Matheus' alatta: '5'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 279. sz. (206).

² 1497. I. 15.

³ 1497. I. 17.

⁴ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

⁵ A települést nem tudtam azonosítani.

⁶ Acsa település Pest és Nógrád megye határán, Váctól keletre. Templomát a 14. század derekától említik. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 24; ÁMTF IV, 225; ENGEL, *Digitális térkép*, 1PE1.

⁷ 1497. I. 15.

⁸ 1497. I. 17.

⁹ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

752.

Róma, 1497. február 2.

Rafael kamarás igazolja, hogy Benedek fia Gergely *scolaris*, az erdélyi egyházmegye Torda plébániaegyházban lévő Szt. Imre-oltár oltárosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 8v–9r)

Simili modo de mandato nostro, die datis Idus Ianuarii anno quinto, dilecto nobis in Christo Gregorio Benedicti, scol. Albensis dioc. cupienti etc., die XV Februarii,¹ in dominica ad prim. tons., quat. min. et subdiac., deinde die XX^{aa} eiusdem mensis, in festo s. Sebastiani eundem Gregorium rect. alt. s. Emerici in par. eccl. de Torda,³ Transilvanensis dioc., ad diacon., postremo vero die II Februarii,⁴ in festo Purificationis BMV ad presbit. sacros ordines promovit etc. Datum in Camera Apostolica die II Februarii 1497, anno quinto etc.

Ste. de Narnia⁵[*m.s.*] 'Gregorius' alatta: '5'.

753.

Róma, 1497. február 12.

Rafael kamarás igazolja, hogy Szennai Sándort, az esztergomi egyházmegyesztrégovai Szt. Márton-oltár örökös káplánját az ascoli püspök a római Szt. Pantaleon-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 11v)⁶

Simili modo ^a[rev. pat. in Christo dom. pat. Iosua,⁷ ep. Asculanus]^a sub datis ^b[IIII^{to} Idus Februarii]^b etc. Alexandrum^c Mathie de Senna,⁸ perp. capell. ad alt. s. Martini de Strigovia,⁹ Strigoniensis dioc., Iovis, II Februarii,¹⁰ in festo Purificationis

¹ 1497. I. 15.² 1497. I. 20.³ A település lokalizálására és a templomára lásd 349. sz.⁴ 1497. II. 2.⁵ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 280. sz. (207). Tévesen február 8-ra datálva.⁷ Józua Ascoli püspök.⁸ Szenna (ma Nógrádszenna, *Senné* Szlovákiában) falu Nógrád megyében. Vö. ÁMTF IV, 298; ENGEL, *Digitális térkép*, 9NO1.⁹ Alsósztrégova lokalizálására lásd 142. sz. – A település templomát Mária tiszteletére szentelték. Vö. MEZŐ, *Patrocíniumok*, 400.¹⁰ 1497. II. 2.

b. Virginis ad subdiac., Iovis, 8 eodem,¹ in festo s. Apollonie ad diacon., dominica XII dicti mensis² ad presbit. in eadem ecclesia^b[s. Panthaleonis]^b.

Ste. de Narnia³

[*m.s.*] 'Alexander Mathie', alatta: '3'. |^{a-a} Kiegészítés a fol. 11r első bejegyzése alapján. |^{b-b} Kiegészítés a fol. 11v első bejegyzése alapján. |^c A kiadásban: 'Alexandrium'.

754.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Tamás fia Orbán egri egyházmegyei scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13r)

Ordines generales celebrati per rev. pat. dom. Iosuaam,⁴ ep. Asculanum in eccl. s. Panthaleonis de Urbe, de mandato etc. et auctoritate etc. die XI Martii quat. temp., qua cantatur in eccl. Dei 'Sitientes venite ad aquas', quorum ordinatorum nomina sunt infra, videlicet:

A folio felső margóján: 'Martius 1497'.

Ad prim. tons.

[*m.d.*] A fol. 13 esetében az írnok a neveket összekapcsolta, s a margón a következőket tüntette fel: 'et ad quat. min.'

Urbanus Thome, scol. Agriensis

755.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Pankotai Barnabás egri egyházmegyei scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13r)

(Ad prim. tons.)

Barnabas Pancocta (!),⁵ scol. dicti dioc.

¹ 1497. II. 8.

² 1497. II. 12.

³ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

⁴ Józua Ascoli püspök.

⁵ Pankota település lokalizálására lásd 200. sz.

756.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Zottl Keresztély esztergomi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13r)¹

(Ad prim. tons.)

Christianus Zottl, scol. Strigoniensis dioc.

757.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Antal fia Simon esztergomi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13r)²

(Ad prim. tons.)

Simon Antonii, scol. Strigoniensis dioc.

758.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Antal fia Kristóf egri egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13r)³

(Ad prim. tons.)

Christophorus Antonii, scol. Agriensis dioc.

---

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 281. sz. (207–208), amely indokolatlan, ugyanis sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 282. sz. (208), amely indokolatlan, ugyanis sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 283. sz. (208).

759.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Galsai János egri egyházmegyes scholaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13^r)

(Ad prim. tons.)

Iohannes de Galsa,¹ scol. Agriensis dioc.

760.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Szinyéri Demeter egri egyházmegyes az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13^r)²

(Ad prim. tons.)

Demetrius de Ziniar,³ dicte dioc.

761.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával György fia Miklós egri egyházmegyes scholaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13^r)⁴

(Ad prim. tons.)

Nicolaus Georgii, scol., ut supra

¹ Galsa (ma *Galsa* Romániában) mezőváros az egykori Zaránd vármegyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 723; ENGEL, *Digitális térkép*, 3ZD25.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 285. sz. (209).

³ Szinyér (ma *Svinice* Szlovákiában) település az egykori Zemplén megye területén. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 363; ENGEL, *Digitális térkép*, 2ZN51.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 286. sz. (209).

762.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Hadus László egri egyházmegyes scholaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13r)¹

(Ad prim. tons.)

Ladislau Hadus, scol. Agriensis dioc.

763.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Szinyei György egri egyházmegyes scholaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13r)²

(Ad prim. tons.)

Georgius^a de Swyne,³ scol. dicte dioc.

^a A kiadásban 'Stephanus' szerepel.

764.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Késmárki Tamás esztergomi egyházmegyes scholaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13v)⁴

(Ad prim. tons.)

Thomas de Castro^a Foro,⁵ scol. Strigoniensis dioc.

^a A kiadásban: 'Caseo'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 287. sz. (209).

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 288. sz. (210).

³ Szinye (ma *Svinia* Szlovákiában) falu Eperjes közelében, az egykori Sáros váremgyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 312; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SS35.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 289. sz. (210).

⁵ Késmárk lokalizálására lásd 402. sz.

765.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával János fia László egri egyházmegyés az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13v)¹

(Ad prim. tons.)

Ladislau Iohannis, Agriensis dioc.

766.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Antal fia Trisztán esztergomi egyházmegyés scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13v)²

(Ad prim. tons.)

Tristanus Antonii, scol. Strigoniensis dioc.

767.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Varga Balázs fia János zágrábi egyházmegyés scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13v)

(Ad prim. tons.)

Iohannes Blasii Sutoris, scol. Zagabiensis dioc.

768.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Damján fia János váradi egyházmegyés scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13v)

(Ad prim. tons.)

Iohannes Damiani, scol. Vardiensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 290. sz. (210).

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 291. sz. (210–211), amely indokolatlan, tekintettel, hogy sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

769.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Lőrinc fia András veszprémi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13v)

(Ad prim. tons.)

Andreas Laurentii, scol. Vesprimiensis dioc.

770.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával György fia Kelemen erdélyi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13v)

(Ad prim. tons.)

Clemens Georgii, scol. Transilvanensis dioc.

771.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Varga János fia Márton bácsi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13v)

(Ad prim. tons.)

Martinus Iohannis Sutoris,¹ scol. Bacchiensis dioc.

772.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával János fia Péter bácsi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13v)

(Ad prim. tons.)

Petrus Iohannis,² scol. eiusdem dioc.¹ Személyére lásd még 780. sz.² Személyére lásd még 781. sz.

773.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Tót János csanádi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13v)

(Ad prim. tons.)

Iohannes Toth, scol. Canadiensis dioc.

774.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Rózsashegyi János esztergomi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13v)¹

(Ad prim. tons.)

Iohannes de Rosunberek,² scol. Strigoniensis dioc.

775.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a csanádi egyházmegyes Harami Mátyás az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13v)

Ad quat. min. tantum

Mathias de Caramsibus,³ Canadiensis dioc.

776.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az egri egyházmegyes Szinyei György az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13v)⁴

(Ad quat. min. tantum)

Georgius de Swine,⁵ [dioc.] Agriensis

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 292. sz. (211).

² Rózsashegy (ma *Ružomberok* Szlovákiában) mezőváros az egykori Liptó vármegyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 15LP1 – Személyére lásd még 783. sz.

³ Haram mezőváros lokalizálására lásd 743. sz.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 293. sz. (211).

⁵ Személyére és a település lokalizálására lásd 762. sz.

777.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a zágrábi egyházmegyes Balázs fia János az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13v)

(Ad quat. min. tantum)

Iohannes Blasii¹ [dioc. Zagrabiensis]

778.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a váradi egyházmegyes Damján fia János az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13v)

(Ad quat. min. tantum)

Iohannes Damiani² [dioc. Varadiensis]

779.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a veszprémi egyházmegyes Lőrinc fia András az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13v)

(Ad quat. min. tantum)

Andreas Laurentii³ [dioc. Vesprimiensis]

780.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a bácsi egyházmegyes János fia Márton az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13v)

(Ad quat. min. tantum)

Martinus Iohannis⁴ [dioc. Baciensis]¹ Személyére lásd még 767. sz.² Személyére lásd még 768. sz.³ Személyére lásd még 769. sz.⁴ Személyére lásd még 771. sz.

781.

Róma, 1497. március 11.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a bácsi egyházmegyes János fia Péter az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13v)

(Ad quat. min. tantum)

Petrus Iohannis [dioc. Baciensis]

782.

Róma, 1497. március 11.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a csanádi egyházmegyes Tót János az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13v)

(Ad quat. min. tantum)

Iohannes Tòh (!)¹ [dioc. Canadiensis]

783.

Róma, 1497. március 11.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Rózsahegyi János az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 13v)²

(Ad quat. min. tantum)

Iohannes de Rosunberk³ predicti⁴ [dioc. Strigoniensis]

^a A kiadásban a 'predicti' helyett 'scol. Strigoniensis dioc.' szerepel.

784.

Róma, 1497. március 11.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a váradi egyházmegyes Váradi Lukácsot az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 14r)

Ad subdiac.

Lucas de Varadino⁴ [dioc. Varadiensis]

¹ Személyére lásd még 773. sz.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 294. sz. (212).

³ Személyére és a település lokalizálására lásd 774. sz.

⁴ Nagyvárad lokalizálására lásd 99. sz.

785.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Németprónai Gáspárt az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 14r)¹

(Ad subdiac.)

Gaspar de Aurea Prona² [dioc. Strigoniensis]

786.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Heltai Pétert az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 14r)³

(Ad subdiac.)

Petrus de Helta⁴ [dioc. Strigoniensis]

787.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Péter fia Pétert, az erdélyi egyházmegyes Szt. Margit-egyház plébánosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 14r)

(Ad subdiac.)

Petrus Petri, pleb. s. Margarite, Transilvanensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 297. sz. (213).

² Németpróna (ma *Nitrianske Pravno* Szlovákiában) mezőváros Nyitra vármegyében, Privigye közelében. Vö. ÁMTF IV, 448–449; ENGEL, *Digitális térkép*, 8NY1.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 304. sz. (215).

⁴ Helta, másnéven Nagydísznód (ma *Cisnădie* Romániában) település német névváltozata. A szászok lakta helység Nagyszeben közelében fekszik, a 14. századtól alkalmanként civitasként említették. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 2SZF6. – RÁBIK kiadásában tévesen *Helca* névalakban szerepel, s ebből a szerző arra következtetett, hogy Vilke (ma *Velká nad Iplom* Szlovákiában) lenne szó, amely természetesen téves.

788.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Calesti Györgyöt, az erdélyi egyházmegyes Szt. Lőrinc-kápolna káplánját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 14^r)

(Ad subdiac.)

Georgius Calesti, capell. cap. s. Laurentii, Albensis dioc.

789.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Nagy Jánost, az egri egyházmegyes Szt. Miklós-templom plébánosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 14^r)

(Ad subdiac.)

Iohannes Magni, pleb. s. Nicolai, Agriensis dioc.

790.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Kállói Mihályt, az egri egyházmegyes Oros plébánost az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 14^r)

(Ad subdiac.)

Michael de Calo,¹ pleb. de Oros,² dicte dioc.

791.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Marthon Györgyöt, az erdélyi egyházmegyes Domayda káplánját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 14^r)

(Ad subdiac.)

Georgius Marthon, capell. de Domayda, Albensis Transilvanensis [dioc.]

¹ Nagykálló mezőváros lokalizálására lásd 585. sz.

² Oros falu Szabolcs megyében. Vö. NÉMETH, *A középkori Szabolcs*, 146.

792.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Rupei János, az erdélyi egyházmegyes meldon parókiális egyház káplánját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 14r)

(Ad subdiac.)

Iohannes de Rupe,¹ capell. in par. eccl. op. Melden,² Transilvanensis [dioc.]

793.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Dénes fia Benedek, az erdélyi egyházmegyes Gálfalva káplánját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 14r)

(Ad subdiac.)

Benedictus Dyonisii, capell. de Galfalva,³ Transilvanensis [dioc.]

794.

Róma, 1497. március II.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Brassói Jakabot az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 14v)

(Ad subdiac.)

Iacobus de Corona,⁴ [Strigoniensis dioc.]

¹ Kóhalom (ma *Rupea* Romániában) falu az egykori Fogaras megye területén. A 13. századtól német hospesek által lakott falu Királyföldön. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZF19.

² A települést nem sikerült azonosítanom.

³ Gálfalva (ma Vámosgálfalva, *Gănești* Romániában) falu, Küküllő megyében. Papját az 1332–1337-es pápai tizedjegyzékek említik első alkalommal. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, V, 877; ÁMTF III, 552; ENGEL, *Digitális térkép*, 28KÜ1.

⁴ Brassó lokalizálására lásd 27. sz.

795.

Róma, 1497. március 11.

A római Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegye Szebeni Jakabot az ascoli püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 14v)

Ad subdiac. ^aet ad omnes et sacros et presbit. ordines^a

^{a-a} Tíz név a jobb oldalon összekapcsolva olvasható.

Iacobus de Sabinio,¹ [dioc. Strigoneinsis]

796.

Róma, 1497. március 13.

Rafael kamarás igazolja, hogy Szkárosi István esztergomi egyházmegye scholaris az ascoli püspöktől a kánonilag előírt időszakon kívül felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 16r)²

Raphael³ etc., die Lune XIII Martii 1497 rev. pat. dom. Iosua,⁴ ep. Asculanus, in Romana Curia residens, de mandato nostro super hoc sibi per nos facto, infrascriptis scholaribus cupientibus a[d]scribi militie clericali capillos sui capitis propriis manibus incidens prim. contulit tons. clericalem, extra tempora a iure statuta, iuxta S. R. E. ^aformam^a et primo videlicet.

A felső margón: 'Raphael'. I ^{a-a} A sor fölé beszúrva.

Stephano de Sequeres (!),⁵ scol. Strigoniensis dioc.

797.

Róma, 1497. március 13.

Rafael kamarás igazolja, hogy Bogádi György pécsi egyházmegye scholaris ascoli püspöktől a kánonilag előírt időszakon kívül felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 16r)

(Ad prim. tons.)

Georgio de Bogath,⁶ scol. Quinqueeclesiensis dioc.

¹ Nagyszében lokalizálására lásd 410. sz.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 314. sz. (218).

³ Raffaele Riario kamarás.

⁴ Józsuá ascoli püspök.

⁵ Vélhetőleg Szkáros (ma *Skerešovo* Szlovákiában) falu Gömör vármegyében. Vö. ÁMTF II, 552; ENGEL, *Digitális térkép*, 36GM20.

⁶ Bogád település Baranya megyében, Pécs közelében. A falu a középkorban a pécsi püspök birtokában volt. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 474; ÁMTF I, 287; ENGEL, *Digitális térkép*, 7BAR2; PET LXV–LXVI, 7. sz.

798.*Róma, 1497. március 13.*

Rafael kamarás igazolja, hogy Nagylomnici Imre esztergomi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől a kánonilag előírt időszakon kívül felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 16r)¹

(Ad prim. tons.)

Emerico de Naglumania,² scol. Strigoniensis dioc.

799.*Róma, 1497. március 13.*

Rafael kamarás igazolja, hogy Mátyás fia László bácsi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől a kánonilag előírt időszakon kívül felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 16r)

(Ad prim. tons.)

Latislao^a (!) Mathie, scol. Bacciensis (!) dioc.

^a Az 'o' sorfőlé beszúrva, alatta áthúzva: 'us'.

800.*Róma, 1497. március 13.*

Rafael kamarás igazolja, hogy Petresi Miklós csanádi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől a kánonilag előírt időszakon kívül felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 16r)

(Ad prim. tons.)

Nicolao Petri de Percz,³ scol. Zaladriensis (!) dioc.

801.*Róma, 1497. március 13.*

Rafael kamarás igazolja, hogy György fia István esztergomi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől a kánonilag előírt időszakon kívül felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 16r)⁴

(Ad prim. tons.)

Stephano Georgii, scol. Strigoniensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 315. sz. (218)

² Hollólomnic (ma *Holumnica* Szlovákiában) falu Szepes vármegyében, amely *Noglumnicha* névalakban is szerepelt a középkori forrásokban. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 5SZP28.

³ Személyére és a település lokalizálására lásd 823. sz.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 316. sz. (219), amely azonban teljesen indokolatlan, hiszen sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

802.*Róma, 1497. március 13.*

Rafael kamarás igazolja, hogy Futaki László bácsi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől a kánonilag előírt időszakon kívül felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 16r)

(Ad prim. tons.)

Latislao (!) Benedicti de Furtagt,¹ scol. Bacciensis (!) dioc.

803.*Róma, 1497. március 13.*

Rafael kamarás igazolja, hogy Beszteri Lőrinc egri egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől a kánonilag előírt időszakon kívül felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 16r)²

(Ad prim. tons.)

Laurentio de Beythez^{a, 3} scol. Agriensis dioc.

^a A kiadásban 'Bezther' névalak.

804.*Róma, 1497. március 13.*

Rafael kamarás igazolja, hogy Baronia Antal esztergomi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől a kánonilag előírt időszakon kívül felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 16r)⁴

(Ad prim. tons.)

Antonio Baronia^{a, 5} scol. Strigoniensis dioc.

^a A kiadásban 'de Baronla' névalak.

¹ Futak (ma *Futog* Szerbiában) mezőváros Bács vármegyében, Újvidék közelében, a Duna bal partján. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 137; ENGEL, *Digitális térkép*, 1BCS42.– Személyére lásd még 827. sz.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 317. sz. (219).

³ Vélhetőleg Beszter (ma *Byster*, *Sady nad Torjssou* területén, Szlovákiában) falu az egykori Abatúj megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 204; ENGEL, *Digitális térkép*, 1A13.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 318. sz. (219).

⁵ RÁBIK téves *de Baronla* olvasata alapján Baromlak (ma *Branovo* Szlovákiában) Komárom megyei faluval azonosította. A forrásban szereplő névalak azonban nem teszi lehetővé a származáshely pontos meghatározását.

805.*Róma, 1497. március 13.*

Rafael kamarás igazolja, hogy Kerek Gergely egri egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől a kánonilag előírt időszakon kívül felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 16r)¹

(Ad prim. tons.)

Gregorio Cherec, scol. Agriensis

806.*Róma, 1497. március 13.*

Rafael kamarás igazolja, hogy Dénes fia Máté egri egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől a kánonilag előírt időszakon kívül felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 16r)²

(Ad prim. tons.)

Matheo Dionisii, scol. Agriensis dioc.

807.*Róma, 1497. március 21.*

Rafael kamarás igazolja, hogy Tót János csanádi egyházmegyes akolitust, Vámos plébánosát az ascoli püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 17r)³

Simili modo³ vigore supplicationis sub datis sexto Idus Martii anno quinto,⁴ dilectum nobis Iohannem Toth,⁵ acol. Cenadiensis, pleb. plebanie de Wamos,⁶ dicte dioc., die dominica, die XII Martii⁷ ad subdiac., demum die dominica in Ramis [Palmarum] XVIII eiusdem⁸ ad diacon., postremo vero XXI dicti mensis,⁹ die datis presentium, in festo s. Benedicti ad presbit. sacros ordines promovit, ut supra. Die 21 Martii 1497, anno quinto.

[*m.s.*] '3'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 319. sz. (220).

² Kiadása: Uo., 320. sz. (220).

³ Visszaul a fol. 16r pécsi egyházmegyes bejegyzésére, lásd 818. sz.

⁴ 1497. III. 10.

⁵ Személyére lásd még 773. és 782. sz.

⁶ Több Vámos nevű, illetve előnevű település található a korabeli ország területén, azonban a csanádi egyházmegyében mindössze Vámhalom Temes megyei faluval azonosíthatjuk feltételesen. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 69; ENGEL, *Digitális térkép*, 3TS64.

⁷ 1497. III. 12.

⁸ 1497. III. 19.

⁹ 1497. III. 21.

808.

Róma, 1497. március 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Hadus László egri egyházmegyes akolitus, Netz-i plébános az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül presbiterre szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 17v)¹

Simili modo vigore supplicationis sub datis sexto Idus Martii anno quinto,² dilectum nobis Ladislaum Hadum (!),³ acol. Agriensis [dioc.], pleb. plebanie de Netz^{a,4} dicte dioc., dominica, die XII Martii⁵ ad quat. min. et subdiac., demum die dominica in Ramis [Palmarum] XVIII eiusdem⁶ ad diacon., postremo vero XXI dicti mensis,⁷ die datis presentium ad presbit. sacros ordines promovit etc. Die 21 Martii 1497, anno quinto.

[m.s.] '3'. | ^aA kiadásban 'Knetz' alakban.

809.

Róma, 1497. március 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Varga Balázs fia Jánost, a zágrábi egyházmegyes Víztorok plébánosát az ascoli püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterre szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 17v)

Simili modo vigore supplicationis sub eodem datis,⁸ dilectum nobis Iohannem Blasii Sutoris,⁹ pleb. plebanie de Vvizsturok,¹⁰ Zagabriensis dioc., ad subdiac., diacon. et presbit. sacros ordines eadem die promovit, ut supra. Datum etc., ut supra, anno quinto.

[m.s.] '3'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 321. sz. (220).

² 1497. III. 10.

³ Személyére lásd 761. sz.

⁴ A település azonosítása nem egyértelmű. Létezett egy Néc (ma *Neženi* Romániában) falu az egykori Doboka megyében, azonban az az erdélyi egyházmegyéhez tartozott. RÁBIK Kenyhec (ma *Kecbrec* Szlovákiában) Abaúj megyei faluval azonosította, amely téves olvasata alapján szintén bizonytalan.

⁵ 1497. III. 12.

⁶ 1497. III. 19.

⁷ 1497. III. 21.

⁸ Visszaul az előző szám alatt közölt bejegyzésére: 1497. III. 10.

⁹ Személyére lásd még 767. és 777. sz.

¹⁰ Víztorok nevű település nem ismert sem a zágrábi egyházmegye, sem pedig a középkori Magyar Királyság területén.

810.

Róma, 1497. március 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Sandominie-i Bálintot, az esztergomi egyházmegyes Sandominie-i Szt. Péter parókiális egyház Tízezer vitéz-oltárának igazgatóját az ascoli püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 17v)¹

Simili modo vigore supplicationis sub datis septimo Idus Martii anno quinto,² dilectum nobis in Christo Valentinum de Sandominie, rect. alt. decem millia militum siti in par. eccl. s. Petri de Sandominie, Strigoniensis dioc., in acol. ordinum constitutum, die XII Martii,³ dominice, ad subdiac., demum in Ramis Palmarum XVIII eiusdem⁴ ad diacon., postremo vero die XXI predicti mensis,⁵ in festo s. Benedicti ad presbit. sacros ordines promovit, ut supra. Die XXI Martii 1497, anno quinto.

[m.s.] '3'.

811.

Róma, 1497. március 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Damján fia János akolitust, a váradi egyházmegyes Bélmegyer plébánosát az ascoli püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 17v)

Simili modo vigore supplicationis sub datis sexto Idus Martii anno quinto,⁶ dilectum nobis Iohannem Damiani,⁷ acol., pleb. plebanie de ^aBelmeger,⁸ Waradiensis dioc., die XII Martii,⁹ dominice, ad subdiac., demum die XVIII eiusdem,¹⁰ dominice in [Ramis] Palmarum ad diacon., postremo die XXI dicti mensis,¹¹ in festo s. Benedicti ad presbit. sacros ordines in eccl. s. Salvatoris rite promovit etc. Die 21 Martii 1497, anno quinto.

[m.s.] '3'. | ^a Előtte áthúzva: 'Beel'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 322. sz. (221).

² 1497. III. 9.

³ 1497. III. 12.

⁴ 1497. III. 19.

⁵ 1497. III. 21.

⁶ 1497. III. 9.

⁷ Személyére lásd még 769. és 779. sz.

⁸ Bélmegyer falu az egykori Békés megye területén. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I. 648, 652; ÁMTF I, 510; ENGEL, *Digitális térkép*, 1BÉ21.

⁹ 1497. III. 12.

¹⁰ 1497. III. 19.

¹¹ 1497. III. 21.

812.

Róma, 1497. március 23.

Rafael kamarás igazolja, hogy Clincherie György fia Fábián scholaris, a zágrábi egyházmegye Ranac-i Szt. György parókiális egyház Szűz Mária-oltárának oltárosa, és Zamonci Barabaris János scholaris, az említett egyházmegye újhelyi Szt. Péter parókiális egyház Szt. Zsófia-oltárának oltárosa az ascoli püspöktől felvették az első tonzurát és a kisebb rendeket, majd a főpap őket, továbbá Cresenzi Jánost, az említett egyházmegye Cresenczi Szt. Miklós-egyház oltárosát alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 21r)

Simili modo¹ vigore supplicationis sub datis^a XVII^{mo} Kalendas Aprilis anno quinto,² dilectos^b nobis in Christo Fabianum Georgii Clincherie, altar. b. Marie in par. eccl. s. Georgii op. de Ranac,³ Zagabriensis dioc., et Iohannem Iohannis Barbarich de Zamonch,⁴ altar. s. Sophie virginis in par. eccl. s. Petri de Novo Loco,⁵ dicte dioc. scol. cupientibus etc. clericali caractere insigniri, videlicet die XVIII Martii⁶ in Ranis Palmarum et ad quat. min. eadem die, ^aad subdiac.^d, et die Martis, in festo s. Benedicti,⁷ ad diacon., postremo vero die Iovis, die datis presentium⁸ ad presbit. sacros ordines rite promovit, ac Iohannem de Cresencz, altar. eccl. s. Nicolai vil. de Cresencz, dicte dioc., die XVIII eiusdem⁹ ad subdiac., et die Martis, in festo s. Benedicti¹⁰ ad diacon., postremo vero die Iovis ad presbit. sacros ordines promovit, ut supra. Die XXIII Martii 1497.

^a Utána áthúzza: 'Stephano' | ^b Áthúzza az 'um', főle betoldva 'os' szóvégződés. | ^c Előtte áthúzza: 'et Iohannem de Cresencz, altar. eccl. s. Nicolai vil. de Cresencz dicte dioc.' | ^{d-d} Jobb lapszélén betoldva, előtte áthúzza: 'eodem'.

813.

Róma, 1497. március 23.

Rafael kamarás igazolja, hogy Simon fia János klerikus, a zágrábi egyházmegye Dobronaki Szt. László-templom plébánosát az ascoli püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 21r)

Simili modo vigore supplicationis sub datis quarto Idus Martii anno quinto,¹¹ dilectum nobis in Christo Iohannem Simonis cler., pleb. eccl. s. Ladislai in in (!) Dobronoch.¹²

¹ Visszaul a fol. 16r pécsi egyházmegye bejegyzésére.

² 1497. III. 16.

³ A település nem azonosítható.

⁴ A település nem azonosítható.

⁵ Újhely (ma *Novo Mjesto* Horvátországban) falu Kőrös megyében. Vö. CSÁNKI, *Körösmegye*, 64.

⁶ 1497. III. 19.

⁷ 1497. III. 21.

⁸ 1497. III. 23.

⁹ 1497. III. 19.

¹⁰ 1497. III. 21.

¹¹ 1497. III. 12.

¹² Dobronak (ma *Dobrovnik* Szlovéniában) mezőváros Zala megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 19; ENGEL, *Digitális térkép*, 10ZL7.

814.

Róma, 1497. március 25.

A római Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Iuliem Márton zágrábi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 15r)

Ordines celebrati die sabati sancti in [eccl.] s. Salvatore per eundem dom. ep.,¹ vide supra.³A folio felső margóján a dátum: 'Die XXV Martii 1497'.⁴ Áthúzva: 'de commissione, ut supra'

Ad prim. tons.

Martinus Iuliem,² scol. Sagabriensis dioc.

815.

Róma, 1497. március 25.

A római Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Szekeres György fia István esztergomi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 15r)³

(Ad prim. tons.)

Stephanus Georgii Sekeres, scol. Strigoniensis dioc.

816.

Róma, 1497. március 25.

A római Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Benedek fia János veszprémi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 15r)

(Ad prim. tons.)

Iohannes Benedicti,⁴ scol. Vesprimiensis dioc.¹ Józua ascoli püspök.² Személyére lásd még 840. sz.³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 323. sz. (221). A kiadó eljárása önkényes, hiszen nem szerepel a település neve előtt a *de* prepozíció, így ez esetben biztosan nem településnévről van szó. RÁBIK Szkárossal (ma *Skeresovo* Szlovákiában) településsel azonosította.⁴ A folyamodványa 1497. III. 12-én kelt; kiadása: MREV IV, CXIII. sz.

817.

Róma, 1497. március 25.

A római Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Bogádi Gergely pécsi egyházmegyei scolarius az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 157r)

(Ad prim. tons.)

Gregorius de Bocha,¹ scol. Quinqueeccleisensis dioc.

818.

Róma, 1497. március 25.

Rafaél kamarás igazolja, hogy Czrasme-i Gergely fia István scolarius, a pécsi egyházmegyei krsisgk-i Keresztelő Szt. János parókiális egyház Szt. Mihály-oltárának oltárosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá végül a római Szt. Megváltó egyházban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 167r)

Universis etc. Raphael² etc., quod rev. pat. dom. Iosue,³ ep. Asculanus de mandato nostro sibi facto vigore supplicationis sub datis pridie Idus Martii anno quinto,⁴ dilectum nobis in Christo Stephanum Gregorii de Czrasme,⁵ scol. et rect. alt. s. Michaelis arcangeli (!), siti in par. eccl. s. Iohannis baptiste op. de Krisigk,⁶ Quinqueeccleisensis dioc., die dominica in Ramis Palmarum XVIII,⁷ mensis Martii ad prim. tons. et quat. min., et die XXI eiusdem,⁸ in festo s. Benedicti ad subdiac., et die Iovis, scil. ad diacon., XXIII predicti mensis,⁹ postremo in sabbato sancto die datis presentium¹⁰ ad presbit. sacros ordines rite promovit et in eccl. s. ³Salvatoris de Thermis. Datum etc., die XXV Martii anno quinto.

L. Amerinus¹¹

[*m.s.*] '4'.¹ Előtte áthúzva: 'Panthaleonis'.

¹ Személyére és a település lokalizálására lásd 797. sz.

² Raffaele Riario kamarás.

³ Józsuá ascoli püspök.

⁴ 1497. III. 14.

⁵ A települést nem tudtam azonosítani.

⁶ Lásd az előző jegyzetet.

⁷ 1497. III. 19.

⁸ 1497. III. 21.

⁹ 1497. III. 23.

¹⁰ 1497. III. 25.

¹¹ Lucidus Amerinus kamarai jegyző (1497–1523). Vö. FRENZ, *Die Kanzlei*, 392; FRENZ, *Repertorium*.

819.

Róma, 1497. március 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Kozári Pál *scolaris*, az erdélyi egyházmegyes Kozár plébánosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül a római Szt. Megváltó-templomban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 18r, 20r)¹

Raphael² etc., quod rev. pat. dom. Iosue,³ ep. Asculanus de mandato etc. vigore supplicationis sub datis decimo septimo Kalendas Aprilis anno quinto,⁴ dilectum nobis in Christo Paulum Chazar,⁵ pleb. plebanie s. Martini de Chazar,⁶ Albensis Transilvanensis dioc., scol., die Martis, XXI Martii,⁷ in festo s. Benedicti ad prim. tons., quat. min. et subdiac., demum die Iovis, s. in cena Domini, XXIII eiusdem mensis⁸ ad diacon., deinde in sabbato sancto XXV dicti mensis⁹ in festo Visitationis BMV, in quo celebrati fuerunt ordines generales in eccl. s. Salvatoris de Thermis, ad presbit. sacros ordines promovit etc. Datum et die XXV Martii anno quinto.

820.

Róma, 1497. március 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Vasas Máté *scolaris*, az erdélyi egyházmegyes vásárhelyi Szt. Miklós parókiális egyház Szűz Mária-oltárának oltárosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül a római Szt. Megváltó-templomban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 18r)

Simili modo vigore supplicationis sub datis Idus Martii anno quinto,¹⁰ prefatus ep.¹¹ dilectum nobis Matheum Wassas, scol. et rect. alt. b. Marie siti in par. eccl. s. Nicolai in op. Vassarhel,¹² Albensis Transilvanensis [dioc.] diebus supradictis ad prim. tons. et ad omnes alios et sacros et presbit. ordines promoveri, ut supra. Datum, ut supra.

¹ Két alkalommal is rögzítették a regisztrumban.

² Raffaele Riario kamarás.

³ Józua ascoli püspök.

⁴ 1497. III. 16.

⁵ Kozárvár (ma *Cuzdrioara* Romániában) falu Belső-Szolnok megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1BSZ20.

⁶ Lásd az előző jegyzetet.

⁷ 1497. III. 21.

⁸ 1497. III. 23.

⁹ 1497. III. 25.

¹⁰ 1497. III. 15.

¹¹ Józua ascoli püspök.

¹² Székelyvásárhely (ma Marosvásárhely *Târgu Mureș* Romániában) mezőváros, Maroszzék területén, a telegdi főesperesi kerületben. Szt. Miklós tiszteletére szentelt templomát a 14. század első felétől említik forrásaink. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZK1; KMTL 445 (Benkő E.); MEZŐ, *Patrocíniumok*, 322.

821.

Róma, 1497. március 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Szentannai György *scolaris*, az erdélyi egyházmegye Szentanna plébánosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül a Szt. Megváltó-templomban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 18r)

Simili modo vigore supplicationis sub eadem datis,¹ dilectum nobis Georgium de Zentane (!),² scol. et pleb. plebanie s. [Anne], Albensis Transilvanensis dioc. ad prim. tons. et reliquos et sacros et presbit. ordines eodem modo promoveri, ut supra. Datum, ut supra.

822.

Róma, 1497. március 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Szekeres István *scolaris*, az esztergomi egyházmegye Szútor mezőváros plébánosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül a római Szt. Megváltó-templomban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 18v)³

Simili modo vigore supplicationis sub datis quarto idus Martii anno quinto,⁴ dilectum nobis in Christo Stephanum Segueres,⁵ scol. et pleb. plebanie op. de Sutor,⁶ Strigoniensis dioc., die Lune, XIII Martii⁷ ad prim. tons., dominica in Ramis [Palmarum] XVIII eiusdem mensis⁸ ad III^{or} min., deinde die Martis, in festo s. Benedicti, XXI dicti mensis⁹ ad subdiac., et die Iovis, scil. XXIII prefati mensis¹⁰ ad diacon., postremo die sabbati sancti, die datis presentium ad presbit. sacros ordines promovit, ut supra. Die XXV Martii 1497, anno quinto.

[*m.s.*] '5'.¹ A kiadásban tévesen 'de' prepozícióval szerepel.

¹ 1497. III. 15.

² Székelyföldön Maros szék területén két Szentanna nevű falu található, ezek egyikéről származott: 1) Marosszentanna (ma *Sântana de Mureş*), 2) Szeredaszentanna (ma *Miercurea Nirajului – Sântana Nirajului*). Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 28SZKI, 124SZKI.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 324. sz. (222).

⁴ 1497. III. 12.

⁵ Személyére lásd 796. sz.

⁶ Szútor (ma *Sútor* Szlovákiában) település az egykori Gömör vármegyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 9GM28.

⁷ 1497. III. 13.

⁸ 1497. III. 19.

⁹ 1497. III. 21.

¹⁰ 1497. III. 23.

823.

Róma, 1497. március 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Petresi Miklós, a csanádi egyházmegyes Ferged plébánosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül a római Szt. Megváltó-templomban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 18v)

Simili modo vigore supplicationis sub datis, ut supra,¹ dilectum nobis in Christo Nicolaum Petri de Petreze,² pleb. plebanie de Ferzes,³ Cenadiensis dioc. scol., ad prim. tons. et successive ad omnes alios ordines et sacros et presbit. promovit, ut supra. Diebus quibus supra. Datum, ut supra.

[*m.s.*] '5'.

824.

Róma, 1497. március 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Futaki László scholaris, az egri egyházmegyes Felfalu plébánosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül a római Szt. Megváltó-templomban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 18v)

Simili modo vigore supplicationis sub datis pridie Idus Martii anno quinto,⁴ dilectum nobis in Christo Ladislaum Mathie de Futach,⁵ scol. et pleb. de Felfalo,⁶ Agriensis dioc., ad prim. tons. et ad alios et sacros et presbit. ordines promovit, ut supra. Diebus quibus supra. Datum, ut supra.

[*m.s.*] '5'.

¹ 1497. III. 12.

² Petres (ma Marospetres, *Petriș* Romániában) falu Arad megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 4AD1. – Személyére lásd még 797. sz.

³ Esetleg Ferged Csanád megyei faluval azonosítható. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 696.

⁴ 1497. III. 14.

⁵ Futak lokalizálására lásd 802. sz.

⁶ Felfalu település Heves megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 62; ENGEL, *Digitális térkép*, 4HS15.

825.

Róma, 1497. március 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Dénes fia Máté *scolaris*, az egri egyházmegyei muhi Szt. György parókiális egyház Szt. Mihály-kápolnájának igazgatója az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpap-pá, diakónussá, végül a római Szt. Megváltó-templomban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 18v)

Simili modo vigore supplicationis sub datis quarto Idus Martii anno quinto,¹ dilectum nobis Mathiam Dionisii, rect. cap. s. Michaelis in par. eccl. s. Georgii in op. Mohi,² scol. Agriensis dioc., ad prim. tons. et ad reliquos et sacros et presbit. ordines promovit, ut supra. Datum, ut supra.

[*m.s.*] '5'.

826.

Róma, 1497. március 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Hollólomnici Imre *scolaris*, az esztergomi egyházmegyei Kulpach plébánosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül a római Szt. Megváltó-templomban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 19r)³

Simili modo vigore supplicationis sub datis quarto Idus Martii anno quinto,⁴ dilectum nobis in Christo Emericum de Naghumanie,⁵ pleb. de Colbach,⁶ scol. Strigoniensis dioc., ad prim. tons. et ad reliquos et sacros et presbit. ordines rite promovit, ut supra. Datum, ut supra.

[*m.s.*] '5'.

¹ 1497. III. 12.

² Az egykori Muhi mezőváros Borsod megye területén, amely diósgyőri királyi uradalomhoz tartozott. A település szabad plébánosválasztási joggal rendelkezett. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 166; ENGEL, *Digitális térkép*, 1BSD73.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 325. sz. (222).

⁴ 1497. III. 12.

⁵ Személyre és Hollólomnic település lokalizálására lásd 798. sz.

⁶ Kulpach (*Koblbach*) lokalizálására lásd 525. sz.

827.

Róma, 1497. március 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Futaki László, a bácsi egyházmegyes Gomolyó plébánosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül a római Szt. Megváltó-templomban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 19r)

Simili modo vigore supplicationis sub eadem datis,¹ dilectum nobis in Christo Ladislaum Benedicti de Futach,² pleb. de Gome,³ Baciensis dioc., ad prim. tons. et ad reliquos et sacros et presbit. ordines promovit, ut supra. Datum, ut supra.

[*m.s.*] '5'.

828.

Róma, 1497. március 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Vavrisói István, az esztergomi egyházmegyes csorbai Mindenszentek-templom plébánosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül a római Szt. Megváltó-templomban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 19r)⁴

Simili modo vigore supplicationis sub eadem datis,⁵ dilectum nobis Stephanum de Arson,⁶ pleb. plebanie Omn. Sanct. in vil. Chorba,⁷ scol. Strigoniensis dioc., ad prim. tons. et ad reliquos et sacros et presbit. ordines promovit diebus quibus supra. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Stephanus Arson', alatta: '5'.

¹ 1497. III. 12.

² Futak lokalizálására és az illető személyére lásd 802. sz.

³ Gomolyó falu Szerém megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 245; ENGEL, *Digitális térkép*, 7SZM11.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 326. sz. (223).

⁵ 1497. III. 12.

⁶ A kiadó feltételezen Vavrisó (ma *Vavrišovo* Szlovákiában) Liptó megyei faluval azonosította, amely elfogadhatónak látszik. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 40LP13.

⁷ Csorba (ma *Štrba* Szlovákiában) falu Liptó vármegyében. Vö. ÁMTF IV, 59; ENGEL, *Digitális térkép*, 2LP12.

829.

Róma, 1497. március 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Újfalusi Gáspár, a váci egyházmegyés Cibakháza plébánosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül a római Szt. Megváltó-templomban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 19r)

Simili modo vigore supplicationis sub datis, ut supra,¹ dilectum nobis Casparem de Wifalo,² pleb. plebanie de ³Cibachaza,³ scol. Vaciensis dioc., ad prim. tons. et ad reliquos et sacros et presbit. ordines promovit, ut supra. Datum, ut supra.

¹Előtte áthúzza: 'Cibaza'.

830.

Róma, 1497. március 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Sacher Ambrus fia György scholaris, a pécsi egyházmegyés oldányi parókiális egyház Szt. Mihály-oltárának igazgatója az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül a római Szt. Megváltó-templomban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 19v)

Simili modo vigore supplicationis sub datis Idus Martii anno quinto,⁴ dilectum nobis Georgium Ambrosii Sacher, scol. et rect. alt. s. Michaelis siti in par. eccl. de Oldaii,⁵ Quinqueecclesiensis dioc., ad prim. tons. et ad reliquos et sacros et presbit. ordines, ut supra, promovit. Datum, ut supra.

[*m.s.*] '5'.

¹ 1497. III. 12.

² Újfalú település Pest megyében, ma Monor délkeleti területén. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 36; ENGEL, *Digitális térkép*, 2PE37.

³ Cibakháza falu Külső-Szolnok megyében, a Tisza bal partján. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 667; ENGEL, *Digitális térkép*, 8SZO12.

⁴ 1497. III. 15.

⁵ Az egykori Oldány település Tolna megye területén, Tevel közelében, a pécsi egyházmegye tolnai főesperességében. Templomát a 14. századi pápai tizedjegyzékekben említették először. Romjain a 19. században kápolna létesül. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 444; ENGEL, *Digitális térkép*, 2FO43; PET CX, 79. sz.

831.

Róma, 1497. március 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Vajai Gergely, az erdélyi egyházmegyes Vajkfalva plébánosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül a római Szt. Megváltó-templomban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 19v)

Simili modo vigore supplicationis sub datis decimo septimo Kalendas Aprilis anno quinto,¹ dilectum nobis Gregorium de Waya,² pleb. par. eccl. de Wayfan,³ Albensis Transilvanensis dioc. scol., ad prim. tons. et ad reliquos ordines, ut supra, promovit. Datum, ut supra.

[m.s.]'5.

832.

Róma, 1497. március 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Lesznai István scholaris, az egri egyházmegyes Leszna plébánosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül a római Szt. Megváltó-templomban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 19v)⁴

Simili modo vigore supplicationis sub datis decimo septimo Kalendas Aprilis anno quinto,⁵ dilectum nobis in Christo Stephanum de Lesme,⁶ scol. pleb. par. eccl. de Lesne,⁷ Agriensis dioc., ad prim. et ad alios ordines, ut supra, promovit etc. Datum, ut supra.

[m.s.]'5.

¹ 1497. III. 16.

² Vaja (ma Székelyvaja, *Vălenii Români*ában) falu Székelyföldön, Maros szék területén. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 56SZK1.

³ Valószínűleg Vajkfalva (ma *Hurez – Ponița* táján Romániában) falu Kraszna megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 38KA5.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 327. sz. (223–224).

⁵ 1497. III. 16.

⁶ Leszna (ma *Lesné* Szlovákiában) falu az egykori Zemplén vármegyében, Nagymihály közelében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 355; ENGEL, *Digitális térkép*, 5ZN9.

⁷ A Mindenszentek tiszteletére szentelt templom első alkalommal 1332-ben szerepel a forrásokban. Vö. KOVÁCS, *Az egri egyházmegye*, 43; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 346.

833.

Róma, 1497. március 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Feketinc János, az erdélyi egyházmegyes vataháza Szűz Mária parókiális egyház igazgatója az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül a római Szt.

Megváltó egyházban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 19v)

Simili modo vigore supplicationis sub datis, ut supra,¹ dilectum nobis in Christo Iohannem Feketincz, rect. par. eccl. BMV in vil. Wathiaza,² Albensis Transilvanensis dioc., ad prim. et ad alios sacros ordines et ad presbit., ut supra, promovit. Datum, ut supra.

[*m.s.*] '5'.

834.

Róma, 1497. március 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Köleséri Kovács Bertalan scholaris, az erdélyi egyházmegyes bélafalvai Szt. Márton plébánia plébánosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül a római Szt. Megváltó-templomban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 20r)

Simili modo vigore supplicationis sub datis Idus Martii anno quinto,³ dilectum nobis Bartholomeum Chovvach de Helessér,⁴ scol. pleb. plebanie s. Martini in vil. Belafalva,⁵ Albensis Transilvanensis dioc., ad prim. et successive ad omnes alios sacros ordines eisdem diebus, ut supra, promovit et ordinavit. Datum, ut supra.

[*m.s.*] '5'.

¹ 1497. III. 15.

² Vataháza település Kolozs megyében, a késő középkorban pusztaként említi a szakirodalom. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, V, 424; ÁMTF III, 378; ENGEL, *Digitális térkép*, 9KL22.

³ 1497. III. 16.

⁴ Valószínűleg az egykori Kölesér település Bihar vármegyében. Lokalizálására lásd 277. sz.

⁵ Bélafalva (ma *Belani* Romániában) település Kézdivásárhely közelében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 8SZK9.

835.

Róma, 1497. március 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Gréc János, az egri egyházmegyes szentmiklósi Szt. Miklós parókiális egyház Szűz Mária-oltárának igazgatója az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül a római Szt. Megváltó-templomban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 207^a)

Simili modo² vigore supplicationis sub datis XVII^{mo} Kalendas Aprilis anno quinto,³ dilectum nobis Iohannem Gretcz, rect. alt. BMV siti in par. eccl. s. Nicolai in op. s. Nicolai,⁴ scol. Agriensis dioc., ad prim. tons. et successive ad omnes alios sacros ordines et presbit. eisdem diebus, ut supra, promovit. Datum, ut supra.

[*m.s.*] '5'.

836.

Róma, 1497. március 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Újfalui Péter scholaris, az erdélyi egyházmegyes Újfalu plébánosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül a római Szt. Megváltó-templomban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 207^a)

Simili modo vigore supplicationis sub datis decimo septimo Kalendas Aprilis anno quinto,⁵ dilectum nobis in Christo Petrum Georgii de Wfald,⁶ scol. pleb. par. eccl. Wfald,⁷ Albensis Transilvanensis dioc., ad prim. tons. et successive ad omnes alios sacros et presbit. ordines promovit, ut supra. Datum, ut supra.

[*m.s.*] '5'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 328. sz. (224).

² Lásd az előző bejegyzés adatait.

³ 1497. III. 16.

⁴ Valószínűleg a Kárpátalján fekvő Szentmiklós (ma *Csinagyijovo* Ukrajnában) mezőváros az egykori Bereg megyében. Vö. ÁMTF I, 548; ENGEL, *Digitális térkép*, 1BRG1.

⁵ 1497. III. 16.

⁶ A középkori erdélyi egyházmegye területén összesen 11 Újfalu település létezett, Péter ezek egyikéről származott. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, passim.

⁷ Lásd az előző jegyzetet.

837.

Róma, 1497. március 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Toldalagi Domokos erdélyi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül a római Szt. Megváltó-templomban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 20v)

Simili modo vigore supplicationis sub datis Idus Martii anno quinto,¹ dilectum nobis in Christo Dominicum de Todalach,² scol. Albensis Transilvanensis dioc., ad prim. tons. et demum ad omnes alios ordines sacros et presb., ut supra, promovit et ordinavit. Datum, ut supra.

838.

Róma, 1497. március 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Remete Zsigmond scolaris, az erdélyi egyházmegyes Huzo (?) plébánosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül a római Szt. Megváltó-templomban presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 20v)

Simili modo vigore supplicationis sub datis Idus Martii anno quinto,³ dilectum nobis Sigismundum Remethe, scol. pleb. par. eccl. de Huzo (?), Albensis Transilvanensis dioc., ad prim. tons. et successive ad omnes alios ordines promovit, ut supra. Datum, ut supra.

839.

Róma, 1497. március 25.

Rafael kamarás igazolja, hogy Szalóki Osvát scolarist, az egri egyházmegyes Regutó plébánosát a római Szt. Megváltó-templomban az ascoli püspök alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 20v)⁴

¹ 1497. III. 15.

² Toldalag (ma Toldal Romániában) falu Torda megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, V, 741; ENGEL, *Digitális térkép*, 3TD28.

³ 1497. III. 15.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 329. sz. (224–225).

Simili modo vigore supplicationis sub datis decimo septimo Kalendas Aprilis anno quinto,¹ dilectum nobis in Christo Oswaldum de Sallok,² pleb. par. eccl. de Reguto-³,³ acol. Agriensis dioc., ad subdiac. in festo s. Benedicti,⁴ demum die Iovis, in Cena Domini, XXIII dicti mensis⁵ ad diacon., postremo vero sabbati sancti XXV eiusdem mensis⁶ die datis presentium ad presbit. sacros ordines rire promovit, ut supra. Datum, ut supra. Die XXV Martii anno quinto.

^a A kiadásban: 'Asguto'.

840.

Róma, 1497. április 16.

Rafael kamarás igazolja, hogy Iulim Márton, a zágrábi egyházmegyes garignicai Szűz Mária parókiális egyház Szt. István vértanú-oltárának igazgatója a római Szt. Megváltó-templomban az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket, majd a főpap aszerpappá, diakónussá, végül presbitteré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 17r)

Simili modo vigore supplicationis sub datis tertio decimo Kalendas Aprilis anno quinto,⁷ dilectum nobis Martinum Iulim,⁸ rect alt. s. Stephani protomartiris siti in par. eccl. BMV in op. Garighinehra,⁹ Sagabriensis dioc., die dominica, II Aprilis¹⁰ ad quat. min. et subdiac.,³ demum dominica VIII eiusdem mensis¹¹ ad diacon., postremo XVI eiusdem,¹² videlicet die dominica, die datis presentium ad presbit. sacros ordines promovit, ut supra. Die XVI Aprilis anno quinto.

[m.s.] '3'.¹ Előtte áthúzva: 'die'.

¹ 1497. III. 16.

² Az egri egyházmegye területén összesen hét Szalók nevű település ismert, így azonosítása bizonytalan. 1) Egerszalók (Heves), 2) Tekszeszalók (Heves), 3) Tiszaszalók (Heves), 4) Alsószalók (ma *Nižný Slavkov*, Sáros), 5) Kisszalók (ma *Malý Slavkov*, Szepes), 6) Nagyszalók (ma *Velký Slavkov*, Szepes) és 7) Felsőszalók (ma *Výšný Slavkov*, Szepes). Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1HS11, 2HS11, 1HS85, 1SS30, 4SZP13, 2SZP15, 1SZP33. – RÁBIK Alsószalokkal azonosította, ugyanis e település téves olvasata alapján Osvát szolgálati helyeként azonosított Ásgút (ma *Podborany*, Sáros) közelében helyezkedik el.

³ RÁBIK téves olvasata alapján a Sáros megyei Ásgút (ma *Podborany* Szlovákiában) faluval azonosította. A települést azonban a forrásban szereplő névalak alapján nem lehet lokalizálni.

⁴ 1497. III. 21.

⁵ 1497. III. 23.

⁶ 1497. III. 25.

⁷ 1497. III. 20.

⁸ Személyére lásd még 814. sz.

⁹ Garignica elpusztult mezőváros az egykori Körös megyében, Csázma közelében. Vö. CSÁNKI, *Körösmegye*, 75; ENGEL, *Digitális térkép*, 1KÖ110.

¹⁰ 1497. IV. 2.

¹¹ 1497. IV. 9.

¹² 1497. IV. 16.

841.

Róma, 1497. május 20.

A Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Jasztrebarszcai Máté fia Márton, a zágrábi egyházmegyes Szt. Katalin-oltár igazgatóját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 49^{rv})

Ordines generales celebrati per rev. pat. dom. Iosua¹ ep. Asculanum in eccl. s. Pantaleonis de Urbe, de mandato etc. et auctoritate etc. die XX Maii quat. temp., qua cantatur in eccl. Dei 'Caritas Dei' etc. ^aMCCCCLXXXVII pontificatus anno quinto^a ad quas quorum ordinatorum nomina sunt infra videlicet:

^{a-a} A szöveg után beszúrva. | A folio felső margóján: 'Maius 1497'.

Ad subdiac.

Martinus Mathei de Jaztrebarka,² Zagabriensis dioc., rect. alt. b. Catherine virginis dicte dioc.

842.

Róma, 1497. december 24.

A Szt. Pantaleon-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Péter fia Kelement, a bácsi egyházmegyes kamanci Szűz Mária-oltár káplánját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 52^{rv})

Ordines [generales] celebrati per rev. pat. dom. Iosua³ ep. Asculanum in eccl. s. Pantaleonis de Urbe, de mandato etc. et auctoritate etc. die sabbati quat. temp., que fuit XXIII Decembris, qua cantatur in eccl. Dei 'Veni et ostende nobis', quorum ordinatorum nomine sunt infra videlicet:

A folio felső margóján: 'December 1497: Amerinus⁴'.

Ad subdiac.

Clemens Petri, capell. ad alt. BMV de Camoncz,⁵ Bachiensis dioc.

¹ Józua ascoli püspök.

² Jasztrebarszka lokalizálására lásd 387. sz.

³ Józua ascoli püspök.

⁴ Lucidus Amerinus kamarai jegyző.

⁵ Kamanc lokalizálására lásd 517. sz.

843.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával György fia Imre zágrábi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)

Ordines [generales] celebrati per rev. pat. dom. Iosuum,¹ ep. Asculanum in Romana Curia residentem, de mandato s. dom. nostri pape super hoc vive vocis oraculo nobis facto et auctoritate nostri camerariatus officii, die sabbati^a quat. temp., qua cantatur in eccl. 'Sitientes' etc., que fuit ultima Martii MCCCCLXXX octavo, in eccl. s. Salvatoris de Thermis Alme Urbis ordines celebrans generales omnes et singulos infrascriptos ad infrascriptos ordines promovit et ordinavit iuxta formam S. R. E. etc. primo videlicet:

[*m.s.*] 'A. de Campania notarius'.² |³ Utána áthúzva: 'sancti maioris ebdomade, que fuit XIII^a mensis Aprilis MCCCCLXXX octavo in ecclesia'.

Ad prim. tons.

Emericus Georgii, scol. Zagabriensis dioc.

844.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Ferenc fia János egri egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)³

(Ad prim. tons.)

Iohannes Francisci, scol. Agriensis dioc.

845.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával György fia Orbán zágrábi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)

(Ad prim. tons.)

Urbanus Georgii, scol. Zagabriensis dioc.

¹ Józua ascoli püspök.

² Aloisius de Campania kamarai jegyző.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 330. sz. (225).

846.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Bwer István esztergomi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)¹

(Ad prim. tons.)

Stephanus Bwer^a, scol. Strigoniensis dioc.

^a Előtte áthúzva: 'Bw'.

847.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Palotkai László fia János, az erdélyi egyházmegyes Palatka plébánosa az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)

(Ad prim. tons.)

Iohannis Ladislai vil. de Palothka,² pleb. in eadem vil.,³ Transilvanensis dioc.

848.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Mihály fia János esztergomi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)

(Ad prim. tons.)

Iohannes Michaelis, scol. Strigoniensis dioc.

849.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Mülbachi Márton fia Péter erdélyi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)

(Ad prim. tons.)

Petrus Martini de Milibach,⁴ scol. Transilvanensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 331. sz. (226), amely teljesen indokolatlan, mivel sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

² Magyar-Palatka (ma *Pălatca* Romániában) település a Mezőségben, Kolozsvár közelében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, V, 379, 391; ÁMTF III, 364; ENGEL, *Digitális térkép*, 5KL38.

³ Lásd az előző jegyzetet.

⁴ Szászsebes (ma *Sebeș* Romániában) mezőváros német (Mühlbach) névváltozata. A település Gyulafehérvár közelében, a Szászföldön fekszik. A város plébániája egyúttal az erdélyi püspök joghatósága alá tartozó szász-

850.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Balog László csanádi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)

(Ad prim. tons.)

Ladislaus Balloch, scol. Senadiensis (!) dioc.

851.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Pál fia Simon veszprémi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)

(Ad prim. tons.)

Simon Pauli, scol. Vesprimiensis dioc.

852.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával György fia Máté csanádi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)

(Ad prim. tons.)

Matheus Georgii, scol. Senadiensis (!) dioc.

853.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Péter fia Lukács egri egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)¹

(Ad prim. tons.)

Lucas Petri, scol. Agriensis

sebesi dékánátus (*Landkapitel*) központja volt. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZF4; FABINI, *Atlas*, I, 302. sz. (502–504); GEORG EDUARD MÜLLER, *Die deutschen Landkapitel in Siebenbürgen und ihre Dechanten 1192–1848. Ein Rechtsgeschichtlicher Beitrag zur Geschichte der deutschen Landeskirche in Siebenbürgen* (Archiv des Vereins für Siebenbürgisches Landeskunde 48), Hermannstadt 1934–1936.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 332. sz. (226), amely teljesen indokolatlan, mivel sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

854.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Tamás fia Albert esztergomi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)¹

(Ad prim. tons.)

Albertus Thome, scol. Strigoniensis dioc.

855.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Demeter fia Pál esztergomi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)²

(Ad prim. tons.)

Paulus Demetrii, scol. Strigoniensis dioc.

856.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Kovács Balázs győri egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)³

(Ad prim. tons.)

Blasius Fabri, scol. Iauriensis dioc.

857.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Illés fia János bácsi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)

(Ad prim. tons.)

Iohannes Elie, scol. Bachiensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 333. sz. (226), amely teljesen indokolatlan, mivel sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 334. sz. (226–227), amely teljesen indokolatlan, mivel sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 335. sz. (227). Eljárása teljesen indokolatlan, mivel sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert, ráadásul győri egyházmegyes.

858.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Barnabás egri egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)¹

(Ad prim. tons.)

Barnabas, scol. Agriensis dioc.

859.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Bertalan fia Mihály egri egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)²

(Ad prim. tons.)

Michael Bartholomei, scol. Agriensis dioc.

860.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Tamás fia Gergely esztergomi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)³

(Ad prim. tons.)

Gregorius Thome, scol. Strigoniensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 336. sz. (227), amely teljesen indokolatlan, mivel sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 337. sz. (227–228), amely teljesen indokolatlan, mivel sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 338. sz. (228), amely teljesen indokolatlan, mivel sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

861.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Pál fia Albert egri egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)¹

(Ad prim. tons.)

Albertus Pauli, scol. Agriensis dioc.

862.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Bálint fia Péter csanádi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)

(Ad prim. tons.)

Petrus Valentini, scol. Chanadiensis dioc.

863.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Benedekfalvi Lucián esztergomi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)²

(Ad prim. tons.)

Lucianus de Benedictis,³ scol. Strigoniensis dioc.

864.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Ferencfi János fia Simon esztergomi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)⁴

(Ad prim. tons.)

Simon Iohannis Francisci, scol. Strigoniensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 339. sz. (228), amely teljesen indokolatlan, mivel sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 340. sz. (228–229).

³ Benedekfalva (ma *Beňadiková* Szlovákiában) település Liptó vármegyében. Vö. ÁMTF IV, 54; ENGEL, *Digitális térkép*, 42LP13. – Személyére lásd még 890. sz.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 341. sz. (229), amely teljesen indokolatlan, mivel sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

865.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával István fia Bálint egri egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)¹

(Ad prim. tons.)

Stephanus Valentini, scol. de Agriensis dioc.

866.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával György fia Domokos egri egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)²

(Ad prim. tons.)

Dominicus Georgii, scol. Agriensis dioc.

867.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Mátyás fia Imre váradi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)

(Ad prim. tons.)

Emericus Mathie, scol. Waradiensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 342. sz. (229), amely teljesen indokolatlan, mivel sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 343. sz. (230), amely teljesen indokolatlan, mivel sem származási, sem pedig szolgálati helye nem ismert.

868.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Bercek fia Demeter esztergomi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette az első tonzúráját.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 53v)¹

(Ad prim. tons.)

Demetrius Brixii (!), scol. Strigoniensis dioc.

869.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával György fia Orbán zágrábi egyházmegyes scolaris az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54r)

Ad acolit. et aliosque minores

Urbanus Georgii,² scol. Zagabriensis dioc.**870.***Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával (az esztergomi egyházmegyes) Bwer István az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54r)

(Ad acolit. et aliosque minores)

Stephanus Bwer³ prefatus [Strigoniensis dioc.]**871.***Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával (az erdélyi egyházmegyes) László fia János az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54r)

(Ad acolit. et aliosque minores)

Iohannes Ladislai predictus⁴ [sc. pleb. in vil. Palothka Transilvanensis dioc.]¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 344. sz. (230).² Személyére lásd 845. sz.³ Személyére lásd 846. sz.⁴ Személyére lásd 847. sz.

872.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával (az esztergomi egyházmegyés) Mihály fia János az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54r)

(Ad acolit. et aliosque minores)

Iohannes Michaelis¹ prefatus [Strigoniensis dioc.]

873.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával (az erdélyi egyházmegyés) Márton fia Péter az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54r)

(Ad acolit. et aliosque minores)

Petrus Martini,² scol. predictus [Transilvanensis dioc.]

874.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával (a csánádi egyházmegyés) Balog László az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54r)

(Ad acolit. et aliosque minores)

Ladislau Balloch³ predictus [Cenadiensis dioc.]

875.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával (a veszprémi egyházmegyés) Pál fia Simon az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54r)

(Ad acolit. et aliosque minores)

Simon Pauli⁴ prefatus [Wesprimiensis dioc.]¹ Személyére lásd 848. sz.² Személyére lásd 849. sz.³ Személyére lásd 850. sz.⁴ Személyére lásd 851. sz.

876.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával (a csanádi egyházmegyes) György fia Máté az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54^r)

(Ad acolit. et aliosque minores)

Matheus Georgii¹ predictus [Cenadiensis dioc.]

877.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az egri egyházmegyes Péter fia Lukács az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54^r)²

(Ad acolit. et aliosque minores)

Lucas Petri,³ scol. Agriensis dioc.

878.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Tamás fia Albert az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54^r)⁴

(Ad acolit. et aliosque minores)

Albertus Thome,⁵ scol. Strigoniensis dioc.

879.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával (az esztergomi egyházmegyes) Demeter fia Pál az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54^r)⁶

(Ad acolit. et aliosque minores)

Paulus Demetrii⁷ prefatus [Strigoniensis dioc.]

¹ Személyére lásd 852. sz.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 346. sz. (230–231).

³ Személyére lásd 853. sz.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 347. sz. (231).

⁵ Személyére lásd 854. sz.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 348. sz. (231).

⁷ Személyére lásd 855. sz.

880.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával (a csanádi egyházmegyes) Bálint fia Péter *scolaris* az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54r)

(Ad acolit. et aliosque minores)

Petrus Valentini,¹ *scol. prefatus* [Cenadiensis dioc.]

881.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a győri egyházmegyes Kovács Balázs *scolaris* az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54r)²

(Ad acolit. et aliosque minores)

Blasius Fabri,³ *scol. Iauriensis dioc.*

882.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával a bácsi egyházmegyes Illés fia János *scolaris* az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54r)

(Ad acolit. et aliosque minores)

Iohannes Elie,⁴ *scol. Bachiensis dioc.*

883.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az egri egyházmegyes Dénes fia Barnabás *scolaris* az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54r)⁵

(Ad acolit. et aliosque minores)

Barnabas Dionisii,⁶ *scol. Agriensis dioc.*

¹ Személyére lásd 862. sz.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 349. sz. (231–232).

³ Személyére lásd 856. sz.

⁴ Személyére lásd 857. sz.

⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 350. sz. (232).

⁶ Személyére lásd 858. sz.

884.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az egri egyházmegyes Bertalan fia Mihály *scolaris* az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54r)¹

(Ad acolit. et aliosque minores)

Michael Bartholomei,² *scol. prefatus* [Agriensis dioc.]**885.***Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Tamás fia Gergely *scolaris* az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54r)³

(Ad acolit. et aliosque minores)

Gregorius Thome,⁴ *scol. Strigoniensis dioc.***886.***Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az egri egyházmegyes Pál fia Albert *scolaris* az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54r)⁵

(Ad acolit. et aliosque minores)

Albertus Pauli,⁶ *scol. Agriensis dioc.*¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 351. sz. (232).² Személyére lásd 859. sz.³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 352. sz. (232–233).⁴ Személyére lásd 860. sz.⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 353. sz. (233).⁶ Személyére lásd 861. sz.

887.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az egri egyházmegyes Bálint fia István *scolaris* az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54r)¹

(Ad acolit. et aliosque minores)

Stephanus Valentini,² *scol.* Agriensis dioc.

888.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az egri egyházmegyes György fia Domokos *scolaris* az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54r)³

(Ad acolit. et aliosque minores)

Dominicus Georgii,⁴ *scol.* Agriensis dioc.

889.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával (a várad-i egyházmegyes) Mátyás fia Imre az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54r)

(Ad acolit. et aliosque minores)

Emericus Mathie⁵ *prefatus* [Varadiensis dioc.]

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 355. sz. (233–234).

² Személyére lásd 865. sz.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 356. sz. (234).

⁴ Személyére lásd 866. sz.

⁵ Személyére lásd 867. sz.

890.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával (az esztergomi egyházmegyes) Benedekfalvi Lucianus az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54r)

(Ad acolit. et aliosque minores)

Lucianus de Benedictis¹ prefatus [Strigoniensis dioc.]

891.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával (az esztergomi egyházmegyes) Ferencfi János fia Simon az ascoli püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54r)²

(Ad acolit. et aliosque minores)

Simon Iohannis Francisci³ prefatus [Strigoniensis dioc.]

892.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Benedek fia Márton, az egri egyházmegyes pagai Keresztelő Szt. János parókiális egyház igazgatóját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)

Ad subdiac. ordinem

Martinus Benedicti, rect. par. eccl. s. Iohannis baptiste in vil. Paga,⁴ Agriensis dioc.

¹ A település lokalizálására és személyére lásd 863. sz.

² Kiadása: RÁБИК, *Camera*, 354. sz. (232).

³ Személyére lásd 864. sz.

⁴ Paga (Poga) elpusztult falu az egykori Zemplén megye területén, Hídvég településsel szemben. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 359.

893.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Alcha Balázs fia Mátyást, az egri egyházmegyes Béltek falu plébánosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)^a

(Ad subdiac.)

Mathias Blasii^a Alcha, pleb. vil. Belkek(!)^b,² Agriensis dioc.^a A kiadásban: 'Lasii'. I A kiadásban: 'Belcele'.

894.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Ger-gely fia Istvánt, az egri egyházmegyes Pócspetri plébánosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)^a

(Ad subdiac.)

Stephanus Gregorii, pleb. de Polch Petri^a,⁴ Strigoniensis⁵ (!) dioc.^a A kiadásban teljesen tévesen: 'de vil. Petri' szerepel.¹ RÁBIK, *Camera*, 357. sz. (234).² Béltek falu (ma Nyírbéltek) az egykori Szabolcs és Szatmár megyék határán. Egyhajós, egyenes záródású templomának alaprajza ismert. Vö. NÉMETH, *A középkori Szabolcs*, 36–37; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZR103. – RÁBIK téves olvasata alapján Bércalja (ma *Janovce* szlovákiában) faluval azonosította.³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 358. sz. (234–235).⁴ Pócspetri falu Szabolcs vármegyében. Vö. NÉMETH, *A középkori Szabolcs*, 155; ENGEL, *Digitális térkép*, 4oSZB2o. – RÁBIK teljesen téves olvasata és tendenciózus lokalizálása alapján Gömörpéterfalva (ma *Petrovce* Szlovákiában) Sáros megyei településsel azonosította.⁵ Helyesen: *Agriensis*. A falu az egri egyházmegye szabolcsi főesperességéhez tartozott, a kamarai jegyző tévesen jegyezte fel az esztergomi egyházmegyéjét.

895.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Nagy András fia Ferencet, a csanádi egyházmegyes kekeméri Szt. Kereszt-templom plébánosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)

(Ad subdiac.)

Franciscus Andree Nag, pleb. eccl. s. Crucis in vil. Kekemer,¹ Cenadiensis dioc.**896.***Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Mihály fia János, az esztergomi egyházmegyes Helehe (?) örökös káplánját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)

(Ad subdiac.)

Iohannes Michaelis, perp. capell. in eccl. de Helehe (?), Strigoniensis dioc.

897.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Szaniszló fia Andrást, az erdélyi egyházmegyes szászfenesi Szt. Katalin-kápona káplánját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)

(Ad subdiac.)

Andreas Stanislai, capell. cap. s. Catherine in op. Szászfenes,² Transilvanensis dioc.

¹ Egyetlen Kekmér, Kukmér (ma *Kukmirn* Ausztriában) település ismert a korszakból, amely mezőváros az egykori Vas megye területén fektött. Ezzel azonban nem azonosítható a forrásban szereplő falu. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 769; ENGEL, *Digitális térkép*, 1VS51.

² Szászfenes (ma *Florești* Romániában) mezőváros Kolozs megyében. A templom a 14. század első felében épülhetett, melynek északi oldalához csatlakozott egy gótikus kápolna, az alapjai ma is láthatók. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 3KL26; FABINI, *Atlas*, I. 118. sz. (187–188).

898.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Mülbachi Pétert, az erdélyi egyházmegyes mülbachi Szűz Mária-egyház Szt.

György-oltárának örökös káplánját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)

(Ad subdiac.)

Petrus Martini de Milabach,¹ perp. capell. ad alt. s. Georgii in eccl. BMV de Malabach,² Albensis Transilvanensis dioc.

899.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Ágoston fia Damjánt, a váradí egyházmegyes Keresztelő Szt. János-oltár oltárosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)

(Ad subdiac.)

Damianus Augustini, altar. eccl. s. Iohannis baptiste, Varadiensis dioc.

900.*Róma, 1498. március 31.*

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Advze Márton fia Lászlót, a váci egyházmegyes Szonda plébánosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)

(Ad subdiac.)

Ladislau Martini Advze (?), pleb. de Sonda,³ Vaciensis dioc.

¹ Mülbach lokalizálására lásd 84., személyére pedig 644. sz.

² Lásd az előző jegyzet.

³ Szonda lokalizálására lásd 79. sz.

901.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Bedő Ambrust, az egri egyházmegyes Szt. Miklós parókiális egyház Szűz Mária-oltárának oltárosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)¹

(Ad subdiac.)

Ambrosius Bedw, altar. b. Marie in par. eccl. s. Nicolai, Agriensis dioc.

902.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Pinces Benedeket, az esztergomi egyházmegyes Szentdemeter plébánosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)²

(Ad subdiac.)

Benedictus Pinches, pleb. plebanie de Sandemeter,³ Strigoniensis dioc.

903.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Varga Ferencet, az esztergomi egyházmegyes putnoki Szűz Mária-kápolna káplánját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)

(Ad subdiac.)

Franciscus Sutoris, capell. cap. b. Marie in op. Putwnoch,⁴ Strigoniensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 359. sz. (235).

² Kiadása: Uo., 360. sz. (235).

³ Szentdemeter elpusztult falu Gömör vármegyében a mai *Hubovo* (Szlovákiában) vidékén. Vö. ÁMTF II, 509; ENGEL, *Digitális térkép*, 24GM45.

⁴ Putnok mezőváros Gömör vármegyében, plébániatemplomát Szűz Mária tiszteletére szentelték. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 144; ÁMTF II, 356; ENGEL, *Digitális térkép*, 1GM24; MEZŐ, *Patrociniumok*, 456.

904.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Szászhermányi Zsigmondot, az erdélyi egyházmegyes resi parókiális egyház Szt. György-kápolnájának káplánját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)

(Ad subdiac.)

Sigismundus de Montemellis,¹ capell. cap. s. Georgii in par. eccl. de Res,² Albensis Transilvanensis dioc.

905.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Simon fia Jánost, az egri egyházmegyes Kottány plébánosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)³

(Ad subdiac.)

Iohannes Simonis, pleb. in^a Khota,⁴ Agriensis dioc.

^a A kiadásban: 'de'.

906.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Pál fia Antalt, a váci egyházmegyes Zsámbok plébánosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)

(Ad subdiac.)

Antonius Pauli, pleb. de Samboch,⁵ Wachiensis dioc.

¹ Szászhermány (ma *Härman* Romániában) falu latin névváltozata *Mons Mellis*. A település az erdélyi Szászföldön helyezkedik el. Vö. ÁMTF IV, 567; ENGEL, *Digitális térkép*, 1PE78.

² A települést nem sikerült azonosítanom.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 361. sz. (236).

⁴ Az egykori Kottány település Málca (ma *Malčice* Szlovákiában) Zemplén megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 354; ENGEL, *Digitális térkép*, 4ZN24.

⁵ Zsámbok falu Pest megye területén. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 37; ÁMTF I, 830; ENGEL, *Digitális térkép*, 7SZF20.

907.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Demeter fia Márton, az egri egyházmegyes újlaki parókiális egyház Szt. György-oltárának oltárosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)¹

(Ad subdiac.)

Martinus Demetrii, altar. s. Georgii in par. eccl. de Wyllak,² Agriensis dioc.

908.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Neisse-i Tamást, az esztergomi egyházmegyes kurimjáni Szt. Quirinus parókiális egyház igazgatóját az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)³

(Ad subdiac.)

Thomas de Nyssa,⁴ rect. par. eccl. s. Quirini in vil. Chirilari,⁵ Strigoniensis dioc.

909.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Benedek fia Gergelyt, az egri egyházmegyes Szt. Kereszt parókiális egyház Szt. Margit-oltárának oltárosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)⁶

(Ad subdiac.)

Gregorius Benedicti, altar. ad alt. s. Margarete in par. eccl. s. Crucis, Agriensis dioc.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 362. sz. (236).

² Újlak (ma *Novosad* Szlovákiában) mezőváros Zemplén megye területén. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 365; ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZN27.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 363. sz. (236).

⁴ Nysa (Neisse) város Sziléziában.

⁵ Kurimján (ma Kiskerény, *Kurimany* Szlovákiában) mezőváros Szepes megyében. Szt. Quirinus tiszteletére szentelt plébániatemplomát a 13. század végétől említik forrásaink. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZP42; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 202.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 364. sz. (236).

910.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával András fia Simont, az egri egyházmegyes Reszege plébánosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)

(Ad subdiac.)

Simon Andree, pleb. de Resgud,¹ Agriensis dioc.

911.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Bereck fia Ferencet, az esztergomi egyházmegyes Almás plébánosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)²

(Ad subdiac.)

Franciscus Brici, pleb. de Almach,³ Strigoniensis dioc.

912.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Balázs fia Jánost, a győri egyházmegyes gelléri parókiális egyház Szűz Mária-oltárának oltárosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)

(Ad subdiac.)

Iohannes Blasii, altar. b. Marie in par. eccl. de Gailley,⁴ Iauriensis dioc.

¹ Valószínűleg Reszege (ma *Resigbea* Romániában) falu az egykori Szatmár vármegyében. A templom Szt. Margit tiszteletére volt szentelve. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 484; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZR83; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 243.

² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 365. sz. (237).

³ Az egykori Alsó- vagy Felsőalmás (ma *Jabloňovce* Szlovákiában) település Hont megyében. Vö. ÁMTF III, 174; ENGEL, *Digitális térkép*, 1HT8, 5HT5.

⁴ A Komárom megyei Alsó- vagy Felsőgellér (ma *Holiare* és *Horný Gellér* Szlovákiában) faluk egyike. Vö. ÁMTF III, 419; ENGEL, *Digitális térkép*, 10KM8-9.

913.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Sárpataki Imrét, az erdélyi egyházmegyes iklódi Szt. László parókiális egyház Szűz Mária-oltárának oltárosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)

(Ad subdiac.)

Emericus de Sarpathak,¹ altar. alt. b. Marie in par. eccl. s. Ladislav de Iklod,² Albensis Transilvanensis dioc.

914.

Róma, 1498. március 31.

A Szt. Megváltó-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával László fia Jánost, az erdélyi egyházmegyes Palatka plébánosát az ascoli püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 54v)

(Ad subdiac.)

Iohannes Ladislav^a, pleb. de Palotka,³ Transilvanensis dioc.

^a Utána áthúzza: 'de Palotka'.

915.

Róma, 1499. február 23.

Rafael kamarás igazolja, hogy Mátyás fia Györgyöt, az esztergomi egyházmegyes avari Keresztelő Szt. János-oltár örökös káplánját az ascoli püspök a Szt. Megváltó-templomban diakónussá, majd pedig pappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 57r)⁴

Universis etc. Raphael⁵ etc., quod rev. in Christo pat. dom. Iosue,⁶ ep. Asculanus in Romana Curia residens, vigore supplicationis sub datis pridie Idus Februarii anno

¹ Sárpatak (ma *Şapartoc* Romániában) falu az egykori Torda megyében, Segesvár közelében. Templomát a 14. századtól említik. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, V, 729; ENGEL, *Digitális térkép*, iTD29.

² Iklód (ma *Iclod* Romániában) falu a Kis-Szamos partján, Doboka megyében. Vö. AMTF II, 73; ENGEL, *Digitális térkép*, 1DO22.

³ Személyére és a település azonosítására lásd 847. sz.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 366. sz. (237–238).

⁵ Raffaele Riario kamarás.

⁶ Józsuá ascoli püspök.

septimo,¹ dilectum nobis in Christo Georgium Mathie, perp. capell. ad alt. b. Iohannis baptiste, in op. Awor^a,² Strigoniensis dioc., die XVI presentis mensis Februarii,³ dominica, ad diacon., videlicet die datis presentium, sabbato quat. temp. ordines celebrans generales ad presbit. sacros ordines in eccl. s. Salvatoris de Thermis de Urbe rite promoverit. Datum in Camera Apostolica, die XXIII Februarii 1499, anno VII°

Ste. de Narnia⁴

[*m.s.*] 'Georgius Mathie', alatta: 'z'.¹ A kiadásban: 'Vdvor'.

916.

Róma, 1499. július 14.

A borgóbeli Szt. Katalin-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegye Miczun Tamás a carinolari püspöktől felvette az első tonzúrát.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 61v)⁵

Ordines [generales] celebrati per rev. in Christo pat. dom. Petrum,⁶ ep. Calinensem^a, in Romana Curia residentem, de mandato s. dom. nostri vive vocis oraculo super hoc nobis facto et auctoritate nostri camerariatus officii, Rome in eccl. s. Catherine in Burgo s. Petri de Urbe, diebus infrascriptorum, omnes et singulos infrascriptos ordines rite promovit et solemniter ordinavit iuxta formam S. R. E. etc. et primo videlicet:

[*m.s.*] 'Gen. Fulginas notarius'.⁷ A folio felső margóján: 'MCCCCLXXXVIII Iulii'.¹ Utána áthúzva: 'Rome in eccl. s. Catherine in Burgo s. Petri de Urbe'.

Ad prim. tons.

Thomas Miczun,⁸ scol. Strigoniensis dioc., die dominica XIII supradicti mensis.

¹ 1499. II. 12.

² Vélhetőleg Udvard (ma *Dvory nad Žitavou* Szlovákiában) mezőváros Komárom megyében, az esztergomi érsekség birtokában. Vö. ÁMTF III, 461; ENGEL, *Digitális térkép*, 8KM1.

³ 1499. II. 16.

⁴ Stephanus de Narnia kamarai jegyző.

⁵ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 367. sz. (238).

⁶ Petrus Gamboa, carinolari püspök (1497–1510), majd 1501. június 12-től *vicarius Urbis*. Vö. HC, II, 114; III, 147; BRAMBILLA, *Officii Cardinalis*, 226.

⁷ Gentile (?) Fulginas kamarai jegyző (1499). Vö. FRENZ, *Repertorium*.

⁸ Személyére lásd még 917–919. sz.

917.

Róma, 1499. július 14.

A borgóbeli Szt. Katalin-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával Miczun Tamás, az esztergomi egyházmegyes lipcsei Szentlélek-egyház Szt. Lőrinc-oltárának örökös káplánja a carinolai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 62r)¹

Ad acol. aliosque min.

Thomas Miczun, cler. Strigoniensis dioc., perp. capell. ad alt. s. Laurentii in eccl. Spiritus Domini (!) in Lipsch,² dicte dioc., vigore supplicationis sub datis Rome tertio Idus Iulii anno septimo, dominica die XIII° Iulii ad quat. min. ordines.

918.

Róma, 1499. július 14.

A borgóbeli Szt. Katalin-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az említett Miczun Tamást a carinolai püspök alszerpappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 63v)³

Ad subdiac.

Thomas Miczun suprascriptus,⁴ ut in prim. tons. et quat. min. supradictis.

919.

Róma, 1499. július 22.

A borgóbeli Szt. Katalin-templomban sorra kerülő általános szentelés alkalmával az esztergomi egyházmegyes Miczun Tamást a carinolai püspök diakónussá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 65v)

Thomas Miczun suprascriptus⁵ una cum suprascriptis ordinibus die Lune, XXII Iulii, in festo b. Marie Magdalene ad diacon.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 368. sz. (238–239).

² Zólyomlipcse lokalizálására lásd 690. sz.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 369. sz. (239).

⁴ Személyére lásd még 916–917, 919. sz.

⁵ Lásd az előző szám alatti személyt.

920.

Róma, 1500. március 14.

A római Szt. Péter-bazilikában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Gergely fia István, zágrábi egyházmegyes scolaris a carinolai püspöktől felvette az első tonzúrárt.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 69r)

Ordines [generales] celebrati per rev. in Christo pat. dom. Petrum,¹ ep. Calinensem, in Romana Curia residentem, de mandato s. dom. nostri pape² rev. dom. Raphaeli³ s. Georgii ad velum aureum S. R. E. cardinalis dom. pape camerario speciali facto, die sabbati quat. temp., que fuit dies quarto decima mensis Martii Millesimo quingentesimo, qua cantatur in eccl. Dei 'Intret oratio mea' etc., in basilica principis apostolorum Alme Urbis, in qua ordinavit infrascriptos ad ordines infrascriptos et primo videlicet:

[*m.s.*] 'A. de Campania notarius'.⁴

Ad prim. tons.

Stephanus Gregorii, scol. Zagabriensis dioc.

921.

Róma, 1500. március 14.

A római Szt. Péter-bazilikában sorra kerülő általános szentelés alkalmával Gergely fia István, zágrábi egyházmegyes scolaris a carinolai püspöktől felvette a kisebb rendeket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 69r)

Ad acolit. aliosque min. ordines

Stephanus Gregorii, scol. Zagabriensis

¹ Péter carinolai püspök.

² VI. Sándor pápa.

³ Raffaele Riario kamarás.

⁴ Aloisius de Campania kamarai jegyző.

922.

Róma, 1501. december 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy három esztergomi egyházmegyes klerikus, János fia Gál, a szelezsényi Szűz Mária-templom Szűz Mária-oltárának káplánja, Tamás fia Simon a Cassania-i Szt. Pál-templom Szt. Katalin-oltárának igazgatója és Jakab fia János ugyanazon templom Szt. Jakab-oltárának igazgatója felvették valamennyi szent rendet.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 106v)¹

Simili modo,² vigore supplicationis sub datis Rome XVIII Kalendas Ianuarii anno X^{mo},³ dilectum nobis in Christo Gallum Iohannis, capell. alt. b. Virginis siti in eccl. b. Marie de Zlassum,⁴ et Simonem Thome, rect. alt. s. Catherine siti in eccl. de Cassania^a (?),⁵ et Iohannem Iacobi, capell. ad alt. s. Iacobi siti in eccl. s. Pauli de Cassania^a (?), Strigoniensis dioc., scol., sabato 4^{or} temporum, 18 Decembris⁶ prim. tons., 4^{or} min. et subdiac., dominica 19⁷ dicti [ad] diacon., Martis XXI in festo s. Thome apostoli [ad] presbit. ordines etc. promovit etc. Datum, ut supra.

^a A kiadásban: 'Jassania'.

923.

Róma, 1502. január 16.

Rafael kamarás igazolja, hogy Ribasky János, az esztergomi egyházmegyes Magyarád plébánosa valamennyi szent rendet felvette.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 109r)⁸

Simili modo⁹ de mandato etc. et auctoritate etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome VIII° Idus Ianuarii anno decimo,¹⁰ Franciscus,¹¹ ep. Glandelacensis de mandato etc. auctoritate etc. die dominica, nona prefata mensis Ianuarii,¹² Iohannem Ribasky,

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 371. sz. (240).

² A fol. 105r első bejegyzésére utal vissza.

³ 1501. XII. 14.

⁴ Nagyszelezsény (ma *Dolné Slažany* Szlovákiában) falu Bars megyében. Vö. ÁMTF I, 476; ENGEL, *Digitális térkép*, 1BRS17.

⁵ Rábik téves olvasata nyomán a Zólyom megyei Jeszenye (ma *Jasenie* Szlovákiában) faluval azonosította. Tekintve azonban a forrásban olvasható névalakot, ez kizárható; lokalizálása bizonytalan.

⁶ 1501. XII. 18.

⁷ 1501. XII. 19.

⁸ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 372. sz. (240–241).

⁹ Vissza a folio első bejegyzésére.

¹⁰ 1502. I. 6.

¹¹ Franciscus de Corduba OP, a teológia magisztere, glendalough-i püspök (1500–?). Vö. HC, II, 160.

¹² 1503. I. 5.

pleb. vil. Magerdorff,¹ Strigoniensis dioc., ad prim. tons., quat. min. et subdiac., et die Lune X^{ma} eiusdem,² in festo s. Pauli primi heremite ad diacon., et die dominica XVI eiusdem Ianuarii ad presbit. ordines in capella sue domus^a promovit. Datum die XVI eiusdem Ianuarii 1502, pontificatus etc. anno X^{mo}.

[*m.s.*] 'Iohannes Ribasky'.¹ A kiadásban: 'habitationis'.

924.

Róma, 1502. január 16.

Rafael kamarás igazolja, hogy Cossehal János, az esztergomi egyházmegyes Vittenc-i Szt. György-templom vikáriusa valamennyi szent rendet felvette.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 109r)³

Similis, ut supra,⁴ proxime fuit expedita pro Georgio Cossehal^a, vicario eccl. s. Georgii de Witulincz (?),⁵ Strigoniensis dioc.

[*m.s.*] 'Georgio Cossehal'.¹ A kiadásban: 'Cossthal'.

925.

Róma, 1502. január 16.

Rafael kamarás igazolja, hogy Fehér Miklós, az esztergomi egyházmegyes széleskúti Szt. Osvát-templom plébánosa valamennyi szent rendet felvette.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 109r)⁶

Nicolaus Albi, pleb. eccl. s. Osbaldi (!) in Prattenbrunn,⁷ Strigoniensis dioc.

[*m.s.*] 'Nicolaus Albi'.

¹ Magyarád (ma *Modranka* Szlovákiában) falu Pozsony megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 2PO24.

² 1502. I. 10.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 373. sz. (241).

⁴ Visszaul a folio első bejegyzésére.

⁵ RÁBIK feltételeSEN Vittenc (ma *Chtelmica* Szlovákiában) Nyitra megyei mezővárossal azonosította, azonban e település ismert templomának védőszentje Szt. István király volt. Vö. ÁMTF IV, 488; ENGEL, *Digitális térkép*, 3NY10; MEZŐ, *patrocíniumok*, 199.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 374. sz. (241–242).

⁷ Széleskút (ma *Sološnica* Szlovákiában) Pozsony megyei falu német névalakja. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 12PO3.

926.

Róma, 1502. január 30.

Rafael kamarás igazolja, hogy Claris Ádámot, az esztergomi egyházmegye Szomolány templom Szt. Katalin-oltárának igazgatóját a glendalough-i püspök diakónussá, majd áldozópappá szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 12, fol. 111r)^a

Simili modo de mandato etc. et auctoritate etc. ac vigore supplicationis sub datis Rome octavo Idus Ianuarii anno decimo,² prescriptus dominus Franciscus,³ ep. [Glandelacensis] Adam Claris, rect. alt. s. Catherine in eccl. Samolenicz,⁴ Strigoniensis dioc., die dominica, XXIII presentes mensis Ianuarii⁵ ad subdiac. etc. de verbo ad verbum, ut supra proxima^a [et XXV eiusdem Ianuarii,⁶ que fuit festum Conversionis s. Pauli apostoli, ad diacon. et postmodum die XXX^{ma} dominica eiusdem Ianuarii ad presbit sacros ordines rite promovit et ordinavit. Datum dicta die XXX Ianuarii 1502 anno decimo]^a.

^{a-a} Kiegészítés a fol. 111r első bejegyzése alapján.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 375. sz. (242).

² 1502. I. 6.

³ Ferenc glendalough-i püspök

⁴ Szomolány (ma *Smolenice* Szlovákiában) mezőváros Pozsony megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1PO15.

⁵ 1502. I. 23.

⁶ 1502. I. 25.

XI.
DIVERSORIA LEONIS X.
1501-1521

927.

Róma, 1502. március 28.

Rafael kamarás igazolja, miszerint Barlai György erdélyi egyházmegyes terebesi Szt. Mihály parókiális egyház Szt. Katalin-kápolnájának igazgatóját alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelték.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 13, fol. 16r)

Universis etc. de mandato etc., ac vigore supplicationis sub datis quarto Idus Martii anno X^o; idem ep.² dilectum nobis in Christo Georgium [de] Barla,³ rect. alt. s. Catherine sitis in par. eccl. s. Michaelis in Therebne,⁴ Albensis Transilvanensis dioc., die 22 Martii⁵ ad subdiac., deinde die 26⁶ dicti ad diacon., postremo die 28 dicti ad presbit. ordines promovit in forma etc.

[*m.s.*] 'Georgius Barla', alatta: '3'.

928.

Róma, 1502. március 28.

Rafael kamarás igazolja, miszerint Hegymegi Band Benedeket, az egri egyházmegyes szandaliki Szűz Mária-egyház plébánosát alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelték.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 13, fol. 16r)

Universis etc. de mandato etc., ac vigore supplicationis sub datis quarto Idus Martii anno X^o; idem ep.⁸ dilectum nobis in Christo Benedictum Band de Hegmon,⁹ pleb. eccl. s. Marie de Sandela,¹⁰ Agriensis dioc., die 22 Martii¹¹ ad subdiac., deinde die 26¹² dicti ad diacon., postremo die 28 dicti ad presbit. ordinis promovit etc.

[*m.s.*] 'Benedictus Band', alatta: '3'.

¹ 1502. III. 12.

² A fol. 14r első bejegyzésére utal vissza: „*rev. dom. Petrus ep. Calinensis in Romana Curia residens [...] in cap. sui habitationis apud s. Petrum*”. – Péter carinolai püspök.

³ Berlád, másnéven Barla (ma *Bârla* Romániában) falu Doboka megyében. Vö. ÁMTF II, 60; ENGEL, *Digitális térkép*, 9D054.

⁴ Terebes (ma *Chiribiș* Romániában) falu Közép-Szolnok vármegyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 565; ÁMTF I, 676; ENGEL, *Digitális térkép*, 2KSZ36.

⁵ 1502. III. 22.

⁶ 1502. III. 26.

⁷ 1502. III. 12.

⁸ Péter carinolai püspök.

⁹ Hegymeg falu Borsod megyében. Vö. ÁMTF I, 775; ENGEL, *Digitális térkép*, 2BD10.

¹⁰ Valószínűleg a Szabolcs megyei egykori Szandalik faluról van szó. Vö. NÉMETH, *A középkori Szabolcs*, 172; ENGEL, *Digitális térkép*, 9SZB37.

¹¹ 1502. III. 22.

¹² 1502. III. 26.

929.

Róma, 1502. április 17.

Rafael kamarás igazolja, miszerint Gorai Miklós zágrábi egyházmegyes ol-
tárigazgatót alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelték.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 13, fol. 17v)

Universis etc. Raphael¹ etc. de mandato etc., ac vigore supplicationis sub datis Rome nono Kalendas Aprilis anno decimo,² idem ep.³ dilectum nobis in Christo Nicolaum de Gora,⁴ rect. alt. BMV in eccl. s. Stephani in Magna Petrvia (?), Zagabriensis dioc., die 26^s ad subdiac., deinde die X Aprilis⁶ ad diacon., postremo die XVII dicti ad presbit. ordines promovit etc. In quorum etc. Datum, ut supra.

[*m.s.*] 'Nicolaus de Gora', alatta: '3'.

930.

Róma, 1516. november 12.

Rafael kamarás igazolja, miszerint Miklós írnok, az esztergomi egyházmegye joghatósága alatt álló milkói egyházmegye scolarisa, az esztergomi egyházmegyeszebeni Szentlélek-ispotály káplánja a San Leone-i püspöktől valamennyi szent rendet felvette.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 13, fol. 32r)⁷

Universis etc., Raphael⁸ etc. Universitati iure notum facimus per presentes, quod rev. in. Christo pat. et dom., dom. Matheus,⁹ ep. s. Leonis, in Romana Curia residens, ex speciali commissione nostra, de mandato etc. et auctoritate etc. nec non vigore supplicationis sub desuper signate datis Rome apud s. Petrum octavo Idus Novembris anno quarto,¹⁰ dilectum nobis Nicolaum scriptoris, scol. Milcoviensem, insuper Strigoniensem, capell. ad alt. BMV situm in hospitali s. Spiritus op. Cibiniensis¹¹, eiusdem dioc., Rome die Lune X^{ma} Novembris,¹² ad prim. tons. et quat. min. et subdiac., insuper,

¹ Raffaele Riario kamarás.

² 1502. III. 24.

³ Péter carinolai püspök.

⁴ Gora/NagyGora (ma *Velika Gora* Horvátországban) falu Zágráb megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 9ZB60.

⁵ 1502. III. 26.

⁶ 1502. IV. 10.

⁷ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 376. sz. (243); regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, I. sz. (93).

⁸ Raffaele Riario kamarás.

⁹ Máté, San Leone-i püspök (1516–1518). Vö. HC, III, 223.

¹⁰ 1516. XI. 6.

¹¹ Nagyszeben lokalizálására lásd 410. sz. RÁBIK téves olvasata alapján a Pozsony megyei Bazinnal azonosította.
– Az ispotályra lásd KUBINYI, *Orvoslás*, 263.

¹² 1516. XI. 10.

die Martis, XI^{ma} dicti mensis,¹ ad diacon., postremo die Mercurii, XII dicti mensis,² ad presbit. sacros ordines infra missarum solemnia iuxta ritum S. R. E. in cap. domus sue solite residentie promovit. Datum etc. die XII dicti mensis 1516.

B. de Alexandrinis³

[*m.s.*] 'Nicolaus Scriptoris'.¹ A kiadásban 'Bosinconensis'.¹ A kiadásban: 'Alexandris'.

931.

Róma, 1517. február 4.

Rafael kamarás igazolja, miszerint Polgári Tamás csanádi egyházmegyes akolitus, az egri egyházmegyes pülpülési Szűz Mária-kápolna igazgatója a krajnai érsektől a borgóbeli Szt. Mihály-templomban valamennyi szent rendet felvette. Mindazonáltal egy esztendőre felfüggesztették a szentmisék celebrálása alól. A büntetés leteltét követően a helyi ordinárius előtt kell számot adnia tudásáról és alkalmasságáról, valamint a szükséges javadalom birtoklásáról, s csak ezt követően adhat a helyi püspök engedélyt számára az oltárszolgálat végzésére.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 13, fol. 42v)⁴

Universis etc. Raphael⁵ etc. Universitati vestre tenore presentium attestamur, quod rev. in Christo pat. et dom. dom. Ieremias,⁶ archiep. Craynensis, in Romana Curia residens, ex commissione nostra de mandato etc. auctoritate etc. Necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud s. Petrum quarto Kalendas Februarii anno quarto,⁷ dilectum etc. Thomam de Polgar,⁸ acol. Cenadiensis dioc., rect. cap. BMV de Palyese,⁹ Agriensis dioc., die dominica prima Februarii¹⁰ ad quat. min. ordines et subdiac., insuper die Lune sequenti¹¹ ad diacon., postremo die Martis sequenti¹²

¹ 1516. XI. II.

² 1516. XI. 12.

³ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző (1516–1539). Vö. CHERUBINI, *Mandati*, 137–140; FRENZ, *Kanzlei*, 280. sz.; FRENZ, *Repertorium*.

⁴ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 2. sz. (93).

⁵ Raffaele Riario kamarás.

⁶ Geremia Contugi volterrai származású klerikus, assisi püspök (1499–1509). 1499-től vett részt a *Camera Apostolica* ordinációs eljárásain. Az V. lateráni zsinat egyik aktív szereplője volt. Krajnai (Albánia területén) tituláris érsek. Vö. HC, II, 97; III, 180; REHBERG, *Laffluenza*, 197–198, 135. jegyzet

⁷ 1517. I. 29.

⁸ Polgár nevű település nem ismert a csanádi egyházmegye területén.

⁹ Pülpülése (ma *Pauli*; Romániában) mezőváros Arad vármegyében. Úgy tűnik e bejegyzés alapján, hogy a pankotai főesperesi kerülethez tartozott a település. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 776; ÁMTF I, 182; KUBINYI, *Városfejlődés és városbázis*, 193. sz. (80).

¹⁰ 1517. II. 1.

¹¹ 1517. II. 2.

¹² 1517. II. 3.

eiusdem mensis ad sacros presbit. ordines infra missarum solemniam, Rome in Burgo s. Petri in eccl. s. Michaelis iuxta ritum etc. Suspenditur tamen prefatus Thomas, quod non celebret usque ad annum, quo elapso presentet se rev. ep. eius ordinario coram, quo docta de eius ydoneitate et de sui licentia possit in alt. ministerio admissi vel ad temporis arceri iuxta eius sufficiens super quo conscientiam oneramus. In quorum etc. Datum Rome etc. anno etc. 1517, indictione V^a, die vero quarta Februarii, pontificatus dom. Leonis¹ anno quarto.

932.

Róma, 1517. május 22.

[Rafael kamarás] igazolja, hogy a krajnai püspök Bizar Imre akolitust, a veszprémi egyházmegye Szt. Mihály-templom Szt. László-oltárának örökös káplánját, valamint Ternoveci Mátyás akolitust, a zágrábi egyházmegye Ternovec templom Szt. Mihály-oltárának örökös káplánját a borgóbeli Szt. Mihály-templomban alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 13, fol. 65r)²

Universis etc., quod de mandato etc. ac auctoritate etc, vigore supplicationis sub datis 17 Kalendas Iunii in anno quarto, idem rev. dom. archiep. Rome, ut supra,³ Enricum Bizar, acol. perp. capell. ad alt. s. regis Ladislai in eccl. s. Michaelis,⁴ Vesprimiensis dioc. et Mathiam de Ternovec,⁵ acol. Zagabriensis dioc., perp. capell. ad alt. s. Michaelis in eccl. de Ternovec,⁶ dicte dioc., die 20 Maii 1517⁷ ad subdiac., die 21⁸ ad diacon., et die 22⁹ ad presbit. ordines promovit, ut supra. Datum Rome etc. die 22 Maii 1522.

[m.s.:] 'Enricus acol.', alatta: '4'. alatta: 'Mathias acol.', alatta: '4'.

¹ X. Leó pápa (1513–1521).

² Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 3–4. sz. (93).

³ Visszaul a fol. 62r első bejegyzésére: „rev. pat. dom. Hieremias archiep. Craimensis [...] Rome in Burgo s. Petri in eccl. s. Michaelis in piscibus” – Jeremiás krajnai püspök.

⁴ Nagy valószínűséggel a Szt. Mihály arkangyal tiszteletére szentelt veszprémi székesegyházról van szó, amelynek Szt. László-oltárát a 14. századtól említik a források. Vö. MEZŐ, *Patrociniumok*, 306.

⁵ Ternovec falu Varasd megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 22VD6.

⁶ Lásd az előző jegyzetet.

⁷ 1517. V. 20.

⁸ 1517. V. 21.

⁹ 1517. V. 22.

933.

Róma, 1517. május 23.

[Rafael kamarás] igazolja, hogy a krajnai püspök Rochouath-i Antal akolitust, a váci egyházmegyes Szt. Lőrinc parókiális egyház Mindenszentek-oltárának örökös javadalmását, valamint Poltári István scolarist, az esztergomi egyházmegyes Szűz Mária parókiális egyház Szűz Mária-oltárának örökös javadalmását – miután utóbbi felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket – a borgóbeli Szt. Mihály-templomban alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 13, fol. 65v)¹

Universis etc. de mandato etc. auctoritate etc. nec non vigore supplicationis desuper signate sub datis XIII Kalendas Iunii anno quarto,² idem rev. dom. archiep.,³ Rome, ut supra,⁴ Antonium de Rochouath (?), acol. Vacienensis dioc., perp. benef. ad alt. Omn. Sanct. siti in par. eccl. s. Laurentii eiusdem dioc., et Stefanum (!) de Palto,⁵ scol. Strigoniensis dioc., perp. benef. ad alt. BMV in par. eccl. b. Marie, eiusdem dioc., die XXI Mai 1517⁶ dictum Stefanum (!) ad prim. tons. et quat. min. una cum dicto Antonio ad subdiac., et die XXII⁷ dicti ad diacon., postremo die XXIII⁸ dicti ad sacros presbit. ordines promovit iuxta ritum S. R. E. in talibus servari solitum. Datum Rome etc., die 23 Mai 1523.

[*m.s.*] 'Antonius acol.', alatta: '4', alatta: 'Stefanus scol.', alatta: '6'.

934.

Róma, 1517. július 26.

Rafael kamarás igazolja, hogy a krajnai püspök Besenyői Mihályt, a veszprémi egyházmegyes besenyői Szt. Márton parókiális egyház örökös igazgatóját a borgóbeli Szt. Mihály-templomban alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 13, fol. 80v)⁹

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 377. sz. (244), 1516. november 12-i dátummal közölte, vélhetőleg sajtóhiba következtében. Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 5–6. sz. (93).

² 1517. V. 20.

³ Jeremiás krajnai érsek.

⁴ Visszauntal a fol. 62r első bejegyzésére: „*rev. pat. dom. Hieremias archiep. Crainensis [...] Rome in Burgo s. Petri in eccl. s. Michaelis in piscibus*”. – Jeremiás krajnai érsek.

⁵ Poltár (ma Szlovákiában) falu Nógrád megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 105; ÁMTF IV, 285; ENGEL, *Digitális térkép*, 3-4NO17.

⁶ 1517. V. 21.

⁷ 1517. V. 22.

⁸ 1517. V. 23.

⁹ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 7. sz. (93).

Universis etc. Raphael¹ etc. de mandato etc. nec non vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud s. Petrum nono Kalendas Iulii anno quinto,² idem rev. dom. archiep., ut supra³ etc. nobilem Michaellem fil. Iohannis de Bessenie,⁴ perp. rect. par. eccl. s. Martini in vil. Bessenie,⁵ acol. Vesprimiensis dioc., die 23 mensis Iulii⁶ ad subdiac., insuper XXV⁷ eiusdem mensis ad diacon., postremo autem XXVI⁸ eiusdem mensis ad presbit. etc. iuxta ritum etc. promovit. Datum, ut supra, die 26 Iulii 1517.

935.

Róma, 1517. november 6.

Rafael kamarás igazolja, hogy a György fia István akolitust, a pécsi egyházmegye márkusfalvi St. Pál-templom örökös káplánját a római Szt. Apollinaris-templomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelték.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 13, fol. 91r)⁹

Universis etc. Raphael¹⁰ etc. Universitati etc., quod idem archiep.¹¹ de mandato etc., nec non vigore supplicationis sub datis Viterbii, octavo Kalendas Octobris anno quinto,¹² dilectum Stephanum Georgii, acol. Quinqueecclesiensis dioc. ac in eccl. s. Pauli vil. Marcusfalva,¹³ perp. capell., eiusdem dioc., die sexta Novembris¹⁴ ad subdiac., diacon. et presbit. sacros ordines simul et semel iuxta tenorem supplicationis, Rome in eccl. s. Apollinaris iuxta ritum et consuetudinem S. R. E. promovit et ordinavit. In quorum etc. Datum etc. anno etc. millesimo quingentesimo XVII°, indictione quinta, die vero sexta Novembris, pontificatus dom. Leonis pape X^{mi} anno quinto.

¹ Raffaele Riario kamarás.

² 1517. VI. 23.

³ Jeremiás krajnai érsek.

⁴ Besenyő település Fejér megyében, Gerencsér várának tartozéka. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 319; ENGEL, *Digitális térkép*, 1FJ60.

⁵ Lásd az előző jegyzetet.

⁶ 1517. VII. 23.

⁷ 1517. VII. 25.

⁸ 1517. VI. 26.

⁹ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 8. sz. (93).

¹⁰ Raffaele Riario kamarás.

¹¹ Jeremiás krajnai érsek.

¹² 1517. IX. 24.

¹³ Márkusfalva (ma *Markusicza* Horvátországban) település Valkó megyében, a Kórógyi család birtokában. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz* II, 332; ENGEL, *Digitális térkép*, 4VK29.

¹⁴ 1517. XI. 6.

936.

Róma, 1518. január 5.

Rafael kamarás igazolja, hogy az esztergomi egyházmegyes Imre fia Lőrinc akolitust, a győri egyházmegyes gelléri Szűz Mária parókiális egyház örökös igazgatóját a krajnai püspök a római Szt. Apollinaris-templomban alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 13, fol. 95r)¹

Universis etc. Raphael² etc. Universitati etc., quod idem archiep.³ de mandato etc. nec non vigore supplicationis sub datis Rome etc. quarto Nonas Ianuarii anno quinto,⁴ dilectum etc. Laurentium Emerici, acol. Strigoniensis dioc., perp. rect. par. eccl. BMV in Gallen,⁵ Laurensis dioc., die dominica tertia Ianuarii⁶ ad subdiac., insuper die Lune sequenti⁷ ad diacon., postremo die Martis sequenti⁸ ad presbit. sacros ordines etc. Rome in eccl. s. Apollinaris etc. promovit et ordinavit. In quorum etc. Datum Rome etc., anno etc. MDXVIII, indictione sexta, die vero quinta mensis Ianuarii, pontificatus dom. Leonis pape X^{mi} anno quinto.

937.

Róma, 1518. április 14.

Rafael kamarás igazolja, hogy Móré Ferenc akolitust, váci kanonokot és szolnoki főesperest az otocsáci püspök a borgóbeli Szt. Lőrinc-templomban alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 13, fol. 104v)⁹

Universis etc. Raphael¹⁰ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Vincentius,¹¹ ep. Otociensis, de mandato etc. auctoritate etc. nec non vigore supplicationis sub datis Rome octavo Idus Aprilis anno sexto,¹² dilectum in etc. Franciscum Mori, acol. Vaci-

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 378. sz. (244–245), regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 9. sz. (93).

² Raffaele Riario kamarás.

³ Jeremiás krajnai érsek.

⁴ 1518. I. 2.

⁵ A település lokalizálására lásd. 912. sz.

⁶ 1518. I. 3.

⁷ 1518. I. 4.

⁸ 1518. I. 5.

⁹ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 10. sz. (93).

¹⁰ Raffaele Riario kamarás.

¹¹ Vincenzo de Andreis, otocsáci püspök (1493–1520), valószínűleg Domonkos-rendi szerzetes, ordináriusi tevékenységéért a Kamarától havi 15 aranydukátos salláriumot kapott. 1520-ban lemondott egyházmegyéjéről unokaöccse, Péter javára, azonban ordinátori megbízását továbbra is élvezte. Vö. REHBERG, *Deutsche Weibekandidaten*, 198 és 138. jegyzet; FEDELES, *Ad omnes*, 120–121.

¹² 1518. IV. 6.

ensis dioc., archidiaconum Zonokiensis et canonicum Vaciensis eccl.¹ die duodecima Aprilis,² Rome in eccl. s. Laurentii de Burgo ad subdiac., die sequenti³ ad diacon., postremo vero die XIII⁴ ad presbit. ordines iuxta etc. promovit ez ordinavit. In quorum etc. Datum Rome etc.

[*m.s.*] 'Franciscus Mori'.

938.

Róma, 1518. április 30.

Rafael kamarás igazolja, hogy Gartachi Péter wormszi egyházmegyes akolitust, a veszprémi egyházmegyes Rida plébánia örökös plébánosát az otocsáci püspök a borgóbeli Szt. Lőrinc-templomban alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterre szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 13, fol. 106v)⁵

Universis etc. Raphael⁶ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Vincentius,⁷ ep. Otociensis, de mandato etc. auctoritate etc. nec non vigore supplicationis sub datis Rome pridie Kalendas Aprilis anno sexto,⁸ dilectum etc. Petrum de Gartach, acol. Wormaciensis dioc., perp. pleb. plebanie in Rida, Wesprimiensis dioc., die III Aprilis⁹ ad subdiac., et die X^{ma}¹⁰ ad diacon., postremo vero die XXI^m ad presbit. ordines iuxta ritum etc. Rome in eccl. s. Laurentii de Burgo promovit et ordinavit. In quorum etc. Datum etc. die ultima mensis Martii^a (!).

^a A szövegben közölt dátumok nyomán biztosan elírás.

¹ Csulai Mór Ferenc váci kanonok, szolnoki főesperes (1514–1518) április 9-én nyújtotta be folyamodványát a Penitenciária hivatalához, melyben előadta, hogy az 1514-es események kapcsán a váci püspöki kertbe betörő feldühödött parasztok közül több meggyilkolásában részt vett. E tettek alól felmentést kért, s miután ezt megkapta, felvette az egyházi rendeket. Vö. APA Reg. Suppl. vol. 63, fol. 74rv; ERDÉLYI, *Szökött szerzetesek*, 168; C. TÓTH NORBERT, *A váci székeskáptalan archontológiája 1378–1526*, Studia Comitatus (ÚF) 2 (2016) 18.

² 1518. IV. 12.

³ 1518. IV. 13.

⁴ 1518. IV. 14.

⁵ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, II. sz. (94).

⁶ Raffaele Riario kamarás.

⁷ Vince otocsáci püspök.

⁸ 1518. III. 30.

⁹ 1518. IV. 3.

¹⁰ 1518. IV. 10.

¹¹ 1518. IV. 21.

939.

Róma, 1518. szeptember 1.

Rafael kamarás igazolja, miszerint János Flórián győri egyházmegyes klerikus, az említett egyházmegye Saxengan-i Szt. Máté kápolnájának örökös káplánja az otocsáci püspöktől felvette a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 13, fol. 115v)¹

Universis etc. Raphael² etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Vincentius,³ ep. Otociensis, de mandato etc. auctoritate etc. nec non vigore supplicationis sub datis Rome sexto Kalendas Septembris anno sexto,⁴ dilectum etc. Florianum Ianusch, cler. Iauriensis dioc., perp. capell. ad cap. seu alt. s. Mathei in op. Saxengan, dicte dioc., die XXVIII Augusti⁵ 1518 ad quat. min. et subdiac., et die XXX^{ma6} eiusdem ad diacon., die vero prima Septembris⁷ ad presbit. sacros ordines infra missarum solemnias etc. promovit et ordinavit. In quorum etc.

940.

Róma, 1519. április 23.

Rafael kamarás igazolja, miszerint Pekreci György zágrábi egyházmegyes klerikus, a gerzencei Szt. Miklós parókiális egyház Szűz Mária-kápolnájának örökös káplánja az otocsáci püspöktől felvette a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 13, fol. 120r)⁸

Universis etc. Raphael⁹ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Vincentius,¹⁰ ep. Otociensis, de mandato etc. auctoritate etc. nec non vigore supplicationis sub datis Rome tertio decimo Kalendas Maii anno septimo,¹¹ dilectum Georgium de Pekrecz,¹² cler. Zagrabienensis dioc., perp. capell. BMV in eccl. par. s. Nicolai in vil. Gerzencez,¹³

¹ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 12. sz. (94).

² Raffaele Riario kamarás.

³ Lásd az előző jegyzetet.

⁴ 1518. VIII. 26.

⁵ 1518. VIII. 29.

⁶ 1518. VIII. 30.

⁷ 1518. IX. 1.

⁸ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 13. sz. (94).

⁹ Raffaele Riario kamarás.

¹⁰ Vince otocsáci püspök.

¹¹ 1519. IV. 19.

¹² Pekrec (ma *Pakrac* Horvátországban) mezőváros Körös megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1KÖ70.

¹³ Gerzence (ma *Gračnica* Horvátországban) falu Körös megyében. Szt. Miklós titulusú templomát a 15. század elejétől említik a források. Vö. CSÁNKI, *Körös megye*, 74; ENGEL, *Digitális térkép*, 1KÖ124.

dicte dioc., die XIX Aprilis 1519¹ ad prim. tons. ad quat. min. et ad subdiac., die XX² dicte mensis ad diacon., postremo vero die XXIII³ eiusdem mensis ad presbit. ordines infra missarum solemnna iuxta ritum etc. promovit et ordinavit. Datum die.

941.

Róma, 1519. június 10.

Rafaél kamarás igazolja, hogy Grichtler Márton passauai egyházmegyes akolitust, az esztergomi egyházmegyes püspöki Szt. Miklós parókialis egyháza Mária-oltárának örökös káplánját az otocsáci püspök a borgóbeli Szt. Lőrinc-templomban alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 13, fol. 122r)⁴

Universis etc. Raphael⁵ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. dom. Vincentius,⁶ ep. Otociensis, de mandato etc. auctoritate etc. nec non vigore supplicationis sub datis Rome octavo Idus Iunii anno septimo,⁷ dilectum nobis Martinum Grichtler, acol. Pataviensis dioc., perp. capell. ad alt. BMV in par. eccl. s. Nicolai in op. Pyspyky,⁸ Strigoniensis dioc., die octava mensis Iunii 1519,⁹ ad subdiac., deinde die nona¹⁰ ad diacon., postremo vero die X¹¹ ad presbit. ordines infra missarum solemnna promovit et ordinavit.

[*m.s.*] 'Martinus'.

942.

Róma, 1519. június 10.

Rafaél kamarás igazolja, hogy Sobetter Vid salzburgi egyházmegyes akolitust, az esztergomi egyházmegyes pozsonyi Szt. Lőrinc parókialis egyháza Szt. Lőrinc-oltárának örökös káplánját az otocsáci püspök a borgóbeli Szt. Lőrinc-templomban alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 13, fol. 122r)¹²

¹ 1519. IV. 19.

² 1519. IV. 20.

³ 1518. IV. 23.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 379. sz. (245); regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 14. sz. (94).

⁵ Raffaele Riario kamarás.

⁶ Vince otocsáci püspök.

⁷ 1519. VI. 6.

⁸ Püspöki (ma Pozsonypüspöki, *Podunajské Biskupice* Szlovákiában) mezőváros Pozsony vármegyében, az esztergomi érsekség birtokában. A Szt. Miklós-templom első említése 1264-ből származik. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, iPO57; MEZŐ, *Patrociniumok*, 353.

⁹ 1519. VI. 8.

¹⁰ 1519. VI. 9.

¹¹ 1519. VI. 10.

¹² Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 380. sz. (246); regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 15. sz. (94).

Universis etc. Raphael¹ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. dom. Vincentius,² ep. Otociensis, de mandato etc. auctoritate etc. nec non vigore supplicationis sub datis Rome octavo Idus Iunii anno septimo,³ dilectum nobis Vitum Sobetter, acol. Saltzburgensis dioc., perp. capell. ad alt. s. Laurentii in par. eccl. s. Laurentii in op. (!) Pressburg,⁴ eiusdem^a dioc., die octava mensis Iunii 1519⁵ ad subdic., deinde die nona⁶ eiusdem ad diacon., postremo vero die X⁷ eiusdem ad presbit. ordines infra missarum solemniam promovit et ordinavit etc.

^a A jegyző nyilvánvaló tévedése, helyesen: 'Strigoniensis'.

943.

Róma, 1520. március 12.

Rafaél kamarás igazolja, hogy Wynheim Creys Kristóf wormsi egyházmegyes akolitust, a mainzi egyházmegyes heppenheimi Szt. Péter parókialis egyház Szt. Kereszt-oltárának örökös oltárosát, és Arndorfi Leyhinger György passau egyházmegyes akolitust, az esztergomi egyházmegyes besztercebányai Szűz Mária plébánia javadalmását az otocsáci püspök a borgóbeli Szt. Lőrinc-tempomban alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 13, fol. 133v–134r)⁸

Universis⁹ etc. Raphael etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. dom. Vincentius,¹⁰ ep. Otociensis, de mandato etc. auctoritate etc. nec non vigore supplicationis signate sub datis Rome apud s. Petrum pridie Nonas Martii anno septimo,¹¹ dilectos nobis in Christo Christophorum Creys de Wynheim, acol. Wormaciensis dioc., perp. altar. ad alt. s. Crucis in par. eccl. s. Petri in Heppenheym, Maguntiensis dioc. et Georgium Leyhinger de Arndorff, acol. Pataviensis dioc., prebend. ad eccl. BMV in Solio¹² per Michaellem Huber prepositum eiusdem b. Marie in Solio presentatum alias mensarium nuncupatum, eiusdem^a dioc., die X^a mensis Martii¹³ ad subdiac., die sequenti¹⁴ ad

¹ Raffaele Riario kamarás.

² Vince otocsáci püspök.

³ 1519. VI. 6.

⁴ Pozsony város lokalizálására lásd 94. sz. A város Szt. Lőrinc tiszteletére szentelt plébániatemplomát 1324-től említik. Vö. MEZŐ, *Patrocíniumok*, 233.

⁵ 1519. VI. 8.

⁶ 1519. VI. 9.

⁷ 1519. VI. 10.

⁸ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 381. sz. (246); regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 16. sz. (94).

⁹ Raffaele Riario kamarás.

¹⁰ Vince otocsáci püspök.

¹¹ 1520. III. 6.

¹² Besztercebánya lokalizálására lásd 699. sz.

¹³ 1520. III. 10.

¹⁴ 1519. III. 11.

diacon., postremo vero die XII¹ eiusdem ad presbit. sacros ordines infra missarum etc. promovit ez ordinavit. In quorum etc.

B. de Alexandrinis²

[*m.s.*] 'Christophorus Creys', alatta: 'Georgius Leyhinger'.¹ ^a Helyesen 'Strigoniensis'.

944.

Róma, 1520. március 18.

Rafael kamarás igazolja, hogy Remptuer Lajos augsburgi egyházmegyes scolaris, az esztergomi egyházmegyes besztercebányai Szűz Mária-kápolnájának javadalmasa az otocsáci püspöktől a borgóbeli Szt. Lőrinc-templomban felvette az első tonzúráát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 13, fol. 134v)³

Universis etc. Raphael⁴ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Vincentius,⁵ ep. Otociensis, de mandato etc. auctoritate etc. nec non vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome tertio Idus Martii anno septimo,⁶ dilectum nobis in Christo Ludovicum Remptuer, scol. Augustensis dioc., capell. BMV in civ. Nouo Solio⁷ terre Pannonie, per dom. Nicolaum, pleb. dicte Nouo Solio Bistriciensis civ. presentatum alias mensarium nuncupatum, Strigoniensis dioc., die decima sexta mensis Martii⁸ ad prim. tons., 4^{or} min., acolit. et subdiac., deinde vero die XVII⁹ eiusdem ad diacon., postremo vero die XVIII¹⁰ eiusdem ad presbit. sacros ordines infra missarum solemniam etc. promovit et ordinavit. In quorum fidem etc.

B. de Alexandrinis¹¹

¹ 1519. III. 12.

² Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

³ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 382. sz. (247); regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 17. sz. (94).

⁴ Raffaele Riario kamarás.

⁵ Vince otocsáci püspök.

⁶ 1520. III. 13.

⁷ Besztercebánya lokalizálására lásd 699. sz.

⁸ 1520. III. 16.

⁹ 1520. III. 17.

¹⁰ 1520. III. 18.

¹¹ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

945-

Róma, 1520. április 13.

Rafael kamarás igazolja, miszerint két győri egyházmegyes scholaris, Cuzlerni Santer Sebestyén a cuzlerni Szt. Jakab parókiális egyház örökös igazgatója, valamint Stanzi Thiring Kristóf, a pornói Szt. Margit monostor prebendáriusa az otocsáci püspöktől felvették az első tonzúrárt, a kisebb rendeket és az alszerpapi ordót, majd a főpap három német klerikussal együtt ugyanekkor diakónussá és pappá szentelte őket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 13, fol. 137r^v)¹

Universis etc. Raphael² etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Vincentius,³ ep. Otociensis, de mandato etc. auctoritate etc. nec non vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome septimo Idus Aprilis anno octavo,⁴ dilectos nobis in Christo ^aSebastianum^a Santer de Cuzlern,⁵ scol. Iauriensis dioc., perp. rect. par. eccl. s. Iacobi in vil. Cuzlern,⁶ et ^aChristophorum^a Thiring de Stantzi, scol. Iauriensis dioc., preb. monasterii s. Margerite in Porno,⁷ per rev. pat. dom. Polidorum, abbatem s. dom. nostri pape acol.,⁸ capell. et comitem palatinum, unacum conventum dicti monasterii s. Margarethe in Porno, ordinis Cisterciensis singulum negotiis provisum eiusdem dioc., die X^a mensis Aprilis⁹ ambo ad prim. tons. [137v], ad quat. min., et ad subdiac. Eadem die supradicti mensis ^aIohannem Textoris^a de Stutgardia, acol. Constantiensis dioc., perp. rect. par. eccl. BMV in vil. Botna, eiusdem dioc., et ^aSixtum^a Schadel de Ulm superiorum, acol. Maguntiensis dioc., perp. capell. capellanie ad alt. s. Michaelis et Barbare siti in ossario Cimiterii par. eccl. vil. Ulm, dicte dioc., ac ^aHenricum^a Bickzane de Luterburg, acol. Spirensis dioc., perp. cap. ad. alt. s. Anne in eccl. par. BMV in op. Luterburg, dicte dioc. dicta die ad subdiac., deinde vero die XII^{ma}¹⁰ supradicti omnes quinque ad diacon., postremo, vero die XIII^{ma} eiusdem omnes predicti ad sacros et presbit. ordines infra missarum solemnía etc. promovit et ordinavit. In quorum fide etc.

B. de Alexandrinis¹²

[*m.s.*] 'Egymás alatt: 'Sebastianus – Cristophorus – Iohannes Textoris – Sixtus – Henricus'. ^{a-a} Vízszintes vonallal aláhúzva.

¹ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 18–19. sz. (94).

² Raffaele Riario kamarás.

³ Vince otocsáci püspök.

⁴ 1520. IV. 7.

⁵ A települést nem sikerült azonosítanom.

⁶ Lásd az előző jegyzetet.

⁷ A Szt. Margit tiszteletére szentelt pornói, eredetileg Benedek-rendi apátságot a 12. században alapították. Az 1220-as években került a szentgotthárdi ciszterci monostor birtokába. A 15. század második felében az Ellerbach család, majd 1497-től, a família kihalását követően Bakócz Tamás kegyurasága alatt állt. Ma Pornóapáti falu Vas megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 786–787; HERVAY FERENC LEVENTE, *Repertorium Historicum Ordinis Cisterciensis in Hungaria*, Roma 1984, 155.

⁸ Polydorus Bressanus apát és konventje 1520. III. 21-én kelt oklevele: MNL OL DL 25315. Vö. HERVAY, *Repertorium*, 155.

⁹ 1520. IV. 10.

¹⁰ 1520. IV. 12.

¹¹ 1520. IV. 13.

¹² Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

946.

Róma, 1520. április 30.

Rafael kamarás igazolja, hogy Schwechnheimi Rasor János speyeri egyházmegyes scolaris, az esztergomi egyházmegyes pozsonyi falakon kívüli Szt. Gotthárd-kápolnájának örökös káplánja, valamint Weyllenawei Bremer Jodok mainzi egyházmegyes scolaris, a mainzi egyházmegyes lauckeni Szt. Ulrik-kápolna örökös káplánja az otocsáci püspöktől a borgóbeli Szt. Lőrinc-templomban felvették az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a főpap őket, valamint Richwum Weylenator Muelleffer mainzi akolitust, a Weylenawe-i Szt. Antal parókialis egyház Szűz Mária-oltár örökös oltárosát alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 13, fol. 139rv)¹

Universis etc. Raphael² etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. dom. Vincentius,³ ep. Otociensis, de mandato etc. auctoritate etc. nec non vigore supplicationis desuper signate sub datis Maliani, Portuensis dioc., quinto Kalendas Maii anno octavo,⁴ dilectos nobis in Christo, ⁵Iohannem^a Rasorum de Schwechenhenn, scol. Spirensis dioc., perp. capell. capellanie s. Gothardi ep. extra muros civ. Psoniensis fundate et site,⁵ Strigoniensis dioc., et ⁶Iodocum^a Bremer de Weyllenawee, scol. Maguntiensis dioc., perp. capell. capellanie s. Udalrici ep. in vil. Laucken, dicte diocesis, die XXVIII^a mensis Aprilis⁶ ad prim. tons. ambo et ad quat. min. et ad subdiac., eadem die ⁷Richwum^a Muelleffer de Weylenator, acol. Maguntiensis dioc., perp. altar. ad alt. BMV in par. eccl. s. Antonii in op. Weylenawe, eiusdem dioc. ad subdiac. tamen, deinde die XXIX⁷ eiusdem omnes tres predicti [139v] ad diacon., postremo vero die trigesima⁸ eiusdem mensis Aprilis omnes tres ad sacros et presbit. ordines infra missarum solemnias etc. promovit et ordinavit. In quorum etc. Datum Rome etc.

B. de Alexandrinis⁹

[m.s.] ²⁻³ Vízszintes vonallal aláhúzva.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 383. sz. (248–249); regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 20. sz. (95).

² Raffaele Riario kamarás.

³ Vince otocsáci püspök.

⁴ 1520. IV. 27.

⁵ Pozsony lokalizálására lásd 94. sz. A Szt. Gotthárd-kápolnát a 14. századtól említik forrásaink. Vö.

MEZŐ, *Patrocíniumok*, 91.

⁶ 1520. IV. 28.

⁷ 1520. IV. 29.

⁸ 1520. IV. 30.

⁹ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

947.

Róma, 1520. november 10.

Rafael kamarás igazolja, hogy Ernst Staynberger salzburgi egyházmegyes klerikust, az esztergomi egyházmegye Borostyánkő vára Szt. Anna-oltárának vagy kápolnájának örökös javadalmát és Serkemali Frick Vid augsburgi klerikust, Marchegg várának plébánosát az otocsáci püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 13, fol. 135^v)¹

Universis etc. Raphael² etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Vincentius,³ ep. Otociensis, de mandato etc. auctoritate etc. nec non vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome pridie Kalendas Novembris anno septimo,⁴ dilectos nobis Ernestum Staynberger, cler. Salzerburgensis dioc., perp. beneficiatum ad alt. sive cap. s. Anne matris Marie in arche Peyhisteyn,⁵ Strigoniensis dioc. et Vitum Frick ex Serkemal, cler. Augustensis dioc., plebanum admissas in Arche Marhegg archidiaconatus Austrie per Nicolaum comitem de Salbm⁶ ac suos successores et heredes provisum etc., et die septima mensis Novembris⁷ ad prim. tons. ad 4^{or} minores [135^v] et ad subdiac., die nona⁸ dicti ad diacon. ambo, postremo vero die 10⁹ eiusdem ad presbit. sacros ordines promovit et ordinavit etc. In quorum etc. Datum etc.

B. de Alexandrinis¹⁰

¹ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, n. 21 (95).

² Raffaele Riario kamarás.

³ Vince otocsáci püspök.

⁴ 1520. X. 31.

⁵ Borostyánkő (*Berstein, Beilenstein, Ballenstein*; ma *Borinka* Szlovákiában) vára Pozsony megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1PO5.

⁶ Salm Miklós gróf.

⁷ 1520. XI. 7.

⁸ 1520. XI. 9.

⁹ 1520. XI. 10.

¹⁰ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

XII.
FORMATARUM DOMINI
BERNARDINI DE ALEXANDRIS
TEMPORE LEONIS ET
ADRIANI SEXTI
1520–1524

948.

Róma, 1521. március II.

Rafaél kamarás igazolja, hogy Aranyműves Vince erdélyi egyházmegyei scholaris, a medgyesi Szt. Margit parókiális egyház örökös káplánja az otocsáci püspöktől felvette az első tonzúrát, majd pedig a prelátus alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 97)¹

Universis etc. Raphael² etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Vincentius,³ ep. Otociensis, de mandato etc. auctoritate etc. nec non vigore supplicationis sub datis Rome etc. septimo Idus Martii anno octavo,⁴ dilectum nobis in Cristo (!) Vincentium Aurifabri, scol. Albensis Transilvanensis dioc., perp. capell. par. eccl. s. Margarete in op. Meges,⁵ dicte dioc., die nona mensis Martii⁶ ad prim. tons. et quat. min. et subdiac., insuper die sequenti⁷ ad diaconat., postremo vero die undecima⁸ eiusdem ad presbit. ordines promovit et ordinavit. In quorum etc. Datum Rome etc. undecima Martii 1521, pontificatus dom. Leonis anno octavo.

B. de Alexandrinis⁹

[*m.s.*] 'Vincentium auri fabri', alatta: '6'.

949.

Róma, 1521. március II.

Rafaél kamarás igazolja, hogy Molnár Márton erdélyi egyházmegyei scholaris, Chiseleh-i Szt. Katalin parókiális egyház örökös káplánja az otocsáci püspöktől felvette az első tonzúrát, majd pedig a prelátus alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 97)¹⁰

¹ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 22. sz. (95).

² Raffaele Riario kamarás.

³ Vince otocsáci püspök.

⁴ 1521. III. 9.

⁵ Medgyes (ma *Medias* Romániában) mezőváros Szászföldön. A település templomát a 13. században emelték, majd ennek romjain építették fel a 14. század első felében a gótikus épület. A Szt. Margit-egyház első okleveles említése 1446-ból származik. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZF14; FABINI, *Atlas*, I. 284. sz. (466–469); MEZŐ, *Patrocíniumok*, 241.

⁶ 1521. III. 9.

⁷ 1521. III. 10.

⁸ 1521. III. 11.

⁹ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

¹⁰ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 23. sz. (95).

Universis etc. Raphael¹ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Vincentius,² ep. Otociensis, de mandato etc. auctoritate etc. nec non vigore supplicationis sub datis Rome etc. septimo Idus Martii anno octavo,³ dilectum nobis in Cristo (!) Martinum Molnar, scol. ^aAlbensis Transilvanensis dioc., perp. capell. in par. eccl. s. Katherine in op. Chiselehi (?), dicte dioc., die nona mensis Martii⁴ ad prim. tons. et ad quat. min. et ad subdiac., insuper die sequenti⁵ dicti ad diacon., postremo vero die undecima⁶ dicti ad presbit. sacros ordines [promovit]. In quorum etc. Datum die undecima dicti mensis Martii 1521, pontificatus dom. Leonis anno octavo.

B. de Alexandrinis⁷

[*m.s.*] 'Martinus Molnar', alatta: '5'. ¹ Előtte áthúzva: 'ad quat. min.'.

950.

Róma, 1521. március 11.

Rafael kamarás igazolja, hogy Király Bálint erdélyi egyházmegyes scolaris, az Eyuer-i Szt. Erzsébet-oltár örökös káplánja az otocsáci püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd pedig a prelátus alszerpappá, diakónus-sá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 9v)⁸

Universis etc. Raphael⁹ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Vincentius,¹⁰ ep. Otociensis, de mandato etc. auctoritate etc. nec non vigore supplicationis sub datis Rome etc. septimo Idus Martii anno octavo,¹¹ dilectum nobis in Cristo (!) Valentinum Rex, scol. Albensis Transilvanensis dioc., perp. capell. ad. alt. s. Elizabeth in op. Eyuer (?), dicte dioc., die nona mensis Martii¹² ad prim. tons. et ad quat. min. et ad subdiac., insuper die sequenti¹³ dicti ad diacon., postremo vero die undecima¹⁴ eiusdem ad presbit. ordines promovit et ordinavit. In quorum etc. Datum die undecima dicti mensis Martii 1521, pontificatus de Leonis anno octavo.

B. de Alexandrinis¹⁵

[*m.s.*] 'Valentinus Rex', alatta: '5'.

¹ Raffaele Riario kamarás.

² Vince otocsáci püspök.

³ 1521. III. 9.

⁴ 1521. III. 9.

⁵ 1521. III. 10.

⁶ 1521. III. 11.

⁷ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

⁸ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikuszszenélések*, 24. sz. (95).

⁹ Raffaele Riario kamarás.

¹⁰ Vince otocsáci püspök.

¹¹ 1521. III. 9.

¹² 1521. III. 9.

¹³ 1521. III. 10.

¹⁴ 1521. III. 11.

¹⁵ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

951.

Róma, 1521. március 11.

Rafael kamarás igazolja, hogy Binder Lénárd erdélyi egyházmegyes scolaris, a szentjánosi Keresztelő Szt. János parókiális egyház plébánosa az otocsáci püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd pedig a prelátus alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 117)¹

Universis etc. Raphael² etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Vincentius,³ ep. Otociensis, de mandato etc. auctoritate etc. nec non vigore supplicationis sub datis Rome etc. septimo Idus Martii anno octavo,⁴ dilectum nobis in Christo Leonardum⁵ Binder, scol. Albensis Transilvanensis dioc., pleb. par. eccl. s. Iohannis bapt. in vil. eodem s. Iohannis, dicte dioc., die septima mensis Martii⁶ ad prim. tons., unde ad quat. min., deinde die nona⁷ dicti ad subdiac., insuper die sequenti⁸ predicti ad diacon., postremo vero die undecima⁸ eiusdem ad sacros et presbit. ordines promovit et ordinavit. In quorum etc. Datum Rome etc. die undecima mensis Martii 1521, pontificatus dom. Leonis anno octavo.

B. de Alexandrinis⁹

[*m.s.*] 'Leonardum Binder, alatta: '5'. I^a Előtte áthúzva: 'de'.

952.

Róma, 1521. március 12.

Rafael kamarás igazolja, hogy Fehirmer Ambrus erdélyi egyházmegyes scolaris, a megyesi Szt. Margit parókiális egyház örökös káplánja az otocsáci püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd pedig a prelátus alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 107)¹⁰

Universis etc. Raphael¹¹ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Vincentius,¹² ep. Otociensis, de mandato etc. auctoritate etc. nec non vigore supplicationis sub datis

¹ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 25. sz. (95).

² Raffaele Riario kamarás.

³ Vince otocsáci püspök.

⁴ 1521. III. 9.

⁵ 1521. III. 7.

⁶ 1521. III. 9.

⁷ 1521. III. 10.

⁸ 1521. III. 11.

⁹ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

¹⁰ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 26. sz. (95).

¹¹ Raffaele Riario kamarás.

¹² Vince otocsáci püspök.

Rome etc. septimo Idus Martii anno octavo,¹ dilectum nobis in Cristo (!) Ambrosium Fehirmer, scol. Albensis Transilvanensis dioc., perp. capell. in par. eccl. s. Margarete in op. Meges,² dicte dioc., die decima mensis Martii³ ad primam tons. et ad quat. min. et ad subdiac., insuper die sequenti⁴ dicti ad diacon., postremo vero die duodecima⁵ eiusdem ad sacros presbit. ordines promovit et ordinavit etc. In quorum etc. Datum Rome etc. anno 1521 die duodecima dicti mensis Martii, pontificatus domini Leonis anno octavo.

B. de Alexandrinis⁶

[*m.s.*] 'Ambrosius Fehirmer', alatta: '5'.

953.

Róma, 1521. március 12.

Rafael kamarás igazolja, hogy Vörös Mátyás erdélyi egyházmegye akolitust, a felsőwallendorfi Szt. Miklós parókiális egyház Mária-oltárának örökös oltárosát az otocsáci püspök alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 10r)⁷

Universis etc. Raphael⁸ etc. Universitati etc., nec non vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome septimo Idus Martii anno octavo,⁹ dilectum nobis in Cristo (!) Mathiam Rot, acol. Albenensis Transilvanensis dioc., perp. altar. ad alt. BMV in par. eccl. s. Nicolai^b in vil. Latina Superiora,¹⁰ dicte dioc., die decima mensis Martii¹¹ ad subdiac., insuper die sequenti¹² ad diacon., postremo vero die duodecima¹³ eiusdem ad presbit. ordines promovit et ordinavit. In quorum etc. Datum Rome etc. 1521 die duodecima dicti mensis Martii, pontificatus domini Leonis anno octavo.

B. de Alexandrinis¹⁴

[*m.s.*] 'Mathias Rot', alatta: '3'.¹ Előtte áthúzva: 'Mathiam', fölötté a javítást végző jegyzőre utaló 'B' szigla.

^{1b} A jobb margón beszúrva, fölötté a javítást végző jegyzőre utaló 'B' szigla; előtte áthúzva: 'de'.

¹ 1521. III. 9.

² A település lokalizálására lásd 948. sz.

³ 1521. III. 10.

⁴ 1521. III. 11.

⁵ 1521. III. 12.

⁶ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

⁷ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikuszentelések*, 27. sz. (95).

⁸ Raffaele Riario kamarás.

⁹ 1521. III. 9.

¹⁰ Felsőwallendorf (ma *Unirea* Romániában) falu Beszterce város közelében. Vö. ÁMTF I, 557; ENGEL, *Digtárlis térkép*, 6SZF22. – A település azonosítása során nyújtott segítséget Hegyi Gézának köszönöm.

¹¹ 1521. III. 10.

¹² 1521. III. 11.

¹³ 1521. III. 12.

¹⁴ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

954-

Róma, 1521. március 12.

Rafael kamarás igazolja, hogy Degel István erdélyi egyházmegyes scholaris, az Uguid-i ispotály Szűz Mária-egyházának örökös oltárosa az otocsáci püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd pedig a prelátus alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 10v)¹

Universis etc. Raphael² etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Vincentius,³ ep. Otociensis, de mandato etc. auctoritate etc. nec non vigore supplicationis sub datis Rome etc. septimo Idus Martii anno octavo,⁴ dilectum nobis in Cristo (!) ^aStephanum Degel^a, scol. Albensis Transilvanensis dioc., perp. altar. eccl. hospitalis s. Marie in op. Uguidi (?), dicte dioc., die decima mensis Martii⁵ ad ^bprim. tons., ad quat. min. et ad subdiac., insuper die sequenti⁶ ad diacon., postremo vero die duodecima⁷ eiusdem ad presbit. sacros ordines promovit et ordinavit. In quorum etc. Datum Rome etc. die duodecima mensis Martii 1521, pontificatus dom. Leonis octavo.

B. de Alexandrinis⁸

[*m.s.*] 'Stefanum Degel', alatta '5'. | ^{a-a} Aláhúзва. | ^b Előtte áthúзва: 'pri'.

955-

Róma, 1521. március 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Besztercei Fábían erdélyi egyházmegyes alszerpapot, a besztercei Szt. Mihály-egyház örökös oltárosát az otocsáci püspök diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 14r)⁹

Universis etc. Raphael¹⁰ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Vincentius,¹¹ ep. Otociensis, de mandato etc. auctoritate etc. nec non vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud s. Petrum septimo Idus Martii anno octavo, dilectum no-

¹ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 28. sz. (95).

² Raffaele Riario kamarás.

³ Vince otocsáci püspök.

⁴ 1521. III. 9.

⁵ 1521. III. 10.

⁶ 1521. III. 11.

⁷ 1521. III. 12.

⁸ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

⁹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 384. sz. (249); regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 29. sz. (96).

¹⁰ Raffaele Riario kamarás.

¹¹ Vince otocsáci püspök.

bis in Christo Fabianum Bistrían^a,¹ subd. Albensis^b Transilvanensis^b dioc.,² perp. altar. in eccl. s. Michaelis in Bistrican,³ dicte dioc., die vigesima mensis Martii⁴ ad diacon., postremo vero die vigesima prima⁵ eiusdem ad ordines et presbit. sacros promovit et ordinavit. In quorum etc. Datum Rome etc.

B. de Alexandrinis⁶

[*m.s.*] 'Fabianus Bistrían', alatta: 'II'. I^{a-a} A kiadásban: '[de] Bistrican'. I^{b-b} A kiadásban 'dicte dioc.' szerepel. Áthúzza és alatta szaggatott aláhúzással: 'Transilvanensis'.

956.

Róma, 1521. március 21.

Rafael kamarás igazolja, hogy Gebel György esztergomi egyházmegyes alszerpapot, az erdélyi egyházmegyes bézsáni Szűz Mária parókiális egyház örökös káplánját az otocsáci püspök diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 14r)⁷

Universis etc. Raphael⁸ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. dom. Vincen-tius,⁹ ep. Otociensis, de mandato etc. auctoritate etc. nec non vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud s. Petrum septimo Idus Martii anno octavo,¹⁰ dilectum nobis in Christo Georgium Gebel, subd. Strigoniensis dioc., perp. capell. par.

¹ Valószínűleg azonos *Fabianus quondam Andree Bistricius Transilvaniensis Pannonus* krakkói, majd bolognai egyetemi hallgatóval, aki 1512-ben kánonjogi doktorátust szerzett Bolognában. HARASZTI SZABÓ–KELÉNYI, *Magyarországi diákok*, 318. sz. – Beszterce város lokalizálására lásd a következő jegyzetet.

² VLADIMIR RÁBIK a szövegkritikai jegyzetben a következő megállapítást tette: „*Sequitur »Albensis Transilvanensis«, de quibus scriba camere apostolice primo verbum secundum linea delevit et postea ad verbum primum signum corrigendi posuit et in margine dextro in »Strigoniensis« emendavit.*” Az eredeti forrásban valóban áthúzták a *Transilvanensis* szót, alatta pedig szaggatott vonal látható, azonban az előtte álló *Albensis* szó érintetlen, az ominózus folio teljes jobb margója pedig intakt, azon semmilyen későbbi javításra utaló nyom nem látható. Ebből következőleg természetesen az inkriminált szöveghely az Erdély területén található Besztercére, nem pedig a Bars megyei Bisztricsényre (*Bystričany* Szlovákiában) vonatkozik, amint a kiadó tévesen lokalizálta!

³ Beszterce (ma *Bistrița* Romániában) település. A település Szt. Miklós plébániemploma volt korábban ismert. Vö. ÁMTF I, 557–560; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZF22.

⁴ 1521. III. 20.

⁵ 1521. III. 21.

⁶ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

⁷ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 385. sz. (250); regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 30. sz. (96).

⁸ Raffaele Riario kamarás.

⁹ Vince otocsáci püspök.

¹⁰ 1521. III. 9.

eccl. BMV in Besan,¹ Albensis^a Transilvanensis^a dioc.,² die vigesima mensis Martii³ ad diacon., postremo vero vigesima prima⁴ eiusdem ad sacros presbit. ordines promovit et ordinavit. In quorum etc. Datum Rome etc.

B. de Alexandrinis⁵

[*m.s.*] 'Georgius Gebel', alatta: 'II'.^{1 a} A kiadásban 'dicte dioc.' szerepel. Áthúzza, alatta szaggatottan alá-húzza: 'Transilvanensis'.

957.

Róma, 1521. május 19.

Rafael kamarás igazolja, hogy Nemes Imre pécsi egyházmegyes akolitust, a váci egyházmegyes Szt. Márton parókialis egyház Szűz Mária-oltárának örökös oltárosát az otocsáci püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 25r)⁶

Universis etc. Raphael⁷ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. dom. Vincentius,⁸ ep. Otociensis, de mandato etc. auctoritate etc. nec non vigore supplicationis desuper signate sub datis Malliani, Portuensi dioc. Kalendas Maii anno nono,⁹ dilectum nobis in Christo Emericum^a Nemes, acol. Quinqueecclesiensis dioc., perp. altar. ad alt. BMV in par. eccl. s. Martini, Vaciensis dioc., die sexta^b decima Maii¹⁰ ad subdiac., deinde die sequenti¹¹ ad diacon., postermo vero die decima nona eiusdem¹² ad presbit. ordines promovit etc. In quorum etc. Datum etc.¹³

B. de Alexandrinis¹⁴

[*m.s.*] 'Emericus Nemes', alatta '3'.^{1 a} Áthúzza: 'Memes', fölötte a jegyzőre utaló 'B' szigla. ^{1 b} A bal margón beszúrva, mellette a jegyzőre utaló 'B' szigla; előtte áthúzza: 'quinta'.

¹ Bézsán (ma *Bejan* Romániában) falu Hunyad megye területén, első okleveles említése 1330-ból származik. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, V, 77; ÁMTF III, 290; ENGEL, *Digitális térkép*, 2HD4.

² A kritikai apparátusban a következőt olvashatjuk: „*Sequitur »Albensis Transilvanensis«*, *linea deletum, quod postea scriba non emendavit. Debet esse »Strigoniensis« scriptum*”, majd pedig a kiadó visszautal a 384. szám alatt közölt kritikai megjegyzéséhez. Az 'Albensis' szót azonban nem húzták át ezúttal sem, így teljesen téves a település Liptó megyei Besnyőfalvával (ma *Bešeňova* Szlovákiában) történő azonosítása. Az erdélyi Bézsán faluról van szó. Lásd az előző számhoz fűzött megjegyzést.

³ 1521. III. 20.

⁴ 1521. III. 21.

⁵ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

⁶ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 31. sz. (96).

⁷ Raffaele Riario kamarás.

⁸ Vince otocsáci püspök.

⁹ 1521. V. 1.

¹⁰ 1521. V. 16.

¹¹ 1521. V. 17.

¹² 1521. V. 19.

¹³ A közvetlen előtte álló bejegyzésre utal vissza, amely keltezése 1521. VIII. 11. Minden bizonnyal azonban a jegyző visszautalása hibás, hiszen közvetlen a promóciót követően, általában az utolsó fokozat felvételével azonos napon állították ki a formatát.

¹⁴ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

958.

Róma, 1521. augusztus 17.

Rafael kamarás igazolja, hogy Monoszlói János zágrábi egyházmegyes akolitust, az alsólendvai Szt. Anna-kápolna örökös káplánját az otocsáci püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 39v)¹

Universis etc. Raphael² etc. Universitati etc., quod rev. in Christo pat. et dom. dom. Petrus,³ ep. Otociensis, de mandato etc. auctoritate etc. nec non vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome pridie Idus Augusti anno nono,⁴ dilectum nobis in Christo Iohannem de Monosso (!),⁵ acol. Zagabriensis^a dioc., perp. capell. ad alt. s. Anne in op. Olsolinga (!),⁶ eiusdem dioc., die quinta decima Augusti⁷ ad subdiac., insuper die sequenti⁸ ad diacon., postremo vero die decima septima⁹ eiusdem ad presbit ordines promovit etc. Datum Rome anno 1521.

B. de Alexandrinis¹⁰

[*m.s.*] 'Iohannes de Monosso', alatta: '3'. I^a A jobb margóra besúrva, mögötte a jegyzőre utaló 'B' szigla, előtte áthúzva: 'Zagabriensis', fölötté 'B' szigla.

959.

Róma, 1523. március 23.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Oneschi Balázs zágrábi egyházmegyes scolaris, a garignicai Szűz Mária parókiális egyház Szt. Mihály-oltárának örökös káplánja és Iaccuim Ferenc az említett egyházmegye scolarisa, a Szentlélek parókiális egyház Szt. Wolfgang-oltárának örökös káplánja a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-templomban [a belcastrói püspöktől] felvették az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd pedig a prelátus alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte őket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 65r)¹¹

¹ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 32. sz. (96).

² Raffaele Riario kamarás.

³ Péter otocsáci püspök, Vincenzo de Andreis unokaöccse, nagybátyja a javára mondott le a püspökségről. Vö. REHBERG, *Laffluenza*, 198, 211.

⁴ 1521. VIII. 12.

⁵ Monoszló (ma *Moslavina* Horvátországban) mezőváros Körös megyében. Vö. CSÁNKI, *Körös megye*, 27;

ENGEL, *Digitális térkép*, 1KÖ46.

⁶ Alsólendva lokalizálására lásd 990. sz.

⁷ 1521. VIII. 15.

⁸ 1521. VIII. 16.

⁹ 1521. VIII. 17.

¹⁰ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

¹¹ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 33–34. sz.

Universis etc. Franciscus¹ etc. Universitati etc. necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome tertio decimo Kalendas Aprilis anno primo,² dilectos nobis in Christo Blasium Stephani Oneschi^a, scol. Sagrabiensis dioc., perp. capell. ad alt. s. Michaelis in par. eccl. BMV de Garinitzo^b,³ dicte dioc. et Franciscum Iaccauim^c, scol. dicte dioc., perp. capell. ad. alt. s. Wolffgangi in par. eccl. s. Spiritus [in] vil. s. Spiritus,⁴ die vigesima mensis Martii⁵ ad prim. tons., quat. min. et subdiac., deinde die vigesimaprima⁶ eiusdem ad diacon., postremo vero die vigesima tertia⁷ eiusdem ad presbit. ordines promovit^d in eccl. s. Angeli de Burgo s. Petri^d In quorum etc. Datum die XXIII dicti mensis Martii 1523.

B. de Alexandrinis⁸

[*m.s.*] 'Blasius Stefani'. l^a A folyamodványban 'Oreschi'. l^b A folyamodványban 'Gurenesso'. l^c A folyamodványban 'Iurani'. l^{d-d} A bal lapszélén besúrva, mellette a jegyzőre utaló 'B' szigla.

960.

Róma, 1523. március 24.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Szentmártoni Mihály veszprémi egyházmegye alszerpapot, a zágrábi egyházmegye vidovci Szt. Vid parókialis egyház plébánosát és Péter deák veszprémi egyházmegye alszerpapot, a zágrábi egyházmegye obedszentkereszti Szt. Kereszt parókialis egyház plébánosát a belcastrói püspök a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-templomban diakónussá, majd presbiterré szentelte, azonban Mihályt fél évre felfüggesztette a szentmise celebrálás alól.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 65v)⁹

Universis etc. Franciscus¹⁰ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Leonardus,¹¹ ep. Bellicastrensis de mandato etc. auctoritate etc. necnon vigore supplicationis desuper sig-

¹ Franciscus Smilarde Armellinus de Medici kancelláriai *secretarius* (1497–1515), kamarai klerikus (1505–1515), a bíborosi kollégium klerikusa (1509–1510), pápai kamarás (1515), *prothonotarius* (1517), geracei püspök (1517–1519), tarentói érsek (1525–1528), a S. Callixtus- (1517–1521), majd a S. Maria in Trastevere-egyház (1523–1528) presbiter kardinális, *miles s. Petri* (1520), *camerlengo* (1521–1528). Vö. HC, III, 61, 66, 209, 308; HOFMANN, *Forschungen*, I, 87; CHERUBINI, *Mandati*, 33. sz. (82); FRENZ, *Die Kanzlei*, 677. sz.; FRENZ, *Repertorium*.

² 1523. III. 20.: LAKATOS, *Regesta Supplicationum*, 19. sz.

³ Garignica mezőváros lokalizálására lásd 837. sz.

⁴ Szentlélek mezőváros Körös megyében, templomát 1334-től említik a források. Vö. CSÁNKI, *Körösmegye*, 79; ENGEL, *Digitális térkép*, 2KÖ60.

⁵ 1523. III. 20.

⁶ 1523. III. 21.

⁷ 1523. III. 23.

⁸ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

⁹ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 35–36. sz.

¹⁰ Franciscus de Medici kamarás.

¹¹ Leonardus belcastrói dékán, majd nagybátyját, Rajmundot követte a belcastrói püspökség élén (1518–1533). Mivel éveken át megfosztották püspöksége jövedelmétől, ezért 1522. december 15-én a Kúria ordinátorává nevezték ki. Vö. HC, III, 130.

nate sub datis Rome apud s. Petrum nono^a Kalendas ^bAprilis anno primo,¹ dilectos nobis in Christo Michaellem de Sancto Martino,² subdiac. Vespriminsis dioc., pleb. in eccl. par. s. Viti in op. Intoti^c,³ Zagabriensis dioc. et Petrum litteratum, subd. Vesprimiensis dioc., pleb. in par. eccl. s. Crucis in op. Ibidem^d,⁴ dicte dioc., die vigesima tertia mensis Martii⁵ ad diacon., deinde die sequenti⁶ ad presbit. ordines, Rome in eccl. s. Angeli in Burgo s. Petri promovit; suspenditur dictus Michael ad sex menses, quibus elapsis possit licite celebrare. In quorum etc. Datum 1523 die vigesima quarta dicti mensis Martii.

B. de Alexandrinis⁷

[*m.s.*] 'Michael de Sancto Martino'. l^a A jobb margón beszúrva, mögötte a jegyzőre utaló 'B' szigla; áthúzva a sorban: 'decimo', fölötte 'B' szigla. l^b Elötte áthúzva: 'Martii', fölötte: 'B' szigla. l^c A folyamodványban 'Vidoci'. l^d A folyamodványban 'Ibid'.

961.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Szentviszlói János győri egyházmegyes scolaris, a körmendi Szt. Erzsébet parókiális egyház Szt. Péter és Pál-oltár örökös oltárosa a belcastrói püspöktől a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-templomban felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a prelátus aszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 66r)⁸

Universis etc. Franciscus⁹ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Leonardus,¹⁰ ep. Bellicastrensis de mandato etc. auctoritate etc. necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud s. Petrum nono Kalendas Aprilis anno primo,¹¹ dilectum

¹ 1523. III. 22., majd a következő napon ismét regisztrálták: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 20. sz. és 24. sz.

² Az egyházmegye területén több Szentmárton nevű település is létezett, ezek egyikéről származhatott. 1) Szentmárton (Fejér megye), 2-3) Szentmárton (Somogy megye), 4) Béciszentmárton (Somogy megye), 5) Vaskaszentmárton (Somogy megye), 6) Kebeleszentmárton (Zala megye), 7) Teretszentmárton (Zala megye), 8) Kutasiszentmárton (Zala megye), Zalaszentmárton (Zala megye). ENGEL, *Digitális térkép*, 2FJ76, 1SM61, 4SM79, 1SM130, 11SM295, 11ZL7, 12ZL11, 2ZL86, 1ZL124.

³ A supplicációban olvasható *Vidovci* névalak alapján több zágrábi egyházmegyes településsel azonosítható: 1. Vidove Körös megyében; 2. Vidove/Vidovec Varasd megyében; 3. Felső- és 4. Alsószentvid Zala megyében. CSÁNKI, *Körösmegye*, 89; ENGEL, *Digitális térkép*, 2KÖ103, 18VD11, 1ZL8 és 1ZL79.

⁴ Obedsentes (ma Obediše Horvátországban) mezőváros Körös megyében. ENGEL, *Digitális térkép*, 76KÖ43.

⁵ 1523. III. 23.

⁶ 1523. III. 24.

⁷ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

⁸ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 37. sz.

⁹ Franciscus de Medici kamarás.

¹⁰ Lénárd belcastrói püspök.

¹¹ 1523. III. 22., kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 20. és 24. sz.

nobis in Christo Iohannem de Sancto Venceslao,¹ scol. Iauriensis dioc., perp. altar. ad alt. s. Petri et Pauli ^ain par. eccl. s. Elisabeth^a in op. Chermen,² dicte dioc., die vigesima tertia^b Martii³ ad (!) ad prim. tons., quat. min., deinde die sequenti⁴ ad subdiac., ^cdeinde die sequenti vigesima quinta⁵ ad diacon., postremo vero die vigesima sexta eiusdem⁶ ad presbit. sacros ordines, Rome in cap. s. Angeli in Burgo s. Petri promovit. In quorum etc. Datum in Camera Apostolica, die XXVI dicti mensis Martii 1523.

B. de Alexandrinis⁷

[*m.s.*] 'Iohannes de Sancto Veneslao', alatta: '5'. I ^{a-a} A jobb margón beszúrva, mögötte: 'B' szigla. I ^b A jobb margón beszúrva, a sorban áthúzva: 'quarta', a javítást végző jegyzőre utaló 'B' szigla. I ^{c-c} A jobb margón betoldva, utána kihúzva: 'sequenti', a javítást végző jegyzőre utaló 'B' szigla.

962.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Egerszegi Benedek veszprémi egyházmegyes scolaris, az egerszegi Mária Magdolna parókiális egyház Szt. János-oltárának örökös oltárosa a belcastrói püspöktől a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-tempomban felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a prelátus alszerpapá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 66v)⁸

Universis etc. Franciscus⁹ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Leonardus,¹⁰ ep. Bellicastrensis de mandato etc. auctoritate etc. necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud s. Petrum nono Kalendas Aprilis anno primo,¹¹ dilectum

¹ A folyamodványban *Sancto Vincislao* alakban. Az egykori templomának védőszentjéről, Szt. Vencelről Szentviszlónak nevezett település Felsőlendva várához tartozott. A templom romjai ma a Vas megyei Kercaszomor falu déli határában találhatóak. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 310; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 493; ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZL62.

² Körmenđ mezőváros Vas megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 724; ENGEL, *Digitális térkép*, 122VS1; BÁNDI ZSUZSANNA, *Körmenđ a középkorban*, Körmenđ 1987. – A település Szt. Erzsébet-templomát 1244-ben említik először. Vö. MEZŐ, *Patrocíniumok*, 78.

³ 1523. III. 23.

⁴ 1523. III. 24.

⁵ 1523. III. 25.

⁶ 1523. III. 26.

⁷ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

⁸ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 38. sz. (97).

⁹ Franciscus de Medici kamarás.

¹⁰ Lénárd belcastrói püspök.

¹¹ 1523. III. 22., majd a következő napon ismét regisztrálták. Kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 20. és 24. sz.

nobis in Christo Benedictum de Egerzegg,¹ scol. Vesprimiensis dioc., perp. altar. ad alt. s. Iohannis in eccl. par. b. Marie Magdalene^a in Egerzegg,² eiusdem dioc., die vigesima tertia^b mensis Martii³ ad prim. tons., quat. min., ^cdeinde vigesima quarta^{c4} ad subdiac., deinde die sequenti⁵ ad diacon., postremo vero die vigesima sexta⁶ dicti [mensis] ad presbit. ordines, Rome in eccl. s. Angeli in Burgo s. Petri promovit et ordinavit. In quorum etc. Datum Rome in Camera Apostolica, die XXVI mensis Martii 1523.

B. de Alexandrinis⁷

[*m.s.*] 'Benedictus de Egerzegg', alatta: '5'.¹ A jobb margón betoldva, a sorban áthúzva: 'virginis', a korrekciót végző jegyzőre utaló 'B' szíglával. I^b A jobb margóra besúrva, előtte kihúzva: 'quarta', a javítást végző jegyzőre utaló 'B' szíglá. I^{c-c} Betoldva a jobb margón.

963.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Horma Antal erdélyi egyházmegyes scolaris, a csernai Mindenszentek parókiális egyház plébánosa a belcastrói püspöktől a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-templomban felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a prelátus alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 66v)⁸

Universis etc. Franciscus⁹ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Leonardus,¹⁰ ep. Bellicastrensis de mandato etc. auctoritate etc. necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud s. Petrum nono^a Kalendas Aprilis anno primo,¹¹ dilectum nobis in Christo Antonium Horma fil. Georgii sutoris, scol. Transsilvanensis dioc., pleb. in par. eccl. Omn. Sanct. in vil. Chermo^b,¹² eiusdem dioc., die vigesima quarta

¹ Egerszeg mezőváros (ma Zalaegerszeg) Zala megyében, a veszprémi püspök birtokában. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 20; ENGEL, *Digitális térkép*, 96ZL1.

² A Mária Magdolna-kápolna első említése 1247-ből származik, a 14. századi pápai tizedjegyzékben plébániaként szerepel. Lásd az előző jegyzet.

³ 1523. III. 23.

⁴ 1523. III. 24.

⁵ 1523. III. 25.

⁶ 1523. III. 26.

⁷ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

⁸ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 39. sz.

⁹ Franciscus de Medici kamarás.

¹⁰ Lénárd belcastrói püspök.

¹¹ 1523. III. 22., majd a következő napon ismét regisztrálták. Kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 20. és 24. sz.

¹² Cserna (ma Cinciș-Cerna Romániában) település Hunyad megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, V, 82–83; ENGEL, *Digitális térkép*, 22HD44.

mensis Martii¹ ad prim. tons., quat. min. et ad subdiac., deinde die sequenti² ad diacon., postremo vero die vigesima sexta³ eiusdem ad presbit. ordines, Rome in cap. s. Angeli in Burgo s. Petri promovit. Datum etc millesimo quingentesimo vicesimo tertio die vero die vigesima sexta dicti mensis Martii infra missarum solempnia promovit.

B. de Alexandrinis⁴

[*m.s.*] 'Antonius Horma', alatta: '5'.¹ A jobb margón betoldva, a sorban kihúzza: 'decimo'. Mindkét esetben a javítást végző jegyzőre utaló 'B' szigla feltüntetésével. ¹ A folyamodványban 'Chern'.

964.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Bálint István fia Boldizsár erdélyi egyházmegyei scolaris, a pénteki Szt. Miklós parókiális egyház plébánosa a belcastrói püspöktől a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-templomban felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a prelátus alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 67r)

Universis etc. Franciscus⁵ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Leonardus,⁶ ep. Bellicastrensis de mandato etc. auctoritate etc. necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud s. Petrum decimo Kalendas Aprilis anno primo,⁷ dilectum nobis in Christo Baltasarem fil. Stephani Balint, scol. eiusdem Transsilvanensis dioc., pleb. in par. eccl. s. Nicolai in vil. Pentech,⁸ eiusdem dioc., die vigesima quarta mensis Martii⁹ ad prim. tons., quat. min. et ad subdiac., deinde die sequenti¹⁰ ad diacon., postremo vero die vigesima sexta¹¹ eiusdem ad presbit. ordines promovit. In quorum etc. Datum in Camera Apostolica, die vigesima sexta Martii 1523.

B. de Alexandrinis¹²

[*m.s.*] 'Baltasar Valint (!)', alatta: '5'.

¹ 1523. III. 24.

² 1523. III. 25.

³ 1523. III. 26.

⁴ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

⁵ Franciscus de Medici kamarás.

⁶ Lénárd belcastrói püspök.

⁷ 1523. III. 23.

⁸ Péntek (ma Szászpéntek, *Pinticu* Romániában) település Kolozs megyében, papját a 14. századi tizedjegyzékek említik. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, V, 394; ENGEL, *Digitális térkép*, 3KL60.

⁹ 1523. III. 24.

¹⁰ 1523. III. 25.

¹¹ 1523. III. 26.

¹² Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

965.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Biborics György zágrábi egyházmegyes scolaris, a váradi egyházmegyes Szt. Lőrinc parókiális egyház plébánosa a belcastrói püspöktől a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-templomban felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a prelátus alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 67r)^c

Universis etc. Franciscus² etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Leonardus,³ ep. Bellicastrensis de mandato etc. auctoritate etc. necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud s. Petrum decimo Kalendas Aprilis anno primo,⁴ dilectum nobis in Christo Georgium fil. Pauli Biborich^b, scol. Zagabriensis dioc., pleb. in eccl. par. s. Laurentii,⁵ Varadiensis dioc., die vigesima quarta Martii⁶ ad prim. tons., quat. min. et subdiac., deinde die sequenti⁷ ad diacon., postremo vero die vigesima sexta⁸ eiusdem ad presbit. sacros ordines promovit, Rome in eccl. s. Angeli in Burgo s. Petri. In quorum etc. Datum die vigesima sexta Martii 1523.

B. de Alexandrinis⁹

[m.s.] 'Gorgius Biborich', alatta: 's'. I^a Előtte kihúzva: 'vobis reverendo'. I^b A folyamodványban 'Biberic'. I^c A folyamodványban 'vil. de Sancto Laurentio Waciensis dioc.'.

966.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Navorati Tót János zágrábi egyházmegyes scolaris, a magyarádi Szt. Mihály parókiális egyház Szt. Mihály-oltárának örökös káplánja a belcastrói püspöktől a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-templomban felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a prelátus alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 67v)¹⁰

¹ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 40. sz.

² Franciscus de Medici kamarás.

³ Lénárd belcastrói püspök.

⁴ 1523. III. 22.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 20. és 24. sz.

⁵ Esetleg a debreceni uradalomhoz tartozó Szentlőrinc pusztával azonosítható Bihar megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 624; ENGEL, *Digitális térkép*, 2B119.

⁶ 1523. III. 24.

⁷ 1523. III. 25.

⁸ 1523. III. 26.

⁹ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

¹⁰ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 41. sz.

Universis etc. Franciscus¹ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Leonardus,² ep. Bellicastrensis de mandato etc. auctoritate etc. necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud s. Petrum decimo Kalendas Aprilis anno primo,³ dilectum nobis in Christo Iohannem Tuth^a (!) de Nauorath^b,⁴ scol. dioc. Zagabriensis, perp. altar. seu capell. ad alt. s. Michaelis in par. eccl. s. Michaelis in op. Mangoratz^c,⁵ eiusdem dioc., die vigesima quarta Martii⁶ ad prim. tons., quat. min. et ad subdiac., deinde die sequenti⁷ ad diacon., postremo vero die vigesima sexta⁸ ad presbit. ordines, Rome in eccl. s. Angeli in Burgo s. Petri promovit. In Quorum. Datum Rome in Camera Apostolica, die XXVI Martii 1523.

B. de Alexandrinis⁹

[*m.s.*] 'Iohannis Tuth'.¹ ^a A folyamodványban 'Chwz'.¹ ^b A folyamodványban 'Maghparadh'.¹ ^c A folyamodványban 'Maghyaradh'.

967.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Oltárci Németh János zágrábi egyházmegyes scolaris, az oltárci Szt. György parókiális egyház Mindenszentek-oltárának örökös káplánja a belcastrói püspöktől a borgóbeli Szt. Mihály arkan-gyal-templomban felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a prelátus alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterre szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 67v)¹⁰

Universis etc. Franciscus¹¹ etc. Universitati etc., de mandato etc. auctoritate etc. necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud s. Petrum decimo Kalendas Aprilis anno primo,¹² dilectum nobis in Christo Iohannem Nimeth (!) de Oltarti^a,¹³ scol. Sagabriensis dioc., perp. altar. seu capell. ad alt. Omn. Sanct. in eccl. par.

¹ Franciscus de Medici kamarás.

² Lénárd belcastrói püspök.

³ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 21. sz.

⁴ A települést azonosítására lásd a következő jegyzetet.

⁵ A szupplikáció névváltozata alapján vélhetőleg Magyarád (ma Pusztamagyarórd) Zala megyei településsel azonosíthatjuk, s valószínűleg e településről is származhatott János. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 22, 80; ENGEL, *Digitális térkép*, iZL64; LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 21. sz.

⁶ 1523. III. 24.

⁷ 1523. III. 25.

⁸ 1523. III. 26.

⁹ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

¹⁰ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 41. sz.

¹¹ Franciscus de Medici kamarás.

¹² 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 21. sz.

¹³ Oltárc település Zala megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 87; ENGEL, *Digitális térkép*, 5ZL33.

s. Georgii martiris in op. Ultarti^b,¹ eiusdem dioc., die vigesima tertia Martii² ad prim. tons., quat. min., ^cdie XXIII^c subdiac., deinde die sequenti³ dicti mensis ad diacon., postremo vero die vigesima sexta⁴ eiusdem ad presbit. sacros ordines, Rome in eccl. s. Angeli de Urbe promovit. In quorum etc. Datum 1523.

B. de Alexandrinis⁵

[*m.s.*] 'Iohannes de Mimeth (I)'. | ^a A folyamodványban 'Iohannes Neemeth de Oltarek'. | ^b A folyamodványban 'Oltaret'. | ^{c-c} A jobb margóra besúrva, mögötte 'B' szigla.

968.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Szentpéterei Tamás győri egyházmegyés scolaris, a szentpéter Szt. Péter parókiális egyház Szt. Péter-oltarának örökös káplánja a belcastrói püspöktől a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-templomban felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 68r)⁶

Universis etc. Franciscus⁷ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Leonardus,⁸ ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc. necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud s. Petrum decimo Kalendas Aprilis anno primo,⁹ dilectum nobis in Christo Thomam de Sancto Petro,¹⁰ scol. Iauriensis dioc., perp. capell. ad alt. s. Petri in par. eccl. s. Petri in op. s. Petri,¹¹ dicte dioc., die vigesima^a mensis Martii¹²

¹ A település lokalizálására lásd az előző jegyzetet. Szt. György tiszteletére szentel templomát a 13. század végétől említik forrásaink. Vö. MEZŐ, *Patrocíniumok*, 104.

² 1523. III. 23.

³ 1523. III. 25.

⁴ 1523. III. 26.

⁵ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

⁶ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 43. sz.

⁷ Franciscus de Medici kamarás.

⁸ Lénárd belcastrói püspök.

⁹ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 26. sz.

¹⁰ A település azonosítására lásd a következő jegyzetet.

¹¹ A középkori győri egyházmegye több Szentpéterfalva nevű települése közül vélhetőleg a Vas megyei Óriszentpéter várossal azonosítható. A település az államalapítás korától lakott, román stílusú téglatemploma a nyugati oldalán karcsú toronnyal 1240 táján épült. Ma is láthatóak a 14. században készült freskómaradványok a külső és belső falakon. A 15. század során gótikus stílusban építették át, s kelet felé bővítették. A település a németújvári uradalomhoz tartozott, így a templom 1458-tól az Újlakiak patronátusa alá tartozott. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 799; MEZŐ, *Patrocíniumok*, 372; VALTER ILONA, *Árpád-kori téglatemplomok Nyugat-Dunántúlon*, Budapest 2004, 160–161. – A további települések azonosítására lásd LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 144. 8. jegyzet.

¹² 1523. III. 20.

^bad prim. tons.^b, quat. min. ^cet vigesima quarta' ad^c subdiac., deinde die sequenti² ad diacon., postremo vero die viegsima sexta eiusdem³ ad presbit. sacros ordines, Rome in eccl. s. Angeli in Burgo s. Petri promovit. In quorum etc. Datum die vigesima sexta dicti mensis Marcii 1523.

[*m.s.*] 'Thomas de Sancto Petro', alatta: 'videas insertus bene annotata'. Ez utóbbi arra utalhat, hogy a bejegyzés szövegét három vonallal áthúzták. Végül azonban mégsem került rögzítésre a letisztázott változat. l

^a Utána áthúzza: 'quarta'. l ^{b-h, c-c} A jobb margóra beszúrva.

969.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy a győri egyházmegyes Szentlőrinci Balázst, a szombathelyi Szt. Márton parókiális egyház Mindenszentek-oltárának örökös káplánját a belcastrói püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterre szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 68r)⁴

Universis etc. Franciscus⁵ etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Leonardus,⁶ ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc. necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud s. Petrum decimo Kalendas Aprilis anno primo,⁷ dilectum nobis in Christo Blasium de Sancto Laurentio,⁸ acol. Iauriensis dioc., perp. capell. seu altar. ad alt. Omn. Sanct. in par. eccl. s. Martini in op. Zabariensis,⁹ dicte dioc., die vigesima quarta Martii¹⁰ ad subdiac., deinde die sequenti¹¹ ad diacon., postremo vero die vigesima sexta¹² eiusdem ad presbit. promovit. In quorum etc. Datum in Camera Apostolica die XXVI Martii 1523.

B. de Alexandris

[*m.s.*] 'Blasius de Sancto Laurentio', alatta: III'.

¹ 1523. III. 24.

² 1523. III. 25.

³ 1523. III. 26.

⁴ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 44. sz.

⁵ Franciscus de Medici kamarás.

⁶ Lénárd belcastrói püspök.

⁷ 1523. III. 23.: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 26. sz.

⁸ Az egykori győri egyházmegye területén két településsel is azonosítható: Szentlőrinc faluval (ma Táplánszentkereszt területén Vas megyében) és Szentlőrinc pusztával (Győr megyében, Győrságtól északnyugatra). CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 559; ENGEL, *Digitális térkép*, 2Gy24.

⁹ Szombathely mezőváros Vas megyében. Azonosítására lásd 630. sz. – Az egykori Szt. Márton-templomnak hat oltára volt, amelyek közül korábban csak a Szt. Katalin és a Szt. László tiszteletére szenteltek voltak ismertek. KISS-TÓTH-ZÁGORHIDI, *Savaria–Szombathely*, 173–174.

¹⁰ 1523. III. 24.

¹¹ 1523. III. 25.

¹² 1523. III. 26.

970.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Lövői András veszprémi egyházmegyes akolitust, a lövői Szt. János parókiális egyház plébánosát a belcastrói püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 68v)¹

Universis etc. Franciscus² etc. Universitati etc., necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud s. Petrum decimo Kalendas Aprilis anno primo,³ dilectum nobis in Christo Andream de Leve,⁴ acol. Vesprimiensis dioc., pleb. par. eccl. s. Iohannis vil. Leve,⁵ d. dioc., die vigesima ^{quarta} mensis Martii⁶ ad subdiac., deinde die sequenti⁷ ad diacon., postremo vero die vigesima sexta⁸ eiusdem ad presbit. sacros ordines promovit. In quorum etc. Datum 1523.

B. de Alexandrinis⁹

[*m.s.*] 'Andreas de Leue' l^a-a A jobb margóra beszúrva, előtte áthúzva: 'quinta'. Mindkét javítást a jegyzőre utaló 'B' szíglával látták el.

971.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Molnár Barnabás győri egyházmegyes akolitust, a szombathelyi Szt. Márton parókiális egyház Szt. István vértanú-oltárának örökös káplánját a belcastrói püspök a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-tempomban alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 68v)¹⁰

Universis etc. Franciscus¹¹ etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,¹² ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., nec non vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome decimo Kalendas Aprilis anno primo,¹³ dilectum nobis in Chris-

¹ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 45. sz.

² Franciscus de Medici kamarás.

³ 1523. III. 23.: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 26. sz.

⁴ Lövő (ma Zalalövő) falu Zala megyében. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 79–80; ENGEL: *Digitális térkép*, 1ZL76.

⁵ 1366-ban említik először a források a település Keresztelő Szt. János tiszteletére emelt templomát. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 79–80.

⁶ 1523. III. 24.

⁷ 1523. III. 25.

⁸ 1523. III. 26.

⁹ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

¹⁰ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 46. sz.

¹¹ Franciscus de Medici kamarás.

¹² Lénárd belcastrói püspök.

¹³ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta Supplicationum*, 26. sz.

to Barnabam fil. Iohannis Molodary^a, acol. Iauriensis dioc., altar. seu capell. ad alt. s. Stephani protomartyris in eccl. par. s. Martini op. Zabariensis,¹ dicte dioc., die vigesima quarta Martii² ad subdiac., deinde die sequenti³ ad diacon., postremo vero vigesima sexta⁴ eiusdem ad presbit., Rome in eccl. s. Angeli in Burgo promovit. Datum Rome in Camera Apostolica, die XXVI Martii 1523.

B. de Alexandrinis⁵

[m.s.] 'Barnabas'. I A folyamodványban 'Molendinariii'.

972.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Hernécsi Szaniszló egri egyházmegyeés scolaris, a benei Szt. László-kápolna örökös káplánja a belcastrói püspöktől a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-templomban felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a prelátus alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 68v–69r)⁶

Universis etc. Franciscus⁷ etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,⁸ ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., necnon vigore supplicationis desuper signate sub data Rome decimo Kalendas Aprilis anno primo,⁹ dilectum nobis in Christo Stanislaum de Hermisse^a,¹⁰ scol. Agriensis dioc., perp. capell. cap. s. ^bLadislai in vil. (!) Benee,¹¹ dicte dioc., die vigesima quarta Martii¹² ad prim. tons., ^cdeinde die sequenti¹³ ad^c quat. min. et ad subdiac., deinde die ^dvigesima sexta¹⁴ eiusdem^d ad diacon., postremo vero die vigesima septima^e eiusdem¹⁵ [mensis] ad presbit. ordines promovit in eccl. s. Angeli in Burgo s. Petri. In quorum etc. Datum 1523.

B. de Alexandrinis¹⁶

¹ Szombathely mezőváros Vas megyében, azonosítására lásd 632. sz.

² 1523. III. 24.

³ 1523. III. 25.

⁴ 1523. III. 26.

⁵ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

⁶ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 386. sz. (251); regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 47. sz.

⁷ Franciscus de Medici kamarás.

⁸ Lénárd belcastrói püspök.

⁹ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 25. sz.

¹⁰ Hernécs (ma *Härnicești* Romániában), település Máramaros megye területén. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 448; ENGEL, *Digitális térkép*, 17MM17. – RÁBIK lokalizálása, amely szerint a Sáros megyében lévő Enyicke (ma *Hámiska* Szlovákiában) faluval lenne azonos, téves.

¹¹ Bene (ma Ukrajnában) mezőváros az egykori Bereg megye területén. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 2BRG43. – RÁBIK lokalizálása, amely szerint az Abaúj megyében lévő Benyékkel (ma *Beniakovce* Szlovákiában) lenne azonos, téves.

¹² 1523. III. 24.

¹³ 1523. III. 25.

¹⁴ 1523. III. 26.

¹⁵ 1523. III. 27.

¹⁶ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

[*m.s.*] 'Stanislaus'. l^a A kiadásban: 'Henisse', a folyamodványban 'Hernuse'. l^b A jobb margón beszurva, előtte áthúzva: 'Blasii'. l^{c-c} A jobb margón beszurva, alatta áthúzva: 'ad quat. min. et ad subdiac', a javítást végző jegyzőre utaló 'B' szíglával. l^{d-d} A jobb margón beszurva. l^e A jobb margón beszurva, a szövegben áthúzva: 'sexta'.

973.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Kricken Lőrinc esztergomi egyházmegyes scolaris, az apoldi Szt. Miklós-kápolna örökös káplánja a belcastrói püspöktől a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-templomban felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a prelátus alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 69r)¹

Universis etc. Franciscus² etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,³ ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome decimo Kalendas Aprilis anno primo,⁴ dilectum nobis in Christo Laurentium [de] Krickken^a,⁵ scol. Strigoniensis dioc., perp. capell. cap. s. Nicolai in vil. Apoldia,⁶ eiusdem dioc., die vigesima quarta Martii⁷ ad prim. tons., quat. min. et subdiac., deinde die sequenti⁸ ad diacon., postremo vero die vigesima sexta eiusdem ad presbit. sacros ordines, Rome in eccl. s. Angeli in Burgo s. Petri promovit. In quorum etc. Datum in Camera Apostolica die XXVI Martii 1523.

B. de Alexandrinis⁹

[*m.s.*] 'Laurentius Krickken'. l^a A kiadásban: 'de Krissen'. a folyamodványban 'Creher'.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 387. sz. (251–252); regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 48. sz.

² Franciscus de Medici kamarás.

³ Lénárd belcastrói püspök.

⁴ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 26. sz.

⁵ RÁBIK tévesen Nyitrabányáról (ma *Handlova* Szlovákiában) származtatta, valószínűleg a település német *Krickebau* névalakja nyomán. LAKATOS BÁLINT feltételezése, amely szerint az illető javadalma alapján az erdélyi Szászföldről származott, teljesen logikus, így magam is elfogadhatónak tartom. Vö. LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 26. sz.

⁶ Apold település az erdélyi Szászföldön, Segesszék területén. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 10SZF17. – RÁBIK téves azonosítása szerint a Nyitra megyei Handlovalehotáról lenne szó.

⁷ 1523. III. 24.

⁸ 1523. III. 25.

⁹ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

974.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Herner Mátyás esztergomi egyházmegyes scolaris, a vereshegy Szt. Bálint-kápolna örökös káplánja a belcastrói püspöktől a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-templomban felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 69v)¹

^aUniversis etc. Franciscus² etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,³ ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., nec non vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome decimo Kalendas Aprilis anno primo,⁴ dilectum nobis in Christo Mathiam Herner^b, scol. Strigoniensis, perp. capell. cap. s. Valentini in vil. Rubromontis,⁵ eiusdem dioc., die vigesima quarta Martii⁶ ad prim. tons., quat. min. et ad subdiac., deinde die sequenti⁷ ad diacon., postremo vero die vicesima sexta⁸ eiusdem ad presbit. sacros ordines Rome in cap. s. Angeli^c ^din Burgo s. Petri^d promovit. In quorum etc. Datum in Camera Apostolica die XXVI Martii 1523.

B. de Alexandrinis⁹

[*m.s.*] 'Mathias'. |^a Fölötte, az oldal tetején áthúzva: 'Mathia'. |^b A folyamodványban 'Heuer'. |^c A kiadásban: 'Petri'. |^{d-d} RÁBIK kiadásában nem szerepel.

975.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Szentmártoni Balázs veszprémi egyházmegyes akolitust, a zágrábi egyházmegyes obedszentkereszti Szűz Mária-kápolna örökös káplánját a belcastrói püspök a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-templomban alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 69v)¹⁰

Universis etc. Franciscus¹¹ etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,¹² ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., necnon vigore supplicationis desu-

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 388. sz. (252–253); regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 49. sz.

² Franciscus de Medici kamarás.

³ Lénárd belcastrói püspök.

⁴ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 26. sz.

⁵ Vereshegy (ma *Porác* Szlovákiában) falu Szepes megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 265; ENGEL, *Digitális térkép*, 6SZP58.

⁶ 1523. III. 24.

⁷ 1523. III. 25.

⁸ 1523. III. 26.

⁹ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

¹⁰ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 50. sz.

¹¹ Franciscus de Medici kamarás.

¹² Lénárd belcastrói püspök.

per signate sub datis Rome nono Kalendas Aprilis anno primo,¹ dilectum nobis in Christo Blasium de Sancto Martino,² acol. Vesprimiensis dioc., perp. capell. cap. BMV in op. Ibidem³,³ Zagabriensis dioc., die vigesima quarta⁴ ad subdiac., deinde die vigesima quinta⁵ eiusdem ad diacon., postremo vero die sequenti⁶ ad presbit. ordines promovit. In quorum etc. Datum in Camera Apostolica, die XXVI Martii 1523.

B. de Alexandrinis⁷

[*m.s.*] 'Blasius de Sancto Martino'. I^a A folyamodványban 'Ibid'.

976.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Vasvári Bernát akolitust, a győri egyházmegye Szt. Mihály parókiális egyház kisebb oltárának igazgatóját a belcastrói püspök a római Szt. Mihály arkangyal-templomban alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 70r)⁸

Universis etc. Franciscus⁹ etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,¹⁰ ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome decimo Kalendas Aprilis anno primo,¹¹ dilectum nobis in Christo Bernardum de Ferro Castro,¹² acol. Iauriensis dioc., rect. alt. minoris in eccl. par. s. Michaelis,¹³ eiusdem dioc., die vigesima quarta Martii¹⁴ ad subdiac., deinde die vigesima quinta¹⁵ ad diacon., postremo vero die vigesima sexta¹⁶ eiusdem ad presbit. sacros ordines, Rome in eccl. s. Michaelis angeli (!) in Burgo s. Petri promovit. In quorum etc.

B. de Alexandrinis¹⁷

[*m.s.*] 'Bernardus de Ferro Castro', alatta: 'III'. I^{a-a} A jobb margón beszúrva, mögötte 'B' szigla.

¹ 1523. III. 22.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 20. sz.

² Valószínűleg a Somogy megyei Vaskaszentmáron településről van szó. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 645; ENGEL, *Digitális térkép*, 130SM1.

³ Obedszentkereszt lokalizálására lásd 960. sz.

⁴ 1523. III. 24.

⁵ 1523. III. 25.

⁶ 1523. III. 26.

⁷ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

⁸ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 51. sz.

⁹ Franciscus de Medici kamarás.

¹⁰ Lénárd belcastrói püspök.

¹¹ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 26. sz.

¹² Vasvár mezőváros Vas vármegyében, azonosítására lásd 140. sz.

¹³ Valószínűleg a vasvári plébániatemplomról van szó.

¹⁴ 1523. III. 24.

¹⁵ 1523. III. 25.

¹⁶ 1523. III. 26.

¹⁷ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

977.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Oltárcai Budini Mihály zágrábi egyházmegyes scolaris, az oltárcai Szt. György parókiális egyház Szt. Albert-oltárának káplánja (a belcastrói püspöktől a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-templomban) felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd (a prelátus) alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 70r)¹

Universis etc. Franciscus² etc. Universitati etc., necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud s. Petrum decimo Kalendas Aprilis anno primo,³ dilectum nobis in Christo Michaellem Budin de Vlirach^{a,4} scol. Zagabriensis dioc., capell. seu altar. ad alt. s. Alberti magni in eccl. par. s. Georgii martyris in op. Hultarz^{b,5} dicte dioc., die vigesima quarta Martii⁶ ad prim. tons., quat. min. et ad subdiac., deinde die sequenti⁷ ad diacon., postremo vero die vigesima sexta⁸ eiusdem ad presbit. ordinis promovit. In quorum etc. Datum in Camera Apostolica die XXVI Martii 1523.

B. de Alexandrinis⁹

[*m.s.*] 'Michael Budin'.¹ A folyamodványban 'Budynchy Oltaret'.^{1b} A folyamodványban 'Oltaret'.

978.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Tegenyei István egri egyházmegyes akolitust, a szobranci Mindenszentek parókiális egyházának örökös káplánját a belcastrói püspök (a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-templomban) alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 71r)¹⁰

Universis etc. Franciscus¹¹ etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,¹² ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., nec non vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome decimo Kalendas Aprilis anno primo,¹³ dilectum nobis in Christo

¹ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 52. sz.

² Franciscus de Medici kamarás.

³ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 21. sz.

⁴ Oltárc település lokalizálására lásd 967. sz.

⁵ Lásd az előző jegyzetet.

⁶ 1523. III. 24.

⁷ 1523. III. 25.

⁸ 1523. III. 26.

⁹ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

¹⁰ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 389. sz. (253); regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 53. sz. (99).

¹¹ Franciscus de Medici kamarás.

¹² Lénárd belcastrói püspök.

¹³ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 23. sz.

Stefanum de Tegen^{a,1} acol. Agriensis dioc., perp. capell. cap. per se site sub par. eccl. Omn. Sanct. in vil. (!) Zabranecz^{b,2} dicte dioc., die Martis, vigesima quarta Martii³ ad subdiac., deinde die sequenti⁴ ad diacon., postremo vero die vicesima sexta⁵ eiusdem ad presbit. sacros ordines promovit. In quorum etc. Datum die 26 dicti mensis Martii 1523.
B. de Alexandrinis⁶

[m.s.] 'Stefanus de Tegen', alatta: '3'.¹ A folyamodványban 'Tekenye'.¹ A folyamodványban 'Zabrunch'.

979.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Debreceni András váradí egyházmegyes akolitust, a debreceni András parókiális egyház Szt. Mihály-kápolnájának örökös káplánját a belcastrói püspök (a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-templomban) alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 71r⁷)

Universis etc. Franciscus⁸ etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,⁹ ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., nec non vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome decimo Kalendas Aprilis anno primo,¹⁰ dilectum nobis in Christo Andream de Brehen^a (!),¹¹ acol. Varadiensis dioc., perp. capell. ad alt. s. Michaelis in eccl. par. s. Andree in op. de Brehen^a (!),¹² dicte dioc., die vigesima quarta Martii¹³ ad subdiac., die sequenti¹⁴ ad diacon., postremo vero die vicesima sexta¹⁵ eiusdem ad presbit. ordines, Rome in eccl. s. Angeli Michaelis burgi s. Petri promovit. In quorum. Datum die XXVI Martii 1523.

B. de Alexandrinis¹⁶

[m.s.] 'Andreas de Brehen', alatta: '3'.¹ A folyamodványban 'Debrecen'.

¹ Tegenye (ma *Ľahyňa* Szlovákiában) település az egykori Ung megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 399; ENGEL, *Digitális térkép*, 9UN33.

² Szobránc (ma *Sobrance* Szlovákiában) mezőváros az egykori Ung megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 387; ENGEL, *Digitális térkép*, 1UN4.

³ 1523. III. 24.

⁴ 1523. III. 25.

⁵ 1523. III. 25.

⁶ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

⁷ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikuszentelések*, 54. sz.

⁸ Franciscus de Medici kamarás.

⁹ Lénárd belcastrói püspök.

¹⁰ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 23. sz.

¹¹ Debrecen mezőváros Bihar megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 597; ENGEL, *Digitális térkép*, 1BI1.

¹² A debreceni Szt. András-templomra lásd MÓDY GYÖRGY, *A Szent András templom és a Verestorony kutatása 1980-ban. Debrecen 1290–1390 között* (A Hajdú-Bihar Megyei Múzeumok Közleményei 42), Debrecen 1984.

¹³ 1523. III. 24.

¹⁴ 1523. III. 25.

¹⁵ 1523. III. 26.

¹⁶ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

980.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Nagyszőlősi Péter egri egyházmegyes akolitust, a váradi egyházmegyes szentkozmai Szt. Kozma parókiális egyház plébánosát a belcastrói püspök a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-templomban alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 71v)ⁱ

Universis etc. Franciscus² etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,³ ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., nec non vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome decimo Kalendas Aprilis anno primo,⁴ dilectum nobis in Christo Petrum de Naghseles,⁵ acol. Agriensis dioc., rect. par. eccl. s. Cosme in op. Sancti Cosme^a,⁶ Varadiensis dioc., die vigesima quarta Martii⁷ ad subdiac., die sequenti⁸ ad diacon., postremo vero die vigesima sexta⁹ eiusdem ad presbit. ordines, Rome in eccl. s. Michaelis burgi s. Petri promovit. In quorum etc. Datum die XXVI dicti mensis Martii 1523.

B. de Alexandrinis¹⁰

[*m.s.*] 'Petrus de Naghseles', alatta: '3'.¹¹ A folyamodványban 'in vil. Zenthcosma'.

981.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Szondi Elek bácsi egyházmegyes scolaris, a váci egyházmegyes asszonyszállásai parókiális egyház igazgatója a belcastrói püspöktől a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-templomban felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a prelátus alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 71v)¹¹

Universis etc. Franciscus¹² etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,¹³ ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., necnon vigore supplicationis desu-

¹ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 55. sz.

² Franciscus de Medici kamarás.

³ Lénárd belcastrói püspök.

⁴ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 23. sz.

⁵ Nagyszőlős (ma Vinogradiv Ukrajnában) mezőváros az egykori Ugocsa megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 430; ENGEL, *Digitális térkép*, rUG2

⁶ Szentkozma elpusztult település Bihar megyében, a mai Berettyóújfalu területén. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 624; ENGEL, *Digitális térkép*, 3Bl21.

⁷ 1523. III. 24.

⁸ 1523. III. 25.

⁹ 1523. III. 26.

¹⁰ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

¹¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 390. sz. (254); regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 56. sz.

¹² Franciscus de Medici kamarás.

¹³ Lénárd belcastrói püspök.

per signate sub datis Rome decimo Kalendas Aprilis anno primo,¹ dilectum nobis in Christo Alexium de Zond,² scol. Baciensis dioc., rect. par. eccl. in vil. Asonsalassa,³ Strigoniensis (!) dioc., die vigesima quarta Martii⁴ ad prim. tons., quat. min. et ad subdiac., deinde die sequenti⁵ ad diacon., postremo vero die vicesima sexta⁶ eiusdem ad presbit., ordines Rome in eccl. s. Michaelis Burgi s. Petri promovit. In quorum fidem etc. Datum die XXVI Martii 1523.

B. de Alexandrinis⁷

[*m.s.*] 'Alexius de Zond', alatta: '5'.

982.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Szakályi Márton pécsi egyházmegyes scolaris, az egri egyházmegyes szentiváni Szt. János parókiális egyház Szt. János-oltárának örökös káplánja a belcastrói püspöktől a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-temp-lomban felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a prelátus alszerpap-pá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 71v)⁸

Universis etc. Franciscus⁹ etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,¹⁰ ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome decimo Kalendas Aprilis anno primo,¹¹ dilectum nobis in Christo Martinum de Zahel,¹² scol. Quinqueecclesiensis dioc., perp. capell. ad alt. s. Iohannis ev. in par. eccl. s. Iohannis in Geuthuvan^a, Agriensis dioc., die Martis vigesima quarta^b

¹ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 23. sz.

² Szond mezőváros Bács megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz* II, 138–139; ENGEL, *Digitális térkép*, iBCSi. – A középkori településre lásd C. TÓTH NORBERT, *Szond. (Egy dél-alföldi mezőváros a középkorban)*, „Quasi liber et pictura.” Tanulmányok Kubinyi András hetvenedik születésnapjára, szerk. KOVÁCS GYÖNGYI, Budapest 2004, 589–600.

³ Asszonyszállása falu lokalizálása kapcsán két egykori település jöhet szóba: 1) Asszonyszállás (Karcagtól északra) és 2) Asszonyszállás (Kiskunmajsja körül). Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 14JK2, 56JK6. – Mindkét falu a Jászkun kerületben feküdt, következésképpen geográfiailag a váci egyházmegye területéhez tartoztak, így pedig nyilvánvalóan a kamarai írnok tévedéséből kerülhetett az esztergomi egyházmegye a szövegbe. – RÁBIK feltételezése, amely szerint a forrásban szereplő névalak a Bars megyei Alsószelezsényre (*Dolné Slažany* Szlovákiában) vonatkozna, biztosan téves.

⁴ 1523. III. 24.

⁵ 1523. III. 25.

⁶ 1523. III. 26.

⁷ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

⁸ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 57. sz.

⁹ Franciscus de Medici kamarás.

¹⁰ Lénárd belcastrói püspök.

¹¹ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 23. sz.

¹² A pécsi egyházmegye területén két településsel is azonosítható: 1. Szakály település Tolna megyében, 2. Szakál (ma Orfű-Mecsekszakál) falu Baranya megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 523. és III, 449; ENGEL, *Digitális térkép*, iTO150 és i8BAR3.

mensis Martii^a ad prim. tons.^c, quat. min. et ad subdiac., deinde die Mercurii sequenti^a ad diacon., postremo vero die Iovis sequenti ad presbit. ordines, Rome in eccl. s. Michaelis Burgii s. Petri promovit. In quorum etc. Datum die XXVI Martii predicti 1523.
B. de Alexandrinis³

[*m.s.*] 'Martinus Zahel', alatta: '5'.¹ A folyamodványban 'Zenthyan'.² A jobb margón beszúrva, előtte áthúzva: 'Prima'. Mindkét esetben a javítást végző jegyzőre utaló 'B' szigla.^{1 c-c} A jobb margón beszúrva, mögötte 'B' szigla.

983.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Vinnai András egri egyházmegyés scholaris, a deceni Szt. László parókiális egyház igazgatója a belcastrói püspöktől a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-templomban felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a prelátus alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.
(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 72r)⁴

Universis etc. Franciscus⁵ etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,⁶ ep. ^aBellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome decimo Kalendas Aprilis anno primo,⁷ dilectum nobis in Christo Andream de Vinna,⁸ scol. Agriensis dioc., rect. par. eccl. s. Ladislai in vil. Derczen,⁹ dicte dioc., die vigesima quarta Martii¹⁰ ad prim. tons., quat. min. et ad subdiac., deinde die sequenti¹¹ ad diacon., postremo vero die vigesima sexta¹² eiusdem ad presbit. ordines promovit. In quorum etc. Datum die vigesima sexta mensis Martii predicti 1523.

B. de Alexandrinis¹³

[*m.s.*] 'Andreas de Vinna', alatta: '5'.¹ Előtte áthúzva: 'Hipponensis'.

¹ 1523. III. 24.

² 1523. III. 25.

³ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

⁴ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 391. sz. (254–255); regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 58. sz.

⁵ Franciscus de Medici kamarás.

⁶ Lénárd belcastrói püspök.

⁷ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 23. sz.

⁸ Vinna (ma Vinné Szlovákiában) falu az egykori Ung megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 400; ENGEL, *Digitális térkép*, 2UN8.

⁹ Derczen (ma Ukrajnában) falu az egykori Bereg megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 414; ENGEL, *Digitális térkép*, 1BRG6.

¹⁰ 1523. III. 24.

¹¹ 1523. III. 25.

¹² 1523. III. 26.

¹³ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

984.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Homonnai Mátyás egri egyházmegyes scolaris, a homonnai Mindenszentek parókiális egyház Szentlélek-kápolnájának örökös káplánja a belcastrói püspöktől (a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-templomban) felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a prelátus alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 72v)^a

Universis etc. Franciscus² etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,³ ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome decimo Kalendas Aprilis anno primo,⁴ dilectum nobis in Christo Mathiam de Hammona,⁵ scol. Agriensis dioc., perp. capell. [cap.] s. Spiritus per se siti in par. eccl. Omn. Sanct. in dicto op.,⁶ dicte dioc., die vigesima quarta^a mensis Martii⁷ ad prim. tons., quat. min. et ad subdiac., deinde die sequenti⁸ ad diacon., postremo vero die Iovis vigesima sexta^b eiusdem⁹ ad presbit. sacros ordines promovit. In quorum etc. Datum vicesima sexta dicti mensis Martii 1523.

B. de Alexandrinis¹⁰

[*m.s.*] 'Mathias de Homonna', alatta: '5'. | ^a A jobb margón beszúrva, előtte áthúzva: 'prima'. | ^b A jobb margón beszúrva, előtte áthúzva: 'tertia'. Mindkét esetben 'B' szigla utal a korrekciót végző notariusra.

985.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Szentmártoni Kelemen váci egyházmegyes scolaris, az egri egyházmegyes deregnyői parókiális egyház igazgatója a belcastrói püspöktől a borgóbeli Szt. Mihály-templomban felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a prelátus alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 72v)¹¹

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 392. sz. (255); regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 59. sz.

² Franciscus de Medici kamarás.

³ Lénárd belcastrói püspök.

⁴ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 23. sz.

⁵ Homonna mezőváros lokalizálására lásd 2. sz.

⁶ Lásd az előző jegyzetet.

⁷ 1523. III. 24.

⁸ 1523. III. 25.

⁹ 1523. III. 26.

¹⁰ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

¹¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 393. sz. (256); regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 60. sz.

Universis etc. Franciscus¹ etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,² ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome decimo Kalendas Aprilis anno primo,³ dilectum nobis in Christo Clementem de Sancto Martino,⁴ scol. Vaciensis dioc., rect. par. eccl. in vil. Drogina,⁵ Agriensis dioc., die vigesima quarta mensis Martii⁶ ad prim. tons., quat. min. et ad subdiac., deinde die sequenti⁷ ad diacon., postremo vero die vigesima sexta⁸ eiusdem ad presbit. sacros ordines promovit in eccl. s. Michaelis Burgi s. Petri. In quorum etc. Datum die XXVI Martii 1523.

B. de Alexandrinis⁹

[*m.s.*] 'Clemens de Sancto Martino' alatta: '5'.

986.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Száva-szentdemeteri Mihály zágrábi egyházmegyei scolarius, a váradi egyházmegyei szentbenedeki Szt. Benedek parókialis egyház igazgatója a belcastrói püspöktől a borgóbeli Szt. Mihály-templomban felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a prelátus alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 73r)¹⁰

Universis etc. Franciscus¹¹ etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,¹² ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome decimo Kalendas Aprilis anno primo,¹³ dilectum nobis in Christo Michaelem de Saua Senth de Meter (!),¹⁴ scol. Zagrabiensis dioc., rect. par. eccl. s. Benedicti in vil. Sent Benedech,¹⁵ Varadiensis dioc., die vigesima quarta Martii¹⁶ ad prim. tons., quat. min. et ad subdiac., deinde die vigesima quinta¹⁷ ad diacon., postremo vero

¹ Franciscus de Medici kamarás.

² Lénárd belcastrói püspök.

³ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 23. sz.

⁴ Kunszentmárton mezőváros a Jász kun területben. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1JK3. – RÁBIK, *Camera*, 256.

⁵ Deregnő lokalizálására lásd 136. sz.

⁶ 1523. III. 24.

⁷ 1523. III. 25.

⁸ 1523. III. 26.

⁹ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

¹⁰ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 61. sz.

¹¹ Franciscus de Medici kamarás.

¹² Lénárd belcastrói püspök.

¹³ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 23. sz.

¹⁴ Száva-szentdemeter (ma *Sremska Mitrovica* Szerbiában) mezőváros Szerém megyében, amely a szerémi egyházmegye központja. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZM36.

¹⁵ Szentbenedek egykori település Arad megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 4AD41.

¹⁶ 1523. III. 24.

¹⁷ 1523. III. 25.

die vigesima sexta¹ eiusdem ad presbit. ordines, Rome in eccl. s. Michaelis Burgi s. Petri promovit. In quorum etc. Datum Rome die vigesima sexta dicti mensis Martii 1523.

B. de Alexandrinis²

[*m.s.*] 'Michael Saua', alatta: '5'.

987.

Róma, 1523. március 26.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Bajai György kalocsai egyházmegyes akolitust, a váradi egyházmegyes szénási Mindenszentek parókiális egyház Szt. György-oltárának örökös káplánját a belcastrói püspök a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-temp-lomban alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 73r)³

Universis etc. Franciscus⁴ etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,⁵ ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome decimo Kalendas Aprilis anno primo,⁶ dilectum nobis in Christo Georgium de Baia,⁷ acol. Colociensis (!) dioc., perp. capell. ad alt. s. Georgii in par. eccl. Omn. Sanct. in vil. Zenas,⁸ Variensis dioc., die vigesima quarta Martii⁹ ad subdiac., deinde die vigesima quinta¹⁰ ad diacon., postremo vero die sequenti¹¹ ad presbit. ordines, Rome in eccl. s. Angeli Burgi s. Petri promovit. In quorum etc. Datum die XXVI dicti mensis Martii 1523.

B. de Alexandrinis¹²

[*m.s.*] 'Georgius de Baia', alatta: '3'.

¹ 1523. III. 26.

² Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

³ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 62. sz.

⁴ Franciscus de Medici kamarás.

⁵ Lénárd belcastrói püspök.

⁶ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 23. sz.

⁷ Baja mezőváros Bodrog megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 189; ÁMTF I, 708; KUBINYI, *Városfejlődés és városbázis*, II. sz. (60); ENGEL, *Digitális térkép*, 1BDG30.

⁸ Szénás (ma Nagyszénás) falu Békés megyében, a gyulai uradalom része. A falu eredeti neve Szénásegyház korai templomos hely funkciójára utal. A középkori templomot és a körülötte lévő temetőt régészetileg feltárták. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1BÉ8; BLAZOVICH LÁSZLÓ, *A Körös-Tisza-Maros középkori településrendje*, Békéscsaba–Szeged 1985, 65, 195.

⁹ 1523. III. 24.

¹⁰ 1523. III. 25.

¹¹ 1523. III. 26.

¹² Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

988.

Róma, 1523. március 27.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Székelyi Tamást, a pécsi egyházmegyes hidasi parókiális egyház Szt. Erazmusz-kápolnájának igazgatóját a belcastrói püspök a római borgóbéli Szt. Mihály arkangyal kápolnájában alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 73v)¹

Universis etc. Franciscus² etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,³ ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., nec non vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome decimo Kalendas Aprilis anno primo,⁴ dilectum nobis in Christo Thomam [de] Zekel,⁵ scol. Quinqueecclesiensis dioc., rect. cap. s. Erasmi in par. eccl.³ in vil. Hydasch,⁶ dicte dioc., die vigesima quinta Martii⁷ ad prim. tons., quat. min. et ad subdiac., deinde die vigesima sexta⁸ eiusdem ad diacon., postremo vero die sequenti⁹ ad presbit. sacros ordines, Rome in cap. s. Angeli in Burgo s. Petri promovit. In quorum fidem etc. Datum Rome die XXVII dicti mensis Martii 1523.

B. de Alexandrinis¹⁰

[m.s.] 'Thomas de Zehel', alatta: '5'.¹ Utána áthúzza: 'sancti'.

989.

Róma, 1523. március 27.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Száki Máttyás győri egyházmegyes klerikus, a kőszegi Szt. Jakab parókiális egyház Szűz Mária-oltárának káplánja a belcastrói püspöktől a római Szt. Mihály arkangyal-templomban felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 70v)¹¹

¹ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 63. sz.

² Franciscus de Medici kamarás.

³ Lénárd belcastrói püspök.

⁴ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 23. sz.

⁵ Püspökszékely (ma Nagyszékely) település Tolna megyében a pécsi püspök birtokában. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz* III, 447, 450; ENGEL, *Digitális térkép*, ITO125; PET LXXV, 85. sz.

⁶ Püspökhidas (ma Hidas) település Tolna megyében, a pécsi püspök birtokában. Temploma a 14. századi pápai tizedjegyzékben tűnt fel, Mindenszentek patrocíniumát 1411-ben említették első alkalommal. Az épület nyomai a mai falu északi határában terepbájtás során váltak ismertté. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 429; ENGEL, *Digitális térkép*, ITO33; PET LXXV, 84. sz., CVII, 63; K. NÉMETH ANDRÁS, *A középkori Tolna megye templomai*, Pécs 2011, 104. sz. (75–76).

⁷ 1523. III. 24.

⁸ 1523. III. 25.

⁹ 1523. III. 26.

¹⁰ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

¹¹ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 64. sz.

Universis etc. Franciscus¹ etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,² ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., nec non vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome decimo Kalendas Aprilis anno primo,³ dilectum nobis in Christo Mathiam Sach,⁴ cler. Iauriensis dioc., altar. seu capell. ad alt. BMV in par. eccl. s. Iacobi civ. Gunisc,⁵ dicte dioc., die vigesima quinta Martii⁶ ad prim. tons., quat. min. et ad subdiac., deinde die sequenti⁷ ad diacon., postremo vero die vigesima septima⁸ eiusdem ad presbit. sacros ordines, Rome in eccl. s. Angeli in Burgo s. Petri promovit. In quorum etc. Datum Rome die vigesima septima Martii 1523.

B. de Alexandrinis⁹

[*m.s.*] 'Mathias Zach', alatta: '5'.

990.

Róma, 1523. március 27.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Huszti Máté egri egyházmegyei scholaris, a huszti Háromkirályok parókális egyház Szt. Anna-oltárának örökös káplánja a belcastrói püspöktől (a borgóbeli Szt. Mihály-templomban) felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a prelátus alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 71r)¹⁰

Universis etc. Franciscus¹¹ etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,¹² ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud s. Petrum decimo Kalendas Aprilis anno primo,¹³ dilectum nobis in Christo Matheum de Hust,¹⁴ scol. Agriensis dioc., perp. capell. ad

¹ Franciscus de Medici kamarás.

² Lénárd belcastrói püspök.

³ 1523. III. 23.; LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 26. sz.

⁴ Szák falu (ma Szákszend) Komárom megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 512; ENGEL, *Digitális térkép*, 1KM23.

⁵ Kőszeg mezőváros azonosítására lásd 250. sz. – Az egykori Szt. Jakab-templom hét középkori eredetű oltárát a 17. század közepén bontották el. Vö. BARISKA–NÉMETH, *Kőszeg*, 78–79.

⁶ 1523. III. 25.

⁷ 1523. III. 26.

⁸ 1523. III. 27.

⁹ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

¹⁰ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 65. sz.

¹¹ Franciscus de Medici kamarás.

¹² Lénárd belcastrói püspök.

¹³ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicatum*, 23. sz.

¹⁴ Huszt (ma Ukrajnában) mezőváros Máramaros vármegyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1MM2.

alt. s. Anne in eccl. par. Trium Regum dicte vil. (!) in Hust,¹ dicte dioc., die vigesima quinta Martii² ad prim. tons., quat. min. et ad subdiac., deinde die sequenti³ ad diacon., postremo vero die vigesima septima⁴ eiusdem ad presbit. sacros ordines promovit. In quorum etc. Datum die vigesima septima Martii 1523.

B. de Alexandrinis⁵

[*m.s.*] 'Matheus de Hust', alatta: '5'.

991.

Róma, 1523. március 27.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Kállói Gergely egri egyházmegyés scolaris, az ibrányi Szt. Mihály parókiális egyház igazgatója a belcastrói püspöktől a borgóbeli Szt. Mihály-templomban felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a prelátus alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterre szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 72r)⁶

Universis etc. Franciscus⁷ etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,⁸ ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud s. Petrum decimo Kalendas Aprilis anno primo,⁹ dilectum nobis in Christo Gregorium de Ralo^a,¹⁰ scol. Agriensis dioc., rect. par. eccl. s. Michaelis in vil. Ybran,¹¹ dicte dioc., die vigesima quinta mensis Martii¹² ad prim. tons., quat. min. et ad subdiac., deinde die sequenti¹³ ad diacon., postremo vero die vigesima septima proxime sequenti¹⁴ ad presbit. sacros ordines, Rome in eccl. s. Michaelis in Burgo s. Petri promovit. In quorum etc. Datum dicta die CCVII Martii 1523.

B. de Alexandrinis¹⁵

[*m.s.*] 'Gregorio de Ralo', alatta: '5'. | A folyamodványban: 'Kalo' szerepel.

¹ Ezek alapján a településen két plébániatemplom működött. Korábban csak a Szt. Erzsébet tiszteletére szentelt volt ismert. Vö. MEZŐ, *Patrocíniumok*, 76–77.

² 1523. III. 25.

³ 1523. III. 26.

⁴ 1523. III. 27.

⁵ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

⁶ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 66. sz.

⁷ Franciscus de Medici kamarás.

⁸ Lénárd belcastrói püspök.

⁹ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicatum*, 23. sz.

¹⁰ Nagyálló lokalizálására lásd 583. sz.

¹¹ Ibrány falu Szabolcs vármegyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 516; NÉMETH, *A középkori Szabolcs*, 96; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZB22.

¹² 1523. III. 25.

¹³ 1523. III. 26.

¹⁴ 1523. III. 27.

¹⁵ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

992.

Róma, 1523. március 27.

Ferenc kamarás igazolja, hogy György fia Bálint scholarist, a pécsi egyházmegye-
gyés oldányi Megholtak-kápolnájának örökös káplánja a belcastrói püspöktől
felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakó-
nussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 72r)¹

Universis etc. Franciscus² etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,³ ep.
Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., nec non vigore supplicationis desuper
signate sub datis Rome apud s. Petrum decimo Kalendas Aprilis anno primo,⁴ dilectum
nobis in Christo Valentinum Georgii, scol. Quinqueecclesiensis dioc., perp. capell. cap.
defunctorum in vil. Oldan,⁵ dicte dioc., die vigesima quinta mensis Martii⁶ ad prim.
tons., quat. min. et ad subdiac., deinde die vigesima sexta⁷ ad diacon., postremo vero die
vigesima septima⁸ eiusdem ad presbit. sacros ordines, Rome in eccl. s. Michaelis in Burgo
s. Petri promovit. In quorum etc. Datum die XXVII dicti mensis Martii 1523.

B. de Alexandrinis⁹

[*m.s.*] 'Valentinus Georgii', alatta: '5'.

993.

Róma, 1523. március 27.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Nagyfalui Kelemen váradi egyházmegyei scola-
ris, a gyantéi Szűz Mária parókiális egyház igazgatója a belcastrói püspöktől
a borgóbeli Szt. Mihály arkangyal-templomban felvette az első tonzúrát
és a kisebb rendeket, majd a prelátus alszerpappá, diakónussá, végül pedig
presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 72v)¹⁰

Universis etc. Franciscus¹¹ etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,¹²
ep. ³Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., nec non vigore supplicationis
desuper signate sub datis Rome decimo Kalendas Aprilis anno primo,¹³ dilectum nobis

¹ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 67. sz.

² Franciscus de Medici kamarás.

³ Lénárd belcastrói püspök.

⁴ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicatum*, 23. sz.– Itt a névalak: *Valentinus Georgii Tot.*

⁵ A település lokalizálására lásd 827. sz.

⁶ 1523. III. 25.

⁷ 1523. III. 26.

⁸ 1523. III. 27.

⁹ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

¹⁰ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 68. sz.

¹¹ Franciscus de Medici kamarás.

¹² Lénárd belcastrói püspök.

¹³ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 23. sz.

in Christo ^bClementem de Naghfalw,¹ scol. Varadiensis dioc., rect. par. eccl. BMV in vil. Giante,² dicte dioc., die vigesima quinta mensis Martii³ ad prim. tons., quat. min. et ad subdiac., deinde die sequenti⁴ ad diacon., postremo vero die vigesima septima⁵ eiusdem ad presbit. sacros ordines, Rome in eccl. s. Angeli Burgi s. Petri promovit. In quorum etc. Datum die XXVII Martii 1523.

B. de Alexandrinis⁶

[*m.s.*] 'Clemens Naghfalw', alatta: '5'.^a Előtte áthúzva: 'Vagrensis' (?).^b Előtte áthúzva: 'Cleme'.

994-

Róma, 1523. március 27.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Csurgói Orbán veszprémi egyházmegyes akolitust, a váradi egyházmegyes szénási parókiális egyház Mindenszentek-kápolnájának örökös káplánját a belcastrói püspök a borgóbeli Szt. Mihály arkan-gyal-templomban alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 73r)⁷

Universis etc. Franciscus⁸ etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,⁹ ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome decimo Kalendas Aprilis anno primo,¹⁰ dilectum nobis in Christo Urbanum de Chiorgo,¹¹ acol. Vesprimiensis dioc., perp. capell. cap. Omn. Sanct. in eccl. par. vil. Zenas,¹² Varadiensis dioc., die vigesima quinta Martii¹³ ad subdiac., deinde die sequenti¹⁴ ad diacon., postremo vero die vigesima septima mensis Martii¹⁵ ad presbit. sacros ordines promovit (!) in eccl. s. Angeli in Burgo s. Petri promovit. In quorum etc. Datum die vigesimaseptima Martii 1523.

B. de Alexandrinis¹⁶

[*m.s.*] 'Urbanus de Chiorgo', alatta: '3'.

¹ Nagyfalva egykori Bihar megyei település. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 617; JAKÓ ZSIGMOND, *Bihar megye a török pusztítás előtt*, Budapest 1940, 305; ENGEL, *Digitális térkép*, 1B1165.

² Gyanté elpusztult falu Bihar megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 609; JAKÓ, *Bihar megye*, 247; ÁMTF I, 621; ENGEL, *Digitális térkép*, 27B1163.

³ 1523. III. 25.

⁴ 1523. III. 26.

⁵ 1523. III. 27.

⁶ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

⁷ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 69. sz.

⁸ Franciscus de Medici kamarás.

⁹ Lénárd belcastrói püspök.

¹⁰ 1523. III. 23.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 23. sz.

¹¹ Csurgó mezőváros Somogy megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz* II, 577; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SM114.

¹² Szénás lokalizálására lásd 987. sz.

¹³ 1523. III. 25.

¹⁴ 1523. III. 26.

¹⁵ 1523. III. 27.

¹⁶ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

995.

Róma, 1523. március 28.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Bogáti Csam János egri egyházmegyes scolaris, a milkói (esztergomi) egyházmegyes szentpéterei Szt. Mihály-oltárának örökös káplánja, a milkói (esztergomi) egyházmegyes Szentpéterei András fia Jakab, az esztergomi egyházmegyes szentpéterei parókiális egyház Szt. Péter-oltárának örökös káplánja, továbbá Kont Lőrinc veszprémi egyházmegyes scolaris, a novai Szűz Mária parókiális egyház káplánja, Tótfalui János zágrábi egyházmegyes klerikus, a Szt. Márton parókiális egyház Szt. Katalin-kápolnájának káplánja a belcastrói püspöktől a borgóbeli Szt. Mihály-templomban felvették az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a prelátus alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterre szentelte őket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 74v^o)

Universis etc. Franciscus² etc. Universitati etc., quod rev. pat. dom. Leonardus,³ Dei et Apostolice Sedis gratia ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud s. Petrum quinto Kalendas Aprilis anno primo,⁴ dilectos^a nobis in Christo Iohannem Cham de Bogath,⁵ scol. Agriensis dioc., perp. altar. seu capell. ad alt. s. Michaelis de Monte s. Petri,⁶ Milcoviensis dioc., et Iacobum Andree^b Michaelis^b de Monte Sancti Petri,⁷ Milcoviensis dioc., perp. capell. ad alt. s. Petri in par. eccl. s. Petri vil. s. Petri,⁸ Strigoniensis dioc., ac Laurentium Konth, scol. Vesprimiensis dioc., capell. in eccl. par. BMV in op. Nova,⁹ eiusdem dioc., necnon Iohannem [de] Thothfalu,¹⁰ cler. Zagabriensis dioc., capell. seu altar. ad alt. s. Katherine in eccl. par. s. Martini,¹¹ dicte dioc., die vigesima sexta mensis Martii¹² ad prim. tons., quat. min. et ad subdiac., deinde die sequenti¹³ ad diacon., postremo vero die vigesima octava¹⁴ eiusdem ad presbit. ordinis infra missarum etc. Rome in eccl. s. Angeli in Burgo s. Petri promovit. In Quorum etc. Datum die vigesima octava Martii 1523.

B. de Alexandrinis¹⁵

¹ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 70–73. sz.

² Franciscus de Medici kamarás.

³ Lénárd belcastrói püspök.

⁴ 1523. III. 28.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 31. sz.

⁵ Bogát (ma Nyírbogát) falu Szabolcs vármegyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, I, 512; NÉMETH, *A középkori Szabolcs*, 45; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SZB69.

⁶ Szentpéter (Barcaszentpéter, Petersburg, Brassó környékén). Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 6SZF20.

⁷ Lásd az előző jegyzetet.

⁸ Lásd az előző jegyzetet.

⁹ Nova mezőváros Zala megyében, a veszprémi püspökség birtokában. Szűz Mária tiszteletére szentelt plébániatemplomát a 14. századi pápai tizedjegyzékek említik. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 22–23; ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZL23.

¹⁰ Tótfalu település Zala megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 117; ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZL14.

¹¹ Szentmárton (ma Tótszentmárton) falu Zala megyében, a bekcseyeni főesperesi területben. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 107; ENGEL, *Digitális térkép*, 1ZL37.

¹² 1523. III. 26.

¹³ 1523. III. 27.

¹⁴ 1523. III. 28.

¹⁵ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

[*m.s.*] 'Iohannes Cham de Bogath', alatta: '5'; 'Iacobus Andree Michaelis', alatta: '5'; 'Laurentius Konth', alatta: '5'; 'Iohannes Thothfalú', alatta: '5'. | ^{a-a} Aláhúzza. | ^{b-b} Valószínűleg tollhiba révén került a szövegbe | ^c Előtte áthúzza: 'op.'

996.

Róma, 1523. március 28.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Kebelei Lőrinc esztergomi egyházmegyes akolitust, a (zágrábi) egyházmegyes lendvai Szt. János evangélista-kápolna káplánját, Csént Miklós zágrábi egyházmegyes akolitust, a lendvai Szűz Mária parókialis egyház Szt. Kereszt-oltár káplánját, valamint János fia Benedek veszprémi egyházmegyes akolitust, a berzencei Krisztus teste-kápolna káplánját a belcastrói püspök (a borgóbeli Szt. Mihály-templomban) alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 74^v–75^r)

Universis etc. Franciscus² etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,³ ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud s. Petrum quinto Kalendas Aprilis anno primo,⁴ dilectos nobis in Christo Laurentium Kebele, acol. Strigoniensis dioc., capell. cap. s. Iohannis evangeliste in op. Lindva,⁵ eiusdem dioc.,⁶ et Nicolaum Chente, acol. Zagabriensis dioc., capell. seu altar. ad. alt. s. Crucis in eccl. par. BMV in op. Lindva, eiusdem dioc., necnon ^aBenedictum fil.^a Iohannis, acol. Vesprimiensis dioc., capell. cap. Corporis Christi in op. Berzence,⁷ eiusdem dioc., die vigesima sexta Martii⁸ ad subdiac., deinde die sequenti⁹ ad diacon., postremo vero die vigesima octava¹⁰ eiusdem ad presbit. ordines promovit. In quorum etc. Datum dicta die XXVIII Martii 1523.

B. de Alexandrinis¹¹

[*m.s.*] 'Laurentius Kebele', alatta: '3'; alatta: 'Nicolaus de Chente', alatta: '3'; 'Benedictus Iohannes Demeter' fölötté áthúzza: 'Iohannes Demeter', alatta: '3'. | ^{a-a} A jobb margón beszúrva, mellette 'B' szigla.

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 394. sz. (256–257); regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 74–76. sz.

² Franciscus de Medici kamarás.

³ Lénárd belcastrói püspök.

⁴ 1523. III. 28.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 31. sz.

⁵ Alsólendva lokalizálására lásd 386. sz.

⁶ Helyesen: *Zagabriensis*.

⁷ Berzence mezőváros Somogy megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 593; ENGEL, *Digitális térkép*, 1SM146.

⁸ 1523. III. 26.

⁹ 1523. III. 27.

¹⁰ 1523. III. 28.

¹¹ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

997.

Róma, 1523. április 2.

Ferenc kamarás igazolja, miszerint Paksi Orbán scolarist, a pécsi egyházmegye paksi Szt. Kereszt parókiális egyház Elhunytak-oltárának oltárosát a belcastrói püspök alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 61v)¹

Universis etc. Franciscus² etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,³ ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome pridie Kalendas Aprilis anno primo,⁴ dilectum nobis in Christo Urbanum de Pakos,⁵ scol. Quinqueecclesiensis dioc., altar. ad alt. defunctorum sociorum in par. eccl. s. Crucis loci de Pakos,⁶ dicte dioc., die Martis ultima Martii⁷ ad prim. tons., quat. min. et ad subdiac., deinde prima Aprilis⁸ ad diacon., postremo vero die secunda eiusdem mensis Aprilis⁹ ad presbit. ordines promovit. In quorum etc. Datum die secunda^b Aprilis 1523.

B. de Alexandrinis¹⁰

[*m.s.*] 'Urbanus de Pakos'. |^a Előtte áthúzza: 'cler'. |^b Előtte áthúzza: 'Martii'.

¹ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 77. sz.

² Franciscus de Medici kamarás.

³ Lénárd belcastrói püspök.

⁴ 1523. III. 31.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 37. sz.

⁵ Paks mezőváros Tolna megyében. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, III, 410; ENGEL, *Digitális térkép*, 1705. – Orbán 1522. március 30-án nyújtott be folyamodványt a Penitenciária hivatalához amelyben előadta, hogy egykor a paksi iskolába járva, a mezőváros plébániatemplomában harangozóként szolgálva egyházi pályára készült, azonban szállásadó gazdasszonyával közelebbi kapcsolatba került, melynek gyermekkaldás lett a következménye. A település földesura ezt követően házasságra kényszerítette, ami természetesen keresztülhúzta a klerikus terveit, ezért felmentést kívánt nyerni. Vö. APA Reg. Suppl. vol. 69, fol. 111v; ERDÉLYI, *Egyházi társadalom*, 13–14.

⁶ A Szt. Kereszt plébániatemplom a 14. századi pápai tizedjegyzékekben tűnt fel. Patrocíniumát első alkalommal 1429-ben említették, amikor javadalmasa szentelési engedélyt kért. Vö. PET CXIX, 145. sz.; K. NÉMETH, *A középkori Tolna*, 217. sz. (130).

⁷ 1523. III. 31.

⁸ 1523. IV. 1.

⁹ 1523. IV. 2.

¹⁰ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

998.

Róma, 1523. április 2.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Philipp Scharthoffer salzburgi egyházmegyes akolitus, a győri egyházmegyes Monyorókeréki Erdődi Péter királyi kamarás asztalának örökös javadalmasa a belcastrói püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap a római Szt. Mihály arkangyal-templomban alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 75r)¹

Universis etc. Franciscus² etc. Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,³ ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud s. Petrum quarto Kalendas Aprilis anno primo,⁴ dilectum nobis in Christo Philippum Scharthoffer^a, acol.^{b5} (!) Saltzeburgensis dioc., perp. attitulatum ad mensam illustris dom. comitis Petri Erdudy de Maiorokerek serenissimi regis Hungarie cubicularii,⁶ Iauriensis dioc., die ultima Martii⁷ ad prim. tons., quat. min. et ad subdiac., deinde die sequenti⁸ ad diacon., postremo vero die secunda Aprilis⁹ ad presbit. ordines, Rome in eccl. s. Angeli Burgi s. Petri promovit. In quorum etc. Datum die secunda Aprilis 1523.

B. de Alexandrinis¹⁰

[*m.s.*] 'Philippus Sarthoffer'. I^a A folyamodványban 'Wartkhoffer' névalakban. I^b A kérvényben 'clericus'.

¹ Regesztája: RÁBIK, *Camera*, 395. sz. (257); FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 78. sz.

² Franciscus de Medici kamarás.

³ Lénárd belcastrói püspök.

⁴ 1523. III. 29.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 33. sz.

⁵ Helyesen: scol.

⁶ Monyorókeréki Erdődi Péter, Bakócz Tamás néhai esztergomi bíboros-érsek unokaöccse, II. Lajos király kamarása (1512–1522). FÖGEL LAJOS, *II. Lajos udvartartása 1516–1526*, Budapest 1917, 53.; C. TÓTH NORBERT, *Erdődi Bakóc Tamás érsek rokonsága. (Rekonstrukciós kísérlet)*, Turul 91. (2018):1. 16.; LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 163, 1. jegyzet.

⁷ 1523. III. 31.

⁸ 1523. IV. 1.

⁹ 1523. IV. 2.

¹⁰ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

999.

Róma, 1523. április 2.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Nedela György esztergomi egyházmegyes scolaris, a kosztolányi Szt. Vid parókiális egyház igazgatója, Marchall András esztergomi egyházmegyes scolaris, a rosindoli Szt. Katalin parókiális egyház igazgatója, Haynick Orbán győri egyházmegyes scolaris, a lövői Szt. Márton parókiális egyház igazgatója vagy plébánosa, a zágrábi egyházmegyes Mészáros György, a dobronaki Mindenszentek-oltár örökös káplánja, Dobronaki Mihály zágrábi egyházmegyes scolaris, a dobronaki Szt. Jakab plébániatemplom Szt. Péter-oltárának örökös káplánja, Dobronaki Gere Péter zágrábi egyházmegyes scolaris, az alsólendvai Szűz Mária parókiális egyház Szt. János evangelista-oltárának örökös káplánja, Salich Márton esztergomi egyházmegyes scolaris, a szilincsi Szt. Miklós parókiális egyház örökös káplánja, valamint Vinicai Fast Orbán zágrábi egyházmegyes scolaris, a sztrigói Mária Magdolna parókiális egyház Szűz Mária-oltárának örökös káplánja a belcastrói püspöktől felvették az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap a római Szt. Mihály arkangyal-templomban alszerpappá, diakónussá, végül pedig presbiterré szentelte őket.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 75v)

Universis etc. Universitati etc., Franciscus² etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,³ ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome quarto Kalendas Aprilis anno primo,⁴ dilectos nobis in Christo Georgium Nedela, scol. Strigoniensis dioc., rect. par. eccl. s. Viti in Costollen,⁵ dicte dioc., Andream Marchall, scol. Strigoniensis dioc., rect. par. eccl. b. Katherine in Rosendal,⁶ dicte dioc., Urbanum Haynick, scol. Iauriensis dioc., rect. seu pleb. par. eccl. s. Martini de Schutzen,⁷ dicte dioc., Georgium Messarum, Zagabriensis dioc., perp. capell. ad alt. Omn. Sanct. par. eccl. s. Iacobi in Drobonick,⁸ dicte dioc., Michaelem Mathes (!) de Drobonick,⁹ scol. dioc. Zagabriensis, perp. cap. ad alt. s. Petri in eccl. par. s. Iacobi dicti loci de Drobonick,¹⁰ eiusdem dioc., Petrum Gere de Drobonick,¹¹

¹ Kiadása: RÁBIK, *Camera*, 396. sz. (258–259); regeszták: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 79–86. sz.

² Franciscus de Medici kamarás.

³ Lénárd belcastrói püspök.

⁴ 1523. III. 29.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 33. sz.

⁵ Kosztolány (ma *Kostolany pod Trbečom* Szlovákiában) falu az egykori Bars megyében. Vö. ÁMTF I, 453; ENGEL, *Digitális térkép*, 9BRS10.

⁶ Rosindol (Rózsavölgy, ma *Ružindol* Szlovákiában) település Pozsony megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 4PO 24.

⁷ Az egykori Lövő (ma *Schützen am Gebirge* Ausztriában) település helyén a 15. század elején létesült falu Sérc néven. A Kismarton közelében lévő Vas megyei falu a monyorókeréki uradalomhoz tartozott. Vö. CSÁNKI, *Történelmi földrajz*, II, 728–729; ENGEL, *Digitális térkép*, 1VS37.

⁸ Dobronak mezőváros lokalizálására lásd 813. sz.

⁹ Lásd az előző jegyzetet.

¹⁰ Lásd az előző jegyzetet.

¹¹ Lásd az előző jegyzetet.

scol. Zagradiensis dioc., perp. capell. ad. alt. s. Iohannis evangeliste in eccl. par. BMV in Lindva,¹ dicte dioc., Martinum Salich, scol. Strigoniensis dioc., perp. capell. in par. eccl. s. Nicolai de Linchz²,² dicte dioc., Urbanum Fast de Vinnichaz,³ scol. dioc. Zagabriensis, perp. capell. ad alt. BMV in eccl. par. s. Marie Magdalene in Strigo,⁴ dicte dioc., die ultima mensis Martii⁵ ad prim. tons., quat. min. et ad subdiac., deinde die prima Aprilis⁶ proxime sequenti ad diacon., postremo vero die secunda eiusdem mensis Aprilis⁷ ad presbit. ordines promovit, Rome in eccl. s. Angeli in Burgo s. Petri. In quorum etc. Datum die secunda Aprilis 1523.

B. de Alexandrinis⁸

[*m.s.*] 'Georgius Nedela', alatta: '5'; 'Andreas Marchall', alatta: '5'; 'Urbanus Haynick', alatta: '5'; 'Georgius Messarum', alatta: '5'; 'Michael Mathes', alatta: '5'; 'Petrus Gere', alatta: '5'; 'Martinus Salich', alatta: '5'; 'Urbanus Fast', alatta: '5'. | RÁBIK kiadásában: 'Dolinchz'.

1000.

Róma, 1523. április 2.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Volavjei Antal zágrábi egyházmegyei scolarius, az említett falu Szt. Anna parókiális egyházának igazgatója a belcastrói püspöktől felvette az első tonzúrát és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, majd presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 76v)⁹

Universis etc. Franciscus¹⁰ etc., Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,¹¹ ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud s. Petrum quarto Kalendas Aprilis anno primo,¹² dilec-

¹ Alsólendva lokalizálására lásd 388. sz.

² Szilincs (ma *Zeleneč* Szlovákiában) falu Pozsony megyében, a pozsonyi káptalan birtokában. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 1PO32; C. TÓTH NORBERT–LAKATOS BÁLINT–MIKÓ GÁBOR, *A pozsonyi prépost és a káptalan viszálya (1421–1425). A szentszéki bíráskodás Magyarországon – a pozsonyi káptalan szervezete és működése a XV. század elején* (Subsidia ad historiam medii aevii Hungariae inquirendam 3), Budapest 2014, 112, 238. – RÁBIK téves olvasata alapján Dolánnyal (ma *Dolenci* Szlovéniában) azonosította.

³ Vinica (ma Horvátországban) mezőváros Varasd megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 2VD17. – Lakatos Bálint feltételezése szerint azonos lehet Orbán káplánnal, aki egy végrendelet kapcsán tett bevallást. Vö. LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 158, 7. jegyzet.

⁴ Sztrigó lokalizálására lásd 377. sz.

⁵ 1523. III. 31.

⁶ 1523. IV. 1.

⁷ 1523. IV. 2.

⁸ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

⁹ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 87. sz. (103).

¹⁰ Franciscus de Medici kamarás.

¹¹ Lénárd belcastrói püspök.

¹² 1523. III. 29.; kiadása: LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 34. sz.

tum nobis in Christo Antonium de Wolavela,¹ scol. Zagradiensis dioc., rect. par. eccl. s. Anne dict. vil.,² eiusdem dioc., die vigesima octava Martii³ ad prim. tons., quat. min. et ad subdiac., deinde die ultima Martii⁴ ad diacon., postremo vero die secunda Aprilis⁵ ad presbit. ordines promovit etc.

B. de Alexandrinis⁶

[*m.s.*] 'Antonius de Wolavela'.

IOOI.

Róma, 1523. április 2.

Ferenc kamarás igazolja, hogy Szentmihályi András zágrábi egyházmegyei scolaris, a Szt. Mihály parókiális egyház Szt. Mihály-oltárának káplánja a belcastrói püspöktől felvette az első tonzúrárt és a kisebb rendeket, majd a főpap alszerpappá, diakónussá, végül presbiterré szentelte.

(AAV Cam. Ap., Libr. format., vol. 14, fol. 77r)⁷

Universis etc. Franciscus⁸ etc., Universitati etc., quod. rev. pat. dom. Leonardus,⁹ ep. Bellicastrensis, de mandato etc. auctoritate etc., necnon vigore supplicationis desuper signate sub datis Rome apud s. Petrum sexto Kalendas Aprilis anno primo,¹⁰ dilectum nobis in Christo Andream de Sancto Michaelis,¹¹ scol. Zagabriensis. dioc., capell. ad alt. s. Michaelis in eccl. par. s. Michaelis,¹² eiusdem dioc., die vigesima octava Martii¹³ ad prim. tons., quat. min., et ad subdiac., deinde ultima Martii¹⁴ ad diacon., postremo prima Aprilis¹⁵ ad presbit. sacros ordines, Rome in eccl. s. Angeli in Burgo s. Petri promovit. In quorum etc. Datum secunda Aprilis 1523.

[*m.s.*] 'Andreas de Sancto Michaele'.

¹ *Volavje* település Horvátországban, Zágráb megyében. Vö. ENGEL, *Digitális térkép*, 2ZB65.

² A templom azonosítása problémás, ugyanis az említett település plébániájának patrocíniuma Havas Boldogasszony volt. Felmerülhet még a közeli *Gorica Svetojanska* templomával történő azonosítás lehetősége is, azonban ennek védőszentje a 14. századi pápai adójegyzékek alapján Szt. János, míg a 16. század eleji kútfőkben már Szt. Anna tűnt fel. Erre lásd LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 160, 3. jegyzet.

³ 1523. III. 28.

⁴ 1523. III. 31.

⁵ 1523. IV. 2.

⁶ Bernardinus de Alexandrinis kamarai jegyző.

⁷ Regesztája: FEDELES, *Magyar klerikuszszen telések*, 88. sz.

⁸ Franciscus de Medici kamarás.

⁹ Lénárd belcastrói püspök.

¹⁰ 1523. III. 29.; Kiadása: LAKATOS: *Regesta supplicationum*, 34. sz.

¹¹ Azonosítása nem lehetséges, ugyanis számos azonos nevű település létezett a zágrábi egyházmegye területén.

¹² Lásd az előző jegyzetet.

¹³ 1523. III. 28.

¹⁴ 1523. III. 31.

¹⁵ 1523. IV. 1.

BIBLIOGRÁFIA

- Acta Concilii Constanciensis*, I–IV, hg. von HEINRICH FINKE, Münster 1896–1928.
- ANGENENDT, ARNOLD: *Geschichte der Religiosität im Mittelalter*, Darmstadt 2009⁴.
- ANGENENDT, ARNOLD: *Offertorium. Das mittelalterliche Messopfer* (Liturgiewissenschaftliche Quellen und Forschungen Bd. 101), Münster 2013.
- ARANY KRISZTINA: *Firenzei kereskedők, bankárok és hivatalviselők Magyarországon (1370–1450)*, Fons 14 (2007) 483–549.
- BAIX, FRANÇOIS: *La Chambre Apostolique et les Libri Annatarum de Martin V (1417–1431)*. I: *Introduction et Textes*. II: *Tables* par ANDRÉ UYTENBRONCK (Analecta Vaticano–Belgica I/14), Bruxelles–Rome 1947–1958–1960.
- BAKÁCS ISTVÁN: *Hont vármegye Mobács előtt*, Budapest 1971.
- BARISKA ISTVÁN–NÉMETH ADÉL: *Kőszeg*, Budapest 1983.
- BAUER, CLEMENS: *Epochen der Papstfinanz*, Historische Zeitschrift 138 (1928) 459–465.
- BAUMGARTEN, PAUL MARIA: *Cardinal Vicar*, The Catholic Encyclopedia, III, New York 1908. (= <http://www.newadvent.org/cathen/03341h.htm> [utolsó letöltés: 2018. XII. 15.]
- BAUMGARTEN PAUL MARIA: *Oddo Potii de Varris de Genezano, päpstlicher Schatzmeister und sein Notar Laurentius de Rotellis*, Historisches Jahrbuch 31 (1910) 771–786.
- BÁNDI ZSUZSANNA: *Körmend a középkorban*, Körmend 1987.
- BLAZOVICH LÁSZLÓ: *A Körös-Tisza-Maros középkori településrendje*, Békéscsaba–Szeged 1985.
- BIANCHI, SILVANA ANNA: *Chierici ma non sempre preti. Itinerari clericali nel Veneto fra la fine del XIII e gli inizi del XV secolo*, Preti nel medioevo (Quaderni di storia religiosa 4), Verona 1997, 47–91.
- BOROVSKY SAMU (szerk.): *Bars vármegye* (Magyarország vármegyéi és városai), Budapest 1903.
- BRAMBILLA, AMBROGIO M.: *Officii Cardinalis Urbis Vicarii origo et evolutio usque ad annum 1558* (a cura di FILIPPO M. LOVISON), Barnabiti Studi 22 (2005) 197–346.
- BRANDMÜLLER, WALTER: *Das Konzil von Pavia–Siena 1423–1424* (Konziliengeschichte, A 21), Paderborn 2002.
- Bullarium diplomatum et privilegiorum sanctorum Romanorum pontificum Turinensis editio*, Tomus V, ed. ALOYSIUS TOMASSETTI, Augustae Taurinorum MDCCCLX.
- BÜNZ, ENNO: *Thüringens Pfarrgeistlichkeit vor der Reformation*, Historisches Jahrbuch 124 (2004) 45–74.
- Cameralia Documenta Pontificia de Regnis Sacrae Coronae Hungariae (1297–1536)*, feltárta, szerkesztette és közreadja LUKSICS JÓZSEF–TUSOR PÉTER–FEDELES TAMÁS–NEMES GÁBOR (Collectanea Vaticana Hungariae I/9), Budapest–Róma 2014.

- CASELLI, VIRGILIO: *Il Vicariato di Roma. Note storico-giuridiche*, Roma 1957.
- CHAMBERS, DAVID S.: *Popes, Cardinals and War. The Military Church in Renaissance and Early Modern Europe*, London 2006.
- CHARTRES, IVO DE: *Panormia*. (http://www.documentacatolicaomnia.eu/03d/1040-1116,_Ivo_Car-notensis,_Panormia,_LT.pdf [utolsó letöltés: 2018. 11. 9.]
- CHERUBINI, PAOLO: *Mandati della Reverenda Camera Apostolica (1418–1802)* (Ministerio per i Beni Culturali e Ambientali, Quaderni della rissagna degli Archivi de Stato 55. Archivio di Stato di Roma), Roma 1988.
- CHERUBINI, PAOLO: *L'intensa attivita di un notaio di Camera: Gaspare Biondo*, Dall'Archivio Segreto Vaticano. Miscellanea di testi, saggi e inventari II (Collectanea Archivi Vaticani 62), Città del Vaticano 2007, 25–146.
- Conciliarum Oecumenicorum Decreta*. Curantibus JOSEPHO ALBERIGO – PERIKLE-P. JOANNOU – CLAUDIO LEONARDI – PAULO PRODI, Bologna 1973³.
- CONDORELLI, ORAZIO: *Clerigi Peregrini. Aspetti giuridizi della mobilità clericale nei secoli XII–XIV*, Rome 1995.
- CURZEL, EMANUELE: *Attraverso le Alpi. Mobilità clericale fra XIII e XV secolo*, Annali dell'Istituto Storico Italo-Germanico in Trento 30 (2004) 207–223.
- CSÁNKI DEZSŐ: *Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában*, I–V, Budapest 1890–1913.
- CSÁNKI DEZSŐ: *Körösmegye a XV. században* (Értekezések a történelmi tudományok köréből XV), Budapest 1893, 675–808.
- CSUKOVITS ENIKŐ: *Középkori magyar zarándokok* (História Könyvtár Monográfiák 20), Budapest 2003.
- DANTE ALIGHIERI: *Az új élet. Vita nuova*, ford. BARANYI FERENC, Budapest 1996.
- Das Weiberegister des Laxanter Bischofs Leonbard Peurl 1509–1536*, Einleitung von KARL AMON, Register von MARIA MAIROLD (Quellen zur Geschichtlichen Landeskunde der Steiermark 10), Graz 1994.
- DAVIS, VIRGINIA: *Rivals for Ministry? Ordinations of Secular and Regular Clergy in southern England c. 1300–1500*, The Ministry: Clerical and Lay, eds. W. J. SHEILS–DIANA WOOD (Studies in Church History 26), Cambridge 1989, 99–109.
- DEL RE, NICCOLÒ: *La Curia Romana. Lineamenti Storico-Giuridici* (Sussidi Eruditi 23), Roma 1970³.
- DENDORFER, JÜRGEN: *Die Reformatio generalis des Nikolaus von Kues zwischen den konziliaren Traditionen zur Reform in capite und den Neuansätzen unter Papst Pius II. (1458–1464)*, Renovatio et unitas – Nikolaus von Kues als reformer. Theorie und Praxis der reformatio im 15. Jahrhundert, hg. v. THOMAS FRANK–NORBERT WINKLER (Berliner Mittelalter- und Frühneuzeitforschung 13), Göttingen 2012, 137–155.
- DENZEL, MARKUS A.: *Kurialer Zahlungsverkehr im 13. und 14. Jahrhundert. Servitien- und Annantenzahlungen aus dem Bistum Bamberg* (Beiträge zur Wirtschafts- und Sozialgeschichte 42), Stuttgart 1991.

- DENZINGER, HEINRICH–HÜNERMANN, PETER: *Hitvallások és az Egyház tanítóhivatalának megnyilatkozásai*, FILA BÉLA és JUG LÁSZLÓ fordításának felhasználásával összeállította ROMHÁNYI BEATRIX és SARBAK GÁBOR, szerk. BURGER FERENC (Szent István Kézikönyvek 9), Bányaterenyé–Budapest 2004.
- DUBRULLE, HENRY: *La collection des „Formataria” aux archives d’État à Rome*, Miscellanea di storia e cultura ecclesiastica 5 (1906–1907) 75–77.
- DUBY, GEORGES: *The Three Orders. Feudal Society Imagined*, Chicago–London 1982.
- DURANDUS, GUILIELMUS: *Rationale divinatorum officiorum*, accedit aliud a JOANNE BELETHO, Neapoli 1859.
- DURANDUS, WILHELM: *Rationale divinatorum officiorum*, Übersetzung und Verzeichnisse von HERBERT DOUTEIL mit einer Einführung herausgegeben und bearbeitet von RUDOLF SUNTRUP, Teilband I (Liturgiewissenschaftliche Quellen und Forschungen 107), Münster 2016.
- Egyházi társadalom a magyar királyságban a 16. században*, szerk. VARGA SZABOLCS–VÉRTESI LÁZÁR (Seria Historiae Dioecesis Quinqueecclesiensis XVII), Pécs 2017.
- Egyháztörténelmi emlékek a hitújítás korából*, I–V, szerk. BUNYITAY VINCE et alii, Budapest 1902–1912.
- ENGEL PÁL: *Magyarország világi archontológiája 1301–1437*, I–II (História Könyvtár. Kronológiák, adattárak 5), Budapest 1996.
- ENGEL PÁL: *Magyarország a középkor végén. Digitális térkép és adatbázis a középkori Magyar Királyság településeiről*, CD-ROM, térinformatika szerk. KOLLÁNYI LÁSZLÓ–SALLAY ÁGNES, Budapest 2001.
- ENGEL PÁL–KRISTÓ GYULA–KUBINYI ANDRÁS: *Magyarország története 1301–1526*, Budapest 1998.
- ERDÉLYI GABRIELLA: *A Sacra Poenitentiaria Apostolica hivatala és magyar kérvényei a 15–16. században (I. Közlemény)*, Levéltári Közlemények 74 (2003) 33–57.
- ERDÉLYI GABRIELLA: *A „Sacra Poenitentiaria Apostolica” hivatala és magyar kérvényei a 15–16. században (II. közlemény)*, Levéltári Közlemények 76 (2005) 63–103.
- ERDÉLYI GABRIELLA: *Társadalom és egyház a késő középkori Magyarországon: új források, új utak*, A magyar egyháztörténet-írás forrásadottságai, szerk. VARGA SZABOLCS–VÉRTESI LÁZÁR (Seria Historiae Dioecesis Quinqueecclesiensis II), Pécs 2017, 7–15.
- ERDÉLYI Gabriella: *Szökött szerzetesek. Erőszak és fiatalok a késő középkorban*, Budapest 2011.
- ERDÉLYI GABRIELLA: *Egyházi társadalom Magyarországon a reformáció korában. Az alsópapság helyzete Magyarországon a reformáció megjelenése idején*, Egyházi társadalom a Magyar Királyságban, 35–50.
- ERDÉLYI, GABRIELLA: *Negotiating Violence. Papal Pardons and Everyday Life in East Central Europe (1450–1550)* (Studies in Medieval and Reformation Tradition 213), Leiden–Boston 2018.
- ERDŐ PÉTER (összeáll., ford.): *Az ókeresztény kor egyházfegyelme (az első négy évszázadban)*, (Ókeresztény írók 5), Budapest 1983.
- ERDŐ PÉTER: *Az ókori egyházfegyelem emlékei I–IV. század (Ókori Keresztény Írók 2)* Budapest 2018.

- Eusebii Cesariensis episcopi ecclesiastica hystoria per Ru finum Aquileiensem de greco in latinum traducta incipit feliciter*, Utrecht 1474.
- Euszebiosz egyháztörténete, ford. BAÁN ISTVÁN (Ókeresztény írók 4), Budapest 1981.
- ÉRSZEGI GÉZA: *A Curia Romana középkori levéltárai*, Levéltári Szemle 28 (1978) 321–339.
- ÉRSZEGI GÉZA: *A Paenitentiaría Apostolica dokumentumai „in partibus”*, Ünnepi kötet Dr. Blazovich László egyetemi tanár 70. születésnapjára, szerk. BALOGH ELEMÉR–HOMOKI-NAGY MÁRIA (Acta Universitatis Szegediensis. Acta Juridica et Politica 75), Szeged 2013, 199–221.
- Hierarchia Catholica medi et recentioris aevi, sive Summorum Pontificum, S.R.E. Cardinalium, ecclesiarum Antistitum series I–VIII*, ed. GUILIELMUS VAN GULIK–CONRADUS EUBEL–PATRICIUS GAUCHAT–LUDOVICUS SCHMITZ–KALLENBERG–REMIGIUS RITZLER–PRIMINUS SEFRIN, Monasterii–Patavii 1913–1978.
- FABINI, HERMANN: *Atlas der siebenbürgisch-sächsischen Kirchenburgen und Dorfkirchen*, I–III, Hermannstadt 2002³.
- FEDELES TAMÁS: *A pécsi székeskáptalan személyi összetétele a késő középkorban (1354–1526)*, (Tanulmányok Pécs történetéből 17), Pécs 2005.
- FEDELES TAMÁS: *A 14. század derekától Mobácsig*, PET, 109–154.
- FEDELES TAMÁS: *A püspöki kúria*, PET, 163–172.
- FEDELES TAMÁS: *Középkori pécsi segédpüspökök*, Magyar Egyháztörténeti Vázlatok 22 (2010) 5–20.
- FEDELES TAMÁS: *Galgóc az Újlaki érében (1349–1524)*, Debrecen város 650 éves. Várostörténeti tanulmányok, szerk. BÁRÁNY ATTILA–PAPP KLÁRA–SZÁLKAI TAMÁS (Speculum Historiae Debreceniense 7), Debrecen 2011, 195–222.
- FEDELES TAMÁS: *Die ungarische Dom- und Kollegiatkapitel und ihre Mitglieder im Mittelalter: Forschungsstand, Aufgaben, Initiativen*, Kapituly v zemích koruny české a v uhrách ve středověku, [Die Kapitel in den Ländern der böhmischen Krone und in Ungarn im Mittelalter], eds. VÁCLAV LEDVINKA–JÍŘI PEŠEK, (Documenta Pragensia Supplementa II), Praha 2011, 161–196.
- FEDELES TAMÁS: *A király és a lázadó herceg. Az Újlaki Lőrinc és szövetségesei elleni királyi hadjárat (1494–1495)* (Szegedi Középkortörténeti Könyvtár 27), Szeged 2012.
- FEDELES TAMÁS: „*Medicina contra peccata mundana*”. Késő középkori főúri misedalapítványok, Századok 148 (2014) 443–469.
- FEDELES TAMÁS: „*Isten nevében utazunk?*”. Zarándokok, búcsújárás, kegybelyek a középkorban, Pécs 2015.
- FEDELES TAMÁS: *Ecclesia cathedralis Quinqueecclesiensis. A középkori pécsi székesegyház az írott források tükrében*, Echo simul una et quina. Tanulmányok a pécsi székesegyházról, szerk. HEIDL GYÖRGY–RAFFAY ENDRE–TÜSKÉS ANNA, Pécs 2016, 105–118.
- FEDELES TAMÁS: *Magyar klerikusszentelések Rómában a bitűjtés kezdetén*, Egyházi társadalom a magyar királyságban a 16. században, szerk. VARGA SZABOLCS–VÉRTESI LÁZÁR (Seria Historiae Dioecesis Quinqueecclesiensis XVII), Pécs 2017, 51–104.
- FEDELES TAMÁS: *Mátyás seregéből az Úr szolgálatába. Esettanulmány az Apostoli Penitenciária klerikusszentelésekben játszott szerepebez Mátyás király korában*, Pontes 1 (2018) 95–114.

- FEDELES TAMÁS: „*Ad omnes sacros ordines promoveri*”. Győri egyházmegyések római szentelési ügyei a késő középkorban, Arrabona 53–56 (2015–2018) 77–144.
- FEDELES TAMÁS: *A Délvidékről az Örkök Városba. Csanádi egyházmegyések kúriai szentelési ügyei (1442–1517)*, Urbs, Civitas, Universitas. Ünnepi tanulmányok Petrovics István 65. születésnapja tiszteletére, főszerk. PAPP SÁNDOR, szerk. KORDÉ ZOLTÁN–TÓTH SÁNDOR LÁSZLÓ (Fontes et Libri 1.), Szeged 2018, 94–110.
- FEDELES TAMÁS: *A magyar középkori egyházak ismert forrása. A Libri formatarum és bejegyzései*, Laborator Assiduus. A 70 éves Zombori István köszöntése, szerk. SOMORJAI ÁDÁM–SOMORJAI GÁBI, Budapest 2019, 149–166.
- FEDELES TAMÁS: *Az idegen papokat ne engedjék misézni. Adalék az esztergomi egyházmegye középkori minőségbiztosításához*, Egyháztörténeti Szemle 20 (2019:4) 23–28.
- FEDELES, TAMÁS: *Ungarische Weibekandidaten in Curia Romana im späten Mittelalter*, Specimina Nova Pars Prima Sectio Mediaevalis X. (2019) 121–136.
- FEKETE NAGY ANTAL: *Magyarország történelmi földrajza a Hunyadiak korában IV. Trencsén vármegye*, Budapest 1941.
- FELDKAMP, MICHAEL F.: *Warum entstanden aus dem in konfessionellen Zeitalter säkularisierten deutschen Bistümern keine Titularbistümer? Beobachtungen zur Entwicklung des Rechtsinstituts des Titularbischofs*, *Incorrupta monumenta ecclesiam defendunt. Studi offeriti a mons. Sergio Pagano, prefetto dell'Archivio Segreto Vaticano. I. La Chiesa nella storia, Religione, cultura, costume. Tomo 1, a cura di ANDREAS GOTTSMANN–PIERANTONIO PIATTI–ANDREAS E. REHBERG* (Collectanea Archivi Vaticani 106), Città del Vaticano 2018, I/1. 589–606.
- FELICI, GUGLIELMO: *La Reverenda Camera Apostolica. Studio Storico-Giuridico*, Roma 1940.
- FOGARASSY LÁSZLÓ: *Pozsonyligetfalu hányattott sorsa*, Honismeret 19 (1991) 67–73.
- FÖGEL JÓZSEF: *II. Lajos udvartartása 1516–1526*, Budapest 1917.
- Formularium Ecclesiae Strigoniensis*, közreadja ERDŐ PÉTER–SZOVÁK KORNÉL–TUSOR PÉTER, munkatársak SARBAK GÁBOR–HORVÁTH TERÉZIA–PORUBSZKY ÁDÁM (Collectanea Studiorum et Textuum I/4), Budapest 2018.
- FRENZ, THOMAS: *Die Kanzlei der Päpste der Hochrenaissance (1471–1527)* (Bibliothek des Deustches Historischen Instituts in Rom 63), Tübingen 1986.
- FRENZ, THOMAS: *Repertorium officiorum Romanae curiae* (= <http://www.phil.uni-passau.de/lehrstueble-und-professuren/emeriti/bistbw/forschung/rorc/>).
- FRIEDBERG, AEMELIUS (ed.): *Corpus Iuris Canonici*, I–II, Graz 1959.
- GÁRDONYI MÁTÉ: *A pápi élet reformja a Trienti Zsinat korában* (Studia Theologica Budapestinensia 27), Budapest 2001.
- GÁRDONYI MÁTÉ: *Bevezetés a Katolikus Egyház történetébe*, Vác 2006.
- GERGELY JENŐ: *A pápaság története*, Budapest 1982.
- GOTTLOB, ADOLF: *Aus der Camera Apostolica des 15. Jahrhunderts. Ein Beitrag zur Geschichte des päpstlichen Finanzwesens und des endenden Mittelalters*, Innsbruck 1889.

- GYÖRFFY GYÖRGY: *Az Árpád-kori Magyarország történeti földrajza*, I–IV, Budapest 1963–1998.
- GÖLLER, EMIL: *Die päpstliche Pönitentiarie von ihrem Ursprung bis zu ihrer Umgestaltung unter Pius V 2 Bde, in 4 Teilen* (Bibliothek des Königlich Preußischen Historischen Instituts in Rom 3, 4, 7–8), Rom 1907–1911.
- GÖLLER, EMIL: *Die neuen Bestände der Camera apostolica im päpstlichen Geheimarchiv*, RQ 30 (1916–1922) 38–53.
- HARASZTI SZABÓ PÉTER–KELÉNYI BORBÁLA: *Magyarországi diákok francia, angol, itáliai és német egyetemeken a középkorban, 1100–1526* (Magyarországi diákok a középkori egyetemeken 3), Budapest 2019.
- HARSÁNYI ANDRÁS: *A Domonkos rend Magyarországon a reformáció előtt*, Debrecen 1938.
- HAUBST, RUDOLF: *Der Reformentwurf Pius' der Zweiter*, RQ 49 (1954) 188–242.
- HAY, DENYS: *The Church in Italy in the Fifteenth Century*, Cambridge 1979³.
- HÁZI JENŐ: *Sopron szabad királyi város története I/1–7, II/1–6*, Sopron 1921–1941.
- HELLER, GEORG: *Comitatus Crisiensis* (Veröffentlichungen des Finnisch-Ugrischen Seminars an der Universität München. Serie A, Historischen Ortsnamen von Ungarn 10), München 1978.
- HERVAY, FERENC LEVENTE: *Repertorium Historicum Ordinis Cisterciensis in Hungaria*, Roma 1984.
- HLEDÍKOVÁ, ZDEŇKA: *Libri formatarum – una fonte conosciuta ma non scoperta*, Bollettino dell'Istituto storico Ceco di Roma 5 (2006) 35–60.
- HLEDÍKOVÁ, ZDEŇKA: *Svěcení duchovenstva v Církví podjednou. Edice pramenů z let 1438–1521. Ordinationes clericorum in ecclesia „sub una specie”. Editio fontium ad Bobemiam Moraviamque spectantium annis 1438–1521*, Praha 2014.
- HLEDÍKOVÁ, ZDEŇKA: *Všechny cesty vedou do Říma*, Studia Theologica 4 (2017) 7–14.
- HOBERG, HERMANNUS: *Taxae pro communibus servitiis. Ex libris obligationum ab anno 1295 usque ad annum 1445 confectis* (Studii e Testi 144), Città del Vaticano 1949.
- HOFMANN, WALTHER VON: *Forschungen zur Geschichte der kurialen Behörden vom Schisma bis zur Reformation*, I–II (Bibliothek des Preußischen Historischen Instituts in Rom 12–13), Rom 1914.
- HORVÁTH TERÉZIA: *A vasvári káptalan prépostjai a Mátyás-korban*, Mátyás király és az Egyház, szerk. FEDELES TAMÁS (Thesaurus Historiae Ecclesiasticae in Universitate Quinqueecclesiensi 10), Pécs 2019, 103–114.
- IVÁNYI BÉLA: *A középkori Vasvár*, Vasvár 1992.
- IVÁNYI BÉLA: *Bártfa szabad királyi város levéltára I, 1319–1526*, Budapest 1910.
- JACZKÓ SÁNDOR (közreadja): *A váradi egyház 1524. évi zsinati határozatai*, Budapest 2016.
- JAKÓ ZSIGMOND: *Bihar megye a török pusztítás előtt*, Budapest 1940.
- JEDIN, HUBERT: *Geschichte des Konzils von Trient*, I–IV, Freiburg im Breisgau 1977³.
- JEDIN, HUBERT: *Handbuch der Kirchengeschichte, III/2. Die mittelalterlichen Kirche: Vom Mittelalter bis zum Vorabend der Reformation*, Freiburg–Basel–Wien 1985.

- SZ. JÓNÁS ILONA (szerk): *Középkori egyetemes történeti szöveggyűjtemény* (Osiris Tankönyvek), Budapest 1999.
- KAJTÁR EDVÁRD: «*In immolationis hora per vocem sacerdotis coelos aperti sunt*» *A pap és az eucharisztia kapcsolata a misében a IX. század legjelentősebb misekommentárjai szerint*, (Doktori értekezés Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Kar), Budapest 2010, (kézirat).
- KATTERBACH, BRUNO: *Päpstliche Suppliken mit der Klausel der „sola signatura“*, RQ 31 (1923) 185–196.
- KATUS LÁSZLÓ: *Európa története a középkorban*, Pécs 2014.
- KAPELLI, TOMMASO: *Domenicani promossi agli ordini sacri presso la curia Romana 1426–1501*, Archivum Fratrum Praedicatorum 34 (1964) 155–189.
- KISS GÁBOR–TÓTH ENDRE–ZÁGORHIDI CZIGÁNY BALÁZS: *Savaria-Szombathely története a város alapításától 1526-ig*, Szombathely 1998.
- KLEINHEYER, BRUNO: *Die Priesterweihe im römischen Ritus. Eine liturgiehistorische Studie* (Trierer theologischen Studien 12), Trier 1962.
- KOLLER, JOSEPHUS: *Historia episcopatus Quinqueecclesiarum*, I–VII, Posonii–Pesthini 1782–1812.
- Korai magyar történeti lexikon (9–14. század)*, főszerk. KRISTÓ GYULA, szerk. ENGEL PÁL–MAKK FERENC, Budapest 1994. (= KMTL)
- KOSZTA LÁSZLÓ: *Missziós püspökség*, KMTL, 458–460.
- KOSZTA LÁSZLÓ: *Dél-Magyarország egyházi topográfiaja a középkorban*, A középkori Dél-Alföld és Szer, szerk. KOLLÁR TIBOR, Szeged 2001, 41–46.
- KOSZTA LÁSZLÓ: *Az Árpád-kori balászfalutól a püspöki mezővárosig. Mobács a középkorban*, Uő: Írásbeliség és egyházszerkezet. Fejezetek a középkori magyar egyház történetéből (Capitulum III), Szeged 2007, 191–234.
- KOSZTA LÁSZLÓ: *A püspökség alapítása*, PET, 13–42.
- KOSZTA LÁSZLÓ: *A kalocsai érseki tartomány kialakulása* (Thesaurus Historiae Ecclesiasticae in Universitatis Quinqueecclesiensis 3), Pécs 2013.
- KOVÁCS BÉLA: *Az egri egyházmegye története 1596-ig*, Eger 1987.
- E. KOVÁCS PÉTER: *Miksa magyarországi hadjárata*, Történelmi Szemle 37 (1995) 35–50.
- KOZIOL, GEOFFREY: *The early History of Rites of Supplication*, Supplices et requêtes. Le gouvernement par la grâce en Occident (XIIe–XVe siècle), éd. HÉLÈNE MILLET (Collection de l'École française de Rome 310), Rome 2003, 21–36.
- KÖBLÖS JÓZSEF: *Az egyházi középélet Mátyas és a Jagellók korában* (Társadalom és művelődéstörténeti tanulmányok 12), Budapest 1994.
- KÖRMENDY KINGA: *Studentes extra regnum 1183–1543. Esztergomi kanonokok egyetemjárása és könyvhasználat 1183–1543* (Bibliotheca Instituti Postgradualis Iuris Canonici Universitatis Catholicae de Petro Pázmány nominatae III/9), Budapest 2007.
- KRISTÓ GYULA: *Tájszemlélet és térszervezés a középkori Magyarországon* (Szegedi Középkortörténeti Könyvtár 19), Szeged 2003.

- KUBINYI ANDRÁS: *Két sorsdöntő esztendő*, Történelmi Szemle 33 (1992) 1–54.
- KUBINYI ANDRÁS: *Orvoslás, gyógyszerészek, fürdők és ispotályok a késő középkori Magyarországon*. Uő: Főpapok, egyházi intézmények és vallásosság a középkori Magyarországon (ME-TEM Könyvek 22), Budapest 1999, 253–267.
- KUBINYI ANDRÁS: *Városfejlődés és városhálózat a középkori Alföldön és az Alföld szélén* (Dél-alföldi évszázadok 14), Szeged 2000.
- KUBINYI ANDRÁS: *Mátyás király* (Tudomány – Egyetem), Budapest 2001.
- LEDERHILGER, SEVERIN: *Weibetitel*, Lexikon für Theologie und Kirche, X, Freiburg im Breisgau 2006, (Sonderausgabe) 1016.
- Leges ecclesiasticae regni Hungariae et provinciarum adiacentium*, I–III, opera et studio IGNATII BATHYÁNY episcopi Transsilvaniae collectae et illustratae, Albae Carolinae–Claudiopoli 1785–1827.
- LORTZ, JOSEPH: *Die Reformation in Deutschland*, Freiburg im Breisgau 1982⁶.
- LUKCSICS PÁL: *Magyar papszentelő okmányok a XV. század első feléből a vatikáni levéltárban*, Turul 46 (1928) 116–124.
- LUKCSICS PÁL (szerk.): *XV. századi pápák oklevelei*, I–II (Monumenta Hungariae Italica 1–2), Budapest 1931–1938.
- LUNT, WILLIAM EDWARD: *Papal Revenues in the Middle Ages*, I–II, New York 1934.
- MAKSAY FERENC: *A középkori Szatmár megye*, Budapest 1940.
- MALLETT, MICHAEL–SHAW, CHRISTINE: *The Italian Wars: 1494–1559. War, State and Society in Early Modern Europe*, Harlow 2012.
- MÁLYUSZ ELEMÉR: *Egyházi társadalom a középkori Magyarországon*, Budapest 2007².
- MCGRATH, ALISTER E.: *Kálvin. A nyugati kultúra formálódása*, Budapest 2001.
- Memorie storiche della città di S. Agata de' Goti per l'epoca dal principio dell'era volgare sino al 1840*, Napoli 1841.
- MEZŐ ANDRÁS: *Patrocíniumok a középkori Magyarországon*, Budapest 2003.
- MIGNE, JACQUES PAUL: *Patrologiae Cursus Completus. Series Latina* (elérhető: <http://patristica.net/latina/>).
- MIHALIK BÉLA VILMOS: *A kanonok két leánya? Adalékok Szengyeli Ferenc családja történetéhez*, Turul 86 (2013) 153–156.
- MIHÁLYFI ÁKOS: *A nyilvános Istenisztelet*, Budapest 1933.
- MINNICH, NELSON H.: *Concept of Reform proposed at the Fifth Lateran Council*, Archivum Historiae Pontificae 7 (1969) 163–251.
- MINNICH, NELSON H.: *The Fifth Lateran Council (1512–1517)*, Brookfield–Vermont 1993.
- MINNICH, NELSON H.: *Councils of the Catholic Reformation: Pisa I (1409) to Trent (1545–1563)*, Aldershot–Burlington 2008.
- Monumenta Germaniae Historica* (= MGH). *Legum sectio II. Capitularia Regum Francorum, I*, denuo edidit ALFREDUS BORETIUS, Hannoverae 1883.

- Monumenta Vaticana historiam regni Hungariae illustrantia. Vatikáni magyar okirattár*; series I, tom. I–VI, szerk. FRAKNÓI VILMOS, Budapestini 1887–1891. (= MVH)
- Monumenta Vaticana res gestas bobemicas illustrantia, VII, pars 2. (1423–1431)*, ed. JAROSLAV ERŠIL, Pragae 1998. (= MVB)
- Monumenta Romana Episcopatus Vesprimiensis*, I–IV, ed. VILMOS FRAKNÓI–JÓZSEF LUKCSICS, Budapest 1896–1907. (= MREV)
- MÓDY GYÖRGY: *A Szent András templom és a Verestorony kutatása 1980-ban. Debrecen 1290–1390 között* (A Hajdú-Bihar Megyei Múzeumok Közleményei 42), Debrecen 1984.
- MÜLLER, GEORG EDUARD: *Die deutschen Landkapitel in Siebenbürgen und ihre Dechanten 1192–1848. Ein Rechtsgeschichtlicher Beitrag zur Geschichte der deutschen Landeskirche in Siebenbürgen* (Archiv des Vereins für Siebenbürgisches Landeskunde 48), Hermannstadt 1934–1936.
- MÜLLER, P. WOLFGANG: *The Price of Papal Pardon. New Fifteenth-Century Evidence*, Pápste, Pilger, Pönitentiarie. Festschrift für Ludwig Schmugge zum 65. Geburtstag, hrsg. vom ANDREAS MEYER–CONSTANZE RENDTEL–MARIA WITTMER–BUTSCH, Tübingen 2004, 457–481.
- NÄGLER, THOMAS: *Marktort und Bischofssitz Birtbäl in Siebenbürgen*, München 2004.
- NEMES GÁBOR: *Győr egyházmegyeiek a késő középkori Rómában*, Magyarország és a római Szentszék II. Vatikáni magyar történeti kutatások a 21. században, szerk. TUSOR PÉTER–SZOVÁK KORNÉL–FEDELES TAMÁS (Collectanea Vaticana Hungariae I/15), Budapest–Róma 2017, 107–136.
- NEMES GÁBOR: *Sopron–Róma, Adalékok Sopron város középkori egyháztörténetéhez*, Egyháztörténeti Szemle 71 (2017) 259–268.
- NEUMANN TIBOR: *Békekötés Pozsonyban – országgyűlés Budán. A Jagelló–Habsburg kapcsolatok egy fejezete (1490–1492)*, I, Századok 144 (2010) 335–372; II, Századok 145 (2011) 293–347.
- NÉMETH PÉTER: *A középkori Szabolcs megye települései*, Nyíregyháza 1997.
- NÉMETH PÉTER: *A középkori Szatmár megye települései a XV. század közepéig*, Nyíregyháza 2008.
- K. NÉMETH ANDRÁS: *A középkori Tolna megye templomai*, Pécs 2011.
- OEDIGER, FRIEDRICH WILHELM: *Über die Bildung der Geistlichen im Späten Mittelalter*, Leiden–Köln 1953.
- OTT, LUDWIG: *Das Weibesakrament* (Handbuch der Dogmengeschichte 4), Freiburg–Basel–Wien 1969.
- PARTNER, PETER: *The Papal State under Martin V. The Administration and Government of Temporal Power in the Early fifteenth Century*, London 1958.
- PASTURA, RUGGERIO MARIA GRAZIA: *La Reverenda Camera Apostolica e i suoi archivi (secoli XV–XVIII)* [con contributi di PAOLO CHERUBINI–LUIGI LONDEI–MARINA MORENA–DANIELA SINISI], Roma 1984.
- PÁSZTOR LAJOS: *A magyarság vallásos élete a Jagellók korában*, Budapest 2000 (reprint).
- PELLICCIA, GUERRINO: *La preparazione ed ammissione dei chierici ai santi Ordini nella Roma del secolo XVI, con Appendice di documenti originali*, Roma 1946.

- PESCE, LUIGI: *La Chiesa di Treviso nel primo Quattrocento*, I (Italia Sacra 37) Roma 1987.
- PETROVICS ISTVÁN: *A középkori Temesvár: Fejezetek a Bega-parti város 1552 előtti történetéből* (Capitulum IV), Szeged 2008.
- A Pécsi Egyházmegye története I. A középkor évszázadai (1009–1543)*, szerk. FEDELES TAMÁS–SARBAK GÁBOR–SÜMEGI JÓZSEF, Pécs 2009 (= PET).
- PIANA, CELESTINO: *Nuove ricerche su le Università di Bologna e Parma* (Spicilegium Bonaventurianum 2), Quaracchi 1966.
- PIANA, CELESTINO–CENCI, CESARE: *Promozioni agli ordini sacri a Bologna e alle dignità ecclesiastiche nel Veneto nei secoli XIV–XV* (Spicilegium Bonaventurianum 3), Quaracchi 1968.
- PLÖCHL, WILLIBALD: *Geschichte des Kirchenrechts, Bd. 2.: Das Kirchenrecht der abendlaendischen Christenheit 1055 bis 1517*, Wien–München 1962.
- PODLAHA, ANTONÍN: *Liber ordinationum cleri 1395–1416* (Editiones archivi e bibliothecae s.f. metropolitani capituli Pragensis IX), Pragae 1922.
- POŘÍZKA, ALEŠ: *Ordinandi delle terre Boeme presso la curia pontificia negli anni 1420–1447*, Bollettino dell'Istituto Storico Ceco di Roma 3 (2002) 32–55.
- POŘÍZKA, ALEŠ: *Svěcení z českých zemí u papežské kurie v letech 1420–1447*, Církevní správa a její písemnosti na přelomu středověku a novověku, red. IVAN HLAVÁČEK – JAN HRDINA, Praha 2003, 245–264.
- PUZA, RICHARD: *Privilegium fori*, Lexikon des Mittelalters VII, München 2003, 228–229.
- Quellen zur Kirchenreform im Zeitalter der grossen Konzilien des 15. Jahrhunderts, Bd. 1–2*, Ausgewählt und übersetzt von JÜRGEN MIETHKE–LORENZ WEINRICH, Darmsatdt 1995–2002.
- RÁBIK, VLADIMÍR (ed.): *Camera apostolica 1 (Libri formatarum 1425–1524)* (Monumenta Vaticana Slovaciae IV), Trnavae–Romae 2014.
- RÁBIK, VLADIMÍR: *La ordinazioni dei chierici provenienti dal territorio della Slovacchia odierna nella Curia Romana nel Medioevo (1425–1524)*, Slovak Studies 36 (2015) 52–70.
- Reformation Kaiser Siegmunds*, hg. von HEINRICH KOLLER (MGH Staatsschriften des späteren Mittelalters 6), Stuttgart 1964
- Regesta supplicationum 1522–1523. A VI. Adorján pápa uralkodása alatt elfogadott magyar vonatkozású kérvények*, feltárta, közreadja és a kísérőtanulmányt írta: LAKATOS BÁLINT (Collectanea Vaticana Hungariae I/16), Budapest–Róma 2018.
- REHBERG, ANDREAS: *Deutsche Weibekandidaten in Rom am Vorabend der Reformation*, Kurie und Region. Festschrift Brigide Schwarz zum 65. Geburtstag, hgg. BRIGITTE FLUG–MICHAEL MATHEUS–ANDREAS REHBERG, Stuttgart 2005, 277–305.
- REHBERG, ANDREAS, *L'affluenza di ordinandi a Roma alla vigilia della riforma luterana*, La papauté à la Renaissance, eds. FLORENCE ALAZARD–FRANK LA BRASCA, Paris 2007, 167–249.
- REICH SZABINA: *Székesfehérvár egyházi topográfiaja a középkorban*, Kor – szak – határ. A Kárpát-medence és a szomszédos birodalmak (900–1800), szerk. FEDELES TAMÁS–FONT MÁRTA–KISS GERGELY, Pécs 2013, 35–58.

- Repertorium Germanicum. Verzeichnis der in den päpstlichen Registern und Kameralakten vorkommenden Personen, Kirchen und Orte des Deutschen Reiches, seiner Diözesen und Territorien vom Beginn des Schismas bis zur Reformation*, bearbeiten von EMIL GÖLLER et alii, Bd. 1–10, Berlin–Tübingen–Boston 1916–2018.
- Repertorium Poenitentiariae Germanicum V. Verzeichnis der in den Supplikenregistern der Pönitentiarie Pauls II. vorkommenden Personen, Kirchen und Orte des Deutschen Reiches 1464–1471*, Text bearbeitet von LUDWIG SCHMUGGE, unter Mitarbeit von PETER CLARKE–ALESSANDRA MOSCIATTI–WOLFGANG MÜLLER. Indices bearbeitet von HILDEGARD SCHNEIDER–SCHMUGGE–LUDWIG SCHMUGGE, Tübingen 2002.
- Repertorium Poenitentiariae Germanicum VI. Verzeichnis der in den Supplikenregistern der Pönitentiarie Sixtus' IV. vorkommenden Personen, Kirchen und Orte des Deutschen Reiches 1471–1484*, I. Teil, Text bearbeitet von LUDWIG SCHMUGGE, unter Mitarbeit von MICHAEL MARSCH–ALESSANDRA MOSCIATTI, Tübingen 2005.
- REYNOLDS, ROGER E.: *Clerical Orders in the Early Middle Ages. Duties and Ordination*, (Variorum collected studies series 670), Aldershot 1999.
- ROCCIOLIO, DOMENICO: *Il Cardinal Vicario e il clero di Roma nella seconda metà del Cinquecento*, Per il Cinquecento religioso italiano: clero, cultura, società. Atti del Convegno internazionale di studi, Siena, 27–30 giugno 2001, a cura di MAURIZIO SANGALLI, introduzione di ADRIANO PROSPERI, Roma 2003, 243–253.
- ROGERIUS mester: *Siralmas ének*, Thuróczy János: A magyarok krónikája – Rogerius mester: Siralmas ének, ford. BELLUS IBOLYA–KRISTÓ GYULA–HORVÁTH JÁNOS, jegyz. KRISTÓ GYULA–ZSOLDOS ATTILA, utószó: KRISTÓ GYULA (Millenniumi Magyar Történelem, Források) Budapest 2001.
- The Roman Curia, the Apostolic Penitentiary and the Partes in the Later Middle Ages*, eds. KIRSI SALONEN–CHRISTIAN KRÖTZL (Acta Instituti Romani Finlandiae vol. 28), Roma 2003.
- Sacra Concilia Ecclesiae Romano-Catholicae in Regno Hungariae celebrata. Ab anno Christi MXVI. usque ad annum MDCCXV. Accedunt Regum Hungariae, Sedis Apostolicae legatorum constitutiones ecclesiasticae*. Ex Mss. potissimum eruit collegit illustravit P. CAROLUS PÉTERFFY, e Societate Jesu. Pars prima. In qua concilia et constitutiones ab anno Christi MXVI. usque ad annum MDXLIV. prodeunt, Viennae 1742.
- SALONEN, KIRSI: *In their Fathers' Footsteps. The Illegitimate Sons of Finnish Priests according to the Archives of the Sacred Penitentiary 1449–1523*, Roma, magistra mundi. Itineraria culturae medievalis. Mélanges offerts au Père L. E. Boyle à l'occasion de son 75e anniversaire, ed. par. JACQUEINE HAMMESSE (Fédération Internationale des Instituts d'Études Médiévales, Textes et Études du Moyen Âge, 10,3) Louvain-la-Neuve 1998, 355–366.
- SALONEN, KIRSI: *Zur Kommunikation zwischen der Pönitentiarie und der Provinz von Uppsala*, The Roman Curia, 23–31.
- SALONEN, KIRSI: *The Penitentiary as a Well of Grace in the Late Middle Ages. The Example of the Province of Uppsala 1448–1527* (Annales Academiae Scientiarum Fennicae 313), Helsinki 2001.

- SALONEN, KIRSI: *The Penitentiary under Pope Pius II. The Supplications and Their Provenance*, The Long Arm of Papal Authority. Late Medieval Christian Peripheries and Their Communication with the Holy See, eds. GERHARD JARITZ–TORSTEN JØRGENSEN–KIRSI SALONEN (CEU Medievalia 8), Budapest–New York 2005, 11–21.
- SALONEN, KIRSI–HANSKA, JUSSI: *Entering a Clerical Career at the Roman Curia, 1458–1471*, Farnham–Burlington 2013 és (Church, Faith and Culture in the Medieval West) London–New York 2016.
- SALONEN, KIRSI–SCHMUGGE, LUDWIG: *A Sip from the Well of Grace. Medieval texts from the Apostolic Penitentiary*, Washington 2009.
- SAMARAN, CHARLES–MOLLAT, GUILLAUME: *La fiscalité pontificale en France au XIVe siècle*, Paris 1905.
- SAMBIN, PAOLO: *Chierici ordinati a Padova alla fine del Trecento*, Rivista di storia della Chiesa in Italia 2 (1948) 381–402.
- SAMBIN, PAOLO: *Altri chierici ordinati a Padova nella seconda metà del sec. XIV*, Rivista di storia della Chiesa in Italia 6 (1952) 386–407.
- SCHIMMELPFENNIG, BERNHARD: *Das Papsttum. Von der Antike bis zur Renaissance*, Darmstadt 1996⁴.
- SCHMITZ(-KALLENBERG), LUDWIG: *Die Libri Formatarum der Camera Apostolica*, RQ 8 (1894) 451–472.
- SCHMITZ(-KALLENBERG), LUDWIG: *Priesterweiben Kölner Kleriker an der Kurie im 15. und 16. Jahrhundert*, Annalen des Historischen Vereins für den Niederrhein 69 (1900) 91–114.
- SCHMUGGE, LUDWIG–HERSPERGER, PATRIK–WIGGENHAUSER, BÉATRICE: *Die Supplikenregister der päpstlichen Pönitentiaria aus der Zeit Pius' II. (1458–1464)* (Bibliothek des Deutschen Historischen Instituts in Rom, Bd. 84), Tübingen 1996.
- SCHMUGGE, LUDWIG: *Schleichwege zu Pfründe und Altar. Päpstliche Dispense vom Geburtsmakel 1449–1553*, Historische Zeitschrift 257 (1993) 615–645.
- SCHMUGGE LUDWIG: *Supplique e diritto canonico. Il caso della Penitenzieria*, Suppliques et requêtes. Le gouvernement par la grâce en Occident (XIIe–XVe siècle), éd. HÉLÈNE MILLET (Collection de l'École française de Rome 310), Rome 2003, 207–231.
- SCHMUGGE, LUDWIG: *Kirche, Kinder, Karrieren. Päpstliche Dispense von den unehelichen Geburt im Spätmittelalter*, Zürich 1995.
- SCHMUGGE, LUDWIG: *Zum römischen „Weibetourismus“ unter Papst Alexander VI. (1492–1503)*, Europa e Italia. Studi in onore di Giorgio Chittolini (Reti medievali e-book 15), Firenze, 2011, 417–436.
- SCHMUGGE, LUDWIG: *Gelehrte und Studenten in Vatikanischen Registern des 15. Jahrhunderts*, Über Mobilität von Studenten und Gelehrten zwischen den Reich und Italien (1400–1600). Della Mobilità degli studiosi e eruditi fra l'Impero e l'Italia (1400–1600), hgg. SUSE ANDERSEN–RAINER CHRISTOPH SCHWINGES (Repertorium Academicum Germanicum. Forschungen 1), Zürich 2011, 69–79.
- SOHN, ANDREAS: *Deutsche Prokuratoren an der römischen Kurie in der Frührenaissance (1431–1474)* (Norm und Struktur 8), Köln 1997.

- SROKA, STANISLAW A.: *Il Diploma di Dottorato di Kasper Back (Università di Bologna, anno 1472)*, *Annali di storia delle università italiane* 16 (2012) 267–274.
- SUGÁR ISTVÁN: *Az egri püspökök története*, Budapest 1984.
- SZÁNTÓ KONRÁD, *A Katolikus Egyház története*, I–III, Budapest 1987–1988².
- SZENTPÉTERY IMRE: *Oklevéltani naptár*, Budapest 1912.
- TAMBURINI, FILIPPO: *Santi e peccatori. Confessioni e suppliche dai Registri della penitenziaria dell'Archivio Segreto Vaticano (1451–1586)*, Milano 1995.
- TIMÁR PÉTER: *Magyarország középkori településeinek és egyházainak topográfiai adattára*, I–VI, Szeged 2019.
- TÓTH PÉTER: *Adatok az egri püspökség késő középkori egyházi topográfiafiájához*, *Történet – Múzeológia. Tanulmányok a múzeumi tudományok köréből a 60 éves Veres László tiszteletére*, szerk. GYULAI ÉVA–VIGA GYULA, Miskolc 2010, 315–327.
- C. TÓTH NORBERT: *Szond. (Egy dél-alföldi mezőváros a középkorban)*, „Quasi liber et pictura” *Tanulmányok Kubinyi András hetvenedeik születésnapjára*, szerk. KOVÁCS GYÖNGYI, Budapest 2004, 589–600.
- C. TÓTH NORBERT: *Az egri káptalan archontológiája 1387–1526*, *Turul* 88 (2015) 48–71.
- C. TÓTH NORBERT: *Az esztergomi székeskáptalan a 15. században. I. Rész. A kanonoki testület és az egyetemjárás* (*Subsidia ad historiam medii aevi Hungariae inquirendam* 7), Budapest 2015.
- C. TÓTH NORBERT: *Az esztergomi székeskáptalan a 15. században. II. Rész. A sasadi tizedper 1452–1465 közötti „krónikája”* (*Subsidia ad historiam medii aevi Hungariae inquirendam* 8), Budapest 2015.
- C. TÓTH NORBERT: *A „Mályuszi modell” érvényessége: vissza az alapokhoz? Egyházi társadalom a Magyar Királyságban*, 11–34.
- C. TÓTH NORBERT: *A váci székeskáptalan archontológiája 1378–1526*, *Studia Comitatus (ÚF)* 2 (2016) 7–34.
- C. TÓTH NORBERT: *Magyarország késő középkori főpapi archontológiája. Érsekek, püspökök, illetve segédpüspökök, vikáriusaik és jövedelemkezelőik az 1440-es évektől 1526-ig* (*A Győri Egyházmegyei Levéltár Kiadványai. Források, feldolgozások* 27), Győr 2017.
- C. TÓTH NORBERT: *Erdődi Bakóc Tamás érsek rokonsága. (Rekonstrukciós kísérlet)*, *Turul* 91 (2018) 1. sz. 1–30.
- C. TÓTH NORBERT: *A kalocsa-bácsi főegyházmegye káptalanjainak középkori archontológiája* (*Kalocsai Főegyházmegyei Gyűjtemények kiadványai 15 – Subsidia ad historiam medii aevi Hungariae inquirendam* 11), Kalocsa 2019.
- C. TÓTH NORBERT–LAKATOS BÁLINT–MIKÓ GÁBOR: *A pozsonyi prépost és a káptalan viszálya (1421–1425). A szentszéki bíráskodás Magyarországon – a pozsonyi káptalan szervezete és működése a XV. század elején* (*Subsidia ad historiam medii aevi Hungariae inquirendam* 3), Budapest 2014.
- TRINGLI ISTVÁN: *Sátoraljaiújbelly egyházai a reformáció előtt. Erősségénél fogva várépítésre való. Tanulmányok a 70 éves Németh Péter tiszteletére*, szerk. JUAN CABELLO–C. TÓTH NORBERT (A Jósza András Múzeum Kiadványai 68), Nyíregyháza 2011, 9–28.

- TRINGLI ISTVÁN: *Sátoraljaiújfehly. Magyar Város történeti Atlasz 2*, Budapest 2011.
- TUSOR PÉTER: *Magyar történeti kutatások a Vatikánban* (Collectanea Vaticana Hungariae I/1 exc.), Budapest 2004.
- TÜSKÉS ANNA: *Magyarországi diákok a bécsi egyetemen 1365–1526* (Magyarországi diákok a középkori egyetemeken 1), Budapest 2008.
- UGINET, FRANÇOIS CHARLES: *Cavriani, Galeazzo*, Dizionario Biografico degli Italiani Vol. 23 (1979) ([http://www.treccani.it/enciclopedia/galeazzo-cavriani_\(Dizionario-Biografico\)](http://www.treccani.it/enciclopedia/galeazzo-cavriani_(Dizionario-Biografico))) [utolsó letöltés: 2019. VII. 31.]
- ÜLHOF, WILHELM: *Die Zuständigkeit zur Weibespendung mit besonderer Berücksichtigung des Zusammenhangs mit dem Weibetitel un der Inkardination* (Münchener Theologische Studien 3/15), München 1962.
- VALTER ILONA: *Árpád-kori téglatemplomok Nyugat-Dunántúlon*, Budapest 2004.
- VANYÓ LÁSZLÓ (szerk.): *Apostoli atyák* (Ókeresztény írók 3), Budapest 1988.
- VÁRNAGY ANTAL: *Liturgia. Szertartás tan. Az Egyház nyilvános Istentisztelete*, Abaliget 1993.
- VERESS ENDRE: *Olasz egyetemeken járt magyarországi tanulók anyakönyve es iratai 1221–1864*, Budapest 1941.
- A veszprémi egyház 1515. évi zsinati határozatai*, kiad. SOLYMOSI LÁSZLÓ, Budapest 1997.
- WEAKLAND, JOHN E.: *Administrative and Fiscal Centralization under Pope John XXII, 1316–1334*, Catholic Historical Review 54 (1968) 39–54, 285–310.
- Die Weiberegister der Seckauer Bischöfe vor der Reformation 1425–1507*, Einleitung von KARL AMON, Register von MARIA MAIROLD (Quellen zur Geschichtlichen Landeskunde der Steiermark 9), Graz 1988.
- WEISS, SABINE: *Kurie und Ortskirche. Die Beziehungen zwischen Salzburg und dem päpstlichen Hof unter Martin V. (1417–1431)* (Bibliothek des Deutschen Historischen Instituts in Rom, 76), Tübingen 1994.
- WEISS, STEPHAN: *Rechnungswesen und Buchhaltung des Avignoneser Papsttums (1316–1378). Eine Quellenkunde* (MGH, Hilfsmittel 20), Hannover 2003.
- WIESFLECKER, HERMANN: *Das erste Ungarnunternehmen Maximilians I. und der Preßburger Vertrag 1490/91*, Südost-Forschungen 18 (1959) 26–75.
- WINKLER PÁL: *A kalocsai és bécsi főkapitány története alapításától 1935-ig*, Kalocsa 1935.
- WILLIMAN, DANIEL: *Letters of Etienne Cambarou, Camerarius Apostolicus (1347–1361)*, Archivium Historiae Pontificae 15 (1977) 195–215.
- ZUPPANTE, ABBONDIO: *Palmieri, Niccolò*, Dizionario Biografico degli italiani vol. 80 (2014) ([http://www.treccani.it/enciclopedia/niccolo-palmieri_\(Dizionario-Biografico\)](http://www.treccani.it/enciclopedia/niccolo-palmieri_(Dizionario-Biografico))) [utolsó letöltés: 2019. VII. 31.]
- ZUTSHI, PATRIK: *The Origins of the Registrations of Petitions in the Papal Chancery in the first half of the Fourteenth Century*, Suppliques et requêtes. Le gouvernement par la grâce en Occident (XIIe–XVe siècle), éd. HÉLÈNE MILLET (Collection de l'École française de Rome 310) Rome 2003, 177–191.

ZUTSHI, PATRIK: *Inextricabilis curie labyrinthus. The Presentation of Petitions to the Pope in the Chancery and the Penitentiary during the Fourteenth and First Half of the Fifteenth Century*, Pápste, Pilger, Pönitentiarie. Festschrift für Ludwig Schmugge zum 65. Geburtstag, hgg. von ANDREAS MEYER–CONSTANZE RENDTEL–MARIA WITTMER–BUTSCH, Tübingen 2004, 393–410.

Zsigmondkori oklevéltár I–XIII (1387–1426), szerk. MÁLYUSZ ELEMÉR–BORSA IVÁN–C. TÓTH NORBERT–NEUMANN TIBOR–LAKATOS BÁLINT–MIKÓ GÁBOR (A Magyar Országos Levéltár kiadványai II. Forráskiadványok 1, 3–4, 22, 25, 27, 32, 37, 39, 41, 43, 49, 52, 55), Budapest 1951–2017.

RÖVIDÍTÉSEK

ÁMTF		Az Árpád-kori Magyarország történelmi földrajza
APA		Archivio della Penitenzieria Apostolica (Róma)
	Reg. Suppl.	Registra Supplicationum
ASRo		Archivio di Stato di Roma (Róma)
	Trib. Vic.	Tribunale del Vicariato
AAV		Archivio Apostolico Vaticano (Città del Vaticano)
	Cam. Ap.	Camera Apostolica
	Div. Cam.	Diversa Cameralia
	Intr. et Exit.	Introitus et Exitus
	Libr. format.	Libri Formatarum
	Reg. Lat.	Registra Lateranensia
	Reg. Suppl.	Registra Supplicationum
AVic.		Archivio del Vicariato (Róma)
	Ord. Sac.	Ordinazioni Sacerdotali
HC		Hierarchia Catholica
KMTL		Korai magyar történeti lexikon
MNL OL		Magyar Nemzeti Levéltár Országos Levéltára (Budapest)
	DF	Diplomatikai Fényképgyűjtemény
	DL	Diplomatikai Levéltár
MGH		Monumenta Germaniae Historica
MREV		Monumenta Romana Episcopatus Vesprimiensis
MVB		Monumenta Vaticana res gestas bohemicas illustrantia
MVH		Monumenta Vaticana historiam regni Hungariae
ÖStA		Österreichisches Staatsarchiv (Bécs)
	HHStA	Haus-, Hof- und Staatsarchiv
	ED	Familienarchiv Erdődy, Urkunden
PET		A Pécsi Egyházmegye története
RG		Repertorium Germanicum
RPG		Repertorium Poenitentiarie Germanicum
RQ		Römische Quartalschrift für christliche Altertumskunde und für Kirchengeschichte

INDEX

Abony (villa in Hungaria; HU)

- plebania n. 353.
- plebanus *u.* Újhelyi, Sebastianus
- Acsa (in Hungaria; HU)*
- ecclesia Beatae Mariae Virginis
- – [altare] Beati Nicolai n. 751.
- altartista *u.* Itari, Matheus
- Adorján (in Hungaria; Adorjan, RS)*
- parochialis ecclesia Sancti Martini n. 269.
- plebanus *u.* Adorjánis, Ambrosius
- Adorjáni, Ambrosius subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Adorján n. 269.
- Advze, Ladislaus Martini, subdiaconus, plebanus de Szonda n. 900.
- Ager, Paulus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Szakácsi n. 420.
- Agnesi, Astrogio, episcopus de Mileto (1411–1413), de Melf (1418–1420), de Ancona (1419–1437), archiepiscopus de Beneventanensis (1436–1451), presbiter-cardinalis de Sancto Eusebio (1448–1451), locumtenens Apostolicae Camerae, camerarius Collegium Cardinalium (1445, 1446, 1449) n. 106. 107.
- Agriensis (Eger in Hungaria; HU)*
- acolitus *u.* Albertus, Pauli; Andreas, Nicolai; Barnabas, Dionisii; Demetrius, Vincentii; Dombói, Nicolaus; Dominicus, Georgii; Iohannes, Blasii; Ladislaus, Blasii; Georgius, Andreae; Georgius, Benedicti (I); Gulácsi Dág, Albertus Ladislai; Gyöngyösi, Georgius Benedicti sartoris; Lucas, Petri; Mathias, Sigismundi; Martinus, Mathiae; Matheus, Emerici; Mathias, Georgii; Megyeri, Valentinus; Michael, Bartholomei; Michael, Georgii; Pankotai, Alexius; Pankotai Mészáros, Paulus, Georgii; Nagyi-dai, Blasius; Nagyszőlősi, Petrus; Paulus,

- Michaelis; Stephanus; Sebastianus, Alexii; Semjéni, Emericus; Simon, Ambrosii; Stael, Stephanus; Stephanus, Stephanie; Stephanus, Valentini; Tegenyei, Stephanus; Záhonyi, Franciscus; Zbugyai Petrus; Zonam, Emericus
- altartista *u.* Bedő, Ambrosius; Georgius, Andreae; Martinus, Demetri; Megyeri, Blasius; Paulus, Gregorius, Benedicti (II); Pankotai Mészáros, Stephanus; Valentinus, Petri
- archidiaconus *u.* Bressai Figatus, Philippus
- canonicus *u.* Bressai Figatus, Philippus
- cantor *u.* Ladislaus, Blasii
- cappellanus *u.* Andreas, Iohannis; Bagasdorfi, Valentinus; Crupa, Georgius; Fodor, Urbanus Michaelis; Henekauffe-i, Georgius; Hernécsi, Stanislaus; Hola, Paulus; Homonnai, Mathias; Huszti, Matheus; Kovács, Laurentius Georgii; Lenes, Barnabas; Mathias, Sigismundi; Nagymihályi, Gregorius; Olieaz, Paulus; Pankotai, Alexius; Petrus, Sebastiani; Sugill-i Tót, Michael Pauli; Tegenyei, Stephanus
- collegiata ecclesia Sancti Petri n. 10. 11.
- clericus *u.* Albertus, Iacobi; Andreas, Iacobi (I); Antonius, Alberti; Bene, Matheus Gregorii; Benedictus, Iohannis; Blasius, Thomae; Georgius, Vincentii; Homonnai, Valentinus; Lomnai, Gregorius; Pankotai, Petrus; Radvánci, Paulus; Tarpai, Simon; Szinai, Iohannes; Szinyei, Georgius; Tót, Martinus; Varga, Benedictus; Walterus, Barnabae
- diaconus *u.* Andreas, Iohannis; Bagasdorfi, Valentinus; Benedictus, Francisci; Crupa, Georgius; Demetrius, Gervasii; Emericus, Georgii (I); Fekete, Laurentius Georgii;

- Fodor, Urbanus, Michaelis; Futaki Ladislaus Mathiae; Georgius, Vincentii; Gréc, Iohannes; Gulácsi Dág, Albertus Ladislai; Gyöngyösi, Georgius Benedicti sartoris; Gyulaji, Dominicus; Gyulaji, Ladislaus; Hadus, Ladislaus; Hegymegi Band, Benedictus; Henekauffe-i, Georgius; Hernécsi, Stanislaus; Homonnai, Mathias; Horváth, Bartholomeus Alberti; Huszti, Matheus; Iohannes, Nicolai; Kállói, Emericus; Kállói, Gregorius; Kálmán, Lazarus; Ladislaus, Blasii; Ladányi, Emericus; Lasadi, Michael; Lenes, Barnabas; Lesznai, Stephanus; Lucas, Augustini; Matheus, Dionisii; Mathias, Sigismundi; Megyeri, Valentinus; Modrai, Thomas Georgii; Nagymihályi, Gregorius; Nagyszőlősi, Petrus; Oroszi, Paulus; Pankotai, Alexius; Pankotai Mészáros, Stephanus; Pankotai, Petrus Stephani; Paulus, Mathei; Pazonyi, Bartholomeus; Petrus, Sebastiani; Polgári, Thomas; Rebrényi, Iohannes; Sebastianus, Alexii; Semjéni, Emericus; Simon, Michaelis (I); Sugill-i Tót, Michael Pauli; Szalóki, Oswaldus; Szécsi, Blasius; Szentegyedi, Valentinus; Szentmártoni, Clemens; Tárcafői, Iacobus; Tárkányi Balog, Thomas; Tarpai, Antonius; Tegenyei, Stephanus; Tót, Blasius; Valentinus, Petri; Vinnai, Andreas
- hospitalarius *u.* Iohannes Petri
  - litteratus *u.* Szécsi, Blasius
  - plebanus *u.* Alcha, Mathias Blasii; Benedictus, Francisci; Benedictus, Georgii; Emericus, Georgii (I); Fekete, Laurentius Georgii; Futaki, Ladislaus Mathiae; Georgius, Vincentii; Gréc, Iohannes; Gulácsi Dág, Albertus Ladislai; Gyöngyösi, Georgius Benedicti sartoris; Gyulaji, Dominicus; Gyulaji, Ladislaus; Hadus, Ladislaus; Hegymegi Band, Benedictus; Horváth, Bartholomeus Alberti; Iohannes, Nicolai; Iohannes, Simonis; Kállói, Emericus; Kállói, Michael; Kálmán, Lazarus; Ladányi, Emericus; Lesznai, Stephanus; Martinus, Bricci; Matheus, Dionisii; Nagy, Iohannes; Pazonyi, Bartholomeus; Quist, Andreas; Sárfalui, Simon; Simon, Andreae; Stephanus, Georgii; Sugill-i Tót, Michael Pauli; Szalóki, Oswaldus; Szécsi, Blasius; Sztrokói, Iacobus Georgii; Szuhai, Michael Georgii; Tárkányi Balog, Thomas; Téglási, Iohannes Benedicti; Tímár, Georgius; Tót, Blasius
  - presbiter *u.* Andreas, Iohannis; Bagasdorfi, Valentinus; Benedictus, Francisci; Crupa, Georgius; Demetrius, Gervasii; Emericus, Georgii (I); Fekete, Laurentius Georgii; Fodor, Urbanus, Michaelis; Futaki, Ladislaus Mathiae; Georgius, Vincentii; Gréc, Iohannes; Gulácsi Dág, Albertus Ladislai; Gyöngyösi, Georgius Benedicti sartoris; Gyulaji, Dominicus; Gyulaji, Ladislaus; Hadus, Ladislaus; Hegymegi Band, Benedictus; Henekauffe-i, Georgius; Hernécsi, Stanislaus; Homonnai, Mathias; Horváth, Bartholomeus Alberti; Huszti, Matheus; Iohannes, Nicolai; Kállói, Emericus; Kállói, Gregorius; Kálmán, Lazarus; Ladányi, Emericus; Ladislaus, Blasii; Lasadi, Michael; Laurentius, Augustini; Lenes, Barnabas; Lesznai, Stephanus; Lucas, Augustini; Matheus, Dionisii; Mathias, Sigismundi; Megyeri, Valentinus; Modrai, Thomas Georgii; Nagymihályi, Gregorius; Nagyszőlősi, Petrus; Oroszi, Paulus; Pankotai, Alexius; Pankotai Mészáros, Stephanus; Pankotai Petrus, Stephani; Paulus, Mathei; Pazonyi, Bartholomeus; Petrus, Sebastiani; Polgári, Thomas; Rebrényi, Iohannes; Sebastianus, Alexii; Semjéni, Emericus; Simon, Michaelis (I); Sugill-i Tót, Michael Pauli; Szalóki, Oswaldus; Szécsi, Blasius; Szentegyedi, Valentinus; Szentmártoni, Clemens; Tárcafői, Iacobus; Tárkányi Balog, Thomas;

- Tarpai, Antonius; Tegeyeyi, Stephanus; Tímár, Iohannes; Tót, Blasius; Valentinus, Petri; Vinnai, Andreas
- rector *u* Balthasarus, Bartholomei; Gréc, Iohannes; Iohannes, Nicolai; Kállói, Gregorius; Kemescei, Gregorius; Lasadi, Michael; Lucas, Augustini; Paulus, Martinus, Benedicti; Mathei; Modrai, Thomas Georgii; Nagy, Petrus; Pankotai, Petrus Stephani; Polgári, Thomas; Rebrényi, Iohannes; Sebastianus, Alexii; Simon, Michaelis (I); Tárcafői, Iacobus; Tarpai, Antonius; Tarpai, Simon; Sugill-i Tót, Michael Pauli; Szentgyedi, Valentinus; Szentmártoni, Clemens; Vinnai, Andreas
- scolaris *u* Albertus, Pauli; Andreas, Nicolai; Barnabas, Dionisii; Beszteri, Laurentius; Blasius, Thomae; Christophorus Antonii; Demetrius, Sigismundi; Demetrius, Vincentii; Deregyői, Blasius; Dombói, Nicolaus; Dominicus, Georgii; Emericus, Georgii (I); Futaki, Ladislaus Mathiae; Galsai, Iohannes; Georgius, Benedicti (I); Gréc, Iohannes; Gyulaji, Ladislaus; Hadus, Ladislaus; Hernécsi, Stanislaus; Homonnai, Mathias; Huszti, Matheus; Iohannes, Blasii; Iohannes, Francisci; Iohannes, Nicolai; Iohannes, Nicolai (III); Kállói, Gregorius; Kereki, Gregorius; Kristvori, Petrus; Ladislaus, Iohannis; Lesznai, Stephanus; Lucas, Petri; Magyarországi, Paulus; Martinus, Mathiae; Matheus, Dionisii; Matheus, Emerici; Mathias, Georgii; Mathias, Sigismundi; Michael, Bartholomei; Nagyidai, Blasius; Nicolaus, Georgii; Oroszi, Paulus; Pankotai, Alexius; Pankotai, Barnabas; Pankotai, Petrus Stephani; Paulus, Georgii; Paulus, Michaelis; Pélyi, Petrus; Rebrényi, Iohannes; Simon, Ambrosii; Siri, Stephanus; Stephanus, Stephani; Szinai, Michael Iohannis; Szentersébeti, Paulus Stephani; Maheus, Blasii; Szécsi, Blasius; Szinyéri, Demetrius; Szinyei, Georgius; Szalóki, Oswaldus; Stephanus, Valentini; Tegeyeyi, Stephanus; Tót, Martinus; Urbanus, Thomae; Vinnai, Andreas; Záhonyi, Franciscus; Zonam, Emericus
- subdiaconus *u* Alcha, Mathias Blasii; Andreas, Iohannis; Bagasdorfi, Valentinus; Balthasarus, Bartholomei; Bedő, Ambrosius; Benedictus, Francisci; Benedictus, Georgii; Bressai Figatus, Philippus; Crupa, Georgius; Fekete, Laurentius Georgii; Fodor, Urbanus, Michaelis; Futaki, Ladislaus Mathiae; Georgius, Vincentii; Gréc, Iohannes; Gregorius, Benedicti (II); Gulácsi Dág, Albertus Ladislai; Gyöngyösi, Georgius Benedicti sartoris; Gyulaji, Dominicus; Gyulaji, Ladislaus; Hadus, Ladislaus; Hegymegi Band, Benedictus; Henekauffe-i, Georgius; Hernécsi, Stanislaus; Hola, Paulus; Homonnai, Mathias; Horváth, Bartholomeus Alberti; Huszti, Matheus; Iohannes, Nicolai; Iohannes, Petri; Iohannes, Simonis; Kállói, Gregorius; Kállói, Michael; Kálmán, Lazarus; Kemescei, Gregorius; Kovács, Laurentius Georgii; Ladányi, Emericus; Ladislaus, Blasii; Lasadi, Michael; Lesznai, Stephanus; Lucas, Augustini; Martinus, Benedicti; Martinus, Bricci; Martinus, Demetri; Matheus, Dionisii; Mathias, Sigismundi; Megyeri, Valentinus; Modrai, Thomas Georgii; Nagy, Iohannes; Nagy, Petrus; Nagymihályi, Gregorius; Nagyszőlősi, Petrus; Olieaz, Paulus; Oroszi, Paulus; Pankotai, Alexius; Pankotai Mészáros, Stephanus; Pankotai, Petrus, Stephani; Paulus, Mathei; Petrus, Sebastiani; Polgári, Thomas; Quist, Andreas; Rebrényi, Iohannes; Sárfalui, Simon; Sebastianus, Alexii; Semjéni, Emericus; Simon, Andreae; Simon, Michaelis (I); Stephanus, Georgii; Sugill-i Tót, Michael Pauli; Szalóki, Oswaldus; Szécsi, Blasius;

- Szentegyedi, Valentinus; Szentmártoni, Clemens; Sztrokói, Iacobus Georgii; Szuhai, Michael Georgii; Tárcafői, Iacobus; Tárkányi Balog, Thomas; Tarpai, Antonius; Tegenyei, Stephanus; Téglási, Iohannes Benedicti; Tímár, Iohannes; Tót, Blasius; Valentinus, Petri; Vinnai, Andreas
- Ajaccio (in France; FR)*
– episcopus *u.* Franchis, Gabriel de
- Akli (villa in Hungaria; Okli; UA)*
– parochialis ecclesia n. 283.
– rector *u.* Emericus, Lucii (II)
- Ákos u. Ákosfalva*
Ákosfalva (villa in Transilvania; Acățari, RO)
– parochialis ecclesia Sancti Michaelis Archangei n. 338.
– plebanus *u.* Szentlőrinci Kovács, Michael;
- Albensis u. Transilvanensis*
Albensis Transilvaniae u. Transilvanensis
Albensis Transilvanensis u. Transilvanensis
- Albertus litteratus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector cappellanie in Haram n. 743.
- Albertus, Anthonii, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus n. 425.
- Albertus, Benedicti, subdiaconus, plebanus n. 450.
- Albertus, Iacobi, clericus n. 653. 674.
- Albertus, Pauli, scholaris n. 861; acolitus n. 886.
- Albertus, Thomae, scholaris n. 854; acolitus n. 878.
- Albissuche (oppidum in Transilvania)*
– plebanus *u.* Széplaki, Andreas
- Alcha, Mathias Blasii, subdiaconus, plebanus de Bélték n. 893.
- Aleman, Louis, episcopus Maguelonne (1418–1423), archiepiscopus Arelatensis (1423–1426), presbiter-cardinalis de S. Cecilia (1426–1450), locumtenens Apostolicae Camerae (1417–1424), vicecameralis (1424–1431) n. 1.
- Alessandria (in Italia; IT)*
– episcopus *u.* Marinaribus, Marcus de Alexandrinis, Bernardinus de, notarius Camerae (1516–1539) n. 930. 943–967. 969–1000.
- Alexander, VI papa (1492–1503) n. 413. 453. 632–633. 724–725. 728. 920.
- Almás (in Hungaria; Jablonoŕovce, SK)*
– plebanus *u.* Franciscus, Bricci n. 911.
- Almás (villa in Hungaria; Almásbáza HU)*
– plebanus *u.* Veres, Thomas n. 719.
- Alsóizdenc u. Izdenc*
Alsóizdenc (oppidum in Hungaria; Lendava, SLO)
– altare Sanctae Annae n. 958.
– cappellanus *u.* Monoszlói, Iohannes
– cappella Beatae Mariae n. 388.
– cappellanus *u.* Lendvai, Petrus Dionisii altare
– apostolorum Sancti Petri et Pauli *u.* Agriensis
– Assumptionis Virginis Gloriosae *u.* Harazua
– Beatae Catherinae virginis *u.* Zagrabiensis
– Beatae Mariae *u.* Gellér; Iklód; Megyer; Ranac; Székelyvásárhely; Tardoskedd
– Beatae Mariae Virginis *u.* Agriensis; Bélic; Bóly; Felsőwallendorf; Ivánc; Kamanc; Kápolnásoláhfalu; Korpona; Lipcse; Magna Petrivia; Nodobama; Püspöki; Strigoniensis; Szeben; Szenna; Szentmiklós; Sztrigó; Tamáshida; Transilvanensis; Vaciensis; Weyllenawe; Zagrabiensis
– Beatae Mariae Virginis de Assumptionis *u.* Strigoniensis
– Beatae Virginis *u.* Szelezsény; Szentegyed; Transilvanensis
– Beati Francisci *u.* Zagrabiensis
– Beati Iohannis baptistae *u.* Udvard
– Beati Nicolai *u.* Acsa
– Conceptionis Christi *u.* Kamanc; Wellbach
– Conceptionis Virginis *u.* Warheka
– Corporis Christi *u.* Bakabánya; Berzence; Nyitrakörtvélyes; Tótkeszi
– decemmillii martyri *u.* Udvarhely
– decem millia militum *u.* Sandominie
– defunctorum *u.* Paks
– defunctorum sociorum *u.* Pankota
– nativitatis Beatae Mariae Virginis *u.* Tola
– Omnium Sanctorum *u.* Dobronak; Karom; Oltárc; Strigoniensis; Szomolány; Transilvanensis; Vaciensis; Vespremiensis

- Sanctae Annae *u.* Alsólendva; Huszt; Pankota; Strigoniensis
  - Sanctae Annae matris Mariae *u.* Borostyánkő
  - Sanctae Catherinae *u.* Agriensis; Barát; Cassania; Ivánc; Strigoniensis; Szentmárton; Szombathely; Terebes; Vaniskóc; Zagrabiensis
  - Sanctae Dorotheae *u.* Transilvanensis
  - Sanctae Elenae *u.* Nitriensis
  - Sanctae Elisabeth *u.* Eyuer; Heves
  - Sanctae Margaretae *u.* Agriensis; Quinqueecclesiensis
  - Sanctae Sophiae *u.* Csetnek; Újhely
  - Sanctae Trinitatis *u.* Strigoniensis; Szentgyörgy; Szőlős
  - Sanctae Ursule et sociorum eius *u.* Agriensis
  - Sanctae Veronicae *u.* Palatabozsok
  - Sancti Adriani *u.* Zagrabiensis
  - Sancti Alberti magni *u.* Oltárc
  - Sancti Antonii *u.* Besenovc
  - Sancti Briccii *u.* Böszörmény
  - Sancti Cosme et Damiani *u.* Szencse
  - Sancti Crucis *u.* Heppenheim; Lendva; Raszinya; Segn
  - Sancti Emerici *u.* Baldóc; Torda
  - Sancti Erasmi *u.* Kőszeg
  - Sancti Fabiani et Sebastini *u.* Quinqueecclesiensis
  - Sancti Francisci *u.* Agriensis
  - Sancti Georgii *u.* Csetnek; Had; Kutina; Mülbach; Szkacsány; Újlak
  - Sancti Georgii martyris *u.* Szeben
  - Sancti Iacobi *u.* Cassania
  - Sancti Iohannis *u.* Agriensis; Egerszeg; Szentiván; Vieh
  - Sancti Iohannis baptistae *u.* Atád; Valcsa
  - Sancti Iohannis evangelistae *u.* Lendva
  - Sancti Iohannis baptistae ac evangelistae *u.* Dévény
  - Sancti Ladislai regis *u.* Agriensis; Vespremiensis
  - Sancti Laurentii *u.* Lipcese; Pankota; Pozsony
  - Sancti Leonardii *u.* Sztrigó
  - Sancti Martini *u.* Handem; Haram; Nagypalád; Sztregova
  - Sancti Mathei *u.* Saxegan
  - Sancti Michaelis *u.* Besztercebánya; Debrecen; Garignica; Leibic; Magyarád; Oldány; Ternovec; Transilvanensis; Zagrabiensis
  - Sancti Michaelis archangeli *u.* Agriensis; Krisigk; Mosina; Racsá; Szata; Torda; Vespremiensis
  - Sancti Nicolai *u.* Fehérvár; Hagris; Hodrus; Meszt; Oszlány; Pozsegaszentpéter; Strigoniensis; Szeben; Szentmárton
  - Sancti Nicolai confessoris *u.* Upor
  - Sancti Petri *u.* Cesztreg; Dobronak; Mons Sancti Petri; Szentpéter
  - Sancti regis Stephani *u.* Gyarmat
  - Sancti Simonis et Iudee *u.* Nitriensis
  - Sancti Spiritus *u.* Agriensis; Lipcese
  - Sancti Stephani *u.* Püspöki; Szombathely
  - Sancti Stephani prothomartyris *u.* Garignica; Karxuisvegh
  - Sancti Thomae *u.* Agriensis
  - Sancti Trium Regum *u.* Strigoniensis
  - Sancti Valentini *u.* Strigoniensis; Zagrabiensis
  - Sancti Wolfgangi *u.* Szentlélek
  - visitationis Beatae Mariae *u.* Mulyád
  - XI milium Virginum *u.* Agriensis
- Altmon, Wolfgangus, *scolaris* n. 229. 256; *acolutus* n. 244.
- Ambrosius, Nicolai, *subdiaconus*, *diaconus* et *presbiter*, *rector cappellae* in Obres n. 735.
- Ambrosius, Stephani, *acolutus* n. 120.
- Ambrosius, Stephani (II), *subdiaconus*, *diaconus* et *presbiter*, *rector cappellae* in Oscoprini n. 727.
- Amerinus, Lucidus, *notarius Camerae* (1497–1523) n. 819. 842.
- Amidanis, Nicolaus de, *locumtenens Camerae* (1448–1449), *prothonotarius apostolicus*, *episcopus* de Piacensa (1448–1452), *archiepiscopus* de Milano (1453–1454) n. 117.

Ancona (in Italia; IT)

- episcopus *v.* Agnesi, Astrogio
Andrásfalva v. Turócsandrásfalva
 Andreas litteratus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Galan n. 738.
 Andreas, Casparis subdiaconus, cappellanus n. 367.
 Andreas, Iacobi (I), clericus n. 644.
 Andreas, Iacobi (II), subdiaconus, diaconus et presbiter rector in Csesztreg n. 728.
 Andreas, Iohannis (I), subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Szalatnya n. 382.
 Andreas, Iohannis (II), subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus in Vaniskóc n. 419.
 Andreas, Laurentii, scholaris n. 769, clericus n. 779.
 Andreas, Nicolai, scholaris n. 470; acolitus n. 487.
 Andreas, Stanislai, subdiaconus, cappellanus in Szászfenes n. 897.
 Andreis, Vincentius de, episcopus de Otocság (1493–1520) n. 937.
 Angelo, OFM episcopus Aurinensis (1405–1429), de Castro (1429–) n. 1–3. 6–7. 14–24.
 Antonius, Alberti, clericus n. 646. 668.
 Antonius, Francisci, subdiaconus et rector n. 254. 266; diaconus et presbiter n. 266.
 Antonius, Iohannis, acolitus n. 14; subdiaconus, rector n. 21.
 Antonius, Pauli (I), subdiaconus, plebanus de Zsámbok n. 906.
 Antonius, Pauli (II), subdiaconus, diaconus et presbiter, cappellanus de Kutina n. 464.
Apáti (villa in Hungaria; Tomášová, SK)
 – parrochialis ecclesia n. 268.
 – rector *v.* Gömöri, Iacobus
Apold (villa in Transilvania, RO)
 – cappella Sancti Nicolai n. 973.
 – cappellanus *v.* Kricken, Laurentius apostolorum Sancti Petri et Pauli
 – altare *v.* Agriensis
Aprutin (Ascoli in Italia; IT)
 – episcopus *v.* Gaetis, Iosue de; Perusio, Benedictus Guidalotti de

Aquileia (in Italia; IT)

- partiarcha *v.* Barbo, Marcus
 Aquiliona, Iohannes de, scriptor registri cancellariae (1455–1459), notarius Camerae Apostolicae (1455–1474), scriptor cancellariae (1462–1471) n. 157–159.
 Aranyműves, Vincentinus, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, perpetuus cappellanus in Medgyes n. 948.
Argensis (Argyas; Curtea de Argeş, RO)
 – episcopus *v.* Váci, Paulus
Arelatensis (Arles in France; FR)
 – archiepiscopus *v.* Alemann, Louis
Ario (in Italia; IT)
 – episcopus *v.* Philippus, Bartholomei
 Arndorfi Leyhinger, Georgius, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, prebendarius in Besztercebánya n. 943.
Ascoli Piceno (in Italia; IT)
 – episcopus *v.* Narnia Valentinus de
Assisi (in Italia; IT)
 – episcopus *v.* Contugi, Ieremias Assumptionis Virginis Glorioso
 – altare *v.* Harazua
 Asszonyfalvi, Philippus, scholaris n. 714. 716.
Asszonypataka (civitas in Transilvania; Nagybánya/Baia Mare, RO)
 – parrochialis ecclesiae Sancti Stephani regis Tratesseliz
 – – [cappella] Sancti Mauritii n. 401.
 – – cappellanus *v.* Henekauffe-i, Georgius
Asszonyzállása (villa in Hungaria; HU)
 – parrochialis ecclesia n. 981.
 – rector *v.* Szondi, Alexius
Atád (oppidum in Hungaria; Nagyatád, HU)
 – ecclesia
 – – altare Sancti Iohannis baptistae n. 588.
 – – rector *v.* Mathias, Blasii
 Atah, Benedictus, scholaris n. 507. 508.
 Attavantis, Dominicus de, clericus registri supplicationum (1472–1474), abbreviator (1480–1485), collector taxae plumbi (1487), notarius Camerae (1489–1490)

- n. 199. 264–286. 291–295. 299. 309–314. 318–342. 346–350. 354–355.
- Attavantis, Franciscus Dominici de, scriptor Camerae (1497–1502), notarius Camerae (1502–1521), scriptor cancellariae (1503), scriptor penitentiariae (1507), abbreviator (1520–1526) n. 569–573. 575. 582. 602. 607. 612. 618–625. 628–629.
- Atyai, Petrus, scholaris n. 204.
- Augustensis (Augsburg in Imperio; DE)*
- diaconus *u* Remptuer, Ludovicus; Serkemali Frick, Vitus
  - plebanus *u* Serkemali Frick, Vitus
  - presbiter *u* Remptuer, Ludovicus; Serkemali Frick, Vitus
  - scholaris *u* Remptuer, Ludovicus
  - subdiaconus *u* Remptuer, Ludovicus; Serkemali Frick, Vitus
- Augustinus, Balthazaris, subdiaconus n. 509.
- Augustinus, Georgii, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector n. 732.
- Aurinensis (Orense in Hispania; ES)*
- episcopus *u* Angelo OFM
- Avar u. Udvard*
- Bábaszék (oppidum in Hungaria; Babina, SK)*
- parrochialis ecclesia Sancti Georgii n. 310.
  - rector *u* Michael, Martini (I)
- Babon (in Slavonia, HR)*
- plebania n. 352.
  - plebanus *u* Tót, Petrus
- Bachiensis diocesis (Bács in Hungaria; Bač, RS)*
- acolitus *u* Iohannes, Eliae; Nicolaus, Laurentii; Péterváradi, Nicolaus; Prodavizi, Dionisius Eliae
  - canonicus *u* Csapai, Philippus
  - cappellanus *u* Nicolaus, Laurentii; Clemens, Petri
  - clericus *u* Bródi, Barnabas; Kamanci, Laurentius; Martinus, Iohannis; Paskai, Stephanus; Pechi, Wolfgangus; Péterváradi, Nicolaus; Petrus, Iohannis; Szalánkeméni, Petrus; Veres, Thomas Antonii
  - diaconus *u* Adorjáni, Ambrosius; Albertus litteratus; Futaki, Ladislaus Benedicti; Casparus litteratus; Nicolaus, Laurentii; Prodavizi, Dionisius Eliae; Szentgyörgyi Pogácsás, Franciscus Petri; Szondi, Alexius
  - plebanus *u* Futaki, Ladislaus Benedicti
  - presbiter *u* Adorjáni, Ambrosius; Albertus litteratus; Futaki, Ladislaus Benedicti; Casparus litteratus; Nicolaus, Laurentii; Prodavizi, Dionisius Eliae; Szentgyörgyi Pogácsás, Franciscus Petri; Szondi, Alexius
  - rector *u* Albertus litteratus; Casparus litteratus; Prodavizi Dionisius Eliae
  - scholaris *u* Atah, Benedictus; Bródi, Barnabas; Futaki, Ladislaus Benedicti; Iohannes, Eliae; Kamanci, Laurentius; Ladislaus, Mathiae; Petrus, Iohannis; Szondi, Alexius; Varga, Martinus Iohannis; Veres, Thomas Antonii
  - subdiaconus *u* Adorjáni, Ambrosius; Albertus litteratus; Clemens, Petri; Futaki, Ladislaus Benedicti; Casparus litteratus; Nicolaus, Laurentii; Prodavizi, Dionisius Eliae; Szentgyörgyi Pogácsás, Franciscus Petri; Szondi, Alexius
- Bagasdorfi, Valentinus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus in Újhely n. 414.
- Bagnorea (in Italia; IT)*
- episcopus *u* San Geminiano, Antonius de
- Bagos (villa in Hungaria; Boghiș, RO)*
- plebania n. 302.
  - plebanus *u* Farkas, Matheus
- Bajai, Georgius, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus in Szénás n. 987.
- Bakabánya (civitas in Hungaria; Pukanec, SK)*
- ecclesia Sancti Nicolai
  - – altare Corporis Christi n. 309.
  - – cappellanus altaris *u* Mathias Leonardii
- Baldóc (villa in Hungaria; Baldovce, SK)*
- parrochialis ecclesia
  - – altare Sancti Emerici n. 610.
  - – rector altaris *u* Biciri, Paulus Antonii

Balla (villa in Hungaria; Mátraballa, HU)

- parrochialis ecclesia n. 613.
- – plebanus *u* Horváth, Bartholomeus Alberti
- Balog, Ladislaus, scholaris n. 850; acolitus n. 874.
- Balthasarus, Bartholomei, subdiaconus et rector n. 174. 175. 178.
- Bálint, Balthasarus Stephani, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, plebanus in Péntek n. 964.

Bámbáza (in Hungaria; HU)

- parrochialis ecclesia Beati Martini episcopis et confessoris n. 337.
- – plebanus *u* Fekete, Thomas Antonii

Bámbáza (in Transilvania; HU)

- plebanus *u* Nagymihályfalvai, Georgius

Barakavics (in Slavonia; HR)

- plebanus *u* Prodavizi, Iohannes
- Baranyai, Michael, clericus n. 299. 303; subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus plebaniae de Mátisfalva n.324.

Barát (in Hungaria; HU)

- parrochialis ecclesia
- – altare Sanctae Catherinae n. 615.
- – rector altaris *u* Baráti, Georgius Benedicti
- Baráti, Georgius Benedicti, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in [Barát] n. 615.
- Baráti, Mathias Briccii, scholaris n.541; subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Somlyó n. 587.

Baráti, Michael, clericus n. 82.

- Barbo, Marcus, episcopus Vicentiensis (1464–1470), cameralis (1465–1471), thesaurarius (1466), patriarcha de Aquileia (1470–1491), episcopus-cardinalis de Sancto Marco (1467–1490), de Palestrina (1478–1491) n. 147. 149. 152. 154–156. 161. 163–164.

*Barcaszentpéter u. Mons Sancti Petri**Bari (in Italia; IT)*

- administrator *u* Orsini, Latino

Barkó (in Hungaria; Brekov, SK)

- plebanus *u* Szécsi, Blasius litteratus
- Barlai, Georgius, subdiaconus, diaconus et

presbiter, rector in Terebes n. 927.

Barnabas, Dionisii, scholaris n. 858; acolitus n. 883.

Barol, Petrus Valentini, scholaris n. 552.

Baronia, Antonius, scholaris n. 804.

Bartholomeus, Martini, acolitus n. 62.

Bartholomeus, Andreae, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Polon n. 623. basilica

– Lateranii *u* Roma

– principis apostolorum *u* Roma

Bassóci, Gregorius, acolitus n. 97.

Batquo, Simon, subdiaconus, cappellanus in Szentágota n. 504.

Bazini Poba, Petrus, scholaris n. 134.

Beatae Catherinae virginis

– altare *u* Zagradiensis

Beatae Elisabeth

– ecclesia *u* Mesmel

Beatae Margaritae

– ecclesia *u* Karom

Beatae Mariae

– altare *u* Gellér; Iklód; Megyer; Ranac; Székelyvásárhely; Tardoskedd

– cappella *u* Alsólendva; Dobrakucs; Földvár; Lendva; Prébely

– collegiata ecclesia *u* Fehérvár

– ecclesia *u* Besztercebánya; Csetnek; Dunaujfalu; Ekel; Fehérvár; Izdenc; Ludas; Strigoniensis; Szelezsény

Beatae Mariae de Febrius

– altare *u* Roma

Beatae Mariae Magdalенаe

– ecclesia *u* Egerszeg

Beatae Mariae Minerve alme Urbis

– ecclesia *u* Rome

Beatae Mariae Transpontina

– ecclesia *u* Roma

Beatae Mariae Virginis

– altare *u* Agriensis; Bélic; Bóly; Felsőwallendorf; Ivánc; Kamanc; Kápolnásoláhfalu; Korpona; Lipcese; Magna Petrivia; Nodobama; Püspöki; Strigoniensis; Szeben;

- Szenna; Szentmiklós; Sztrigó; Tamáshida; Transilvanensis; Vaciensis; Weyllenawe; Zagrabiensis
- cappella *u* Gerzence; Obedszentkereszt; Obres; Páltilése
  - ecclesia *u* Acsa; Bézsán; Dévény; Garignica; Gellér; Gömör; Gyanté; Had; Lendva; Müllbach; Nova; Strigoniensis; Vezend
  - plebania *u* Negsekit
- Beatae Mariae Virginis de Assumptionis
- altare *u* Strigoniensis
- Beatae Virginis
- altare *u* Szelezsény; Szentegyed; Transilvanensis
  - ecclesia *u* Berzence; Kémes
- Beati Francisci
- altare *u* Zagrabiensis
- Beati Iacobi apostoli
- ecclesia *u* Tötkeszi
- Beati Iohannis baptistae
- altare *u* Udvard
- Beati Martini episcopi
- ecclesia *u* Csór
  - Beati Martini episcopi et confessoris
  - ecclesia *u* Bánháza
- Beati Nicolai
- altare *u* Acsa
- Beati Petri et Pauli
- ecclesia *u* Transilvanensis
- Bedő, Ambrosius, subdiaconus, altarista n. 901.
- Bebinea (in Hungaria; HU)*
- parochialis ecclesia Sancti Georgii n. 287.
  - – rector *u* Zachaturnio-i Zlatar, Casparus
- Bélafalva (villa in Transilvania; Belina, RO)*
- plebania Sancti Martini n. 834.
  - – plebanus *u* Köleséri Kovács, Bartholomeus
- Bélai, Iohannes Iohannis, scholaris n. 393; subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus n. 404.
- Belcastro (in Italia, IT)*
- decanus *u* Leonardus
  - episcopus *u* Leonardus
- Bélic u. Nagybélic (villa in Hungaria; Vélké Biele, SK)*
- altare Beatae Mariae Virginis n. 724.
  - – rector altaris *u* Paulus, Demetrii (I)
- Belluno (in Italia; IT)*
- episcopus *u* Tomasini, Thomas
- Bélmegyér (villa in Hungaria; HU)*
- plebania n. 811.
  - – plebanus *u* Iohannes, Damiani (II)
- Béltek (villa Nyírbeltek in Hungaria; HU)*
- plebanus *u* Alcha, Mathias Blasii n. 893.
- Bene (villa/oppidum in Hungaria; UA)*
- cappella Sancti Ladislai n. 972.
  - – cappellanus *u* Hernécsi, Stanislaus
- Bene, Matheus Gregorii, clericus n. 643. 666.
- Benedekfalvi, Lucianus, scholaris n. 863; acolitus n. 890.
- Benedictus, OSB, archiepiscopus Mitilenensis (1459–1482) n. 183.
- Benedictus, Augustini, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Lénártfalva n. 579.
- Benedictus, Benedicti, scholaris n. 542.
- Benedictus, Dyonisii, subdiaconus, cappellanus de Gálfalva n. 793.
- Benedictus, Francisci, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Kerész n. 355.
- Benedictus, Georgii, subdiaconus, plebanus de Ránk n. 452.
- Benedictus, Gregorii (I), scholaris n. 239.
- Benedictus, Gregorii (II), subdiaconus, diaconus et presbiter, altarista in Szőlős n. 281.
- Benedictus, Iohannis, clericus n. 654. 675.
- Benedictus, Mathei, scholaris n. 242; acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Szárazberek n. 260.
- Benedictus, Petri, subdiaconus, diaconus et presbiter, cappellanus de Ivánc n. 457.
- Benedictus, Urbani, clericus n. 364.
- Beneventanensis (Benevento in Italia; IT)*
- archiepiscopus *u* Agnesi, Astrogio
  - canonicus *u* Castello, Iohannes de Berekszói, Nicolaus, clericus n. 638. 685.

- Berethalmi, Iohannes, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus n. 619.
- Berkisi, Stephanus, acolitus n. 6.
- Bervei, Thomas, acolitus n. 5.
- Berzence (villa in Hungaria; Breznička, SK)*
– ecclesia Beatae Virginis
– – altar Corporis Christi n. 270.
– – cappellanus altaris *u* Petrus, Viti
- Berzence (oppidum in Hungaria; HU)*
– cappella Corporis Christi n. 996.
– – cappellanus *u* Iohannes, Benedicti (II)
- Besenovc (oppidum Besenyőszentbenedek in Slavonia, HR)*
– parrochialis ecclesia
– – altare Sancti Antonii n. 432.
– – cappellanus altaris *u* Sumbenchlic-i, Michael
- Besenyő (villa in Hungaria; HU)*
– parrochialis ecclesia Sancti Martini n. 934.
– – rector *u* Besenyői, Michael
- Besenyői, Michael, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus rector in Besenyő n. 934.
- Beszteri, Laurentius, scholaris n. 803.
- Beszterce (in Transilvania; Bistrița, RO)*
– ecclesia Sancti Michaelis n. 955.
– – altaris *u* Besztercei, Fabianus
- Besztercebánya (civitas in Hungaria; Banská Bystrica, SK)*
– ecclesia Beatae Mariae n. 943. 944.
– – cappellanus *u* Remptuer, Ludovicus
– – prebendarius *u* Arndorfi Leyhinger, Georgius
– – altar Sancti Michaelis n. 699.
– – cappellanus altaris *u* Plather, Bernardus
- Besztercei, Fabianus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus altaris in Beszterce n. 955.
- Bézsán (villa in Transilvania; Bejan, RO)*
– parrochialis ecclesiae Beatae Mariae Virginis n. 956.
– – cappellanus *u* Gebel, Georgius
- Biborics, Georgius, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, plebanus n. 965.
- Biciri, Paulus Antonii, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Baldóc n. 610.
- Binder, Leonardus, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, plebanus in Szentjános n. 951.
- Bíró, Mathias, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector cappellanie in Bóly n. 746.
- Bizar, Emericus, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus n. 932.
- Blasius, Francisci, scholaris n. 236; acolitus n. 249.
- Blasius, Mathiae, diaconus n. 193.
- Blasius, Thomae, acolitus n. 63.
- Blasius, Thomae, scholaris 440; clericus n. 447.
- Blobolo-i, Paulus, diaconus n. 194.
- Blondus, Franciscus, scriptor (1473), notarius Camerae (1483–1489), notarius cancellariae (1506); frater Casparis Blondi n. 219. 226. 228–229. 256. 258–259. 351. 506.
- Blondus, Casparus, magister registri Camerae (1447–1478), notarius Camerae (1463–1483), clericus Camerae (1481–1493), scriptor cancellariae (1473–1482) n. 154. 156.
- Blost, Andreas, diaconus et presbiter, cappellanus in Földvár n. 572.
- Bogádi, Georgius, scholaris n. 797. 817.
- Bogáti Csám, Iohannes, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, perpetuus altaris seu cappellanus n. 995.
- Bologna, Viennesius Albergati da, prot-honotarius apostolicus (1447–1459), referendarius (1458–1475), locumtenens Camerae Apostolicae (1463–1465, 1475), vicecamerarius (1464–1475) n. 151–152. 154–159. 161–162.
- Bolt (villa in Hungaria; HU)*
– plebanus *u* Tégási, Iohannes Benedicti
- Bóly (oppidum in Hungaria; HU)*
– altare Beatae Mariae Virginis n. 746.
– – rector altaris *u* Bíró, Mathias
- Bosanensem (in Italia; IT)*
– episcopus *u* Cosso, Iohannes
- Bonaparte, Iacobus de, scriptor registri

- cancellariae (1474), scriptor cancellariae (1479–1489), notarius Camerae (1466–1497), magister registri supplicationum (1497–1506) n. 466.
- Bononia (Bologna in Italia; IT)*
– ecclesia Sancti Francisci n. 73. 74.
- Bordos (villa in Transilvania; Bordoşiu, RO)*
– parrochialis ecclesia Sancti Iohannis Baptistae decollationis n. 345.
– – plebanus *u.* Dorm, Matheus
- Borgos u. Bordos*
Borostyánkő (castrum in Hungaria; Borinka, SK)
– altare sive cappella Sanctae Annae matris Marie n. 947.
– – beneficiatus *u.* Staynberger, Ernst
- Bost, Andreas, subdiaconus, cappellanus in Merrit n. 538.
- Böszörmény (oppidum in Hungaria; Hajdúböszörmény, HU)*
– ecclesia Sancti Nicolai confessoris
– – altare Sancti Briccii n. 333.
– – rector altaris *u.* Sebastianus, Alexii
- Brasó (civitas in Transilvania; Braşov, RO)*
– [cappella] Sancti Martini n. 407.
– – cappellanus *u.* Iohannes, Pauli
- Brassói, Georgius Michaelis, subdiaconus, cappellanus n. 385.
- Brassói, Iacobus, subdiaconus n. 794.
- Brassói Króner, Iohannes, subdiaconus, altaria n. 708.
- Brassói, Mathias, subdiaconus n. 27; diaconus n. 40; presbiterius n. 47.
- Brassói, Mathias Petri, subdiaconus, cappellanus in Prázsmár n. 695.
- Bressai Figatus, Philippus, subdiaconus, archidiaconus et canonicus Agriensis, archidiaconus de Tárcafő (1484), de Szabolcs (1485–1488), gubernator Agriensis diocesis (1484–1485), archidiaconus et canonicus Colocensis n. 292. 295.
- Breznice u. Nagybreznice*
Bródi, Barnabas, scholaris n. 518; clericus n. 530; subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Bakháza n. 605.
- Buda (civitas in Hungaria; Budapest, HU)*
– collegiata ecclesia [Sancti Petri et Pauli] n. 737.
– – canonicus *u.* Vas, Thomas
- Budai, Blasius, acolitus n. 125.
- Budai, Lucas, acolitus n. 93.
- Budai Melanesi, Petrus, baccalaureatus in decretis n. 109, 113; acolitus n. 113.
- Burguz-i, Iohannes, scholaris n. 159; acolitus n. 160.
- Bwer, Stephanus, scholaris n. 846; acolitus n. 870.
- Calazi, Mathias, clericus n. 363.
- Calesti, Georgius, subdiaconus, cappellanus n. 788.
- Camera Apostolica n. 4. 5. 13. 97. 146. 154. 158. 161. 163–164. 180. 183–186. 195. 198–199. 216–219. 257–258. 260. 265–271. 277. 282–285. 291. 293–295. 297–298. 309. 311. 314. 318–321. 324–325. 328–330. 333. 335. 347. 349–352. 354–355. 373–376. 380. 384. 387–389. 392. 395. 405. 419–428. 453–454. 466. 541. 569. 631. 741. 748. 752. 915. 961–962. 964. 966. 969. 971. 973–975. 977.
- Camerino (in Italia)*
– administrator *u.* Riario, Raffaele Sansoni Galeoti
- Campania, Aloisius de, notarius Camerae n. 166. 200. 214. 216–218. 227. 257–260. 343–345. 351–353. 356. 382. 630. 632. 843. 920.
- cappella
– Beatae Mariae *u.* Alsólendva; Dobrakucs; Földvár; Lendva; Prébely
– Beatae Mariae de Febrius *u.* Roma
– Beatae Mariae Magdalenae *u.* Strigoniensis
– Beatae Mariae Virginis *u.* Gerzence; Obed-szentkereszt; Obres; Pálülése
– Corporis Christi *u.* Berzence
– defunctorum *u.* Oldány
– maior [in palatio apostolico] *u.* Roma
– Omnium Sanctorum *u.* Szénás
– posita [in palatio Sancto Iacobo] *u.* Roma
– sacristiae basilicae principis apostolorum *u.* Roma

- sacristiae novae S. Laurentii *v.* Florentia
- Sancta Sanctorum *v.* Roma
- Sanctae Annae matris Mariae *v.* Borostyánkő
- Sanctae Catherinae *v.* Roma; Szászfenes
- Sanctae Elenae *v.* Nitriensis
- Sanctae Elisabeth *v.* Transilvanensis
- Santae Mariae Magdalenae *v.* Késmárk
- Sancti Adriani *v.* Gorbonok
- Sancti Andreae *v.* basilica principis apostolorum
- Sancti Andreae et Gregorii *v.* Roma
- Sancti Erasmi *v.* Hidas
- Sancti Georgii *v.* Res
- Sancti Gothardi episcopi extra muros *v.* Pozsony
- Sancti Iacobi *v.* Agriensis; Intempro; Strigoniensis
- Sancti Iohannis baptistae extra muros *v.* Jánoshegy
- Sancti Iohannis baptistae et Beatae Mariae
- Sancti Iohannis evangelistae *v.* Lendva
- Sancti Ladislai *v.* Bene
- Sancti Laurentii *v.* Transilvanensis
- Sancti Marci *v.* Gömör
- Sancti Martini *v.* Brassó
- Sancti Mathei *v.* Saxegan
- Sancti Mauritii *v.* Asszonypataka
- Sancti Michaelis *v.* Agriensis; Muhi
- Sancti Michaelis archangeli *v.* Korompa
- Sancti Nicolai *v.* Apold; Hodrus; Jasztrebarszka;
- Sancti Nicolai episcopi *v.* Magyarszógyén
- Sancti Petri ad latus Sancti Ieronimi *v.* Strigoniensis
- Sancti Petri et Pauli *v.* Körmend
- Sancti Simphoniarii *v.* Strigoniensis
- Sancti Spiritus *v.* Homonna; Strigoniensis
- Sancti Udalrici episcopus *v.* Laucken
- Visitationis Beatae Mariae *v.* Roma
- Caploi, Mathias, subdiaconus n. 34.
- Capodistria (in Italia; Koper, SI)*
- episcopus *v.* Martinus, Bernardini
- Carniola (in Imperio, AT)*
- episcopus *v.* Castello, Iohannes de; Gamboa, Petrus
- Cassania (in Hungaria)*
- ecclesia Sancti Pauli
- – altare Sanctae Catherinae n. 922.
- – rector altaris *v.* Simon, Thomae
- – altare Sancti Iacobi n. 922.
- – cappellanus altaris *v.* Iohannes, Iacobi Castello, Iohannes de, canonicus de Benevenuto, episcopus de Strongol (1479–1486), de Carinola (1486–1502?) n. 188.
- Castello, Nicolaus Oliva Manni de, utriusque iuris doctor, abbreviator (1461–1506), advocatus fisci (1475–1496), abbreviator de Curia (1478–1492), advocatus consistorialis (1478–1483), notarius curiae (1483), notarius Camerae (1489–1497), scriptor brevium (1503). n. 409–411.
- Castrobella (Bélavár in Slavonia; Belovar-Moravče, HR)*
- parrochialis ecclesiae Sancti Laurentii n. 282
- – rector *v.* Máriás-i, Casparus
- Cathanzanensem*
- episcopus *v.* Palmerius, Nicolaus
- Cavriani, Galeatius, decretorum doctor, archipresbiter de Mantova, clericus Camerae (1436), prothonotarius referendarius (1439/1440), locumtenens Camerae (1443–1445), gubernator de Perugia (1445–1446), episcopus de Mantova (1444–1446), gubernator de Roma (1459–1460) n. 96. 99.
- Chanadiensis (Csanád in Hungaria; Cenad, RO)*
- acolitus *v.* Zombori, Iohannes; Balog, Ladislaus; Matheus, Georgii; Petrus, Valentini (II); Polgári, Thomas
- clericus *v.* Temesvári, Nicolaus; Révkanizsai, Paulus; Tót, Iohannes; Harami, Mathias;
- diaconus *v.* Tót, Iohannes; Petresi Nicolaus Petri; Polgári, Thomas
- plebanus *v.* Tót, Iohannes; Petresi Nicolaus Petri; Nagy Franciscus Andreae; Polgári, Thomas
- presbiter *v.* Tót, Iohannes; Petresi Nicolaus Petri; Polgári, Thomas

- *scolaris* *u* Tót, Iohannes; Harami, Mathias; Petresi, Nicolaus; Petresi Nicolaus Petri; Balog, Ladislaus; Matheus Georgii; Petrus, Valentini (II)
- *subdiaconus* *u* Tót, Iohannes; Petresi Nicolaus Petri; Nagy, Franciscus Andreae; Polgári, Thomas
- Cenadiensis u. Chanadiensis*
- Cerviensis*
- *episcopus* *u* Iacobus
- Chirzich-i, Blasius, *acolutus* n. 61.
- Chiselebi (oppidum in Transilvania)*
- *parrochialis ecclesia Sanctae Catherinae* n. 949.
- – *cappellanus* *u* Molnár, Martinus
- Christophorus, Antonii, *scolaris* n. 758.
- Chonchpruner, Vincentius, *subdiaconus*, *diaconus* et *presbiter*, *rector* in Káposztafalva n. 736.
- Cibakbáza (in Hungaria, HU)*
- *plebania* n. 829.
- – *plebanus* *u* Újfalusi, Casparus
- Cicchini, Iohannes, *canonicus* de *basilica Sancti Iohannis* in Latheran; *episcopus* de Viterbo n. 78.
- Cinhel, Michael, *subdiaconus* n. 28; *diaconus* et *plebanus* n. 37; *prebiterius* n. 44.
- Città di Castello (in Italia; IT)*
- *episcopus* *u* Gianderoni Iohannes; Radulf
- Cittanova (in Italia; IT)*
- *episcopus* *u* Rampi, Daniel de
- Clarís, Adam, *subdiaconus*, *diaconus* et *presbiter*, *rector* Szomolány n. 926.
- Clavnar, Andreas Stephani, *clericus* n. 647. 669.
- Clemens, Augustini, *subdiaconus* et *scolasticus ecclesiae Sancti Marci* n. 308, 323; *diaconus* et *presbiter* n. 323.
- Clemens, Benedicti, *acolutus* n. 123.
- Clemens, Georgii, *scolaris* n. 770.
- Clemens, Petri, *subdiaconus*, *cappellanus* de Kamanc n. 842.
- Clincherie, Fabianus Georgii, *scolaris*, *subdiaconus*, *diaconus* et *presbiter*, *altarista* de Ranac n. 812.
- Cluodor (in Hungaria)*
- *parrochialis ecclesia* n. 412.
- – *rector* *u* Suxhinter, Sebastianus
- Colociensis diocesis (Kalocsa in Hungaria; HU)*
- *acolutus* *u* Bajai, Georgius; Keceli, Emericus;
- *diaconus* *u* Bajai, Georgius; Bródi, Barnabas; Keceli, Emericus; Mátisházai, Iohannes;
- *plebanus* *u* Bródi, Barnabas
- *presbiter* *u* Bajai, Georgius; Bródi, Barnabas; Keceli, Emericus; Mátisházai, Iohannes;
- *rector* *u* Keceli, Emericus
- *subdiaconus* *u* Bajai, Georgius; Bródi, Barnabas; Keceli, Emericus; Mátisházai, Iohannes
- Cologne (Köln in Imperio, DE)*
- *clericus* *u* Sass, Matheus
- Conceptionis Christi
- *altare* *u* Kamanc; Wellbach
- Conceptionis Virginis
- *altare* *u* Warheka
- Concordia (in Italia; IT)*
- *episcopus* *u* Rampi, Daniel de
- Condulmer, Franciscus, (†1453) *prothonotarius papae*, *diaconus-cardinal* de S. Clemente (1431–1445), *episcopus-cardinalis* de Porto (1445–1453), *vicecancellarius* (1437–1453), *locumtenens Apostolicae Camerae* (1431), *camerarius* (1432–1440) n. i. 14. 19. 25. 27. 31. 49–72. 75–77.
- Connam-i, Iohannes, *presbiter*, *rector cappellanie Szata* n. 747.
- Contugi, Ieremias, *episcopus* de Assisi (1499–1509), *archiepiscopus Craynensis* n. 931.
- Corduba, Franciscus de, OP, *magister theologiae*, *episcopus* de Glendalough (1500–?) n. 923.
- Corevvtb (in Transilvania)*
- *plebanus* *u* Erdódi, Nicolaus
- Corneto (in Italia; IT)*
- *episcopus* *u* Narnia, Valentinus de
- Corneto, Adrianus Castellesi de, *canonicus* de Pesaro, *sollicitator* (1482), *notarius Camerae* (1484–1489), *scriptor Camerae* (1489–1494), *clericus Camerae* (1494–1503), *secretarius* (1495–1506), *secretarius*

- domesticus (1497–1502), prothonotarius (1497–1502), thesaurarius generalis (1500–1503), episcopus de Hereford (1502–1503), administrator episcopati Bath et Wells (1504–1518), presbiter-cardinalis de Sancti Chrysogono (1503–1518), protector cardinalis regni Angliae n. 196.
- Corporis Christi
– altare *v.* Bakabánya; Berzence; Nyitrakörtvélyes; Tótkeszi
– cappella *v.* Berzence
- Cossehal, Georgius, subdiaconus, diaconus et presbiter, vicarius de Vittenc n. 924.
- Cosso, Iohannes, OP, magister theologiae, episcopus Bosanensis (1450–1460) n. 126. 131.
- Cracoviensis (Cracow in Poland; PL)*
– acolitus *v.* Zabeno, Nicolaus Pauli de *Craynensis (in Imperio; SI)*
– archiepiscopus *v.* Contugi, Ieremias
- Cresencz (villa in Slavonia)*
– ecclesia Sancti Nicolai n. 812.
– – altarista *v.* Cresenzi, Iohannes
- Cresenzi, Iohannes, subdiaconus, diaconus et presbiter, altarista de Cresencz n. 812.
- Crupa, Georgius, subdiaconus, diaconus et presbiter, cappellanus n. 328.
- cubicularius papae *v.* Trevisn, Ludovicus (Scarampi-Mezzarota)
- cubicularius regius Hungariae *v.* Erdődy, Petrus, de Monyorókerék
- Cuenza (in Italia; IT)*
– episcopus *v.* Riario, Raffaele Sansoni Galeotti
- Culsili, Iacobus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus n. 422.
- Cuzlern (villa in Hungaria)*
– parochialis ecclesia Sancti Iacobi n. 945.
– – rector *v.* Cuzlerni Santer, Sebastianus
- Cuzlerni Santer, Sebastianus, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, perpetuus rector in Cuzlern n. 945.
- Czrasme-i, Stephanus Georgii, scholaris, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Krisigk n. 818.
- Csaboly (villa in Hungaria; Nyírcsaboly RO)*
– parochialis ecclesia Nativitatis Beatae Mariae Virginis n. 348.
– – plebanus *v.* Csholyi, Georgius
- Csholyi, Georgius, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus in Csholy n. 348.
- Csapai, Philippus, presbiter, canonicus n. 131.
- Csázma (oppidum in Slavonia; Čazma, HR)*
– collegiata ecclesia Sancti Spiritus n. 455. 460.
– – prebendatus *v.* Csázmai, Marcus
- Csázmai, Marcus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus prebendatus de Csázma n. 455.
- Csázmai, Mathias, subdiaconus, rector n. 182.
- Csedreg (villa in Hungaria; Cidreag, RO)*
– plebanus *v.* Szenterzsébeti, Paulus
- Cseke, Valentinus, clericus n. 639. 661.
- Csent, Nicolaus, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, cappellanus seu altarista in Lendva n. 996.
- Csépa (oppidum in Hungaria, HU)*
– parochialis ecclesia Sancti Michaeli archangelii n. 185.
– – rector *v.* Iohannes, Mathei
- Cserna (villa in Transilvania; Cinciș-Cerna, RO)*
– parochialis ecclesia Omnium Sanctorum n. 963.
– – plebanus *v.* Horma, Antonius
- Csertszvecszentpéteri, Georgius, acolitus n. 52.
- Csertszvecszentpéteri, Petrus, acolitus n. 51.
- Csertszvecszentpétri Szentmargiti, Mathias, scholaris n. 53.
- Csosztreg (villa in Hungaria; HU)*
– altare Sancti Petri n. 728
– – rector altaris *v.* Andreas, Iacobi (II)
- Csetnek (oppidum in Hungaria; Štítňik, SK)*
– parochialis ecclesia Beatae Mariae
– – altare Sancti Georgii n. 313.
– – cappellanus altaris *v.* Nagymihályi, Gregorius
– – altare Sanctae Sophiae n. 329.
– – cappellanus altaris *v.* Csetneki, Matheus
- Csetneki, Matheus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus de Csetnek n. 329.

- Csitári, Iohannes Chrispster Petri subdiaconus, altarista n. 702.
- Csoltó (in Hungaria; Čoltovo, SK)*
 – plebania Sancti Crucis n. 330.
 – – plebanus v. Iohannes, Thomae (I)
- Csomai Michael, subdiaconus et rector parrochialis ecclesiae de Gömör n. 253; subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Mész n. 258.
- Csongrád (oppidum in Hungaria, HU)*
 – plebanus v. Sózó, Emericus Benedicti
- Csór (villa in Hungaria, HU)*
 – parrochialis ecclesia Beati Martini episcopi
 – – altare Beatae Mariae Virginis n. 733.
 – – rector v. Somodori, Iohannes
- Csorba (villa in Hungaria; Štrba, SK)*
 – plebania Omnium Sanctorum n. 828.
 – – plebanus v. Vavrisói, Stephanus
- Csurgói, Urbanus, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus de Szénás n. 994.
- Csütörtökhelyi, Stephanus Pauli, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus de Had n. 400.
- Damianus, Augustini, subdiaconus, altarista n. 899.
- Darai, Gregorius, subdiaconus, clericus n. 386.
- Debrecen (oppidum in Hungaria; HU)*
 – parrochialis ecclesia Sancti Andreae
 – – altare Sancti Michaelis n. 979.
 – – cappellanus altaris v. Debreceni, Andreas
- Debreceni, Andreas, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus de Debrecen n. 979.
- decemmillii martyri
 – altare v. Udvarhely
- decem millia militum
 – altare v. Sandominie
- defunctorum
 – altare v. Paks
 – cappella v. Oldány
- defunctorum sociorum
 – altare v. Pankota
- Degel, Stephanus, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, perpetuus altarista in Uguidi n. 954.
- Demecser (oppidum in Hungaria; HU)*
 – parrochialis ecclesia Sancti Stephani regis n. 336.
 – – plebanus v. Kálmán, Lazarus
- Demetrius, Bricii, scholaris n. 868.
- Demetrius, Gervasii, diaconus et presbiter n. 314; presbiter et plebanus de Kisszekeres n. 317.
- Demetrius, Petri, subdiaconus, altarista in civitate Korpona n. 705.
- Demetrius, Sigismundi, scholaris n. 549.
- Demetrius, Vincenti, scholaris n. 473; acolitus n. 498.
- Deregyő (villa in Hungaria, HU; Drabňov, SK)*
 – parrochialis ecclesia n. 985.
 – – rector v. Szentmártoni, Clemens
- Deregyői, Paulus, scholaris n. 136; acolitus n. 138.
- Descellec-i, Michael, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Somzer n. 346.
- Dévény (oppidum in Hungaria; Devín, SK)*
 – parrochialis ecclesia Beatae Mariae Virginis
 – – altare Sancti Iohannis baptistae ac evangelistae n. 739.
 – – cappellanus altaris v. Hasteter, Andreas
- Dobra (villa in Transilvania, RO)*
 – parrochialis ecclesiae Omnium Sanctorum n. 274.
 – – rector v. Fodor, Stephanus
- Dobrakucsá (oppidum in Slavonia; Dobra Kuća, HR)*
 – ecclesia Sanctae Catherinae
 – – cappella Beatae Mariae n. 606.
 – – rector cappellae v. Dobrakucsai, Thomas
- Dobrakucsai, Thomas, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Dobrakucsá n. 606.
- Dobronaki, Gere, Petrus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus in Lendva n. 999.
- Dobronak (oppidum in Hungaria; Dobrovnik/Dobronak, SLO)*
 – ecclesia Sancti Iacobi
 – – altare Omnium Sanctorum n. 999.

- – altare Sancti Petri n. 999.
 – – cappellanus altaris *z* Dobronoki, Michael;
 Mészáros, Georgius
 – ecclesia Sancti Ladislai n. 813.
 – – plebanus *z* Iohannes, Simon (I)
 Dobronaki, Michael, subdiaconus, diaconus et
 presbiter, scolaris, perpetuus cappellanus
 n. 999.
 Dolaneci, Paulus, scolaris n. 170; acolitus, sub-
 diaconus, diaconus, presbiter et plebanus
 de Knagli n. 171.
Domayda (in Transilvania)
 – cappellanus *z* Marthon, Georgius
 Dombói, Nicolaus, scolaris n. 478; acolitus
 n. 496.
 Dombrói, Lucas, subdiaconus, diaconus et
 presbiter, plebanus in Vikanovec n. 311.
 Dombrói, Nicolaus, diaconus n. 7.
 Dominicus, Burchardi, subdiaconus, diaconus
 et presbiter, beneficiatus in Lehota Veteri
 n. 408.
 Dominicus, Georgii, scolaris n. 866; acolitus
 n. 888.
 Dominicus, Iacobi, scolaris n. 237.
 Dominicus, Sebastiani, scolaris n. 444; cleri-
 cus n. 446.
 Dorm, Matheus subdiaconus, diaconus et
 presbiter, plebanus de Borgos n. 345.
 Döbrentei Himfi, Thomas episcopus n. 141.
 Draco, Antonius, abbreviator (1480), no-
 tarius Camerae (1486–1489), scriptor
 cancellariae (1490–1515), computator
 (1503–1513), comes palatinus (1514) n.
 198. 224.
Dubrava (villa in Hungaria; Dúbrava, SK)
 – parochialis ecclesiae Sancti Andreae n. 17.
 – – rector *z* Szabó, Iohannes
*Dunaújfalú (villa in Hungaria; Nová Ves pri
 Dunaji, SK)*
 – parochialis ecclesia Sanctae Trinitatis n. 365.
 – – rector *z* Stranet, Blasius
Éberbárd (in Hungaria; Malimovo, SK)
 – ecclesia
 – – altare Beatae Mariae n. 591.
 – – rector altaris *z* Toronyi, Petrus
 ecclesia
 – Beatae Elisabeth v, Mesmel
 – Beatae Margaritae *z* Karom
 – Beatae Mariae *z* Besztercebánya; Csetnek;
 Dunaújfalú; Ekel; Fehérvár; Izdenc; Lu-
 das; Strigoniensis; Szelezsény
 – Beatae Mariae Magdalene *z* Egerszeg
 – Beatae Mariae Transpontina *z* Roma
 – Beatae Mariae Minervae alme Urbis *z* Rome
 – Beatae Mariae Virginis *z* Acsa; Bézsán;
 Dévény; Garignica; Gellér; Gömör;
 Gyanté; Had; Lendva; Mülbach; Nova;
 Strigoniensis; Vezend
 – Beatae Virginis *z* Berzence; Kémes
 – Beati Iacobi apostoli *z* Tötkeszi
 – Beati Martini episcopi *z* Csór
 – Beati Martini episcopi et confessoris *z*
 Bánháza
 – Beati Petri et Pauli *z* Transilvanensis
 – [collegiata] Beatae Mariae *z* Fehérvár
 – [collegiata] Sancti Martini *z* Szepes
 – collegiata Sancti Petri *z* Agriensis
 – collegiata [Sancti Petri et Pauli] *z* Buda
 – collegiata Sancti Spiritus *z* Csázma
 – extra muros *z* Fehérvár
 – hospitalis Sancti Spiritu *z* Saxia *z* Rome
 – Montis Sancti Georgii *z* Szepesszombat
 – Nativitatis Beatae Mariae Virginis *z* Csholy
 – Omnium Sanctorum *z* Cserna; Csorba; Dob-
 ra; Gulács; Homonna; Quinqueecclesiensis;
 Somzer; Szakácsi; Szobránc; Zagrabiensis
 – Sanctae Annae *z* Volavje
 – Sanctae Catharine *z* Chiselei; Dobrakucsá;
 Hosszúpály; Roma; Ypalohevc
 – Sanctae Elisabeth *z* Körmend
 – Sanctae Margeretae *z* Medgyes; Transil-
 vanensis
 – Sanctae Mariae *z* Kőtegyán; Strigoniensis;
 Szandalik; Uguidi

- Sanctae Mariae in Quiro *u* Roma
- Sanctae Mariae de Regina Celi
- Sanctae Mariae Magdolnae *u* Sztigó
- Sanctae Mariae Virginis *u* Zagrabiensis
- Sanctae Trinitatis *u* Dunaujfalv; Nedelice; Transilvanensis
- Sancti Andreae *u* Debrecen; Dubrava; Purch; Roma; Transilvanensis
- Sancti Antonii *u* Weyllenawe
- Sancti Antonii confessoris *u* Ragyolc
- Sancti Apollinaris *u* Roma
- Sancti Bartholomei *u* Agriensis
- Sancti Bartholomei in Regione Transtiberim *u* Roma
- Sancti Bartholomei de Insula *u* Roma
- Sancti Benedicti *u* Szentbenedek
- Sancti Celsi *u* Roma
- Sancti Cosme *u* Szentkozma
- Sancti Crucis *u* Agriensis; Csoltó; Kekemér; Kravarszka; Obedszentkereszt; Paks; Vidovc; Zagrabiensis
- Sancti Egidii *u* Agriensis; Siter
- Sancti Emerici *u* Transilvanensis
- [Sancti] Fabiani et Sebastiani *u* Szentágota
- Sancti Francisci *u* Bononiensis; Transilvanensis
- Sancti Georgii *u* Bábaszék; Behinea; Knagli; Megyer; Muhi; Nibarbasse; Niesvagine; Ranac; Strigoniensis; Szentgyörgy; Transilvanensis; Vittenc
- Sancti Georgii martyris *u* Ibrány
- Sancti Honofrii *u* Roma
- Sancti Iacobi *u* Cuzlern; Dobronak; Florentia; Kőszeg
- Sancti Iacobi in Burgo *u* Roma
- Sancti Iohannis *u* Lövő; Tamáshida
- Sancti Iohannis baptistae *u* Krisigk; Paga; Szamosbecs; Szentjános; Varadiensis
- Sancti Iohannis baptistae decollationis *u* Bords
- Sancti Iohannis evangelistae *u* Strigoniensis
- Sancti Iohannis Scalomita *u* Roma
- Sancti Ladislai *u* Agriensis; Dobronak; Iklód
- Sancti Laurentii *u* Agriensis; Castrobella; Florentia; Pankota; Pozsony; Vaciensis; Varadiensis
- Sancti Laurentii de Burgo *u* Roma
- Sancti Laurentii in Damaso *u* Roma
- Sancti Lucii *u* Strigoniensis
- Sancti Marci *u* Florentia; Keung; Transilvanensis
- Sancti Martini *u* Adorján; Besenyő; Karxuisvegh; Nagypalád; Szentmárton; Szombathely; Vaciensis; Zagrabiensis
- Sancti Martini confessoris *u* Transilvanensis
- Sancti Martini episcopi *u* Heves
- Sancti Michaelis *u* Beszterce; Debrecen; Ibrány; Magyarád; Segn; Strigoniensis; Szakállas; Szepesváralja; Terebes; Zagrabiensis
- Sancti Michaelis Archangeli *u* Agriensis; Ákosfalva; Csépa; Jászó; Magyarszögyén
- Sancti Michaelis in Burgo *u* Roma
- Sancti Michaelis de Vicedominorum *u* Florentia
- Sancti Michaelis supra Suburbium s. Petri Alme Urbis *u* Roma
- Sancti Nicolai *u* Baciensis; Bakabánya; Cresencz; Felsőwallendorf; Gerzencze; Lehota Veteri; Nagytálya; Nodobama; Péntek; Püspöki; Sentonk; Strigoniensis; Szajol; Székelyvásárhely; Szentmiklós; Szilincs; Transilvanensis; Udvarhely
- Sancti Nicolai confessoris *u* Böszörmény; Slomillocvarch
- Sancti Nicolai episcopi *u* Strigoniensis
- Sancti Osvaldi *u* Széleskút
- Sancti Panthaleonis *u* Roma
- Sancti Pauli *u* Cassania; Florentia; Márkusfalva
- Sancti Petri *u* Heppenheim; Káposztafalva; Mons Sancti Petri; Orbona; Sandominie; Szentpéter; Újhely
- Sancti Petri et Pauli apostolorum *u* Perrez; Transilvanensis
- Sancti Quirini *u* Kurimján
- Sancti regis Ladislai confessoris *u* Eszeny
- Sancti Salvatoris iuxta Hospitale Francorum *u* Roma

- Sancti Silvestri *v.* Roma
- Sancti Spiritus *v.* Ete; Lipcese; Strigoniensis; Szentlélek
- Sancti Stephani in Vaticano *v.* Roma
- Sancti Stephani *v.* Magna Petrivia; Quenissen
- Sancti Stephani primi martyris *v.* Lontó
- Sancti Stephani prothomartyris *v.* Harazu; Nagykürt; Ohaj
- Sancti Stephani regis *v.* Demecser
- Sancti Stephani regis Tratesselez *v.* Asszony-pataka
- Sancti Viti *v.* Kosztolány
- Stephanis regis *v.* Oszlány
- Trium Regum *v.* Huszt
- Egerszeg (Zalaegerszeg in Hungaria; HU)*
- parochialis ecclesia Beatae Mariae Magdalene
- – altare Sancti Iohannis n. 962.
- altarista *v.* Egerszegi, Benedictus
- Egerszegi, Benedictus, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, perpetuus altarista in Egerszeg n. 962.
- Egidius, Nicolai, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Kötögyán n. 322.
- Ekel (villa in Hungaria; Okoličnú na Ostrove, SK)*
- parochialis ecclesia Beatae Mariae n. 184.
- – rector *v.* Stephanus, Dionisii
- Emericus, Georgii (I), scholaris n. 561; subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Fehértó n. 583.
- Emericus, Georgii (II), scholaris n. 843.
- Emericus, Gregorii, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector parochialis ecclesiae Sancti Trinitatis in Nagonia n. 745.
- Emericus, Lucii (I), scholaris n. 240.
- Emericus, Lucii (II), acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Akli n. 283.
- Emericus, Mathiae, scholaris n. 867; acolitus n. 889.
- Emona (in Italia; IT)*
- episcopus *v.* Tomasini, Thomas
- Erdélyi, Clemens, frater provinciae Ungariae OP, presbiter n. 227. 228.
- Erdódi, Nicolaus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Corevvth n. 601.
- Erdődy, Petrus, de Monyorókerék, comes, cubicularius regius (c. 1516–1521) n. 998.
- d'Estouteville, Guglielmo, camerlengo (1477–1483), archiepiscopus de Rouen (1453–1483), episcopus-cardinalis de Ostia et Vellettri (1461–1483) n. 184–186.
- Eszeny (villa in Hungaria; UA)*
- ecclesiae Sancti regis Ladislai confessoris
- – altare n. 350.
- – rector altaris *v.* Tarpai, Antonius
- Ete (oppidum in Hungaria; HU)*
- ecclesiae Sancti Spiritus n. 378.
- – cappellanus *v.* Helir, Iohannes
- Eugenius papa, IV (1431–1447) n. 14. 19. 48. 79. 94–95. 105. 108.
- extra muros
- ecclesia *v.* Fehérvár
- Eyuer (oppidum in Transilvania)*
- altare Sanctae Elisabeth n. 950.
- – cappellanus altaris *v.* Király, Valentinus
- Fabiánsári, Petrus, clericus n. 635.
- Fabianus, Michaelis, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Szencse n. 734.
- familiaris
- cardinalis *v.* Aleman, Louis; Condulmer, Franciscus;
- Faribel, Laurentius, diaconus et presbiter, cappellanus in Igló n. 571.
- Farkas, Matheus, clericus et plebanus de Bagos n. 302.
- Fehér, Nicolaus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus in Széleskút n. 925.
- Febértó (villa in Hungaria; Ófebértó, HU)*
- plebanus *v.* Emericus, Georgii (I)
- Febérvár (Alba Regia civitas in Hungaria; HU)*
- collegiata ecclesia Beatae Mariae n. 290.
- – canonicus *v.* Szentgyörgyi, Martinus
- parochialis ecclesia extra muros n. 436.
- – altare Sancti Nicolai
- – cappellanus *v.* Urbanus, Georgii (I)
- Fehirmer, Ambrosius, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, perpetuus cappella-

- nus in Medgyes n. 952.
- Fekete, Laurentius Georgii, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Pazony n. 335.
- Fekete, Thomas Antonii, subdiaconus, diaconus, presbiter et plebanus de Bánháza n. 337.
- Feketinc, Iohannes, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Vataháza n. 833.
- Felfalu (in Hungaria, HU)*
– plebanus *v.* Futaki, Ladislaus Mathiae
- Felkai, Servatius, subdiaconus n. 128.
- Felsőzsdenc v. Izdenc*
Felsőwallendorf (villa in Transilvania; Unirea, RO)
– parrochialis ecclesia Sancti Nicolai
– – altare Beatae Mariae Virginis n. 953.
– – altaris *v.* Vörös, Mathias
- Feltre (in Italia; IT)*
– episcopus *v.* Tomasini, Thomas
- Ferged (villa in Hungaria)*
– plebania n. 823.
– – plebanus *v.* Petresi, Nicolaus Petri
- Ferencfi, Simon Iohannis, scholaris n. 864; acolitus n. 891.
- Finario, Iohannes Baptista de, Iudicibus de, episcopus de Ventimiglia (1471–1484) n. 183.
- Florentia (in Italia; Firenze, IT)*
– cappella sacristiae novae S. Laurentii n. 95.
– ecclesia Sancti Iacobi n. 78.
– ecclesia Sancti Laurentii n. 25. 26.
– ecclesia Sancti Marci n. 48.
– ecclesia Sancti Michaelis de Vicedominorum n. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47.
– ecclesia Sancti Pauli n. 94.
– episcopus *v.* Trevisn, Ludovicus (Scarampi-Mezzarota)
– monasterium Sanctae Mariae n. 27. 28. 29. 30.
- Fodor, Gregorius Georgii, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Széplak n. 624.
- Fodor, Lucas, plebanus de Pata, subdiaconus n. 115.
- Fodor, Stephanus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Dobra n. 274.
- Fodor, Urbanus Michaelis, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus n. 375.
- Forlivio, Antonius (Laziozi), clericus Camerae (1448–1484), locumtenens Camerae Apostolicae (1462–1464) 141.
- Formica, Bassustachus cantor Lucerensis, decretorum doctor, episcopus Lucerensis (1422–1450) n. 99.
- Fortin, Iohannes, decretorum doctor, notarius Camerae (1458–1472), magister registri supplicationum (1473–1475), magister registri cancellariae (1474–1475) n. 146. 149. 151. 164. 167.
- Földvár (in Transilvania; Feldioara, RO)*
– cappella Beatae Mariae n. 572.
– cappellanus *v.* Blost, Andreas
- Franchis, Gabriel de, OP, magister theologiae, episcopus de Ajaccio (1482–?) n. 412–439. 453–466.
- Francischino, episcopus de Sagona (1474–1478?) n. 183.
- Franciscus, Bricci subdiaconus, plebanus de Almás n. 911.
- Fulginas, Gentile notarius Camerae (1499) n. 916.
- Futaki, Ladislaus Benedicti, scholaris n. 802; subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Gomolyó n. 827.
- Futaki, Ladislaus Mathiae, scholaris, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Felfalu n. 824.
- Gaetis, Iosue de, doctor iuris romani, episcopus de Ascoli (1480–1509; 1513–1517) n. 515–736. 739–915.
- Galan (in Hungaria, HU)*
– plebanus *v.* Andreas litteratus
- Gálfalva (villa in Transilvania; Vámosgálfalva, Gănești, RO)*
– cappellanus *v.* Benedictus, Dyonisii
- Galgóci, Georgius Casparis, subdiaconus, rector cappellae n. 698.
- Gallus, Iohannis, subdiaconus, diaconus et presbiter et cappellanus de Szelezsény n. 922.

- Gallus, Martini, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus n. 505.
- Gálospetri, Georgius, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector n. 347.
- Galsai, Iohannes, scolaris n. 759.
- Gamboa, Petrus, episcopus de Carinola (1497–1510), vicarius Urbis (1501–) n. 916.
- Garignica (oppidum in Slavonia; HR)*
- parrochialis ecclesia Beatae Mariae Virginis
  - – altare Sancti Michaelis n. 959.
  - – cappellanus altaris *u* Oneschi, Blasius
  - – altare Sancti Stephani prothomartyris n. 840.
  - – rector altaris *u* Iuliem, Martinus
- Gartachi, Petrus, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus plebanus in Rida n. 938.
- Casparus litteratus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector cappellanie in Kamanc n. 742.
- Gebel, Georgius, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus in Bézsán n. 956.
- Gégény (villa in Hungaria; Bégégény, HU)*
- plebania n. 379.
  - plebanus *u* Tímár, Iohannes
- Gellér (villa in Hungaria; Holiare, Horný Gellér in Slovacia, SK)*
- parrochialis ecclesia Beatae Mariae Virginis n. 936.
  - – rector *u* Laurentius, Emerici
  - – altare Beatae Mariae n. 912.
  - – altarista *u* Iohannes, Blasii (IV)
- Georgius, Andreae, scolaris n. 469; acolitus n. 486.
- Georgius, Antonii, subdiaconus, diaconus et presbiter, prebendarius Csázma n. 460.
- Georgius, Benedicti (I), scolaris n. 472; acolitus n. 497.
- Georgius, Benedicti (II), scolaris n. 544.
- Georgius, Francisci subdiaconus, perpetuus cappellanus in Vieh n. 413.
- Georgius, Martini subdiaconus, cappellanus n. 369.
- Georgius, Mathiae (I), scolaris n. 568.
- Georgius, Mathiae (II) diaconus, prebiter, perpetuus cappellanus de Udvar n. 915.
- Georgius, Pauli, subdiaconus n. 36; diaconus n. 43.
- Georgius, Stephani, subdiaconus, diaconus, presbiter et rector de Nedelice n. 154.
- Georgius, Thomae, subdiaconus et plebanus plebis Sanctae Graciae de Szentgerice n. 255.
- Georgius, Vincentii, clericus n. 526; subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus in Herdumis n. 569.
- Genazzano, Oddo de Varris de thesaurarus (1426–?), camerarius pape (1428–1431), Apostolicae Sedis prothonotarius n. 8.10.
- Gerace (in Italia; IT)*
- episcopus *u* Medici, Franciscus Smilarde Armellinus de
- Gerebeni, Martinus clericus n. 152.
- Gerebenes (villa in Transilvania; Grebenișu de Câmpie, RO)*
- plebania n. 510.
  - plebanus *u* Thomas, Eliae
- Gerones Iohannes, notarius imperatorii et papae, procurator Curiae, abbreviator (1464–1491), secretarius Camerae (–1468), notarius Camerae (1468–1471), scriptor (1472–1486), clericus Camerae (1486–1494) n. 183.
- Gerzencze (villa in Slavonia, Gračnica, HR)*
- parrochialis ecclesia Sancti Nicolai
  - – cappella Beatae Mariae Virginis n. 940.
  - – cappellanus *u* Perkeci, Georgius
- Gianderoni Iohannes, Ordo eremitarum Sancti Augustini, cappellanus papae, penitentiarius minor, episcopus de Città di Castello (1460–1474), de Massa Maritima (1474–1483) n. 147–153. 157. 159–160.
- Girolt (villa in Transilvania; Ghirolt, RO)*
- plebania Sancti Nicolai n. 581.
  - – plebanus *u* Nagyalmásí, Petrus
- Glendalough (in Britannia; GB)*
- episcopus *u* Corduba, Franciscus de

- Glogoncai, Michael, subdiaconus, diaconus et presbiter n. 288.
- Gomolyó (villa in Hungaria, HU)*
– plebanus *u* Futaki, Ladislaus Benedicti
- Gorai, Nicolaus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Magna Petrivia n. 929.
- Gorbonok (oppidum in Slavonia; Kalinovac, HR)*
– cappella Sancti Adriani n. 461.
– – cappellanus *u* Michael, Emerici
- Gömör (oppidum in Hungaria; Gemer, SK)*
– cappella Sancti Marci n. 602.
– – rector cappellae *u* Szalóci, Lucas
– parrochialis ecclesia Beatae Mariae Virginis n. 253. 278.
– – rector *u* Csomai, Michael; Szalóci, Lucas
- Gömöri, Demetrius Sigismundi, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Gömör n. 602.
- Gömöri, Iacobus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Apáti n. 268.
- Gosztolai, Michael, acolitus n. 96.
- Gréc, Iohannes, scholaris, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Szentmiklós n. 835.
- Gréchegyi, Georgius, presbiter, plebanus ecclesiae Sancti Crucis de Kravanszka n. 147.
- Gréchegyi, Paulus, diaconus et presbiter, altaris n. 196.
- Gréchegyi, Philippus, scholaris n. 89.
- Gregorius, Benedicti (I), subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Torda n. 752.
- Gregorius, Benedicti (II), subdiaconus, altaris n. 909.
- Gregorius, Georgii, scholaris n. 243.
- Gregorius, Iohannis, subdiaconus n. 33; magister altaris de Pozsega, diaconus n. 41; presbiter n. 48.
- Gregorius, Mathei, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Hecse n. 726.
- Gregorius, Thomae (I), subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus prebendatus de Horim n. 463.
- Gregorius, Thomae (II), scholaris n. 860; acolitus n. 885.
- Grichtler, Martinus, subdiaconus, diaconus et presbiter, acolitus, perpetuus cappellanus in Püspöki n. 941.
- Gulács (villa in Hungaria; HU)*
– parrochialis ecclesia Omnium Sanctorum n. 398.
– – plebanus *u* Gulácsi Dág, Albertus Ladislai
- Gulácsi Dág, Albertus Ladislai, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus in Gulács n. 398.
- Gunter, Iohannes Casparis, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus beneficiatus in n. 399.
- Gutai, Petrus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus parrochialis ecclesiae de Hetény n. 267.
- Gyanté (villa in Hungaria)*
– parrochialis ecclesia Beatae Mariae Virginis n. 993.
– – rector *u* Nagyfalui, Clemens
- Gyarmat (possessio in Transilvania)*
– cappella
– – altare Sancti regis Stephani n. 342.
– – rector altaris *u* Nagy, Martinus
- Gyöngyösi, Georgius Benedicti, sartoris, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Keung n. 614.
- Győri, Dominicus, scholaris n. 165.
- Gyulaji, Dominicus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus in Nagytálya n. 294.
- Gyulaji, Ladislaus, scholaris n. 558; subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Wansom n. 582.
- Had (in Slavonia)*
– ecclesia Beatae Mariae Virginis
– – altare Sancti Georgii n. 400.
– – cappellanus altaris *u* Csütörtökhelyi, Stephanus Pauli
- Hadus, Ladislaus, scholaris n. 762; acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Netz n. 808.
- Hagris (villa in Hungaria, HU)*

- altare Sancti Nicolai n. 729.
 – – rector altaris *v.* Modrai, Thomas Georgii
Handem (in Hungaria)
 – ecclesia
 – – altare Sancti Martini n. 625.
 – – rector altaris *v.* Lasadi, Michael
Hanvart (in Hungaria)
 – plebanus *v.* Laskói, Petrus
Haram (oppidum in Hungaria; Banatska Palanka, SK)
 – altare Sancti Martini n. 743.
 – – rector altaris *v.* Albertus litteratus
 Harami, Mathias, clericus n. 775.
Harazua (in Transilvania)
 – parochialis ecclesia Sancti Stephani prothomartyris
 – – altare Assumptionis Virginis Gloriose n. 340.
 – – rector altaris *v.* Perecsényi, Matheus
 Hasteter, Andreas, subdiaconus, diaconus et presbiter, scolaris, perpetuus cappellanus in Dévény n. 739.
 Haynick, Urbanus, subdiaconus, diaconus et presbiter, scolaris rector seu plebanus de Lövő n. 999.
Hece (villa in Hungaria; Choča in Slovakia; SK)
 – plebania n. 726.
 – – plebanus *v.* Gregorius, Mathei
 Hegyi, Gallus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Ság n. 344.
 Hegymegi Band, Benedictus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Szandalik n. 928.
Helbény (villa in Hungaria; Nagyhelbény/ Horné Chlebany, SK)
 – plebanus *v.* Meyer, Ludovicus
Helebe (in Hungaria)
 – ecclesia n. 896.
 – – cappellanus *v.* Iohannes, Michaelis (V)
 Helir, Iohannes, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus in Ete n. 378.
 Heltai, Petrus, subdiaconus n. 786.
 Henekauffe-i, Georgius, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus de Asszonypataka n. 401.
Heppenbeim (in Imperio, DE)
 – parochialis ecclesiae Sancti Petri
 – – altare Sancti Crucis n. 943.
 – – altaria *v.* Wynheum Creys, Christophorus
Herdumis (villa in Hungaria; Uzspeklény/ Uzovské Peklány, SK)
 – plebania n. 569.
 – – plebanus *v.* Georgius, Vincentii
Hereford (in Britannia; GB)
 – episcopus *v.* Corneto, Adrianus Castellesi de Herman, Iacobus, scolaris n. 202; acolitus n. 207; subdiaconus et cappellanus n. 212. 217; diaconus et presbiter 217.
 Hernécsi, Stanislaus, subdiaconus, diaconus et presbiter, scolaris, perpetuus cappellanus in Bene n. 972.
 Herner, Mathias, subdiaconus, diaconus et presbiter, scolaris, perpetuus cappellanus in Vereshegy n. 974.
Hetény (villa in Hungaria; Chotín, SK)
 – parochialis ecclesia n. 267.
 – plebanus *v.* Gutai, Petrus
Heves (oppidum in Hungaria; HU)
 – civis *v.* Iohannes, Petri
 – ecclesia Sancti Martini episcopi
 – – altare Sanctae Elisabeth n. 703.
 – – hospitalarius *v.* Iohannes, Petri
 Hidas (villa in Hungaria; Hidas, HU)
 – parochialis ecclesia
 – – cappella Sancti Erasmi n. 988.
 – – rector cappellae *v.* Székely, Thomas
Hierapetra (Jerápetra in Greece; GR)
 – episcopus *v.* Philippus, Bartholomei
Hocsa (villa in Hungaria; Chotča in Slovakia, SK)
 – plebania Omnium Sanctorum n. 700.
 – – plebanus *v.* Sztropkói, Iacobus Georgii
Hodrus (Hodrusbánya oppidum in Hungaria; Banská Hodruša, SK)
 – plebania Sancti Nicolai n. 213.
 – – altare Sancti Nicolai n. 319.
 – – cappella Sancti Nicolai n. 305.
 – – cappellanus *v.* Marcus, Ieronimi
 – – plebanus *v.* Stelmacher, Florianus

- – rector altaris *u* Marcus, Ieronimi
 Hola, Paulus, subdiaconus, cappellanus n. 370.
 Hollólomnici, Emericus *u* Nagylomnici,
 Emericus
 Homoki, Petrus Emerici, subdiaconus, diaconus
 et presbiter, cappellanus de Racsá n. 456.
Homonna (oppidum in Hungaria; Humenné, SK)
 – parochialis ecclesia Omnium Sanctorum
 – – cappella Sancti Spiritus n. 984.
 – – cappellanus *u* Homonnai, Mathias
 Homonnai, Mathias, subdiaconus, diaconus et
 presbiter, scholaris, perpetuus cappellanus
 in Homonna n. 984.
 Homonnai, Valentinus, subdiaconus n. 2.
Horim (in Slavonia)
 – ecclesia n. 463.
 – – prebendatus *u* Gregorius, Thomae (I)
 Horma, Antonius, subdiaconus, diaconus et
 presbiter, scholaris, plebanus in Cserna n. 963.
 Horváth, Bartholomeus Alberti, subdiaconus,
 diaconus et presbiter, plebanus de
 Balla n. 613.
 Hospitalis Sancti Spiritu in Saxia
 – ecclesia *u* Rome
Hosszúpály (villa in Hungaria; HU)
 – parochialis ecclesia Sanctae Catherinae n.
 273. 608.
 – – rector *u* Hosszúpályi, Urbanus; Sámsoni,
 Ambrosius
 Hosszúpályi Urbanus, acolitus, subdiaconus,
 diaconus et presbiter, rector de Hosszú-
 pály n. 273.
 Hölvényi, Andreas, subdiaconus, diaconus et
 presbiter, rector de Magyarország n. 339.
 Hraztovicai szőlőhegyi Szent László-hegyi,
 Stephanus Pauli presbiter, cappellanus de
 Merestavit n. 454.
 Human-i, Cornelius, subdiaconus, diaconus
 et presbiter, perpetuus cappellanus de
 Kápolnásoláhfalu n. 629.
 Hungari, Gregorius, subdiaconus, diaconus et
 presbiter, plebanus n. 618.
 Hunger, Andreas, subdiaconus, diaconus et
 presbiter, scholaris, rector villa Slomilloc-
 varch n. 384.
Huszt (oppidum in Hungaria; UA)
 – parochialis ecclesia Trium Regum
 – – altare Sanctae Annae n. 990.
 – – cappellanus *u* Huszti, Matheus
 Huszti, Matheus, subdiaconus, diaconus et
 presbiter, scholaris, perpetuus cappellanus
 in Huszt n. 990.
Huzo (in Transilvania)
 – parochialis ecclesia n. 838.
 – – plebanus *u* Remete, Sigismundus
 Iacobus, Ordo eremitarum Sancti Augustini,
 episcopus Cervicensis (1451–1468), de
 Sant’ Angelo dei Lombardi (1468–1477) n.
 154–156. 158. 161–162.
 Iacobus, Benedicti, acolitus n. 66.
 Iacobus, Benedicti Alberti, clericus n. 650. 671.
 Iacobus, Georgii, subdiaconus, diaconus et pres-
 biter, perpetuus vicarius in Sztrigó n. 377.
 Iaccuim, Franciscus, subdiaconus, diaconus et
 presbiter, scholaris, perpetuus cappellanus
 in Szentlélek n. 959.
Lauriensis (Győr in Hungaria; HU)
 – acolitus *u* Altmon, Wolfgangus; Chirzich-i,
 Blasius; Kovács, Blasius; Ladislaus, Steph-
 ani; Laurentius, Emerici; Molnár, Barnabas
 Iohannis; Nezsideri, Christianus; Paur,
 Iohannes; Rohonci, Georgius; Seltzsam,
 Wolfgangus; Tenber-i, Paulus; Vásvári,
 Bernardus; Vigmáni, Andreas
 – altaris *u* Iohannes, Blasii (IV); János,
 Florianus; Szentviszlói, Iohannes; Molnár,
 Barnabas Iohannis
 – cappellanus *u* János, Florianus; Kőszegi,
 Iudocus; Molnár, Barnabas Iohannis;
 Szentlőrinci, Blasius; Szentpéteri, Thomas
 – clericus *u* Rohonci, Simon; Rohonci,
 Georgius; János, Florianus
 – diaconus *u* Cuzlerni Santer, Sebastianus;
 János, Florianus; Kos, Iohannes; Kőszegi,
 Iudocus; Kutasi, Thomas; Laurentius,

- Emerici; Molnár, Barnabas Iohannis; Ókörtvélyesi, Georgius; Paur, Iohannes; Scharthoffer, Philipp; Stantzi Thiring, Christophorus; Szentlőrinci, Blasius; Szentpéteri, Thomas; Szentviszlói, Iohannes; Szombathelyi, Benedictus; Vasvári, Bernardus; Zachaturnio-i Zlatar, Casparus
- plebanus *u.* Kos, Iohannes
  - prebendarius *u.* Stantzi Thiring, Christophorus
  - presbiter *u.* Cuzlerni Santer, Sebastianus; János, Florianus; Kos, Iohannes; Kőszegi, Iudocus; Kutasi, Thomas; Laurentius, Emerici; Molnár, Barnabas Iohannis; Ókörtvélyesi, Georgius; Paur, Iohannes; Scharthoffer, Philipp; Stantzi Thiring, Christophorus; Szentlőrinci, Blasius; Szentpéteri, Thomas; Szentviszlói, Iohannes; Szombathelyi, Benedictus; Vasvári, Bernardus; Zachaturnio-i Zlatar, Casparus
  - rector *u.* Laurentius, Emerici; Cuzlerni Santer, Sebastianus; Kőszegi, Iudocus; Ókörtvélyesi, Georgius; Paur, Iohannes; Vasvári, Bernardus; Zachaturnio-i Zlatar, Casparus
  - scolaris *u.* Altmon, Wolfgangus; Cuzlerni Santer, Sebastianus; Győri, Dominicus; Kovács, Blasius; Ókörtvélyesi, Georgius; Paur, Iohannes; Schwarzwaldi, Oswaldus; Stantzi Thiring, Christophorus; Szentlőrinci, Blasius; Szentpéteri, Thomas; Szentviszlói, Iohannes; Tenber-i, Paulus
  - subdiaconus *u.* Cuzlerni Santer, Sebastianus; Iohannes, Blasii (IV); János, Florianus; Kos, Iohannes; Kutasi, Thomas; Laurentius, Emerici; Molnár, Barnabas Iohannis; Ókörtvélyesi, Georgius; Paur, Iohannes; Rohonci, Georgius; Scharthoffer, Philipp; Standenfulder, Iudocus; Stantzi Thiring, Christophorus; Szentlőrinci, Blasius; Szentpéteri, Thomas; Szentviszlói, Iohannes; Vasvári, Bernardus; Zachaturnio-i Zlatar, Casparus
- Ibrány (villa in Hungaria; HU)*
- parochialis ecclesia Sancti Georgii martyris n. 250.
  - parochialis ecclesia Sancti Michaelis n. 991.
  - – rector *u.* Kállói, Gregorius; Nagy, Petrus
  - – – Íggyártó, Nicolaus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Niesvagerine n. 459.
- Iklód (in Transilvania; Iclod, RO)*
- parochialis ecclesia Sancti Ladislai
  - – altare Beatae Mariae n. 913.
  - – altaris *u.* Sárpataki, Emericus
- Intempro (in Hungaria)*
- cappella Sancti Iacobi n. 573.
  - – rector cappellae *u.* Lucas, Augustini Iohannes litteratus n. 658, 679.
- Iohannes, Iacobi, subdiaconus, diaconus et presbiter, cappellanus de Cassania n. 922.
- Iohannes, Bartholomei, scolaris n. 723.
- Iohannes, Benedicti (I), scolaris n. 816.
- Iohannes, Benedicti (II), acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, cappellanus in Berzence n. 996.
- Iohannes, Blasii (I), scolaris n. 176.
- Iohannes, Blasii (II), scolaris n. 483; acolitus n. 493.
- Iohannes, Blasii (III), subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Warheka n. 730.
- Iohannes, Blasii (IV), subdiaconus, altaris *u.* Gellér n. 912.
- Iohannes, Damiani (I), subdiaconus, cappellanus in Oszlány n. 437.
- Iohannes, Damiani (II), scolaris n. 768; clericus n. 778; acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Bélmegyer n. 811.
- Iohannes, Demetri, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Szentiván n. 593.
- Iohannes, Eliae, scolaris n. 857; acolitus n. 882.
- Iohannes, Francisci, scolaris n. 844.
- Iohannes, Georgii, scolaris n. 231.
- Iohannes, Gregorii, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Léva n. 261.
- Iohannes, Ieronimi, subdiaconus, cappellanus n. 686.

- Iohannes, Martini, subdiaconus, rector n. 157; diaconus et presbiter n. 158.
- Iohannes, Mathei, subdiaconus, diaconus, presbiter, rector de Csépa n. 185.
- Iohannes, Michaelis (I), scholaris n. 315; clericus n. 316.
- Iohannes, Michaelis (II), acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Nagypalád n. 351.
- Iohannes, Michaelis (III), scholaris n. 566.
- Iohannes, Michaelis (IV), scholaris n. 848; acolitus n. 872.
- Iohannes, Michaelis (V), subdiaconus, perpetuus cappellanus de Helehe n. 896.
- Iohannes, Nicolai (I), subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Oszlány n. 284.
- Iohannes, Nicolai (II), subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris plebanus seu rector de Szilva n. 423.
- Iohannes, Nicolai (III), scholaris n. 550.
- Iohannes, Nicolai (IV), subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Nodobama n. 590.
- Iohannes, Pauli, subdiaconus, diaconus et presbiter, notarius civitatis Strigoniensis, perpetuus cappellanus in Brassó n. 407.
- Iohannes, Petri, civis de Heves, subdiaconus, hospitaliarius in Heves n. 703.
- Iohannes, Simonis (I), subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus in Dobronak n. 813.
- Iohannes, Simonis (II), subdiaconus, plebanus in Kottány n. 905.
- Iohannes, Stephani, praedialis n. 657. 678.
- Iohannes, Thomae (I), subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Csoltó n. 330.
- Iohannes, Thomae (II), clericus n. 633. 682.
- Innocentius papa VIII (1484–1492) n. 188. 195. 198–200. 222. 257. 260. 267–268. 270–271. 277. 283–285. 292. 299. 309. 315. 349. 352–353. 356–357. 382. 385. 390.
- Istvándi, Iohannes Demetri, scholaris n. 555.
- Itari, Matheus, subdiaconus, diaconus et presbiter, altarista de Acsa n. 751.
- Iuliem, Martinus, scholaris n. 814; subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Garignica n. 840.
- Iulim, Martinus *u* Iuliem, Martinus *Ivánc* (*oppidum in Slavonia; Ivanić, HR*) – parrochialis ecclesia – – altare Beatae Mariae Virginis n. 457. – – cappellanus altaris *u* Benedictus, Petri – – altare Sanctae Catherinae n. 462. – – rector altaris *u* Ivánci, Blasius Valentini Ivánci, Blasius Valentini, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Ivánc n. 462.
- Ivánci, Mathias, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus n. 631.
- Ivánci, Mathias Pauli, scholaris n. 741.
- Izdenc* (*oppidum in Slavonia; Zdenci Mali, Zdenci Veliki, HR*) – ecclesia Beatae Mariae n. 453. – – plebanus *u* Michael, Mathei
- Janóci, Albertus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Ohaj n. 426.
- János, Florianus, subdiaconus, diaconus et presbiter, clericus, perpetuus cappellanus seu altarista in Saxegan n. 939.
- Jánosbegy* (*villa in Hungaria; Krennické Bane, SK*) – cappella Sancti Iohannis baptistae extra muros n. 466. – – rector cappellae *u* Molnár, Iohannes Andreae
- Jászó* (*oppidum in Hungaria; Jaszov, SK*) – parrochialis ecclesia Sancti Michaelis archangeli n. 465. – – rector *u* Oroszi, Paulus
- Jasztrebarszka* (*oppidum in Slavonia; Jasztrebarsko, HR*) – cappella Sancti Nicolai n. 387. – – cappellanus *u* Szamobori, Georgius Valentini Jasztrebarszkai, Martinus Mathei, subdiaconus, rector n. 841.
- Kálmán, Lazarus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Demecser n. 336.
- Kállói, Emericus, diaconus et presbiter, plebanus de Semjén n. 585.

- Kállói, Gregorius, subdiaconus, diaconus et presbiter, scolaris, rector in Ibrány n. 991.
- Kállói, Michael, subdiaconus, plebanus de Oros n. 790.
- Kamanc (oppidum in Hungaria; Sremska Kamenica, RS)*
- altare Conceptionis Christi n. 742.
  - – rector altaris v. Casparus litteratus,
  - – altare Beatae Mariae Virginis n. 842.
  - – cappellanus altaris v. Clemens, Petri
- Kamanci, Laurentius, scolaris n. 517; clericus n. 529; subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Kürttelek n. 595.
- Kanizsai, Emericus, clericus n. 85.
- Kanizsai, Thomas, clericus n. 87.
- Kápolnásoláhfalva (villa in Transilvania; Căpâlnița, RO)*
- parrochialis ecclesia
  - – altare Beatae Mariae Virginis n. 629.
  - – cappellanus altaris v. Human-i, Cornelius
- Káposztafalva (oppidum in Hungaria; Hrabušice, SK)*
- parrochialis ecclesia Sancti Petri n. 736.
  - – rector v. Chonchpruner, Vincentius
- Kaproncai, Martinus, acolitus n. 91.
- Kaproncai, Nicolaus, acolitus n. 24.
- Kapusi, Franciscus, presbiter et rector in Purs n. 187.
- Károlyi, Martinus Antonii, scolaris n. 548; subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Visa n. 612.
- Károlyi, Michael, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Vezend n. 271.
- Karom (oppidum in Hungaria; Sremski Karlovci, RS)*
- parrochialis ecclesia Beatae Margaritae
  - – altare Omnium Sanctorum n. 395.
  - – rector altaris v. Prodavizi, Dionisius Eliae
- Kassai, Laurentius, rector, acolitus n. 12.
- Karxuisvegh (in Slavonia)*
- ecclesia parrochialis Sancti Martini
  - – altare Sancti Stephani prothomartyris n. 405.
  - – cappellanus altaris v. Kaxarusveg-i Íjgyártó, Paulus
- Kaxarusveg-i Íjgyártó, Paulus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus in Karxuisvegh n. 405.
- Kebelei, Laurentius, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, cappellanus in Lendva n. 996.
- Keceli, Emericus, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Szajol n. 280.
- Kekemér (oppidum in Hungaria; Kukmír, AT)*
- ecclesia Sancti Crucis
  - – plebanus v. Nagy, Franciscus Andreae
- Kemecsei, Gregorius, rector parrochialis ecclesiae in Mikófalva, subdiaconus n. 23.
- Kémes (villa in Hungaria; HU)*
- parrochialis ecclesia Beatae Virginis n. 748.
  - – plebanus v. Tratum, Michael
- Kér (villa in Hungaria; HU)*
- plebania n. 371.
  - – plebanus v. Ladislaus, Blasii
- Kéregyház v. Kér
- Kerek, Gregorius, scolaris n. 805.
- Kerész (villa in Hungaria; Krížany – Krisov, SK)*
- plebania n. 355.
  - – plebanus v. Benedictus, Francisci
- Késmárk (civitas in Hungaria; Kežmarok, SK)*
- cappella Santae Mariae Magdalenae n. 402.
  - – cappellanus v. Késmárki Bushsneyder, Servatius Petri
- Késmárki Bushsneyder, Servatius Petri, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus de Késmark n. 402.
- Késmárki, Thomas, scolaris n. 764.
- Kenéz v. Kinizs*
- Keszi v. Tótkeszi*
- Keung (villa in Hungaria; HU)*
- [ecclesia] Sancti Marci n. 614.
  - – plebanus v. Gyöngyösi, Georgius Benedicti
- Kinizs (villa in Hungaria; HU)*
- plebania n. 731.
  - – plebanus v. Kinizsi, Lucas
- Kinizsi, Lucas, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Kinizs n. 731.

- Király, Valentinus, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, perpetuus cappellanus in Eyuer n. 950.
- Kislibercei, Thomas Antonii, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus beneficiatus in Mulyád n. 376.
- Kisszekeres (villa in Hungaria; HU)*
 – plebania n. 317.
 – – plebanus u. Demetrius, Gervasi
- Knagli (villa in Hungaria)*
 – plebania Sancti Georgii n. 169. 171.
 – – plebanus u. Dolaneci, Paulus; Rax-i Sikm, Iohannes.
- Kohlpachi, Georgius, scholaris n. 525; clericus n. 535; subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus n. 603.
- Kolozsvári, Valentinus, frater, Ordinis Predicatorum, presbiter n. 630.
- Kolpach (villa in Hungaria; Studenec, SK)*
 – plebanus u. Nagylovnici, Emericus Komoráti, Ladislaus, clericus n. 636.
- Konszkai, Clemens, subdiaconus n. 22.
- Kont, Laurentius, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, cappellanus in Nova n. 995.
- Kontoli, Petrus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Vezend n. 600.
- Kopácsi, Michael, scholaris n. 524; clericus n. 534; subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Lak n. 598.
- Korfu (in Greece; GR)*
 – archiepiscopus u. Martinus, Bernardini
- Korompa (villa in Hungaria; Krempachy, SK)*
 – cappella Sancti Michaelis archangeli n. 156.
 – – cappellanus u. Michael
- Korpona (civitas in Hungaria; Krupina, SK)*
 – altare Beatae Mariae Virginis n. 705.
 – – altarisista u. Demetrius, Petri
- Kos, Iohannes, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Szombathely n. 722.
- Kosztolány (Alsókosztolány in Hungaria; Zemi-anske Kostofany, SK)*
 – ecclesia parochialis Sancti Viti n. 999.
 – – plebanus (rector) u. Nedele, Georgius
- Kottány (in Hungaria; Málca/Malčice, SK)*
 – plebanus u. Iohannes, Simonis (II)
- Kovács, Blasius, scholaris n. 856; acolitus n. 881.
- Kovács, Laurentius subdiaconus, diaconus et presbiter n. 289.
- Kovács, Laurentius Georgii subdiaconus, cappellanus n. 451.
- Kovács, Petrus (I), subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Rugonfalva n. 620.
- Kovács, Petrus (II), clericus n. 660, 681.
- Kovács, Valentinus, subdiaconus et altarisista n. 307; subdiaconus, diaconus et presbiter, cappellanus n. 318.
- Kozár u. Kozárvár*
- Kozári, Paulus, scholaris, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Kozár n. 819.
- Kozárvár (villa in Transilvania; Cuzdrioara, RO)*
 – plebania Sancti Martini n. 819.
 – plebanus u. Kozári, Paulus
- Köleséri Kovács, Bartholomeus, scholaris, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus in Bélafalva n. 834.
- Köleséri Körtvélyes Paulus, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, altarisista de Tamáshida n. 277.
- Körmend (oppidum in Hungaria; HU)*
 – parochialis ecclesia Sanctae Elisabeth
 – – altare Sancti Petri et Pauli n. 961.
 – – altarisista u. Szentviszlói, Iohannes
- Körtvélyes u. Nyitrakörtvélyes*
- Körtvélyesi Bresbarte, Lucas, scholaris n. 712, acolitus 717; subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus in Körtvélyes n. 720.
- Körtvélyesi, Iohannes, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus in Körtvélyes n. 326.
- Kötegyán (villa in Hungaria; HU)*
 – ecclesia Sanctae Mariae n. 322.
 – plebanus u. Egidius, Nicolai
 – – cappella n. 720.
 – – cappellanus u. Egidius, Nicolai
- Kőszeg (civitas in Hungaria; HU)*
 – parochialis ecclesia n. 252. 264.

- – altare Sancti Erasmi n. 264.
 – – rector altaris *u* Kőszegi, Iudocus;
 – parochialis ecclesia Sancti Iacobi
 – – altare Beatae Mariae Virginis n. 989.
 – – altarista *u* Kőszegi, Iudocus; Száki, Mathias
 – – cappellanus altaris *u* Száki, Mathias
 Kőszegi, Iudocus, subdiaconus et rector in Kőszeg n. 252. subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus in Kőszeg n. 264.
 Krasznai, Benedictus Stephani, scolaris n. 545.
Kravarszka (villa in Slavonia, Kravarsko, HR)
 – ecclesia Sancti Crucis n. 147.
 – – plebanus *u* Gréchegyi, Georgius
 Kricken, Laurentius, subdiaconus, diaconus et presbiter, scolaris, perpetuus cappellanus in Apold n. 973.
Krisigle (oppidum in Hungaria; HU)
 – parochialis ecclesia Sancti Iohannis baptistae
 – – altare Sancti Michaelis archangeli n. 818.
 – – rector altaris *u* Czrasme-i, Stephanus Georgii
 Kristallóci, Tamás, diaconus n. 16.
 Kristvori, Petrus, scolaris n. 223.
Kurimján (villa in Hungaria; Kiskerény/Kurimany, SK)
 – parochialis ecclesia Sancti Quirini n. 908.
 – – rector *u* Neisse-i, Thomas
 Kusalyi, Petrus, scolaris n. 430. 431.
 Kutasi, Thomas, subdiaconus, canonicus de Castriferrei n. 140; diaconus n. 144; presbiter n. 145.
Kutina (oppidum in Slavonia; HR)
 – parochialis ecclesia
 – – altare Sancti Georgii n. 464.
 – – cappellanus altaris *u* Antonius, Pauli (II)
 Kutinai, Mathias, clericus n. 190; scolaris n. 191.
Kürttelek u Nagykürt
Kyesel (in Transilvania)
 – plebanus *u* Skap-i, Iohannes
 Lábodi, Iacobus, clericus n. 80.
 Lábodi Tót, Iohannes Benedicti, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus n. 397.
 Ladányi, Emericus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus n. 312.
 Ladislaus, Blasii (I), subdiaconus, plebanus de Kér n. 371.
 Ladislaus, Blasii (II), acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, cantor de Upor n. 403.
 Ladislaus Iohannes, clericus n. 765.
 Ladislaus, Laurentii, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Siter n. 298.
 Ladislaus, Mathiae, scolaris n. 799.
 Ladislaus, Stephani, acolitus n. 122.
Lak (villa in Hungaria; HU)
 – plebanus *u* Kopácsi, Michael
Lakár (villa in Hungaria; Lekárovice, SK)
 – plebania Sancti Crucis n. 416.
 – – plebanus *u* Michael, Martini (II)
 – – rector *u* Michael, Martini (II)
Lám (oppidum in Hungaria; Dacsólám/Horný Dačov Lom, SK)
 – parochialis ecclesia n. 383.
 – – rector *u* Stener, Leonardus
 Lasadi, Michael, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Handem n. 625.
 Laskói, Petrus, scolaris n. 523; clericus 533; subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Hanvart n. 599.
Laucken (villa in Imperio, DE)
 – cappella Sancti Udalrici episcopus n. 946.
 – – cappellanus *u* Weyllenavei Bremer Laurentius, Augustini, presbiter n. 117.
 Laurentius, Emerici, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus rector in Gellér n. 936.
 Lavezius, Franciscus, notarius Camerae (1146–1147), scriptor cancellariae (1445) n. 105.
 Lecksteyn, Ciriacus, licentiatu iuris canonici, decanus Maguntiensis, scriptor registri supplicationum (1448), abbreviator (1450–1467), notarius Camerae (1458–1468), scriptor cancellariae (1464–1465) n. 159.

- Lebota Veteri (Ólebota, villa in Hungaria; Stará Lebota, SK)*
 – parrochialis ecclesia Sancti Nicolai n. 408.
 – – beneficiatus *u* Dominicus, Burchardi
- Leibic (oppidum in Hungaria; Lubica, SK)*
 – altare Sancti Michaelis n. 506.
 – – rector altaris *u* Wubin, Georgius
- Leonardus, decanus de Belcastro, episcopus de Belcastro (1518–1533) n. 959–1001.
- Lénártfalva (villa in Hungaria; Lenartovce, SK)*
 – plebanus *u* Benedictus, Augustini
- Lénártfalvai, Thomas, scholaris n. 162.
- Lendva (Alsólendva, oppidum in Hungaria; Lendava, SLO)*
 – parrochialis ecclesia n. 261.
 – – rector *u* Iohannes, Gregorii
 – – cappella Beatae Mariae n. 388.
 – – cappellanus *u* Lendvai, Petrus
 – – cappella Sancti Iohannis evangelistae n. 996.
 – – cappellanus cappellae *u* Kebelei, Laurentius
 – ecclesia parrochialis Beatae Mariae Virginis n. 996.
 – – altare Sanctae Crucis n. 996.
 – – altare Sancti Iohannis evangelistae n. 996. 999.
 – – cappellanus altaris seu altarista *u* Csent, Nicolaus; Dobronoki Gere, Petrus
- Lendvai, Valentinus Petri, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Bakabánya n. 409.
- Lendvai, Petrus, subdiaconus, diaconus et presbiter, cappellanus de Lendva n. 388.
- Lenes, Barnabas, diaconus et presbiter, cappellanus n. 586.
- Leszna (villa in Hungaria; Lesné, SK)*
 – parrochialis ecclesia n. 832.
 – – plebanus *u* Lesznai, Stephanus
- Lesznai, Stephanus, scholaris subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Leszna n. 832.
- Léva u. Lendava*
- Leys, Nicolaus, clericus camerae (1435–1450) n. 75.
- Lipai, Silvester, clericus n. 390.
- Lipce (oppidum in Hungaria; Zólyomlipce/Slovenská Lúпча, SK)*
 – ecclesia Sancti Spiritus
 – – altare Beatae Mariae Virginis n. 704.
 – – altare Sancti Laurentii n. 917.
 – – altare Sancti Spiritus n. 690.
 – – cappellanus *u* Miczun, Thomas; Szeleci, Valentinus
 – – rector *u* Miczun, Thomas; Petrus, Emerici
- Lippai, Demetrius, scholaris n. 107.
- Liwner, Johann, clericus, n. 4.
- Lomnai, Gregorius, clericus n. 652. 673.
- Lontó (villa in Hungaria; Lontov, SK)*
 – ecclesia Sancti Stephani primi martyris n. 380.
 – – sacrista *u* Nadányi, Andreas
- Losonci, Andreas, acolitus, diaconus, subdiaconus, canonicus n. 10. 11.
- Lövő (villa in Hungaria; Zalalövő, HU)*
 – parrochialis ecclesia Sancti Iohannis n. 970. 999.
 – – plebanus *u* Haynick, Urbanus; Lövői, Andreas
- Lövői, Andreas, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Lövő n. 970.
- Lubotini, Fabianus, acolitus n. 75.
- Lucas, Augustini, subdiaconus, rector n. 536; diaconus et presbiter, rector de Intempro n. 573.
- Lucas, Damiani, scholaris n. 562.
- Lucas, Petri, scholaris n. 853; acolitus n. 877.
- Lucca (in Italia; IT)*
 – administrator *u* Riarío, Raffaele Sansoni Galeoti
- Lucerensis (Lucera in Italia; IT)*
 – cantor *u* Formica, Bassustachus
 – episcopus *u* Formica, Bassustachus
- Ludas (villa in Hungaria; HU)*
 – ecclesia Beatae Mariae n. 540.
 – – altarista *u* Simon, Michaelis (II)
- Luna, Bartholomeus de, episcopus Neocastrensis (1495–1497) n. 737–738.

Lyand (Leánd in Hungaria)

- parrochialis ecclesia n. 15.
- – rector *v.* Sági, Michael

Macerata (in Italia; IT)

- episcopus *v.* Tomasini, Thomas

Magna Petriua (in Slavonia)

- ecclesia Sancti Stephani
- – altare Beatae Mariae Virginis n. 929.
- – rector *v.* Gorai, Nicolaus

Maguntia (Mainz in Imperio; DE)

- altaria *v.* Richwum Weylenator Mulleffer
- cappellanus *v.* Richwum Weylenator Mulleffer; Weyllenavei Bremer, Iodocus; Wynheum Creys, Christophorus
- diaconus *v.* Richwum Weylenator Mulleffer; Weyllenavei Bremer, Iodocus; Wynheum Creys, Christophorus
- presbiter *v.* Richwum Weylenator Mulleffer; Weyllenavei Bremer, Iodocus; Wynheum Creys, Christophorus
- subdiaconus *v.* Richwum Weylenator Mulleffer; Weyllenavei Bremer, Iodocus; Wynheum Creys, Christophorus

Maguelonne (in France; FR)

- episcopus *v.* Aleman, Louis

Magyarád (villa in Hungaria; Modranka, SK)

- plebanus *v.* Ribasky, Iohannes

Magyarád (oppidum in Hungaria; Puzstamagyoród, HU)

- parrochialis ecclesia Sancti Michaelis
- – altare Sancti Michaelis n. 966.
- – altaria *v.* Navorati Tót, Iohannes
- – cappellanus altaris *v.* Navorati Tót, Iohannes

Magyarországi, Franciscus, acolitus n. 73.

Magyarországi, Gregorius, acolitus n. 31.

Magyarországi, Iohannes, frater, presbiter n. 119.

Magyarországi, Iohannes (I), OFM frater, subdiaconus, diaconus et presbiter n. 220.

Magyarországi, Iohannes (II), OFM frater, diaconus 356.

Magyarországi, Matheus, frater, presbiter n. 132.

Magyarországi, Nicolaus, acolitus n. 20.

Magyarországi, Paulus, scolaris n. 222.

Magyarországi, Petrus, frater OP presbiter n. 179.

Magyarországi, Philippus, OFM de Observantia subdiaconus n. 129; diaconus n. 130.

Magyarszőgyén (oppidum in Hungaria; Svodín, SK)

- parrochialis ecclesia Sancti Michaelis Archangeli

– – cimiteria

– – – cappella Sancti Nicolai episcopi n. 339.

– – – rector cappellae *v.* Hölvényi, Simon maior [in palatio apostolico]

– cappella *v.* Roma

Máka v. Kottány

Malaga (in Spain; SP)

- administrator *v.* Riario, Raffaele Sansoni Galeoti

Malta

- episcopus *v.* Riario, Raffaele Sansoni Galeoti

Mantova (in Italia, IT)

- archipresbiter *v.* Cavriani, Galeatius

– episcopus *v.* Cavriani, Galeatius

Marchall, Andreas, subdiaconus, diaconus et presbiter, scolaris, rector in Rosindol n. 999.

Marchegg (in Imperio; AT)

- plebanus *v.* Serkemali Frick, Vitus

Marcus, Ieronimi, subdiaconus et cappellanus in Hodrus n. 305. 319; diaconus et presbiter n. 319.

Máriás-i, Casparus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Castrobella n. 282.

Marinaribus, Marcus de, decretorum doctor, episcopus de Alessandria (1441–1457) n. 114–116.

Márkusfalva (villa in Slavonia; Markusicza, HR)

- ecclesia Sancti Pauli n. 935.

– – cappellanus *v.* Stephanus, Georgii (IV)

Marthon, Georgius, subdiaconus, cappellanus de Domayda n. 791.

- Martinus papa, V. (1417–1431) n. 1. 6. 10.
- Martinus, Bernardini, canonicus regulare Sancti Augustini (†1452), episcopus de Capodistria (1424–1428), de Mothonensis (1428–1430), archiepiscopus de Korfu (1430–1452) n. 8–11.
- Martinus, Antonii, scholaris n. 553.
- Martinus, Benedicti, subdiaconus, rector in Paga n. 892.
- Martinus, Bricii, subdiaconus, plebanus in Breznice n. 709.
- Martinus, Demetri, subdiaconus, altarista de Újlak n. 907.
- Martinus, Franciscus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus n. 424.
- Martinus, Iohannis, clericus n. 780.
- Martinus, Mathiae, scholaris n. 471; acolitus n. 488.
- Massa Maritima (in Italia; IT)*
– episcopus v. Gianderoni Iohannes
- Matheus, episcopus de San Leone (1516–1518) n. 930.
- Matheus, Benedicti (I), scholaris n. 230; acolitus n. 245, 262; subdiaconus, diaconus et presbiter, rector n. 262.
- Matheus, Benedicti (II), scholaris n. 392.
- Matheus, Blasii, scholaris n. 556.
- Matheus, Dionisii, scholaris n. 806, 825; subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Muhi n. 825.
- Matheus, Emerici, scholaris n. 474; acolitus n. 500.
- Matheus, Georgii, scholaris n. 852; acolitus n. 876.
- Matheus, Iohannis, clericus n. 13.
- Matheus, Lucii, subdiaconus, cappellanus Beatae Mariae in Prébely n. 689.
- Matheus, Thomae, subdiaconus, plebanus de Sály n. 701.
- Mathias, Blasii, scholaris n. 543; subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Atád n. 588.
- Mathias, Georgii, scholaris n. 475; acolitus n. 501.
- Mathias, Leonardii, subdiaconus, diaconus et presbiter, cappellanus in Bakabánya n. 309.
- Mathias, Nicolai, scholaris n. 65.
- Mathias, Sigismundi (I), scholaris n. 201; acolitus n. 206; subdiaconus n. 211. diaconus et presbiter, cappellanus in Meszt n. 215.
- Mathias, Sigismundi (II), subdiaconus, cappellanus n. 366.
- Mathias, Stephani, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Szerdahely n. 611.
- Mátisfalva (villa in Transilvania; Mătișeni/Mărcușa, RO)*
– plebania n. 324.
– – plebanus v. Baranyai, Michael
- Mátisházai, Paulus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus seu altarista n. 199.
- Matucsinai, Thomas, clericus n. 110.
- Medgyes (oppidum in Transilvania; Medias, RO)*
– parrochialis ecclesia Sanctae Margeretae n. 948. 952.
– – cappellanus v. Aranyműves, Vincentinus
- Medici, Franciscus Smilarde Armellinus de, secretarius cancellariae (1497–1515), clericus Camerae (1505–1515), clericus collegium cardinalis (1509–1510), camerarius papae (1515), prothonotarius (1517), episcopus de Gerace (1517–1519), archiepiscopus de Tarento (1525–1528), presbiter-cardinalis de Sancto Callixto (1517–1521), Sancta Maria in Trastevere (1523–1528), miles Sancti Petri (1520), camerlengo (1521–1528) n. 959–1005.
- Megyer (villa in Hungaria; Vásmegyer, HU)*
– ecclesiae Sancti Georgii
– – altare Beatae Mariae n. 276.
– – altarista Megyeri, Valentinus
- Megyeri, Valentinus, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, altarista n. 276.
- Mébi (villa in Hungaria, Včelínce, SK)*
– parrochialis ecclesia n. 258.
– – rector v. Csomai, Michael
- Meleto/Milieto (villa in Gallia, Claromontensis diocesis, FR)*
– episcopus v. Agnesi, Astrogio

Merestavit (in Slavonia)

– ecclesia n. 454.

– – cappellanus *u* Hraztovicaí szőlőhegyi Szent László-hegyi, Stephanus Pauli

Merrit (castrum in Hungaria; HU)

– cappella Sancti Iohannis baptistae et Beatae Mariae n. 538.

– – cappellanus *u* Bost, Andreas

Mesmel (in Hungaria; HU)

– ecclesia Beatae Elisabeth n. 718.

– – altartista *u* Ris, Michael

Mester, Iohannes, scholaris n. 181.

Mészáros, Georgius, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus de Dobronak n. 999.

Meszt (oppidum in Transilvania; Mușca, RO)

– altare Sancti Nicolai in Meszt n. 215.

– – cappellanus altaris *u* Mathias, Sigismundi (I)

Metu-i, Michael, acolitus, subdiaconus, diaconus, presbiter et plebanus in Szamosbecs n. 216.

Meyer, Ludovicus, acolitus, subdiaconus, diaconus, presbiter et plebanus de Helbény n. 155.

Michael, subdiaconus, diaconus, presbiter, cappellanus de Korompa n. 156.

Michael, Bartholomei, scholaris n. 859; acolitus n. 884.

Michael, Dionisii, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus in Negsekit n. 321.

Michael, Emerici, subdiaconus, diaconus et presbiter, cappellanus de Gorbonok n. 461.

Michael, Gallus, scholaris n. 521.

Michael, Georgii, acolitus n. 499.

Michael, Iohannis (I), acolitus n. 124;

Michael, Iohannis (II), rector n. 304.

Michael, Martini (I), subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Bábaszék n. 210.

Michael, Martini (II), subdiaconus, diaconus et presbiter, rector sive plebanus in Lakár n. 416.

Michael, Mathei, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Izdenc n. 453.

Michael, Pauli, subdiaconus et plebanus

Szamosbecs n. 209.

Michael, Pellificis, scholaris n. 522.

Miczun, Thomas, scholaris n. 916; perpetuus cappellanus in Lipcse n. 917; subdiaconus n. 918; diaconus n. 919.

Mikófalva (villa in Hungaria; HU)

– parrochialis ecclesia n. 23.

– – rector *u* Kemecei, Gregorius

Milánó (Milano in Italia; IT)

– archiepiscopus *u* Amidanis, Nicolaus de Miletinci, Antonius Stephani, subdiaconus, diaconus, presbiter, rector n. 417.

Mileto u. Meleto/Milieto

Milkoviensis (Milkó in Moldova; i. e. pars Transilvanica archidioecesis Strigoniensis; Milcovul, RO)

– cappellanus *u* Nicolaus scriptor;

– diaconus *u* Nicolaus scriptor;

– presbiter *u* Nicolaus scriptor;

– subdiaconus *u* Nicolaus scriptor

Miskonh-i, Matheus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Újlak n. 580.

Mitilenensis (in Greece; GR)

– archiepiscopus *u* Benedictus, OSB

Modrai, Thomas Georgii, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector Hagrais n. 729.

Mohácsi, Michael, presbiter, rector n. 78.

Molnár, Barnabas Iohannis, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, altartista seu cappellanus in Szombathely n. 971.

Molnár, Iohannes Andreae, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Jánoshegy n. 466.

Molnár, Martinus, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, perpetuus cappellanus in Chiselehi n. 949.

Molnár, Simon Lorandi, subdiaconus, diaconus et presbiter, canonicus de Szepes n. 721.

monasterium

– Sanctae Marie *u* Florentia

– Beatae Mariae de Aracoeli *u* Roma

Monostori, Matheus Thomae, acolitus, diaconus, rector de Palotabozsok n. 9.

- Monoszlói, Iohannes, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus Alsólendva n. 958.
- Monte fiascone (in Italia; IT)*
- episcopus v. Narnia, Valentinus de Montis Sancti Georgii
  - ecclesia v. Szepesszombat
- Mons Sancti Petri (villa in Transilvania; Petersburg, Barcaszentpéter; Sânpetru, RO)*
- parrochialis ecclesia Sancti Petri
  - – altare Sancti Petri n. 995.
  - – cappellanus altaris v. Szentpéteri, Iacobus Andreae
- Móré, Franciscus, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, archidiaconus de Szolnok, canonicus n. 937.
- Mosina (villa in Slavonia; Muina/ Šandrovac, HR)*
- altare Sancti Michaelis archangeli n. 396.
  - – cappellanus altaris v. Prodavizi, András Valentini
- Mosinai, Gregorius, acolitus n. 19.
- Mosinai, Michael Iacobi, subdiaconus, cappellanus n. 433.
- Moyses, Mathei, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus n. 421.
- Mubi (oppidum in Hungaria; HU)*
- parrochialis ecclesia Sancti Georgii
  - – cappella Sancti Michaelis n. 825.
  - – rector cappellae v. Matheus, Dionisii
- Mulyád (villa in Hungaria; Muľa, SK)*
- altare visitationis Beatae Mariae n. 376.
  - – beneficiatus v. Kislibercsei, Thomas Antonii
- Munoz, Antonius, OP, episcopus Sudensi n. 12.
- Mülbach (oppidum in Transilvania; Szászsebes, Sebeş, RO)*
- ecclesia Beatae Mariae Virginis
  - – altare Sancti Georgii n. 898.
  - – cappellanus altaris v. Mülbachi, Petrus Martini
- Mülbachi, Petrus Martini, scolaris n. 849; acolitus n. 873; subdiaconus, perpetuus cappellanus de Mülbach n. 898.
- Nadányi, Andreas, subdiaconus, diaconus et presbiter, sacrista de Lontó n. 380.
- Nagy, Andreas, subdiaconus, diaconus et presbiter, cappellanus cappellaniae n. 331.
- Nagy, Franciscus Andreae, subdiaconus, plebanus de Kekemér n. 895.
- Nagy, Iohannes, subdiaconus, plebanus Sancti Nicolai n. 789.
- Nagy, Martinus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Gyarmat n. 342.
- Nagy, Petrus, subdiaconus et rector de Ibrány n. 250, 257; diaconus et presbiter n. 257.
- Nagyalmási, Petrus, scolaris n. 559; subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Girolt n. 581.
- Nagybrezsnice (villa in Hungaria; Breznica, SK)*
- plebania n. 709.
  - – plebanus v. Martinus, Bricii
- Nagyfalui, Clemens, subdiaconus, diaconus et presbiter, scolaris, rector in villa Gyanté n. 993.
- Nagyidai, Blasius, scolaris n. 476; acolitus n. 494.
- Nagykapos (oppidum in Hungaria; Velké Kapušany, SK)*
- plebanus v. Tárkányi Balog, Thomas
- Nagykürt (Csallóközkürt/Obrady in Hungaria, SK)*
- ecclesia Sancti Stephani prothomartyris n. 595.
  - – plebanus v. Kamanci, Laurentius
- Nagylomnici, Emericus, scolaris n. 798, 826; subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Kolpach n. 826.
- Nagymihályi, Gregorius, subdiaconus, diaconus et presbiter et perpetuus cappellanus in Csetnek n. 313.
- Nagymihályfalvai, Georgius, clericus n. 557; subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Bánháza n. 607.
- Nagypalád (villa in Hungaria; Velika Palagy, UA)*
- parrochialis ecclesia Sancti Martini n. 351.
  - – rector v. Iohannes, Michaelis
- Nagyszőlősi, Petrus, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Szentkozma n. 980.

Nagytálya (villa in Hungaria; HU)

– parochialis ecclesia Sancti Nicolai n. 294.

– – plebanus *u.* Gyulaji, Dominicus

Namény (oppidum in Hungaria; Vásárosnamény, HU)

– plebanus *u.* Szatmári, Iohannes

Nandoralbensis (Belgrád in Serbia; SR)

– episcopus *u.* Szegedi, Petrus

Nándori Nagy, Nicolaus, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Szakállas n. 279.

Narnia, Stephanus de, abbreviator et notarius curiae (1483), notarius Camerae (1485–1503) n. 297–298. 351. 374–381. 387–388. 723–735. 748–753.

Narnia, Valentinus de, canonicus de Narnia, decretorum doctor, episcopus de Orte et Cività Castellana (1432–1442), de Corneto et Montefiascone (1437), de Ascoli Piceno (1442–1447) n. 41–48. 73–74.

Nativitatis Beatae Mariae Virginis

– altare *u.* Tola

– ecclesia *u.* Csaholy

Navorati Tót, Iohannes, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, perpetuus altarista seu cappellanus in Magyarád n. 966.

Nedela, Georgius, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, rector in Kosztolány n. 999.

Nedelice (oppidum in Slavonia; Drávavásárhely/Nedelšće, HR)

– parochialis ecclesiae Sanctae Trinitatis n. 154.

– – rector *u.* Georgius, Stephani

Negsekit (villa in Hungaria)

– plebania Beatae Mariae Virginis n. 321.

– – plebanus *u.* Michael, Dionisii

Neisse-i, Thomas, subdiaconus, rector in Kurimján n. 908.

Nemes, Emericus, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus altarista n. 957.

Németprónai, Casparus, subdiaconus n. 785.

Neocastrensis (Lamentia in Italia; IT)

– episcopus *u.* Luna, Bartholomeus de

Neudorfi, Nicolaus, scholaris n. 238.

Netz (?) (in Hungaria)

– plebania n. 808.

– – plebanus *u.* Hadus, Ladislaus

Neyperger, Martinus, presbiter, rector n. 135.

Nezsideri, Christianus, scholaris n. 189.

Nibarbasse (?) (in Transilvania)

– parochialis [ecclesia] Sancti Georgii n. 275.

– – rector *u.* Szalkai, Thomas

Nicolaus papa V (1447–1455) n. 108–109. 114–115. 117–118. 126. 135. 140. 142.

Nicolaus scriptor, scholaris, subdiaconus, diaconus et presbiter, cappellanus in Szeben n. 930.

Nicolaus, Georgii, scholaris n. 761.

Nicolaus, Gregorii, clericus n. 514.

Nicolaus, Laurentii subdiaconus, diaconus et presbiter, cappellanus n. 406.

Nicolaus, Michaelis subdiaconus, plebanus in Váralja n. 539; diaconus et presbiter n. 575.

Niesvagerine (?) (in Slavonia)

– ecclesia Sancti Georgii n. 459.

– – plebanus *u.* Íggyártó, Nicolaus

Nitriensis (Nyitra in Slovakia; SK)

– acolitus *u.* Bassóci, Gregorius; Iohannes, Gregorii

– cappellanus *u.* Gallus, Martini; Sigismundus, Venceslai

– diaconus *u.* Gallus, Martini; Iohannes, Gregorii; Paulus, Demetri; Thomas litteratus;

– presbiter *u.* Gallus, Martini; Iohannes, Gregorii; Paulus, Demetri; Thomas litteratus;

– rector *u.* Iohannes, Gregorii; Paulus, Demetri; Thomas litteratus

– scholaris *u.* Dominicus, Iacobi; Iohannes, Georgii

– subdiaconus *u.* Gallus, Martini; Iohannes, Gregorii; Paulus, Demetri; Sigismundus,

Venceslai; Thomas litteratus

Nodobama (?) (in Transilvania)

– ecclesia Sancti Nicolai

– – altare Beatae Mariae Virginis

– – rector altaris *u.* Iohannes, Nicolai (IV)

Nova (oppidum in Hungaria; Nova, HU)

- ecclesia parochialis Beatae Mariae Virginis n. 995.
- – cappella n. 995.
- – cappellanus seu altarista u Konch, Laurentius

Nyárádi, Ladislaus, scholaris n. 105.

Nyitrakörtvélyes (villa in Hungaria; Hrušovany, SK)

- altare Corporis Christi n. 270.
- – cappellanus altaris u Körtvélyesi Iohannes

Obedszentkereszt (oppidum in Slavonia; Obedišće, HR)

- cappella Beatae Mariae Virginis n. 975.
- – cappellanus u Szentmártoni, Blasius
- parochialis ecclesia Sancti Crucis n. 960.
- – plebanus u Petrus litteratus

Oberti, Stanislaus, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris n. 297.

Obres (villa in Slavonia; Obrež, HR)

- cappella Beatae Mariae Virginis n. 735.
- – rector cappellae u Ambrosius, Nicolai

Obaj (villa in Hungaria; Dolný Obaj, SK)

- parochialis ecclesia Sancti Stephani prothomartyris n. 426.
- – plebanus u Janóci, Albertus

Ókörtvélyesi, Georgius, scholaris n. 234; subdiaconus, diaconus et presbiter, rector n. 286.

Oláh, Laurentius Nicolai, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus n. 343.

Oldány (villa in Hungaria; HU)

- cappella defunctorum n. 992.
- – cappellanus u Valentinus, Georgius
- parochialis ecclesia
- – altare Sancti Michaelis n. 830.
- – rector u Sacher, Georgius Ambrosii

Olieaz, Paulus, subdiaconus, cappellanus n. 372.

Oltárc (oppidum in Hungaria; HU)

- parochialis ecclesia Sancti Georgii martyris
- – altare Omnium Sanctorum n. 967.

– – altare Sancti Alberti magni n. 977.

– – altarista u Oltárci Budini, Michael; Oltárci Németh, Iohannes

– – cappellanus altaris u Oltárci Budini, Michael; Oltárci Németh, Iohannes
Oltárci Budini, Michael, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, cappellanus seu altarista in Oltárc n. 977.

Oltárci Németh, Iohannes, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, perpetuus altarista seu cappellanus in Oltárc n. 967.

Omnium Sanctorum

– altare u Dobronak; Karom; Oltárc; Strigoniensis; Szomolány; Transilvanensis; Vaciensis; Vespreniensis

– cappella u Szénás

– ecclesia u Cserna; Csorba; Dobra; Gulács; Homonna; Quinqueecclesiensis; Somzer; Szakácsi; Szobránc; Zagrabiensis

– plebania u Negsekit

Oneschi, Blasius, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, perpetuus cappellanus de Garignica n. 959.

Orbona (oppidum in Slavonia; Orbovnica, HR)

– [ecclesia] Sancti Petri

– – cappella n. 627.

– – rector cappellae u Orbonai, Thomas

Orbonai, Thomas, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Orbona n. 627.

Orló (villa in Hungaria; Orlov, SK)

– parochialis ecclesia n. 224.

– – rector u Tárcafői, Iacobus

Oros (villa in Hungaria; HU)

– plebanus u Kállói, Michael

Oroszi, Paulus, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, rector in Jászó n. 465.

Orsini, Latino, archiepiscopus de Conza (1438–1439), de Tran (1439–1450), de Urbino (1450–1452), administrator de Bari (1454–1472), archiepiscopus de Tarento (1472–1477), presbiter-cardinalis de S. Giovanni e Paolo (1448–1468), episcopus-cardinalis de Albano (1465–1468), de Frascati

- (1468–1477), camerlengo (1471–1477) n. 165. 167–172. 174–176. 179–181. 183.
- Orte et Cività Castellana (in Italia; IT)*
- episcopus v. Narnia, Valentinus de; Palmerius, Nicolaus
- Osmia (in Italia; IT)*
- episcopus v. Riario, Raffaele Sansoni Galeoti Osvaldus, Dominici, clericus n. 101.
- Oszlány (oppidum in Hungaria; Oslany, SK)*
- altare Sancti Nicolai n. 437.
  - – cappellanus altaris v. Iohannes, Damiani (I)
  - parochialis ecclesia Stephani regis n. 284.
  - – rector v. Iohannes, Nicolai
- Otočac (Otočac in Croatia, HR)*
- episcopus v. Andreis, Vincentius de Óvári, Stephanus, diaconus n. 8.
- Paga (villa in Hungaria; Poga, HU)*
- parochialis ecclesia Sancti Iohannis baptistae n. 892.
  - – rector v. Martinus, Benedicti
- Paks (oppidum in Hungaria; HU)*
- ecclesia parochialis Sancti Crucis n. 997.
  - – altare defunctorum n. 997.
  - – cappellanus altaris v. Paksi, Urbanus
- Paksi, Urbanus, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, altaris de Paks n. 997.
- palatium
- apostolicum v. Roma
  - Sancti Iacobi v. Roma
- Palmerius, Nicolaus, Ordo eremitarum S. Augustini, baccalerus et magister theologiae, episcopus Cathanzanensis (1440–1448), de Orte et Cività Castellana (1455–) n. 135, 141, 145.
- Palotabozsok (Drávabozsok in Hungaria; HU)*
- altare Sanctae Veronicae n. 9.
  - rector altaris v. Monostori, Matheus Thomae
- Palotka (villa in Transilvania; Magyar-Palatka, Pălatca, RO)*
- plebanus v. Palotkai, Iohannes Ladislai
- Palotkai, Iohannes Ladislai, plebanus de Palotka n. 847, 871, 914; acolitus n. 871; subdiaconus n. 914.
- Pálülése (oppidum in Transilvania; Paulis, RO)*
- cappella Beatae Mariae Virginis n. 931.
  - – rector cappellae v. Polgári, Thomas
- Pancratius, Iohannis, diaconus, prebendarius et presbiter n. 148.
- Pankota (oppidum in Transilvania; Pâncota, RO)*
- ecclesia Sancti Laurentii
  - – altare defunctorum sociorum n. 626.
  - – rector altaris v. Paulus, Mathei
  - – altare Sanctae Anne n. 272.
  - – altare Sancti Laurentii n. 210. 214.
  - – cappellanus altaris v. Pankotai, Alexius
- Pankotai, Alexius, scholaris n. 200. 205; acolitus n. 205; subdiaconus et cappellanus de Pankota n. 210. 214; diaconus et presbiter n. 214.
- Pankotai, Barnabas, scholaris n. 755.
- Pankotai Mészáros, Stephanus, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, altaris in Pankota n. 272.
- Pankotai, Petrus Stephani, scholaris n. 515; clericus n. 527; subdiaconus, diaconus et presbiter, rector cappellanus n. 570.
- Papi, Thomas clericus n. 115.
- Paradisi, Roberthus, notarius Camerae (1436–1443) n. 75. 96–97.
- Parenzo (in Italia; IT)*
- episcopus v. Rampi, Daniel de
- Paskai, Stephanus, clericus n. 648. 664.
- Pata (villa in Hungaria; HU)*
- ecclesia n. 115.
  - – plebanus v. Fodor, Lucas
- Pataviensis (Passau, DE)*
- acolitus v. Grichtler, Martinus
  - clericus v. Liwner, Johann; Pechi, Wolfgangus
  - diaconus v. Grichtler, Martinus; Hasteter, Andreas
  - presbiter v. Grichtler, Martinus; Hasteter, Andreas
  - scholaris v. Hasteter, Andreas
  - subdiaconus v. Grichtler, Martinus; Hasteter, Andreas
- Paulus II, papa (1464–1471) 147. 154. 159. 162–163.

- Paulus, Antonii, scholaris n. 547.
- Paulus, Demetrii (I), subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in BÉlic n. 724.
- Paulus, Demetrii (II), scholaris n. 855; acolitus n. 879.
- Paulus, Georgii, scholaris, altarista n. 468; acolitus n. 485.
- Paulus, Mathei, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Pankota n. 626.
- Paulus, Mathiae (I), subdiaconus n. 35; diaconus n. 42.
- Paulus, Mathiae (II), subdiaconus, diaconus et presbiter, rector cappellaniae n. 327.
- Paulus, Mathiae (III), subdiaconus, rector n. 435.
- Paulus, Michaelis, scholaris n. 482; acolitus n. 492.
- Paulus, Stephani, subdiaconus et rector in Tószeg n. 251. 259; diaconus et presbiter n. 259.
- Paulus, Thomae, scholaris n. 443, clericus n. 445.
- Paulus, Valentini, clericus n. 103; acolitus n. 104.
- Paur, Iohannes, scholaris n. 233. 247; acolitus n. 247; subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Purch n. 285.
- Pazony (villa in Hungaria; Nyírpazony, HU)*
- parrochialis ecclesiae nativitatís Beatae Mariae n. 335.
- – plebanus v. Fekete, Laurentius Georgii
- Pazonyi, Bartholomeus, diaconus et presbiter, plebanus de Quenissen n. 584.
- Pechi, Wolfgangus, clericus n. 744.
- Pekreci, Georgius, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus in Gerzence n. 940.
- Pelsőci Bonc, Nicolaus Francisci, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector n. 389.
- Pélyi, Petrus, scholaris n. 358; clericus n. 362.
- Péntek (villa in Transilvania; Szászpéntek, Pinctu, RO)*
- parrochialis ecclesiae Sancti Nicolai n. 964.
- – plebanus v. Bálint, Balthasarus Stephani
- Peracsényi, Matheus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Haravza s n. 340.
- Pervez (villa in Hungaria Pércs [Vámospércs], HU seu Petresd [Petreşti] in Transilvania, RO)*
- parrochialis ecclesia Sancti Petri et Pauli apostolorum n. 341.
- – plebanus v. Szombathelyi, Petrus
- Perugia (in Italia; IT)*
- gubernator v. Cavriani, Galeatius
- Perusio, Angelus de, notarius Camerae, custos litterae Apostolicae Camerae n. 60, 71.
- Perusio, Benedictus Guidalotti de, clericus Apostolicae Camerae (1416–1424), gubernator (1424–1430), vicecamerarius (1427), episcopus Aprutini (1429), episcopus Recinetensis (1429), legum doctor. n. 1, 6.
- Pétervárad, Nicolaus, clericus n. 111; acolitus n. 112.
- Petresi, Nicolaus Petri, scholaris n. 800; subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Ferged n. 823.
- Petrus litteratus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus in Obedszentkereszt n. 960.
- Petrus, Dominici, scholaris n. 429.
- Petrus, Emerici, subdiaconus, rector de Lipcse n. 690.
- Petrus, Georgii, acolitus n. 484.
- Petrus, Gregorii, scholaris, cappellanus n. 467.
- Petrus, Iohannis, scholaris n. 772; clericus n. 781.
- Petrus, Michaelis, subdiaconus, cappellanus n. 434.
- Petrus Paulus, episcopus Sant' Agata de' Goti n. 219–385. 387–411.
- Petrus, Petri, subdiaconus, plebanus n. 787.
- Petrus, Sebastiani, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus n. 374.
- Petrus, Stephani, clericus n. 637. 684.
- Petrus, Valentini (I), subdiaconus, diaconus et presbiter n. 291.
- Petrus, Valentini (II), scholaris n. 862; acolitus n. 880.
- Petrus, Viti, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, altarista de Berzence n. 270.
- Philippus, Bartholomei, episcopus de Arió (1469–1480), de Hierapetra (1480–1502) n. 184–187.
- Piacensa (Piacenza in Italia; IT)*

- episcopus *u* Amidanis, Nicolaus de Pincés, Benedictus, subdiaconus, plebanus de Szentdemeter n. 902.
- Pisa (in Italia; IT)*
- administrator *u* Riario, Raffaele Sansoni Galeoti
- Piscia, Philippus de, notarius Camerae (1430–1457) n. 141.
- Piskárkos (villa in Hungaria; Pişcari RO)*
- parochialis ecclesia n. 263.
- rector *u* Szabó, Albertus
- Pistoia (in Italia; IT)*
- archidiaconus *u* Vincio, Bartholomeus de Plather, Bernardus, subdiaconus, cappellanus in Besztercebánya n. 699.
- plebania
- Beatae Mariae Virginis *u* Negsekit; Agriensis
- Omnium Sanctorum *u* Hocsá
- Sanctae Graciae *u* Szentgerice
- Sanctae Margaretae *u* Transilvanensis
- Sancti Crucis *u* Lakár; Zagrabiensis
- Sancti Georgii *u* Agriensis
- Sancti Iohannis ante portam Latinam *u* Varadiensis
- Sancti Martini *u* Bélafalva; Kozárvár; Strigoniensis; Transilvanensis; Vikanovec
- Sancti Nicolai *u* Agriensis; Girolt; Hodrus; Strigoniensis
- Sancti Thomae *u* Suzha
- Pócspetri (villa in Hungaria; HU)*
- plebanus *u* Stephanus, Georgii (III)
- Podivini, Iacobus, subdiaconus, altaris Valcsa n. 692.
- Polcz, Casparus, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris et perpetuus cappellanus n. 221.
- Polgári, Thomas, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Pálülése n. 931.
- Poltári, Stephanus, scholaris, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus beneficiatus n. 933.
- Pontecurvo, Philippus de, notarius Camerae (1478–1499), scriptor cancellariae (1484–1499), secretarius cancellariae (1498–1499) n. 187. 354. 633.
- Porno (villa in Hungaria; Pornóapáti, HU)*
- monasterium Sanctae Margarite n. 945.
- prebendarius *u* Stantzi Thiring, Christophorus
- Pozsega u. Pozsegaszentpéter*
- Pozsegaszentpéter (oppidum in Hungaria; Kapitol, HR)*
- altare Sancti Nicolai n. 41.
- magister *u* Gregorius, Iohannis
- Pozsegai, Demetrius, acolitus n. 100.
- Pozsegai, Dionisius, acolitus, frater ordinis Heremitarum n. 118.
- Pozsegai, Georgius, presbiter n. 18.
- Pozsegai, Martinus, scholaris n. 512; clericus n. 513.
- Pozsegai, Stephanus, acolitus n. 26; subdiaconus n. 30; diaconus 38; presbiterius n. 45.
- Pozsegavári, Georgius, subdiaconus n. 74.
- Pozsegavári, Iohannes, acolitus n. 32.
- Pozsony (civitas in Hungaria; Bratislava, SK)*
- cappellanie Sancti Gothardi episcopi extra muros n. 946.
- cappellanus *u* Schwechnheimi Rasor, Iohannes
- parochialis ecclesia Sancti Laurentii
- altare Sancti Laurentii n. 942.
- cappellanus altaris *u* Sobetter, Vid
- Pozsonyi, Nicolaus Vulf, subdiaconus n. 94. diaconus 95.
- Pozsonyi, Wolfgangus, clericus n. 126; acolitus n. 127.
- Pozsegavári, Stephanus, acolitus n. 102.
- Pöstyéni, Wenceslaus, acolitus n. 1.
- Prázsmár (villa in Transilvania; Tartlau/Prejmer, RO)*
- cappella n. 695.
- cappellanus *u* Brassói, Mathias Petri
- Prébely (villa in Hungaria; Horné Prábelce, SK)*
- cappella Beatae Mariae n. 689.
- cappellanus *u* Matheus, Lucii
- Privígyei, Stanislaus, clericus n. 656. 677.
- Prodavizi, Andreas Valentini, acolitus, subdiaco-

- nus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus in Mosina n. 396.
- Prodavizi, Dionisius Eliae, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Karom n. 395.
- Prodavizi, Iohannes, scolaris n. 516; clericus n. 528; subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Barakavics n. 596.
- Prohenza, Iohannes de u Aquiliona, Iohannes de *Purch (in Hungaria)*
- parrochialis ecclesia Sancti Andreae n. 285.
  - – rector u Paur, Iohannes
- Purs (in Transilvania)*
- rector u Kapusi, Franciscus;
- Püspöki (villa in Hungaria; Gyöngyöspüspöki, HU)*
- altare Sancti Stephani n. 428.
  - – cappellanus altaris u Sugill-i Tót, Michael Pauli
  - – rector altaris u Sugill-i Tót, Michael Pauli
- Püspöki (oppidum in Hungaria; Pozsonypüspöki, Podunajské Biskupice, SK)*
- parrochialis ecclesia Sancti Nicolai
  - – altare Beatae Mariae Virginis n. 941.
  - – cappellanus altaris u Grichtler, Martinus
- Quenissen (in Hungaria)*
- ecclesia Sancti Stephani n. 584.
  - – plebanus u Pazonyi, Bartholomeus
- Quinqueecclesiensis (Pécs in Hungaria; HU)*
- acolitus u Bartholomeus, Martini; Monostori, Matheus Thomae; Nemes, Emericus; Petrus, Georgii; Pozsegai, Demetrius; Pozsegai, Dionisius; Pozsegai, Stephanus; Pozsegavári, Iohannes; Pozsegavári, Stephanus; Stephanus, Georgii (IV)
  - altarista u Paksi, Urbanus
  - cappellanus u Georgius, Francisci; Helir, Iohannes; Moyses, Mathei; Petrus, Gregorii; Stephanus, Georgii (IV); Valentinus, Georgius; Valentinus, Ladislai
  - clericus u Kopácsi, Michael; Laskói, Petrus; Matucsinai, Thomas; Pozsegai, Martinus; Szentnártoni, Gregorius; Walkav, Franciscus
  - diaconus u Bíró, Mathias; Czrasme-i, Stephanus Georgii; Georgius, Francisci; Georgius, Iohannis; Georgius, Pauli; Helir, Iohannes; Kopácsi, Michael; Laskói, Petrus; Monostori, Matheus Thomae; Moyses, Mathei; Nemes, Emericus; Paksi, Urbanus; Paulus, Mathiae (I); Petrus, Valentini (I); Pozsegai, Stephanus; Sacher, Georgius Ambrosii; Stephanus, Georgii (IV); Szakályi, Martinus; Székely, Thomas; Tratum, Michael; Valentinus, Georgius
  - frater ordinis Heremitarum u Pozsegai, Dionisius
  - plebanus u Kopácsi, Michael; Laskói, Petrus; Tratum, Michael
  - presbiter u Bíró, Mathias; Connam-i, Iohannes; Czrasme-i, Stephanus Georgii; Georgius, Francisci; Kopácsi, Michael; Laskói, Petrus; Mohácsi, Michael; Moyses, Mathei; Nemes, Emericus; Paksi, Urbanus; Petrus, Valentini (I); Pozsegai, Georgius; Pozsegai, Stephanus; Sacher, Georgius Ambrosii; Stephanus, Georgii (IV); Szakályi, Martinus; Székely, Thomas; Tratum, Michael; Valentinus, Georgius
  - rector u Bíró, Mathias; Connam-i, Iohannes; Czrasme-i, Stephanus Georgii; Mohácsi, Michael; Sacher, Georgius Ambrosii; Székely, Thomas
  - scolaris u Atyai, Petrus; Bogádi, Georgius; Czrasme-i, Stephanus Georgii; Georgius Ambrosii; Kopácsi, Michael; Laskói, Petrus; Nyárádi, Ladislaus; Paksi, Urbanus; Petrus, Gregorii; Pozsegai, Martinus; Sacher, Szakályi, Martinus; Székely, Thomas; Valentinus, Georgius
  - subdiaconus u Bíró, Mathias; Caploi, Mathias; Czrasme-i, Stephanus Georgii; Georgius, Francisci; Gregorius, Iohannis; Georgius, Pauli; Helir, Iohannes; Kopácsi, Michael; Laskói, Petrus; Moyses, Mathei;

- Nemes, Emericus; Óvári, Stephanus; Paksi, Urbanus; Paulus, Mathiae (I); Petrus, Valentini (I); Pozsegai, Stephanus; Pozsega-vári, Georgius; Valentinus, Ladislai; Sacher, Georgius Ambrosii; Stephanus, Georgii (IV); Szakályi, Martinus; Székely, Thomas; Tratum, Michael; Valentinus, Georgius
- Quist, Andreas subdiaconus, plebanus de Ypalohevc n. 503.
- Racsa (oppidum in Slavonia; Rača, HR)*
 – parrochialis ecclesia
 – – altare Sancti Michaelis archangeli n. 456.
 – – cappellanus altaris u Homoki, Petrus Emerici
- Racsai, Antonius, scholaris n. 56,
 Racsai, Benedictus, acolitus n. 60.
 Racsai, Mathias, acolitus n. 49.
 Racsai, Paulus, acolitus n. 50.
- Radulf, Ordo eremitarum Sancti Augustini, episcopus de Città di Castello (1441–1460), secretarius cappella papae n. 94. 101. 103–107. 109–113. 117–125. 127–130. 132–134. 136–144.
- Radvánci, Paulus, subdiaconatus n. 3.
- Ragyolec (villa in Hungaria; Ordzovany, SK)*
 – ecclesia Sancti Antonii confessoris n. 693.
 – – rector u Simon, Corradi
- Rampi, Daniel de, canonicus de Terviso, episcopus de Cittanova (1421–1426), de Parenzo (1426–1433), de Concordia (1433–1433), camerarius papae, thesaurarius (1434–1435) n. 25.
- Ramac (oppidum in Slavonia)*
 – parrochialis ecclesia Sancti Georgii
 – – altare Beatae Mariae n. 812.
 – – altarista u Clincherie, Fabianus Georgii
- Ránk (villa in Hungaria; Rankovce, SK)*
 – plebania n. 452.
 – plebanus u Benedictus, Georgii
- Raschaw, Udalricus, scholaris n. 713. 715.
- Raszinya (oppidum in Hungaria; Raszínyake-resztúr, HR)*
 – altare Sancti Crucis n. 354.
 – – vicarius altaris u Raszinyai, Gallus Raszinyai, Gallus, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, vicarius de Raszinya n. 354.
- Rax-i Sikm, Iohannes, diaconus, presbiter et plebanus de Knagli n. 169.
- Rebrényi, Iohannes, scholaris n. 565; subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Szenna n. 578.
- Recanati, Antonius Colombella de, Canonicus regularis Sancti Augustini, episcopus Senogalliensis (1447–1466) n. 141.
- Recinetensis (Recanti in Italia; IT)*
 – episcopus u Perusio, Benedictus Guidalotti de Redima-i, Blasius, diaconus, presbiter n. 195.
- Regutó (in Hungaria)*
 – parrochialis ecclesia n. 839.
 – – plebanus u Szalóki, Osvaldus
- Remete, Sigismundus, scholaris, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Huzo n. 838.
- Remptuer, Ludovicus, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, cappellanus in Besztercebánya n. 944.
- Res (in Transilvania)*
 – parrochialis ecclesia
 – – cappella Sancti Georgii n. 904.
 – – cappellanus u Szászhermányi, Sigismund
- Reszege (villa in Hungaria; Resigbea, RO)*
 – plebanus u Simon, Andreae
- Réves, Iohannes, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Várad n. 219.
- Révkanizsai, Paulus, clericus n. 649. 670.
- Riario, Raffaele Sansoni Galeoti, prothonotarius, administrator de episcopatus Cemerino (1478–1479), episcopus de Tréguier (1480–1483), administrator de episcopatus Salamanca (1482–1483), episcopus de Osma (1483–1493), de Viterbo (1498–1506), de Arezzo (1508–1511), administrator de episcopatus Savona (1511–1516), episcopus de Malta (1516–1520), de Cuenza (1479–1482, 1493–1518), administrator episcopatus de Lucca (1517), Malaga et Pisa (1518), diaco-

- nus-cardinalis de Sacto Giorgio in Velabro (1477–1480), presbiter-cardinalis de Sancta Sabina (1507), presbiter-cardinalis de Sancto Lorenzo in Damaso (1480–1503), episcopus-cardinalis de Albano (1503–1507), de Sabina (1507–1508), de Porto (1508–1511) et de Ostia (1511–1521), camerlengo (1483–1521) n. 187–188. 195–199. 213–221. 224–226. 228. 256–298. 309–314. 318–357. 373–376. 382. 384–385. 387–390. 392–412. 414–428. 453–467. 505–507. 512. 541–631. 712. 720–753. 796–813. 818–840. 915. 920. 922–958.
- Ribasky, Iohannes, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Magyarád n. 923.
- Richwum, Weylenator Mulleffer, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus altarista in Weylenawe n. 946.
- Rida (in Hungaria)*
 – plebanus u. Gartachi, Petrus
- Ris, Michael, subdiaconus, altarista de Mesmel n. 718.
- Riseroles (in Transilvania)*
 – plebanus u. Riseroles-i, Iohannes Michaelis
- Riseroles-i, Iohannes Michaelis, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Riseroles n. 622.
- Rochouath-i, Antonius, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus beneficiatus n. 933.
- Rohonci, Georgius, clericus n. 172; acolitus n. 173; subdiaconus n. 177.
- Rohonci, Simon, clericus n. 69.
- Rojsai, Petrus, acolitus n. 76.
- Roma (in Italia; Roma, IT, VA)*
 – basilica Laterani
 – – cappella Sancta Sanctorum n. 149. 150.
 – basilica principis apostolorum n. 187. 920. 921.
 – – cappella Beatae Mariae de Febrius n. 168.
 – – cappella sacristiae n. 147. 148. 152. 153.
 – – cappella Sancti Andreae n. 1–3. 6–11. 14. 114–116. 118–129. 165–166.
 – – cappella Sancti Andreae et Gregorii n. 151.
 – – cappella Visitationis Beatae Mariae (Virginis) n. 130–140. 142–144.
 – – cappella Sanctae Catharinae n. 99.
 – – sacristia n. 164. 167. 184. 185.
 – Curia Romana n. 1. 154. 158. 165. 170. 172. 174. 176. 179–181. 183–186. 188. 190–195. 199–200. 214. 216–218. 222. 224. 227. 229. 257–258. 260. 265–267. 269–271. 277. 282–284. 292. 299. 309. 315. 320–321. 324–325. 328–330. 335. 349. 351–352. 354–357. 382. 384–387. 389–390. 413–414. 429. 440. 454–455. 466–467. 515. 630–632. 722. 796. 843. 915–916. 920. 930–931.
 – ecclesia Beatae Mariae Transpontina n. 195–198.
 – ecclesia Beatae Mariae Minerve alme Urbis n. 183.
 – ecclesia Sanctae Mariae de Regina Coeli in Burgo n. 199. 214–215. 217. 222–225. 227. 229–250. 252–263. 265–266. 271–281. 292. 299–305. 308. 315–317. 335–345. 351–354. 356–372. 377–381. 384–386. 389–391. 394.
 – ecclesia Sancti Andreae n. 101.
 – ecclesia Sancti Angeli de Burgo u. ecclesia Sancti Michaelis in Burgo
 – ecclesia Sancti Apollinaris n. 935. 936.
 – ecclesia Sancti Bartholomei in Regione Transtiberim n. 154–156. 158. 162. 169. 171. 180–182.
 – ecclesia Sancti Bartholomei de/in Insula u. ecclesia Sancti Bartholomei in Regione Transtiberim
 – ecclesia Sanctae Catharinae in Burgo Sancti Petri de Urbe n. 383. 916.
 – ecclesia Sancti Celsi n. 103–107. 109–113. 117.
 – ecclesia Sancti Honofrii n. 738.
 – ecclesia hospitalis Sancti Spiritu in Saxia n. 170. 172–173. 175–179.
 – ecclesia Sancti Iacobi in Burgo n. 413–414. 453–454. 456–457.
 – ecclesia Sancti Iohannes Scalomita n. 161.
 – ecclesia Sancti Laurentii de Burgo n. 937–938. 941–944.
 – ecclesia Sancti Laurentii in Damaso n. 145.
 – ecclesia Sanctae Marie in Aquiro n. 141.

- ecclesia Sancti Michaelis de/in Burgo n. 931–934. 959–968. 971–996. 998–999. 1001
- ecclesia Sancti Michaelis supra Suburbium s. Petri Alme Urbis n. 200–212. 214–217.
- ecclesia Sancti Panthaleonis n. 515–540. 569–630. 632–654. 656–711. 723. 736. 739. 742. 753–795. 841–842.
- ecclesia Sancti Salvatoris iuxta Hospitale Francorum n. 631. 712–719. 741. 811. 814–840. 843–915.
- ecclesia Sancti Silvestri n. 12.
- ecclesia Sancti Stephani in Vaticano n. 440–452.
- Hospitale Francorum n. 631.
- monasterium Beatae Mariae de Aracoeli
  - – capitularis n. 158. 159. 160.
  - palatium apostolicum
  - – cappella maior n. 164.
  - palatium Sancti Iacobi
  - – cappella posita n. 507–514.
- Rosindol (villa in Hungaria; Ružindol, SK)*
  - ecclesia parochialis Beatae Catherinae n. 999.
  - plebanus (rector) v. Marchall, Andreas *Rouen (in France; FR)*
  - archiepiscopus v. d'Estouteville, Guglielmo Rózsahegyí, Iohannes, scholaris n. 774; clericus n. 783.
- Rubeis, Petrus, notarius Camerae (1458–1467) n. 147. 152. 161.
- Rugonfalva (villa in Transilvania; Rugănești, RO)*
  - parochialis ecclesia Sanctae Catherinae
  - – altare Beatae Mariae Virginis n. 620.
  - – rector v. Kovács, Petrus (I)
- Rugonfalvi, Petrus, scholaris n. 567.
- Rupeí, Iohannes, subdiaconus, cappellanus in Melden n. 792.
- Sacher, Georgius Ambrosii, scholaris subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Oldány n. 830.
- Ság (in Transilvania)*
  - parochialis ecclesia Sancti Michaelis n. 344.
  - plebanus v. Hegyi, Gallus
- Sági, Michael, subdiaconus, rector de Lyand n. 15. diaconus n. 24.
- Sagona (in France; IT)*
  - episcopus v. Francischino
- Salamanca (in Spain; SP)*
  - administrator v. Riario, Raffaele Sansoni Galeoti
- Salich, Martinus, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, perpetuus cappellanus de Szilincs n. 999.
- Saltzburgensis (Salzburg in Austria; AT)*
  - acolitus v. Sobetter, Vid
  - clericus v. Staynberger, Ernst
  - diaconus v. Sobbetter, Vid; Staynberger, Ernst; Scharthoffer, Philipp
  - presbiter v. Sobbetter, Vid; Staynberger, Ernst; Scharthoffer, Philipp
  - scholaris v. Scharthoffer, Philipp
  - subdiaconus v. Scharthoffer, Philipp; Sobbetter, Vid; Staynberger, Ernst
- Sályi (in Hungaria seu in Transilvania; Olábsályi (Șeulia de Mureș), Szamossályi, Mezősályi (Șăulia), RO)*
  - plebanus v. Matheus, Thomae
- Sámsoni, Ambrosius Valentinus, scholaris n. 560; subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Hosszúpály n. 608.
- San Geminiano, Antonius de, episcopus de Bagnorea (1488–1497) n. 467.
- San Leone (in Italia; IT)*
  - episcopus v. Matheus
- Sancta Sanctorum
  - cappella v. Roma
- Sanctae Annae
  - altare v. Alsólendva; Huszt; Pankota; Strigoniensis
  - ecclesia v. Volavje
- Sanctae Annae matris Mariae
  - altare v. Borostyánkő
  - cappella v. Borostyánkő
- Sanctae Catherinae
  - altare v. Agriensis; Barát; Cassania; Ivánc; Strigoniensis; Szentmárton; Szombathely;

- Terebes; Vaniskóc; Zagrabiensis
 – ecclesia *u* Chiselei; Dobrakucsá; Hosszúpály;
 Roma; Ypaloheve
 Sanctae Dorotheae
 – altare *u* Transilvanensis
 Sanctae Elenae
 – altare *u* Nitriensis
 Sanctae Elisabeth
 – altare *u* Eyuer; Heves
 – ecclesia *u* Körmend
 Sanctae Graciae
 – plebania *u* Szentgerice
 Sanctae Margaretae
 – altare *u* Agriensis; Quinqueecclesiensis
 – ecclesia *u* Medgyes; Transilvanensis
 Sanctae Mariae
 – ecclesia *u* Kötegyán; Strigoniensis; Szanda-
 lik; Uguidi
 Sanctae Mariae in Quiro
 – ecclesia *u* Roma
 Sanctae Mariae de Regina Coeli
 – ecclesia *u* Roma
 Sanctae Mariae Magdalenae
 – ecclesia *u* Sztrigó
 Sanctae Mariae Virginis
 – ecclesia *u* Zagrabiensis
 Sanctae Sophiae
 – altare *u* Csetnek; Újhely
 Sanctae Trinitatis
 – altare *u* Strigoniensis; Szentgyörgy; Szőlős
 – ecclesia *u* Dunatűfalú; Nedelice; Transil-
 vanensis
 Sanctae Ursulae et sociorum eius
 – altare *u* Agriensis
 Sanctae Veronicae
 – altare *u* Palotabozsok
 Sancti Adriani
 – altare *u* Zagrabiensis
 – cappella *u* Gorbonok
 Sancti Alberti magni
 – altare *u* Oltárc
 Sancti Andreae
 – cappella *u* basilica principis apostolorum
 – ecclesia *u* Debrecen; Dubrava; Purch; Roma;
 Transilvanensis
 Sancti Andreae et Gregorii
 – cappella *u* Roma
 Sancti Antonii
 – altare *u* Besenovc
 – ecclesia *u* Weyllenawe
 Sancti Antonii confessoris
 – ecclesia *u* Ragyolc
 Sancti Apollinaris
 – ecclesia *u* Roma
 Sancti Bartholomei
 – ecclesia *u* Agriensis
 Sancti Bartholomei in Regione Transtiberim
 – ecclesia *u* Roma
 Sancti Bartholomei de Insula
 – ecclesia *u* Roma
 Sancti Benedicti
 – ecclesia *u* Szentbenedek
 Sancti Briccii
 – altare *u* Böszörmény
 Sancti Celsi
 – ecclesia *u* Roma
 Sancti Cosme
 – ecclesia *u* Szentkozma
 Sancti Cosme et Damiani
 – altare *u* Szencse
 Sancti Crucis
 – altare *u* Heppenheim; Lendva; Raszinya; Segn
 – ecclesia *u* Agriensis; Csoltó; Kekemér; Kra-
 varszka; Obedszentkereszt; Paks; Vidovc;
 Zagrabiensis
 – plebania *u* Lakár; Zagrabiensis
 Sancti Egidii
 – ecclesia *u* Agriensis; Siter
 Sancti Emerici
 – altare *u* Baldóc; Torda
 – ecclesia *u* Transilvanensis
 Sancti Erasmi
 – altare *u* Kőszeg
 – cappella *u* Hidas
 Sancti Fabiani et Sebastini
 – altare *u* Quinqueecclesiensis

- ecclesia *u* Szentágota
 Sancti Francisci
 – altare *u* Agriensis
 – ecclesia *u* Bononiensis; Transilvanensis
 Sancti Georgii
 – altare *u* Csetnek; Had; Kutina; Mülbach; Szkacsány; Újlak
 – cappella *u* Res
 – ecclesia *u* Bábaszék; Behinea; Knagli; Megyer; Muhi; Nibarbasse; Niesvagine; Ranac; Strigoniensis; Szentgyörgy; Transilvanensis; Vittenc
 – plebania *u* Agriensis
 Sancti Georgii martyr
 – altare *u* Szeben
 – ecclesia *u* Ibrány
 Sancti Gothardi episcopi extra muros
 – cappella *u* Pozsony
 Sancti Honofrii
 – ecclesia *u* Roma
 Sancti Iacobi
 – altare *u* Cassania
 – cappella *u* Agriensis; Intempro
 – ecclesia *u* Cuzlern; Dobronak; Florentia; Kőszeg
 Sancti Iacobi in Burgo
 – ecclesia *u* Roma
 Sancti Iohannis
 – altare *u* Agriensis; Egerszeg; Szentiván; Vih
 – ecclesia *u* Lövé; Tamáshida
 Sancti Iohannis ante portam Latinam
 – plebania *u* Varadiensis
 Sancti Iohannis baptistae
 – altare *u* Atád; Valcsa
 – ecclesia *u* Krisigk; Paga; Szamosbecs; Szentjános; Varadiensis
 Sancti Iohannis baptistae ac evangelistae
 – altare *u* Dévény
 Sancti Iohannis baptistae et Beatae Mariae
 – cappella *u* Merrit
 Sancti Iohannis baptistae extra muros
 – cappella *u* Jánoshegy
 Sancti Iohannes baptistae decollationis
 – ecclesia *u* Bordos
 Sancti Iohannis evangelistae
 – altare *u* Lendva
 – cappella *u* Lendva
 – ecclesia *u* Strigoniensis
 Sancti Iohannis Scalomita
 – ecclesia *u* Roma
 Sancti Ladislai
 – cappella *u* Bene
 – ecclesia *u* Agriensis; Dobronak; Iklód
 Sancti Ladislai regis
 – altare *u* Agriensis; Vespreniensis
 Sancti Laurentii
 – altare *u* Lipcse; Pankota; Pozsony
 – ecclesia *u* Agriensis; Castrobella; Florentia; Pankota; Pozsony; Vaciensis; Varadiensis
 Sancti Laurentii de Burgo
 – ecclesia *u* Roma
 Sancti Laurentii in Damaso
 – ecclesia *u* Roma
 Sancti Leonardii
 – altare *u* Sztrigó
 Sancti Lucii
 – ecclesia *u* Strigoniensis
 Sancti Marci
 – cappella *u* Gömör
 – ecclesia *u* Florentia; Keung; Transilvanensis
 Sancti Martini
 – altare *u* Handem; Haram; Nagypalád; Sztregova
 – cappella *u* Brassó
 – collegiata ecclesia *u* Szepes
 – ecclesia *u* Adorján; Besenyő; Karxuisvegh; Nagypalád; Szentmárton; Szombathely; Vaciensis; Zagrabiensis
 – plebania *u* Bélafalva; Kozárvár; Vikanovec
 Sancti Martini confessoris
 – ecclesia *u* Transilvanensis
 Sancti Martini episcopi
 – ecclesia *u* Heves
 Sancti Mathei
 – altare *u* Saxegan
 – cappella *u* Saxegan

- Sancti Mauritii
– cappella *u* Asszonypataka
- Sancti Michaelis
– altare *u* Besztercebánya; Debrecen; Garignica; Leibic; Magyarád; Oldány; Ternovec; Transilvanensis; Zagrabiensis
– cappella *u* Agriensis; Muhi
– ecclesia *u* Beszterce; Debrecen; Ibrány; Magyarád; Segn; Strigoniensis; Szakállas; Szepesváralja; Terebes; Zagrabiensis
- Sancti Michaelis archangeli
– altare *u* Agriensis; Krisigk; Mosina; Racsá; Szata; Torda; Vespreniensis
– cappella *u* Korompa
– ecclesia *u* Agriensis; Ákosfalva; Csépa; Jászó; Magyaroszógyén
- Sancti Michaelis in Burgo
– ecclesia *u* Roma
- Sancti Michaelis de Vicedominorum
– ecclesia *u* Florentia
- Sancti Michaelis supra Suburbium s. Petri Alme Urbis
– ecclesia *u* Roma
- Sancti Nicolai
– altare *u* Fehérvár; Hagrid; Hodrus; Meszt; Oslány; Pozsegaszentpéter; Strigoniensis; Szeben; Szentmárton
– cappella *u* Apold; Hodrus; Jasztrebarszka
– ecclesia *u* Baciensis; Bakabánya; Cresencz; Felsőwallendorf; Gerzencze; Lehota Veteri; Nagytálya; Nodobama; Péntek; Püspöki; Sentonk; Strigoniensis; Szajol; Székelyvásárhely; Szentmiklós; Szilincs; Transilvanensis; Udvarhely
– plebania *u* Girolt; Hodrus; Strigoniensis
- Sancti Nicolai confessoris *u* Böszörmény; Slomillocvarch
- Sancti Nicolai episcopi
– cappella *u* Magyaroszógyén
– ecclesia *u* Strigoniensis
- Sancti Osvaldi
– ecclesia *u* Széleskút
- Sancti Panthaleonis
– ecclesia *u* Roma
- Sancti Pauli
– ecclesia *u* Cassania; Florentia; Márkusfalva
- Sancti Petri
– altare *u* Csesztreg; Dobronak; Mons Sancti Petri; Szentpéter
– collegiata ecclesia *u* Agriensis
– ecclesia *u* Heppenheim; Káposztafalva; Mons Sancti Petri; Orbona; Sandominie; Szentpéter; Újhely
- Sancti Petri et Pauli
– cappella *u* Körmend
– collegiata ecclesia *u* Buda
- Sancti Petri et Pauli apostolorum
– ecclesia *u* Perrez; Transilvanensis
- Sancti Quirini
– ecclesia *u* Kurimján
- Sancti Salvatoris iuxta Hospitale Francorum
– ecclesia *u* Roma
- Sancti Silvestri
– ecclesia *u* Roma
- Sancti Simonis et Iudee
– altare *u* Nitriensis
- Sancti Spiritus
– altare *u* Agriensis; Lipcse
– cappella *u* Homonna
– collegiata ecclesia *u* Csázma
– ecclesia *u* Ete; Lipcse; Strigoniensis; Szentlélek
- Sancti Stephani
– altare *u* Püspöki; Szombathely
– ecclesia *u* Magna Petrivia; Quenissen
- Sancti Stephani in Vaticano
– ecclesia *u* Roma
- Sancti Stephani primi martyris
– ecclesia *u* Lontó
- Sancti Stephani prothomartyris
– altare *u* Garignica; Karxuisvegh;
– ecclesia *u* Harazua; Nagykürt; Ohaj
- Sancti Stephani regis
– altare *u* Gyarmat
– ecclesia *u* Demecser; Oslány
- Sancti Stephani regis Tratesseliz
– ecclesia *u* Asszonypataka

- Sancti Thomae
– altare *u.* Agriensis
- Sancti Trium Regum
– altare *u.* Strigoniensis
- Sancti Udalrici episcopus
– cappella *u.* Laucken
- Sancti Valentini
– altare *u.* Strigoniensis; Zagrabiensis
- Sancti Viti
– ecclesia *u.* Kosztolány
- Sancti Wolfgangi
– altare *u.* Szentlélek
- Sancto Geminiano, Petrus de, notarius Camerae (1435–1444) n. 72.76.
- Sandomini, Valentinus, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Sandominie n. 810.
- Sandominie (in Hungaria)*
– parochialis ecclesia Sancti Petri
– – altare decem millia militum n. 810.
– – rector altaris *u.* Sandomini, Valentinus
- Sant' Agata de' Goti (in Italia; IT)*
– episcopus *u.* Petrus Paulus
- Sant' Angelo dei Lombardi (in Italia; IT)*
– episcopus *u.* Iacobus
- Sárfalvi, Simon, subdiaconus, plebanus n. 687.
- Sárkányfalvai, Iohannes Iohannis, subdiaconus, diaconus et presbiter, altarista de Keszi n. 749.
- Sárpataki, Emericus, subdiaconus, altarista de Iklód n. 913.
- Sasfalvi, Iohannes Georgii, clericus n. 645. 667.
- Sass, Matheus, clericus de Cologne, notarius Camerae (1464–1471) n. 162. 181.
- Sáta (villa in Hungaria; HU)*
– plebania n. 381.
– – plebanus *u.* Sátai, Benedictus
- Sátai, Benedictus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus plebaniae de Sáta n. 381.
- Sátori, Iohannes, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector n. 616.
- Savona (in Italia; IT)*
– administrator *u.* Riario, Raffaele Sansoni
- Galeoti
Saxegan (oppidum in Hungaria, HU)
– altare seu cappella Sancti Mathei n. 939.
– – cappellanus (altaris) *v.* János, Florianus
- Scharthoffer, Philipp, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, perpetuus attitulatus ad mensam illustris dominus comitis Petri Erdődi de Monyorókerék serenissimi regis Hungariae cubicularii n. 998.
- Schwarczwaldi, Osvaldus, scholaris n. 67.
- Schwechnheimi Rasor, Iohannes, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, perpetuus cappellanus de Pozsony n. 946.
- Sebastianus, Alexii, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Böszörmény n. 333.
- Segesd (villa in Transilvania; Şaeş, RO)*
– ecclesia
– – altare n. 628.
– – rector altaris *u.* Teleki, Benedictus Benedicti
- Segesdi, Iacobus, subdiaconus, litteratus cappellanus n. 391. 394; diaconus et presbiter 394.
- Segn dioecesis (Zengg in Croatia; HR)*
– parochialis ecclesiae Sancti Michaelis
– – altare Sancti Crucis n. 182.
– – rector altaris *u.* Csázmai, Mathias
– subdiaconus *u.* Csázmai, Mathias
- Seltzsam, Wolfgangus, acolitus n. 71.
- Semjén (villa in Hungaria; Kállósemjén, HU)*
– plebanus *u.* Kállói, Emericus
- Semjéni, Emericus, acolitus, subdiaconus, diaconus, presbiter n. 161.
- Senogalliensis (Segnigallia in Italia; IT)*
– episcopus *u.* Recanati, Antonius Colombella de;
- Sentonk (?) (in Hungaria)*
– parochialis ecclesia Sancti Nicolai n. 286.
– – rector *u.* Ókörtvélyesi, Georgius
- Szepesszombat (oppidum in Hungaria; Spišská Sobota, SK)*
– ecclesia Montis Sancti Georgii
– – cappella n. 180.
– – perpetuus cappellanus *u.* Valentinus, Nicolai (I)
- Serkemali Frick, Vitus, subdiaconus, diaconus

- et presbiter, plebanus admissas in Arche Marchegg n. 947.
- Sigismundus, Venceslai, subdiaconus, cappellanus Sanctae Elenae n. 438.
- Silvester, Gregorii, acolitus n. 70.
- Simon, Ambrosii, scholaris n. 481; acolitus n. 491.
- Simon, Andreae, subdiaconus, plebanus de Reszege n. 910.
- Simon, Antonii, scholaris n. 757.
- Simon, Corradi, subdiaconus, rector in Ragyolc n. 693.
- Simon, Iohannis, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector sive plebanus de Sululia n. 458.
- Simon, Laurentii, plebanus n. 642. 665.
- Simon, Michaelis (I), subdiaconus, diaconus et presbiter, rector n. 332.
- Simon, Michaelis (II), presbiter, altarista de Ludas n. 540.
- Simon, Pauli, scholaris n. 851; acolitus n. 875.
- Simon, Thomae (I), litteratus, subdiaconus, altarista in Tardoskedd n. 694.
- Simon, Thomae (II), subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Cassania n. 922.
- Siri, Stephanus, scholaris n. 203; acolitus n. 208.
- Siter (villa in Hungaria; Şişterea, RO)*
– parrochialis ecclesia Sancti Egidii n. 298.
– – rector *v.* Ladislaus, Laurentii
- Sixtus, IV papa (1471–1484) n. 168. 170. 172. 174. 180–181. 183–186.
- Skap-i, Iohannes, presbiter, plebanus de Kysel n. 151.
- Slomillocvarch (villa in Poland; PL)*
– parrochialis ecclesiae Sancti Nicolai confessoris n. 384.
– rector *v.* Hunger, Andreas
- Sobetter, Vid, acolitus, perpetuus cappellanus in Pozsony n. 942.
- Somlyó (villa in Transilvania; Szilágyosomlyó, Simleu Silvaniei, RO)*
– plebanus *v.* Baráti, Mathias Briccii
- Somodori, Iohannes, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Csór n. 733.
- Somorjai Salczer, Martinus, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris n. 740.
- Somzer (villa in Transilvania; Şintereag, RO)*
– parrochialis ecclesia Omnium Sanctorum n. 346.
– – plebanus *v.* Descellec-i, Michael
- Sózó, Emericus Benedicti, plebanus de Csongrád n. 655. 676.
- Spello, Baptista Nicolai de, (†1502) notarius imperatorii et papae, abbreviator (1473–1478), procurator penitentiariae (1474), notarius Camerae (1480–1489) n. 184–186. 213. 220–221. 285. 287–290. 297.
- Spirensis (Speyer in Germany)*
– diaconus *v.* Schwechnheimi Rasor, Iohannes
– presbiter *v.* Schwechnheimi Rasor, Iohannes
– scholaris *v.* Schwechnheimi Rasor, Iohannes
– subdiaconus *v.* Schwechnheimi Rasor, Iohannes
- Stael, Stephanus, acolitus n. 116.
- Standenfulder, Iudocus *v.* Kőszegi Iudocus
- Stantzi Thiring, Christophorus, scholaris, subdiaconus, diaconus et presbiter, prebendarius in Porno n. 945.
- Staynberger, Ernst, subdiaconus, diaconus et presbiter, clericus, perpetuus beneficiatus in Borostyánkő n. 947.
- Stelmacher, Florianus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Hodrus n. 213.
- Stener, Leonardus, subdiaconus, rector de Lám n. 383.
- Stephanus, Augustini, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus ecclesiae Sancti Emerici n. 334.
- Stephanus, Benedicti, subdiaconus, altarista n. 688.
- Stephanus, Dionisii, subdiaconus, diaconus, presbiter, rector parrochialis ecclesiae Beatae Mariae de villa Ekel n. 184.
- Stephanus, Georgii (I), presbiter, perpetuus cappellanus n. 415.
- Stephanus, Georgii (II), scholaris n. 801.
- Stephanus, Georgii (III), subdiaconus, plebanus de Pócspetri n. 894.
- Stephanus, Georgii (IV), acolitus, subdia-

- conus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus in Márkusfalva n. 935.
- Stephanus, Gregorii (V), scholaris n. 920. 921.
- Stephanus, Ladislai, subdiaconus, diaconus n. 166.
- Stephanus, Michaelis, subdiaconus et cappellanus n. 306. 320; diaconus et presbiter n. 320.
- Stephanus, Pauli, acolitus n. 68.
- Stephanus, Stephani, scholaris n. 479; acolitus n. 489.
- Stephanus, Valentini, scholaris n. 865; acolitus n. 887.
- Stranet, Blasius, subdiaconus et rector parochialis ecclesiae Sancti Trinitatis in Dunaújfalva n. 365.
- Strigoniensis (Esztergom in Hungaria; HU)*
- acolitus *u* Albertus, Thomae; Benedekfalvi, Lucianus; Blasius, Francisci; Blasius, Thomae; Bwer, Stephanus; Ferencfi, Simon Iohannis; Gunter, Iohannes Casparis; Gregorius, Thomae (II); Iacobus, Benedicti; Iohannes, Michaelis (IV); Kebelei, Laurentius; Késmárki Bushsneyder, Servatius Petri; Körtvélyesi Bresbart, Lucas; Losonci, Andreas; Meyer, Ludovicus; Michael, Iohannis (I); Nándori Nagy, Nicolaus; Paulus, Demetri (II); Petrus, Viti; Pozsonyi Wolfgangus; Szalóci, Lucas; Szebedrázsi, Gregorius; Valentinus, Nicolai (I)
  - altaris *u* Brassói Króner, Iohannes; Csitári, Iohannes Chrispster Petri; Demetrius, Petri; Kovács, Valentinus; Podivini, Iacobus; Sárkányfalvi, Iohannes Iohannis; Simon, Thomae (I); Stephanus, Benedicti
  - beneficiatus *u* Dominicus, Burchardi; Gunter, Iohannes Casparis; Kislibercsei, Thomas Antonii; Poltári, Stephanus; Staynberger, Ernst
  - cappellanus *u* Andreas, Casparis; Batquo, Simon; Béla, Iohannes Iohannis; Berethalmi, Iohannes; Blost, Andreas; Bogáti Csám, Iohannes; Bost, Andreas; Brassói, Mathias Petri; Csetneki, Matheus; Faribel, Laurentius; Gallus, Iohannis; Georgius, Mathiae (II); Grichtler, Martinus; Hasteter, Andreas; Herner, Mathias; Iohannes, Damiani; Iohannes, Iacobi; Iohannes, Ieronimi; Iohannes, Michaelis (V); Iohannes, Pauli; Késmárki Bushsneyder, Servatius Petri; Kovács, Valentinus; Körtvélyesi Bresbarte, Lucas; Körtvélyesi, Iohannes; Kricken, Laurentius; Marcus, Ieronimi; Martinus, Franciscus; Matheus, Lucii; Mathias Sigismundi; Michael; Miczun, Thomas; Nagy, Andreas; Nicolaus scriptor; Plather, Bernardus; Remptuer, Ludovicus; Salich, Martinus; Schwechnheimi Rasor, Iohannes; Segesdi, Iacobus; Servatius Petri; Sobetter, Vid; Stephanus, Georgii (I); Szeleci, Valentinus; Szennai, Alexander Mathiae; Szentmátéi, Iohannes; Szentpéter, Iacobus Andreae; Szkambet, Iohannes; Thomas, Petri; Turányi, Iohannes; Turner, Marcus; Valentinus, Ambrosii; Valentinus, Nicolai (I); Varga, Franciscus; Varga, Iohannes
  - clericus *u* Iohannes, Thomae (II); Kohlbacki, Georgius; Lipai, Silvester; Nicolaus, Gregorii; Pélyi, Petrus; Pozsonyi, Wolfgangus; Pöstyéni, Wenceslaus; Privigyei, Stanislaus; Raschaw, Uldaricus; Rózsahegy, Iohannes; Szabó, Philippus; Thomas, Antonii
  - diaconus *u* Andreas, Iohannis; Béla, Iohannes Iohannis; Benedictus, Augustini; Benedictus, Gregorii (II); Berethalmi, Iohannes; Biciri, Paulus Antonii; Blost, Andreas; Bogáti Csám, Iohannes; Brassói, Mathias; Chonchpruner, Vincentius; Claris, Adam; Cossehal, Iohannes; Csetneki, Matheus; Csomai, Michael; Dominicus, Burchardi; Fehér, Nicolaus; Gallus, Iohannis; Gebel, Georgius; Georgius, Mathiae (II); Gömöri, Demetrius Sigismundi; Faribel, Laurentius; Gömöri, Iacobus; Gregori-

- us, Mathei; Grichtler, Martinus; Gunter, Iohannes Casparis; Gutai, Petrus; Hasteter, Andreas; Haynick, Urbanus; Herner, Mathias; Hölvényi, Simon; Hungari, Gregorius; Hunger, Andreas; Iohannes, Iacobi; Iohannes, Nicolai; Iohannes, Pauli; Iohannes, Thomae (I); Janóci, Albertus; Kamanci, Laurentius; Kebelei, Laurentius; Késmárki Busthsneyder, Servatius Petri; Kislibercsei, Thomas Antonii; Kohlpachi, Georgius; Kovács, Valentinus; Körtvélyesi Bresbarte, Lucas; Körtvélyesi, Iohannes; Kricken, Laurentius; Lendvai, Valentinus Petri; Losonci, Andreas; Marchall, Andreas; Marcus, Ieronimi; Martinus, Franciscus; Meyer, Ludovicus; Michael, Martini (I); Michael, Martini (II); Miczun, Thomas; Molnár, Iohannes Andreae; Molnár, Simon; Nadányi, Andreas; Nagy, Andreas; Nagy, Petrus; Nagylomnici, Emericus; Nándori Nagy, Nicolaus; Nicolaus scriptor; Nicolaus, Michaelis; Paulus, Mathiae (II); Pelsőci Bonc, Nicolaus Francisci; Petrus, Viti; Oberti, Stanislaus; Oroszi, Paulus; Poltári, Stephanus; Pozsonyi Nicolaus Vulf; Remptuer, Ludovicus; Réves, Iohannes; Ribasky, Iohannes; Sági, Michael; Salich, Martinus; Sandominie-i, Valentinus; Sárkányfalvi, Iohannes Iohannis; Sátai, Benedictus; Schwechnheimi Rasor, Iohannes; Segesdi, Iacobus; Simon, Thomae (II); Somorjai Salczer, Martinus; Sobetter, Vid; Staynberger, Ernst; Stelmacher, Florianus; Stener, Leonardus; Stephanus, Dionisii; Suxhinter, Sebastianus; Szalóci, Lucas; Szebeni, Iacobus; Szennai, Alexander Mathiae; Szentpéteri, Iacobus Andreae; Szkárosi, Stephanus; Szőgyéni Vrtel, Iacobus; Szőlősi, Michael; Thomas, Petri; Toronyi, Petrus; Turner, Marcus; Valentinus, Nicolai (I); Varga, Iohannes; Vavrisói, Stephanus; Wubin, Georgius
- litteratus u Segesdi, Iacobus; Iohannes; Simon, Thomae (I)
- notarius u Iohannes, Pauli
- plebanus u Benedictus, Augustini; Fehér, Nicolaus; Franciscus, Brici; Gregorius, Mathei; Gutai, Petrus; Hungari, Gregorius; Iohannes, Thomae (I); Janóci, Albertus; Kamanci, Laurentius; Kohlpachi, Georgius; Meyer, Ludovicus; Nagylomnici, Emericus; Nicolaus, Michaelis; Pincés, Benedictus; Réves, Iohannes; Ribasky, Iohannes; Sátai, Benedictus; Szkárosi, Stephanus; Stelmacher, Florianus; Valentinus, Nicolai (II); Vavrisói, Stephanus
- presbiter u Andreas, Iohannis; Bélai, Iohannes Iohannis; Benedictus, Augustini; Benedictus, Gregorii (II); Berethalmi, Iohannes; Biciri, Paulus Antonii; Blost, Andreas; Bogáti Csám, Iohannes; Brassó, Mathias; Chonchpruner, Vincentius; Claris, Adam; Cossehal, Iohannes; Csetneki, Matheus; Csomai, Michael; Dominicus, Burchardi; Faribel, Laurentius; Fehér, Nicolaus; Gallus, Iohannis; Gebel, Georgius; Georgius, Mathiae (II); Gömöri, Demetrius Sigismundi; Gömöri, Iacobus; Gregorius, Mathei; Grichtler, Martinus; Gunter, Iohannes Casparis; Gutai, Petrus; Hasteter, Andreas; Haynick, Urbanus; Herner, Mathias; Hölvényi, Simon; Hungari, Gregorius; Hunger, Andreas; Iacobi; Iohannes, Iacobi; Iohannes, Nicolai; Iohannes, Pauli; Iohannes, Thomae (I); Janóci, Albertus; Kamanci, Laurentius; Kebelei, Laurentius; Késmárki Busthsneyder, Servatius Petri; Kislibercsei, Thomas Antonii; Kohlpachi, Georgius; Kovács, Valentinus; Körtvélyesi Bresbarte, Lucas; Körtvélyesi, Iohannes; Kricken, Laurentius; Lendvai, Valentinus Petri; Marchall, Andreas; Marcus, Ieronimi; Martinus, Franciscus; Meyer, Ludovicus; Michael; Michael,

- Martini (I); Michael, Martini (II); Molnár, Iohannes Andreae; Molnár, Simon; Nadányi, Andreas; Nagy, Andreas; Nagy, Petrus; Nagylomnici, Emericus; Nándori Nagy, Nicolaus; Neyperger Martinus; Nicolaus scriptor; Nicolaus, Michaelis; Oberti, Stanislaus; Oroszi, Paulus; Paulus, Mathiae (II); Pelsőci Bonc, Nicolaus Francisci; Petrus, Viti; Poltári, Stephanus; Réves, Iohannes; Ribasky, Iohannes; Salich, Martinus; Sandominie-i, Valentinus; Sárkányfalvi, Iohannes Iohannis; Sátai, Benedictus; Schwechnheimi Rasor, Iohannes; Segesdi, Iacobus; Simon, Thomae (II); Somorjai Salczer, Martinus; Staynberger, Ernst; Stelmacher, Florianus; Stener, Leonardus; Stephanus, Dionisii; Stephanus, Georgii (I); Suxhinter, Sebastianus; Szalóci, Lucas; Szebeni, Iacobus; Szennai, Alexander Mathiae; Szentpéteri, Iacobus Andreae; Szkárosi, Stephanus; Szőgyéni Vrtel, Iacobus; Szőlősi, Michael; Thomas, Petri; Toronyi, Petrus; Turner, Marcus; Valentinus, Nicolai (I); Varga, Iohannes; Vavrisói, Stephanus; Wubin, Georgius
- rector *u* Andreas, Iohannis; Biciri, Paulus Antonii; Chonchpruner, Vincentius; Claris, Adam; Csomai, Michael; Galgóci, Georgius Casparis; Gömöri, Demetrius Sigismundi; Haynick, Urbanus; Hölvényi, Simon; Iohannes, Nicolai; Lendvai, Valentinus Petri; Marchall, Andreas; Marcus, Ieronimi; Michael, Martini (I); Michael, Martini (II); Molnár, Iohannes Andreae; Nándori Nagy, Nicolaus; Neisse-i, Thomas; Neyperger, Martinus; Oroszi, Paulus; Paulus, Mathiae (II) Paulus, Mathiae (III); Pelsőci Bonc, Nicolaus Francisci; Petrus, Emerici; Remptuer, Ludovicus; Sági, Michael; Sandominie-i, Valentinus; Simon, Corradi; Simon, Thomae (II); Sobetter, Vid; Stener, Leonardus; Stephanus, Dionisii; Stranet, Blasius; Suxhinter, Sebastianus; Szalóci, Lucas; Szőlősi, Michael; Toronyi, Petrus; Wubin, Georgius
  - sacrista *u* Nadányi, Andreas;
  - scolaris *u* Albertus, Thomae; Bazini Poba, Petrus; Baronia, Antoius; Bélai, Iohannes Iohannis; Benedekfalvi, Lucianus; Benedictus, Gregorii (I); Blasius, Francisci; Demetrius, Bricii; Ferencfi, Simon Iohannis; Gregorius, Georgii; Gregorius, Thomae (II); Haynick, Urbanus; Herner, Mathias; Hunger, Andreas; Iohannes, Michaelis; Késmárki, Thomas; Kohlbachi, Georgius; Körtvéyesi Bresbarte, Lucas; Kricken, Laurentius; Lénártfalvai, Thomas; Marchall, Andreas; Matheus, Benedicti (I); Mathias, Nicolai; Mester, Iohannes; Miczun, Thomas; Nagylomnici, Emericus; Neudorf, Nicolaus; Oberti, Stanislaus; Paulus, Demetri (II); Petrus, Dominici; Poltári, Stephanus; Raschaw, Uldalricus; Rózsahegy, Mathias; Salich, Martinus; Simon, Antonii; Somorjai Salczer, Martinus; Stephanus, Georgii; Szekeres, Stephanus Georgii; Szennai, Alexander Mathiae; Szkárosi, Stephanus; Szobosi, Michael; Sztegovai, Paulus; Thomas, Antonii; Tristanus, Antonii; Varga, Iohannes; Vavrisói, Stephanus; Zottl, Christianus
  - subdiaconus *u* Andreas, Casparis; Andreas, Iohannis; Augustinus, Balthazaris; Batquo, Simon; Bélai, Iohannes Iohannis; Benedictus, Augustini; Benedictus, Gregorii (II); Berethalmi, Iohannes; Biciri, Paulus Antonii; Bogáti Csám, Iohannes; Bost, Andreas; Brassói, Iacobus; Brassói Króner, Iohannes; Brassói, Mathias; Brassói, Mathias Petri; Chonchpruner, Vincentius; Claris, Adam; Cossehal, Iohannes; Csetneki, Matheus; Csitári, Iohannes Chrispster Petri; Csomai, Michael; Demetrius, Petri; Dominicus, Burchardi;

- Fehér, Nicolaus; Felkai, Servatius; Franciscus, Brici; Galgóci, Georgius Casparis; Gallus, Iohannis; Gebel, Georgius; Georgius, Martini; Gömöri, Demetrius Sigismundi; Gömöri, Iacobus; Gregorius, Mathei; Grichtler, Martinus; Gunter, Iohannes Casparis; Gutai, Petrus; Hasterer, Andreas; Haynick, Urbanus; Heltai, Petrus; Herner, Mathias; Hölvényi, Simon; Hungari, Gregorius; Hunger, Andreas; Iohannes, Damiani; Iohannes, Iacobi; Iohannes, Ieronimi; Iohannes, Michaelis (V); Iohannes, Nicolai; Iohannes, Pauli; Iohannes, Thomae (I); Janóci, Albertus; Kamanci, Laurentius; Kebelei, Laurentius; Késmárki Busthsneyder, Servatius Petri; Kislibercsei, Thomas Antonii; Kohlpachi, Georgius; Kovács, Valentinus; Körtvélyesi Bresbarte, Lucas; Körtvélyesi, Iohannes; Kricken, Laurentius; Lendvai, Valentinus Petri; Losonci, Andreas; Marchall, Andreas; Marcus, Ieronimi; Martinus, Franciscus; Matheus, Lucii; Mathias, Sigismundi; Meyer, Ludovicus; Michael, Martini (I); Michael, Martini (II); Miczun, Thomas; Molnár, Iohannes Andreae; Molnár, Simon; Nádányi, Andreas; Nagy, Andreas; Nagy, Petrus; Nagylovnici, Emericus; Nándori Nagy, Nicolaus; Németprónai, Casparus; Neisse-i, Thomas; Nicolaus, scriptor; Nicolaus, Michaelis; Oberti, Stanislaus; Oroszi, Paulus; Paulus, Mathiae (II); Paulus, Mathiae (III); Pelsőci Bonc, Nicolaus Francisci; Petrus, Emerici; Petrus, Viti; Pincés, Benedictus; Plather, Bernardus; Podivini, Iacobus; Poltári, Stephanus; Pozsonyi, Nicolaus Vulf; Remptuer, Ludovicus; Réves, Iohannes; Ribasky, Iohannes; Sandominie-i, Valentinus; Salich, Martinus; Sárkányfalvi, Iohannes Iohannis; Sátai, Benedictus; Schwechnheimi Rasor, Iohannes; Segesdi, Iacobus; Simon, Corradi; Simon, Thomae (I); Simon, Thomae (II); Sobetter, Vid; Somorjai Salczer, Martinus; Staynberger, Ernst; Stelmacher, Florianus; Stener, Leonardus; Stephanus, Benedicti; Stephanus, Dionisii; Stranet, Blasius; Suxhinter, Sebastianus; Szalóci, Lucas; Szebeni, Iacobus; Szeleci, Valentinus; Szennai, Alexander Mathiae; Szentmátéi, Iohannes; Szentpéteri, Iacobus Andreae; Szkambet, Iohannes; Szkárosi, Stephanus; Szőlósi, Michael; Thomas, Petri; Toronyi, Petrus; Turányi, Iohannes; Turner, Marcus; Valentinus, Ambrosii; Valentinus, Nicolai (I); Valentinus, Nicolai (II); Varga, Franciscus; Varga, Iohannes; Vavrisói, Stephanus; Wubin, Georgius
- vicarius *u.* Cossehal, Iohannes
- Strongol (in Italia; IT)*
- episcopus *u.* Castello, Iohannes de Sugill-i Tót, Michael Pauli diaconus, presbiter, rector et cappellanus de Püspök n. 428.
- Sululia (in Slavonia)*
- [plebania] Sancti Nicolai n. 458.
- plebanus *u.* Simon, Iohannis
- rector *u.* Simon, Iohannis
- Sumbenchlic-i, Michael, subdiaconus, cappellanus de Besenovc n. 432.
- Suxhinter, Sebastianus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Cluodor n. 412.
- Szabó, Albertus, scholaris n. 232; acolitus n. 246. 263; subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Piskárkos n. 263.
- Szabó, Iohannes, rector in Dubrava n. 17.
- Szabó, Petrus, clericus n. 106.
- Szabó, Philippus Stephani, clericus n. 634. 683.
- Szajol (villa in Hungaria; Szajlova, SR)*
- parrochialis ecclesiae Sancti Nicolai n. 280.
- – rector *u.* Keceli Emericus
- Szakácsi (oppidum in Hungaria; Nagyszakácsi, HU)*
- parrochialis ecclesiae Omnium Sanctorum n. 420.

- – rector *v.* Ager, Paulus
Szakállas (villa in Hungaria; Sokolce, SK)
 – parochialis ecclesia Sancti Michaelis n. 279.
 – – rector *v.* Nándori Nagy, Nicolaus
 Szakályi, Martinus, subdiaconus, diaconus et
 presbiter, scolaris, perpetuus cappellanus
 in Szentiván n. 982.
 Száki, Mathias, subdiaconus, diaconus et pres-
 biter, altarista seu cappellanus de civitas
 Kőszeg n. 989.
 Szalánkeméni, Petrus, clericus n. 651. 672.
*Szalatnya (villa in Hungaria; Slatina, Pótor,
 Opatová, Nagylóc, SK)*
 – parochialis ecclesia n. 382.
 – – rector *v.* Andreas, Iohannis
 Szalkai, Thomas, acolitus, subdiaconus, diaco-
 nus et presbiter, rector de Nibarbase n. 275.
 Szalóci, Lucas, acolitus, subdiaconus, diaconus
 et presbiter, rector de Gömör n. 278.
 Szalóki, Oswaldus, scolaris, subdiaconus, diaco-
 nus et presbiter, plebanus de Regutó n. 839.
 Szamobori, Georgius Valentini, diaconus et pres-
 biter, cappellanus in Jasztrebarszka n. 387.
Szamosbecs (villa in Hungaria)
 – plebania Sancti Iohannis baptistae n. 210. 216.
 – – plebanus *v.* Metu-i Michael, Pauli
Szandalík (villa in Hungaria)
 – ecclesia Sanctae Mariae n. 928.
 – – plebanus *v.* Hegymegi Band, Benedictus
Szárzaberek (villa in Hungaria; Bercu, RO)
 – parochialis ecclesia n. 260.
 – – rector *v.* Benedictus, Mathei
Szászfenes (oppidum in Transilvania; Florești, RO)
 – cappella Sanctae Catherinae n. 897.
 – – cappellanus *v.* Andreas, Stanislai
 Szászhermányi, Sigismund, subdiaconus, cap-
 pellanus de Res n. 904.
Szata (oppidum in Slavonia; Sotin, HR)
 – plebania
 – – altare Sancti Michaelis archangeli n. 747.
 – – rector altaris *v.* Connam-i, Iohannes
 Szatmári, Iohannes, subdiaconus, plebanus de
 Namény n. 697.
 Szávaszentdemeteri, Michael, subdiaconus,
 diaconus et presbiter, scolaris, rector in
 Szentbenedek n. 986.
 Szébedrázsi, Gregorius, acolitus n. 64.
*Szeben (oppidum in Transilvania; Nagyszeben/
 Sibiu, RO)*
 – parochialis ecclesia
 – – altare Sancti Georgii martyrís n. 410.
 – – cappellanus altaris *v.* Turner, Marcus
 – – altare Sancti Nicolai n. 411.
 – – cappellanus altaris *v.* Varga, Iohannes
 – hospitalis Sancti Spiritus
 – – altare Beatae Mariae Virginis n. 930.
 – – cappellanus altaris *v.* Nicolaus scriptor
 Szebeni, Iacobus, subdiaconus, diaconus et
 presbiter n. 795.
 Szécsi, Blasius litteratus, scolaris n. 563; subdiacono-
 nus, diaconus et presbiter, plebanus de Barkó
 n. 576.
 Szegedi, Petrus, electus episcopus Nandoral-
 bensis n. 183.
 Székely, Thomas, subdiaconus, diaconus et
 presbiter, scolaris, rector in Hidas n. 988.
*Székelvásárhely (oppidum in Transilvania; Ma-
 rosvásárhely Târgu Mureș in Romania; RO)*
 – parochialis ecclesia Sancti Nicolai
 – – altare Beatae Mariae n. 820.
 – – rector *v.* Vasas, Matheus
 Szekeres, Stephanus *v.* Szkárosi, Stephanus
 Szekeres, Stephanus Georgii, scolaris n. 815.
 Szeleci, Valentinus, subdiaconus, cappellanus
 in Lipcese n. 704.
Széleskút (villa in Hungaria; Sološnica, SK)
 – ecclesiae Sancti Osvaldi n. 925.
 – – plebanus *v.* Fehér, Nicolaus
*Szelezsény (villa in Hungaria; Nagyszelezsény,
 Dolné Slažany, SK)*
 – ecclesia Beatae Mariae
 – – altare Beatae Virginis n. 922.
 – – cappellanus *v.* Gallus, Iohannes
Szénás (villa in Hungaria; Nagyszénás, HU)
 – parochialis ecclesia
 – – cappella Omnium Sanctorum n. 994.

- cappellanus *u* Bajai, Georgius
Szencse (*oppidum in Slavonia; Novska, HR*)
- altare Sancti Cosmae et Damiani n. 734.
- – rector *u* Fabienus, Michaelis
Szenma (*villa in Hungaria; Nógrádszenma, Senné, SK*)
- altare Beatae Mariae Virginis n. 578.
- – rector *u* Rebrényi, Iohannes
- Szennai, Alexander Mathiae, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus de Sztregova n. 753.
- Szentágota* (*oppidum in Transilvania; Agnita, RO*)
- ecclesia Fabiani et Sebastiani n. 504.
- – cappellanus *u* Batquo, Simon
- Szentanna* (*villa in Transilvania; Maroszszentanna, Sântana de Mureş seu Szeredszentanna, Miercurea Nirajului – Sântana Nirajului, RO*)
- plebania n. 821.
- – plebanus *u* Szentannai, Georgius
- Szentannai, Georgius, scholaris, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus Szentanna n. 821.
- Szentbenedek* (*villa in Hungaria, RO*)
- parochialis ecclesia Sancti Benedicti n. 986.
- – rector *u* Szávaszentdemeteri, Michael
- Szentdemeter* (*villa in Hungaria*)
- plebania n. 902
- – plebanus *u* Pincés, Benedictus
- Szentegyed* (*villa in Transilvania; Vásasszentegyed, Sântejude, RO*)
- altare Beatae Virginis n. 577.
- – rector *u* Szentegyedi, Valentinus
- Szentegyedi, Valentinus, scholaris n. 564; subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Szentegyed n. 577.
- Szenterzsébeti, Paulus Stephani, scholaris n. 551; subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Csedreg n. 592.
- Szentgerice* (*villa in Transilvania; Gălăţeni, RO*)
- parochialis plebania n. 265.
- – plebanus *u* Georgius, Thomae
- plebania Sanctae Graciae n. 255.
- – rector *u* Szentgericei, Georgius
- Szentgericei, Georgius, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Szentgerice n. 265.
- Szentgyörgy* (*oppidum in Slavonia; Đurđevac, HR*)
- ecclesia Sancti Georgii
- – altare Sanctae Trinitatis n. 296.
- – rector altaris *u* Vas, Iohannes
- Szentgyörgyi, Martinus, subdiaconus, diaconus et presbiter, canonicus de Albaregalis n. 290.
- Szentgyörgyi Pogácsás, Franciscus Petri, subdiaconus, diaconus et presbiter n. 617.
- Szentiván* (*villa in Hungaria; Felsőbaksa, Kokšov-Bakša seu Alsóbaksa, Szentivánbaksa, SK*)
- altare Sancti Iohannis n. 982.
- – cappellanus altaris *u* Szakályi, Martinus
- Szentiván* (*villa in Transilvania; Vásasszentiván, Sântioana, RO*)
- plebanus *u* Iohannes, Demetri
- Szentjános* (*villa in Transilvania, RO*)
- parochialis ecclesia Sancti Iohannis baptistae n. 951.
- plebanus *u* Binder, Leonardus
- Szentkozma* (*oppidum in Hungaria; HU*)
- parochialis ecclesia Sancti Cosmae n. 980.
- – rector *u* Nagyszőlősi, Petrus
- Szentlászló* (*villa in Transilvania; Tordaszentlászló, Săvădisla seu Kisszentlászló, Laşlău Mic seu Olábszentlászló, Laşlău Mare seu Nyárádszentlászló, Găleşti-Sânvăşii seu Homoródszentlászló, Vasileni, RO*)
- plebanus *u* Szentlászlói, Antonius Stephani
- Szentlászlói, Antonius Stephani, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Szentlászló n. 621.
- Szentlélek* (*oppidum in Slavonia; HR*)
- parochialis ecclesia Sancti Spiritus
- – altare Sancti Wolfgangi n. 959.
- – cappellanus altaris *u* Iaccuim, Franciscus
- Szentlőrinci, Blasius, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus seu altarista in Szombathely n. 969.
- Szentlőrinci Kovács, Michael, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Ákos n. 338.

Szentmárton (in Transilvania)

- parrochialis ecclesia Sancti Martini
- – altare Sanctae Catherinae n. 212. 217.
- – cappellanus altaris *u* Herman, Iacobus Ladislai
- Szentmártoni, Blasius, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus in Obedszentkereszt n. 975.
- Szentmártoni, Clemens, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris rector in Deregnő n. 985.
- Szentmártoni, Gregorius, clericus n. 4.
- Szentmártoni, Michael, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus in Vidovc n. 960.
- Szentmátéi, Iohannes, subdiaconus, cappellanus n. 439.
- Szentmihályi, Andreas, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, cappellanus n. 1001.
- Szentmiklós (villa Butkaföld/Szentmiklós, Orovac seu Progovc/Szentmiklós, Prugovac, HR)*
- parrochialis ecclesia Sancti Nicolai
- – altare Beatae Mariae Virginis n. 835.
- – rector altaris *u* Gréc, Iohannes
- Szentmiklósi, Iacobus, acolitus n. 55.
- Szentpéter (oppidum in Hungaria; Óriszentpéter, HU)*
- parrochialis ecclesia Sancti Petri n. 968.
- – altare Sancti Petri n. 968.
- – cappellanus altaris *u* Szentpéteri, Thomas
- Szentpéteri, Iacobus Andreae, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus in Barcaszentpéter n. 995.
- Szentpéteri, Thomas, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus in Szentpéter n. 968.
- Szentviszlói, Iohannes, subdiaconus, diaconus et presbiter, scholaris, perpetuus altarista in Körmend n. 961.
- Szepes (villa in Hungaria; Szepeshely, Spišská Kapitula, SK)*
- ecclesia Sancti Martini n. 721.
- – canonicus *u* Molnár, Simon Lorandi
- Szepesváralja (villa in Hungaria; Spišské*

Podbradie, SK)

- ecclesia [Sancti] Michaelis n. 539.
- – plebanus *u* Nicolaus, Michaelis Szepetneki, Benedictus, clericus n. 86.
- Szepetneki, Simon, clericus n. 88.
- Széplak (villa in Transilvania; Dextrászéplak, Gorení seu Kükküllőszéplak, Suplac, RO)*
- plebanus *u* Fodor, Gregorius Georgii
- Széplaki, Andreas, diaconus, plebanus de Albissuche n. 710.
- Szerdahelyi, Iohannis, acolitus n. 57.
- Szerdahelyi, Gregorius, acolitus n. 54.
- Szerdahelyi, Mathias, acolitus n. 59.
- Szerdahelyi, Paulus, clericus n. 84.
- Szerdahelyi, Stephanus, subdiaconus n. 29; diaconus n. 39; presbiter n. 46.
- Szilincs (Lincz, villa in Hungaria; Zeleneč, SK)*
- ecclesia parrochialis Sancti Nicolai n. 999.
- – cappellanus *u* Salich, Martinus
- Szilva (villa in Hungaria; Kisszilva, Malý Slivník, SK)*
- parrochialis ecclesia n. 423.
- – plebanus *u* Iohannes, Nicolai
- – rector *u* Iohannes, Nicolai
- Szinai, Michael Iohannis, scholaris n. 519; clericus n. 531.
- Szinyei, Georgius, scholaris n. 763; clericus n. 776.
- Szinyéri, Demetrius, clericus n. 760.
- Szircsi, Iohannes, diaconus n. 192; presbiter et prebendarius chori ecclesiae Zagrabiensis n. 197.
- Szkacsány (oppidum in Hungaria; Skačany, SK)*
- altare Sancti Georgii n. 725.
- – rector altaris *u* Thomas litteratus
- Szkambet, Iohannes, subdiaconus, cappellanus n. 537.
- Szkárosi, Stephanus, scholaris n. 796, 822; subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Szútor n. 822.
- Szobosi, Michael, scholaris n. 554.
- Szobránc (villa in Hungaria; Sobrance, SK)*
- parrochialis ecclesia Omnium Sanctorum
- – cappella n. 978.
- – cappellanus *u* Tegenyei, Stephanus

- Szolnok (oppidum in Hungaria; HU)*
 – archidiaconus *u.* Móré, Franciscus
Szombatbely (oppidum in Hungaria; HU)
 – parochialis ecclesia n. 722.
 – – plebanus *u.* Kos, Iohannes
 – parochialis ecclesia Sancti Martini
 – – altare Omnium Sanctorum n. 969.
 – – altare Sancti Stephani prothomartyris n. 971.
 – – altarista *u.* Molnár, Barnabas Iohannis;
 Szentlőrinci, Blasius
 – – cappellanus altaris *u.* Szentlőrinci, Blasius;
 Molnár, Barnabas Iohannis
Szombathelyi, Benedictus, OFM n. 632; pres-
biter 711.
Szombathelyi, Petrus, subdiaconus, diaconus
et presbiter, plebanus de Perrez n. 341.
Szomolány (oppidum in Hungaria; Smolenice, SK)
 – ecclesia
 – – altare Sanctae Catherinae n. 926.
 – – rector altaris *u.* Claris, Adam
Szonda (villa in Hungaria; HU)
 – plebania n. 900.
 – – plebanus *u.* Advze, Ladislaus Martini
Szondai, Michael, clericus n. 79.
Szondi, Alexius, subdiaconus, diaconus et
presbiter, scholaris, rector in Asszonyszál-
lása n. 981.
Szőgyéni Vrtel Iacobus, diaconus n. 167;
presbiter n. 168.
Szőlős (oppidum in Hungaria; Vértesszőlős seu
Mátraszőlős, HU seu Pečenice, SK)
 – altare n. 281.
 – – altarista *u.* Benedictus, Gregorii (II)
 – altare Sanctae Trinitatis n. 594.
 – – rector altaris *u.* Szőlősi, Michael
Szőlősi, Michael, subdiaconus, diaconus et
presbiter, rector in Szőlős n. 594.
Sztrégova (villa in Transilvania; Dolná Strehová, RO)
 – altare Sancti Martini n. 753.
 – – cappellanus altaris *u.* Szennai, Alexander
 Mathiae
Sztrégovai, Paulus, scholaris n. 142.
Sztrigó (villa in Hungaria; Strigo, HR)
 – ecclesia parochialis Sanctae Mariae Mag-
 dalenae n. 377. 999.
 – – altare Beatae Mariae Virginis n. 999.
 – – cappellanus altaris *u.* Vinicai, Urbanus
 – – altare Sancti Leonardi n. 377.
 – – vicarius altaris *u.* Iacobus, Georgii
Sztropkói, Iacobus Georgii, subdiaconus,
plebanus in Horcsa n. 700.
Szuba (villa in Hungaria; Szuba, HU seu Suché, SK)
 – plebania Sanctae Thomae n. 706.
 – – plebanus *u.* Szuhai, Michael Georgii
Szuhai, Michael Georgii, subdiaconus, pleba-
nus de Szuha n. 706.
Szútor (oppidum in Hungaria; Sútor, SK)
 – plebania n. 822.
 – – plebanus *u.* Szkárosi, Stephanus
Tamáshida (oppidum in Hungaria; Târnașda, RO)
 – ecclesia Sancti Iohannis
 – – altare Beatae Mariae Virginis n. 277.
 – – altarista *v.* Köleséri Körtvélyes, Paulus
 Tárcafői, Iacobus, subdiaconus, diaconus et
 presbiter, rector in Orló n. 224.
Tardoskedd (oppidum in Hungaria; Tvrdosovce, SK)
 – altare Beatae Mariae n. 694.
 – – altarista *u.* Simon, Thomae (I)
Tarento (in Italia; IT)
 – archiepiscopus *u.* Medici, Franciscus Smilar-
 de Armellinus de; Orsini, Latino
Tárkányi Balog, Thomas, subdiaconus, diaco-
nus, presbiter et plebanus de Kapos n. 164.
Tárpai, Antonius, subdiaconus, diaconus et
presbiter, perpetuus rector de Eszeny n. 350.
Tárpai, Simon, rector n. 300; clericus n. 301.
Tassenor, Blasius, scholaris n. 149; clericus n. 150.
Tavarnai, Nicolaus, acolitus n. 77.
Tegenyei, Stephanus, acolitus, subdiaconus,
diaconus et presbiter, perpetuus cappella-
nus in Szobránc n. 978.
Téglási, Iohannes Benedicti, subdiaconus,
plebanus de Bolt n. 691.
Teleki, Benedictus Benedicti, subdiaconus, dia-
conus et presbiter, rector de Segesd n. 628.

- Temesvári, Nicolaus, clericus n. 81.
 Tenber-i, Paulus, acolitus, scolaris n. 248.
Terebes (villa in Transilvania; Chiribis, RO)
 – parrochialis ecclesia Sancti Michaelis
 – – altare Sanctae Catherinae n. 927.
 – – rector altaris *u* Barlai, Georgius
Ternovec (villa in Slavonia, HR)
 – ecclesia
 – – altare Sancti Michaelis n. 932.
 – – cappellanus altaris *u* Ternoveci, Mathias
 Ternoveci, Mathias, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus de Ternovec n. 932.
Ternye (villa in Hungaria; Terňa, SK)
 – ecclesia n. 418.
 – – plebanus *u* Tót, Blasius
 Thenini, Miletus, notarius Camerae n. 49. 75. 79. 93.
 Thomas litteratus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Szkacsány n. 725.
 Thomas, Antonii, scolaris n. 359; clericus 360.
 Thomas, Eliae, subdiaconus, plebanus in Gerebenes n. 510.
 Thomas, Iohannis, subdiaconus, rector de Udvarhely n. 707.
 Thomas, Mathiae, scolaris n. 225. 226.
 Thomas, Nicolai, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter n. 604.
 Thomas, Petri, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus in Wellbach n. 325.
 Thomas, Stephani, scolaris n. 241.
 Tímár, Iohannes, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Gégény n. 379.
Tola (?) (in Hungaria)
 – parrochialis ecclesia nativitatis Beatae Mariae Virginis n. 427.
 – – plebanus *u* Simon, Thomae (I)
 Toldalagi, Dominicus, scolaris, subdiaconus, diaconus et presbiter n. 837.
 Tomasini, Thomas, OP, episcopus de Emona (1409–1420), de Pola (1420–1423), de Urbino (1423–1424), de Trogir (1424–1435), de Recanati et Macerata (1435–1440), de Belluno et Feltre (1440–1447) n. 27–30.
Torda (oppidum in Transilvania; Turda, RO)
 – parrochialis ecclesia Sancti Michaelis Archangeli n. 349.
 – – plebanus *u* Tordai, Ladislaus
 – – altare Sancti Emerici n. 752.
 – – rector altaris *u* Gregorius, Benedicti (I)
 Tordai, Ladislaus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Torda n. 349.
 Toronyi, Petrus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Éberhárd n. 591.
Tószeg (villa in Hungaria; HU)
 – parrochialis ecclesia n. 251. 259.
 – – rector *u* Paulus, Stephani
 Tót, Blasius, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Ternye n. 418.
 Tót, Iohannes, scolaris n. 773; clericus n. 782; acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Vámos n. 807.
 Tót, Martinus, scolaris n. 357; clericus n. 361.
 Tót Paulus Dominici, scolaris n. 442, 449.
 Tót, Petrus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Babon n. 352.
 Tótfalui, Iohannes, subdiaconus, diaconus et presbiter, clericus, cappellanus seu altarista n. 995.
Tótkeszi (villa in Hungaria; Galambkeszi, Hronské Kosihy, SK)
 – parrochialis ecclesia Beati Iacobi apostoli
 – – altare Corporis Christi n. 749.
 – – altarista *u* Sárkányfalvai, Iohannes Iohannis *Transilvanensis (Albensis, Transilvanensis Albensis) diocesis (in Transilvania; RO)*
 – acolitus *u* Benedictus, Mathei; Bervei, Thomas; Emericus, Lucii (II); Fodor, Stephanus; Herman, Iacobus; Iohannes, Michaelis (II); Károlyi, Michael; Matheus, Benedicti (I); Metu-i, Michael; Mülbachi, Petrus Martini; Palotkai, Iohannes Ladislai; Szabó, Albertus; Szalkai, Thomas; Vörös, Mathias
 – altarista *u* Besztercei, Fabianus; Degel, Stephanus; Sárpataki, Emericus; Vörös, Mathias

- cappellanus *u* Albertus, Anthonii; Andreas, Stanislai; Aranyműves, Vincentinus; Benedictus, Dyonisii; Brassói, Georgius Michaelis; Calesti, Georgius; Culsili, Iacobus; Fehimer, Ambrosius; Gebel, Georgius; Human-i, Cornelius; Király, Valentinus; Marthon, Georgius; Mathias, Leonardii; Molnár, Martinus; Mülbachi, Petrus Martini; Rupei, Iohannes; Szászhermányi, Sigismundus; Varga, Blasius
- clericus *u* Baranyai, Michael; Clavnar, Andreas Stephani; Darai, Gregorius; Fábiánsári, Petrus; Farkas, Matheus; Iacobus, Benedicti Alberti; Iohannes, Michaelis (I); Komoráti, Ladislaus; Kovács, Petrus (I); Petrus, Stephani; Sasfalvi, Iohannes Georgii; Tassenor, Blasius; Varga, Simon
- diaconus *u* Albertus, Anthonii; Antonius, Francisci; Aranyműves, Vincentinus; Bálint, Balthasarus Stephani; Baranyai, Michael; Baráti, Mathias Briccii; Barlai, Georgius; Bartholomeus, Andreae; Benedictus, Mathei; Besztercei, Fabianus; Binder, Leonardus; Clemens, Augustini; Culsili, Iacobus; Csaholyi, Georgius; Degel, Stephanus; Descellec-i, Michael; Dobrakucsai, Thomas; Dombrói, Lucas; Dorm, Matheus; Emericus, Lucii (II); Erdődi, Nicolaus; Fehimer, Ambrosius; Fekete, Thomas Antonii; Feketinc, Iohannes; Fodor, Gregorius Georgii; Fodor, Stephanus; Galuspetri, Georgius; Gebel, Georgius; Gregorius, Benedicti (I); Hegyi Károlyi, Martinus Antonii; Gallus; Herman, Iacobus; Horma Antonius; Human-i, Cornelius; Iohannes, Demetri; Iohannes, Martini; Iohannes, Michaelis (II); Iohannes, Nicolai (IV); Károlyi, Michael; Király, Valentinus; Kontoli, Petrus; Kovács, Petrus; Kozári, Paulus; Köleséri Kovács, Bartholomeus; Matheus, Benedicti (I); Mathias, Leonardii; Metu-i, Michael; Miskonh-i, Matheus; Molnár, Martinus; Nagy, Martinus; Nagymácsi, Petrus; Orbonai, Thomas; Perecsényi, Matheus; Prodavizi, Iohannes; Remete, Sigismundus; Riseroles-i, Iohannes Michaelis; Sători, Iohannes; Stephanus, Augustini; Stephanus, Michaelis; Szabó Albertus; Szalkai, Thomas; Szentannai, Georgius; Szentersébeti, Paulus Stephani; Szentgericeai, Georgius; Szentlászlói, Antonius Stephani; Szentlőrinci Kovács Michael; Széplaki, Andreas; Toldalagi, Dominicus; Tordai, Ladislaus; Úfalusi, Petrus; Vajai, Gregorius; Varga, Blasius; Vasas, Matheus; Vörös, Mathias; Zilahi, Emericus Martini
- plebanus *u* Albertus, Benedicti; Bálint, Balthasarus Stephani; Baranyai, Michael; Baráti, Mathias Briccii; Bartholomeus, Andreae; Binder, Leonardus; Csaholyi, Georgius; Demetrius, Gervasii; Descellec-i, Michael; Dombrói, Lucas; Dorm, Matheus; Erdődi, Nicolaus; Farkas, Matheus; Fekete, Thomas Antonii; Fodor, Gregorius Georgii; Georgius, Thomae Hegyi, Gallus; Horna, Antonius; Iohannes, Demetri; Károlyi, Martinus Antonii; Kontoli, Petrus; Kozári, Paulus; Köleséri Kovács, Bartholomeus; Matheus, Thomae; Metu-i Michael, Pauli Miskonh-i, Matheus; Nagymácsi, Petrus; Palotkai, Iohannes Ladislai; Petrus, Petri; Prodavizi, Iohannes; Remete, Sigismundus; Riseroles-i, Iohannes Michaelis; Simon, Laurentii; Skap-i, Iohannes; Szatnári, Iohannes; Szentannai, Georgius; Szentersébeti, Paulus Stephani; Szentlászlói, Antonius Stephani; Szentlőrinci Kovács, Michael; Széplaki, Andreas; Thomas, Eliae; Tordai, Ladislaus; Úfalusi, Petrus; Vajai, Gregorius; Vasas, Matheus; Zilahi, Emericus Martini
- presbiter *u* Albertus, Anthonii; Antonius, Francisci; Aranyműves, Vincentinus; Bálint, Balthasarus Stephani; Baranyai,

- Michael; Barlai, Georgius; Baráti, Mathias Briccii; Bartholomeus, Andreae; Benedictus, Mathei; Besztercei, Fabianus; Binder, Leonardus; Clemens, Augustini; Culsili, Iacobus; Csaholyi, Georgius; Degel, Stephanus; Demetrius, Gervasii; Descellec-i, Michael; Dobrakucsai, Thomas; Dombrói, Lucas; Dorm, Matheus; Emericus, Lucii (II); Erdődi, Nicolaus; Fehimer, Ambrosius; Fekete, Thomas Antonii; Feketinc, Iohannes; Fodor, Gregorius Georgii; Fodor, Stephanus; Gálospetri, Georgius; Gebel, Georgius; Gregorius, Benedicti (I); Hegyi, Gallus; Herman, Iacobus; Horma, Antonius; Human-i, Cornelius; Iohannes, Demetri; Iohannes, Martini; Iohannes, Michaelis (II); Iohannes, Nicolai (IV); Kapusi, Franciscus; Károlyi, Martinus Antonii; Károlyi, Michael; Király, Valentinus; Kontoli, Petrus; Kovács, Petrus; Kozári, Paulus; Köleséri Kovács, Bartholomeus; Matheus, Benedicti (I); Mathias, Leonardii; Metu-i, Michael; Miskonh-i, Matheus; Molnár, Martinus; Nagy, Martinus; Nagymási, Petrus; Orbonai, Thomas; Perecsényi, Matheus; Prodavizi, Iohannes; Remete, Sigismundus; Riseroles-i, Iohannes Michaelis; Satori, Iohannes; Skap-i, Iohannes; Stephanus, Augustini; Stephanus, Michaelis; Szabó, Albertus; Szalkai, Thomas; Szentannai, Georgius; Szentersébeti, Paulus Stephani; Szentgerice, Georgius; Szentlászlói, Antonius Stephani; Szentlőrinci Kovács, Michael; Toldalagi, Dominicus; Tordai, Ladislaus; Úfalusi, Petrus; Vajai, Gregorius; Varga, Blasius; Vasas, Matheus; Vörös, Mathias; Zilahi, Emericus Martini
- rector *u.* Antonius, Francisci; Barlai, Georgius; Benedictus, Mathei; Dobrakucsai, Thomas; Emericus, Lucii (II); Feketinc, Iohannes; Fodor, Stephanus; Gálospetri, Georgius; Gregorius, Benedicti (I); Iohannes, Martini; Iohannes, Michaelis (II); Iohannes, Nicolai (IV); Kapusi, Franciscus; Károlyi, Michael; Kovács, Petrus; Martinus, Iohannis; Matheus, Benedicti (I); Michael, Iohannis (II); Nagy, Martinus; Orbonai, Thomas; Perecsényi, Matheus; Satori, Iohannes; Szabó, Albertus; Szalkai, Thomas; Szentgerice, Georgius; Thomas, Iohannis; Vasas, Matheus
- *scolaris u.* Aranyműves, Vincentinus; Bálint, Balthasarus Stephani; Barol, Petrus Valentini; Benedictus, Mathei; Binder, Leonardus; Bwer, Stephanus; Clemens, Georgii; Degel, Stephanus; Emericus, Lucii (I); Fehimer, Ambrosius; Georgius, Mathiae (I); Horma, Antonius; Iohannes, Blasii; Herman, Iacobus; Iohannes, Michaelis (I); Iohannes, Michaelis (III); Istvándi, Iohannes Demetri; Károlyi, Martinus Antonii; Kozári, Paulus; Köleséri Kovács, Bartholomeus; Krasznai, Benedictus Stephani; Kusalyi, Petrus; Lucas, Damiani; Martinus, Antonii; Matheus, Benedicti (I); Matheus, Benedicti (II); Baráti, Mathias Briccii; Michael, Galli; Michael, Pellificis; Molnár, Martinus; Mülbachi, Petrus Martini; Nagymási, Petrus; Remete, Sigismundus; Rugonfalvi, Petrus; Szabó, Albertus; Szentannai, Georgius; Szentegyedi, Valentinus; Tassenor, Blasius; Thomas, Stephani; Toldalagi, Dominicus; Tót, Paulus Dominici; Úfalusi, Petrus; Vasas, Matheus; Zilahi, Emericus Martini
- *subdiaconus u.* Albertus, Anthonii; Albertus, Benedicti; Andreas, Stanislai; Antonius, Francisci; Aranyműves, Vincentinus; Bálint, Balthasarus Stephani; Baranyai, Michael; Baráti, Mathias Briccii; Barlai, Georgius; Bartholomeus, Andreae; Benedictus, Dyonisii; Benedictus, Mathei; Besztercei, Fabianus; Binder, Leonardus;

- Brassói, Georgius Michaelis; Calesti, Georgius; Clemens, Augustini; Culsili, Iacobus; Csaholyi, Georgius; Darai, Gregorius; Degel, Stephanus; Descellec-i, Michael; Dobrakucsai, Thomas; Dombrói, Lucas; Dorm, Matheus; Emericus, Lucii (II); Erdődi, Nicolaus; Fehimer, Ambrosius; Fekete, Thomas Antonii; Feketinc, Iohannes; Fodor, Gregorius Georgii; Fodor, Stephanus; Gálospetri, Georgius; Gebel, Georgius; Georgius, Thomae; Gregorius, Benedicti (I); Hegyi, Gallus; Herman, Iacobus; Horma, Antonius; Human-i, Cornelius; Iohannes, Demetri; Iohannes, Martini; Iohannes, Michaelis; Iohannes, Nicolai (IV); Károlyi, Martinus Antonii; Károlyi, Michael; Király, Valentinus; Kontoli, Petrus; Kovács, Petrus; Kozári, Paulus; Köleséri Kovács, Bartholomeus; Marthon, Georgius; Matheus, Benedicti (I); Matheus, Thomae; Mathias, Leonardi; [Metu-i] Michael, Pauli; Miskonh-i, Matheus; Molnár, Martinus; Mülbachi, Petrus Martini; Nagy, Martinus; Nagymási, Petrus; Orbonai, Thomas; Palotkai, Iohannes Ladislai; Perecsényi, Matheus; Petrus, Petri; Prodavizi, Iohannes; Remete, Sigismundus; Riseroles-i, Iohannes Michaelis; Rupei, Iohannes; Sárpataki, Emericus; Satori, Iohannes; Stephanus, Augustini; Stephanus, Michaelis; Szabó, Albertus; Szászhermányi, Sigismund; Szatmári, Iohannes; Szentannai, Georgius; Szentersébeti, Paulus Stephani; Szentgericeí, Georgius; Szentlászlói, Antonius Stephani; Szentlőrinci Kovács, Michael; Thomas, Eliae; Thomas, Iohannis; Toldalagi, Dominicus; Tordai, Ladislaus; Úfalusi, Petrus; Vajai, Gregorius; Varga, Blasius; Vasas, Matheus; Vörös, Mathias; Zilahi, Emericus Martini
- Trau* (in *Dalmatia*; *Trogir* HR)
– episcopus v. Tomasini, Thomas; Trevisn, Ludovicus (Scarampi-Mezzarota)
Tréguier (in *France*; FR)
– episcopus v. Riario, Raffaele Sansoni Galeoti
- Trevisn, Ludovicus (Scarampi-Mezzarota) (†1465), cubicularius papae (1431), episcopus de Trau (1435–1437), de Florentia (1437–1439), patriarcha de Aquilea (1439–1465), presbiter-cardinalis de Sancto Lorenzo in Damaso (1440–1465), episcopus-cardinalis de Albano (1465), camerlengo (1440–1465) n. 78–95. 100–103. 105–107. 109. 114–115. 118. 120. 124. 126. 129–132. 134–136. 140. 142. 145–146.
- Tristanus, Antonii, scolaris n. 766.
- Trium Regum
– ecclesia v. Huszt
- Tryga-i, Damianus, scolaris n. 92.
- Tratum, Michael, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Kémes n. 748.
- Tuderto, A. de, notarius Camerae (1432–1436) n. 61.
- Turányi, Iohannes, subdiaconus, cappellanus n. 696.
- Turner, Marcus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus in Szeben n. 410.
- Turócamdrásfalva* (villa in *Hungaria*; *Ondrašová*, SK)
– plebania n. 511.
– – plebanus v. Valentinus, Nicolai
- Ucmanic, Simon, scolaris n. 218.
- Udvard* (oppidum in *Hungaria*; HU; *Dvory nad Žitavou*, SK)
– altare Beati Iohannis baptistae n. 915.
– – cappellanus altaris v. Georgius, Mathiae (II)
- Udvarbely* (oppidum in *Transilvania*; *Szekelyudvarbely/Odorbeiu-Secuiesc*, RO)
– ecclesia Sancti Nicolai
– – altare decemmilium martyrum n. 707.
– – rector altaris v. Thomas, Iohannes
- Ugvidi* (oppidum in *Transilvania*; RO)
– ecclesia hospitalis Sanctae Mariae n. 954.
– – altarista v. Degel, Stephanus

Újfalú (*villa in Transilvania, RO*)

– parrochialis ecclesia n. 836.

– – plebanus *u.* Úfalusi, Petrus

Újfalusi, Casparus, scolaris, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Cibakháza n. 829.

Újfalusi, Petrus, scolaris, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Újfalú n. 836.

Újhegy (*oppidum in Hungaria; Sátoraljaújhely, HU*)

– cappellanus *u.* Bagasdorfi, Valentinus

Újhegy (*villa in Slavonia; Novo Mjesto, HR*)

– parrochialis ecclesia Sancti Petri

– – altare Sanctae Sophiae virginis n. 812.

– – altarista *u.* Zamonci Barabrics, Iohannes

Újhelyi, Sebastianus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Abony n. 353.

Újlak (*oppidum in Hungaria; Novosad, SK*)

– parrochialis ecclesia

– – altare Sancti Georgii n. 907.

– – altarista *u.* Martinus, Demetri

Újlak (*villa in Transilvania; RO*)

– plebanus *u.* Miskonh-i, Matheus

Úpor (*villa in Hungaria; Úpor, SK*)

– [ecclesia] Sancti Nicolai confessoris n. 403.

– – cantor *u.* Ladislaus, Blasii (II)

Urbanus, Georgii (I), subdiaconus, cappellanus in Alba Regia n. 436.

Urbanus, Georgii (II), scolaris n. 845. 869; acolitus n. 869.

Urbanus, Thomae, scolaris n. 754.

Urbino (*in Italia; IT*)

– archiepiscopus *u.* Orsini, Latino

– episcopus *u.* Tomasini, Thomas

Váci, Iohannes Simonis, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus parrochialis ecclesiae natiuitatis Beatae Mariae Virginis de Tola n. 427.

Váci, Paulus, episcopus Argiensis n. 186.

Váciensis (*Vác in Hungaria; HU*)

– acolitus *u.* Móré, Franciscus; Rochouath-i, Antonius; Stephanus, Pauli

– altarista *u.* Itari, Matheus; Nemes, Emericus; Simon, Michaelis (II)

– archidiaconus *u.* Móré, Franciscus

– beneficius *u.* Rochouath-i, Antonius

– canonicus *u.* Móré, Franciscus

– cappellanus *u.* Szakályi, Martinus

– clericus *u.* Szondai, Michael

– diaconus *u.* Andreas litteratus; Iohannes, Blasii; Iohannes, Mathei; Itari, Matheus; Móré, Franciscus; Nemes, Emericus; Paulus, Stephani; Rochouath-i, Antonius; Szakályi, Martinus; Szentmártoni, Clemens; Szondi, Alexius; Újfalusi, Casparus; Újhelyi, Sebastianus; Váci, Iohannes Simonis

– plebanus *u.* Andreas litteratus; Antonius, Pauli (I); Ladislaus, Blasii; Sózó, Emericus Benedicti; Újhelyi, Sebastianus; Váci, Iohannes Simonis

– presbiter *u.* Andreas litteratus; Iohannes, Blasii; Itari, Matheus; Móré, Franciscus; Nemes, Emericus; Rochouath-i, Antonius; Simon, Michaelis (II); Szakályi, Martinus; Szentmártoni, Clemens; Szondi, Alexius; Újfalusi, Casparus; Újhelyi, Sebastianus; Váci, Iohannes Simonis

– rector *u.* Iohannes, Blasii; Iohannes, Mathei; Paulus, Stephani

– scolaris *u.* Újfalusi, Casparus; Szondi, Alexius; Szentmártoni, Clemens

– subdiaconus *u.* Adyze, Ladislaus Martini; Andreas litteratus; Antonius, Pauli (I); Iohannes, Blasii; Iohannes, Mathei; Itari, Matheus; Ladislaus, Blasii; Móré, Franciscus; Nemes, Emericus; Paulus, Stephani; Rochouath-i, Antonius; Szakályi, Martinus; Szentmártoni, Clemens; Szondi, Alexius; Újfalusi, Casparus; Újhelyi, Sebastianus; Váci, Iohannes Simonis

Vajai, Gregorius, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Vajkfalva n. 831.

Vajkfalva (*villa in Hungaria; Hurez – Ponița, RO*)

– parrochialis ecclesia n. 831.

– – plebanus *u.* Vajai, Gregorius

Válcsa (*villa in Hungaria; Valča, SK*)

– altare Sancti Iohannis baptistae n. 692.

- – altarista *u* Podivini, Iacobus
 Valentinus, Ambrosii, subdiaconus, cappellanus n. 368.
 Valentinus, Georgius, subdiaconus, diaconus et presbiter, scolaris, perpetuus cappellanus in Oldány n. 992.
 Valentinus, Ladislai, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus in Szemely n. 373.
 Valentinus, Nicolai (I), acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus n. 180.
 Valentinus, Nicolai (II), subdiaconus, plebanus de Andrásfalva n. 511.
 Valentinus, Petri, subdiaconus, diaconus et presbiter, altarista n. 750.
 Valle, Nicolaus de, notarius Camerae (1423–1456) n. 71.
Valuensem (in Italia; IT)
 – episcopus *u* Vincio, Bartholomeus de *Vaniskóc (villa in Hungaria; Vaniškovec, SK)*
 – altare Sanctae Catherinae n. 419.
 – – cappellanus altaris *u* Andreas, Iohannis (II) *Várad (villa in Hungaria; Tekovský Hrádok, SK)*
 – plebania Omnium Sanctorum n. 219.
 – – plebanus *u* Réves, Iohannes
Varadiensis (Nagyvárad in Hungaria; Oradea in Romania; RO)
 – acolitus *u* Debreceni, Andreas; Emericus, Mathiae; Hosszúpályi, Urbanus; Köleséri Körtvélyes Paulus; Silvester, Gregorius
 – altarista *u* Damianus, Augustini; Köleséri Körtvélyes Paulus
 – cappellanus *u* Bajai, Georgius; Debreceni, Andreas
 – clericus *u* Benedictus, Urbani; Calazi, Mathias; Cseke, Valentinus; Iohannes, Damiani; Papi, Thomas; Zapoli, Paulus
 – diaconus *u* Bajai, Georgius; Biborics, Georgius; Debreceni, Andreas; Egidius, Nicolai; Hosszúpályi, Urbanus; Iohannes, Damiani; Kinizsi, Lucas; Köleséri Körtvélyes, Paulus; Ladislaus, Laurentii;
 Michael, Dionisii; Nagyfalui, Clemens; Nagymihályfalvai, Georgius; Nagyszőlősi, Petrus; Oláh, Laurentius Nicolai; Rax-i Sikm, Iohannes; Sámsoni, Ambrosius; Szávaszentdemeteri, Michael; Szombathelyi, Petrus; Zapoli, Paulus; Zempléni, Ladislaus
 – plebania Sancti Iohannis ante portam Latinam n. 343.
 – – plebanus *u* Oláh, Laurentius Nicolai
 – plebanus *u* Biborics, Georgius; Dolaneci, Paulus; Fodor, Lucas; Kinizsi, Lucas; Michael, Dionisii; Nagymihályfalvai, Georgius; Oláh, Laurentius Nicolai; Rax-i Sikm, Iohannes; Sámsoni, Ambrosius; Szombathelyi, Petrus; Zapoli, Paulus; Zempléni, Ladislaus
 – presbiter *u* Bajai, Georgius; Biborics, Georgius; Debreceni, Andreas; Egidius, Nicolai; Hosszúpályi, Urbanus; Iohannes, Damiani; Kinizsi, Lucas; Köleséri Körtvélyes, Paulus; Ladislaus, Laurentii; Michael, Dionisii; Nagyfalui, Clemens; Nagymihályfalvai, Georgius; Nagyszőlősi, Petrus; Oláh, Laurentius Nicolai; Rax-i Sikm, Iohannes; Sámsoni, Ambrosius; Szávaszentdemeteri, Michael; Szombathelyi, Petrus; Zapoli, Paulus; Zempléni, Ladislaus
 – rector *u* Bajai, Georgius; Hosszúpályi, Urbanus; Ladislaus, Laurentii; Nagyfalui, Clemens; Nagyszőlősi, Petrus
 – scolaris *u* Biborics, Georgius; Emericus, Mathiae; Iohannes, Bartholomei; Iohannes, Damiani; Nagyfalui, Clemens; Nagymihályfalvai, Georgius; Paulus, Antonii; Sámsoni, Ambrosius; Valentini; Zapoli, Paulus
 – subdiaconus *u* Bajai, Georgius; Biborics, Georgius; Damianus, Augustini; Debreceni, Andreas; Egidius, Nicolai; Fodor, Lucas; Hosszúpályi, Urbanus; Iohannes, Damiani; Kinizsi, Lucas; Ladislaus, Laurentii; Michael, Dionisii; Nagyfalui, Clemens; Nagymihályfalvai, Georgius;

- Nagyszőlősi, Petrus; Oláh, Laurentius Nicolai; Sámsoni, Ambrosius; Szávaszentdemeteri, Michael; Szombathelyi, Petrus; Váradi, Lucas; Zapoli, Paulus; Zempléni, Ladislaus
- Váradi, Ladislaus, clericus n. 99.
- Váradi, Lucas, subdiaconus n. 784.
- Varga, Blasius, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus n. 574.
- Varga, Benedictus, clericus n. 641, 663.
- Varga, Franciscus, subdiaconus, cappellanus in Putnok n. 903.
- Varga, Iohannes, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus cappellanus de Szeben n. 411.
- Varga, Iohannes Blasii, scholaris n. 767; clericus n. 777; subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus de Víztorok n. 809.
- Varga, Martinus Iohannis, scholaris n. 771.
- Varga, Simon clericus n. 640, 662.
- Vas, Iohannes, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector de Szentgyörgy n. 296.
- Vas, Thomas, subdiaconus, diaconus et presbiter, canonicus de Buda n. 737.
- Vasas, Matheus, scholaris, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Vásárhely n. 820.
- Vasvár (oppidum Castriferrei in Hungaria; HU)*
- capitulum n. 140, 141, 145.
- canonicus *u.* Kutasi, Thomas
- Vasvári, Bernardus, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector n. 976.
- Vatabáza (villa in Transilvania)*
- parrochialis ecclesia Beatae Mariae Virginis n. 833.
- rector *u.* Feketinc, Iohannes
- Vavrisói, Stephanus, scholaris, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus in Csorba n. 828.
- Veres, Thomas, subdiaconus, plebanus de Almás n. 719.
- Veres, Thomas Antonii, scholaris n. 441; clericus n. 448.
- Veresbegy (villa in Hungaria; Poráč, SK)*
- cappella Sancti Valentini n. 974.
- – cappellanus *u.* Herner, Mathias
- Verőcei, Georgius, scholaris n. 58.
- Vespremiensis (Veszprém in Hungaria; HU)*
- acolitus *u.* Ambrosius, Stephani; Bizar, Emericus; Budai, Blasius; Budai, Luca; Csurgói, Urbanus; Lábodi Tót, Iohannes Benedicti; Lövői, Andreas; Magyarországi, Nicolaus; Simon, Pauli; Szentmártoni, Blasius
- altarista *u.* Egerszegi, Benedictus; Ris, Michael
- baccalerus in decretis *u.* Budai Melanesi, Petrus
- canonicus *u.* Szentgyörgyi, Martinus; Vas, Thomas
- cappellanus *u.* Bizar, Emericus; Csurgói, Urbanus; Kont, Laurentius; Lábodi Tót, Iohannes Benedicti; Szentmártoni, Blasius
- clericus *u.* Andreas, Laurentii; Asszonyfai, Philippus; Baráti, Michael; Dominicus, Sebastiani; Gerebeni, Martinus; Kanizsai, Emericus; Kanizsai, Thomas; Lábodi, Iacobus; Paulus, Thomae; Szabó, Petrus; Szepetneki, Benedictus; Szepetneki, Simon; Szerdahelyi, Paulus
- diaconus *u.* Ager, Paulus; Ambrosius, Stephani; Augustinus, Georgii; Baráti, Georgius Benedicti; Besenyői, Michael; Bizar, Emericus; Cinhel, Michael; Csurgói, Urbanus; Egerszegi, Benedictus; Gartachi, Petrus; Kont, Laurentius; Lábodi Tót, Iohannes Benedicti; Lövői, Andreas; Mathias, Blasii; Mathias, Stephani; Petrus litteratus; Somodori, Iohannes; Szentgyörgyi, Martinus; Szentmártoni, Blasius; Szentmártoni, Michael; Szerdahelyi, Stephanus; Teleki, Benedictus Benedicti; Vas, Thomas
- plebanus *u.* Ambrosius, Stephani; Cinhel, Michael; Gartachi, Petrus; Lövői, Andreas; Veres, Thomas
- presbiter *u.* Ager, Paulus; Ambrisius, Stephani; Augustinus, Georgii; Baráti, Georgius Benedicti; Besenyői, Michael; Bizar, Emericus; Cinhel, Michael; Csurgói, Urbanus;

- Egerszegi, Benedictus; Gartachi, Petrus; Kont, Laurentius; Lábodi Tót, Iohannes Benedicti; Lövői, Andreas; Mathias, Blasii; Mathias, Stephani; Petrus litteratus; Somodori, Iohannes; Szentgyörgyi, Martinus; Szentmártoni, Blasius; Szentmártoni, Michael; Szerdahelyi, Stephanus; Teleki, Benedictus Benedicti; Vas, Thomas
- rector *u* Ager, Paulus; Ambrosius, Stephani; Augustinus, Besenyői, Michael; Georgii; Baráti, Georgius Benedicti; Mathias, Blasii; Mathias, Stephani; Somodori, Iohannes; Teleki, Benedictus Benedicti
  - scolaris *u* Andreas, Laurentii; Asszonyfai, Philippus; Benedictus, Benedicti; Dominicus, Sebastiani; Egerszegi, Benedictus; Georgio, Benedicti (II); Iohannes, Benedicti; Kont, Laurentius; Mathias, Blasii; Paulus, Thomae; Simon, Pauli; Thomas, Mathiae
  - subdiaconus *u* Ager, Paulus; Ambrosius, Stephani; Augustinus, Georgii; Baráti, Georgius Benedicti; Besenyői, Michael; Bizar, Emericus; Cinhel, Michael; Csurgói, Urbanus; Egerszegi, Benedictus; Gartachi, Petrus; Kont, Laurentius; Lábodi Tót, Iohannes Benedicti; Lövői, Andreas; Mathias, Blasii; Mathias, Stephani; Petrus litteratus; Ris, Michael; Somodori, Iohannes; Szentmártoni, Blasius; Szentmártoni, Michael; Szentgyörgyi, Martinus; Szerdahelyi, Stephanus; Teleki, Benedictus Benedicti; Vas, Thomas; Veres, Thomas
- Ventimiglia (in Italia; IT)*
- episcopus *u* Finario, Iohannes Baptista de
- Vezend (villa in Hungaria; Vezendiú, RO)*
- parochialis ecclesiae Beatae Mariae Virginis n. 271.
  - – plebanus *u* Kontoli, Petrus
  - – rector *u* Károlyi, Michael
- Vidovc (oppidum in Slavonia; HR)*
- parochialis ecclesia Sancti Crucis n. 960.
  - – plebanus *u* Szentmártoni, Michael
- Vieb (villa in Hungaria; HU)*– altare Sancti Iohannis n. 413.
- – cappellanus altaris *u* Georgius, Francisci Vigmáni, Andreas, acolitus n. 502.
- Vikanovec (villa in Slavonia; Vučetinec, HR)*
- plebania ecclesia Sancti Martini n. 311.
  - – plebanus *u* Dombrói, Lucas
- Vincio, Bartholomeus de, archidiaconus de Pistoia, episcopus Valuensis (1427–1442) n. 25–26. 31–40. 95.
- Vincai Fast, Urbanus, subdiaconus, diaconus et presbiter, scolaris, perpetuus cappellanus in Szilincs n. 999.
- Vinnai, Andreas, subdiaconus, diaconus et presbiter, scolaris, rector in Derczen n. 983.
- Visa (villa in Transilvania; Vișea, RO)*
- plebanus *u* Károlyi, Martinus Antonii
- Visitationis Beatae Mariae
- altare *u* Mulyád
  - cappella *u* Roma
- Viszokai, Matheus, clericus n. 137; acolitus n. 139.
- Viterbio, Laurentius de, notarius Camerae (1473–1482) n. 169. 171. 179.
- Viterbo (in Italia; IT)*
- episcopus *u* Cicchini, Iohannes; Riario, Raffaele Sansoni Galeoti
- Vittenc (in Hungaria)*
- ecclesia Sancti Georgii n. 924.
  - – vicarius *u* Cossehal, Georgius
- Víztorok (in Slavonia)*
- plebania n. 809.
  - – plebanus *u* Varga, Iohannes Blasii
- Volavje (villa in Slavonia; HR)*
- parochialis ecclesiae Sanctae Annae n. 1000.
  - – rector *u* Volavjei, Antonius
- Volavjei, Antonius, subdiaconus, diaconus et presbiter, scolaris, rector in Volovje n. 1000.
- Vörös, Mathias, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus altaris in Felsőwallendorf n. 953.
- Vulteris, Gerardus de, notarius Camerae (1434–1465) n. 105.

- Walkav, Franciscus clericus n. 659. 680.
 Walterus, Barnabae, clericus n. 153.
Wansom (in Hungaria; HU)
 – plebanus *u* Gyulaji, Ladislaus
Warbeka (oppidum in Hungaria; HU)
 – altare Conceptionis Virginis n. 730.
 – – rector altaris *u* Iohannes, Blasii (III)
 Warcholan-i, Gregorius, acolitus n. 90.
Wellbach (Eilenbach, Eulenbach, Ágostháza oppidum in Hungaria; Bystrany; SK)
 – altare Corporis Christi n. 325.
 – – cappellanus altaris *u* Thomas, Petri
Weyllenawe (oppidum in Imperio; DE)
 – parrochialis ecclesia Sancti Antonii
 – – altare Beatae Mariae Virginis n. 946.
 – – altarista *u* Richwum, Weylenator Mulleffer
 Weyllenavei Bremer, Iodocus, subdiaconus, diaconus et presbiter, scolaris, perpetuus cappellanus in Laucken n. 946.
Wormaciensis (Worms in Germany; DE)
 – acolitus *u* Gartachi, Petrus; Wynheum Creys, Christophorus
 – diaconus *u* Gartachi, Petrus; Wynheum Creys, Christophorus
 – presbiter *u* Gartachi, Petrus; Wynheum Creys, Christophorus
 – subdiaconus *u* Gartachi, Petrus; Wynheum Creys, Christophorus
Wratislaviensis diocesis (Wroclaw, Boroszló; PL)
 – diaconus *u* Hunger, Andreas
 – presbiter *u* Hunger, Andreas
 – rector *u* Hunger, Andreas
 – subdiaconus *u* Hunger, Andreas
 Wubin, Georgius, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Leibic n. 506.
 Wynheum Creys, Christophorus, acolitus, subdiaconus, diaconus et presbiter, perpetuus altarista in Heppenheim n. 943.
 XI milium Virginum
 – altare *u* Agriensis
Ypalobevc (villa in Hungaria; HU)
 – ecclesia Sanctae Catherinae n. 503.
 – – plebanus *u* Quist, Andreas
 Zabeno, Nicolaus Paulus de, acolitus n. 5.
 Zachaturnio-i Zlatar Casparus, subdiaconus, diaconus et presbiter, rector in Behinea n. 287.
 Zágrábi, Gregorius, presbiter, plebanus n. 133.
Zagrabiensis (Zagreb in Croatia; HR)
 – acolitus *u* Antonius Iohannis; Burguz-i, Iohannes; Clemens, Benedicti; Csent, Nicolaus; Csersztvecszentpéteri, Georgius; Csersztvecszentpéteri, Petrus; Csütörtökhelyi, Stephanus Pauli; Dolaneci, Paulus; Gosztolai, Michael; Kaproncai Martinus; Kaproncai, Nicolaus; Monoszlói, Iohannes; Mosinai, Gregorius; Paulus, Valentini; Prodavizi, Andreas Valentini; Racsai, Benedictus; Racsai, Mathias; Racsai, Paulus; Raszinyai, Gallus; Rojcsai, Petrus; Szenmiklósi, Iacobus; Szerdahelyi, Gregorius; Szerdahelyi, Mathias; Tavarnai, Nicolaus; Ternoveci, Mathias; Thomas, Nicolai; Urbanus, Georgii (II); Viszkai, Matheus; Warcholan-i Gregorius
 – altarista *u* Clincherie, Fabianus Georgii; Cresenzi, Iohannes; Csent, Nicolaus; Gréchegyi, Paulus; Navorati Tót, Iohannes; Oltárci Budini, Michael; Oltárci Németh, Iohannes; Zamonci Barabaries, Iohannes
 – cappellanus *u* Antonius, Pauli (II); Benedictus, Petri; Csent, Nicolaus; Csütörtökhelyi, Stephanus Pauli; Dobronaki, Michael; Dobronaki, Vinicai Fast, Urbanus; Gere, Petrus; Homoki, Petrus Emerici; Hraztovicai szőlőhegyi Szent László-hegyi, Stephanus Pauli; Iaccuim, Franciscus; Ivánci, Mathias; Kaxarusveg-i Íjgyártó, Paulus; Kebelei, Laurentius; Lendvai, Petrus; Mészáros, Georgius; Michael, Emerici; Monoszlói, Iohannes; Mosinai, Michael Iacobi; Navorati Tót, Iohannes;

- Oltárci Budini, Michael; Oltárci Németh, Iohannes; Oneschi, Blasius; Perkeci, Georgius; Petrus, Michaelis; Polcz, Casparus; Prodavizi, Andreas Valentini; Sumbenchlic-i, Michael; Szamobori, Georgius Valentini; Szentmihályi, Andreas; Ternoveci, Mathias
- clericus *u* Berekszói, Nicolaus; Berkisi, Stephanus; Matheus, Iohannis; Kutinai, Mathias; Paulus, Valentini; Perkeci, Georgius; Prodavizi, Iohannes; Varga, Iohannes Blasii; Vizsokai, Matheus
  - diaconus *u* Ambrosius, Nicolai; Andreas, Iacobi (II); Antonius, Pauli (II); Benedictus, Petri; Blasius, Mathiae; Blobolo-i, Paulus; Clincherie, Fabianus Cresenzi, Iohannes; Georgii; Csázmai, Marcus; Csent, Nicolaus; Csütörtökhelyi, Stephanus Pauli; Dobronaki, Gere, Petrus; Dobronaki, Michael; Dolaneci; Paulus; Dombrói, Nicolaus; Fabianus, Michaelis; Georgius, Antoniis; Georgius, Stephani; Glogoncai, Michael; Gorai, Nicolaus; Gréchegyi, Paulus; Gregorius, Thomae (I); Homoki, Petrus Emerici; Iaccuim, Franciscus; Iacobus, Georgii; Íjgyártó, Nicolaus; Iohannes, Simonis; Iuliem, Martinus; Ivánci, Blasius Valentini; Ivánci, Mathias; Kaxarusveg-i Íjgyártó, Paulus; Kebelei, Laurentius; Kovács, Laurentius; Kristallóci, Tamás; Lendvai, Petrus; Máriás-i, Casparus; Mészáros, Georgius; Michael, Emerici; Miletinci, Antonius Stephani; Michael, Mathei; Monoszlói, Iohannes; Navorati Tót, Iohannes; Oltárci Budini, Michael; Oltárci Németh, Iohannes; Oneschi, Blasius; Pancratius, Iohannis; Perkeci, Georgius; Petrus litteratus; Polcz, Casparus; Prodavizi, Andreas Valentini; Raszinyai, Gallus; Redima-i, Blasius; Simon, Iohannis; Stephanus, Ladislai; Szamobori, Georgius Valentini; Száva-szentdemeteri, Michael; Szentmártoni, Michael; Szentmihályi, Andreas; Szircsi, Iohannes; Ternoveci, Mathias; Thomas, Nicolai; Tót, Petrus; Varga, Iohannes Blasii; Vas, Iohannes; Vinicai Fast, Urbanus; Volavjei, Antonius; Zagorjei, Gregorius Blasii; Zamonci Barabarcis, Iohannes
  - episcopus *u* Döbrentei Himfi, Thomas
  - plebanus *u* Gréchegyi, Georgius; Iohannes, Simonis; Íjgyártó, Nicolaus; Michael, Mathei; Simon, Iohannis; Szentmártoni, Michael, Petrus litteratus; Tót, Petrus; Zágrábi, Gregorius
  - prebendarius *u* Csázmai, Marcus; Georgius, Antiniis; Gregorius, Thomae (I); Pancratius, Iohannis; Polcz, Casparus; Szircsi, Iohannes
  - predialis *u* Iohannes, Stephani;
  - presbiter *u* Ambrosius, Nicolai; Andreas, Iacobi (II); Antonius, Pauli (II); Benedictus, Petri; Clincherie, Fabianus Georgii; Cresenzi, Iohannes; Csázmai, Marcus; Csent, Nicolaus; Csütörtökhelyi, Stephanus Pauli; Dobronaki, Michael; Dobronaki, Gere, Petrus; Dolaneci, Paulus; Emericus, Fabianus, Michaelis; Georgii; Georgius, Antoniis; Georgius, Stephani; Glogoncai, Michael; Gorai, Nicolaus; Gréchegyi, Georgius; Gréchegyi, Paulus; Gregorius, Thomae (I); Homoki, Petrus Emerici; Hraztovicaí szőlőhegyi Szent László-hegyi, Stephanus Pauli; Iacobus, Georgii; Iaccuim, Franciscus; Íjgyártó, Nicolaus; Iohannes, Simonis; Iuliem, Martinus; Ivánci, Blasius Valentini; Ivánci, Mathias; Kaxarusveg-i Íjgyártó, Paulus; Kebelei, Laurentius; Kovács, Laurentius; Lendvai, Petrus; Máriás-i, Casparus; Mészáros, Georgius; Michael, Emerici; Michael, Mathei; Miletinci, Antonius Stephani; Monoszlói, Iohannes; Navorati Tót, Iohannes; Oltárci Budini, Michael; Oltárci Németh, Iohannes; Oneschi, Blasius; Pancratius, Iohannis; Perkeci, Georgius;

- Petrus litteratus; Polcz, Casparus; Prodavizi, Andreas Valentini; Raszinyai, Petrus; Redima-i, Blasius; Simon, Iohannis; Szamobori, Georgius Valentini; Szávaszentdemeteri, Michael; Szentmártoni, Michael; Szentmihályi, Andreas; Szircsi, Iohannes; Ternoveci, Mathias; Thomas, Nicolai; Tót, Petrus; Vas, Iohannes; Vinicai Fast, Urbanus; Volavjei, Antonius; Zagorjei, Gregorius Blasii; Zágrábi, Gregorius; Zamonci Barabarcis, Iohannes
- rector *u* Ambrosius, Nicolai; Andreas, Iacobi (II); Fabianus, Michaelis; Georgius; Stephani; Iuliem, Martinus; Ivánci, Blasius Valentini; Jasztrebarszkai, Martinus Mathei; Máriás-i, Casparus; Miletinci, Antonius Stephani; Vas, Iohannes; Volavjei, Antonius
  - scolaris *u* Burguz-i Iohannes; Clincherie, Fabianus Georgii; Csersztvecszentpétri Szentmargiti, Mathias; Dobronaki, Michael; Dolaneci, Paulus; Emericus, Georgii (II); Gréchegyi, Philippus; Iaccuim, Franciscus; Iohannes, Blasii; Iuliem, Martinus; Ivánci, Mathias Pauli; Kutinai, Mathias; Lippai, Demetrius; Navorati Tót, Iohannes; Oltárci Budini, Michael; Oneschi, Blasius; Polcz, Casparus; Prodavizi, Iohannes; Racσαι, Antonius; Stephanus, Gregorii (V); Szávaszentdemeteri, Michael; Szentmihályi, Andreas; Tryga-i, Damianus; Ucmanc, Simon; Urbanus, Georgii (II); Verőcei, Georgius; Vinicai Fast, Urbanus; Volavjei, Antonius; Zamonci Barabarcis, Iohannes
  - subdiaconus *u* Ambrosius, Nicolai; Andreas, Iacobi (II); Antonius Iohannis; Antonius, Pauli (II); Benedictus, Petri; Clincherie, Fabianus Georgii; Cresenzi, Iohannes; Csázmai, Marcus; Csent, Nicolaus; Csütörtökhelyi, Stephanus Pauli; Dobronaki, Gere, Petrus; Dobronaki, Michael; Dolaneci, Paulus; Fabianus, Michaelis; Georgius, Antoniis; Georgius, Stephani; Glogoncai, Michael; Gorai, Nicolaus; Gregorius, Thomae (I); Homoki, Petrus Emerici; Iaccuim, Franciscus; Iacobus, Georgii; Íjgyártó, Nicolaus; Iohannes, Simonis; Ivánci, Blasius Valentini; Ivánci, Mathias; Iuliem, Martinus; Jasztrebarszkai, Martinus, Mathei; Kaxarusveg-i Íjgyártó, Paulus; Kebelei, Laurentius; Konzskai, Clemens; Kovács, Laurentius; Lendvai, Petrus; Máriás-i Casparus; Mészáros, Georgius; Michael, Emerici; Michael, Mathei; Monoszlói, Iohannes; Mosinai, Michael Iacobi; Miletinci, Antonius Stephani; Navorati Tót, Iohannes; Oltárci Budini, Michael; Oltárci Németh, Iohannes; Oneschi, Blasius; Perkeci, Georgius; Petrus, Michaelis; Polcz Casparus; Prodavizi, Andreas Valentini; Raszinyai, Petrus; Simon, Iohannis; Stephanus, Ladislai; Sumbenchlic-i, Michael; Szamobori, Georgius Valentini; Szávaszentdemeteri, Michael; Szentmihályi, Andreas; Ternoveci, Mathias; Thomas, Nicolai; Tót, Petrus; Vas, Iohannes; Vinicai Fast, Urbanus; Volavjei, Antonius; Zagorjei, Gregorius Blasii; Zamonci Barabarcis, Iohannes
  - vicarius *u* Iacobus, Georgii; Raszinyai, Gallus
- Zagorjei, Gregorius Blasii, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus n. 198.
 Záhonyi, Franciscus, scolaris n. 477; acolitus n. 495.
 Zamonci Barabarcis, Iohannes, scolaris, subdiaconus, diaconus et presbiter, altarista de Újhely n. 812.
 Zapoli, Paulus, scolaris n. 520; clericus n. 532; subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus n. 597.
 Zbugyai, Petrus, acolitus n. 72.
 Zempléni, Ladislaus, subdiaconus, diaconus et presbiter, plebanus in Garancs n. 609.

-
- Zilahi, Emericus Martini, scholaris n. 546; sub-
diaconus, diaconus et presbiter, plebanus
de Kémmer n. 589.
- Zombori, Iohannes, acolitus n. 121.
- Zonam, Emericus, scholaris n. 480; acolitus
n. 490.
- Zottl, Christianus, scholaris n. 756.
- Zuccheta, Iohannes Baptista, notarius Camerae
n. 168. 170. 172. 174–176. 180.
- Zsámbok (*villa in Hungaria; HU*)
– plebanus v. Antonius, Pauli (I)

DOES EVERY ROAD LEAD TO ROME? Hungarian cleric-promotions in the Roman Curia (1426–1523)

SOURCES

The ordination of the clerics in the territory of the medieval *Orbis Christianus* was an ordinary act. Naturally, the Kingdom of Hungary was not an exception either; though, there are few contemporary sources survived the adversaries of the centuries in Hungary. The diocesan registers documenting promotions did not survive at all from the 15-16th century, yet this period is more favourable concerning the number of sources compared to the previous periods, while the original charters – the so-called certificates of ordination – reporting these events only randomly survived. The general practice of the promotions is also confirmed by related notes of three formularies from the late Middle Ages. Veit Hündler, a Carmelite monk, the titular bishop of Vidin (Bodony) and the auxiliary bishop of Pécs (1447–1469) inserted charter-samples, related to many ordinations that were performed by him, into his letter book compiled after his official years.¹ There are many charter-samples related to ordinations also in the Nyási-codex, the formulary of Esztergom compiled in the early 16th century. Some of them refer to the general practice of the Hungarians' Italian promotion.² Finally, two Franciscan collections – dating from the 16th century – should be highlighted, which preserved some documents related to the ordination of the members of the regular clergy.³

Out of the promotional documents of foreign origin, like that of from the central offices of the Curia Romana, only two receipts of ordination – that were written in Rome and had Hungarian relation – survived,⁴ although, there were hundreds of clerics of Hungarian origin or clerics that had benefices in Hungary documented who took holy orders in the Eternal City in the discussed period. Yet, this occurrence is not at all surprising, since only few original charters survived *in partibus*.⁵ In connection with the ordinations there is only one Hungarian case known, where the original Roman authorization, issued concerning the requests related to the promotion,

---

¹ Much of the letter book was published by: KOLLER, *Historia episcopatus*, IV, 246–359. The original codex is kept in Klosterneuburg, its index number: Augustiner-Chorherrenstift Cod. 941.

² Eg. *Formularium Ecclesiae Strigoniensis* nr. 24–25. and 118.

³ National Széchényi Library Cod. Lat. 432. fol. 98v–100v; and Oct. Lat. 775. fol. 116v–118v. – The copies were made available by ANTAL MOLNÁR that I thank here, as well.

⁴ MNL OL DF 209059., 257534.

⁵ SALONEN, *Zur Kommunikation* 24.; ÉRSZEGI Géza, *A Paenitentiaria Apostolica dokumentumai „in partibus”*, Ünnepi kötet Dr. Blazovich László egyetemi tanár 70. születésnapjára, szerk. BALOGH ELEMÉR – HOMOKI-NAGY MÁRIA (Acta Universitatis Szegediensis. Acta Juridica et Politica 75), Szeged 2013, 199–221.

as well as the charter confirming the ordination survived. In 1469, Gáspár Berendi Bak, the provost of Szepes, presented three consecutive supplications to the Apostolic Penitentiary, in which he worded his requests concerning his ordination. Firstly, as he was studying in Italy at the time, he requested the authorization of his ordination in Bologna from the head of the office. Secondly, he requested his dispensation from the irregular state (*irregularitas*) that was incurred by his participation in the campaigns against the Ottomans and the Hussites. After the vicar of the bishop of Bologna had agreed to the promotion – based on the licence issued on behalf of Great Penitential Filippo Calandrini – Gáspár was ordained subdeacon by Matheus de Pontremulo, auxiliary bishop in the cathedral of Bologna. The Private Archives of the Chapter of Szepes – that was led by him – kept the two requests of the provost of Szepes, the licences and the certificate of the ordination.⁶

In this period, the mass, so-called general ordinations (*ordinationes/ordines generales*) were common, as it is hinted by the survived certificates of ordinations, which practice is made undeniable by the charter of Miklós, vicar of Eger. In the diploma issued on 19 December 1425 – which might have been posted on the gate of the cathedral – the candidates were informed by the vicar that the auxiliary bishop of Eger would hold the next general ordination (*sacri clericorum ordines celebrabuntur*) on the next Saturday; the prompt (at the right place, at the right time) attendance of the obligatory examination was the requirement of the participation (*volentes igitur promovere*).⁷ Therefore, we are entitled to say that the most important data related to the process of ordinations were carefully documented in the Hungarian episcopal sees, like the name of the ordinator, the time and place of the promotion, the name, diocese and benefices of the ordained, as well as the grade of their orders. Yet, none of these documents survived. Nonetheless, the preparation of the so-called lists or books of ordinations (*liber ordinandum*) was a common practice in Europe from Styria to Great Britain; most of such records survived in the latter place.⁸ The survived registers of the ordinations held by or on behalf of the bishop of Seckau in 1425–1507 are particularly noteworthy for us, since they contain notes related to the promotion of 30 Hungarian clerics, mainly from the diocese of Győr.⁹

Hence, there is no doubt that the sporadic Hungarian source material does not support the systematic research of the medieval Hungarian ordinations, while there

⁶ FEDELES, *Mátyás seregéből*.

⁷ IVÁNYI BÉLA: *Bárfu szabad királyi város levéltára I, 1319–1526*, Budapest 1910, n. 150.

⁸ Eg. DAVIS, *Rivals for Ministry*; PIANA–CENCI, *Promozioni agli ordini sacri*; CURZEL, *Attraverso le Alpi*; HAY, *The Church in Italy*; SAMBIN, *Chierici ordinati*; *Die Weiberegister der Seckauer Bischöfe*; *Das Weiberegister des Lavanter Bischofs Leonhard Peurl 1509–1536*, Einleitung von KARL AMON, Register von MARIA MAIROLD (Quellen zur Geschichtlichen Landeskunde der Steiermark 10), Graz 1994; ANTONÍN PODLAHA: *Liber ordinationum cleri 1395–1416*. (Editiones archivi e bibliothecae s.f. metropolitani capituli Pragensis IX), Pragae 1922; HLEDÍKOVÁ, *Svěcení duchovenstva*, 57–131.

⁹ Besides the ones from Győr, there are clerics from the diocese of Zagreb and Esztergom. This is obviously due to the geographical distance. *Die Weiberegister*, passim. On the clerics from the diocese of Győr see FEDELES, *Ad omnes sacros*, 141–143 (Appendix II).

are only few Hungarian documents – indicating the fact of this phenomenon – that imply the practice of the promotions held in the Roman Curia. As the curial ordinations became multitudinous from the 15th century,¹⁰ this phenomenon is fairly expected to have concrete traces in the monumental source material of the Vatican, therefore, valuable information could be found about the Roman ordination of the Hungarian clerics.

During his research in Rome between 1924 and 1926, PÁL LUKCSICS (†1936) came across the mass occurrences of the Hungarian data concerning curial ordinations. After having examined the volumes of two significant (file copy) series of documents, the *Registra Supplicationum* and the *Registra Lateranensia* compiled between 1417 and 1455, he discovered documents on 340 cleric-promotions among the ones that were related to Hungary. Moreover, the phenomenon that had been unknown for the Hungarian research, roused his interest insomuch that he dedicated a separate paper on this topic (1928).¹¹ The author of the paper that mainly focused on the development of the supplications' formulary parts and the most important data of the sources made some important, yet one-dimensional, statements concerning the matter. Within a decade he published his source-publication of two volumes, in which he edited the abstracts of the supplications related to the ordinations written in Latin.¹² Almost eight decades later did the focus shift *per tangentem* again to this question by Hungarian experts who researched the supplicational registers. While PÉTER TÓTH (2010) examined the requests handed in under Clement VII (1523–1534), BÁLINT LAKATOS dealt with the supplications sent under Adrian VI (1522–1523). During these examinations – similarly to LUKCSICS – they revealed the soon-to-be-ordained Hungarian clerics' numerous presences in Rome.¹³ In the mentioned source-publications it occurred that the data of some 400 people's ordination clearly show that a thorough examination cannot be conducted without the involvement of the Vatican sources. Significant amplification within the source-collection is expected owing to the ongoing *supplicationes* explorations.¹⁴ As it has been shown, the number of the Hungarian clerics submitting their request related to their ordination considerably increased in the 15th century, especially in the second half of it. This tendency is well proved by the fact that among the Hungarian requests submitted under Sixtus IV (1471–1484) there are 81 that were about an ordination, besides they – all but five – had a bearing on curial ordination.¹⁵ From the diocese of Veszprém, there are 80 similar supplications registered from Alexander

¹⁰ SALONEN–HANSKA, *Entering*.

¹¹ LUKCSICS, *Magyar papszentelő okmányok*.

¹² LUKCSICS, *XV. századi pápák*, I–II.

¹³ TÓTH, *Adatok*; LAKATOS, *Regesta supplicationum*.

¹⁴ On the concise summary in relation to the current Hungarian research of the supplications, see LAKATOS, *Regesta supplicationum*, 52–54.

¹⁵ Ten years ago, ENIKŐ CSUKOVITS shared the digital copies of the Hungarian related material collected by herself from the supplication-registers of Sixtus IV for one of my papers then in progress, for which I am still grateful.

VI's period (1492–1503)¹⁶ by the colleagues of the *Dataria Apostolica*. One cannot detect a drawback even in the first decade of the reformation; in the first three months of 1524, altogether 126 Hungarian requested the Roman promotion.¹⁷

Besides the supplications submitted to the *Dataria Apostolica* one should not forget to mention the requests sent to the *Sacra Poenitentiaria Apostolica* – to the supreme grace distributor of the Curia – in the 15th century, whose significant part was also about taking holy orders. Regarding the proportions it is worth citing KIRSI SALONEN's estimations concerning Pius II's (1458–1464) period, according to which 28% of the 15,500 supplications from the territory of the *Orbis Christianus*, all in all 4400 requests bore a relation to the ordinations.¹⁸ Based on the research of GABRIELLA ERDÉLYI, who explored the Hungarian entries of the central office, it is known that 23% of the survived approximately 3000 Hungarian supplications – some 700 requests – bears a relation to the holy orders.¹⁹ These supplications were mainly submitted in order to obtain dispensation from various irregularities before the ordination; however, one can come across some cases of certain abuses during promotions. Consequently, another source-collection is in question that is essential concerning the curial ordinations.²⁰

Due to the number of sources – shortly mentioned above – the promotional cases of the Hungarian clerics in the late Middle Ages cannot be examined without covering the supplications kept in the Vatican, since the already explored entries surpass the opportunities given by the sources of Hungarian origin. Yet, such a homogenous document-series is also kept in the *Archivio Apostolico Vaticano* which not only contains the data on the questions worded in the supplications, on the preparation of the promotions but it also documents the already happened ordinations; therefore, it is the primary source for this issue. The clerics' curial ordination was under the authority of the Apostolic Camera from late 14th century up until the beginning of the 16th century; therefore, the camerlengo, who headed this central body, supervised the whole process of ordinations in Rome. In line with the curial reforms of Pope Martin V (1417–1431), the information about the ordinations was kept in an individual register-series of the *Camera Apostolica*, in the volumes of the *Libri formatarum* from 1425 to 1524.²¹ While this series of the Vatican Apostolic Archive already roused the interest of the international research from the late 19th century,²² above all many works of modern aspect were published in the past decades,²³ it has not been accentuated in

¹⁶ MREV IV, n. CXIII–CXIV.

¹⁷ I am indebted to PÉTER TÓTH for giving his digital copies to me. On the supplications of the diocese of Eger, see TÓTH, *Adatok*.

¹⁸ SALONEN, *The Penitentiary under Pope Pius*.

¹⁹ ERDÉLYI, A, „*Sacra Poenitentiaria Apostolica*”, 84.; IDEM: *Szökött szerzetesek*, 109.

²⁰ SCHMUGGE–HERSPERGER–WIGGENHAUSER, *Die Supplikenregister*, 196–199.

²¹ AAV, Cam. Ap., *Libri format.* vol. 1–14.

²² SCHMITZ, *Die Libri Formatarum*; DUBRULLE, *La collection des „Formataria”*; HLEDÍKOVÁ, *Libri formatarum*; RÁBIK, *Camera*.

²³ Eg. REHBERG, *L'affluenza di ordinandi*; SCHMUGGE, *Zum römischen „Weibeturismus”*; SALONEN–HANSKA, *Entering*.

the Hungarian historiography.²⁴ It is stated despite the fact that in the second half of the 1970s, GÉZA ÉRSZEGI, as the colleague of the Hungarian National Archive during his Hungarica-research in the Vatican, analysed some parts of the documents, he had some of its volumes photocopied, which can be read on microfilms in Budapest. However, it is indicative that no pictures were taken of volume 9 and 11–12, which contain the most Hungarian data.²⁵ Yet, the relevance of the series is being discovered by the Hungarian medieval science, or at least the act of publishing the files of the Hungarian entries regarding 1426 in the XIII. volume of the *Zsigmondkori oklevéltár* – based on the accessible microfilms – implies it.²⁶ Therefore, the entries of Hungarian content of the series' first two volumes are expected to be published in the remaining 11 volumes of the source-publication in the next couple of decades. Yet even this favourable change in the future cannot establish the essential fundamental source-base, since the data from the age of Sigismund forms only the 7,5% of the total material. However, the analysis of the ominous register-series cannot be avoided during the research of the late medieval Hungarian clergy, namely, the persons within some thousand entries in the volumes are not known at all – except for few people – therefore, the novelty and speciality of this collection is unquestionable. Nevertheless, beyond enlarging our knowledge about certain members of the Hungarian late medieval ecclesiastical society, the given document-series of the Apostolic Camera also offers new information about church topography and the *patrociniums*.

All ordinations that were organised by the *Camera Apostolica* had to be participated by a notary of the Camera, who acted as a witness to guarantee the legitimacy of the process as well as called and checked the candidates one by one. Besides, if it was necessary, he corrected the list of ordination prepared during the obligatory examination prior to the promotion, which was later ratified by the signature of the curial bishop who administered the ordination and was placed to the office of the Apostolic Camera.²⁷

After the ordination, by the request of the ordained clients the notary issued the official testimonial (*littera testimonialis, littera ordinum, littera formata, formata*).²⁸ According to the authority of the Camera, it could also issue the dimissorial letters (*littera dimissoria, dimissorialia, commendatia*), which enabled the candidates to take the given grade of holy orders from any Catholic prelates.²⁹ Based on the register-volumes, from

²⁴ TAMÁS FEDELES, *Ungarische Weibekandidaten in Curia Romana im späten Mittelalter*, Specimina Nova Pars Prima Sectio Mediaevalis X. (2019), 121–136.

²⁵ On page 9 of the register attached to ÉRSZEGI's research report of 1977 in the National Archives of Hungary. On the records between 1426 and 1519 from volume 1–5 and 13, there are altogether 179 microfilms available for the researchers in Budapest. The index number is: x9035, 31107/2. scroll. Cf. ÉRSZEGI, *A Curia Romana*, 330.; TUSOR, *Magyar történeti kutatások*, CXXXV.

²⁶ ZsO XIII. 197., 576. and 584.

²⁷ PELLICCIA *La preparazione*, 36.

²⁸ There are two certificates known issued for Hungarian clerics. MNL OL DF 209059. and 257534.

²⁹ PELLICCIA, *La preparazione*, 36. – One could become a member of the clergy by taking the tonsure (*prima tonsura*). This was followed by the so-called minor orders (*quattuor minores*), in sequence, the *hostiarius*,

the middle of the 15th century, the testimoniums that certified the ordination were signed by the ordinator as well as by the notary who prepared the document.³⁰

The lists of ordination, the *dimissorias*, and the documents issued for the ordained were copied – in a shortened version – into the volumes of the *Libri formatarum* by a cleric of the Camera. This series was kept in the Apostolic Camera fond of the State Archives of Rome until the beginning of the 20th century, and then during the First World War – along with many other archival material – it was transferred to the Vatican Apostolic Archives through exchange.³¹ Similarly to the volumes of the Camera kept in the state archives, these volumes are also of a small folio format, they have white parchment binding and contain paper sheets. Altogether 14 register-books survived, which cover the period between 1425 and 1524. There is a huge hiatus between volume 3 and 4 and volume 6 and 7; therefore, the data of Callixtus III (1455–1458) and Pius II's pontificate are totally lacking, while that of Sixtus IV's period partly. Let alone this knowledge, the remained volumes do not contain every ordination within the Curia from the given period.³² See the most important information concerning the volumes in the chart below:

Chart 1

The volumes of the *Libri formatarum* (1425–1524)

Volume	Title	Pontificate	Time interval	Date of the first and last entry	Number of the folio
1	<i>Formataria Martini quinti et Eugenii quarti</i>	Martin V, Eugene IV	1425–1427, 1430, 1433–1435	3 VII, 1425 XII, 1435	97
2	<i>Registrum ordinavit etc. formatarum seu ordinum sacrorum Eugenii quarti</i>	Eugene IV	1434–1446	22 VIII, 1434 21 IX, 1446	172
3	<i>Formatarum ordinatorum per Nicolaum papam V.</i>	Nicholas V	1447–1455	26 II, 1447 5 IV, 1455	101

the *lector*; the *exorcista*, and the *acolitatus*. The sequence of the three major holy orders (*sacros ordines*) was the following: subdeaconry (*subdiaconatus*), deaconry (*diaconatus*), and finally the presbyterate (*presbiteratus*). The highest grade was the episcopate (*episcopatus*). OTT, *Das Weibesakrament*.

³⁰ HLEDÍKOVÁ, *Libri formatarum*, 15.

³¹ GÖLLER, *Die neuen Bestände*, 43.

³² See the detailed presentation, SCHMITZ, *Die Libri Formatarum*, 451–457.

Volume	Title	Pontificate	Time interval	Date of the first and last entry	Number of the folio
4	—	Paul II	1464–1470	22 IX, 1464 IV, 1470	166
5	<i>Libri formatarum</i>		1470–1478	11 III, 1470 II, 1478	70
6	<i>Primus formatarum domini Sixti IIIⁱⁱ</i>	Sixtus IV	1471–1475	26 VII, 1471 XII, 1475	240
7	<i>Tertius formatarum domini Sixti IIIⁱⁱ</i>		1481–1484	V, 1481 6 IX, 1484	106
8	<i>Primus formatarum domini Innocentii VIII.</i>	Innocent VIII	1484–1488	17 IX, 1484 XII, 1488	201
9	<i>Secundus formatarum domini Innocentii VIII.</i>		1488–1490	22 I, 1488 VI, 1490	194
10	<i>Tertius formatarum domini Innocentii VIII.</i>		1490–1492	VI, 1490 V, 1492	190
11	<i>Primus formatarum domini Alexandri VI.</i>	Alexander VI	1492–1496	IX, 1492 XII, 1496	191
12	<i>Formatarum dom. Alexandri VI. 1496, 1497, 1498, 1499, 1500, 1501, 1502, 1503</i>		1496–1503	1 X, 1496 1503	180
13	<i>Diversoria Leonis X. 1501–1521</i>	Alexander VI, Julius II, Leo X	1501–1502, 1512, 1516–1521	28 VII, 1501 I, 1521	147

Volume	Title	Pontificate	Time interval	Date of the first and last entry	Number of the folio
14	<i>Formatarum domini Bernardini de Alexandris tempore Leonis et Adriani sexti 1520–1524</i>	Leo X, Adrian VI, Clement VII	1521–1523	I, 1521 I, 1524	91

Certain events were often very negligently documented by the colleagues of the office, it happened that such names were also registered who were not even ordained in the end, and then they crossed them out while correcting the document.³³ The data of the general ordination of 7 April 1436 were hastily copied in the register, namely mainly only the names of the candidates were registered by the clerks, yet the dioceses and the benefices were not listed.³⁴ In many cases the data were entered in the appropriate volume only long after the ordination, consequently, there are many anomalies in the chronology. For example, the last date on the verso of the first volume's 27th folio is 18 September 1428, which is followed on the next page by a note from 4 July 1430. Based on calligraphy, the next sheet containing the data on the general ordination was undeniably written by another hand, where the date is 20 December 1427. It is followed by another handwriting from 21 August 1435.³⁵ It also happened that the data of the very same ordination were registered twice by two independent clerks, which can be found parallelly in two volumes. For instance, the *ordines generales* of 2 April 1435 was documented both in volume 1 and 2. It is likely that two notaries registered the data parallelly, and then they did not check the prepared lists.³⁶

Furthermore, in many cases, it occurs, the notaries made mistakes in dating the ordination, which were not corrected later. In the case of the ordination at the beginning of January 1493, the events happening on Saturdays were consistently placed on Sundays.³⁷ The clerics of the Camera always endeavoured to correct the obvious mistakes. For instance, by mistake the general ordination of 7 April 1470 was left out, and then after having realised the problem, they noted the hi-

³³ Eg. the whole text on volume 14's 42r folio is crossed out, the note of "Scriptum per errorem" can be seen on the left and right margin.

³⁴ AAV, Cam. Ap., Libr. format. vol. 2, fol. 20rv.

³⁵ Ibid. vol. 1, fol. 27v–29v.

³⁶ Ibid. vol. 1, fol. 53r–54r; vol. 2, fol. 8r–9r.

³⁷ Eg. "die dominica sexta Ianuarii [...] deinde sequenti dominica die datis presentium": Ibid. vol. 11, fol. 32v and the following folio. 6 and 13 January, 1493 were on Sundays, not Saturdays. Cf. SZENTPÉTERY, *Oklevéltani naptár*; 164. (17th calendar).

atus according to chronology,³⁸ and in the end, after some folios they entered the missing list.³⁹

Among the entries one can occasionally find notes related to logistics that enable the reconstruction of the ordinations' certain technical details. As aforesaid, a notary of the Camera was occupied at an ordination, who documented the event. The relating data were often registered in the file copies, like in connection with the general ordination of 17 December 1446.⁴⁰ Another list from 1468 allows us to conclude that the notaries were delegated to the general ordinations according to a prescheduled arrangement. There were altogether nine notaries from the Camera assigned to the ordinations, six were on duty according to canonical regulation, while the other three assisted in documentation.⁴¹ Notary Iohannes de Aquilione was assigned to the general ordination of 22 May 1472 by Cardinal Camerlengo Latino Orsini (†1477). The notaries authenticated the list of ordinations by their signature, which can be monitored in certain volumes of the *Libri formatarum*. In the case of the *ordines generales* of December 1471, for instance, one can find that Notary Aloisius de Campania registered himself the taking of certain orders, and then he authenticated the document by signing it.⁴² It is likely that it was a general practice that the ordaining bishop also confirmed the act of ordination. The first data in this respect can be found under the copy of a *formata* issued on 30 October 1454, when Radulf, the bishop of Città di Castello (1441–1460) confirmed his act of administering the first tonsure to John, Peter's son.⁴³ Occasionally, the prelates – who might have led the individual ordinations – also documented the event, which is proved by the following case. On 21 October 1468, John, the bishop of Città di Castello (1466–1470) conferred the first tonsure on Lazarus Vol, a *scolaris* from the diocese of Konstanz, and then he handed the certificate of the event signed by himself to Notary Gaspare Biondo, who registered the event according to this document.⁴⁴ It also happened that the notaries of the Camera also hinted at the issue of the *formatas*.⁴⁵

³⁸ “Notandum est, quod ordinis celebrati die sabati, qua cantatur in ecclesia Dei ‘Sitientes’, que fuit die VII Aprilis MCCCCLXX, in quibus fuit notarius dominis M. Saas debebant registrati in isto loco, sed propter inaduentiam sunt registrati in quarto folio post istud immediate sequenti.” – AAV, Cam. Ap., Libr. format. vol. 5, fol. 7r.

³⁹ Ibid. fol. 10rv.

⁴⁰ “Et fuerunt rogati ad infrascriptos ordines venerabiles viri G. de Pisis, H. Foulani Camere Apostolice notarii.” – Ibid. vol. 2, fol. 151r. – Some further examples: Ibid. vol. 2, fol. 59v; 63r; 67r; 69r; vol. 3, fol. 18r; 19r; 96r; vol. 5, fol. 18v. stb.

⁴¹ “Fortini: in Resurreccionis Domini nostri Ihesu Christi; Aquilione: Penthecostes; Ciriacus: Crucis; Blondus: Lucie; Matheus: Cinerum; Petrus: Letare; Cincius, Gerardus et Hugolinus: non possunt vacare.” – Ibid. vol. 4, fol. 98v.

⁴² “Aloisius de Campania Camere Apostolice notarius de premissis ordinibus registrata manu propria, propria manus subscripsit.” Ibid. vol. 6, 22r.

⁴³ “Ego R. episcopus Civitatis castelli dedi primam tonsuram Iohanni Petro iuxta mandatum xxiiii Novembris mccccliiii.” Ibid. vol. 3, fol. 92r.

⁴⁴ “Quod attestatus est idem dominus episcopus per cedulam manu eius propria subscriptis. Gaspar Blondus.” Ibid. vol. 4, fol. 8r.

⁴⁵ “Expedit fuerunt littere super premissis et signate per supradictam H. Foulani, in eisudem fidem se subscripsit. Et ego Hugolinus Foulani notarius Camere Apostolice predictae in fidem premissorum me hic manu propria subscripsi ita est: H. Foulani.” Ibid. vol. 4, fol. 8r.

The entries of the file copies contain the names of the camerlengo, who gave authorization to the ordination, the ordaining bishop and of the candidates. In connection with the latter ones, they also marked the name of their original diocese, and in case of a higher order, the exact details of their benefice and the name of the diocese for which they were ordained. In the case of the regulars, only their order, and sometimes their place of origin, their country was recorded; however, in many cases only the *fr(ater)* before their names indicated that they were members of the regulars.⁴⁶ They also documented the exact place of the ordination and the time of taking certain orders. As a result of the change during the reign of Alexander VI regarding the *ordines generales* – namely the privilege of holding general ordination was shifted to the vicar of Rome –, the volumes of the *Libri formatarum* do not contain such information from 1501.⁴⁷ The issued certificates were copied in the volumes in a shortened form; there is only one instance where the whole text of the *formatata* survived (see in the *Appendix*). The certificate dated 5 June 1490 was given to Clement, diocesan scholar of Toul, on behalf of Camerlengo Rafael. In the document, the camerlengo confirmed that – grounded in the papal oral commission – he ordered Paul Peter, the bishop of Sant’ Agata de’ Goti who was in the Curia, to confer the first tonsure, which made the clerical character visible, to Clement during a celebratory Mass in the Santa Maria Regina Coeli in the Borgo; and then to confer other minor orders.⁴⁸

Naturally, in the *formatas* the supplications are also referred to as well as their exact date is indicated. It also occurs that the whole text of the supplication is copied in the register. On March 14, 1489, for instance, 12 diocesan clerics from Freising submitted a mutual request to the Datary, in which they asked for and obtained permission for an *extra tempora* ordination in the Curia. The certificates of the candidates’ ordinations are after the text of the supplication in the file copy.⁴⁹ Occasionally the act of dispensation was also recorded by the notaries, like that of in the case of Wolfgang Altmon, diocesan cleric of Győr.⁵⁰ In the general ordinations, the entries were separated according to the stages of the orders. On the left margin of the *formatas*’ text, the name of the candidate can be found, furthermore, from the 1460s, the candidate’s grades of holy orders are indicated by Arabic numbers. The corrections are also noted on the margin. In the case of the charters, the name of the notary is also indicated under the copied text.

From the beginning of the 16th century, the *vicarius in spiritualibus in Urbe* played a more and more important role in the ordinations in the Eternal City. The data on the promotions related to the Roman vicar’s authority are kept in two further registers, the 335th volume of the *Tribunale del Vicariato* (1507–1521) kept in the State Archives of Rome and in the first

⁴⁶ Eg. Fr. Iohannes de Ungaria OFM (1448), Fr. Philippus de Ungaria OFM de observantia (1451), Fr. Clemens de Septemcastris provincia Ungarie ordinis predicatorum (1488), Fr. Benedictus de Sabaria OFM (1496). Ibid. vol. 3, fol. 27r; 46r; vol. 9, 15r; vol. 11, 135r.

⁴⁷ The last one is from 14 March, 1500. Ibid. vol. 12, fol. 69r; REHBERG, *Deutsche Weibekandidaten*, 281. and ibid. index number 25.

⁴⁸ AAV, Cam. Ap., Libr. format. vol. 10, fol. 3r.

⁴⁹ Ibid. vol. 9, fol. 153v–155r.

⁵⁰ “qui habere dispensationem super defectu oculi”: Ibid. vol. 9, fol. 18r; 22v.

volume of the *Ordinazioni Sacerdotali* (1501–1524) kept in the archives of the vicarage.⁵¹ Besides the above-mentioned sources, a couple of data can be found in the 52nd volume of the *Diversa Cameralia* kept in the Vatican Apostolic Archives,⁵² and three *in partibus* promotional certificates: *littera formata* also survived.⁵³ Naturally, the supplication-volumes of the *Dataria Apostolica*⁵⁴ as well as the registers of the *Sacra Poenitentiaria Apostolica*⁵⁵ also contain relevant details that are essential for the complex presentation of this topic.

THE NUMBER OF CLERICALS

According to the sources, from the Carpathian Basin altogether 793 persons turned to the Apostolic Camera and to the offices of the vicariate in promotional cases between 1426 and 1523. Among them 787 availed the services of the Camera while the remaining six persons turned to the Roman Vicariate. Out of the Apostolic Camera's clients the volumes of the *Libri formatarum* contains the name of 783 people. Since the 50 Hungarian clerics applied for nothing but ordination licenses (*littera dimissoria*), therefore, 743 people took actually part in curial promotions. As the matter of fact, probably more Hungarian clerics were ordained in the Roman Curia, but due to the decay of sources we can only presume this.

Chart 2

Entries of Hungarian relevance in the volumes of *Libri formatarum*

Volume	First entry	Last entry	Person
1.	23 III, 1426	16 IV, 1435	32
2.	7 II, 1436	24 IX, 1446	57
3.	25 III, 1447	IV, V, 1455	29
4.	22 III, 1466	26 III, 1470	14
5.	No Hungarian data		
6.	21 XII, 1471	11 IV, 1475	13
7.	24 VI, 1481	21 IV, 1482	3
8.	20 V, 1486	13 IV, 1488	28
9.	5 IV, 1488	7 IV, 1490	111

⁵¹ See, REHBERG, *Deutsche Weibekandidaten*; UÖ, *Laffluenza di ordinandi*.

⁵² AAV, Cam. Ap., *Diversa Cameralia* vol. 52, fol. 63r.

⁵³ MNL OL DF 209059 and 257534, furthermore, Österreichisches Staatsarchiv Haus- Hof- und Staatsarchiv, Familienarchiv Erdődy, Urkunden n. 10175.

⁵⁴ See LUKCSICS, *XV. századi pápák*, I–II, passim; TÓTH, *Adatok*; LAKATOS, *Regesta supplicationum*, passim.

⁵⁵ See ERDÉLYI, *Szökött szerzetesek*, 53–56, 109–113.; Idem, *Egyházi társadalom*, 46–48.; IDEM, ERDÉLYI, *Negotiating Violence*, 106–111.; FEDELES, *Mátyás seregéből*.

Volume	First entry	Last entry	Person
10.	4 IV, 1490	21 IV, 1492	30
11.	25 XI, 1492	28 XII, 1496	242
12.	15 I, 1497	30 I, 1502	132
13.	22 III, 1502	10 XI, 1520	24
14.	9 III, 1521	31 III, 1523	68
Σ	1426–1523		783

Source: AAV Cam. Ap. Libr. format. vol. 1–14.

The majority obtained the three higher grades of church orders, the so called *sacros ordines*. 505 clerics were ordained to sub-deacons, 416 to deacons and 418 became presbyters. This implies that it was worthy to start the journey from the Carpathian Basin in order to acquire a higher grade. Altogether 332 people came for only the first tonsure while 304 arrived to take the *quator minores* up in the *Curia Romana*. Curial ordinations were less of a practice among Hungarian prelates. This statement is also supported by the fact that in the observed period it only happened five times.⁵⁶

Chart 3

The division of church order grades obtained in the Curia

Grade	Person	%
<i>prima tonsura</i>	332	44,6
<i>acolitatus et quatuor minores</i>	304	41
<i>subdiaconatus</i>	505	68
<i>diaconatus</i>	416	56
<i>presbiteratus</i>	418	56,2
<i>episcopatus</i>	5	0,7

Regarding the division of church benefices a very diverse picture unfolds. 220 persons did not possess one, which was self-evident in the case of the inferior orders. The majority (84 percent) of the afore-mentioned clerics without any benefices were promoted (*promovere*) only to the first tonsure or to other smaller orders. However, 35 people obtained the three higher grades without the notary chamber

⁵⁶ It is on Tamás Döbrentei Himfi, bishop of Zagreb (1455), Péter Szegedi, bishop of Nándorfehérvár, (1475), Pál Váci Pál, bishop of Argyas, (1482), Tamás Szegedi Bacsa, bishop of Moldva(bánya) (1497) as well as György, bishop of Bodony (1498). AAV Cam. Ap., Libr. format. vol. 3, fol. 97r; vol. 6, fol. 212v, vol. 7, fol. 50r; MNL OL DF 209059; AAV Cam. Ap., Div. Cam. vol. 52, fol. 63r.

indicating a benefice of any kind next to their names, nor mentioning any other income that could provide a sufficient living. Among them, 29 were ordained to sub-deacons, eight to deacons and six to presbyters. Beside the names of the Hungarian prelates we can find a wide repertoire of benefices. The three most numerous groups consist of altar beneficiaries, parish priests and rectors of parish churches. They are followed by rectors of chapels, monks, but prebendaries, canons, bishops, sacristans and schoolmasters are also to be found.

Chart 4
The division of the benefices' levels

<i>Type of benefice</i>	<i>Person</i>	<i>Percentage</i> %
None	220	30
Altar	194	26
Chapel	73	9,8
Prebendary	7	0,9
Sacristan	1	0,1
Schoolmaster	1	0,1
<i>cantor</i>	1	0,1
<i>perpetuus beneficiatus</i>	2	0,3
Parish	154	20,7
Rector of the parish	68	9,1
Canon	7	0,9
Monk	10	1,3
Bishop	5	0,7
Σ	743	100

PERSONS AND GROUPS

Clerics who turned up in the documents of curial promotions could take part in the liturgical services individually or in groups as well. The decisive majority of the Hungarians started off the long, exhausting and often dangerous Italian voyage in smaller or bigger groups. It was considered to be a general phenomenon that the members of the same nations were consecrated together. Based on this, we can assume that people coming from the same or neighbouring dioceses might have tried to synchronise their journey, since traveling together meant a greater deal of safety.⁵⁷ The promotional supplications which were submitted in-group, suggest a pre-planned journey.⁵⁸ The biggest Hungarian curial ordination took place on the 19th of May, 1496, when altogether 53 persons obtained smaller or bigger church orders.⁵⁹ Further promotional days are also known when the number of clerics coming from the Carpathian Basin surpassed 30 or 40 people. A possible, but definitely not sufficient explanation of these group ordinations could be that except for 1523, on every occasion general ordination (*ordinationes generales*) was performed, therefore, the dates – since they were on ember days – were known all around Europe.⁶⁰ Subsequently, the candidates could prepare their Roman route appropriately. It is also not surprising that the dates between March and April were preferred by the most, since on one hand, Easter constitutes the centre of the church year, thus the travel to Rome resulted in an even bigger fascination among the believers. On the other hand, the spring weather was more favourable.⁶¹

⁵⁷ FEDELES, “*Isten nevében utazunk*”, 110–112.

⁵⁸ Eg. on 23 March, 1523 there were 16, on 28 March 12, while one day later there were 9 Hungarian persons requesting curial promotional certificate; and all of them were ordained by Leonardus de Leucato, the bishop of Belcastro. – LAKATOS, *Regesta supplicationum*, n. 23., 32–33.; FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 79–83, 96–104.

⁵⁹ AAV Cam. Ap., Libr. format. vol. II, fol. 127r–131v.

⁶⁰ Pope Callixtus I (217–222) introduced the *ieiunium quatuor temporum*, and Pope (Saint) Leo I. (440–461) linked the ordinations of the presbyters and deacons in the Roman communities. Pope Gelasius I (492–496) ordered (494) that presbyters and deacons would have only been ordained during the Saturdays of the above-mentioned period as well as at the beginning and at the middle of the Lent. However, dates of ember days were not integral in the territory of the Roman church until the end of the 11th century. Pope Urban II (1088–1099) ordered in 1095 the determined dates of the fasts. According to his decree, these were held during the first week of the Lent and Pentecost, on the glorification of the Holy Cross (14th September) on that particular Wednesday, Friday and Saturday which followed the celebration of Saint Lucia (13th December). These four periods were supplemented with the Carling Sunday, i.e. Saturday before the fifth Sunday of the Lent, as well as with the vigil of Easter. MIGNE, *Patrologiae, Series Latina*, vol. 59, 52.; MIHÁLYFI, *A nyílvános Istenisztelet*, 84–87; VÁRNAGY, *Liturgia*, 427.; KLEINHEYER, *Die Priesterweihe*, 36–37.

⁶¹ FEDELES, “*Isten nevében utazunk*”, 217.

Chart 5
The most frequented promotional days of the Hungarians

<i>Date</i>	<i>Person</i>
5 IV, 1488	22
18 IV, 1489	36
15 III, 1494	23
18 IV, 1495	42
19 III, 1496	53
11 III, 1497	32
31 III, 1498	46
26 III, 1523	41
<i>sum</i>	295

GEOGRAPHICAL AND CHRONOLOGICAL EDIFICATIONS

Since the ordinands' sees of origin and/or service was indicated in the register books, therefore, it is most opportune to observe the distribution of Hungarian clerics according to their dioceses. In the 15th century, two archbishoprics and 12 bishoprics functioned on the territory of the Kingdom of Hungary.⁶² Out of the 14 sees, altogether twelve names are present in the promotional documents which were further complemented with the four missionary bishoprics (*episcopatus in partibus in fidelium*).⁶³ It is conspicuous however, that no ordinands went to the *Curia Romana* from the two southern and at the same time, the poorest dioceses Bosnia and Syrmia. In the background of this anomaly we can suppose the settlement destruction and the consequent major depopulation caused by the Ottoman incursions which permanently afflicted the region. Regarding the division among the sees, the dominance of Esztergom (22%), Eger (19%), furthermore Transylvania and Zagreb (15-15%) is inevitable. They are followed by Veszprém (6%) and Pécs (5%). Clerics from Győr⁶⁴ and Várad (Oradea) appeared almost in equivalent proportion (4-4%), a bit lesser number came from the dioceses of Kalocsa-Bács and Vác (3-3%), while the proportion of Csanád (Cenad)⁶⁵ and Nyitra (Nitra) is the smallest (1-1%).

⁶² Establishment of the early Hungarian episcopal church was an important territory of the research work of LÁSZLÓ KOSZTA. Among his numerous studies for the one on the establishment of the episcopates, see, KOSZTA, *Dél-Magyarország*, IDEM, *A püspökség alapítása*, IDEM, *A kalocsai érseki tartomány*.

⁶³ KOSZTA, *Missziós püspökség*. – For the most recent study on the titular bishoprics see FELDKAMP, *Warum entstanden*.

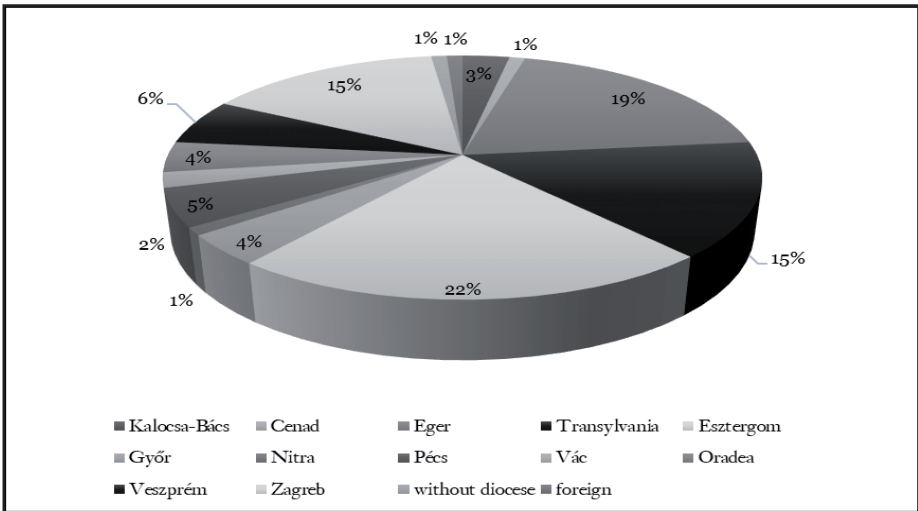
⁶⁴ See FEDELES, *Ad omnes*.

⁶⁵ See FEDELES, *A Délvidékről*.

Map
The Hungarian church organization in the 15th century

Diagram
The division of curial promotional cases of Hungarian clerics and possessors per diocese (1426–1523)

What can be drawn as a conclusion based on this? Is it an eventuality or maybe is it rather a tendency that could be fitted into bigger correlations? The previous international and national researches both proved that the Roman representation of clerics from the particular churches is a result of multiple impacts. The demographic and economic circumstances and the consequent social and urban correspondences all played a role in this, as much as the network's density between the papal court and the given region.⁶⁶ It is obvious that other components could be determining as well regarding the regional division of the Hungarian clerics, whom went to be ordained in the Curia. However, the certain diocese's distance from Rome was not among the contributing factors. In the case of Zagreb, we could even explain the 15 percent share, but the ratio of clerics from Transylvania and Esztergom, which collectively came out at 50 percent, points just into the opposite direction. Furthermore, in the case of Esztergom, the Saxon Lands which belonged under the authority of it also complicate the picture. Meanwhile, in spite of the fact that the Transdanubian dioceses, such as Pécs, Veszprém and Győr were much closer to Rome they only represented themselves with 15 percent.

Nevertheless, the major internal and foreign affairs, especially wars and smaller or bigger epidemics could influence the willingness to travel to Italy. As an example, the internal crisis of 1440 (the double coronation, civil war, etc.) and the escalating Ottoman threat did not favour the travels of the Hungarian clerics.⁶⁷ In the decade between 1440 and 1449, only 16 Hungarian persons took the different grades of church order up in the centre of Christianity.⁶⁸ Yet, if we have a closer look at the data, a more subtle picture occurs, since only one person's, that of Miklós Pozsonyi Wolf's presence can be confirmed for sure, who was ordained a subdeacon first, and then a deacon.⁶⁹ The remaining 15 persons were each granted a permission of ordination by the clerks of the Camera, which did not imply a personal presence at all. Besides the internal affairs the rage of plague in Rome between 1448 and 1450 certainly had a deterrent effect.⁷⁰

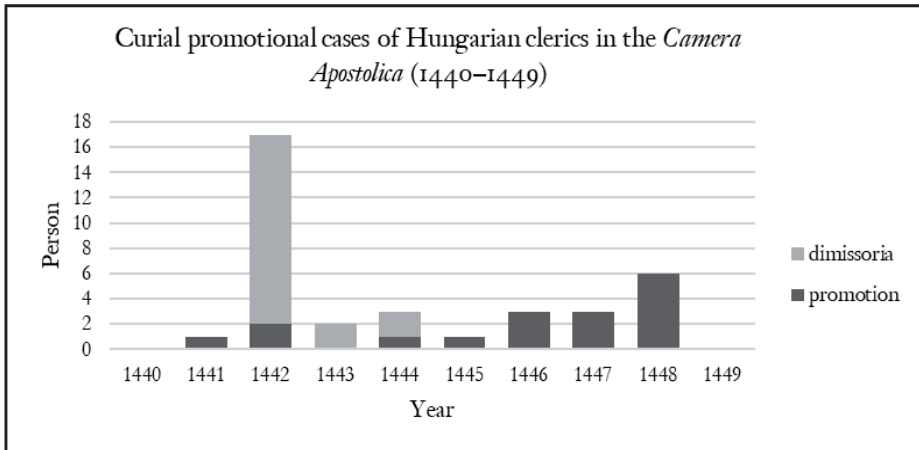
⁶⁶ SALONEN–HANSKA, *Entering*, 62–63, 101.; SCHMUGGE, *Zum römischen "Weibetourismus"*, 431.; NEMES, *Győri egyházmegyeiek*, 131.; LAKATOS, *Regesta Supplicationum*, 67.

⁶⁷ For the era see ENGEL–KRISTÓ–KUBINYI, *The Realm of St Stephen. A History of Medieval Hungary*, 197–213.

⁶⁸ AAV Cam. Ap., Libr. format. vol. 2, fol. 99v, 100r, 101v, 102v.

⁶⁹ *Ibid.* 101v, 102v.

⁷⁰ SALONEN–HANSKA, *Entering*, 212.

The struggle for the throne following the death of King Mathias (1490)⁷¹ and the military campaigns on Italy led by the French monarchs, Charles VIII and Louis XII,⁷² had a similarly negative impact on the people whom headed to Rome. In the last years of the reign of Matthias Corvinus, we can witness a significant growth in curial promotions. Based on the data it can be pointed out that the growth in number from 1487 onwards reached its peak in the following two years, which meant 50 people (6.7 % growth) in 1488 and 51 people (6.9 % growth) in the next year.⁷³ In the background of this positive process, two major things can be supposed: one was the closure of the Austrian military campaign (the occupation of Vienna and Wiener Neustadt) led by King Matthias, and other is the relatively peaceful period on the southern frontier after the Hungarian-Turkish peace treaty in 1483.⁷⁴ During the Hungarian “ordination tourism” which was unprecedented both in earlier and later times, in 1495, 77 (10.4%), in 1496, 86 (11.6%), while in 1497, 78 (10.5%) and in 1498, 47 (6.3%) Hungarian possessors’ name can be found in the volumes of *Libri formatarum*. During the span of these four years, the 288 people – whom were ordained in the Curia – constituted nearly 40 percent of the total sum of Hungarian clerics.

But what could be the reason of this outstandingly high rate? In my opinion, this phenomenon could be explained by the fact that Vladislaus II managed to consolidate his power by the middle of 1490, thus creating peaceful circumstances in internal and foreign affairs as well.

By this time, after the burdensome years of war and crisis every inner and external obstacle was out of the Roman journeys’ way, and this condition certainly proved to be

⁷¹ On the events, see WIESFLECKER, *Das erste Ungarnunternehen* 26–75; KUBINYI, *Két sorsdöntő esztendő*; E. KOVÁCS, *Miksa magyarországi hadjárata*; NEUMANN, *Békekötés Pozsonyban*; FEDELES, *A király és a lázadó herceg*.

⁷² CHAMBERS, *Popes, Cardinals and War*, 6–37.

⁷³ Series of the *Libri formatarum* do not contain data related to Hungary between 1483 and 1485.

⁷⁴ For details on the foreign policy background see KUBINYI: *Matthias Rex*, 75–95.

a great motivational factor. It is interesting however, that the emergence of Lutheran reformation did not have an impact on the willingness to travel, since in 1523, the promotion of 57 Hungarian clerics took place in the Eternal City.⁷⁵ Concerning the whole period of examination, the Hungarian data of 1523 indicate the fourth highest number, which reflex upon the fact that in the first years of the reformation's first phase – similarly to the late 1480s and the second half of the 1490s – the Hungarian clergy showed increased interest towards the possibility of a Roman promotion. This evidence further strengthens the previous research results of Andreas Rehberg, according to which the role of Rome in the ordinations of priests did not decline in the first half of 1520.⁷⁶

WHY ROME?

At last, the motivational factors behind the curial promotions should be examined. In February 1429, 18 Hungarian clerics submitted a supplication to be ordained in the Curia, in which they named pilgrimage as the cause and purpose (*causa devotionis et peregrinationis*) of their journey to Rome.⁷⁷ Therefore, it is certainly considered to be an important motive, and meant a higher prestige for clerics to be consecrated close to the relics of Saint Peter and Paul.

Thus, it is understandable that for those whom spent a longer time in Rome, curial ordination was a plausible opportunity. To this group belonged the employees of the Papal Curia, cardinals, members of the bishops' families, diplomats delegated to the Holy See, members whom belonged to a royal entourage coming to Rome, and students attending the city's university. Emerick, provost of Bosnia arrived to Sixtus IV as the envoy of King Mathias in August, 1471, and in the following month submitted a supplication in person to the *Dataria*, in which he asked for and was granted license to take up the holy orders.⁷⁸ The cleric Philip (1432) from the diocese of Esztergom and the Transylvanian András Kis of Brassó (Braşov) (1441) and János Aranyos (1476) wanted to be ordained in Rome relying on the fact that they had been living in the city for quite a while.⁷⁹

In February 1436, 11 diocesan clerics from Zagreb were granted permissions by the leader of the Apostolic Camera to be consecrated by any catholic prelate if they were found suitable. This could only happen because the episcopal seat of Zagreb was va-

⁷⁵ Cfr. FEDELES, *Magyar klerikusszentelések*, 96–104.

⁷⁶ REHBERG, *Deutsche Weibekandidaten*, 301; IDEM, *Laffluenza*, 240–241.

⁷⁷ Distribution of *dioceses* is the following: Esztergom, Nyitra, Veszprém and Zagreb with one, Eger and Transylvania with two and Pécs with ten people. On the appeals we may read the followings: “hanc alman urbem causa devotionis et peregrinationis non sine modicis fatigiis et laboribus personaliter accesserunt”. LUKCSICS, *XV. századi pápák*, I, n. 1129–1130, 1133.

⁷⁸ AAV Reg. Suppl. vol. 670, fol. 234r; vol. 672, fol. 283v-284r.

⁷⁹ “iam novem menses Romae commorantur” – LUKCSICS, *Popes of the 15th century*, II, n. 71. and 104.; “qui ad presens in Urbe Romana trahit moram” – APA, Reg. Suppl. vol. 2bis, fol. 227r; “qui in Romana Curia iam longa tempora se [...] sustentavit” – AAV Reg. Suppl. vol. 738, fol. 116rv.

cant at the time (*in ipsis partibus ad presens sedes episcopalis vacat*).⁸⁰ In 1438, altogether 22 Hungarians and two foreign clerics submitted supplications to the office of the Apostolic Penitentiary, in which, similarly to the previous case, asked for a license; they explained this act by arguing that their own ordinary celebrated consecrations very rarely (*raro ordines celebrant*). Therefore, in cases alike the possibility of curial promotion was open to candidates.⁸¹

Certain problems, defects (*defectus*) and delinquencies (*delictus*) committed against canon law could emerge at the applicants' side, causing an irregular state (*irregularitas*) and ultimately being impediments to ordination. In case of the above-mentioned problems, candidates could gain dispensation primarily from the Curia.⁸² Most of the candidates who personally handed in their supplication were ordained in Rome.⁸³ Wolfgang Altmon, diocesan of Győr, is an example for the latter. He submitted a supplication personally to the office of the Penitentiary, because of the defect of his right eye – which was considered to be an impediment to consecration – he asked for and was granted a dispensation and finally took the smaller grades of church orders up in the *Santa Maria Regina Coeli* church.⁸⁴

Many people tried to take the different grades of church order up apart of those dates that were determined by canon law (*tribus diebus dominicis vel festiuis extra tempora a iure statuta*) and hence travelled to the Curia.⁸⁵

Various incidents of misuse occurred during curial ordinations. A prevalent form of this was to be promoted based on a non-existent, fictive benefice (*ad fictum titulum*). Since in order to obtain higher orders, candidates should be in the possession of a church benefice which could provide a sufficient living. However, many of the applicants did not have such a possession, nor any other secured income, and for this reason they perpetrated a fraud.⁸⁶ Among the supplications which were proposed to the Penitentiary's office, many cases like this can be found. Among them, there is the appeal of Osvát Layter, diocesan of Győr, whom in the default of appropriate holdings, had himself consecrated based on a fictive benefice (*sufficientem titulum non haberet*).⁸⁷

* * *

⁸⁰ AAV Cam. Ap., Libr. format. vol. 2, fol. 15r. – The episcopacy proved to be vacant between 22 December 1433 and 18 May, 1438. ENGEL, *Magyarország világi archontológiája*, I, 80.

⁸¹ APA vol. 2, fol. 27v-28r.

⁸² SCHMUGGE–HERSPERGER–WIGGENHAUSER, *Die Supplikenregister*, 196–197.; SALONEN–HANSKA, *Entering*, 28–30.; ERDÉLYI, *A Sacra Poenitentiaria Apostolica*, 44–45.

⁸³ There is obviously a counterexample for this, which is indicated by the following case. Balázs Kaman-ci, the canon of Kalocsa and the archdeacon of Bodrog personally handed in his supplication (1522) in order to have all his orders by the local bishop (*in partibus residenti*) beyond a certain date. LAKATOS, *Regesta supplicationum*, n. 3.

⁸⁴ His appeal of 20 March, 1488 he referred to losing it “visus oculi dextri quem non sui culpa, sed ex infirmitate”. APA vol. 37, fol. 278rv. – AAV Cam. Ap., Libr. format. vol. 9, fol. 18r; 22v, 23r.

⁸⁵ FEDELES, *Ad omnes*, 82–83.

⁸⁶ In conclusion, see ERDÉLYI, *Szökött szerzetesek*, 109–113; IDEM: *Egyházi társadalom*, 47–48.

⁸⁷ APA vol. 48, fol. 792r. – However, the type of the title (as usual in these cases) does not turn out from his request.

As a conclusion, it can be stated that during the late medieval era Hungarians led by many different reasons, but were constantly present in ordinations occurring in the Roman Curia. It is self-evident that their number was significantly less than of their contemporaries coming from German, French, Iberian and Italian regions. Nevertheless, the Hungarian ordination tourism certainly embodied an integral part of the relations between Hungary and the Holy See.

Translated by ÁGNES PALOTAI

ISBN 978 963 508 972 7

9 789635 089727